This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

HDI
HW 2BYF A

Digitized by Google

Rec. in der Erzeugungsbl. d. Jen. T. 3. 1822. N. 63.
KE 1582 32831
3

J. E. B. Mayor.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

SYLLOGE
LECTIONUM GRAECARUM GLOSSARUM SCHOLIORUM
IN
TRAGICOS GRAECOS
ATQUE
PLATONEM
EX CODICIBUS MSS. QUI IN BIBLIOTHECA IMPERIALI PARISIIS ADSERVANTUR ERUTORUM
IN ORDINEM REDACTA.

ACCEDIT
OBSERVATIONUM CRITICARUM SYMBOLE
IN
SCRIPTORES ALIQUOT CLASSICOS ET GRAECOS ET ROMANOS NONNULLARUM.

UTRAMQUE COLLEGIT ET PUBLICAVIT
AA. LL. M. GODOFREDUS FAEHSE
GYMNASII SERVESTANI DIRECTOR SOCIETATIS PAEDAGOG. HELVET. SODALIS HONOR.

LIPSIAE MDCCCXIII
IN LIBRARIA WEIDMANNIA.

Digitized by Google

KE 1562

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APR. 15, 1941

Digitized by Google

Voto, quod puer nuncupaveram cujusque ut damnarer, commeatum maxime necessarium, quantum in me erat, mihi comparaveram, voto, Italiam, et ex quo Dii Patrii, hac sede sua antiqua relicta, in Galliam migraverant inviti, Galliam videndi, monumentaque Graecorum et Romanorum, quae nostram tulerunt aetatem, immortalia contemplandi, vir tandem aetate stata quadam ex parte potitus sum, et si mens non laeva fuisset, forte omni ex parte essem potitus. Galliam vidi, spes Italiam videndi evanuit. Habeo tamen, quo me consoler. Multa enim, eaque fulgentissima literarum atque artium bonarum lumina, quae olim Italiam ornabant, hodie splendent in Galliis, illustrant Parisios.

Quum Leopoldus Fridericus Franciscus, Dux atque Princeps Anhaltinus Serenissimus, Gymnasii Servestani in usum artium liberalium aliarumque bonarum studiosorum ab aliquot annis recens instituti potestatem regendi mihi munificentissime demandasset, opportunitate illa, quae mihi divinitus missa esse videbatur, in rem meam uti constitui, et quod a tot annis in pectore imo alueram atque foveram, Duci illi, quem et antea pietate summa colueram et modo Patrem Patriae deveneror, recludere sum ausus, atque supplex petii, ut Princeps Serenissimus

Digitized by Google

mihi copiam faceret, quum primum, quod adhuc Rector Lycei Annaemontani gerebam, munere discessissem, iter in Gallias faciundi et per Helvetiam ad provinciae meae curam suscipiendam redeundi, ut ibi, quae homines sui monumenta posuissent praeclarissima, viderem, hic, quae Deus O. M. humanis operibus multo praestantiora collocasset, pia mente venerarer.

Quibus meis precibus Princeps Serenissimus, quae ejus est munificentia, volens annuit.

Laetus res meas composui et Annabergae, tot tantaque beneficia atque officia, quibus me cives hujus urbis honoratissimi amicique candidissimi per novem fere annos affecerant, pia mente recolens, vale dixi.

Non defuerunt Viri doctissimi humanissimique, qui literis ad Viros amplissimos doctissimosque Parisiis viventes datis mihi viam aperirent mihique duces essent absentes.

Iter ineunte vere anni MDCCCIX in Galliam, quanta potui celeritate confeci, ut temporis quam plurimum rei ipsi, libris manuscriptis inspiciendis, artiumque monumentis contemplandis, dare possem, et qua iter illuc feceram, eadem per Helvetiam redii et nonnisi aliquot dies Yverduni, ut, quae esset illa methodus pueros docendi Pestalozziana, ipse viderem, moratus sum. Certe, si scholarum praeceptores, quo calent fervore bene de pueris merendi socii Pestalozzii, eodem animati essent omnes, optime se haberet, quaecunque demum esset methodus docendi, puerorum educatio.

Digitized by Google

Lenzburgi, ubi Societas Paedagogica Helvetica id temporis convenerat, contigit mihi Pestalozzium, hominem aurei seculi, salutare.

Quum primum Parisios veneram, adii *Millinium*, *Boissonadium*, *Gailium*, *L'Archerum*, *Coray*, *Chardon de la Rochette*, *Du Theil*, *Bastium*, *Hasium*, coryphaeos et lumina Galliarum. Beneficia et officia, quae in me contulerunt hi Viri amplissimi doctissimique, et prae ceteris eorum primus et tres posteriores, tanta sunt, quibus pro eorum magnitudine celebrandis verba non suppetant. Literas dedi, tesseras hospitalitatis accepi.

Quum, quod unum mihi cordi erat, *Du Theil*, Conservator MSS. graecorum in Bibliotheca Imperiali doctissimus gravissimusque, mihi potestatem Codices, qui continent Tragicos Graecos, adeundi mira quadam munificentia fecisset, iis beatus inhaesi. Duobus vix aut tribus diebus peractis, quam parum proficerem in MSS. conferendis perpendens, si tam paucas tantum horas singulo quoque die in Bibliotheca Imperiali legerem — haec enim ab hora decima ad secundam usque patet — consilium, quod mihi vir quidam doctus dederat, cupide arripiens, Millinium adii, ut mihi copiam suo in Museo, quam multis et civibus et peregrinis dare solet, libros MSS. tractandi concederet. Quod ille, quae ejus est facilitas, haud invitus fecit.

Idque officium mirum quantum mihi profuit. Hac enim ratione singulo quoque die per novem fere hebdomadas, quas Parisiis transegi, ab hora fere octava ad decimam usque in Museo Millinii Codd.,

Digitized by Google

quos munificentiae Du Theilii acceptos referebam, consului, hacque praeterlapsa in Bibliothecam Imperialem me contuli ibique ad secundam usque rei meae operam dedi. Undecima fere usus sum ἀκρατισμῷ illo graeco, ut vires ad lectionem et studia ad sextam usque in Millinii Museo continuanda sufficerent. Tum coenabam more Romano, qui mos, initio peregrinus et molestus, brevi mihi fuit et familiaris et jucundus et utilissimus, fervet enim opus et crescit hac sedulitate et continuitate. Paucos nonnisi dies Lyceis, quae florent Parisiis, cognoscendis praelectionibusque quae tum habebantur academicis dare potui. Dies solis ad meridiem usque statuis in Museo Napoleontis collocatis et monumentis ex totius fere Galliae templis atque palatiis in Monasterio Augustinorum congestis atque a *Noirio*, viro hac de re optime merito — hujus enim auctoritate et opera multa, quae dispersa erant, antiquitatis monumenta domestica sunt collecta, multa insanae plebi erepta atque servata — positis et in ordinem redactis erat dicatus. Post meridiem regiones atque villas circa urbem conditas et situ et arte et aliis rebus memorabilibus visu dignissimas perlustravi. Sic nulla dies sine linea, nulla dies, quae non beata fuisset et plane divina.

In libris manu exaratis describendis, ut ad rem ipsam veniam, id consilium secutus sum, ut quum novem fere hebdomades Parisiis mihi morari liceret, optima quaeque ex omnibus qui adessent Tragicorum graecorum manuscriptis colligerem. Quum vero me fugeret, quos codices Brunckius praeter

Digitized by Google

eos, quos in praefatione sua in Sophoclem laudavit, contulisset, nec id scirem, anne operae pretium esset, ab illo omissa colligere, periculum mihi faciendum erat, et ad unum omnes, qui quid novi promitterent, adeundi. Quo sane non parum temporis consumsi, incidi enim in eos, quibus ille diligentissime et religiosissime usus fuerat.

In recensendis domi, quas Parisiis collegeram, schedulis maximam partem eorum, quae jam impressa vidi, delevi, eaque tantum, quae nondum, quod sciam, edita erant, typis exhibenda curavi. Interdum jam publicatis locum concessi, ut viderent VV. DD., quo codice usus essem et quocum editorum meus consentiret aut ubique aut in nonnullis.

Palmam fert codicum, quos consului, omnium Cod. 2787, cujus ope scholia in Aeschyli Promethea Vinctum impressa multis locis et correxi et auxi plenioraque reddidi. Si mihi tempus suppetiisset, ex eodem, quem dixi, codice descripsissem omnes tres fabulas Aeschyli, quae huic insunt, *Promethea Vinctum*, *Septem adv. Thebas* et *Persas*, quarum commentarius omnium est praestantissimus et ea, quam dedi, paraphrasi atque glossis in *Sophoclis Oedipum Regem* ex eodem depromtis longe melior, id quod ex comparatione inter hanc et illum facta cuivis patebit. Pepercissem sane tempori, si hanc gemmam Codicum Parisiensium prius detexissem, et potius in hoc toto depingendo quam in quovis alio, si unum Platonis codicem longe praestantissimum et nitidissimum 1807 excepero, desudassem.

Glossas in Sophoclis Oedipum Regem, quas

Digitized by Google

modo dixi, omnes fere, perpaucis iisque tritissimis omissis, commentarii perpetui instar descripsi, non quae virtute excellerent, sed ut uno hoc exemplo, quamquam non omni ex parte laudando, quum observationes, interioris linguae, rituum aliarumque scitu necessariarum rerum notitiae monumenta, perraro inveniantur, ostenderem, quomodo vellem auctores graecos, inprimis poetas, in scholis tractari.

Equidem censeo, scriptorem sua quemque lingua esse exponendum, ut tiro hujus linguae, qua v. c. cecinit vates, interiorem sibi comparet notitiam, eaque usu perpetuo imbuatur et viam sibi sternat ad thesauros, qui latent in commentariis virorum doctorum graecis, haud contemnendos, ut graece sentiat et cogitet.

Sententia graeca graecum habeat interpretem; corpus graecum graeco incedat vestitu graecumque referat morem. Et quamquam verendum, ne verbis veteribus nova, aureis argentea vel aenea immisceantur et constructiones recentes ab antiquis interdum recedant et verborum compositio atque dictio minus recta, minus elegans, minus suavis sit; tamen etiam haec ad eandem ducent rem perfectioremque huius linguae notitiam praebebunt, hacque via impedietur, quominus rerum et scientiarum thesauri in commentariis Graecorum latent mortui. Nemo eorum, qui commentarios graecos latinosque manu triverit assidua, opinor, erit, quin se multum ac multum huic lectioni debere ingenue profiteatur. Severam hanc disciplinam praeterea esse telum acerrimum, quo seculi levitatem arceamus impetuique brevi ditescen-

Digitized by Google

di, idque sudore fere nullo, moram injiciamus, nemo facile negabit. Hinc, quam ego legem in tractandis veterum linguis latam velim, quaeque praecepta mihi probentur, satis intelligitur. Hoc enim habeo certissimum, nullam linguam, nisi usu perpetuo exercitioque indefesso, cognosci posse, nisi ex se, perdisci. Qui ergo pueris exponit auctorem quendam graecum, graeco ore eum explicet; qui latinum, latino, et suo quemvis alium. Nam haec lex omnibus linguis docendis discendisque est lata. Quod ut praeceptor eo facilius praestare posset, promtuarium ei necesse esset, quod interpretationes et scholia graeca omnium omnino locorum ex scriptoribus, quos habemus, collecta contineret, et in unum corpus collectum atque ex serie literarum collocatum ad interpretandum quemvis auctorem suppeteret. Ad quem immensum laborem jam inde ab aliquot annis animum impuli.

Valeant commentarii illi nostri seculi in scriptores graecos atque romanos vernaculi, surgant, cedant commentariis graecis atque latinis!

Valeat mos, quem nostrum intulit seculum, Lexica graecae linguae ore germanico interpretandi, literis graecis pernicioosissimus! Revocentur Lexica graeca graeca interpretatione, latina latina instructa quam primum in scholas! Addatur praeterea voci graecae vox latina, quae ei unice respondet, addatur germanica, quae ad ejus vim proxime accedit!

Quod si fecerimus, juvenes sermonis utrinsque et graeci et latini studiosi brevi lautiores in iis progressus facient eamque cognitionem, quam in majo-

Digitized by Google

ribus nostris suspicimus, sibi comparabunt. Tum non amplius jacebunt Lexica graeca graeco sermone confecta Hesychii, Pollucis, Etymologici M. etc. in tenebris bibliothecarum sepulta, nec Commentarii graeci pariter ac latini.

Censeo praeterea, notas literarum per compendium scriptas et signa earum prisca in libros, qui imprimantur, quantum fieri possit, esse revocanda, quo facto libri partim leviori prostabunt pretio, partim, quae summa est utilitas, pueri adsuescent his signis et vel impeditissima, si qua fuerit occasio, facillimo negotio expedire poterunt. Quo antiquior est vestitus, eo venerabilior erit vox ipsa. Utrumque sibi constet, alterum alteri conveniat, alterum alterum sublevet. Equidem operam recentiorum quorundam in veterum literarum graecarum typis emendandis collocatam haud magni facio, et ut nemo linguam quandam mortuam perfectiorem reddiderit, ita neminem ductus literarum emendare posse antiquos existimo. Denique ductus antiquos si noverimus eosque ante oculos habuerimus, multis locis eo facilius genuinam et antiquam lectionem ex corruptis poterimus revocare literis.

Quod ad lectiones variantes attinet, me quidem judice, omnes omnino, quaecunque in Libris MSS. reperiuntur, describendae sunt, quia haud raro, quod huic est error merus, illi viam sternit ad verum et genuinum sensum eruendum. Glossae et scholia vel minima interdum continent grana aurea vili arena tecta, quae rerum gnarus colliget et in suum usum vertet.

Digitized by Google

Morem igitur, qui hodie obtinet, textum, lectione vulgata proscripta, conjecturis onerandi, minime laude dignum, si vel nomina praeclarissima prae se ferat, habendum esse existimo; delentur enim vestigia lectionis antiquae, quae haud raro homines sagaces et emunctae naris ad veram lectionem detegendam duxerunt. Verecundia majorum nostrorum antiquique reverentia nostra audacia et temeritate impia longe potior est dicenda.

Revocemus hac quoque in re mores priscos et verecundia retineamus pia textum vulgatum, quin versionem, ut Ficinianam Platonis, quae passim Codicis loco est habenda colendaque, nec, nisi ubi ratio vicerit, vestigia lectionis antiquae novissimis obliteremus inventis, quae suum in commentario vel ad marginem habeant locum.

Sed haec sufficiant, *κατεπείγει γὰρ ὕδωρ ῥέον.*

In schedis meis sunt quaedam voces lectu difficiliores omissae, de quibus iterum consulere codices rerum mole atque varietate distentus eram oblitus.

Choros quosdam descripsi, non ut inde quid consilii petatur, sed ut pateat, spatium folii librario nostro fere fuisse mensuram et legem in versibus dispertiendis.

Varietatem lectionis Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Promethea Vinctum et ejusdem in Sophoclis Oedipum Regem, quo facilior ejus esset *σύνοψις*, separatim excudendam curavi.

Ne hanc *Syllogen* lectionum et scholiorum sine munusculo qualicunque dimitterem, ipse *Symbolen*

Digitized by Google

Observationum in scriptores aliquot classicos et graecos et romanos addidi, non ut illam, cui minus est auctoritatis, meo commendarem nomine, sed ut, quod hospitem decet, hospitis defungerer officio eamque deducerem atque prosequerer.

Quod ergo ad illas meas Observationes Criticas, quas Sylloges comites esse volui, attinet, eas quidem nolim jactare ἐκ τριπόδος dictas, quum ine non lateat, ναρθηκοφόρους μὲν πολλούς, Βάκχους δέ γε παύρους εἶναι; nonnullae tamen earum mihi vulgata lectione multo potiores esse videntur, quarum in numerum referendas esse existimo: Aeschyl. Sept. adv. Theb. v. 539. Schol. β. παρεγγίσας. Schol. β. 558. ναί. Aeschyl. Suppl. v. 807. τέμνω. Aeschyl. Agamemn. v. 508. ἦσθ'. v. 811. πληρωμένῳ. Sophocl. Philoct. v. 1398. αἴγλην. Sophocl. Oedip. Col. 1220. δέοντος. Euripid. Iphigen. in Aul. v. 378. ἀλῶ. v. 1066. ἐξεπόνασεν. Iphig. in T. v. 813. ἥτις. Ion. v. 602. εὐγενῶν. Platon. Theaetet. p. 132. μέν τι. p. 206. διαπρέψειε. Sophist. p. 259. προσλαβήν, Phileb. p. 240. φάθι. De Republ. L. IV. p. 327. ἑταίραις. L. VI. p. 94. καταλειφθέν. De Legg. L. III. p. 152. δῆλος. L. V. p. 265. αὐτῶν. L. VI. p. 299. ἄνισα et τάττοντας. p. 311. ἀτελῆ. L. VIII. p. 429. δ' ἄχρι βαιὸν ἦ et δεξάμενος. L. IX. p. 25. ξυμφαγῶν. Epistol. II. p. 67. ἐλθών. Epist. VIII. p. 156. δικαστὰς μ. ἕ. δίκας δέ. In Pindari Ol. I. Schol. v. 105. λέχος. in Pyth. IV. Schol. v. 376. ταγῷ. in Nem. IX. Schol. v. 10. συνήθως. in Isthm. IV. Schol. v. 120. ἀνδρακάς. in Isthm. VII. Schol. v. 27. γήθεις et Schol. v. 60. ὑπὲρ ἑαυτόν. Dionys. Hali-

Digitized by Google

carn. Vol. I. p. 297. ἐθέλων. Vol. II. p. 1009. τετηχότας. Vol. VI. p. 761. μόνον. Hesychii Lexicon V. I. p. 426. ἀσυνέκπακτον. p. 1083. ἐδηλήσαντο. ἐκολάσαντο. p. 1134. εἰς Κύπριν. p. 1151. λάγυνον. p. 1262. ἔντος. ὅπλον. p. 1449. οἴχετο. p. 1489. ἀτελῆ. Vol. II. p. 71. δεχόμενος. p. 841. σωθείσας. Vellej. Patercul. L. I. c. 66. aut pacto. c. 69. nemini. Sueton. Octav. c. 72. assidueque hiemare. Iul. Caes. c. 40. orbis. Horat. Serm. L. II. 3. v. 69. decem ad. De A. Poet. v. 73. regumque Deumque. T. Livius L. IV. 15. a cultoribus. Sed non ubique mihi contigit ἵκταρ βαλεῖν, et multo plura sunt incerta atque dubia. De utrisque, et de illis certioribus, et de his, quae mihi minus probantur, judices sint et arbitri οἱ κρείττονες ἡμῶν καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, hique majorum gentium eruditi lapidem Lydium, quo hominum examinantur inventa, admovebunt etiam meis aequi bonique.

Praeterea, quod ad rem recte dijudicandam haud parum fecerit, supellex mea literaria est curta atque brevis, et maximam partem me mea in solitudine defecit ἡ συμβολὴ, ἱερὸν χρῆμα.

In Platonis operibus tractandis Ficini versionem, ut par erat, consului, quem codice non infimae notae usum fuisse, multis ex locis intelligitur.

Haec fere sunt, quae praemittenda existimavi.

Si quid denique in MSS. describendis lapsus sum — mens, oculus, manus fallitur, et meum qualemcunque visum potuerunt quaedam fallere — ii saltem, qui ipsi sciunt, quantum difficultatis et periculi sit in aenigmatibus et nodis solvendis longe im-

Digitized by Google

plicitissimis, ubi erroribus detegendis ne Lyncei quidem oculi suffecerint et quibus plane Apolline opus fuerit, veniam mihi haud denegabunt, praesertim cum perpenderint, brevi multa mihi fuisse conferenda colligendaque, nec postea mihi codices, quos descripseram, iterum consulendi et dubia, domi exorta, libro MS. duce, solvendi potestatem fuisse concessam, periculumque errorem committendi longe majus esse, si quis rem tumultuarie agere cogatur; idque procul a subsidiis literariis domesticis, quam si domi suae quis in otio libros MSS., ubi praesidia ad manum sunt, conferat. Quodsi in locis lectu difficillimis et pessime pictis humanitus quid passus fuero atque deliquero, hoc ut aequo ferant animo, iterum iterumque peritos hujus rei judices rogatos velim.

I. Index librorum manu exaratorum Bibliothecae Imperial. Parisiis, qui continent Tragicos graecos, quem ex Catalogo Bibliothecae Imperial. impresso descripsi, ut, quae inde repeti possint praesidia, literarum graecarum amici haud ignorent.

Aeschyli fragmentum: 39.

Prometheus vinctus: 2782. a. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2790. 2884. 2886.

Septem ad Theb. 2782. App. 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Persae: 2785. 2786. 2787. 2788. 2789. 2884. 2886.

Digitized by Google

Agamemnon: 2791.
Eumenides: 2886.
Supplices: 2886.
Sophoclis Oedipus T. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2805. 2820. 2884. 2787.
Oedipus Col. 2711. 2712. 2787. 2886.
Electra: 2598. 2711. 2712. 2735. 2794. 2795. 2796. 2797. 2805. 2820. 2884.
Antigone: 2711. 2712. 2884. 2886.
Ajax, fragment. 39. 29. ex sec. XIII.
2598. 2711. cum scholiis Demetrii Triclinii.
2712. cum scholiis intra lineas brevissimis.
2735. Cod. bombycinus, olim Boistallerianus, cum scholiis paucis. 2790. chartaceus seculi XV. brevia scholia. 2794. bombycinus, olim Colbertinus, cum nonnullis nondum impressis, sec. XIII.
2795. cum scholiis Demetrii Tr., sec. XV.
2796. cum scholiis, ex sec. XVI. chartaceus.
2797. ex secul. XVI. chartaceus.
2798. cum schol. editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.
2799. chartaceus, secul. XV. scholia edita.
2805. chartaceus, secul. XV. nihil novi.
2812. App. nihil novi, ex secul. XV.
2820. chartaceus, secul. XIV.
2884. bombycinus, secul. XIII.
Philoctetes: 2711. 2712. 2787. 2886.
Trachiniae: 2711. 2712. 2787. chartaceus, secul. XV. sine glossis et scholiis. 2886. 2798. cum scholiis editis, est chartaceus, olim Tellerianus, secul. XVI.

Digitized by Google

Euripidis Hecuba: 2077. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis interlinearibus et scholiis, quae nihil novi exhibent.

2598. cum glossis interlinearibus et scholiis editis.

2648. chartaceus cum gl. interlin. et brevibus scholiis.

2712. membranaceus, olim Memmianus: glossae ad marginem et inter lineas et scholia brevissima nec magni momenti.

2713. membranaceus, secul. XIII. glossae inter lineas et scholia ad marginem sunt edita.

2755. chartaceus, a Michaele Apostolio post expugnatam Constantinopolim exaratus.

2795. chartaceus, secul. XV.

2800. bombyc. olim Colbertinus, secul. XIII.

2801. chartaceus, olim Colbertinus, XIV. seculi.

2802. bombycinus, secul. XIV.

2803. chartaceus, olim Augustini Trivultii Cardinalis, secul. XV. cum gl.

2804. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XV. glossae et scholia jam impressa.

2805. chartaceus, seculi XV. glossae et scholia nihil novi habent.

2806. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. glossae et scholia sunt edita.

2807. chartaceus, olim Colbertinus, seculi XV. cum glossis.

2808. chartaceus, olim Trichetianus, cum glossis, manu Demetrii Chalcondylae exaratus.

2809. chartaceus, Fonteblandensis, cum glossis et scholiis parvi momenti, ex seculo XV.

Digitized by Google

2810. chartaceus, olim Marci Musuri, ex saeculo XVI. cum glossis et scholiis, in quibus nihil novi.

2811. chartaceus, olim Philiberti de la Mare, saeculi XV.

2812. chartaceus. Scholia interdum diversa.

2812. A. manu Nicodemi Monachi, secul. XV.

2813. membranaceus, olim Colbertinus, secul. XVI.

2814. chartaceus, saeculi XVI.

2815. chartaceus, olim Colbertinus, cum glossis et scholiis, saeculi XV.

2816. chartaceus, olim Bigotianus, secul. XVI. cum notulis quibusdam.

2817. chartaceus, saeculi XVI.

2818. chartaceus, manu Saliardi elegantissime exaratus. Glossae et scholia sunt nota.

2819. chartaceus, olim Colbertinus. Scholia Iani Lascaris manu collecta. Secul. XVI.

2820. chartaceus, 8vo, cum scholiis interlinearibus et marginalibus, quae differunt ab editis in Hecuba et Oreste. Secul. XIV.

2823. chartaceus, nuper emtus, Zachariae Calliergi manu Patavii exaratus.

2828. chartaceus, olim Boistallerianus, secul. XVI.

2888. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI.

2902. chartaceus, olim Medicaeus, secul. XVI. Glossae et scholia sunt nihil.

3026. chartaceus, olim Memmianus, secul. XVI. cum glossis et scholiis.

2714. chartaceus, manu Basilii Barelis 1541. exaratus.

1087. fragmentum Orestis. Nihil novi.

Digitized by Google

2815. chartaceus, seculi XV. Glossae et scholia sunt impressa.

2887. chartaceus, seculi XVI.

II. Index librorum manu scriptorum, quorum alios Parisiis diligentius excutiendi et opportunitas et otium mihi fuit, alios non nisi oculo veloci perlustrare potui.

1) *Codex MMDCCLXXXVII.*

optimae notae, scholiis iisque doctissimis longissimisque instructus, seculi fere XIV. Qui quantum valeat et dignus sit, qui de verbo ad verbum consulatur, ad quod proh dolor! parum mihi fuit temporis, ex lectionibus, quas descripsi, apparet variantibus. Etiam in scholiis occurrunt quaedam nova et ad marginem sunt adscripta. Passim et margo et lineae spissae sunt glossis et scholiis, ita ut tres quatuorque versus adnotationum inter lineas positi sese premant, nec facile deprehenderis spatium literis vacuum. Quanta laetitia gestierim, multo labore frustra exantlato et quaerendo circumspiciendoque, ubi, quid operae pretium esset, invenirem, fessus, nemo facile nisi expertus sentiet.

Descripta sunt in eo

1) Aeschyli Prometheus
2) — Septem adversus Thebas
3) — Persae.
4) Sophoclis Oedipus Rex.

Digitized by Google

5) Sophoclis Oedipus in Colono
6) — Trachiniae.
7) — Philoctetes.

Huic codici ego et plurima et optima debeo.

2) *Cod. MMDCCLXXXII.*

chartaceus, haud novus, nam neque personae loquentium sunt additae, neque litera μ differt a litera β, quod est codicum antiquiorum. Ita et ω cum o, o cum ι, ν cum υ, ι cum υ, γ cum τ (Γ cum Υ), ϑ cum β, sexcenties mutatae. Loco duplicis literae haud raro simplex posita aut altera supraposita. Puncta correctionis modo subdita, modo suprascripta. Chori sunt confusi, ne iambi quidem ex ordine positi, spiritus sexcenties male locatus. Tot fere errores, quot versus. Lacunae haud infrequentes, versus per negligentiam saepe omissi. In multis, sed non ubique, noster consentit cum lectione Aldina, Turneb. et Robort.

Quanti hic sit aestimandus, ex speciminibus, quae edidi, satis superque apparet.

Continet 1) Aeschyli Prometh., ejusdem
2) Eumenides et
3) Supplices.

3) *Cod. MMDCCCLXXXVI.*

chartaceus, verisimiliter seculi XVI. Saepe consentit cum Aldo, Robort. et Codice Vitebergensi. ν *ἐφελκυστ.* saepe omissum, nec iambi ubique recte divisi, spiritus temere aut mutatus aut neglectus. υ et ι, $\alpha\iota$ et ε confusae. Multa vitia atque errores, qui passim occurrunt, cum melioribus temporis mei momenta servarem, silentio transii.

Digitized by Google

Continet

Aeschyli *Septem adv. Thebas*, —
ejusdem *Persas*.

Sophoclis Oedipum Colon.
— Trachinias et
— Ajacem.

4) *Cod. MMDCCXCIV.*
cum scholiis continet

Sophoclis Ajacem, Oedip. R., Electram et fragmentum Orestis. Chori plerumque sunt ἄμετροι scripti, ut vix certam inde legem eruas. In textu multa sunt emendata a viro literarum graecarum haud ignaro, ita ut, quae prima manus scripserit, haud ubique pateat. Sententiam, quam quidam doctus in Catalogo biblioth. Imperial. ad marginem adscripsit, quia verae est, nihil dubitavi apponere. La notice, inquit, de ce MS. P. II. p. 553. du catalogue imprimé n'est point exacte. Le livre est mutilé. Outre les trois Tragg. de Sophocle il contenoit autrefois l'Oreste d'Euripides. La fin de l'Oedipe manque; il finit au vers 1458. de nos editions, c'est à dire, que les 92 derniers vers manquent. Les treize feuillets, qui suivent, sont de l'Oreste d'Euripide. Celui, qui a fait coudre ce volume, les a melés; il faut commencer à lire l'avant-dernier et on se trouvera au vers 503. de la tragédie, suivant l'édition de Musgrave. Le treizième feuillet, qui est l'antepenultieme, finit avec le vers 947. C'est dommage, que ce MS. n'est pas entier, il est bon et peut-être fort utile à cause des glosses interlineaires, dont par-

Digitized by Google

le le Catalogue. Il y a aussi dans l'Ajax plusieurs feuillets transposés, mais cette tragédie est entiere.

5) *Cod. MMDCCXI.*

continet omnes Sophoclis tragoedias. Marginalia habent auctorem Demetrium Triclinium, ubi invenies, quae in editis desiderantur. Sed immensi laboris! non semel sex horas continuas legens ne unam quidem voculam, quae aliquid novi ederet, deprehendi. Interlinearia ab initio ad finem usque continuantur. In Electra notae inter lineas sparsae nonnisi a versu 920. incipiunt, quam paraphrasin lubens descripsissem, si temporis angustiae id permisissent.

6) *Cod. MMDCCCXX.*

Glossae ad marginem adscriptae et inter versus positae haud magni videntur esse momenti; videntur, inquam, nam frustra quid novi quaerendo fessus, hoc deserto, ad alios, qui laetiora promitterent, festinavi, nec scio, utrum omnia, quae in margine sunt notata, jam impressa sint nec ne. Lectio varia non est addita, sed forte hic ibique in textu latet una alterave. Manus est et antiquior et recentior. In eo continentur

Sophoclis Ajax, Electra, Oedipus R.
Euripidis Hecuba et Orestes.

7) *Cod. MMDCCXII.*

interioris notae a Brunckio diligentissime et religiosissime collatus, ita ut mihi nihil quam spicilegium maneret, messem enim auream ille collegit. Ceterum hic ibique est deletus nec lectu facilis. Notas

Digitized by Google

habet interlineares tribus columnis, quae sese excipiunt, quas lecturus sequi debet. Leguntur in eo

Sophoclis *Ajax*, in quem scholia a versu 678. ad marginem adposita non multa incipiunt.

Ejusdem *Antigone*, quae paucis est instructa glossis; denique

Trachiniae.

8) *Cod. MCXXXV.*

olim Vaticanus, nuper Roma allatus, omnium fere, quos vidi, antiquissimus lectuque difficillimus. Scholia atque glossae inter lineas parca manu sunt sparsa. Literae $\bar{\mu}$ et $\bar{\beta}$ eandem fere habent formam.

Quae manus recentior adspersit, erroribus scatent. Saepius consentit cum Codice Leidensi, quem laudat Valckenaer. In foliis 67. sqq. alia transversim erant scripta. In eo continentur

Euripidis *Hecuba*, *Orestes* et *Phoenissae.*

Forte errores quidam irrepserunt, qui veniam apud judices aequos, quique ipsi, quanto cum periculo ejusmodi nodi solvantur atque explicentur, haud ignorent, forte impetrabunt.

Ceterum vide sis, quae Hase V. Cl. de hoc codice et doctissime disputavit et diligentissime descripsit p. 273 — 277.

9) *Cod. MMDCXLVIII.*

continet Euripidis *Hecubam* cum scholiis atque glossis. $\bar{\alpha}$ et $\overline{\alpha\upsilon}$, $\bar{\eta}$ et $\bar{\iota}$ et $\bar{\varepsilon}$ aegre distinguuntur. Quae excerpsi, documento sunt, eum non infimorum loco esse ponendum.

Digitized by Google

10) *Cod. MMDCCCXII.*
seculi XIV. continet

Euripidis *Hecubam*, *Orestem* et *Phoenissas* cum scholiis et glossis interlinearibus Thomae Magistri. Quaedam hujus codicis manu inepta atque improba bibliopegi, qui eum ligavit, sunt charta et glutine obducta.

11) *Cod. DCCCXCVI.*
chartaceus, haud unus ex antiquissimis, e bibliotheca Vaticani nuper translatus, fol. 238 constans, in forma 8vi, in catalogo Roma misso no. 251. Sub finem codicis multae desunt literae et voces initiales, quas pingere aut oblitus est aut casu quo vel morte impeditus est scriptor. Continentur in eo

1) tractatus de metris sane prolixus, initio mutilus.

2) Euripidis *Hecuba*. Accedunt glossae interlineares, scholia, genus et vita poetae. Est Manuelis Moschopuli, saepe cusa, ut in editione Barnesio-Beckiana.

3) Ejusdem *Orestes* sine titulo.

4) — *Phoenissae*, fol. 129. verso indistincte scriptae, ut oratio prosa.

5) *Cratylus Platonis*, seculi XIV. Hase suspicatur, hoc exemplar non multo post, quam scriptum erat, in scholis Graecorum parvulis inserviisse.

6) Grammatici Ioannis Tzetzae poema.

12) *Cod. MMDCCCXVI.*
ni fallor, olim Vaticanus, qui continet

Euripidis *Medeam* cum interpretatione latina.

13) Praeter hos, quos nominavi, codices

Digitized by Google

contigit mihi uti codice 2791. olim Puteano, quo continetur

Aeschyli Agamemnon cum Isaaci Casauboni interpretatione interlineari. Accedunt ejusdem notae et observationes eruditissimae. Is codex ipsius Casauboni manu anno 1610. exaratus, jam diu furto ablatus e bibliotheca Regia, tandem ao. 1729. aere regio redemtus est. Antonius Rousselet ecclesiae collegialis et regiae Peronnensis Theologus. (haec scripsit, Maxima lectionum a textu id temporis impresso recedentium pars continet emendationes Stanleji et Canteri. F.)

14) Dux mihi fuit in conferendis Aeschyli fabulis Editio Stanleji Londin. apud Flesher. 1663. impressa, quam D. *Daniel Huetius*, Episcopus Abrincens. domui professae Paris. Soc. Iesu integram vivens donavit 1692. cum nonnullis ad marginem notatis manu Huetii, quae descripsi, quum nescirem, utrum hujus, ut Is. Casauboni, adnotationes jam editae essent.

Nactus tandem sum et passim consului

15) *Recueil formé par Mr. Brunck d'Epigrammes grecques* de toute sorte d'Auteurs en 4 Vol. in fol. Les marges contiennent beaucoup de corrections et des remarques et des conjectures.

Totum complectitur plures libellos, singulos in fol. diligentissime et pulcerrime exaratos. Quaedam fabulae Aeschyli atque Sophoclis ter quaterque sunt descriptae cum lectionibus quibusdam tum nondum vulgatis. Hic ibique textus verba sunt emendata.

Digitized by Google

Quae omnia sub extremum vitae suae, graecae lectionis pertaesus, cum nihil nisi itineraria legeret, ut, quod ipse professus est, ad magnum, quod susceperus esset, iter sese praepararet, Schweighäusero V. Cl. dono dedit, e cujus bibliotheca Parisios migrarunt. Plurima eorum, quae ego deprehendi, sunt impressa, nec tamen negaverim, esse quaedam, quae necdum pateant. Epigrammata multis sunt instructa observationibus atque varietate lectionis ad marginem adscripta.

Quamquam ob temporis angustias multa excidi spe, tamen in eo me beatum praedico, quod mihi, qui in primis hoc habebam votis, ut mihi contingeret codices, qui Platonis opera continerent, adire eosque consulere, datum est

16) *Codicem MDCCCVII.* percurrere, qui agmen ducit atque chorum, membranaceum, optimae notae, elegantissime et summa aequalitate atque constantia a prima ad extremam usque literam exaratum, seculi forte IX. aut X. cum notis haud ita multis. Is continet libros *de Republica omnes*, *de Legibus omnes*, *Timaeum*, *Atlanticum*, *Minoa*, *Epinomidem*, *Epistolas XII*, *Definitiones*, *Axiochum*, *Eryxian*, *Sisyphum*, *Clitophontem*. Singula folia binas habent columnas. Codex lectu haud est facilis; iota nunquam subscriptum, sed, quod ejus antiquitatem probat, adscriptum in fine. Nomina loquentium non sunt addita, sed signa ⋈ et ∼, nec id ubique. Voces plerumque continuo sunt scriptae, quo lectio non parum impeditur. *ν ἐφελκυστικὸν* plerumque additum et sequente consonante

Digitized by Google

vel medio in contextu. Nullae fere interpunctionis notae. Quae libertas verba pro re nata et conjungendi et solvendi interdum multum confert ad verum loci cujusdam sensum detegendum; falsa enim interpunctio non semel fuit dux caecus, et praestat plane nullam habere quam falsam. In serie argumenti, id quod ex paucis, quae contuli, locis intelligitur, multa obtinet varietas lectionis.

Singulos Platonis dialogos continent codices 1808. 1819. 1811—14. 1807. 3009. 2010. 2110. 1642. 1813. 1040. 1739. 1760. 2755. 2900. 3044. 3054. 1001. 1642. 2111. 2112. 1642. 1810.

Pindari Isthm. contiuentur in codd. 2403. 2709. 2834.

Nemea 2403. 2709. 2834. 2882.

Olymp. 1631. a. 2403. 2465. 2709. 2774. 2881. 2782. a. 2786. 2820. 2834. 2861.

Pythia 2403. 2465. 2709. 2774. 2783. 2854. 2882.

Theocriti opera in codd. 2596. 2721. 2722. 2726. 2758. 2763. 2781. 2786. 2812. a. 2851. 2832—35, 2884. 2998. 3026.

Dionysii Halicarn. Antiquitt. 1654. 1655. 2933.

De structura orat. 1650. 1711. 1744. 1797. 1798. 1799. 2551. 2720. 2918. 2926. 2986.

Ars rhetor. 1656. 1141.

De antiquis oratt. 1657. 1742. 1800. 2131. 2847.

His colophonem addam:

Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Scr. Servestae a. d. XX. Februar. MDCCCXIII.

M. GODOFR. FAEHSE.

Digitized by Google

CONSPECTUS SECTIONUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas lection. scholia et glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct. p. 1—67
Var. lection. in eundem seorsim excusa . 68—78
Var. lection. Cod. MMDCCLXXXII. in eund. 78—84
Huetii notae marginal. in eund. . . 85—87
Variet. lection. in eund. ex schedulis Brunckii 88—90
Variet. lection. cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Sept. adv. Theb. . . . . 91—101
Variet. lect. cod. MMDCCCLXXXVI. in Sept. 102—109
Variet. lect. Cod. MMDCCLXXXVII. — 110—117
Huetii emendationes — . . . . . 118—119
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas . . . . . 120—126
Scholia in Pers. . . . . 127—132
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. — 133—138
Huetii Adnotation. in Pers. . . . . 139—140
Huetii Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem . . . . . 141—144
Isaaci Casauboni Adnotationes in Aeschyli Agamemnonem . . . . . 145—154
Huetii Adnotationes in Aeschyli Choephoras 155—157
Varietas lection. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides . . . . . 158—161
Huetii Adnotationes in fabulam eandem . 162—163
Varietas lection. in Aeschyli Suppl. . . . 164—166
Huetii Adnott. in fabul. eand. . . . 167—169
Chororum descriptio ex Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh., Sept. et Pers. . 170—184

Digitized by Google

Glossae Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophoclis Oedip. R. . . . . p. 184—235
Variet. lection. Cod. MMDCCXCIV. in eund. 236—237
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVII. in eund. seorsim excusa . . . . . 238—242
Brunckii Adnotation. in eund. . . . . 242—244
Cod. MMDCCCXX. in eund. 244
Variet. lection. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Oedip. Col. . . . . 245—249
Variet. lection. Cod. MMDCCLXXXVI. in Sophoclis Oedipum 249
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophoclis Electram . . . . . 250—252
Variet. lection. Cod. MMDCCXI. in eand. . 253—255
Cod. MMDCCCXX. in eand. 255
Brunckii Adnotation. in eand. 255
Variet. lection. et Glossae Cod. MMDCCCXII. in Sophoclis Antigon. . . . . 256—257
Cod. MMDCCCXI. in eandem 257
Brunckii Adnotation. in eand. . . . . 257—258
Glossae Cod. MMDCCXCIV. in Sophocl. Ajacem . . . . . 259—264
Glossae Cod. MMDCCCXX. in eund. . . . 265—267
Glossae Cod. MMDCCCXI. in eund. . . . 267—268
Cod. MMDCCCXII. in eund. . . . . 268—269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in eund. 269
Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophoclis Philoctet. 269—270
Brunckii Adnotation. in eund. 270
Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachinias 270
Cod. MMDCCCLXXXVI. in easd. 270
Variet. lection. et Glossae Cod. MCXXXV. in Euripid. Hecubam . . . . . 273—277
Variet. lect. Cod. MMDCXLVIII. et MCXXXV. in eandem . . . . . 277—288
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem . . . . . 289—292
Variet. lection. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoenissas . . . . . 293—294
Animadversiones Cod. MMDCCCXVI. in Euripid. Helenam . . . . . 295—296
Varietas lection. Cod. MDCCCVII. in Platon. Libros de Republ. . . . . 299—301
De Legibus libr. . . . . 301—306

Digitized by Google

In Timaeum . . . . . p. 306—308
In Minoa 308
In Epistolas . . . . . 308—310
In Axioch. et Definitt. 310
Observatt. Criticae in Aeschyli Prometh. Vinct. 315—316
In Aeschyl. Sept. adv. Theb. . . . . 316—318
In Aeschyl. Persas 318
In Aeschyl. Supplices . . . . . 318—321
In Aeschyl. Agamemnonem . . . . . 321—324
In Aeschyl. Choëphoras . . . . . 324—327
In Aeschyl. Eumenides . . . . . 327—328
In Sophoclis Oedipum Regem 331
In Sophocl. Oedip. Col. . . . . 331—332
In Sophocl. Electram 333
In Sophocl. Trachinias . . . . . 333—334
In Sophocl. Ajacem et Philoct. 334
In Euripidis Hecubam 334
In Euripidis Orestem . . . . . 337—338
In Euripid. Phoenissas . . . . . 338—339
In Euripid. Medeam 339
In Euripid. Hippolytum . . . . . 339—341
In Euripid. Alcesten 341
In Euripid. Andromachen . . . . . 341—342
In Euripid. Supplices . . . . . 342—343
In Euripid. Iphigeniam in Aul. . . . . 343—344
In Euripid. Iphigen. in Taur. 344
In Euripid. Bacchas . . . . . 344—346
In Euripid. Cyclopem 346
In Euripid. Heraclid. . . . . 346—348
In Euripid. Helenam . . . . . 348—349
In Euripid. Ionem . . . . . 349—350
In Euripid. Herculem Furent. . . . . 350—351
In Euripid. Electram 352
In Platonis Euthyphron. Criton. Phaedon. . 355—357
Theagen, Theaet. Sophist. . . . . 358—368
Euthydem. Protagor. Cratyl. . . . . 368—370
Gorgiam, Phileb. Alcibiad. I. et II. . . . 371—373
Menexen. 374
In L. de Republ. I. III. IV. V. VI. VII. VIII. 375—380
In L. de Legibus II. III. IV. V. VI. VII. VIII. IX. X. XII. . . . . 381—395
In Epinom. Timaeum utrumque, Critiam, Parmenid. Hippiam maj. . . . . 394—396
In Epistol. II. III. VII. VIII. et Axioch. . . 396—398

Digitized by Google

In Scholia in Pindari Ol. I. v. 84. 85. 105. 114. 129. 131. . . . . p. 401—402
In Schol. in Pind. Ol. II. III. V. VII. VIII. IX. X. XII. XIV. . . . . 402—404
In Pyth. II. IV. 404
In Nem. I. V. IX. . . . . 404—406
In Isthm. IV. V. VI. VII. . . . . 406—408
In Dionys. Halicarnass. Antiquitt. II. III. V. VI. IX. . . . . 408—414
De Lysia, Isocrate, Platone judic. . . . . 414—416
In Hesychii Lexicon T. I. p. 95. 127. 133. 170. 217. 246. 269. 335. 338. 343. 362. 366. 426. 528. 555. 645. 645. . . . . 419—421
651. 658. 674. 894. 972. 985. 1083. 1092. 1110. 1126. 1134. 1151. 1157. 1162. 1244. 1250. 1262. 1265. 1279. . . . . 421—425
1295. 1329. 1345. 1420. 1449. 1479. 1489. 1558. 1624. 1667. 1674. 1721. 1725. 1731. . . . . 426—427
T. II. p. 21. 22. 38. 71. 173. 620. 642. 696. 717. 721. 841. 843. 1108. 1132. 1151. 1164. 1170. 1171. 1400. 1437. 1526. 1530. 1557. 1565. . . . . 427—431
In Vellej. Patercul. . . . . 437—443
In Caj. Suetonii Iul. Caesar. Octav. et Tiber. . . . . 443—450
In Horat. Flacc. . . . . 455—456
In Tit. Livium . . . . . 459—462
In Tacitum . . . . . 463—464

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

AECHYLI PROMETHEUS VINCTUS.

SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

EDIT. STANLEII. LONDINI MDCLXIII.

vs. 1. Schol. α. Τηλεροὺ πέδον. τὸν Καύκασον λέγει — sub finem: ἢ διὰ τὸ ὕψηλὸν (γράφεται τὸ ὕψος) ἀφ' ὃ πόρρω τις ὁρᾶν δύναται.

Ἐπὶ πολὺ διῆκον (γρ. ἐπιπολύ).

Πέδον. τὸ ὄρος τῦ Καυκάσυ.

— β. Τηλεροῦ. ὑψηλοῦ — ἢ διὰ τὸ ὕψος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα (sine ὰ) πρὸς (sine ἀλλὰ) τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι (pro τέρμασι) δὲ τῦ Ὠκεανῦ καὶ ἐκ ἀλλαχῦ, ὡς ἀπὸ τῶν — συμβαλεῖν.

Ἔστι. γρ. ἔνεστι.

— α. α. Σκύθην ἐς οἶμον. ἦγεν τὴν Σκυθικὴν ὁδόν. — sub finem ὁ τόπος ἐκεῖσε (γρ. ἐκεῖνος).

— 5. α. Λεωργὸν. τὸν Προμηθέα λέγει τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λαῦ (γρ. λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ τὸν ἄξιον λευσθῆναι) οἱονεὶ τὸν ἄξιον

Digitized by Google

λιθασθῆναι· ἢ οἱονεὶ ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια (γρ. ἔργα καὶ βουλεύματα) — μυθεύεται γὰρ τοὺς λίθους πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους (γρ. ὅτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον).

vs. 7. α. Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν — ἀνασκολόπισιν. ἴσον δὲ τᾶτο, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὅτι τὸν σὸν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τᾶ Διὸς, ἄγνωστον ὂν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχεν, ὡς ἂν δὲ αὐτᾷ τὰ πάντα ἐργάζονται (suprascr. ἐργάζοιντο). τῆς τοιαύτης γᾶν ἁμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δᾶναι δίκην.

Ἄνθος δὲ λέγει (γρ. φησὶ) τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἷον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραίνεσθαι.

— 10. Διὸς τύραννίδα. σημείωσαι, ὅτι τὸ τύραννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖοι ἀντὶ τᾶ πεπληθυσμένοι πάλαι λεγόμενον· νῦν δὲ ἀντὶ τᾶ ὀδαμινοί, πολλοστοί. οὐχ ὡς πάλαι ὁ ἔνδοξος ἢ πολὺς, ἀλλ' ὁ μηδὲν ὤν. ὠμὸς οὐχ ὁ στερρὸς, ἀλλ' ὁ φαυλότατος νῦν. ἐξαίσιον τὸ ἔξω τᾶ αἰσίω ἦγον τᾶ δικαίω· νῦν δὲ ἀντὶ τᾶ μέγα καὶ ξυνόν.

— 12. α. Κράτος Βία τε σφῶϊν. ἡ μὲν παρὰ τᾶ — ὅμως ἦν ἀναγκαῖον — ἤτοι παραβλέπειν (suprascr. παραβλέπεσθαι).

— 17. Ἐξωριάζειν. ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστεῖν καὶ ἀποβάλλειν, ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

Digitized by Google

vs. 18. α. *Τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος. τῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης δικαιοσύνης, ἢ ὑψηλῶς βουλευομένης, τῆς ὑψηλ. . τῆς ὑψηλὰ βουλευομένης καὶ ὀρθά.*

— 21. *Ἵνα. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά· τὸ ᾗ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντ. . .* (deest aliquid, forte *ἀντὶ τοῦ ἵνα*)· *εὑρίσκεται γὰν τὸ ἵνα . .* (deest iterum vox quaedam, forte *ὅμοιον*) *τῷ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ λαμβάνεται ἀντ' αὐτοῦ.*

— 22. *Σταθευτὸς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στήσω, καὶ τοῦ εὔω τὸ φλογίζω· ὁ ἐν τῷ ἵστασθαι φλογιζόμενος. Ἀττικὴ ἡ λέξις. ἤγουν τὸ κατ' ὀλίγον ἐψυγμένον. καθὰ παρὰ κοινοῖς ἔψεται.*

— 24. *Ποικιλολείμων τις ὅσα καὶ ποικιλείμων ἢ ἡ ἔχουσα ποικίλα εἵματα καὶ ἱμάτια.*

— 25. *Πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. τὴν ἐν νυκτὶ γενομένην πάχνην, ἤγουν ὅτι ἡ πάχνη κατὰ τὴν νύκτα γίνεται.*

Ἑῴαν. τὴν ὑπὸ τὴν ἕω.

Ἑῴαν. πρωϊνὴν. εὔδηλον. (Quam vocem Hesych. in *Εὐδείελον* de vespere dictam habet. cf. quae ibi disputantur.)

— 27. *Ὁ λωφήσων. φασὶν, ὅτι μετὰ τὸν γενόμενον Ἡρακλέα* (γρ. *Ἡρακλῆν*) *πρὸς τὸ καθάραι — τὴν γῆν ἀφ' ἑαυτοῦ στελλόμενον καὶ πρὸς πᾶν μέρος τῆς γῆς πορευόμενον — καὶ βέλει τὸν γύπα δεισάμενον* (pro *φονευσάμενον*) *ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ* (noster habet *ἐκ τοῦ*) *ἀποκείρεσθαι τὸ ἦπαρ αὐτοῦ καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. Ἐνταῦθα* con-

Digitized by Google

tinuat ἂν τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει, ὅτι ὅπως γεγένηται, ὁ παύσων σὲ τῆς ταλαιπωρίας (γρ. τιμωρίας).

v8. 31. Ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ. τοῦτό φησιν, ἀνθ' ὧν σὺ ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταύτην τὴν —.

— 34. α. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες. χαλεπαὶ γὰρ — ἢ ἀμετάτρεπτοι (pro ἀμετακίνητοι) καὶ ἀμετάκλιτοι —.

Παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, ὡς Ἀριστείδης· παραιτεῖσθαι μὲν ἐκ οἶδα. δυσπαραίτητος δὲ κριτής, ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος.

— 36. Εἶεν. Ἀττικὸν ἐστιν ὁμοῦ καὶ ῥητορικόν· χρῶνται γὰρ τούτῳ οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰκεῖν ἀλληλενδέτους (an ἀλλήλως ἐνδέτους? ἀλληλοσυνδέτους?) καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἑτέρας καταρξάσθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχῶς ὑποθέσεως. κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ τοῦ καὶ ταῦτα μὲν ὅτως ἐχέτωσαν.

— 39. Τὸ συγγενές τοι δεινόν. ὁ Ἥφαιστός φησιν, ὅτι ἰσχυρὸν καὶ βίαιον ἡ συγγένεια, καὶ ἡ ἐκ πάλαι — ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα.

— 40. Iam pergit: Τὸ δὲ ἀνηκεστεῖν τῆς (suprascr. τῶν) τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως (suprascr. κελεύσεων) δυκατόν ἐστι πῶς;

Τὸ συγγενές τοι, γρ. τε.

Digitized by Google

ve. 41. Οἷόν τε; πῶς. γρ. οἷόν τε πως;

— 42. α. Αἰεί τε δὴ νηλὴς σύ. πρὸς τὸν Δία — τὸ γὰρ, Κράτος, ἤτοι ἡ ἐκ τοῦ Διός. γρ. ἡ τοῦ Διός.

— 45. α. Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα. ἐνταῦθα μὴ — ἦν αἰτία τοῦ δεθῆναι τὸν Προμηθέα, ἀλλ' ἡ τοῦ Διὸς προσταγὴ, φησὶ, τὴν — ἐ γὰρ ἐφ' αὐτῇ ἡ σὴ τέχνη —.

— 49. α. Ἅπαντ' ἐπράχθη. ἅπαντα, φησὶν, ἐτετύπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν καὶ ἐπράχθησαν ἀπὸ τῶν μοιρῶν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶνδε· ἦγεν ἄρχειν αὐτῶν. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ ὁμῶς· καὶ ἔστιν ὅτως· πάντα ὑπὸ τῶν μοιρῶν μὲν ὁρίζονται· ὁμῶς δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὁρίζουσι τὴν τάτων ἔχειν πρᾶξιν. Ad vocem ἄρχουσι ad marginem addita sunt: Ἅπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι πλὴν τῆς κοιρανίας· αὕτη γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ Διός· ἢ ὅτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ πλὴν καὶ χωρὶς τοῦ ἄρχειν ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα· διὸ ἐπάγει, ὡς οὐδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεύς.

— 50. Ἐλεύθερος γὰρ ὅτις ἐστὶ πλὴν Διός. ἐλεύθερος δὲ, ἤτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ' ἄλλου, ὅτις ἐστὶ χωρὶς τοῦ Διός. Τοῦτο δὲ λέγεται, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσι μέν, ἀλλ' ἄνευ τῆς Διὸς βουλῆς οὐδεὶς δύναταί τι ποιῆσαι. Οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἥφαιστός φησιν· ἔγωγε, ὅτι ὅτως ἔχει τὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐκ ἀντιλέγω· πρὸς ὃν τὸ Κράτος

Digitized by Google

φησί· ἐ σπεύδεις λοιπὸν δεσμῆσαι τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ πατὴρ ἴδῃ σε βραδύνοντα καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτῷ πράξεων.

vs. 53. β. Ὡς μή σ' ἐλιννύοντα. ἀπὸ τῶ ἑλίσσω καὶ τῶ ἀνύω. εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαί τι, ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἷον ἐμβραδύνειν.

— 54. Ψάλια. ἐχὲ ἦλοι, ἀλλ' ἕτερά τινα ἰσθήρια, εἶδος ἔχοντα τοιοῦτον, ὥστε ἁρμόσαι τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τῶ σώματος. λέγονται δὲ ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

— 57. Περαίνεται δὲ κ' ἃ ματᾷ τῷδε τόδε. ἀρξάμενος δὲ δεσμεῖν τὸν Προμηθέα ὁ Ἥφαιστος φησι· ἰδοὺ πράττεται τὸ προστεταγμένον καὶ οὐκ ἀναβάλλεταί μοι τόδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ἐ μάτην ἐργάζεταί μοι ἡ δέσις.

— 59. Δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον. Δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι φαίνῃ καὶ παντοίας εὑρῆσαι μηχανάς· ἢ μηχανικὸς ὢν ὁ Προμηθεὺς, εἰ μὴ στερρῶς προσηλώθη, λύσεως μηχανὴν εὑρήσει.

— 60. Ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. ὁ Ἥφαιστος ὅτι φησὶ ὅτος ὁ σιδηρᾶς δεσμὸς ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη. τὸ δὲ τῶ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν; καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ὠλένην ἦγεν τὸν κρίκον (γρ. κίρκον. Illud Pollux dicit ποιητικόν I. 94. p. 65.) περόνησον ἀσφαλῶς· ἵνα δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθῃ ἐλάττων δὲ (l. καὶ) ἐπιδεέστερος ὢν τῶ Διός. εἶτα ὡσανεὶ βεβαιῶν ὁ Ἥφαιστος, ὅτι

Digitized by Google

ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδησε, φησί, πλὴν ἕνεκα τούτου οὐδεὶς ἂν μέμψαιτό μοι δικαίως, ὡς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι.

vs. 61. *Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς.* Πόρπαξ οὐχ ὁ ἧλος, ἀλλ' ἄλλο σίδηρον κατεσκευασμένον.

— 64. α. *Ἀδαμαντίνᾳ νῦν σφηνός.* — ἤτοι ἐξοχὴν περόνην pro πετρίνην, et in fine περὶ τὰς τῆς καρδίας τόπους.

— 69. α. *Δρᾷν ταῦτ' ἀνάγκη.* ἀναγκαῖόν ἐστι — in fine τὸ δέ, φησὶ πρὸς αὐτόν, ὄντως δὴ καὶ κελεύσω σοι τοῦτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγάσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.

— 76. α. *Ἐρῳμένως νῦν θεῖνε.* τῷ Ἡφαίστῳ εἰπόντος, ὅτι καλῶς ἤδη πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς — ἀρκέντως τῷ βάθει τὰς κίρκας ἐνέβαλες —.

— 77. α. *Ὡς ἐπιτιμητής γε.* καλῶς, φησί, — ἢ ὁ ζημιωτὴς καὶ ὁ εὐθυνητής (εὐθυντής). ταῦτα δὲ λέγοντος — φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος ἀγρίᾳ πεποιημένῳ (γρ. καὶ εὐτραπέλῳ) — ἀναιδῶς, ὅτι ἁρμόζει τῇ μορφῇ σε καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα ῥήματά σε — σὺ γίνῃ μαλθακὸς καὶ χαῦνος· ἐμὲ δὲ ἕνεκα — μὴ ἐπονείδιζε, qua voce scholion finitur.

— 81. β. *Στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.* ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικὸν, ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει, τετέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται, ἀναχωρῆσαι χρεία.

Digitized by Google

vs. 82. *Ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε· καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς καὶ κλέπτων* sine *ἐνταῦθα — τοῖς ἀνθρώποις. τί* (pro *πῶς*) *δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τοῦ δεσμοῦ τοῦδε* (suprascr. *τῶν δεσμῶν τῶνδε*) *— ποίῳ τρόπῳ ἐλευθερωθήσῃ τούτων τῶν δεσμῶν — ὄνομα, ἀντὶ ἐνόησε* pro *προενόησε —.*

— 83. *Ψευδωνύμως. πᾶν εὐφυῶς ἐτυμολογεῖται τὸ τοῦ Προμηθέως ὄνομα. Προμηθεὺς γὰρ ὁ προορῶν τὰ μήδεα καὶ τὰ βουλεύματα· καὶ τροπὴ τοῦ* $\overline{\delta}$ *εἰς τὸ* $\overline{\vartheta}$.

— 86. *Καλῶσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμ.* Schol. *β. Χρεία γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλευομένου, τίνι τρόπῳ ἐκβληθῇς.*

— 88. *α. Ὦ δῖος αἰθήρ.*

Ἁρμοζόντως — μὴ εὐθὺς — προμαρτύρεται τὸν αἰθέρα — καὶ τὸν ἥλιον, τὴν θερμὴν φύσιν — καὶ ἐγὼ θεὸς ὢν τάχα· ἀλλάσσει δὲ αὖθις pro *εὐθύς — ἐπ' ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν —.*

— 98. *Αἰ αἰ* habet Stanlej. sed fuit *φεῦ, φεῦ.* Scholiast. habet *φεῦ, φεῦ, στενάζω.*

— 85. *α. Τέχνης.* Huetius correxit *τύχης.*

— 83. *Συλῶν, ἐφημέροισι προστίθει. (ἐφήμεροι) κυρίως λέγονται οἱ πώποτε, οἵτινες ὄντες ἔσωθεν τοῦ πίθου ζῶσιν. ἀποσκεπάσαντας δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτοὺς τὸ φῶς (?) οὐκέτι ζῶσιν. ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι.*

Digitized by Google

vs. 88. *Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί. οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν Ἀναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται· καθ' Ὅμηρον δὲ πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων. ἀλλ' ὁ μὲν Ἀναξαγόρας τὸ ὑλικὸν φησι αἴτιον τῶν ἀνέμων· Ὅμηρος δὲ ποιητικόν· μᾶλλον δὲ ἀμφότεροι, τό τε ὑλικὸν καὶ τὸ ποιητικόν. ἐκ μὲν γὰρ τῷ λέγειν ἐνιαχῇ τὰς ἀνέμους ἰκμάς, ἤτοι ἰκμάδεις καὶ καθύγρους, τὸ ὑλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγειν (λέγει?) τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον· ἐκ δὲ τῷ λέγειν αὐτὰς ὁρμᾶν πρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων, τὸ ποιητικόν φησι αἴτιον· ἰκμὰς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀὴρ γίνεται· ἀὴρ δὲ ἔτι ἀναχθεὶς καὶ λεπτυνθεὶς, πνεῦμα.*

— 90. *Ἀνήριθμον γέλασμα.*

Schol. *α. καλῶς εἶπε — ὥσπερ γὰρ ἐκεῖσε διαχέονται καὶ εὐρύνονται εὐρύτητα ποιοῦντες τῶν σωμάτων αὐτῶν — αἵματος καὶ συστελλομένου —.*

Γελᾷ γαλὴν ἡ θάλασσα (f. *γαληνὴ θάλασσα* aut *γαληνὴ ἡ θάλασσα*). *ἐγέλασε τὸ ἔαρ.*

— 100. *Χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.*

ἀντὶ τοῦ — ἐκ Τροίας ἀπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη ἀντὶ τοῦ ἀπετέλεσε.

— 101. *α. Καίτοι τί φημι;*

ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεὺς καὶ ὠσανεὶ — ἐρωτᾷ, πότε ἥξει αὐτῷ ἐλευθερία — τὰ μέλλοντα δέ μοι νεωστὶ συμβήσεσθαι ὀδ. βλάβην καὶ μίσεσί μοι perperam. Addit: *χρὴ δὲ ἑκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὥσπερ κἀμοί· ὑπομένω δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀνάγ-*

Digitized by Google

κης σθένος (γράφεται, ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἦγον ἡ δύναμις τῆς εἱμαρμένης ἐ καταμάχητός ἐστι καὶ ἀήττητος) ἦγον τὴν δύναμιν τῆς εἱμαρμένης καὶ ἀκαταμάχητον ἔσαν καὶ ἀήττητον. ἀλλ' ὃ μὲν ἔτε σιγᾷν δύναμαι τὰς τύχας· ἀλγῶ γάρ· ἔτε μὴ σιγᾷν, ἤτοι λαλεῖν· ἐυλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία· ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω, ἐνεπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς, θηρῶμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἢ ἔσω νάρθηκος αὐτὴν βαλών.

vs. 103. Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', ὡδέ μοι ποταίνιον. Ποταίνιον· τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τοῦ πρὸ (πρὸς) προθέσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ λόγος· ἦγον τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

— 106. Ἀλλ' ἔτε σιγᾷν, ἔτε μὴ σιγᾷν τύχας. Ἀλλ' ὡ δύναμαι ταύτην τὴν τύχην σιγᾷν· ἐὰν γὰρ ταύτην σιγήσω, λύπην τῇ ψυχῇ μου φέρω· ὡ τοσοῦτον γάρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσίν ἐστιν, ὅσον χαίρει, ὅταν ἔκθηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἑτέρους λέγει τὰ λυποῦντα αὐτόν. ἢ (ἦν aut ἐὰν?) δὲ μὴ σιγήσω· ἤτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντά με, τὸν Δία παροτρύνω εἰς ὀργὴν ἐμήν.

— 110. β. Πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης. Πηγὴν δὲ πυρὸς εἶπεν, ὅτι πᾶσα ὠσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, κἂν τὸ τυχὸν εὑρεθῇ, ἤτοι σμ. σπινθὴρ ὑποτεθῇ δὲ ὕλῃ τινί, (sane vulgato ὅλῃ τῇ βίᾳ melius) πάλιν αὔξεται. (Πάλιν,

Digitized by Google

quod in impressis ad sequentia tractum est, noster recte cum prioribus conjunxit.) *διὰ τοῦτο δὲ εἶπε πηγὴν πυρὸς, ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὔξεται. Λέγουσι, τὸν Προμηθέα κεκλοφέναι ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι, τὸ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. Τοῦτο δὲ μυθῶδες· τὸ δ' ἀληθὲς ὅτως ἔχει· πῦρ καλεῖται ἡ γνῶσις διὰ τὸ δραστήριον· Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἔχειν καὶ φυλάττειν καὶ μή τινος φροντίζειν· ὁ δὲ ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ' ἤρξατο φροντίζειν καὶ προβουλεύεσθαι καὶ οἷον κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμήθειαν. ὅτι δὴ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σαθρότητος τοῦ νοὸς ἤρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα.*

vs. 115. *α. Τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφ. ἴσως αἱ Ὠ. — διὰ τῆς ὀδμῆς δὲ προνοεῖν τὴν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν.*

— 117. *Ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. ἐπὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἦλθε — προσδέδεμαι. Ἐπὶ τέλει τοῦ Ὠκεανοῦ ὁ Καύκασος. Πάγος δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα, ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρων ὀρέων κατέρχεσθαι.*

— 122. *Εἰσοιχνεῦσιν. ἀπὸ τοῦ οἴχω, οἰχνῶ, ὥσπερ ἵκω, ἱκνῶ.*

— 124. *α. Φεῦ φεῦ. πλησιέστερον — καὶ τῆς ἠχῆς αὐτῶν αἰσθάνεται* (suprascr. *αὐτὸς αἰσθάνεται*) *— συρίζει — ἐν εὐδιαιναῖς πνοαῖς πτερύγων — προσέβη γὰρ ἐνταῦθα πληθὺς φίλη — διάνοιαν.*

Digitized by Google

vs. 128. α. *Μηδὲν φοβηθῇς. ὁ ῥυθμὸς — φιλία γὰρ ἥδε· αὕτη ἡ φάλαγξ ἡ σύστοιχος — τῷ ἐφ' ὕψες κρεμαμένῳ· προσλαλεῖ ὁ Προμηθεὺς κατίασιν αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς.*

— 132. ἀ. *Κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. ἐκόμισαν — ὁ κτύπος τῶ Χαλυβικῶ σιδήρω ἀφίκετο.*

— 133. β. *Χάλυψ. ἔθνος, ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. ὅταν δὲ προσεκαρφῶτο — ἠκούετο ἐκεῖ.*

— 134. α. *Θεμερῶπιν. γράφεται — τῷ προσώπῳ μου, ἤτοι — ἣν ἐκ ἔξεστιν — διὰ τῶ προσώπω ταύτης ἐξέρχεται· ἡ δὲ γαμηθεῖσα ἐκείνη χλωριάσασα (γράφεται χλωρίζουσα) — αἵματος αὐτῆς καὶ τροφούσης* pro *τρέφοντος*, quod suprascriptum.

Ἀποσείσασθαι δέ με καὶ ἀποῤῥίψαι τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἦγεν τὴν καλλίστην τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος — ἀνέπεισε (γράφεται πεποίηκε).

— 134. α. *Ἄξωτοι.* Huet. *ἄζωτοι.*

— 135. β. *Σύθην δὲ ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. ἦγεν δι' ἀέρος πτήσει. διὰ τοῦτο δὲ δηλοῖ, ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, ὥστε οὐδὲ τὰ οἰκεῖα — βαλεῖν.*

— 136. β. *Αἲ αἲ. Ἐπιῤῥήματα θρηνητικὰ περισπῶνται πλὴν τῶ βαβαὶ καὶ εὐαὶ.* (an *οὐαί*). Caetera desiderantur. *Τὸ δὲ αἲ ἀντὶ τῶ ἄνποτε, ἐξ οὗ καὶ τὸ αἴθε ὡς εὐκτικόν.*

Digitized by Google

Ὁ ξυνετός, quod proxime sequitur, quo referendum sit, nescio, nisi vox *πολύτεχνος* temere pro *πολύτεκνος* posita explicetur.

Γράφεται αἴ καὶ φεῦ. Ὦ τέκνα τῆς πολυγόνου Τηθύος, ἧγυν τῆς Γῆς, καὶ τοῦ περικυκλοῦντος Ὠκεανοῦ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτῳ ῥεύματι ἤτοι πολυησύχῳ· τὸ γὰρ α κατ' ἐπίτασιν κεῖται.

vs. 139. *α. Ἀκοιμήτῳ. ἀκαταπαύστῳ ἢ πολυησύχῳ, ἵν' ἤτοι τὸ ᾱ κατ' ἐπίτασιν* sine *κεῖται. εἰ γὰρ ἦν — ἀναπεπταμένην.* Addit *ἄλλως τε (γε?) οὐδὲ ἔπαινος τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος· ὑδάτων δὲ ἄρεται — ῥεύσεως.*

— 140. *Πατρὸς Ὠκεανοῦ.*

Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος, γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφήν, τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα· τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς τὰς ὅσας ἐν τῷ κόσμῳ· ὧν καὶ Ἴλυτὼ καὶ Περσηΐς καὶ Μῆτις καὶ Ἀσία καὶ Στὺξ ὁμοῦ καὶ Καλυψώ. τὰς δ' ἄλλας ἐατέον.

— 141. *Ἑξίδεσθ', οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός. ἴδετέ με, οἵῳ προσηλωμένος δεσμῷ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὄρους κακὴν τήρησιν βαστάσω.*

— 143. *β. Ὀχήσω.* Huet. Scholiastes legit *οἰκήσω.*

— 144. *α. Λεύσσω Προμηθεῦ. βλέπω — — ταῖς τοῦ δεσμοῦ σιδηραῖς βλάβαις — οἰκονόμοι δὲ λέγονται κυρίως οἱ κυβερνῆται —.*

Φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις·

Φοβερά· φόβου ἄξια· ἢ στικτέον εἰς τὸ φοβερά, ἵν' ᾖ ἡ σύνταξις οὕτως· ὦ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ

Digitized by Google

βλέπω, ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβου.

Τόδε δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ· ἵν' ἦ τὸ ἑξῆς ἕτως· εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη, πλήρης δακρύων.

ῥς. 151. Πελώρια. λέγει τοὺς Γίγαντας — οἱ Γίγαντες pro Τιτᾶνες — ἐλθὼν ἔν pro δὲ — ἐβασίλευσε. Ἐτυμολογεῖται δὲ πελώριος ἀπὸ τοῦ πέλω — φροντίς· τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζουσιν· ἢ ἀπὸ τοῦ πέλας ἤγουν ἐγγὺς εἶναι τοῦ Ὡρίωνος.

— 157. Αἰθέριον κίνυγμα. τὸ κίνημα. καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ κινῶ· ἐξ οὗ κινύω καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀέρι μετὰ ῥαβδοῦ γινομένη· οὗ χρῆσις ἐν τῷ· κεκίνυντο φάλαγγες, καὶ κ . . ρυμος ὃ ἐστὶ κατὰ νῶν. Reliqua partim sunt lectu difficillima, partim manu ligatoris detruncata. Ἐκ δὲ τοῦ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ' οὗ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον (γράφεται ἀέριον) εἴδωλον, κατὰ τὸ αἰθύσσω, αἴθυγμα· πτύσσω, πτύγμα· νύσσω, νύγμα· ἐξ οὗ καὶ ἡ νυγμή· ὡς πτύγμα, πτυγμὴ καὶ ἀποβολὴ τοῦ τ πυγμὴ, καὶ ξύσμα, ξυσμή.

— 159. Τίς ὧδε τλησικάρδιος. ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέα· τίς ἀπὸ τῶν θεῶν ἕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος· ὅτινι ἐπιχαρῆ ἦγεν πρόξενα χαρᾶς ὑπάρχουσι ταῦτα, ἃ πάσχεις· τίς ὁ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνου τοῦ Διός· ἕτος γὰρ θέμενος καὶ οἱονεὶ σχὼν ἀκαμπῆ ψυχὴν ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν Οὐρανοῦ γένναν ἦγεν τὸ γένος τῶν θεῶν· οὐδὲ παυ-

Digitized by Google

θήσεται τῶ τυραννεῖν ἦγεν ὁ λάβη κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφέληταί τις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῶ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτῶ.

vs. 167. α. Ἢ μὴν ἔτ' ἐμῶ, καίπερ κρατεραῖς. ὄντως δὴ ἀκμὴν ἐμῶ χρείαν ἕξει — ἦγεν δεσμῶν ἐν ἰσχυραῖς — ἕξει δὴ χρείαν ἐμῶ — ἀποσυλήσοντα τὴν βασιλείαν αὐτῶ ἢ τὴν ἀρχὴν — εἰπόντος αὐτῷ, ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι — φησὶν ἦν ὁ Προμηθεὺς, ἕξει (omisso ὅτι) πολλὴν χρείαν ἐμῶ (sine ποτὲ) — δεῖξαι αὐτῷ τὸν ὑφ' ὃ ἀφαιρεθήσεται — πραέσι καὶ γλυκέσι ῥήμασι — ἀπατήσει· ὅτε ἦν δι' ἀπειλῶν — βουληθῆ τε δῶναι ἐμοὶ ποινὰς καὶ αὐτο (reliqua abscissa sunt, forte αὐτὸς aut ἀντέκτισιν) καὶ ἀμοιβὰς καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρίας, — με.

— 178. α. Σὺ μὲν τραχύς τε καὶ πικραῖς. γράφεται θρασύς τε.

Σὺ μὲν ὦ θρασὺ, εὔτολμος — καὶ λογίζομαι ποῖ ποτε παύσασθαί σε τούτων. ἀπόκειται δὲ ἰδεῖν τὸ τέρμα αὐτῶν ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτῳ· ἦγεν τί δεῖ τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν σε τῶνδε τῶν πόνων. — ἀντὶ τῶ παυσάμενον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζόντων νηῶν.

— 184. Τέρμα κέλσαντ' ἰδεῖν.

Κέλσαι κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐγαλήνῳ καὶ εὐλιμένῳ τόπῳ.

— 185. α. Ἤθεα, καὶ πέαρ ἀπαράμυθον

Digitized by Google

ἔχει Κρόνου παῖς. Οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον ἑτέρῳ τινί.

vs. 186. Ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον ποιεῖν. Forte αὐτῷ οἰόμενος legendum vel οἰόμενον ad κέαρ referendum.

— — α. Οἶδ' ὅτι ταχύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ. οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμείλικτός ἐστιν — δίκαιον νομίζει (εἶναι omisso) — ὅταν τάτον τὸν τρόπον ῥαισθῇ καὶ κρατηθῇ (γράφεται ῥωσθῇ καὶ κρατυνθῇ) τὰ ἐπιέναι μέλλοντα (γράφεται ἐπιέναι) αὐτῷ. τὴν δὲ σκληρὰν καὶ — ὀργὴν καταπραΰνας ἥξει καὶ συνέλθῃ ἐμοὶ εἰς φιλίαν — ἀναγκαζόμενος. Quod vulgato arctius conjunctum.

— 188. α. Ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ. ὅταν ἅτω τυφθῇ ὑπὸ τῆ ἀναγκαίᾳ, ὥσπερ ὑπὸ ῥαιστῆρος, μαλακογνώμων ἔσται. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῆ σιδήρᾳ.

Γράφεται ῥεχθῇ, ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα ἅτως ὡς λέγω.

Ῥαισθῇ κανόνισον· ῥαΐζω τὸ φθείρω, ὁ μέλτων ῥαίσω etc. (idem quod ῥαίω. cf. Hesych. ῥαίει.)

Γράφεται ῥεχθῇ, τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

— 193. α. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγωνε ἡμῖν λόγον. ἐκκάλυψον — καὶ τῇ φανερώσει — βουλόμενος γὰρ ὁ ποιητὴς — προεποιήσατο ἐρωτώσας —.

— 197. α. Ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. ἄλγους μέν αἴτια γενήσονταί μοι ταῦτα διηγουμένῳ, λύπη δὲ πάλιν — εἰ γάρ τις ἐκκαλύψει πρός τινα — πανταχόθεν δέ μοι δυστυχία ἐπῆλθε.

Digitized by Google

vs. 199. α. Ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. ἐπεί, φησίν, — ἐγένετο, τοῖς μὲν — εἶχον· ἀπὸ τούτων δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως· προλέγει δὲ τινὰς — ἀποδείξῃ.

— 206. Αἰμύλος δὲ μηχανάς.

Αἰμύλος λέγεται ὁ διὰ ὑποκρίσεως αἵματος ἦγεν συγγενείας ἀπατῶν τινα· ἔτος δὲ λέγεται παρὰ Χατίνιος (Λατίνιος) πέλαξ. (κόλαξ legendum esse, nihil dubito.)

Αἰμύλον κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι. ἐνταῦθα καὶ αἰμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους.

— 209. α. Ἐμοὶ δὲ μήτηρ ἐχ ἅπαξ μόνον Θέμις.

Ἐμοί, φησὶν ὁ Προμηθεὺς — μόνον Θέμις (sine ἀλλὰ καὶ Γαῖα) — εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ (scr. ἐὰν δὲ ἡ ἐμὴ μήτηρ) καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, ἡ καινόν· καὶ γὰρ μίαν μορφὴν ἔχουσιν οἱ θεοί, πολλοῖς δ. ὁ. καταμερίζονται. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον ἡ μήτηρ ὥσπερ γενήσεται ἡ ἡ καθόλου Θέμις (suprascr. μόνον) λεγομένη — κατὰ Ἀττικούς (cetera sunt amputata, forte fuit lectio vulgata κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν) ἀλλὰ καὶ Γῆ· ἡ τῶν πολλῶν ὀνομάτων μία μορφῇ· λέγεται γὰρ ἡ μόνον Θέμις καὶ Γαῖα, ἀλλὰ καὶ ζείδωρος καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα.

— 214. α. Τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου.

Τοιαῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐδὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι μοι (με). κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων

Digitized by Google

τότε ἐδόκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διὶ ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνῳ.

vs. 219. α. Ἐμαῖς δὲ βελαῖς. διὰ τῶν ἐμῶν — ὁ σκοτεινότατος καὶ ἀρχαιότατον Κρόνον σὺν τοῖς συμμάχοις αὐτῷ Τιτᾶσι. τοιαῦτα δὲ ὠφεληθεὶς ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὑπ' ἐμοῦ, ἠμείψατό μ' (με) ταῖσδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς.

— 226. α. Ὃ δ' ἔστ' ἐρωτᾷς, αἰτίαν καθ' ἥντινα. ὅπερ δὲ — κατ' ἐρώτησιν ἑρμηνευτέον, ἐρωτᾷς με (πρὸς τὰς Ὠ. φησὶ) καθ' ἣν αἰτίαν, τοῦτ' ἐστὶ δι' ὃν τρόπον ὧδε καὶ ἕως (an ὧδε καὶ ἕτως?) ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με —.

— 228. Ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα, ἡνίκα ἐνιδρύνθη τῷ θρόνῳ τοῦ οἰκείου πατρὸς Κρόνου ἦγεν (quae ad marginem adscripta erant, amputavit eadem illa manus impia et barbara. Procul dubio erant impressa ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας) αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐξελῶν, τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει — ἡδραίου τὴν ἀρχὴν (γράφεται τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν) ἢ διεστοιχίζετο ἀντὶ τοῦ διεμέριζε καὶ ἔνεμε τὰς τάξεις τῆς ἀρχῆς, ἢ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ἐπειδή.

— 231. α. Ἀρχὴν· βροτῶν δὲ τῶν παλαιπώρων λόγον. Μισοπονήρως — ἀλλ' ἤθελε — ἐκ ἄλλος τις ἀνθίστατο — ἐγὼ δὲ ὁ τόλμης καὶ ὁ τολμηρὸς, ὁ ἐν τόλμαις τολμηρότερος ἐλυτρωσάμην καὶ ἐξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους — βροτοὺς γὰρ οἰκτισάμενος (sine καί).

Digitized by Google

vs. 241. Ὧδ' ἐρρύθμισμαι. Ἡ δὲ μεταφορὰ τῶ ῥυθμίζειν ἀπὸ τῶν χορδῶν.

— 248. Θνητούς τ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. παρεμφαίνει καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὖσαν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ' ἑκάστην (sc. ἡμέραν) ἐλπίζοντες ἀδόλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες ἀπὸ τῶ Προμηθέως ἐλπίδας κενὰς, ἦγον τυφλωθέντες, ἣν περὶ εἶχον ἐλπίδα θανάτω, ὥστε μὴ προβλέπειν αὐτὸν, δι' ὅλε εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ. Πρότερον, φησὶν, — θάνατον πρὶν, ἐπ ἐξήρχοντο ἐργάζεσθαι φοβούμενοι, μὴ τηνικαῦτα ἐπέλθῃ τούτοις ὁ θάνατος — ὁ θάνατος ἐπελθεῖν. εἰς ἔργα παρώτρυνα, γράφεται παρώξυνα.

— 250. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. ἵνα τυχὸν ἐλπίζωσι, ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλό τι παθεῖν ἢ αὔριον ἢ μετὰ πολὺ ἢ ἔ.

— 247. α. Μή πω τι πρᾶξῃς. ἐπεὶ προαγήσατο — ὅτι (γράφεται διότι) ἀντέλεγον — διὰ τῦτο με ἐτιμωρήσατο — μὴ γὰρ ἕτερόν τι εἰς αὐτὸν ἥμαρτες ἁμάρτημα — .

— 252. Πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. καὶ ἔτι ἐγὼ — ἀφ' ὅ γε (suprascr. ἀφ' ὅπερ) πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας, προσυπαχθομένω τέχνας.

— 255. Τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν.

Ἐρωτᾷ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα οἰκτείρων αὐτὸν, ὡς ἐπὶ ἀδαμινοῖς πταίσμασιν τιμωρούμενον·

Digitized by Google

ὅτι ἐπὶ τοιούτοις ἁμαρτήμασι τιμωρεῖταί σε ὁ Ζεὺς καὶ ὁ παύσεται τῆς ὀργῆς; ὡδ' ἐστὶ τέλος τῷ δεσμῷ σοι προκείμενον; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καί φησι· ὅτι ὠδέν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης πρόκειται, ἢ ὅπερ δόξει ἄριστον ἐκείνῳ. Εἶτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· πῶς δὲ δόξει τῷ Διΐ ἀπολῦσαί σε τῷ δεσμῷ; τίς ἡ περὶ τοῦτο ἐλπίς; ὁ νοεῖς, ὅτι ἥμαρτες; ὅτι δὲ ἥμαρτες, ἅτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε, ἵνα μὴ δόξω ὀνειδίζων σε (ὀνειδίζειν suprascr.) σοί τε λυπηρὸν δὲ τοῦτο· ἐλευθερίαν δὲ ζήτει τῷ δεσμῷ καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης, ἧς ἔχεις.

vs. 260. *Οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν. λύπης γὰρ εἰσὶ ταῦτα αἴτια ἐμοί· σοὶ δὲ ἀκόντι πλῆστον (πλεῖστον) ἄλγος γενήσεται.*

— 263. *Ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα. ὡς δῆθεν παραινῶν ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα· τἆλλα λιπὼν ζήτει τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγήν· φησὶ ὁ Προμηθεύς· παντὶ τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὄντι καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας, δυνατόν ἐστι τοὺς κακῶς πάσχοντας νουθετεῖν.*

— 268. *α. Οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοιαισί με. ὅτι μὲν, φησὶν, — τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθῆναί με — καὶ ἀπαιρομέναις τῆς γῆς ἦγεν ὑψηλαῖς —.*

— 270. *Ἀγείτονος πάγου. τοῦ κακογείτονος ἢ τοῦ ἐρημικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονα, ἐν ᾧ τις ἐ γειτνιάζει ἦγεν προσεγγίζει.*

Digitized by Google

ve. 272. *Πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπύσας τύχας. Πεδοῖ· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐχρέματο, διὰ τοῦτο λέγει, πεδοῖ βᾶσαι, ἤτοι κατελθοῦσαι πρὸς τὴν γῆν, ἀκούσατε πάντα, ὅπερ βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν· ὁ γὰρ ἠδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος πετομένας.*

— 275. *Ἢ στικτέον εἰς τὸ μογοῦντι· τὸ δὲ ταυτὰ τῷ ἑξῆς συναπτέον· ἵν' ᾖ ἡ περὶ τὰ αὐτὰ περιερχομένη πημονὴ ἢ βλάβη ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει.*

Ταυτά τοι πλανωμένη. ἄλλως· ἀκέτι ἡ ὑποκειμένη μοι θλίψις περὶ ἓν ἵσταται — ἀλλ' ἐν διαφόροις — καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. — οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μόνῳ ἐγένετο, ἀλλὰ — καὶ ἄλλον ἐπέρχεται.

— 277. *α. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεσθώυξας τοῦτο, Προμηθεῦ. οὐκ ἀκούσαις — θέλομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦτο.*

— 279. *α. Καὶ νῦν ἑλαφρῷ ποδί. ἡ μεταφορὰ — πρὸς αὐτὸν ἐμὲ ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ — κινήμενον θρόνον τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἁγνὸν πόρον — ὁ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα — τὰς σὰς δὲ πόνους βούλομαι ἀκοῦσαι.*

Κραιπνόσυτον θᾶκον δὲ τὸν αἰθέρα φησί· ἐπ' ἐκεῖνον γὰρ οἷον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται.

— 284. *Ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου. ὁ Ὠκεανὸς ἐλθὼν φησι — καὶ μακρᾶς ὁδοῦ.*

— 286. *α. Τὸν πτερυγωκῆ οἰωνὸν τοῦτον. ἤγουν τὸν γρῦπα τὸν ἐν τοῖς πτηνοῖς ταχύτατον*

Digitized by Google

διευθύνων — αὐθαίρετον· ἐπὶ γρύπα γὰρ (γράφεται γρυπὸς) τετρασκελῆ (γρ. τετρασκελῶς) ὀχεῖται ὁ Ὠκεανός.

Εἰ τάδ', γράφεται εἰ τῶδ'.
Μ' ὅτι. γράφεται μῶτι.
Μᾶλλον. γράφεται πάλαι.

Quo haec verba spectent, frustra adhuc quaesivi. An duo priora ad vers. 293 et 295? Legitur vs. 1065. loco εἰ τάδ' εὐτυχεῖ, τῶδ'. cf. Variet. lect. cod. 2787. et vs. 1078. μᾶλλον. Essent igitur hae voces loco suo motae.

vs. 288. α. Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, ξυναλγῶ. ταῖς σαῖς — ἡ γὰρ συγγένεια ἀναγκάζει (sine με) λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τῶ εἶναί μέ σου συγγενῆ (sine μοι) οὐχ εὑρεθῆναι, τίνι ἄλλῳ μείζονα παρέχω φιλίαν ἢ καὶ παρὰ σοι.

— 293. α. Γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην. νοήσεις (pro γνώσῃ) δὲ, φησὶ, — πρέπει συμπράττειν ἐμὲ, ὃ γάρ ποτε λέξεις — φίλος ἔσται βεβαιότερος παρ' ἐμὲ, τὸν Ὠκεανόν.

— 298. α. Ἔα, τί χρῆμα; δυσχεραίνει ὁ Πρ. — — αὐτόχτιστα καὶ τὰ αὐτοκατασκεύαστα τὰ ἐκ πετρῶν ἐστεγασμένα — Χάλυβες ἐκεῖσέ που πλησίον οἰκοῦσι ἔθνος ὄντες Σκυθικὸν, ὅπου ὁ σίδηρος ἐφευρίσκεται — τόνδε ἐμὲ τὸν φίλον — συνεργήσαντα τούτῳ εἰς τὸ λαβεῖν ταύτην, ποίαις βλάβαις — δαμάζομαι.

— 307. α. Ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι. σκόπησον — — καὶ κτῆσαι ἑτέρας

Digitized by Google

νέας. Vox τεθηγμένας abest. — τάχ' ἄν — ἀκούοι· ὥστε τὴν νῦν προσῶσάν σοι ὀργὴν αὐτῷ, παίγνιον εἶναι δοκήσεις, ἀλλὰ — .

vs. 309. *Γίνωσκε σαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους.* (In contextu est *μεθάρμοσαι*, suprascr. *μεθάρμοσον*.) *Τυχὸν ἁρμονία τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἤθεσι· μεθαρμόζει δέ τις ἑαυτὸν, ὅταν ἐκ τῶ θυμῶ γίνηται χαροπὸς καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἱλαρὸς καὶ εὔμάλακτος, καὶ αὖ πάλιν τῶ ἐναντίω. λέγει δ' ὧν ὁ Ὠκεανὸς ἐνταῦθα τῷ Προμηθεῖ· ὅτι μεθάρμοσον τρόπους ἦγον μεταλλάχθητι ἐκ τῶ σκληρῶ εἰς τὸ μαλακὸν καὶ ὑπείξον τῷ Διΐ. ἔστι δὲ ὁ Ὠκεανὸς συγγενὴς τῶ Προμηθέως, ὡς εἴρηται λόγῳ τοιῷδε ἀλληγορικῶς· ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ὠκεανὸς εἰς τὸν νῶν ἐντυμολογέμενον ἀπὸ τῶ ὠκέως ἦγεν ταχέως νάειν* (i. q. *νέειν*) *τὰς λογισμὰς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις ἐστὶ μέρος τῶ λογισμῶ καὶ δοκεῖ πως συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τῶ νοὸς ναομένοις ῥεύμασιν ἤτοι λογισμοῖς καὶ διανοήμασι.*

— 312. *Ῥίψεις τάχ' ἄν σε καὶ μακρὰν. Ῥίπτειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν· τὸ δὲ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.*

— 317. α. *Ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. ἀρχαῖα λέγονται — ἢ οἱ γέροντες καὶ οἱ ἔξωροι τοιοῦτοί εἰσι.*

— 318. α. *Τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρω. γνωμικῶς φησι — θέλεις καὶ ἕτερα προσλαβεῖν — σεαυτὸν, πρὸς κέντρα τὸν πό-*

Digitized by Google

δα ἐκτείνων, ὁρῶν, ὅτι κυριεύει πάντων, χαλεπός — quod vulgato praestat.

vs. 313. Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥστέ σοι τὸν νῦν χόλον. ὥστέ σοι τὸν νῦν παρόντα τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναί σοι δόξειν· ἤτοι ὁ σωφρονοῦντι βαρύτερα κακά σοι ἐπέλθωσι παρὰ τοῦ Διὸς καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον δόξει εἶναι.

— 323. α. Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς κέντρα — λακτίζων — κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν τὰς ἰδίας πόδας ἐκμάσσει pro αἱμάσσει.

— 324. Τραχὺς μόναρχος ἀδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Ὑπεύθυνος ἤτοι παρ' ἄλλου τινὸς ἐξεταζόμενος, ἢ ὃν ὁ δύναταί τις τιμωρήσασθαι. καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν καὶ πειράσομαι, ἐὰν τέως ἰσχύσω ἀπολῦσαι τῶν δεσμῶν. σὺ δὲ μὴ μεγαλοφρόνει μηδ' ὑπέροπλα καὶ αὐθάδη λάλει· ἢ οὐκ οἶδας, φρόνιμος ὤν, ὅτι βλάπτεταί τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυάρου.

— 330. α. Ζηλῶ σ', ἀδ' ἕνεκα. θαυμάζω σε, πῶς — ἄλλως· θαυμάζω σε, πῶς ὑπάρχεις — πέπονθας ἐμοὶ συναλγῶν· — μέμψεως, ὡς ὅπερ ἦν σοι δυνατὸν — Διΐ καὶ δυσωπῆσαι —.

— 335. α. Πολλῷ γ' ἀμείνων τὰς πέλας φρενῶν ἔφυς. εἰπόντος τοῦ Προμηθέως — — καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου· σεαυτὸν γὰρ μὴ σωφρονήσας, ὥστε ὑπείκειν τῷ Διΐ, σωφρονίζεις ἑτέρους. Iam sequuntur impressa: ἐμὲ δὲ προθυμούμενον — εἰς τὸν Δία — ἐμοὶ δοκᾶς αὐτόν.

Digitized by Google

vs. 340. α. Τὰ μέν σ' ἐπαινῶ, κ' οὐδαμῆ λήξω ποτέ. εἰς ταῦτα μέν — καὶ σ' δὲ παυθήσομαι — καὶ μηδὲν — ποιήσεις (γράφεται πονήσεις) προσγινώσκει — Δία.

— 347. α. Οὐ δῆτ' ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι. Ἰαπετὸς ὁ τῷ Κρόνῳ — — ἀδελφῷ σου τῷ Ἄτλαντος.

Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα, καὶ περὶ ταῦτα μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται. τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου καὶ τοῦ νοτίου μέχρι καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς· ἣν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει· καθ' ἣν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις ἄξονος ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται.

Τί ἔστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ.

— 351. Τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα. μυθεύεται, ὅτι οἱ Τιτᾶνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παῖδες ὄντες — ἀλλ' ἴσος ἦν ὁ πόλεμος — ὁ Ζεὺς συνεργὸς — τὸν Κότον pro Κοῖον — καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε — σωραΐξας μετὰ μεγάλου κρότου — μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν μιγεῖσα — ὃς πάλιν ἑτέραν μάχην — ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην — .

— 353. Ἑκατονταπάρηνον πρὸς βίαν χει-

Digitized by Google

ρύμενον. φησὶν ὧν ὁ Ὦ— — μεγαλαύχων κομπασμάτων· εἰς αὐτὰς γὰρ φρένας τυπεὶς καὶ πληγεὶς — γράφεται δὲ καὶ παράωρον αὐτὸ —.

vs. 358. α. Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος· τὸ πῦρ τὸ ποιῶν — καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ ἔργα (γράφεται περὶ τὸ ἐργάζεσθαι) ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι, αὐτὸ συγκαλέμενον τοὺς ἀνθρώπους νυκτὸς, ποιεῖν αὐτοὺς ἀγρύπνους. λέγουσι γὰρ, ὅτι ἐν τῇ Αἴτνῃ — δὲ φλόξ.

— 359. α. Καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα. Πέντε εἴδη κεραυνῶν· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις (pro πυρσὸς) καλούμενος· ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος γίνεται· καταιβάτης, ὁ κάτω φερόμενος καὶ κατάπληκτικὸς, αἰφνίδιος, ὃς Γ' (γίνεται) παχυνθέντος τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πυρώδους πνεύματος· σκηπτὸς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα ὑ φλέγει, μελαίνει δέ.

Ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων.

Ἑλικίας, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος.

— 366. Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ. χαλκεύει — οὐδ' ὅλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλὰ μόνης ξηρότητος· ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος γίνεται.

— 367. Ἥφαιστος, ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε. κατὰ τὴν Σικελίαν — — καλλικάρπου Σικελίας.

Τοῦτο δὲ ἀκούομεν πάλαι γενέσθαι κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρύον-

Digitized by Google

τες. οἱ τῷ πυρὸς ποταμοὶ ἤτοι καὶ πόλλὰ χωρία διέφθειραν. τοιοῦτον ἦν, φησὶ, ἀναζέσει ὁ Τυφὼς χόλον ἐν βέλεσι καὶ ῥιπαῖς θερμῆς ἀπλήστου πυρπνόου ζάλης. ζάλην δὲ πυρίπνοον — Αἰτναίου πυρός — .

Ἄπληστον δὲ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον οὐ καρέννυται (γράφεται διὰ τὸ πῦρ — κορέννυσθαι). Ἰστέον δὲ, ὅτι φασὶν εἶναι Σικελίαν ἑτέραν μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος, καὶ ταύτην εἴρεσθαι ἄκαρπον, παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ Σικελίᾳ, ἥτις ἐστὶ πολύκαρπος.

vs. 377. α. Οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι. εἰπόντος τοῦ — ἕως ὃ ὁ νοῦς — πρὸς αὐτὸν, ἀλλὰ τοῦτο γινώσκεις — ὀργὴν ἀγριαίνουσαν —.

— 379. α. Ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. τοῦτό φησιν ὁ Πρ. — τοῦτο δὲ καὶ Ἱπποκράτης φησί· πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ ὠμά.

— 381. α. Ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα. γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι· ἦγεν ἐν τῷ προνοεῖσθαί μέ σε.

— 384. α. Ἔα με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν. ἄφες, φησὶν, — δοκεῖν μὴ εὔφρονα τοῖς πολλοῖς.

— 392. Στέλλε, κομίζε. πορεύε εἰς τὸν σὸν οἶκον — νοηθὲν ἀρτίως τετέστι τὸ μὴ — Δία.

— 393. α. Ὁρμωμένῳ μοι τόνδ᾽ ἐθώϋξας λόγον. ἄτοπον ἦν — — θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς τοῦτο· ὁ γὰρ τετρασκελὴς οἰωνὸς ἦγεν ὁ γρὺψ — εἴθε δὲ ἄσμενος — ἐν τοῖς τοιούτοις (γράφεται οἰκ. . . reliqua abscissa sunt, forte οἰκείοις) τόποις σταθήσεται.

Digitized by Google

vs. 394. *Λευρὸν γὰρ οὖμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς.* In contextu est *ψαύει. γράφεται ψαίρει. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ λεφῶν (νεφῶν?) τῶν χωρὶς ἀνέμων κινουμένων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις αὐτῆς* (impress. *αὕτη*) *ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀνειμένως ἀπαγόντων. λέγουσι γὰρ οἱ ναῦται· ψαίρει τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ προσψαύῃ, ἢ παράγωγον τὸ ψαύω.*

— 406. *Στονόεν ἦγεν στεναγμῷ γέμον καὶ οἰκτρὸν ἦχημα.*

— 406. *β. Πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. εἰ καὶ εἶπε πρόπασα χώρα, τὰς ἀνθρώπους ἐδήλωσεν, ὁ γὰρ ἡ χώρα θρηνεῖ· πῶς γάρ; ἄψυχος οὖσα. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται πρὸς σημαινόμενον, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε καὶ, στένουσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.*

— 411. *α. Ὁπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς Ἀ. ἔδος νέμονται. ὅσοι τε ἄνθρωποι. — ἐπηχέσαις μέγαν στεναγμὸν* (γράφεται *μετεχέσαις μεγάλων στεναγμάτων*) *— πλησίας ἔχειν· καὶ ὅτι μετὰ πασῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξευρεῖσαν πάντα τὰ χρηστὰ Αἰθιοπίαν — Τρωγλοδύτας — στρατὸς πολεμικὸς ὁ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν αἰχμαῖς ὀξείας ἄκρας ἐχέσαις, ἦγεν οἱ Κόλχοι.*

— 420. *α. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἔθνος. πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνῴκησε; διότι, ὡς ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας εἰσίν. Μῦθος παλαιὸς, ὡς Ἄτλας νώτοις φέρει τὸν Οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων. σὺ γὰν ἐκεῖων γνῶθι τοῦτ' ἀλληγόρως*

Digitized by Google

(ἀλληγορικῶς). ὄρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις, ὃ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην εἶναι δοκεῖσαν οὐρανῷ συνημμένην. ἐντεῦθεν οὖν Ἕλλησιν μυθεργία· Ἄτλαντα νώτοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν.

Μόνον, φησὶ, πρὸ σοῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν Τιτᾶνα Ἄτλαντα εἶδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν λύμαις καὶ βλάβαις ἀκαμαντοδέτοις, τουτέστιν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναις, ὅστις διὰλυ βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν οὐρανίων τε κύκλον. βοᾷ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς καὶ ὁ μέλας τόπος τοῦ ᾅδου (suprascr. τῆς γῆς) ὑποβρέμει καὶ ὑποστενάζει, ἢ μετὰ στεναγμοῦ ἦχον ἐμφέρει. αἱ πηγαί τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν (γράφεται πικρόν).

vs. 428. Ἄτλαντ', ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος.

Ἄτλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶ, διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. Ἰαπετοῦ δὲ ἦγεν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ' ἀρχὰς δὲ (γράφεται γὰρ) συγκεχυμένου τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ' Ἕλληνας τὸν ἀέρα ἦγεν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ ὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα. κίονες δὲ, ὃς ὁ ἄξων ὅτος κατέχει ὁ βόρειος, πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος· οἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι καθ' Ὅμηρον.

Γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικώτατος, Ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν ἔχειν.

Reliqua fere penitus sunt abscissa et forficibus vulnerata.

Digitized by Google

vs. 435. *α. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιωπῶσι παρὰ ποιηταῖς — ποιητῇ πρὸς τὴν τῆς Θέτιδος αἴτησιν — μή τί με δοκεῖτε — ὑπερηφανίᾳ καὶ κενοδοξίᾳ ἢ αὐθαδίᾳ — ἐν συννοίᾳ δὲ κάμπτομαι τὴν ψυχήν —.*

— 440. *Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. ἡ σιγὴ ἔχει πολλὰς μεθόδους, οἷον συννοούμενος καὶ αὐτὸν σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγῶ· ἢ καὶ ἄλλως· ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα· καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅταν ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησαν.*

— 451. *Δόμους προσήλους ἴσαν, ὑ ξυλουργίαν. Πρόσελοι οἱ Ἀρκάδες· λέγονται δὲ καὶ Προσέληνοι· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης βαλάνους ὀπτῶντες. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταί· προσελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσι ὡς ἀρχαίους* (an *ἀρχαιοτέρους*?) *εἶναι τῆς* ☾ (i. e. *σελήνης*) *ἡγοῦν παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀλληγορικώτερον ὅτως ἔχει· ἀστρολογίαν γὰρ, ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀρκάδων βασιλεὺς ἦ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ὕστερον δὲ Θάλλης* (verisimil. leg. *Θαλῆς*). *ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι οἱ Ἀρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειξαν α δρῦν· δεύτερον ἵππον λευκόν· τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν καὶ ἡ Πυθώ· πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανήφοροι* (leg. *βαλανηφάγοι*) *ἄνδρες ἔασιν.* Conf. v. 450.

— 438. *α. Καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τύτοις γέρα. Καί τοι τίς, φησὶ, — τοῦτο δὲ λέγει αἰ-*

Digitized by Google

νιττόμενος τὸν Δία· (γράφεται πρὸς τὸν Δία τὸν λόγον ἀποτεινόμενος) διὰ τὸ συναράσθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων — ἀλλὰ Προμηθέως ἦν τὸ κατόρθωμα — λέξω δὲ τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας — εἰδέναι, μάθετε (sine ἀλλὰ). — ὅσα δὲ τούτοις ἀγαθὰ δέδωκα, οἵτινες — ἦτοι μηδὲν ὄντες καὶ ἅτε τ. διὰ πλίνθων — ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς — — πάντα, ἕως ἔ σφιν καὶ αὐτοῖς — τὰς δυσγνώστους δύσεις· οἷον Ὡρίων, τὸ ἄστρον, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα.

vs. 449. α. Ἔφυρον εἰκῇ πάντα, καὶ ἅτε πλινθυφεῖς. πάνυ εὐφυές — γυναικὸς, τῆς, ὅταν μέλλῃ ζυμῶσαι, μιγνύσης ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμώσης τὸν ἄρτον — μὴ ἂν γινώσκοντες ἐκεῖνοι (omisso γὰρ) τὸ πῶ συντελεῖτο (an συντελεῖ τὸ κ. ἕν?) τὸ καθ' ἓν, ἔμισγον ὁμῶ πάντα — ἔφυρον.

— 457. α. Ἄστρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις. δυσκαταλήπτους — καὶ Παλαμήδης προσῆψεν — Προμηθέως ἔμαθε ταύτην — τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν τῷ πρωΐ κατὰ τὸν Μάιον — τότε δεῖ ἄρχεσθαι τ. ἀ. ἢ τῷ θέρει, καὶ πάλιν, ὅταν δύνωσι τὴν ἑσπερίαν δύσιν ἤτοι κατὰ τὸν Ὀκτόβριον καὶ Νοέμβριον (i. e. Νοεμβριον) ποιεῖσθαι χρὴ τὴν τῷ ἀρότῳ ἀρχὴν ἦγεν τῷ σπείρειν (γράφεται σπόρῳ).

— 450. α. Δόμους προσήλους. ἀντὶ τῷ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης

Digitized by Google

καὶ τῷ ἡλίῳ κωλυτικός· γράφεται καὶ η, ἵν' ᾖ πεκαρφωμένος. Ex quo intelligitur, supra legendum esse προσείλους. Conf. v. 451.

vs. 458. Σοφισμάτων. γράφεται νοσφισμάτων.

— 460. α. Μνήμην θ' ἁπάντων. ἐγὼ, φησὶ, — ζυγοῖς βόας τε καὶ ἡμιόνους καὶ ἕτερα ζῶα δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμασιν· ὅπως τοῖς ἀνθρώποις κοφισταὶ (cf. vs. 463. Impressa laborant constructione.) τῶν πόνων — τὰς ἡνίαις ὑποτασσομ. ἵππους — ὑπερπλάτους τρυφῆς — οὐδεὶς ἄλλος ἐφεῦρε πλὴν ἐμοῦ. Κνώδαλα. κυρίως οἱ νεβροὶ καὶ οἱ λαγωοὶ καὶ ὅσα θηρευόμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τὰ ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῖς βουσί. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ζώων παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. Καλῶς εἶπε τὴν μνήμην μητέρα τῶν μουσῶν· ἂν γὰρ ἔνι τις πολυμαθὴς καὶ ὐκ ἔχῃ τὸ μνημονευτικὸν, οὐ δύναται γράψαι εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως.

Ὁ Ζεὺς, συμμιγεὶς τῇ Μνημοσύνῃ, ἔτεκε τὰς Μούσας τὰς μητέρας τῶν λόγων.

— 468. Τοιαῦτα μηχανήματα ἐξεύρων τάλας. προειπὼν καὶ ἀπαριθμησάμενος, ὅσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελὼν τὰ πάντα φησί· τοσαῦτα ἐξεῦρον τοῖς ἀνθρώποις μηχανήματα· ἐγὼ δὲ ὐκ ἔχω μηχάνημα, δι' ὃ τῆς παρούσης βλάβης ἦγον τῷ δεσμῷ λυθρωθήσομαι.

— 472. Πλάνα habet noster et πλανᾷ.

Digitized by Google

vs. 471. α. Πέπονθας ἀεικὲς πῆμα, ἀποσφαλεὶς φρενῶν. ὁ χορὸς ἀκούσας — ἀνθιστάμενος αὐτῷ ἀποσφαλεὶς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ ἦγεν παρατραπεὶς ἀπὸ τῆς καθεστηκότος τῶν φρενῶν καὶ μὴ εὑρίσκων ἐν φρονήσει μηχάνημα, δι' ἃ ἂν ἀπαλλαγείης· ὥσπερ δέ τις — .

— 475. α. Τὰ λοιπά μὲ κλύουσα, θαυμάσῃ πλέον. τὰ ἄλλα μὲ — θαυμάσεις, οἵας τε τέχνας καὶ μηχανὰς — ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ χρείᾳ τῶν φαρμάκων· πρὶν ἂν ἐγὼ εὕρεξα αὐτοῖς κέρασμα θεραπείας τῆς πραύσης τὰς νόσους (γράφεται κεράσματα καὶ θεραπείας πραΰνασας τὰς νόσους) — .

— 483. α. Ἐστοίχισα. ἐκόσμησα καὶ διεταξάμην καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς — γενέσθαι — τὰς δυσκόλους — ἐδίδαξα καὶ ἠρμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν ὀρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἐχόντων — τὴν δεξιάν τε καὶ τὴν ἀριστερὰν πτῆσιν τῶν ὀρνέων — — ἰστέον δέ, ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα πλήθη μαντείων — τὰ μέλλοντα γενέσθαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζώων τὰ ὅμοια ἐννοεῖν — ἐμβληθείσης τῷ πυρὶ (γράφεται, ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χολῆς, ἥτις ἐμβληθεῖσα καὶ ἀγαπεναγεῖσα). Supra ἐν ταύθα δὲ περὶ τούτων μόνων ἐπιλαμβάνει.

Ἢ ἀγαθοὶ κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι' ἧς ἂν τεκμήραιντο τὰ καθ' ὁδὸν συναντήματα.

Ἡ μαντικὴ διαιρεῖται εἰς ὀνειροκριτικὴν, εἰς

Digitized by Google

οἰωνοσκοπητικὸν, εἰς ἡπατητικὸν καὶ εἰς θυτικόν.

vs. 482. Ἔδειξα πράσεις ἤπίων ἀκεσμάτων. ἐπεὶ αἱ νόσοι σπεύδουσιν ὀλέσαι· τὰ δὲ ἤπια φάρμακα ἐξαμείβονται τὰς νόσους ἦγαν ὀλλῦσιν· ἃ χὰρ αἱ νόσοι ἀπειλοῦσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μεταμείβονται. τὸ δὲ ἤπιον γίνεται ἀπὸ τῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἢ ἀπὸ τῦ ἀπὸ ἰῦ εἶναι.

— 486. Ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας.

Κληδὼν λέγεται ἡ μαντεία ἀπὸ τῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

— 495. Κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά. τὸ τῶν μηρῶν ὀστᾶ —.

Κῶλον τὸ λεγόμενον ἱερὸν ὀστῦν· ὃ καὶ κλῶν (impress. κλόνις. recte.) ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. — γαστέρα δηλαδὴ τὴν κοιλίαν, ἤτοι τὴν θυτικὴν (γράφεται θυματικὴν) — διὰ τὸ ἀκίνητον — βλέπεσθαι ἐποίησα καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα (γράφεται nescio quid, deletum enim; forte impressa).

— 498. α. Ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. τυφλὰ, ἐκ τῦ — νόσος καὶ γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ —.

— 499. Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. ταῦτα μέν, φησὶν — — ὠφελήματα — θέλῃ φλυαρῆσαι· ἐν ὀλίγῳ δὲ λόγῳ συλλήβδην μάθε, ὅτι πάσας τέχνας ἐγὼ ἐξεῦρον, suprascr. ἐφεῦρον.

— 503. Οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων.

Digitized by Google

Φλῦσαι. κατὰ παράχρησιν τὸ φλῦσαι· κυρίως δὲ φλύω ἐπὶ σιδήρου παφλάζοντος ἢ καὶ ἄλλως· ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ φλυ, φλυ, ὅταν βράζωσιν.

vs. 506. α. Μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα. μὴ νῦν, φησὶ, — μακρὰν τοῦ προσήκοντος — εὔελπίς εἰμι τῶνδε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων ὧν λέγεις —.

— 510. α. Οὐ ταῦτα ταύτῃ. οὐ ταῦτα ταύτῃ οὕτως ἔχουσιν· ἡ μοῖρα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτικὴ τούτων, ἡ ταχέως τὰ κατ' ἐμὲ κρανεῖ καὶ πληρώσει· ὅ ἐστιν, οὔπω με λυθῆναι μεμοίραται· πολλαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθεὶς οὕτως ἀπολυθήσομαι· ἡ ἐμὴ δὲ σοφία κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς εἱμαρμένης.

— 514. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος.

Ἀνάγκην φησὶν ἢ τὴν μοῖραν ἢ ἀνάγκην νοεῖ τινα θεὸν, ἤ τις ἀσθενέστερος τῶν Μοιρῶν καὶ Ἐριννύων, αἳ δουλεύτριαι τῆς ἀνάγκης. Bass. ad Greg. Cor. p. 260.

Εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, ὅτι ἡ ἐμὴ σοφία τῆς εἱμαρμένης ἥττηται, φησὶ ὁ χορός· τίς οὖν ἐστιν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς Ἀνάγκης; ἤτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς εἱμαρμένης ἐξουσιάστης; τοῦτο φησὶν ὁ χορός. καὶ λέγει ὁ Προμηθεὺς, ὅτι αἱ τρεῖς Μοῖραι, ἡ Κλωθὼ ἢ (ἡ) Ἄτροπος καὶ ἡ Λάχεσις, καὶ αἱ τρεῖς Ἐριννύες, ἥ τε Τισιφόνη, ἡ Μέγαρα καὶ ἡ Ἀλεκτώ. καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν· ἆρα ὁ Ζεὺς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν καὶ οὐ δύναταί σε λῦσαι κρατούμενον, ὡς φῂς, ἀπὸ

Digitized by Google

τῆς Ἀνάγκης, οἷον εἰ θελήσει ὁ Ζεὺς πρὸ τῆς Μοίρας λῦσαί σε; ἢ δύναται τοῦτο ποιῆσαι, φησὶ ὁ Προμηθεύς, ἀ Ζεύς· ἔκειν ἂν δὲ αὐτὸς ἐκφύγῃ τὴν πεπρωμένην.

vs. 518. α. Τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ, πλὴν ἀεὶ κρατεῖν; τί ἔν ὑπόκειται — κρατήσειεν ἄν — προαναφωνεῖ δὲ λελῃθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα.

Ἐρινυὺς ἀπὸ τῦ ἔρι, τῦ σημαίνοντος τὸ ἄγαν, καὶ τῦ νύσσω, τὸ τιμωρῶ· ἢ ἀπὸ τῦ ἐν τῇ ἐρανάι. (Nodum reliquarum literarum, quae paucae sunt, non potui solvere.)

— 520. Ἦ πᾳ τί σεμνόν ἐστιν, ὃ ξυναμπέχεις. ὄντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριῶδες, ὃ κρύπτεις ἐν ἑαυτῷ.

— 525. α. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων. ὁ πάντα κρατῶν — μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἱονεὶ — μοι γένοιτο — καὶ θυσίας τούτοις προσάγειν, παρὰ τὸν τῦ Ὠκεανῦ πόρον — — τὸ γὰρ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τῦ κηρῦ καὶ τῆς χιόνος λέγεται (ubi κυρίως abest). Μηδαμῶς σχοίην ἀντίπαλον τὸν Δία, μηδὲ παυσαίμην θυσίας καὶ ἑορτὰς τοῖς θεοῖς ἄγειν.

— 536. Ἡδύ τι θαρσαλέαις τόν. τοῦτο πρὸς τὸν κεκρυμμένον λόγον τῦ Προμηθέως, εἰς ὃν ἐκκρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθῆναι. εἴρηκε γὰρ ἄνω· τόνδε γὰρ σώζων ἐγὼ, δεσμὸς ἀεικεῖς καὶ βίας ἐκφυγγάνω.

Post εὑρόντων deest vox τό.

Digitized by Google

vs. 541. α. Φρίσσω δέ σε δερκομένη. δειλῶ καὶ τρέμω, — τὸν Δία μὴ φοβούμενος.

— 553. α. Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν. ὑψηλῶς καὶ — φησὶ γὰρ ὅτι — ἔμαθον τάδε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας θεασαμένη.

— 557. α. Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος. τοῦτό φησιν, ὅτι — καὶ ἐκεῖνο, ὅπερ ἐτραγῴδων περὶ τὸν καιρὸν — τόδε καὶ τοῦτο, ὃ νῦν ἐτραγῳδῶν ἐπὶ τῷ σῷ πάθει — τυτέστιν ἐν συνόδῳ καὶ συνελεύσει — διδόμενα πράγματα· ἢ ὅτε τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ Ἡσιόνην ἤγαγες, πιθὼν τὴν ἑαυτῆς μητέρα, ἔθνοις ἢ προικίοις ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. Ἡσιόνη δὲ θυγάτηρ ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος.

— 561. Ἔθνοις. ἀπὸ τοῦ δεῖν τὴν εὐνὴν ἢ τὸ ἴδιον ἐκ νέου ἐν προικί. (Verba impressa: ἔδνα ἀπὸ τοῦ ἐδνεῖν τὴν εὐνὴν, ἢ τὸ ἴδιον ἐκνέον τὸν αἰγιαλόν, mirum in modum sunt corrupta.)

— 563. α. Τίς γῆ, τί γένος. τὸ τῆς Ἰοῦς πρόσωπον μονῳδεῖ μέν, ἔχει δὲ κείμενον σαφές, ὅτι μαντεύεται — ἄλλως τε καὶ, ὅτι αὐτὴ ὑπὸ — ἠδικῆσθαι, διὰ τοῦτο (sine καὶ) παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς. ὅτος γὰρ ἔλυσεν — δεσμῶν. Ἡ δὲ Ἰώ, ἡ τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ, ἡ καὶ Ἰνὼ λεγομένη, ἐρασθεῖσα — καὶ δέδωκεν Ἄργῳ τῷ — κατὰ διαφόρους τόπους — τὸ τελευταῖον ἀπῆλθεν καὶ πρὸς — τὸν Προμηθέα.

Ἡ Ἰὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν καὶ οἰστρηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ εἰς ἑτέρους

Digitized by Google

διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν ὁ Προμηθεὺς δεδεμένος πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῆ Καυκάσῳ· καὶ ὁρᾷ αὐτὰν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τῆ ὄρει, καὶ φησὶ θαυμάζουσα· τίς ἐστιν ἡ γῆ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἶπω βλέπειν τῆτον τὸν κακοπαθῆντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὀρείοις; εἶτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· ὑπὲρ ποινῆς ποίας ἁμαρτίας φθείρῃ; εἰπέ μοι, πῆ πεπλάνημαι καὶ ἐν ποίᾳ γῇ εἰμι; ὅταν γὰρ συνεζεύχθης τῇ Ἡσιόνῃ, εἴχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὁρῶσαί σε ἅτως (ἅτω) πικρῶς προσαναινόμενον λυπόμεθα.

ve. 568. Ἆ ἆ, ἔα ἔα. τὸ ἆ κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστιν ἢ φάλλον προσφωνηματικόν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τῆ ὦ προφωνήσεως, ὅτι τῆτο μὲν ψυχῆς ἀπαθῆς· τὸ δὲ ἆ ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν· οἷον ἢ σχετλιασμὰν ἢ ἄνειδος ἢ ἀγανάκτησιν.

ἆ δᾶ. γράφεται ὦ δᾶ.

— 571. α. Φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βύταν. πολυόφθαλμον — — μεταμειφθείσης εἰς βῆν.

— 573. α. Ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ κατέχει ἀλλὰ ἐκ τῶν νεκρῶν — — νῆστιν. τὸ γὰρ φάσμα τῆ Ἄργῳ καὶ μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τῆ Ἑρμῆ αὐτὸν διὰ λίθῳ, παρεδείκνυεν ἡ Ἥρα τῇ Ἰοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτόν.

— 577. Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. ἑσπέρα, φησὶ, ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σύριγξ ἠχεῖ — ὃς πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι — εἰσαγωγὴν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέ-

Digitized by Google

λευσιν. Ἑσπέρα ἤη ἐστι, κἀγὼ νῆστις ὅσα ἐλαύνομαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑπνοδόταν νόμον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, τουτέστι τὴν νύκτα. Ἴσως ὑπνοποιόντι (f. ὑπνοποιῶν τι) μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον, ἢ τὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑσπέρας διδόμενον ὕπνον τοῖς βουσί.

vs. 581. Ἔ ἔ. ἐπιφώνημα· πλεονασμός.

Εἶμι, πορεύομαι, εἷς, εἶσιν· ἴτον· τὸ πληθυντικὸν ἴμεν, ἴτε, ἴσι. καὶ ἰωνικῶς ὤφειλε γράφεσθαι ἔασιν· ἀλλ' ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τὸ ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, μερίζεται τὸ εἴασι, καὶ λαμβάνει τὸ μὲν ἓν τὸ ε καὶ γίνεται ἔασι καὶ ὑπάρχουσι, τὸ δὲ ἕτερον τὸ ι καὶ γίνεται ἴασι καὶ πορεύονται. σημείωσαι τοῦτο, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἴμεν πληθυντικοῦ γέγραπται τῷ Ἀπολλωνίῳ· ἴω τὸ πορεύομαι ι· καὶ τοῦτο ἐψεύσατο. Ἡροδότῳ γὰρ γέγραπται δίφθογγον (δφον). τὸ δὲ ἀφιᾶσι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφίημι καὶ καθίημι. τρὶ δεύτερον ἀφῆς. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀφεῖσι καὶ τὸ ἰωνικὸν ἀφιέασιν.

— 590. Κλύεις προσφθεγμα τᾶς βακέρω παρθένου. παρθένον λέγει ταύτην, οὐχ ὡς ὄσαν παρθένον· ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ' ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ ταύτας παρθένους.

— 592. α. Τῆς Ἰναχείας. διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῇ Ἰνάχου ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόραν καλεῖσθαι αὐτήν, ἵνα δείξῃ εὐθὺς, ὅτι μάντις ἐστὶν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας, νόστον δείξαι γράφεται δίζησαι — Ἀχιλλεῦ.

Digitized by Google

vs. 593. Ἔρως. μέθη, ζῆλός τε καὶ δαίμων ἴσα.

— 594. Στυγητὸς διὰ τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα ἀττικόν· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς η̄ λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

— 596. α. Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. εἰπέ μοι — τίς ὧν σὺ ἔτως — λέγω δὴ τὸν τῆς ἀπαντα χᾶ πλανᾶσθαι — ἐμὲ μὴ ἵστασθαι, ἀλλὰ πλανᾶσθαι.

— 601. Σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις. ἐν μάστιξι — — — καὶ τῷ στάσις ἤγαν ἵστημι, στήσω. (Legit ergo νήστησιν, ut cod. 2782.)

— 604. α. Δυσδαιμόνων. ἀπὸ τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν, οἵτινες τοιαῦτα μογοῦσιν, οἷα ἐγώ.

— 611. Οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν ἔγραφον· ὕστερον δὲ καὶ καθόλου φανερῶ (φανερῶς?) ἐχρῶντο τῷ λόγῳ.

— 610. Λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅ, τι χρῄζεις μαθεῖν. φανερῶς καὶ διαδήλως εἴπω σοι, — ὥστε τέτυξ δοκεῖν ἀληθεῖς· ἀλλ' ἁπλῷ — λαλεῖν.

— 617. Οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί. ἔκυν παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, τήνδε τὴν δωρεὰν, ἀναδιδάξαι με, τίς ὁ δεσμεύσας σε — — κρύπτομεν ἀνιαρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.

— 616. Ἁρμοῖ πέπαυμαι τὰς ἐμὰς θρηνῶν πόνους. νεωστὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς — ἁρμοζόντων τῷ νέῳ — ἅμα γὰρ εἶπον καὶ ἅμα παρῆλθεν.

Digitized by Google

(quo Haetii correctio firmatur. V. infra.) ἔστι δὲ τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικὸν, καὶ γὰρ πρὸ ὀλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας.

vs. 620. Βούλευμα μὲν τὸ δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ. πρὸς τὴν — φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι τὸ δῖον βούλευμα, τοῦτέστιν ἡ βουλὴ τοῦ Διός.

— 625. α. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. εἶτα φησὶν ὁ Προμηθεὺς — παρὰ μαθεῖν — μηδαμῶς ἀποκρύψῃς ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἄλλως. Ἐπικούριόν (ἐπικούρειόν) ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιρῶν τὴν μαντικήν· εἱμαρμένης γὰρ, φησὶ, πάντων κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας εἰπὼν τὴν συμφοράν, ἢ (impr. τὸ) χρηστὸν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ καὶ τὸ (vulg. ὅτι) Ἃ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γενήσεται.

— 627. Ἀλλ' ὁ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. ἀλλ' ὁ φθονῶ σε, φησὶ, τούτου τοῦ δωρήματος· δηλονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ' ἐμοῦ τὰς σὰς συμφορὰς καὶ ἃ μέλλεις παθεῖν. Τοῦτο δὲ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, φησὶν ἡ Ἰὼ πρὸς αὐτόν· διατί νῦν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς, μὴ γεγωνίσκειν καὶ βοᾷν καὶ λέγειν ἐμοὶ ἅπαν, ὃ μέλλω παθεῖν: Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεύς φησιν· οὐχὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα, ἃ μέλλεις παθεῖν· ἄλλό τι (γράφεται ἀλλὰ διότι) δειλιῶ παράξαι τὸν σὸν λογισμόν· ἡ γὰρ διήγησις παραγμὸν ἐμποιήσει σοι. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ἡ Ἰὼ, μὴ παρὸ δεῖ καὶ πλέον, ἢ ἐμαυτὴν ἐλεῶ, φρόντιζέ μου· ὅτι ἐμοὶ λίαν εὐφραντὸν τὸ

Digitized by Google

ἀκύειν τὰς ἐμὰς συμφοράς. τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται.

vs. 629. Θράξαι ἦγεν παράξαι τροπῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ ἐκβολῇ τοῦ α.

— 630. Μή μ' προκήδου μᾶσσον. μᾶσσον τὸ μακρότερον. τὸ μὴ ἄσσον.

— 632. Μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε. ὁ χορὸς λέγει — τοῦ ἀκέσαι τῶν ταύτης παθημάτων — τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς, ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν — .

— 636. Σὸν ἔργον, Ἰοῖ, παῖς δ' ὑπεργῆσαι χάριν. τοῦτο ἅμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ, τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς Προμηθεὺς παραμυθάμενος· ὅπερ ἐν τῷ μεταξὺ τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη· εἶτα πάλιν τὰ παρ' αὐτοῦ.

— 637. Καὶ κασιγνήταις πατρός. Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος υἱὸς μὲν Ἴναχος· θυγατέρες δὲ αἱ Ὠκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι. τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ· διὰ τοῦτο ἦν τὰς Ὠκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου φασίν. Ἴναχος ἦν βασιλεύς, ἔχων θυγατέρα Ἰώ, ἀκόλαστον ὄσαν καὶ πρὸς συνουσίαν ἀῤῥένων ἐπιῤῥεπῆ. βλέπων ἂν αὐτὴν ὁ πατὴρ αἰσχρὰ πράττουσαν, ἀπεδίωξε τῆς πατρίδος· ἡ δὲ πάσας χώρας διήρχετο μαινομένη καὶ οἷον ὑπὸ οἴστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας.

— 638. α. Ὡς ἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας. τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν — πᾶς, ὅστις μέλλει — — ἔχει ἐκεῖ. (suprascr. ἐνταῦθα καὶ —,)

Digitized by Google

vs. 641. α. Οὐκ οἶδ', ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. ἡ Ἰὼ φησὶ πρὸς τὸν χορὸν, ὅτι οὐκ οἶδα — θελήσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ — — τὴν Πυθίαν ἀποστολὴν — καὶ τὴν εἰς βοῦν μεταβολὴν λέγουσα, ὅτι ἀεὶ ὄψεις νυκτεριναὶ ἤτοι ὄνειροι — ὦ μεγάλως εὐτυχεστάτη — τὴν πηγὴν τὴν Λέρνην.

— 656. Τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι τοιούτοις ὀνείροις — ὁ πατήρ μου εἰς τὴν — μαντείας ποικίλας καὶ — καὶ τῶν τῆς πατρίδος χώρων — καὶ ἐὰν ἔ θέλῃ, εἰς αὐτὸν τὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τοῦ Διὸς, ὃς πᾶν — omisso ἐπελθεῖν.

— 670. α. Τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. τοιαύταις — μήτε ἐμὲ θέλουσαν — ὁ τοῦ Διὸς χαλινός. τὸ βούλευμα τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία· ἦγεν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν. Τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις — .

— 675. α. Ἦσαν, κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ. ἤτοι κέρατα — ὀξυστόμῳ τῷ ὀξέως δάκνοντι — ὥρμων omissum — ἧσσον καὶ ἐκινούμην —.

— 676. Μύωπι χρισθεῖσ', ἐμμανεῖ σκιρτήματι. πάνυ ἐπιτηδείως ὁ Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου διὰ τὸ περισπᾶν τὴν Ἰὼ βουόμορφον· εἰώθασι γὰρ οἱ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.

Βυκόλος δὲ ἀπηνὴς καὶ ἀνήμερος. λέγει δὲ τὸν Ἄργον, τὸν πανόπτην, ὃν βυκόλον καλεῖ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν. ὡμάρτει

Digitized by Google

καὶ συνηκολούθει μοι ἐν πυκνοῖς ὀφθαλμοῖς, πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προείρηται· δεδορκὼς καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδούς. ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὼ ἐξ αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς (lectio altera abscissa est, forte ἀνήρηκεν).

vs. 679. Ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει.

Ἄκρατον δὲ λέγει αὐτὸν κατὰ τὴν ὀργὴν καὶ λίαν ὀργίλον ὄντα καὶ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ περιφέροντα. ἐγὼ δέ, ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη, γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἑτέρας γῆς εἰς ἑτέραν πορεύομαι καὶ ἐλαύνομαι πλανωμένη.

— 682. Οἰστροπλήξ, ὁ πλήσσων οἶστρος· οἰστρόπληξ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουπλήξ, ὁ τὸν βοῦν πλήσσων· βούπληξ δὲ ὁ πλησσόμενος ὑπὸ τοῦ βοός. γράφεται ὑπὸ τοῦ βοὸς πλησσόμενος.

— 684. α. Κλύεις τὰ προχθέντα. καταλέξασα καὶ προεισποῦσα, ἃ πέπονθα· ἦγεν τὰ ἐμὰ παθήματα. εἰ δὲ καὶ ἄλλό τι — παρηγορεῖ λόγοις ψευδέσιν· ὡς τὸ μηδέ τι με αἰδούμενος μείλισσεο, ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον. νόσημα γὰρ κάκιστον, φησί, τοὺς ψευδεῖς λόγους καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας.

— 689. (693. Edit. Schuetz. pr.) Ἠχόμην. ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τῆς Ἰοῦς παθημάτων, φησί, φεῦ· οὐδέποτε ἔλεγον ἢ προσεδόκων ἢ ἐκαυχώμην εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν ἐλθεῖν λόγους παραδόξους· οὐ ὅτως ὑ-

Digitized by Google

ὁμην, τὰ δυςθέατα καὶ κάκιστα καὶ δύςοιστα καὶ ἃ δυςκόλως τις ὑπομείνῃ πήματα, ἤτοι βλάβας, ἐν ἀμφήκει κέντρῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύχειν ἤγων νεκρῶν τὴν ἐμὴν ψυχήν.

vs. 691. (697.) *Λύματα, ἢ ὀλέθρια, παρὰ τὸ λυμαίνω, ἢ καθάρσεως δεόμενα, ὡς ἀποτρόπαια. διὸ καὶ ἄπεχε εἶπεν. εἰσὶ μὲν οὖν πήματα τῇ Ἰοῖ. λύματα δὲ τῷ ἀκούοντι χορῷ δεομένῳ καθάρσεως.*

— 695. α. *Πρό γε στενάζεις, καὶ φόβου πλέα τὶς εἶ. ἤτοι πρινὴ μάθοις καὶ τὰ λοιπὰ δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ, καρτέρησον, ἕως οὗ καὶ τὰ λοιπὰ μάθοις.*

— 699. α. *Τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. ὑμεῖς μὲν οὖν, οὗ χρῄζετε, ἐτύχετε — πέπονθε πλὴν — καὶ οὐ παρ' ἄλλου τινός.*

— 708. α. *Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας. οἵτινες οἱ Σκύθαι — ὑψούμενοι ἐπὶ τοῖς εὐκύκλοις ὄχοις ἤτοι ταῖς ἁμάξαις ταῖς εὐτρόχοις. τούτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκύθαι τὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται σκηνάς.*

— 710. *Ἐξηρτημένοι καὶ θαῤῥοῦντες οἷον ἐν τοῖς ἑκηβόλοις τόξοις.*

— 711. *Οἷς μὴ πελάζειν. οἷςτισι Σκύθαις* (sine *τοῖς*) *καὶ ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις.*

Ἀλλ' ἁλιστόνοις καὶ l. *ἐν τῇ ἁλὶ στεναζούσαις — Γύποδες δὲ ἔθνος εἰσὶν* (*γράφεται ὄνομα ἔθνους*). *ἕτεροι δὲ τὸ γύποδας* (*γράφεται τοὺς γύποδας*) — *ῥαχίαις πέτραις διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα. ἄλλοι δὲ τὸ γυ-*

Digitized by Google

μνόποδας ἀντὶ τῦ γυμνούς — suprascr. γυμνούς σε πόδας.

vs. 713. Δαιᾶς δὲ χειρός. ἐν τοῖς ἀριστεροῖς δὲ, φησὶ, μέρεσι κατοικοῦσιν — ἦγεν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, διότι ἀνήμεροί εἰσιν —.

— 716. Ἥξεις δ' ὑβριστήν. ὑβριστὴν ποταμὸν — — παρὰ τὸ ἀράσσειν γράφεται ἀῤῥάσσειν — καὶ πρᾶξίς ἐστι συνάδουσα (γράφεται, τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑ ψευδώνυμον) ὅπερ Αἰσχύλος ἐμφαίνων φησὶ ὑ ψευδώνυμον ἦγεν ὑ μάτην κληθέντα Ἄραξιν (γράφεται Ἄῤῥαξιν), ὃν μὴ περάσῃς· δύσκολος γὰρ καὶ ἐκ εὐβατός ἐστι περᾶσθαι.

Ὕβρισε τὰς ἀρούρας ἤτοι κατέλυσεν καὶ ἠρήμωσεν. ἀφύβρισε δὲ πέλαγος παρὰ Συνεσίῳ, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ ἀφυβρικῶς βῶς παρὰ Θεσσαλονικῆς (?) ἤτοι γηραιὸς καὶ σώφρων καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ κάτοχος.

— 718. Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὁρῶν. ἤτοι πρὸς τὸ ἕτερον — — ὄρος ἐπιπολὺ διῆκον (pro vulg. ἀπέραντον).

— 720. Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. τὰς ποταμὰς οἱ παλαιοὶ βακράνας ἱστορῶσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησε ἐνταῦθα τὸ κροτάφων.

— 722. α. Ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατόν. ὡς τὸ πρῶτον — in medio: Ἄλλως· — τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον — ἀφεῖσαι τὴν οἰκείαν πατρίδα — in initio: λέγει δὲ, ὅπερ κα-

Digitized by Google

καλαβεῖς καὶ τὸν στυγάνορα καὶ τὸν τὰς ἄνδρας στυγοῦντα καὶ μισοῦντα στρατὸν τῶν — Ἀμαζόνες (suprascr. Ἀμαζονίδες) Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν.

— γνάθος ἦγεν ὀξίτης (pro ὀξεῖα διαγών) ἢ ἡ διαγὼν ἡ Σαλμυδησία (pro impr. Σαλμυδησσία θάλασσα) ἢ ἐχθρόξενος, τοιοῦτον σχῆμα ἔχει — — πρὸς τὰς μεθ' ἑτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων ἀνδρῶν γόνιμος (γράφεται πρὸς τὰς προγόνας αὐτῶν).

vs. 729. Κιμμερικόν. ἥξεις δὲ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικὸν ἐπ' αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης· δηλαδὴ τῆς Μαιώτιδος. λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν βόσπορον, ὃς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.

Κιμμερικόν. Τὰς Κιμμερίας — — διάγουσιν ἐν τῇ νυκτὶ βαθείᾳ ἡμέρας τεσσαράκοντα· καιρὸς δ' αὐτοῖς τὸ σκότος, ὅταν ἐν αἰγοκέρωτι ὁ ἥλιος ὑπάρχει· ἄλλας δὲ τεσσαράκοντα ὁλόφωτος (?) τελοῦσιν. Ὅμηρος δὲ τὴν Κιμμέριον πέρας (an περὶ? literae enim aegre distingui possunt.) Ἰταλίαν λέγει καὶ ἀφωτίστους ἀεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν. Εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριοι μέρος βραχὺ καὶ δῆμος ἔθνους τινὸς Ἰταλικοῦ· αἱ δὲ οἰκήσεις τούτων ἐν φάραγξι, καὶ κοίλοις δὲ καὶ κατασκίοις (an κατὰ συνδένδρους? vocula σὺν a simili δὲν facile potuit absorberi.) τόποις καὶ ὅτε ἥλιος αὐτοῖς ἀδόλως ἐπιλάμπει. ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάχα καλουμένη· ἣ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα (f. πίπτοντα) βυθίζεται τῶν δένδρων. —

Digitized by Google

vs. 732. *Ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας. Βόσπορος γὰρ ὀνομασθήσεται ἀεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος, ὃν σὺ περάσεις βῶς ἴσα. καταλείψασα δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀσίας.*

— 734. (741.) *Δοκεῖ. ἀληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται, πρὸς τὸν χορὸν φησι τοῦτο ὁ Προμηθεὺς, ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστὴς Ζεὺς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος. ταύτῃ γὰρ τῇ ἀνθρώπῳ ἦγεν τῇ Ἰοῖ ὁ Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἰὼ καί φησι· σὺ δὲ, ὦ παρθένε, πικρᾶ μνηστῆρος ἐπέτυχες, ὅσους γὰρ ἀκήκοας λόγους, εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ἐν προοιμίοις. ἔστι δὲ τοῦτο διττόν. ἢ ἃ εἶπον ἀληθῆ νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ· οὐ γὰρ σοφοί —.* cf. Schol. vs. 740.

— 740 *Σοὶ μηδέπω ἐν προοιμίοις. διττόν ἐστι τοῦτο — πρὸς τὰ ἄλλα. ὁ τὴν προλεχθεῖσαν ἓν δεχόμενος ἔννοιαν συντασσέτω καὶ προοιμίοις ἦγεν ψευδεῖς κατὰ πτῶσιν ἀττικήν. Σὺ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις· τί ποιήσεις, ἐὰν καὶ τἆλλα μάθῃς κακά;*

— 744. *Ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; ὁ χορὸς ἀκούσας — ἄλλο τι λυπηρὸν εἴποις ταύτῃ — ἀποκριθεὶς λέγει, ναὶ τὸ δυσχείμερον πέλαγος (omisso γε τι) ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν ἐσομένων —.*

— 746. *Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' ὅκ ἐν τάχει. ἀκούσασα ἡ Ἰὼ — — καὶ ἐκ τούτου φο-*

Digitized by Google

νευθεῖσα ἀπηλλάγην — παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν.

vs. 751. *Ἢ δυσπετῶς ἂν τὰς ἐμὰς ἄθλας φέροις. ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν — φησὶ πρὸς αὐτὴν, ὄντως ἂν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας· τὸ γὰρ φέροις — λαμβάνεσθαι ᾧτινι ἐμοὶ ὑκ ἔστι πεπρωμένον — τοῦτο γὰρ ἂν ἦτοι τὸ θανεῖν ἦν μοι (sine ἂν) — ὐδέν μοι τέλος πρόκειται —.*

— 753. *Αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Αὕτη πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαλλαγὴ, καὶ γὰρ ὐδέτερον ἔμελλε πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἀλλ' εἶπε πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴ θετικὸν τὸ αὕτη.*

— 759. *Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε σοι μαθεῖν πάρα. ἦτοι ὡς βεβαίων — πάρεστί σοι μαθεῖν.*

— 761. *Αὐτὸς πρὸς αὐτὸν κενοφρόνων βουλευμάτων. ὑκ εἰδὼς γὰρ, φησὶν, λήψεται Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.*

— 764. *Θέορτον ἢ βρότειον, εἰ ῥητὸν, φράσον. ζηλοτυποῦσα ἐρωτᾷ ἡ Ἰὼ τὸν Προμηθέα, ὅτι γάμος — ἐὰν ἐστὶ δυνατὸν — ἐκβληθήσεται τῆς ἀρχῆς (γράφεται τῆς βασιλείας) — παῖδα κρείττονα αὐτοῦ ἤξειν τοῦ Διὸς ἐκείνη τῆς βασιλείας καταβιβάσει αὐτόν.*

— 774. *Τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Τρισκαιδέκατος γόνος εὑρεθείη ὁ Ἡρακλῆς, εἰ ὅτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἑρμηνεὺς ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τοῦ πρώτου γόνου, τοῦ γεννη-*

Digitized by Google

θέντος ἐκ τῆς Ἰοῦς, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων· ἐκ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος· ἧ Λιβύη· ἧς Βῆλος· ἧ Δάναος· ἧ Ὑπερμνήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον· ἧς Ἄβας· ἧ Προῖτος· ἧ Ἀκρίσιος· ἧ Δανάη· ἧς Περσεύς· ἧ Ἠλεκτρυών· ἧ Ἀλκμήνη· ἧς Ἡρακλῆς. Τρισκαιδέκατος φησιν, ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τῶν δεσμῶν. λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα· ἕτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς ἕτως. Πρώτη ἡ Ἰώ, ἀφ' ἧς Ἔπαφος· οὗ Αἴγυπτος καὶ Δάναος· ἧ ἡ θυγάτηρ Ὑπερμνήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Λυγκέα· ἧ Προῖτος· ἧ Ἀκρίσιος· ἧ Δανάη· ἧς Περσεύς· ἧ Ἀλκαῖος· ἧ Ἠλεκτρυών· ἧ Ἀλκμήνη· ἀφ' ἧς καὶ Ἀμφιτρύωνος ἡ Διὸς τρισκαιδέκατος Ἡρακλῆς.

Ὡς μὴ νοήσασά τὸ ῥηθὲν, τοῦτο λέγει ἡ Ἰώ· αὕτη ἡ χρησμῳδία, ἕτος ὁ λόγος, ὃν λέγεις, ἀδαμῶς ἐστιν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος.

— 776. (783.) Μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει. λέγων τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν καὶ εἰς μέσον ταῦτα προθεὶς, εἶτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονὴν καταλέγων μοι ἅπαντα.

— 777. (784.) Δυοῖν (sic) λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. ἤτοι ἐκ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σε τῷ ἑτέρῳ καὶ τῷ ἑνὶ τούτων δωρήσομαι ἥγουν δεξιώσομαι. εἶτα φησὶ(ν) ἡ Ἰώ, ποίοιν λόγοιν εἶπας αὐτός· πρόσδειξον (ς insertum, antea fuit πρόδειξον) καὶ ἕτως ἐμοὶ αἵρεσιν δίδου, ποῖον ἂν ἐκ τούτων λάβοιμι. εἶτα πρὸς αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεύς· ἰδὲ, δίδωμί σοι αἵρεσιν· πρόκρινε γὰρ,

Digitized by Google

ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν.

vs. 781. (788.) α. Τούτων σὺ τὴν μέν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν. ἀκούσας ὁ χορὸς — πρὸς τὴν Ἰώ· ὅτι ἐλῦ δυεῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἰπέ, ἢ τὸν λύσαντά με τῶν δεσμῶν μαθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς τὴν — ἐμοὶ δὲ ἑτέραν δὸς χάριν, ἤτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι —.

— 788. Ἣν ἐγγράφῃ σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς. τοῦτο δὲ καὶ Πένδαρός φησι λέγων — τότε γάρ φησιν — — διὰ μέσον ὁρίζει· ὁ δὲ Νεῖλος τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς.

— 792. (799.) Πρὸς γοργόνεια πεδία Κισθήνης. ἤτις Κισθ. (noster vitiose Ἑλκισθήνη) (γράφεται ἥτις Κισθήνη) πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας· περὶ τὰ μέρη — ἡ Ἐννώ, Περσεφόνη, καὶ ἡ Δεινώ· ἃς καὶ κυκνομόρφους φησίν, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς λευκὰς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν τραχήλους μακρούς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου. ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες — ἤθελεν, ἔβλεπε καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῇ ἑτέρᾳ. αἱ δὲ Γοργόνες — ὥσπερ καὶ αἱ Φορκίδες — — τοιοῦτο μέν σοι λέγω — ὄψιν φύλαξαι (suprascr. πρόσχε) — ἀπέλθῃς, ἔνθα εἰσὶν οἱ Ἀκραγγεῖς (impr. ἀκραγεῖς) κύνες ἦγον οἱ γρύπες, οἱ ἀεὶ κράζοντες λίαν (sine ἢ ἐ κράζοντες) ἢ περὶ ὧν — φύλαξαι δὲ καὶ τὸν μονώπα στρατὸν τὸν μονόφθαλμον τὸν Ἀριμασπὸν — Πλοῦτων δὲ ἐστὶ ποταμὸς Αἰθιοπικός. ὃ-

Digitized by Google

τῷ δὲ λέγεται διὰ τὸ πολὺν ἐκεῖσε καταῤῥεῖν τὸν χρυσόν.

vs. 807. Ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου τέτοις, φησὶ, οἷς εἶπον Ἀριμάσποις μὴ πέλαζε, ἦγεν μὴ πλησίαζε· εἰς μακρὰν δὲ γῆν ἔλθῃς εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος — παρὰ τὰς ὄχθας — ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τὸ ὄρος — τοῖς ἐκεῖ (sine ἔσιν) — ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου, περὶ τὰ τοιαῦτα κειμένη ὄρη. φησὶ δὲ ταῦτα βύβλινα ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φυομένης βοτάνης βύβλου καλουμένης.

— 813. (819.) Νειλῶτιν, ἔ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν.

Ἀποικία ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οἵᾳ δή τινι χώρᾳ καὶ ἐξέβαλον ἀπ' αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατῴκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα ἐκείνη, ἧς ἐξῆλθον, τούτων μητρόπολις.

— 818. Οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. ὅτος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς — ἔνθα καὶ ἦν ἰδεῖν — τῷ δὲ ἧττον ἢ ἐκ ὀλίγου (γράφεται ὀδέν τι) καταρδεύει· — ὄρος ταῖς αὐταῖς γαῖς ἐπιθεῖναι — τρίγωνον, ἑτέραν δὲ (γράφεται τὴν δὲ τετράγωνον) — τὰ γραμματικὰ σχήματα ἐφευρέθ.

— 815. (822.) Τῶν δ' εἴτι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον. ἀπὸ τούτων, ὧν σοι εἶπον, εἴτι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων καὶ ἄγνωστον ποιούντων τὸ λαληθέν. (optime!) πάλιν ἐρώτησον — τοῦτο.

Digitized by Google

vs. 818. (815.) *Εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἦ παρειμένον. ὁ χορός φησι — ὐκ ἔφθης εἰπεῖν παραδραμὸν ἴσως τὸν σὸν λογισμὸν, καὶ οἷον ἀποφυγὸν ἢ παρειμένον, ἀντὶ τοῦ μέλλον μὲν λεχθῆναι, καταλειφθὲν δὲ διά τι παρεμπεσὸν, πάλιν εἰπὲ αὐτῇ καὶ τοῦτο· εἰ δὲ πάντα εἶπας, πλήρωσον — ἦν σοι ζητοῦμεν.* (suprascr. σὲ.)

— 822. α. (830.) *Τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀνικήκοεν. ὁ Προμηθεὺς — ἡ Ἰὼ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς οἰκείας* (γράφεται ἑαυτῆς) *πλάνης μεμάθηκεν —.*

— 827. *Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλαγημάτων. Τέρμα λέγεται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλήν φησι.*

— 828. (835.) *Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικὰ ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγόμενα ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐκεῖσε τὴν ὄσσαν καὶ τὴν μαντείαν.*

— 829. *Τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην. ὄρος, ἐξ οὗ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις.*

— 831. α. (839.) *Τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσηγοροι δρύες. αἱ προσαγορεύσαι — ὑφ' ὧν μαντειῶν καὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν ἐλέχθη σοι φανερῶς, καὶ ὐκ αἰνιγματωδῶς — γυνὴ τοῦ Διὸς κλεινὴ, ἐνταῦθα βοῦς γενομένη τὴν παρὰ θαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας.*

— 836. α. (842.) *Κέλευθον, ἧξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας, ἐντεῦθεν — — πρώην γὰρ ὦ-*

Digitized by Google

τὸς — ἔλεγετο· ἀφ' ἑ πλυδωνίζει ἐν δρόμοις πλατωμένη.

vs. 838. a. (845.) Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μ. ἀντὶ τοῦ ὕστερον — nostèr εἰς τὸν μετὰ ταῦτα δὲ καιρὸν ἀντὶ τοῦ ὕστερον ὁ θαλάσσιος ἐτος κόλπος — ἀπὸ τοῦ μνημονεύματος τῆς σῆς πορείας καὶ πλάνης.

Εἰς μνῆμ' ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός.

— 842. a. (848.) Σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς. ταῦτά σοί ἐστι σημεῖα καὶ ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας· ὅτι μαντικὴ ἐστι καὶ προορᾷ πλέον τι τοῦ γενομένου καὶ φαινομένου, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων πιστώθητι, ὅσα σοι εἶπον εἰς τὸ μετέπειτα σὲ παθεῖν, ὅτι ἀληθῆ εἰσι.

— 843. et 846. Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὰγ φράσω. κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προμηθεὺς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰώ, καί φησι· ὅτι τὰ ἐπίλοιπα εἰς κοινὸν ἤγαγον κοινῶς εἶπω ὑμῖν καὶ ταύτῃ τῇ Ἰοῖ πρώην ἀψάμενος διηγήσεως. εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προειρημένα καὶ οἱονεὶ ἀναγνωρισμὸν ποιεῖται τῆς Αἰγύπτου καὶ λέγει πρὸς τὴν Ἰώ· ὅτι πόλις ἐστὶ λεγομένη Κάνωβος εἰς τὰ ἔσχατα τῆς χθονὸς ἦγεν Αἰγύπτου κειμένη ἐν αὐτῷ τῷ χείλει τοῦ Νείλου καὶ τῷ προσχώματι.

— 846. Λέγονται δὲ προσχώματα οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἱονεὶ ὑπερανεστηκότες τόποι.

Λέγεται δὲ πρόσχωμα κἀκεῖνο, ἔνθα καταῤ-

Digitized by Google

ῥέον ὕδωρ ἐλὺν περιττὴν καὶ ψάμμον τίθησι σωρηδόν. ἐνταῦθα ἦγεν ἐν τῷ Κανώβῳ πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς ἄνθρωπον μετομείψει σε ἔμφρονα καὶ νῶν ἔχουσαν, ἀφόβῳ χειρὶ ἁψάμενός σου.

vs. 850. Τέξεις δὲ καὶ παῖδα Ἔπαφον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τῆς Διός· ὃς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ὅσην ἄρδει Νεῖλος ὁ ποταμός, ἡγῶν τῆς Λιγύπτου πάσης.

Ἰστέον δέ, ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός· ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία. διαφέρει δέ τι τοῦ Νείλου· μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίας μετὰ κυμβάλων καὶ ἠχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον.

— 85ª. (859.) Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντόπαις. ἀπὸ τοῦ τὰς ν̄ θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. πῶς δὲ παῖδες ἦσαν, μάνθανε. πρῶτος (impress. πρώτη) γενεὰ Ἔπαφος· ὃ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες, ἃς Αἰσχύλος πρώτην γενεὰν εἶπεν. ἱστορεῖται δὲ — ἐν Ἀραβίᾳ. γίνονται δὲ (pergit) τῷ μὲν Αἰγύπτῳ, ὃς τὰς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασεν Αἴγυπτον — — ὕστερον ἓν (sine τέως) σπεισαμένων τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς ἐν τῷ Ἄργει ἐλθοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν χρησμὸν, μὴ ὑπό ἑνὸς ἐκείνων ἀναιρεθείη, παρήγγειλε — τὸν οἰκεῖον νυμφίον, ὃς ἦν ὁ Λυγκεύς, ἀλλ'

Digitized by Google

εἴασε ζῆν. περὶ ἧς ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθά φησι (γράφεται ὁ ποιητής).

Σημείωσαι, ὅτι τὸν ἐξαδέλφον ἀνεψιὸν λέγει· τὸν δὲ ἀνεψιὸν ἀδελφιδήν.

ve. 858. (865.) Γάμος, φθόνον δέ σ. ἕξει θεός. πρὸς τῶν σωμάτων θηλυτέρων φειδὼς καὶ ἔλεον, ἢ μέμψις κατὰ τῶν ἀρσένων.

— 863. α. Τοιαῦ' ἐπ' ἐχθρὸς τὰς ἐμὰς ἔλθοι Κύπρις. ἡ Ἀφροδίτη — — Διός. Pergit: εἴποι δ' ἄν τις, τοῦτο λεχθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· ἔτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα.

— 877. (884.) Ὑπό μ' αὖ σφάκελος. ἰστέον, ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν. ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γίνεται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάκελος οἱονεὶ σπάκελός τις ὤν, ἀπὸ τοῦ σπῶ.

Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἐνώχλησα ἤχειν ἐπιστημόνως εἶδον, ἠρεύνησα.

Σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μελῶν. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος χειρὸς δάκτυλος. λέγεται καὶ ὁ οσφισμος (an ὁ σπασμὸς aut σφαδασμός? vid. Hesych.) καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι.

Σφάκελος καὶ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων.

— 878. (885.) Οἴστρα δ' ἄρδις. ἄρδις τὸ ξίφος· τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδῶν.

— 879. Ἄπυρος. πολύπυρος — ἢ δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ καταναίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα.

Digitized by Google

vs. 880. α. Καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. ἀντὶ τοῦ, παράφρων γίνομαι ἀπὸ τοῦ φόβου — εἰσί. τινὲς δὲ τὸ λακτίζειν φρένας φασὶ ἀντὶ τοῦ παραφρονεῖν (sine ποιεῖ) ὑπὸ τοῦ πάθους. φρὴν δὲ (pergit) ἐστὶν ὑμήν τις διήκων ἀπὸ τοῦ φάρυγγος μέχρι τῶν ὑπογαστρίων μερῶν. διερχόμενον ἂν ἔνθα κἀκεῖθεν ὥσπερ τι ζῶσμά γίνεται· ὃ καὶ διάφραγμα καλεῖται. ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θεραπευτικῶν. ἀναπνευματικὰ δὲ εἰσὶ πνεύμων, καρδία· θεραπευτικὰ δὲ σπλὴν, ἧπαρ. μέχρις ἂν ἓν σώζηται ὁ ὑμὴν ἕτος, ὑγιαίνει τὸ ζῶον· ὅταν δὲ πάθῃ κοπὴν, παραφρονεῖ, καὶ συμβαίνει καὶ ἡ φρενιτικὸς (φρενητικὸς) νόσος. ἐξ αὐτοῦ καὶ μετάφρενα τὰ τῆς ῥάχεως ὄπισθεν λέγονται.

— 883. (890.) Γλώσσης ἀκρατής. ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τὴν γλῶσσαν· μὴ κυριεύουσα ταύτης, ἀλλὰ παρα παίουσα, λάλος εἰμί.

— 884. Θολεροί. λόγοι δὲ θολεροὶ καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῆξιν σαρκὸς, παίουσι καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης, ἤτοι τῷ κλύδωνι καὶ τῇ τρικυμίᾳ τῶν ἐμῶν κακῶν.

— 886. Ἦ σοφὸς, ἢ σοφὸς ἦν. τὸν Πιττακὸν λέγει — τὰς πλησίον ἡμῶν τὰς βέμβικας παίζοντας· ὃ ἐστὶ τὰς στρόμβας καὶ ἀπ' αὐτοῦ μαθήσῃ — τὴν καθ' ἑαυτὴν ἔλαυνε. καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τοῦ παιδὸς — Ὁ χορός φησι τοῦτο· ὅστις πρῶτος ἐν διανοίᾳ ἐβάστασε καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν καὶ εἶπεν, ὅτι κατὰ πολὺ κάλλι-

Digitized by Google

στον ἐστὶ τὸ τινὰ γυναῖκα συνελθεῖν νυμφίῳ ὁμοίῳ αὐτῇ, ἦγον ἐὰν ἐστὶ πένησσα, πένητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίῳ· ἢ καὶ τὸ ἕκαστον ἄνδρα συνελθεῖν γυναικὶ ὁμοίᾳ ἐκείνῳ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰώ, ἰδοῦσαν αὐτὴν πάσχουσαν μύρια κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐρᾶστὴν τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν Δία, ἄνθρωπον οὖσαν φθαρτήν. καλὸν δὲ φησὶ ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑαυτὸν κηδεῦσαι, ἤτοι ὁμοίως ἑαυτῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς γάμον συνελθεῖν, καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτῳ ἐπιθυμῆσαι τὸν ὄντα χερνήταν, ἦγον τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω, μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει ἤτοι τῶν εὐγενῶν. ἦν γὰρ καὶ ἡ Ἰὼ πόρρω τῆς μίξεως ἦν τοῦ Διὸς, ἐκ ἂν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασχε.

vs. 89². α. Ὄντα χερνήταν. εὐτελῆ. ἔστι δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἵπερ οἰκείαις μογοῦσαι χερσὶ καὶ νηθουσαι ἔρια ἢ λῖνον, ἑαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τὴν τροφήν.

— 894. (904.) α. Μήποτε μήποτέ μ', ὦ μοῖραι. ὁ χορὸς φησι — — ἔν τινι γαμέτῃ — ἦγον τινὶ Οὐρανίωνι θεῷ — πόνων τῆς Ἥρας ἁπτομένην ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων τῆς Ἥρας δυσπλάγχνοις — ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχνοις δυνήσεται (γράφεται ὑποίσει sine δυνήσεται) μηδὲ ὁ ἔρως φησὶν, ὅτι τὸ ὄμμα φημὶ τὸ ἄφυκτον τῶν θεῶν· ὅπερ ἐκ ἐκφεύξομαι, καίπερ ἐμηχανησάμην πολλά.

— 903. (912.) Ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος. ἀκα-

Digitized by Google

ταμάχητος — ψαύσει γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων, οἷς (optime) οἱ λίχνοι ὀφθαλμοί.

Ἄπορα πόριμος. ἄπορος πρὸς ἀπορίαν· ὃ ἐστὶ πολλὴν ἔχων ἀπορίαν· ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος.

Ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποιεῖν τὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους εὑρεῖν τινα μηχανὴν εἰς ἀπαλλαγὴν τῆ τῆς ἐρωτοληψίας κακῆ. Ἄλλως· πολυπόλεμος ἔτος ἐστὶν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τουτέστι, χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον εὑρεῖν.

vs. 906. Ἢ μὴν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν. ὅπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεὺς — — ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων — τῆς βασιλείας. ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποφυγὴν καὶ φύλαξιν — τῶν μελλόντων αὐτῷ ἐπελθεῖν — — ἤγαν διὰ τὸ ποιεῖν βροντὰς — — ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα — .

— 921. α. (930.) Ὃς δὴ κεραυνῷ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι — — τῷ κράτει ἐσχήκει· τὸν μὲν, βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ — Ποσειδῶνα βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Διΐ — .

— 927. (936.) Σὺ δὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός. ὁ χορὸς ἀκούων τῷ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ δὴ, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσᾷ ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐκ γλώσσης, ἃ χρῄζεις, ἤγαν ἃ θέλεις καὶ ἀποδέχῃ. ὁ δὲ Προμηθεὺς φησὶ πρὸς τὸν χο-

Digitized by Google

ρόν· ταῦτα λέγω, ἅπερ μέλλει γενέσθαι· σὺν τούτοις καὶ ἃ βούλομαι παθεῖν αὐτὸν τὸν Δία. ὁ δὲ χορός φησι· καὶ ἐνδέχεταί ποτε πρὸς δόκησίν τινα δεσπόσειν τοῦ Διός. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· ἀ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἕξει δυσχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους.

vs. 930. (939.) Καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους. Λόφος ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν· ὅθεν καὶ τὸ καταλοφάδια ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐκόλως φέρει· ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὄντος τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

— 931. (940.) Πῶς ἐχὶ ταρβεῖς, τοιαῦθ' ἑκρίπτων ἔπη. φοβῇ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας γλώσσης. ὁ δὲ Προμηθεύς φησι, διὰ τί φοβοίμην ἐγὼ, ᾧ ἃ πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν;

— 933. (942.) α. Ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τῶδέ γ' ἀλγίω πόροι. ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ — πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον — καὶ ὁ καλλίων τοῦ καλλίονος —.

— 935. Οἳ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. οἱ σέβοντες — — τὴν τύχην. ἦν οὐκ ἐκφεύγειτος (an ἦν οὐκ ἐκφεύγει τις? ἦν οὐκ ἂν ἐκφεύγοι τις vel potius ἐκφύγοι τις, quod tamen a ductu literarum justo remotius. cf. Hesych. Ἀδραστία. ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν.) ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμῖν δρᾶν τὸ θελητόν· ἢ τὴν δίκην τὴν ἄδραστον τιμωρήσασαν· θεὰ γὰρ ἦν τις τοῦ ὑπερηφάνου τιμωροῦσα.

Digitized by Google

vs. 936. Σέβυ, προσεύχυ. σὺ σέβυ — ἢ ὐδόλως φροντίς ἐστι τῦ Διός. τῦτον τὸν καιρὸν — καὶ βασιλευέτω εἰς τὸν βραχὺν χρόνον· ἐπὶ πολὺ γὰρ — .

— 940. Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Ἀπὸ τῦ τρέχω τρόχις. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην, τὸν σπυδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τῦ κυρίυ αὐτῦ. Ἀλλὰ βλέπω τῦτον τὸν ἄγγελον τῦ Διὸς, τὸν ὑπηρέτην τῦ νέυ τυράννυ, ἤτοι τῦ Διός. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. πάντως τὶ νέον ἦλθε μηνύσων ἡμῖν. Ὁ πατὴρ τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, φησὶ ὁ Ἑρμῆς, κελεύει σοι εἰπεῖν, ὕστινας μετ' ἀλαζονείας λέγεις γάμυς, παρ' ὧν τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ. καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς· ἀλλ' αὐτὰ ἐκεῖνα ἕκαστα φανερά· μηδ' ἐμοὶ, ὦ Προμηθεῦ, προβάλῃς καὶ προξενήσῃς καὶ δώσεις διπλᾶς ὁδὺς, ἀντὶ τῦ μὴ ποιήσῃς ἀπελθεῖν με κενὸν καὶ πάλιν ἐλθεῖν πρὸς σέ· βλέπεις γὰρ, ὅτι τοῖς τοιύτοις ὁ Ζεὺς ὐ καταπραΰνεται.

— 978. (987.) Εἴης φορητὸς ὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς. καὶ εἶχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, ὐκ ἂν ὑπέμεινας ταῦτα, ἅπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι ἂν ἐβόας.

— 976. α. Κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' ὐ μικρὰν νόσον. νοῶ σε, φησὶν — κριτὴν, ἐὰν νόσημα — μανία τὸ στυγεῖν τὺς ἐχθρύς — .

— 980. (989.) Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. μακρὸς καὶ πολὺς χρόνος διδάσκει ἡμᾶς ἃ ὐ γινώσκομεν. καὶ τὸν Δία γῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν.

Digitized by Google

vs. 981. Καὶ μὴν σὲ οὐδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονεῖν.

— 982. α. Σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην. καλῶς λέγεις — ἐφρόνουν, οὐκ ἂν προσεφώνουν καὶ διελεγόμην πρὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα, καὶ οὐ θεόν.

— 985. (994.) Ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντ' ἐμέ. ὕβρισας ὡσανεὶ ὡς δοῦλον. Παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος καὶ ὁ δοῦλος· ὡς τὸ, Ὀφθαλμοὶ παιδίσκης ἤγουν δούλης· καὶ τὸ, Ἐγένοντό μοι παῖδες καὶ παιδίσκαι, ἀντὶ τοῦ, δοῦλοι καὶ δουλίδες.

— 984. (993.) Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. καὶ ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν εἰς ἐμὲ ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ' εἰρωνείαν λέγει.

— 991. (1000.) Πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ. καταφερέσθω μὲν ἄνωθεν ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸς ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρῳ καὶ λεπτῇ κατερχομένῃ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πάντα· οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τούτων κάμψει καὶ πείσει με, ὥστε εἰπεῖν αὐτῷ, πρὸς τίνος ἀπόκειται τῆς τυραννίδος ἐκβληθῆναι αὐτόν.

Βροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά· τοῖς δὲ θεοῖς οὔ (γράφεται ἡμῖν δὲ, τοῖς θεοῖς, οὔ).

— 997. (1005.) Ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα·

Digitized by Google

βλέπε καὶ πρόσεχε, ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὠφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαί σε τῶ δεσμῶ. ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς αὐτόν· ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν.

vs. 1000. (1009.) *Ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. Μάτην μή, φησί, βιάζῃς, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν ἤγουν ἀναισθήτῳ προσδιαλεγόμενος, τὸ δὲ εἰσελθέτω μήποτε, φησί, σοὶ ἔννοια, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς τὴν ἀπηνῆ γνώμην τῶ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνεις γενήσομαι, ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νῶν, καὶ παρακαλέσω τὸν ἐμοὶ μεγάλως μισέμενον Δία ἐν ὑπτιάσμασι χειρῶν γυναικομίμοις, ἤγουν ἐν ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ὥστε λῦσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν.*

— 1002. *Γνώμην φοβηθείς. καὶ συντάσσεται ὅτω· μὴ εἰσελθέτω σε γνώμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε, ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς ἕνεκα τῶ Διὸς θηλύνεις ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νῶν γενήσομαι.*

— 1013. (1022.) *Σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσθῃς λόγοις. σκόπησον, ποταπὸς — — in fine: ὀπισθορμήτως ἤξεις ἐς φάος.*

— 1021. (1030.) *Πτηνὸς κύων. μυθεύεται, ὅτι ὁ Ζεὺς — — — οἱ θεοὶ παρὰ (γράφεται περὶ) τὴν Σικυῶνα — δολίως ἐγκαλυψάμενος (suprascr. συγκαλύψας) — τῷ δὲ Διὶ μόνα τὰ ὀστᾶ πρὸς — — ἐρχόμενος ἀκάλεστος. εὐωχητής —.*

— 1022. (1031.) *Διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος. διακόψει.*

Digitized by Google

Ἀρταμὸς δὲ κυρίως ὁ δαιτρός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον, καὶ τοῦ τέμνειν· ὅταν ἄρτια ἦγεν τὰ ὁλόκληρα καὶ ἀκέραια τεμαχίζων.

vs. 1024. (1033.) Κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοινήσεται. τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως. διὰ τὸ αἷμα δὲ τοῦτο λέγει.

— 1029. Πρὸς ταῦτα βάλλεις. πρὸς ταῦτα βαλεῖς — μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήσῃ —.

— 1042. (1053.) Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μέν. πρὸς ταῦτα, — (ἀμφήκης δὲ ἐστὶν ὁ ὀξὺς) βόστρυχον δὲ εἶπε, διότι δίκην βοστρύχου πίπτει ὁ κεραυνός. ὁ αἰθὴρ δὲ καὶ ὁ ἀὴρ —.

— 1044. (1053.) Σφάκελος. Διαφέρει δὲ σφάκελος φακέλου· σφάκελος μὲν γάρ ἐστιν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς· φάκελος δὲ ὁ δεσμός· ἀφ' οὗ καὶ φακιόλιον. Φᾶκαι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά. Cetera de hac voce vide supra v. 877. Post ἄστρα in fine addit ἢ εἰς τὸν μέλανα Ἅιδην.

— 1053. (1062.) Τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων. Ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος, ὅτι, εἴ τι βάλεται ὁ Ζεὺς ἐπ' ἐμοὶ, ποιησάτω· ἐμὲ γὰρ οὐ θανατώσει· πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησί· τοιαῦτα μὲν τῶν φρενοπλήκτων καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων τὰ βουλεύματα καὶ λόγια ἐστιν ἀκοῦσαι· τί γὰρ ἐλλείπει πρὸς τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτὸν, ὦ Ὠκεανίδες;

— 1056. (1065.) Εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν. ἔνι δὲ ὁ λόγος ὅλος τοῦ Ἑρμοῦ· ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη· εἰ ταῦτα εὐτυχῇ δοκῶσι τῷ Προμηθεῖ,

Digitized by Google

τί διαφέρει τῦ μαινομένυ; Ἄλλως· εἰ τὰ τῦδε εὐτυχῶς ἔχυσι, τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι ταῖς μανίαις. Ἄλλως· εἰ τῦδε εὐτυχεῖ, τί χαλᾷ μανιῶν; γράφεται καὶ εἰ τὰ τῦδε εὐτυχῆ εἰσί σοι, τί χαλᾷ· ἐλλείπει μανιῶν.

vs. 1057. α. Ἀλλ' ἦν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις. πρὸς Ὠκεανίδας φησὶν ὁ Ἑρμῆς — μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώσῃ καὶ μωρὰς — ποιήσῃ τὸ ἤχημα.

— 1062. Ἄλλο τι φώνει. ἄλλο τι λέγε — τὸ τῆς βροντῆς ἤχημα — καρτερικὸν παρέσυρας καὶ παρέῤῥιψας καὶ παρήγαγες εἰς τὸ πεῖσαι τὸν Προμηθέα. (Verba καταλῆψαι τὸν Προμηθέα postea sunt inserta.)

— 1065. Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν. πῶς με κελεύεις κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τῦτον.

Διά τινα Ἰφικράτην στρατηγον. λαβὼν γὰρ δῶρα πρᾰδωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν ἐναντίοις. Ἄλλως· τὺς προδότυς (προδότας) μισῶ, καὶ πῶς προδῶσαι (προδώσω?) τὸν ἐμοὶ φίλον καὶ τύτῳ συμπονήσω;

— 1070. (1079.) Ἀλλ' ἦν μέμνησθ' ἅτ' ἐγώ. ἀλλ' ἦν μέμνησθε — — μηδαμῶς εἴπητε ποτέ, — .

— 1079. (1088.) Καὶ μὴν ἔργῳ καὶ ὐκ ἔτι μύθῳ. καὶ δὴ ἐν ἔργοις αὐτοῖς — — στρόμβοι δὲ καὶ αἱ κινήσεις καὶ αἱ ἑλίξεις τῶν ἀνέμων ἑλίσσυσι καὶ συστρέφυσι.

— 1090. (1099.) Ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. περιφραστικῶς, ὦ μήτηρ ἐμὴ Γῆ, ὦ Θέμις.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 5. Λεωργὸν (in contextu λεωργὸν) τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφέλλοντα γενέσθαι ἔργον λαῦ. γράφεται λάων ἤτοι λίθων, οἱονεὶ — τὸν ἄξιον λευσθῆναι. ἦγεν ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια. γράφεται ἔργα καὶ βουλεύματα.

— 7. Ἄνθος δὲ λέγει τὸ πῦρ διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν.

— 13. Ἔτι γράφεται ἐπί.

— 17. Ἐξωριάζειν. ἦγεν ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστικῶς καὶ ἀποβάλλειν· ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀποῤῥίπτειν.

— 27. Πέφυκέ πω. γράφεται πέφυκέ πω.

— 35. Τρηχύς. suprascr. α. ἀπηνὴς, ἄγριος.

— 39. Συγγενές τοι. γράφεται τε.

— 41. Οἵαν τε; πῶς. γρ. οἷόν τε πῶς;

— 80. Τραχύτητα. γρ. θρασύτητα.

— 88. Ὦ Διός. γρ. δῖος.

— 89. Κυμάτων. γρ. ῥευμάτων.

Digitized by Google

vs. 93. *Αἰκίαισι.* γράφεται *ἀνίαισι.*

— 90. *Γελᾷ γαλην ἡ θάλασσα·* (*γαληνὴ ἡ θάλασσα*?) *ἐγέλασε τὸ ἔαρ.*

— 97. *Φεῦ φεῦ.* γρ. *αἰ αἰ.*

— 100. *Τέρματα.* γρ. *τέρμα.*

— 102. *Ποταίνιον.* *τὸ ἀπροόρατον ἀπὸ τῦ πρὸ* (leg. *πρὸς*) *προθέσεως καὶ τῦ αἶνος, ὁ λόγος· ἦγεν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο· διότε ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.*

— 109. *Θηρῶμαι.* *κλέπτω καὶ μετὰ μηχανῆς λαμβάνω.*

— 110. *Πηγήν.* γρ. *παγήν.*

— 115. *Προσέπτα μ' ἀφεγγής.* γρ. *προσέπτατό μ' ἀφεγγής.*

— 134. *Ἐκ δ' ἔπληξει* γρ. *ἐν δ' ἔπληξε.*

— 136. *Δί.* γρ. quater, ter, bis.

— 147. *Πέτραις.* γρ. *πέτρᾳ.*

— 158. *Ἐπίχαρτα.* γρ. *ἐπίχαρμα.*

— 162. *Δίχα γε Διός.* γρ. *γ' ἑνός*, quae lectio est elegantissima. Ex interpretatione invasit textum *Διός.* Additur *ἦγεν Διός.*

— 163. *Ὅδ' ἐπικότως αἰεί.* γρ. *ὁ δ' ἐπὶ κότον. ὀργίλως, ἦγεν μανικῶς, μανίαν.* γράφεται *Ὅδ' αἰεὶ ἐπικότως.* suprascr. *Ἐπὶ σκότον.*

Ἄγναμπτον. γρ. *ἄπαμπον. ἄκαμπη* (*ἀκαμπῆ*) *σκληρὸν, ἀμετακίνητον.*

— 170. *Βέλευμ', ὑφ' ὅτῳ.* γρ. *βέλευμα μ' ὑφ' ὅτῳ.*

— 172. *Καίτοι μ' ὦ.* γρ. *Καί μ' ὦ.*

— 189. *Ῥαισθῇ. ἦγεν ὅταν καταβιβασθῇ ἀπὸ τῦ θρόνῳ καὶ τῆς βασιλείας.* γράφεται

Digitized by Google

Ῥεχθῇ. ὅταν πραχθῶσί τὰ πράγματα ἕτως ὡς λέγω. τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ.

Ῥεχθῇ. ὅταν τυπωθῇ ὑπὸ τῶν μοιρῶν καὶ ἑδραιωθῇ ἕτως γενέσθαι.

vs. 191. *Ἀριθμόν. γράφεται ἀρθμόν. ἤτοι φιλίαν. ὁ Λιβάνιος· Οἱ δ' ἡμῖν ἄριθμοι* (f. *ἄρθμοί*) *ἀντὶ τῦ φίλοι. καὶ διέτμαγὸν ἀρθμήσαντες ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ Ἄρατος· Καὶ δήπω πόλεμον καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἷμα.*

— 198. *Ἄλγος δέ. γράφεται τά.*

— 204. *Ἐντεῦθ'* (*ἐνθένδ'* aut *ἐντεῦθεν*) *καὶ τότε. γρ. ἐνταῦθ'.*

Τἄριστα. γράφεται τὰ λῷστα.

— 213. *Ὑπερέχοντας κρατεῖν.*

Χρὴ ἦ δόλῳ τε, τὲς ὑ.

Χρή. ἐνδέχεται.

Ἦ. παρὸ, ἀλλὰ ἐν δόλῳ, παρὸ, ἀλλὰ κολακείᾳ.

Χρή τε ἦ δόλῳ τε.

— 216. *Τότε. γρ. τάδε.*

— 223. *Ποιναῖς. γρ. τιμαῖς.*

— 232. *Οὐδέν'. γρ. ἀδέν.*

— 233. *Φιτῦσαι. γρ. φυτεῦσαι.*

— 245. *Ἀλγύνθην. γρ. ἠλγύνθην.*

— 262. *Ἄλλα. κακῦ ἀγῶνος. γρ. ἄλλα.* (An ὅτλα voluit scribere?)

— 276. *Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον. γρ. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλο. πρᾶγμα.*

— 280. *Αἰθέρα θ' ἁγνόν. γρ. αἰθέρ' ἁγνόν.*

— 296. *Οὐ γάρ ποτε φῄς. γρ. ὃ γάρ ποτ' ἐρεῖς.*

Digitized by Google

vs. 300. *Πετρηρεφῆ. γρ. πετροῤῥεφῆ.*

— 312. *Ἀνωτέρω. γράφεται ἀπωτέρω.*

— 329. *Προστρίβεται. προσπαλλῶται* (scrib. *προσκολλᾶται*). *γρ. προσγίνεται. ἐπέρεται* (f. *ἐφέπεται, ἐπέρχεται* vel tale quid aliud.)

— 343. *Πονήσεις. γρ. ποιήσεις. προγινώσκει γὰρ, ὅτι ἃ πείσει τὸν Δία.*

— 351. *Κιλίκων. γρ. Κιλικίων.*

— 363. *Παρήορον. γρ. Παράωρον. ἦγεν ἠμελημένον, ἠφανισμένον. ἦγεν ἔκλυτον, ἠπλωμένον.* (Putabam *ἢ πλυνόμενον*. Sed nihil muto.)

— 365. *Ἱπνάμενος. γρ. ἱπάμενος. ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, ἦγεν σφιγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος* (adscr. *παγιδευθείς*).

Ἶπος (in impress. est *ἵπτος*) *γὰρ ἡ παγὺς* (scrib. *παγὶς*) *τῶν μυῶν, ἀπὸ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω.*

— 371. *Πυρπνόᾳ. γρ. πυριπνόᾳ.*

— 379. *Μαλθάσῃ. γρ. μαλθήσῃ.*

— 381. *Προμηθεΐσθαι. προβουλεύεσθαι, προνοεῖν. γρ. προθυμεῖσθαι.*

— 384. *Εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. ἦγεν τὴν ἀλήθειαν.*

— 386. *Δοκήσοι. γρ. δοκήσῃ.*

— 388. *Θακοῦντι. καθεζομένῳ. γρ. κρατοῦντι.*

— 394. *Ψαύοι.* suprascr. *ψαύει. γρ. ψαίρει. ἦγεν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται.*

— 400. *Ῥαδινῶν. γρ. ῥαδινόν. ἦγεν κινητόν, λεπτόν.*

— 402. *Τάδε. γρ. τάδε τὰ κακά.*

— 418. *Τόπον. γρ. πόρον.*

— 422. *Νέμονται. γρ. νέμεσι.*

Digitized by Google

vs. 425. Πρόσθεν σε ἄλλων. suprascr. ἄλλον, et γρ. πρόσθεν ἄλλον.
— 432. Ξυμπιτνῶν. γρ. ξυμπίπτων.
— 435. Ἄλγος οἰκτρόν. γρ. πικρόν. ἦγεν τὸ βάρος, ὃ βαστάζει.
— 438. Προσελθόμενον. γρ. προσηλθόμενον. προσκεκαρφωμένον, ὑβριζόμενον. ἔνθα καὶ οἱ Ἀρκάσι πρόσελοι ἄνδρες ὕβρισταί. Λέγουσι δὲ, εἶναι τὰς Ἀρκάδας, ἐξ ὧν χρῆσις προσελθόμενον.
— 440. Παντελῶς. γρ. παντελῆ.
— 442. Τὰν βροτοῖς δέ. γρ. τ' ἀμβροτοῖς.
— 444. Ἔννυς. φρονίμως. γρ. Εὖνυς.
— 449. Χρόνον. γρ. βίον.
— 452. Ἀείσυροι. η suprascr. Αἰήσυροι. ἢ ἐν αἴῃ (i. e. γῇ, cf. Hesych. αἴης·) συρόμενοι ἢ ἀεὶ συρόμενοι. ἦγεν ἐν ταῖς ἀήταις συρόμενοι. πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις.
— 461. Ἐργάτιν. γρ. Μασομήτορος ἐργάτην.
— 470. Βροτοῖσιν, αὐτὸς δ' ἀπ. γρ. αὐτὸθ' ἁπ.
— 472. Ἀποσφαλεὶς φρενῶν. γρ. ἀπαλλαγεὶς φρενῶν.
— 473. Πλανᾷ. γρ. πλάνᾳ.
— 477. Πόρες ἐμησάμην. γρ. δόλῳ.
— 480. Πότιστον. γρ. ἠδὲ πιστὸν. ἤτοι πινόμενον. ὅπερ ἐστὶ ἀπὸ τῦ πίω, πίσω.
— 483. Αἷς τὰς ἁπάσας. γρ. αἳ.
Ἐξαμύνονται. γρ. ἐξαμείβονται.
— 525. Λύας ἐκφυγγάνω. γράφεται βίας.
— 568. Ἄ, ᾶ, ᾗ, ᾕ. γρ. ἔα, ἔα.
— 571. Εἰσορῶσα. γρ. εἰσιδοῦσα.
— 572. Δόλιον ὄμμ' ἔχων. γρ. θολερόν.

Digitized by Google

vs. 574. Ἐξ ἐνέρων πτερῶν. γράφεται περῶν.
— 589. Πολύπλαγκτοι. γρ. πολύπλανοι.
— 592. Κλύεις φθέγματα τᾶσδε βικέρω παρθένε. γράφεται φθέγμα. γρ. πρόσφθεγμα.
— 600. Προσθροεῖς. γρ. προσφωνεῖς.
— 611. Τί μὴ χρή. suprascr. ἀ. γρ. τί μοι ἀ χρή.
— 613. Φράζε τᾷ δυσπλάνῳ. γρ. φράζε δυσπλάνῳ.
— 619. Δίκην. τιμωρίαν. γρ. χάριν, glossa.
— 620. Ἁρμοῖ. (sic.) νεωστί. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων νεωστὶ συντεθαμένων (συντεταμένων? an, ut habent impr. v. 616. συντιθεμένων?). ἔστι τὸ ἁρμαῖ τοπικὸν κυρίως· ἐνταῦθα δὲ χρονικόν. καὶ γὰρ προολίγῳ τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας. γράφεται
Ἄρμοι.
— 622. Πᾶν γὰρ ἐκπύθοιο. γρ. πᾶν γὰρ ἂν πύθοιο. γρ. πάντα γὰρ πύθοιο.
— 626. Τοσοῦτόν ἀρκῶ σε. γρ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι.
— 632. Μὴ γεγωνίσκειν. suprascr. ἀ. γράφεται Μὴ ἀ γεγωνίσκειν.
— 642. Ὥστ' ἀποκλαῦσαι. γρ. ὡς ἀποκλαῦσαι.
— 643. Οἴεσθαι δάκρυ· γρ. ὕεσθαι. ἀντὶ τοῦ στάλαξαι.
— 647. Καίτοι καὶ λέγειν ὀδύρομαι. γρ. αἰσχύνομαι.
— 655. Ξυναίρεσθαι. γρ. ξυνάρασθαι. Συναίρομαι τὸ συλλαμβάνω καὶ τὸ συμβοηθῶ. συμβοηθῆσαι, ὑπουργῆσαι εἰς μῖξιν καὶ συνελθεῖν.

Digitized by Google

vs. 664. *Θεοπρόπους. Ὁμηρικὴ ἡ λέξις.*

— 692. *Ἄπεχε. ἀποχώρει.*

Φεῦ, ἔποτ' ἔποτ' ηὔχων. ἐθαῤῥῶν, ἤλπιζον, προσεδόκων. γράφεται

Ηὐχόμην.

— 694. *Ξένους. σκυθρωπούς, παραδόξους. γρ. Ξύννους.*

— 703. *Ἐπίσχες, εἴς τ' ἄν. γρ. ἔς τ' ἄν.*

— 699. *Ψύχειν. ψυχραίνειν, νεκρῶν, λυπεῖν.*

— 712. *Πρῶτον μὲν ἐνθένδ'. γράφεται ἐνθάδε.*

— 713. *Ἀντολάς. γρ. ἀνατολάς.*

— 719. *Ἐκπέρα. γράφεται ἐκπερᾷν.*

— 722. *Ἴξῃ δ' ὑβριστήν. γρ. ἥξεις.*

— 737. *Θρασύσπλαγχνον σὲ χρή. γρ. θρασυσπλάγχνως.*

— 747. *Ἔ ἔ ἔ ἔ.*

— 753. *Ἀτειρᾶς δύης. γρ. ἀτηρᾶς.*

— 767. *Πρὸς τῷ τύραννα ἀκῆπτρα. γρ. τυράννου.*

— 776. *Πρὶν ἔγωγ' ἄν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. γράφεται — λυθείς.*

— 778. *Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐγγόνων. γρ. ἐκγόνων.*

— 790. *Τὴν λοιπὴν πλάνην. γρ. βλάβην.*

— 794. *Πολύδινον πλάνην, πολύστροφον. γράφεται πολύδονον. πολυτάρακτον.*

— 799. *Κισθίνης. γράφεται Κισθήνης.*

— 816. *Ἕως ἂν ἐξίκῃ. γρ. ἐξίης.*

— 833. *Ἐκλείψω λόγων. γράφεται ἐκλεί.* (male picta jussi valere.) *ἐκβάλλω.*

Digitized by Google

vs. 840. *Προσηγορήθης ἡ Διός.* γρ. *προσαγορεύθης. ὠνομάσθης.*

— 860. *Ἐλεύσεται θηλύσπορος.* γρ. *ἐφέψεται.*

— 865. *Φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. ἦγεν ὁ Ἄρης ἢ ἡ Ἥρα ἢ ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ Ἔρως ἢ καὶ ἄλλως* (ἄλλος?).

Φθόνον δὲ ἕξει σωμάτων ὁ θεός. ἤτοι ὁ Ἄρης. ἀντὶ τῶ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασιν.

— 866. *Δεδέξεται θηλυκτόνῳ.* λάβῃ τὰ *σώματα.*

— 867. *Νυκτιφρυγήτῳ θράσει.* γράφεται *νυκτιφορήτῳ.*

— 869. *Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι.* δίστομον, *ἄμφηκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον.* γράφεται *Ἀρρητον.*

— 870. *Τοιάδ' ἐς ἐχθρούς.* γράφεται *ἐπ' ἐχθρούς.*

— 872. *Ἀλλ' ἀπαμβλυθήσεται.* γρ. *ἐπαμβλυθήσεται. ἦγεν ἐκκοπήσεται τῶ φόνῳ.*

Ἀπαμβλυθήσεται. ἀσθενὴς μεὶν . . ὑπὸ τῶ ἔρωτος. An latet vulgat. *κτεῖναι*? Literae erant impeditissimae.

— 873. *Θάτερον.* γράφεται *θατέραν.*

— 877. *Σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῶνδε.* γρ. *ἐκ τῆσδε. ἦγεν ἐκ τῆς τῶ Ἄβαντος, τῆς Ὑπερμνήστρας.*

— 881. *Ταῦτα δὴ μακρῶ χρόνῳ.* γρ. *δεῖ ἀντὶ τῶ δέεται καὶ χρεία ἔνι.*

— 908. *Δυσπλάγχνοις Ἥρας.* γρ. *ἀσπλάγχνοις.*

In permultis quidem Codex noster consentit cum

Digitized by Google

Turneb. et Victor. lectione, dissentit tamen ab iisdem haud raro.

vs. 915. *Καίπερ αὐθάδης φρενῶν. γρ. αὐθάδη φρονῶν.* Idem habet Cod. 2782.

— 922. *Δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ. γρ. πλὴν ἐγώ.*

— 934. *Πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. γρ. κακῶν.*

— 938. *Καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσειν Ζηνὸς τινά. γρ. τινὰ Διός.* Cod. 2782. *Διός τινα.*

— 953. *Τὸν ἡμέροις. ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων. γράφεται τὸν ἐφημέροις.*

— 960. *Ζεὺς τοῖς τοιούτοις. γρ. Ζεὺς γὰρ τοιούτοις.*

— 969. *Πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός.* (videtur esse *πολλῷ.*) *γρ. πολλοῦ δέ.*

— 979. *Πράγμασι. γρ. πήμασι.*

— 1001. *Καὶ βροντήμασι χθονίοις. γρ. ἐκβροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά, τοῖς δὲ θεοῖς ἄ. γράφεται ἡμῖν δέ, τοῖς θεοῖς ἄ.*

— 1008. *Ὀρθῶς φρονεῖν. γράφεται καλῶς.*

— 1015. *Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην λέγειν.*

— 1019. *Ἀτὰρ δέ. γρ. αὐτάρ.*

— 1022. *Σκέψαι δ' ἂν εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείθῃ λόγοις. γρ. πεισθῇς.*

— 1030. *Λευκὸς λάβρος. γρ. λαῦρος.*

Digitized by Google

vs. 1034. *Τοιῶδε μόχθῳ τέρμα μήτι.* γρ. *τῷ σοῦ δέ.*

Μήτι. μηδαμῶς. γρ. *δὲ* pro *τί.*

— 1048. *Εἰδότι τοί μοι.* γρ. *εἰδότι μοι.*

— 1057. *Συγχώσειε ἐμέ.* γρ. *συγχώσειεν ἐμέ.* Cod. 2782. *συγχώσει ἐμέ.*

— 1065. *Εἰ τάδ' εὐτυχεῖ.* γρ. *εἰ τῶδ' εὐτυχεῖ,* vel *εἰ τὰ τῶδ',* nam *τὰ* suprascriptum.

— 1073. *Τῶτό γε τλητόν.* γρ. *λητὸν* (an *ληπτόν*? cf. Hesych. in *ἄληπτον. ἀκατάληπτον.* et in *ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον.*) *ἦγεν λαθαστόν.* (An *ἄλαστον*? quod habet Hesych. *Ἄλαστα. ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινὰ ἢ μικρά.* (*μικρά*?) cf. Euripid. Phoeniss. v. 343. *ἄλαστα ματρὶ τάδε.* et Troad. 1231. *ἀλάστων κακῶν.* Incideram quoque in verbum *λάζυσθαι, λάζεσθαι.* Sed in tenebris versamur et manibus tentamus viam.)

— 1084. *Ὑμᾶς αὐτάς.* γρ. *ἡμᾶς.*

Γὰρ οὐκ ἐξαίφνης. γρ. *γὰρ καὶ οὐκ.*

— 1088. *Κοὐκέτι.* γρ. *κοὐ μύθῳ.*

— 1101. *Ἔκδικα.* γρ. *ἄδικα.*

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS CODICIS MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PRIOR.

vs. 19. Χαλκεύμασιν.
— 21. Βροτῶν. Noster θεῶν.
— 34. Διὸς δὲ δυσπαραίτητοι φρένες.
— 35. Ἅπας δὲ — ἂν νέον κρατῇ.
— 52. Οὔκουν ἐπείξῃ τῷδε δεσμὰ περιβαλεῖν.
— 55. Λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσί.
— 56. Θεῖναι pro θεῖνε.
— 59. Πόρον pro πόρος.
— 67. Σὺ δ' ἴσθι pro σὺ δ' αὖ.
— 69. Ὄμμασιν; Idem signum interrogationis, ut multa alia, Henr. Stephanus in suo codice invenit.
— 74. Κρίκωσον pro κίρκωσον.
— 78. Ὁμοίᾳ μορφῇ γλῶσσά σε γηρ.
— 84. Ἀπαλλάξαι πόνων pro ἀπαντλῆσαι.
— 94. Διαχνεόμενος ex pronuntiatione corruptum, ut vs. 541. et passim.
— 95. Ἀεθλεύσω pro ἀθλεύσω.
— 97. et 98. continuo scripti.
— 103. Πεπραμένην pro πεπρωμένην.

Digitized by Google

vs. 111. *Πᾶσι βροτοῖς πέφυκε.*
— 112. *Τοιᾶσδε* (sic) *κοινὰς* pro *τοιῶνδε.*
— 113. *Ἠασσαλευμένος* (sic).
— 114. *Α, α, ἔα, ἔα* =
Τίς ἀχὼ — — *κεκραμένη* =
— 117. *Ἵκετο τερμόνιον* — *πάγον πόνῳ* =
— 123. *φιλότητα τῶν βροτῶν.*
— 124. *Αἳ αἳ τί ποτ' αὖ* —
— 125. *Πέλας οἰωνῶν* =
Αἰθὴρ — — *ῥιπαῖς.*
Ὑποσυρίζει — — *φοβερὸν.*
Τὸ προσέρπον.
— 133. *Κτύπε γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξ' ἄντρων μυχόν.*
— 134. *τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ.*
— 135. *Τ' εἰλησσομένα* pro *θ' εἱλισσομένα.*
— 140. *Εἰσίδεσθέ μ'* pro *ἐσίδεσθ' Οἵῳ.* Deinde:
Οἵῳ δεσμῷ προσπαγὸς τῇδε φάραγγος =
Σκοπέλοις — — *ὀχήσω.*
— 147. *Εἰσιδοῦσιν* = *Πέτραις.*
— 148. *Ταῖς ἀδαμαντοδέτοις λύμαις, νέοι γὰρ Οἰακόν.* — *Ὀλύμπου*
Νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις
Ζεὺς ἀθέσμως κρατύνει.
— 151. *Τὰ πρὶν δὲ λώρια.* (Vox sine capite, quod et accidit voci *ἐλώρη. πελώρη.* in Hesych.)
— 155. *Μήποτε θεός.*
— 156. *Τοῖσδ' ἐπεγεγήθει.*
— 159. *Τίς ὧδε τλητὸς θεῶν*
Ὅτῳ τ. ἐ. τίς ὁ ξυνασχαλᾷ
Κακοῖς τ. δ. γε Διός;

Digitized by Google

Οὐ ἐπ. α. θ. ἀ. νόον
Δάμνεται ὐ. χέννᾳ.
vs. 166. Ἡ π. τ. τὰν δυσάλ. ἔλθοι τις ἀρχάν.
— 168. Ἐν γυιοπέδαις αἰκίζ. χρείαν
Ἔξει μ. πρ. δεῖξαι τὸν νέον
Βέλευμ' ἐφ' ὅτῳ σ. τ. τ' ἀποσυλᾶται.
— 173. Ἐπαοιδαῖσι θ. στ. τ' ὐ. ἀπειλὰς.
Πτήξας, τ. ἐ. κ. πρὶν ἂν ἐξ
Ἀργίων δεσμῶν.
— 178. Σὺ μὲν θρασύς τ. κ. π. δύαισιν
Οὐδὲν ἐπιχαλᾷς — ἐλευθεροστομεῖς.
— 183. Ὅποι ποτὲ χρὴ σ. τ. π. τ. κέλσαντα
Εἰσιδεῖν — — ἤθεα κέαρ.
— 186. Θρασύς τε καὶ παρ' ἑαυτῷ
Τὸ δίκαιον ἐ— ἔμπας οἴ'ω
Μαλακογνώμων ἔσται — φαισθῇ.
— 191. Εἰς ἀριθμόν.
— 202. Ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν.
— 213. Δόλῳ τε τὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν.
— 216. Κράτιστα δέ με.
— 226. Ὅ δ' ἂν ἐρωτᾷ ἐμέ, αἰτίαν.
— 247. Μή πω τι πρόβης.
— 250. Τυφλὰς ἐν ἑαυτοῖς ἐλπίδας κατῴκισαν.
— 251. Μέγ' ὠφέλημα τοῖς τ' ἐδωρήσω βρ.
— 255. Τε post αἰκίζεται omissum.
— 270. Τυχάντ' ἐῤῥήμω ex pronuntiatione, ut supra ἀῤῥήγων et paulo post πόῤῥον.
— 271. Ἀρχὴ pro ἄχη.
— 277. Οὐκ ἀκούσαις ἐπεθ. τῇδ' ὦ Προμηθεῦ
Καὶ νῦν — .

Digitized by Google

vs. 280. *Θῶκον προλ. — — αἰθέρ' ἀγνόν*
Πόρρον — — χθονί.
Τῆς δε πελῶ.
— 286. *Τὸν πτερυγωκῆ — οἰωνὸν γνώμῃ*
Στομίων — — σαῖς δὲ τύχαις,
Ἴσθι, ξυναλγῶ — ξυγγενὲς ἅτως.
— 290. *Οὐκ ἔστιν ὅτῳ — ἢ σοί.*
— 293. *Ὡς ἐτήτυμα, ἠδὲ μάτην.*
— 294. *Σοὶ χαριτογλωσσεῖν — .*
— 339. *Λῶσειν Δί' — σ' ἐκλύσειν πόνων.*
— 367. Quanta sit perturbatio vel iamborum, nedum Chori, hoc in codice, unum exemplum adposuisse sat erit:
Ἔνθεν ἐκραγήσονται ποταμοὶ πυρὸς=
Λάπτοντ' ἀγρ. γνάθοις τῆς καλλικάρπου=
Σικελίας λ. γ. τοιῶνδε τυφῶς=
Ἐξαναζέσει χόλον θερμοῖς ἀπλήστου=
Βέλεσι π. ζάλης=
— 383. *Μόχθον π. κεφόνου τ' εὐηθίαν.*
— 385. *Φρονεῖν δοκεῖν* ordine inverso.
— 394. *Οἶμαν αἰθέρος* (*o* et *α* confusum, nam circumflexus recte positus) *ψαύει πτεροῖς.*
— 396. *Σταθμοῖσιν ἐν.*
— 406. *Προὔπασαν*, et vs. 409. *στένουσαν.*
Et hic chorus est plane *ἄμετρος.*
— 425. *Ἄλλων* pro *ἄλλον.*
— 433. *Ὑποβρέμει μυχός.*
— 441. *Ταῦτα* pro *αὐτὰ σιγῶ.*
— 442. *Πήματα* pro *παίσματα.*
— 457. *Ἀνατολάς.*
— 461. *Μεσομήτορος ἐργάτην.*

F.

Digitized by Google

vs. 469. *Ἐξεῦρον τάλας.*
— 481. *Πρὶν ἐγὼ σφίσιν.*
— 492. *Ἔχθραι τε καὶ — συναιδρίαι.*
— 505. *Βραχὺ* pro *βραχεῖ.*
— 517. *Τέτων ἄρα Ζεύς.*
— 518. *Οὔκουν ἂν ἐκφύγοιτο.*
— 533. *Ἄϋτοιμι* pro *ἀλίτοιμι λόγοις.*
— 534. *Μοι δ' ἐμμένοι.*
— 543. *Ἰδίᾳ γὰρ μὴ σέβῃ* pro *γνώμῃ.*
— 560. *Ὅτε τὰν ὁμηπάτριον Ἔδνος ἤγαγε*
— *Πειθόν.*
— 563. *Λεύσειν* pro *λεύσσειν.*
— 566. *Ποιναῖς ὀλέκει.*
— 575. *Πλανᾶται νῆστιν.*
— 603. *Κέντροις φοιτᾶι.*
— 604. *Νήστησιν.*
— 609. *Ἄλλα μοὶ τορῶς τέκμηρον.*
— 610. — *παθεῖν τί με χρὴ=*
— 618. *Ὦ κοινὸν — θνητοῖσι φανείς.*
Τλήμων Προμηθεῦ — .
— 632. *Μὴ ὲ γενώσκειν τὸ πᾶν.*
— 646. — *τὸ πᾶν, ὅπερ προσχρήζετε.*
— 651. *Εἰς παρθενῶνας — .*
— 687. *Γῆς πρὸς γῆς ἐλαύνομαι.*
— 689. *Πόνον, σήμαινε.*
— 693. *Οὔποτ' ἔποτ' ηὔχων.*
— 701. *Ἐσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.*
— 713. *Πρῶτον μὲν — ἀνατολάς.*
— 718. *Οἷς μὴ — ἁλιστόνοις γύποδας.*
— 721. *Σὲ* ante *χρὴ* omissum.
— 734. *Αὗταί σ' ὁδηγήσωσι καὶ — .*

Digitized by Google

vs. 776. *Οὐ δῆτα μὴν ἔγωγ'* — .
— 784. *Δυοῖν λόγοιν σοι.*
— 785. *Ποίοις; πρόδειξον.*
— 789. *Θέσθαι θέλησον* — *λόγον.*
— 791. Sine *σέ* Aldi, sed cum *νῦν* post *γάρ.*
— 795. — *Δέλτοισι φρενῶν.*
— 796. *Πρὸς ἀνατολὰς φλογ.*
— 801. *Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμματ' ἐκτημένα.*
— 822. *Σοὶ* ante *ψελλόν τε* omissum.
— 856. *Γεννημάτων* pro *θιγημάτων.*
— 865. *Γάμος, φθόνον* — *δέ δεξεται θεός.*
— 878. *Σποράς γε μὴν* — *φύσεως θρασύς.*
— 884. *Ὑπό μ' αὖ* — *φρενοβλαβεῖς Μανίαι θάλπεσιν.*
— 894. *Ὃς πρῶτος* — *ἐβάσταζε καὶ* = *Γλώσσᾳ.*
— 898. *Καὶ μήτε τῶν πλάτων.*
— 902. *Διὸς λεχέων* ordine inverso.
— 909. *Ἐμοὶ* — *ὁμαλὸς γάμος* sine *ὁ.*
— 910. *Προσδράμοι με* videtur esse, forte *προσδράκοι με* pro *προσδέρκοιτό με.*
— 914. *Τὰν Διὸς* — *ὅπα φύγοιμ' ἄν.*
— 915. *Αὐθάδη φρονῶν.*
— 925. *Πυριπνεῖν βέλος.*
— 938. *Διὸς τινά.*
— 956. *Αὐδᾶν* — *ἐκβληθῇ κράτος.*
— 979. *Χλιδᾶν* — *πράγμασι.*
— 1014. *Λῦσαί με* — *τῷ παρόντος δέω.*
— 1029. *Μακρὸν* — *ἐκτελευτήσεις Ἄφοβόν δ' ἥξεις* — .

Digitized by Google

vs. 1053. *Ἐρεθιζέσθω βροντῇς.*
— 1057. *Συγχώσει ἐμέ.*
— 1094. *Πνεύματα — κατ' ἄλληλα.*
— 1099. *Ὦ πάντων Θέμι*
Αἰθὴρ — εἱλίσσων.

Digitized by Google

HUETII
NOTAE MARGINALES IN AESCHYLI PROMETHEA.

vs. 85. α. Τέχνης. τῶν δεσμῶν. corr. τύχης.

— 134. Σύθην δ' ἀπέδιλος. ὥστε γείτονες ἄξωστοι ἔκιον. corr. ἄζωστοι.

— 143. β. Φρᾶσαν ἄζηλον ὀχήσω. οἴκησιν κακὴν, ἣν ἐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω. Scholiast. inquit, legebat οἰκήσω.

— 151. Πελώρια, quae olim reverentia et honore digna habebantur.

— 193. ad Schol. α. Πάρεργον ad marginem περίεργον.

— 248. β. Πρὸς δέρκεσθαι correxit προδέρκεσθαι.

— 261. β. Λέγει corr. λέγειν.

— 275. α. Ἐμοὶ μόνῃ corr. μόνῳ, ut habet cod. 2787.

— 284. α. Ἥκω δολιχῆς. ὁ Ὠκεανὸς — τῷ χορῷ καθήκασθαι τῆς μηχανῆς. corr. καθήλασθαι.

Digitized by Google

vs. 351. α. *Τὸν Ἄργον* corr. *τὸν Ἅρπην*. Apollod. I, 1. init.

— 383. β. *Μόχθον περισσόν. μόνον μάταιον.* corr. *πόνον.*

— 435. *Μή τι χλιδῇ. σιωπῶσι* — in fine *πρόσελοι* addit: Hesych. *προσέλει. προπηλακίζει* — *ὕβρισται γὰρ* (pro *δέ*). Sequentia, inquit, mendosa sunt et hiulca. [Quae hiulca forte ita conjungi possunt: *πρόσελοι ἢ προσέλησι, ὑβρισταί. ὁ δὲ Πρόμ.* —. F.]

— 442. *Πήματα*, quae hominum causa patior. *Μέμψιν ἔτι* carisam nullam habens, cur de hominibus conquerar.

— 437. *Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσελάμενον.* corr. *προσηλάμενον.*

— 447. β. *Βίον. ζωήν.* corr. *χρόνον. βίον, ζωήν.*

— 450. *Ἴσαν* corr. *ἔσαν.*

Ἀήσυροι ad margin. *ἀείσυροι.*

— 457. α. *Παλαμήδη προσῆψεν* corr. *προσῆψαν.*

— 460. α. *Ὅπερ τοῖς ἀνθρώποις* corr. *ἅπερ.* (Meliora habet cod. 2787, quae vide sis.)

— 460. β. *Καὶ λόγων μέτρα.* corr. *μητέρα.*

— 479. *Οὐ χριστὸν, ἀδὲ πιστόν.* Theocrit. Idyll. 2. *Φάρμακον ἔτ' ἔγχριστον, ἔτ' ἐπίπαστον.* Longus Pastor. *Ἔρωτος — ἀδὲν φάρμακον, ἃ πινόμενον, ἃ ἐσθιόμενον.*

— 506. β. *Καιρῷ. καιρᾷ πέρα.*

— 529. *Θεὸς ὁσίαις. ἴσως θεοῖς.*

— 616. α. *Παρῆλθον* corr. *παρῆλθεν.* Ita quoque Cod. 2787.

— 629. *Θράξει* corr. *θράξαι.*

— 637. *Ἄλλως* alioquin.

Digitized by Google

vs. 652. α. Ὡς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. corr. ἐπί.

— 675. β. Μύωπι. πλέκτωρ. corr. πλήκτρῳ.

— 792. β. Ὃς μιγεὶς τῇ ἑαυτῇ ἀδελφῇ. corr. τῇ.

— 805. β. Ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλύστων καὶ χρυσορρόαν. corr. χρυσορρόας.

— 810. β. Καταβασμόν. Sallust. Bell. Iugurth.

— 852. α. Schol. β. ad vers. 773. Aeschyl. Suppl. 320. et sqq.

— 865. β. Τὸν Λιγγέα corr. Λυγκέα.

— 912. β. Δυστυχιῶν ἐνφυγήν. corr. ἐκφυγήν.

— 921. α. Πρὸς ἕνα μόνον transfert ad τοῖς μετώποις.

— 936. β. Κρατοῦντα, ἀεὶ τὸν διαλέγειν omittit ἀεὶ sine commate.

— 952. α. Προσήκων τῶν θεῶν, τῷ Ἑρμῇ. ἴσως scr. ὑπηρέτῃ τῶν θεῶν, τῷ Ἑρμῇ.

— 970. α. Ὅτι κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὰ προσηλῶσθαι τῇδε τῇ πέτρᾳ. corr. τὸ προσηλῶσθαι.

— 1021. α. Οὕτως δὲ ὁστᾶ μόνα τῇ πιμελῇ. corr. ἕτος δέ.

— 1057. α. Ποιήσῃ τὸ ὄχημα τῆς τοῦ Διὸς βροντῆς. corr. μύκημα, ut v. 1062. iterum. Sed Cod. 2787. optime utroque loco ἤχημα.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS
IN SCHEDULIS BRUNCKII.

vs. 20. *Προσπασσαλεύσω.* In altero folio *προσπατταλεύσω.* Alter C. *προσπαταλεύσω.*

— 23. *Χροιᾶς.* glossa *εἴδους.*

— 35. *Τρηχύς.* (α)

— 48. *B. ἔμπας. δώρικῶς.*

— 53. *Ἐλινύοντα.* Uterque *ἐλιννύοντα*, sed cum unico (ν) scribendum.

— 55. *Λαβών νιν.* glossa in *B. αὐτὰ τὰ ψάλια.*

— 87. *Τύχης. B. ἐκκυλισθήσῃ τέχνης. A. τύχης.*

— 100. *Τέρματα. A. χρὴ τέρμα τῶνδ.* (τέλος) *B. τέρματα. γράφεται τέρμα.*

— 108. *Ὑπέζευγμαι.* Uterque *ἐπέζευγμαι.*

— 124. *Κινάθισμα. B. κινύθισμα.* (α)

— 219. *Ἐμαῖς δέ. A. τε. B. δέ.*

— 219. *Μελαμβαθής. B. μελεμβαθυς* (α ψηφ) i. e. *μελαμβαφής. A.* perspicue *μελαμβαθής.*

— 233. *Φιτῦσαι. A. φυτῆσαι. B. φιτῦσαι. γράφεται φυτεῦσαι.*

Digitized by Google

vs. 237. *Τῷ τοι τοιαῖσδε. τοιαῖσδε τῷ τοι.*

— 245. *Ἠλγύνθην. A. ἠλγήθην. B. ἀλγύνθην. ἰωνικῶς. γράφεται ἠλγύνθην.*

— 248. *Θνητούς τ'. B. θνητούς γ'.*

— 265. *Ἠπιστάμην. B. ἐπιστάμην.*

— 271. *Παρόντα δ'ὐρεῖσθ'. Uterque μὴ δ'ὐρεσθ'.*

— 273. *Ὡς μάθητε. B. μάθητε. A. μάθοιτε.*

— 277. *Ἐπεθώϋξας. A. ἐθώϋξας.*

— 280. *Θῶκον. A. θᾶκον. B. θᾶκον.*

— 303. *Ἀφῖξαι. A. ἀφίξω.*

— 309. *Γίγνωσκε.*

— 319. *Γίγνεται.*

— 326. *Ἐκλῦσαι. A. ἐκλύσειν.*

— 328. *Ἦ. Uterque ἢ ἐκ.*

— 348. *Ἐσπέροις τόποις. Uterque cod. ἑσπέρας τόπας.*

— 381. *A. Προμηθεῖσθαι. B. προμηθεῖσθαι. γράφεται προθυμεῖσθαι. Glossa προβουλεύεσθαι, προνοεῖν.*

— 384. *Uterque τῇδε τῇ νόσῳ. γράφεται τήνδε τὴν νόσον. ἤγαν τὴν εὐήθειαν.*

— 461. *Μνήμην θ' ἁπάντων. Livius initio L. VI. et rarae per eadem tempora literae fuere, una custodia fidelis memoria rerum gestarum.*

— 1086. *B. ἀπέρατον. Gl. ὃ τέλος ἐχ εὑρίσκεται. A. ἀπέραντον.*

Digitized by Google

Quum potestatem Tragoedias Aeschyli a Brunckio editas adeundi non haberem, ideoque nescirem, quae ille ibi adnotasset; haec descripsi. Cetera partim a Schuetzio V. Cl. sua in editione sunt laudata, partim in Varietate lectionis codicum a me collatorum deprehenduntur.

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 12. Βλάστιμον — πολήν. (πολλήν?) γρ. πολὺν et πολύ.

Ὥραν ἔχον θ' ἕκαστον. γρ. ὥραν τ' ἔχ.

Ὡς τι additur καθάπερ. Correxit ὥς τι in ὥστε.

— 46. Ὡρκομότησαν — κατασφαγάς. γρ. κατασκαφάς.

— 50. Πρὸς ἅρμ' Ἀδράστε χερσίν. γρ. Πρὸς ἅρμα τ' Ἀδράστε χεροῖν.

— 64. Ἄρεος — χερσαῖον στρατῷ. γρ. χερσαίς.

— 65. Καὶ τόνδε καιρὸν ὅστις. γρ. ὥς τις.

— 78. Μεγάλ' ἄχη. γρ. μεγάλα τ' ἄχη.

Θρέομαι. γρ. θρεῦμαι.

— 80. Ῥεῖ πολὺς ὧδε. γρ. πολὺς δ' ὧδε. γρ. πολὺς δ' ὅγε.

— 83. Ἐλεδεμνὰς — τε ὠτί. suprascr. ὠσί. γρ. τί pro τε.

— 87. Ἰὼ ter, θεοί. =

Ἰὼ θεαί τ' ὀρόμενον. γρ.

Ἰὼ θεαί θ' ὁρώμενον.

Digitized by Google

vs. 91. *Εὐπρεπὴς — ἦγεν τοῖς ὅπλοις κεκοσμημένος. ὡπλισμένος. γρ.*
Εὐτρεπὴς καὶ εὐκίνητος.
— 94. *Θεῶν ἢ θεᾶν. θεανῶν.*
γρ. θεαινῶν. γρ. θεαινᾶν.
— 103. *Κτύπον — πάτταγος ἀχ ἑνὸς δορός.*
γρ. πάταγος δ' ἀδενός.
— 109. *Θεοὶ πολιοῦχοι. γρ. πολισσοῦχοι.*
— 117. *Ἄρεος ὀρρόμενων. ταρασσομένων, διεγειρομένων, κινεμένων. γρ.*
Ὀρρόμενον, διεγειρόμενον.
— 122. *Διάδετοι — ἱππείων. γρ. καὶ διὰ δέτοι. καὶ συντάσσεται ὕτως· οἱ διὰ τῶν ἱππείων δέτοι γενύων χαλινοί* (scr. *δετοί*).
— 125. *Δορυσσόοις — ἑβδόμαις. γρ. καὶ δορυσσοσάγεις ἦγεν ὡπλισμένοι.*
— 149. *Τόξον εὖ πυκάζω. γρ. ἐντυκάζω* (*ἐμπυκάζω*?) *ἦγεν κατασκεύαζε, εὐτρέπιζε καὶ ἐντείνας τὸ τόξον, τὸ γὰρ πύκα ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονος* (*ἐπιστημόνως*).
— 153. *Ἔλακον — χνόαι. γρ. χνόαν.*
— 155. *Δορυτίνακτος — ἐπιμαίνεται. ταράσσεται, ἠχεῖ. γρ. ἐπισημαίνεται.*
— 168. *Ἰὼ παναλκεῖς θεοί. πάντα δυνάμενοι. γρ. παναρκεῖς.*
— 172. *Ἑτεροφώνῳ στρατῷ. ἑτερολέκτῳ, διὰ τὸ ἔχειν συμμάχους βαρβάρους. γρ.*
Ἑτεροφρόνῳ.
— 183. *Μνήστορές ἐστέ μοι.*
Μνηστῆρες. γρ. μνήστορες.
— 189. *Μήτ' ἐν — εὐεστοῖ φίλῃ. γρ. εὐετῇ* (im-

Digitized by Google

pressum est *εὐετηρίᾳ, εὐδαιμονίᾳ*) *εὐδαιμονίᾳ καὶ εὐτυχίᾳ καὶ εὐπραγίᾳ καὶ προσφιλεῖ.* Ultimum ad vocem *φίλῃ* pertinere videtur.

vs. 190. *Ξύνοικος — γένει. γρ. φύλῳ*, quod metri lex respuit.

— 196. *Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν — πορθούμεθα. γρ. ὑφ' ἑαυτῶν ἦγεν αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν.*

— 201. *Λευστῆρα — μὴ φύγῃ μόρον. μὴ* suprascr. *ὃ* et additur *παρέλκει.*

— 232. *Ἀνδρῶν τάδ' ἐστί. γρ. χωρὶς πᾶ ἐστι, ἀνδρῶν τάδε σφάγια.*

— 235. *Διὰ θεῶν — ἀδάμαστον. γρ. ἀδάμαντον, ἄφθαρτον.* Idem habet Cod. 2886.

— 240. *Εὔκηλος. γρ. ἔκηλος.*

— 244. *Μὴ νῦν — τετρωμένους. γρ. τετραμμένους. ἦγεν ἡττημένους καὶ τρεπομένους.*

— 246. *Καὶ μὴν — φρυαγμάτων. γρ. φρυμαγμάτων.*

— 249. *Στένει πόλισμα γῆθεν. ἔξωθεν τῆς γῆς. γρ. δῆθεν.*

— 252. *Οὐ σίγα. σιώπα. γρ. ὃ σιγᾷ* (scr. *σῖγα.*)

— 286. *Εἰς ἑπτατειχεῖς. γρ. εἰς ἑπτὰ τείχους ἦγεν εἰς τὰς ἑπτὰ πύλας τῆς πόλεως.*

— 311. *Ὅσων ἴησι. γρ. ἵησιν μετὰ τῶ ν.*

— 328. *Τὰς δὲ κεχειρωμένας. γρ. τὰς δέκεν ἠχρειωμένας.*

— 331. *Περιρηγνυμένων* (sic) *φ. γρ. περὶ ἐρηγμένων.*

— 332. *Οἰκτρὸν — τήνδ' ὠγυγίαν. γρ. ὧδ' ὠγυγίαν.* Idem habet Cod. 2886.

Digitized by Google

vs. 335. *Κλαυτὸν — ὠμοδρόπων. γρ. ὠμοτρόπων.*

Ἀρτιτρόποις. γρ. καὶ ἀρτιδρόποις ἦγεν ταῖς κόραις ταῖς ἄρτι δρεπομέναις τὴν παρθενείαν πρὸ τῦ ἐλθεῖν εἰς ὥραν γάμυ.

— 344. *Καπνῷ χραίνεται. γρ. κρίνεται.* Lectio, quae oculos et mentem teneat lectoris, dignissima.

Ἐπιπνεῖ. γρ. πιτνεῖ. ἐμπίπτει.

— 354. *Ξυμβαλεῖ* correxit in *ξυμβάλλει. γρ. ξυμβαλεῖ.*

— 348. *Ὀρκάνη λέγεται κυρίως τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγήνη.*

— 365. *Δμωίδες — Τλήμονες.*

Δμωίδεσι δὲ καινοπημόνεσι νέαις τλημόνεσιν.

— 369. *Ἐλπίς — μολεῖν. γρ. ὁμιλεῖν.*

— 374. *Καὶ μήν. γρ. Καὶ νῦν.*

— 377. *Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ. γρ. ἰδών.*

— 378. *Ὡς τ' ἐν — εἴληχε πάλον, ἀντὶ τῦ εἰς κλῆρον ἔλαβε. γρ. εἴληφε.* — 396. *Κλύων* pro *μένων* in schedis Brunckii notatum vidi. — 385. *Καί. γρ. μή.*

— 419. *Τὸν ἀμόν. γρ. ἐμόν.*

— 422. *Ὀλομένων. γρ. ὀλλυμένων.*

— 431. *Ἐμποδών. γρ. ἐκποδών.*

— 441. *Γίγνεται* habent schedae Brunckii.

— 469. *Στείχει — ἐκπέρσαι θέλων. γρ. ἐκπρῆσαι.*

— 474. *Πέμποιμ' — σὺν τύχῃ δέ τῳ. γρ. ξυν-*

Digitized by Google

τύχοι, καὶ ἂν ποτε, ἵνα συμβάλῃ τῷ καὶ ἐκείνῳ τῷ Ἐτεόκλῳ.

vs. 481. Ἑλὼν — πατρός. γρ. ἐλθών.
Πατρός. γρ. πάλιν.

— 482. Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. γρ. ἄλλον.
Λέγων. γρ. λίαν.

— 496. Ἱππομ. — μέγας τύπος. γρ. πόνος.

— 499. Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. ἐβόησεν. γρ. ἐπηλάλαζεν ἦγων ἐφώνει.
Ἔνθεος δ' Ἄρην. γρ. δ' Ἄρει.

— 503. Πρῶτον μέν — ἀγχίπτολις. γρ. ἐγχίπολις, ἡ διὰ τῶν ἔγχους πορθοῦσα τὰς πόλεις.

— 515. Σταδαῖος — βέλος φλέγων. τὸν κεραυνὸν καὶ ἀνάπτων καὶ ἐκπέμπων. γρ. φέρων suprascr. φλέγων. Εἰ μὲν φλέγων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἀπὸ ληφθείη· εἰ δὲ φέρων, ἡ διὰ ἀντὶ τῆς ἐπί.

— 523. Πέποιθα τὸν Διὸς — ἔχοντ'. Διὸς γρ. δορός.

— 543. Σφίγγ' — προσμεμηχανημένην. γρ. προσμεμηχανευομένην. ἦγων μετὰ μηχανῆς ἐζωγραφημένην, κεκραφωμένην (κεκαρφωμένην?)

— 551. Πύργοις ἀπειλεῖ τοῖς δ'. γρ. δεῖν'.
Idem habet Cod. 2886.

— 558. Ὅς οὐκ — ἄτερ. γρ. ἄνευ.
Ἐργμάτων. γρ. ἁρμάτων.

— 559. Ἔσω πυλῶν ῥ'. γρ. ἔξω. εἰ μὲν γρ. ἔσω, τὴν οἰκείαν γλῶσσαν φησί· εἰ δὲ ἔξω, τὴν τῶ Παρθενοπαίῳ γλῶσσαν λέγει.

— 563. Πυκνῶ κροτ. — δάκους. πυκνῶ. συνεχῶς. γρ. πεκρῶ.

Digitized by Google

vs. 570. Ἕκτον — σωφρονέστερον. γρ. σωφρονέστατον τῶν προειρημένων πέντε ἀνδρῶν.

— 576. Ἐρινύος — πρόσπολον φόνε. γρ. πρόσπορον φ. cum scholio impresso.

— 586. Μητρὸς δὲ πηγήν. τὰ δάκρυα ποία παύσει ἐκδικήσασα.

Δίκη. τιμωρία.

— 587. Πατρὶς δὲ γαῖα. γρ. πατρός τε. Ita videtur esse, sed ο et ι sibi simillima pinguntur.

— 590. Μάντις — ὑπὸ χθονός. γρ. ἐπὶ χθ.

— 592. Τοιαῦθ' — νέμων. γρ. ἔχων.

— 606. Ὄλωλεν — θεοπτύστῳ γένει. γρ. θεομίσῳ.

— 609. Ταυτᾷ — ἐνδίκως ἀγρεύματος. δικαίως. γρ. ἐκδίκως. διότι ἐπορεύετο μετὰ ἀσεβῶν.

— 610. Πληγεὶς — παγκοίνῳ δάμῃ. γρ. παγκοίνως.

— 612. Σώφρων — εὐσεβὴς ἀνήρ. γρ. εὐγενής.

— 624. Γέροντα — ἠβῶσαν φέρει. γρ. ἠβῶντα. Φέρει. γρ. φύσει ἤγαν ἡλικίᾳ.

— 630. Λοιπονα — πρὸς ἐπιμόλῃς. γρ. γᾶς ἐπιμ. sine πρός.

— 632. Ζεύς σφε κάνοι κ. κάνοι. κόψειεν. γρ. κονοῖ. καὶ εἰς κόνιν ποιήσει(ε). Impressa: κάνοι, ἀφανίσειε καὶ ἀδένα ἄγοι.

— 635. Οἵας γ' ἀρᾶται — τύχας. γρ. Οἵα et Οἵος ὁρᾶται (pro ἀρᾶται).

— 636. Πύργοις — κἀπικηρυχθείς. χειροτονηθεὶς βασιλεύς. γρ. καπιγυρωθεὶς (scr. κἀπικυρωθείς?).

Digitized by Google

vs. 644. *Ἔχει δὲ — εὔκυκλον δ. γρ. εὔθετον.*
— 652. *Δοκεῖ. καὶ ἀρέσκει σοὶ ἢ τἀκείνῳ. γρ. Δοκεῖς ἦγεν νομίζεις.*
— 663. *Ἐπ᾽ ἀσπ. — φρενῶν. γρ. φρενί.*
— 673. *Λίκη, ξυνοῦσα. γρ. ξενοῦσα καὶ φιλωμένη.*
— 680. *Ὀργὴν — αὐδωμένῳ. γρ. ὁρμήν.*
— 684. *Οὐκ ἔστι γῆρας — μιάσματος.*
Γῆρας. τιμή (leg. *γέρας*). *γρ. τέρας.* Ad marg. *ἤτοι φθορά*, quod ad *γῆρας* spectat.
— 686. *Ἔστω — τεθνηκότι. γρ. τεθνηκόσι.*
— 688. *Τί μέμονας, τέκος. γρ. τεκνον.*
— 696. *Τελεῖν αἷμ. ἀ θεμιτῶ. γρ. ἀθεμίστω.*
— 697. *Φίλα γὰρ αἰσχρά μ. γρ. ἐχθρά μοι.*
Τέλει ἄρα. γρ. καὶ ὅτως.
Τελεῖ. τελευτᾷ ἀρά. τὸ τελεῖ ἀντὶ τῦ τελεῖται.
— 700. *Ἀλλὰ — κακός. γρ. δειλός.*
— 708. *Λήματος α. χρονίᾳ. γρ. χρόνια καὶ βραδέως καί ποτε*, quae ultima vox fere deleta est.
— 714. *Πείθω γυναιξί, κ. ἀ. στέργων ὁμῶς. γρ. νόμω.*
— 715. *Μακρά. γρ. μακρά.*
— 728. *Παιδολέτωρ δ᾽ ἔρις. γρ. Ἐριννύς.*
— 739. *Φοίνιον. γρ. φόνιον.*
— 752. *Κρατηθείς. γρ. καρτηθείς.*
— 756. *Σπείρας ἄρ. ἵν᾽ ἐτράφη. γρ. ἐτράφη.*
— 760. *Κακῶν δ᾽, ὦ. θάλασσα, συνάγαγε καὶ συνέμιξε. γρ. σύναγε.*
— 761. *Τὸ μὲν πιτνῶν. γρ. πιτνοῖ* et *πίπτον.*
Τῦτο λέγει, τὸ μὲν τῶν κακῶν κῦμα πίπτει· τὸ δὲ διεγείρεται· τὸ δὲ περὶ τὴν ναῦν προσρήνυται (*προσρήγνυται*).

Digitized by Google

vs. 762. *Τρίχαλον. γρ. τροχαλὸν, ἦγεν κυρτόν.*
Τριπλῆν ἢ τραχὺ ad illud referendum.
— 765. *Τείνει πύργος. γρ. πύργω.*
Ἐν εὔρει. ἐν πλάτει, ἐν μετεχμίῳ τινί. (*μεταιχμίῳ.*) *γρ. Ἄρει.*
Τείνει καὶ τείνεται καὶ γενήσεται.
— 770. *Τὰ δ' ὁλοὰ τελόμεν', ἀντὶ τῦ τελειώμενα καὶ πληρώμενα. γρ.*
Παλλόμενα et *πελόμενα* et *τελλόμενα, ἀντὶ τῦ ἀνατέλοντα* (*ἀνατέλλοντα?*) *καὶ φαινόμενα.*
— 774. *Τίν' ἀ. γὰρ τοσόνδ'. γρ. τασόνγ'.*
— 780. *Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων. γρ. δ' ἄρ' ἔμφρων.*
— 786. *Κρεισσοτέκνων. γρ. κρείσσω τέκνων. δύο μέρη λόγυ.*
— 783. *Ἐφῆκεν ἐπικότυς τροφάς. μανικὰς, ἐπιβλαβεῖς. γρ. ἐπισκότυς.*
Ἐφῆκεν ἐπικότυς τροφάς. γρ.
Ἀφῆκεν ἐπικότυς τροφᾶς. στικτέον δὲ εἰς τὸ τροφᾶς. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἕνεκα δὲ τῆς τροφῆς καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀφῆκε καὶ ἔπεμψε τοῖς τέκνοις ἀραίας καὶ κατάρας ἐπικότυς καὶ ὀργίλυς καὶ μανικάς.
Ἀράς. πικρονόμυς ἢ πικρογλώσσυς. Τὸ δὲ Αἴ αἴ διὰ μέσυ.
— 789. *Αἴ αἴ, πικρογλώσσυς. γρ. πικρονόμυς.*
— 799. *Στέργει δὲ πύργος — φερεγγύοις. γρ. στέγει ἦγεν ὑπομένει καὶ ἵσταται, μὴ καταβληθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων. Φερεγγύοις. γρ. φερεγγύους, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας, φερεγγύυς πύλας, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.*
— 805. *Τί δ' ἔστι πρᾶγος νεόκοτον πόλει πα-*

Digitized by Google

ρόν. Πρᾶγος. γρ. πρᾶγμα. Idem habet Cod. 2886. *Νεόκοτον. γρ. νεότοκον, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ συμπεσὸν ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον.*

Παρόν. γρ. πλέον.

vs. 806. *Πόλις σέσωσται, βασιλέες. γρ. βασιλεῖς.*

Ὁμόσποροι, οἱ αὐτάδελφοι. γρ. ὁμοσπόροιν aut *ὁμοσπόρων.*

— 812. *Ἐκεῖθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἦν, ὅμως φράσον. γρ. καὶ ἔτως.*

Βαρέα μέν, ἀλλ' ὅμως φράσον.

— 813. *Οὕτως ἀδ. χ. ἠναίροντ'. γρ. ἀνήρηντ'.*

— 823. *Πέπωκεν αἷμα γᾶν. γρ. γαῖ'.*

— 836. *Κακόν με καρδίᾳ τι.* τι correxit in *πι.*

Κακόν με. γρ. κακόν μ.

— 839. *Νεκρὸς κλ. δυσφόρως. γρ. δυσμόρως.* Cod. 2886. legit *δυσφόρως.*

— 856. *Ἀλλὰ γόων, ὦ φ. κατ' ἄρον. κατ' εὐθεῖαν γὰρ καὶ ἀκολούθως ἐστὶ τὸ θρηνεῖν τινὰς νεκρωθέντας. γρ. κακέργων.*

Γόον suprascr. *γόων.*

— 864. *Πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ'. γρ. θ' ἠδ'.*

— 865. *Θρῆνον ἀδελφοῖν. γρ. ἀδελφῶν.* suprascr. *ἀδελφόν.*

— 871. *Ἐχθρὸν π. ἐπιμέλπειν. γρ. ἐπιμάπτειν* (f. *ἐπιμάρπτειν*).

— 891. *Τετυμμένοι δῆθ', ὅμο — σπλάγχνων. γρ. ὠμοσπλάγχνων.*

— 917. *Δόμων μάλ' ἀχώ. ἠχὸν* (*ἦχον* aut *ἠχὴν*) *καὶ βοήν. γρ. ἀχήεις.*

Digitized by Google

vs. 921. *Δακρυχέων ἐκ φρ. γρ. καὶ ἔτως·*
Δάκρυ χέων δ' ἐκ φρ.

— 924. *Πάρεστι δ'. γρ. πάρα δ'.*

— 929. *Πολυφθόρους ἐν δαΐδι. Δαΐ· τῷ πολέμῳ, ἐν τῇ μάχῃ. γρ. ἐν δαΐδι.*
Τὸ ἐν δαΐ, κατὰ ἀποκοπήν.

— 935. *Ὁμόσποροι δὴ καὶ δῆτα πανώλεθροι. γρ. πανωλέθριοι.*

— 955. *Τελευτᾷ. ἐπὶ τῷ θανάτῳ. γρ. τελευταίᾳ.*

— 970. *Πανδάκρυτε σύ. γρ. πολυδάκρυτε σύ.*

— 975. *Ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν. γρ. ἐγγύθι.*
Ἄτινα ἐγγύθεν εἰσὶν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλότρια, ἀλλὰ πάνυ ἄγχι στένοντα.

— 986. *Τάλαινα καὶ παθόν. γρ. τάλανα πάθη. γρ. καὶ ἔτως· τάλανα καὶ πάθον.*

— 987. *Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. ἀληθῶς γὰρ ὁ εἷς κλεός, ὁ δὲ ἕτερος νείκην ἔφερον. (γρ. κλέος μάταιον, ὁ δὲ ἕτερος πολὺ νεῖκος ἔφερεν.) ὅτι ὁ μὲν Πολυνείκης ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τὸ νεῖκος· ὁ δὲ Ἐτεοκλῆς ἀπὸ τοῦ ἑτὸς, ὃ δηλοῖ τὸ μάτην, καὶ τὸ κλέος ἐκλήθη.*

— 992. *Σὺ τοίνυν. γρ. νίν.*

— 999. *Ἰώ. γρ. μόνως.*
Καὶ τὸ πρόσω γ'.

— 1004. *Ἰὼ* semel.
Ποῖ σφε. suprascr. *πῆ.*

— 1011. *Στυγῶν. γρ. εἴργων*, ut Aldus, ac si quis vocem *στέγων* voluisset interpretari. Cod. 2886. *εἶλε πόλεως.* Forte lectio quaedam fuit antiqua *στέγων — εἴλετο, πόλεως* vel *πτόλεως.*

Digitized by Google

vs. 1014. *Οὕτω μὲν ἀ. τᾶδ'. γρ. τῶδ'* (ἀντῶνδ') *ἐντέταλται ἦγεν ὥρισται.*

— 1026. *Ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς. γρ. δ' ἐκ φθορᾶς. γρ. ἐκφοράν.*

— 1044. *Αὐδῶ πόλιν σ. μ. β. τάδε. γρ. τόδε, τὸ τοῦτον θάψαι.*

— 1061. *Πῶς* bis.

Μήτε σέ. γρ. μήποτε σὲ κλάειν. In contextu est *κλαίειν. Μήτε* iterum *γρ. μήποτε.*

— 1072. *Αἵδε πρόπομποι. γρ. προπομπεῖ?* (an *προπομπή?*) *γρ. πόμπιμοι.*

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 4. *Εἰ μὲν γὰρ — θεῶν.* γρ. *θεῦ.*
— 7. *Τμνοῖθ' — πολυῤῥόθοις.*
— 23. *Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος.* *πόλεως.*
— 84. *Χρίμπτ. β. ποτᾶται, βρέμει*
Δ' ἀ. δ. ὑ. ὀροτύπα.
Ἰ. ἰ. ἰ. ἰ. θεοὶ
Θεαί τ' ὀρόμενον
Βοᾷ ὑ. τ.
Ὀ. λ. ὄ. λ. εὐ—
Τρεπὴς, ἐ. π. δ.
Τίς ἀ. ῥ. τ. ἀ. ἐπαρκέσει.
— 95. *Πότερα δ. ἐ. π. βρέτη*
Δαιμόν. ἰ. μ. εὔεδροι,
Ἀ. βρ. ἐ. τι
Μέλλ. α.
Ἄκθ. ἤ. ὅ. ἀ. ἀ, κτύπον
Π. κ. στ. π. ἐ. μ. νῦν
Ἀμφὶ λ. ἕξομεν.
— 106. *Τὰν τεὰν* (sine *γᾶν*) *ὦ χρ. δαίμον*
Ἐπὶ δ' ἐ. πόλιν

Digitized by Google

Ἄν π. ἑ. ἐ. θεοὶ
Πολιάοχοι χθονός.

vs. 112. Ἱκές. λ. δ. ὕπερ.
— 115. Δοχμολόφων ἀ. κ., πνοαῖς.
— 120. Ἀργεῖοι δὲ πολ. Κ.
— 122. Διὰ δέ τοι γενύων. abest δέ.
— 125. Πυλαῖς.
— 136. Ἐπώνυμον Κάδμε —
Πόλιν φ. κ. τ' ἐναργῶς.
— 144. Πελαζόμεθα. κ. σὺ Λ. ἄναξ, —
— 148. Λατογέν. κ. τ. ε. πυκάζω.
— 156. Τί πτόλις ἄμμι.
— 158. Ἀκροβ. δ' ἐ. λ. ἔρχεται.
— 163. Καὶ διόθεν
Πολεμόκρ. ἀ. τ. ἑ. μάχαισι
Τε μ. —
— 178. Δείξαθ' ὡ. φιλοπόλιδες.
— 181. Φιλοθ. δ. τ. π. ὀργίων —
— — ἀκέ—
— 206. Σασα τ. ἁρματόκτυπον
Ὅττ. ὁ σύ—
ριγγες ἕ. ἑλίτροχοι
Ἱππ. τ' ἀΰπνων
Πηδ. δ. στόμα.
— 210. Τί ἦν, ὁ ναύτας ἆρα μὴ πρώραν.
— 212. Νεὼς — ἐν κύματι;
— 213. Ἀλλ' ἐ. δ. πρ. ἦλθον
Ἀρχ. βρ. π. θεοῖς
Νιφ. ὁ. ὀλοᾶς
Νιφομ. βρ. ἐ. πύλαις,
Δὴ τ. ἠ. φόβῳ.

Digitized by Google

Πρ. μ. λ. πόλεως.

vs. 218. *Πύργον στέγειν εὔχ.*

— 221. *Μήποτ' ἐ. κ. αἰ. Ἄλειποι θ.*

— 238. *Οὗτοι φθονῶ σοι δ. τ. γένος.*

— 241. *Ποταίνιον κλ. π. ἄμμϊγα.*

— 256. *Αὐτὴ σὺ δ. καί σε κἀμὲ καὶ πόλιν.*

— 262. *Αἰτεμ. μ. κ. εἰ δοίη τέλος.*

— 290. *Γείτονες δ. καρδίας*
Μέριμναι ζ. τάρβος.

— 294. *Ὑπερδέδοικε λεχέων*
Δυστην. πάν —
Τρομος πελεία.

— 307. *Τᾶσδ' ἄρ. ἐχθροῖς*
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Ὕδωρ τε Δ. εὐτραφέ-
στατον πομάτων
Ὅσ. ϒ. Π. ὁ γαιάοχος.

— 320. *Καὶ πόλ. ῥ. εὐεδροι*
Τε στάθ. ὀ. λιταῖσιν.

— 323. *Οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν —.*

— 328. *Ἄγεσθαι ἐ, ἐ*
Νέας τ. κ. π. ἰ. περιῤ-
ῥηγνυμένων φ.

— 340. *Πολλὰ γ. ἐ. α. π. δαμασθῇ*
Ἐ, ἐ, ἐ. δ. γ. πράσσει.
Hic uterque versus desideratur.

— 342. *Ἀ. δ. α. α. φονεύει*
Τὰ δὲ πυρφορεῖ (καὶ omisso)
Καπνῷ δὲ χραίνεται.

— 347. *Κορκορυγαὶ δ' ἀ. ἀ. π. πτόλιν.*

— 349. — *κλίκεται* suprascr. *καίνεται.*

Digitized by Google

vs. 359. *Παντοδ. δ. κ. χ. πεσὼν*
Ἀλγύνει κυρήσας.
— 379. *Προιτίσιν.*
— 392. *Πρέσβιστον ἄστρον.*
— 396. *Βοῇ σ. ὁρμ.*
— 404. *Τάχ' ἂν γ. μάντις κἄνοια τ.*
— 408. *Καὐτὸς καθ' αὑτῷ τήνδ' ὕβριν μ.*
— 421. *Δ' αἱματ. μόρους*
Ὑπὲρ φ. ὀ. ἰδέσθαι.
— 438. *Τίς ἄνδρα κομπάσαντα μὴ τρ. μ.*
— 455. *Κεραυνῷ δέ μιν β. ἐ.*
Πρὶν ἐ. ἑ. δόμον
Πολ. (πωλικῶν) τ' ἐδωλίων (θ' ἑδ.)
Ὑπερκόπῳ δ. π. ἐκλαπ.
— 471. *Ὡς ὐ. ἀ. Ἄρης σφ' ἐκβαλῇ πυργ.*
— 486. *Ζεὺς νεμέ. ἐ. κοταίνων.*
— 489. *Ὄγκας Ἀθ. σὺν βοῇ.*
— 502. *Φόβος γὰρ ἤδη.*
— 504. *Γείτων πυλαῖσιν, ἀνδρὸς ἐχθραίρους'.*
— 515. *Σταδαῖος ἦ. δ. χ. β. φέρων.*
— 516. *Κἄπω τις οἶδε Ζηνά π. νικώμενον.*
— 522. *Σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς* sine *ἄν.*
— 525. *Δαίμοσιν, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖσί τε*
Καὶ δαροβιοῖσι θεοῖσι,
Πρόσθε π. κ. ἰάψειν.
— 532. *Σέβειν π., ὀμμάτων δ' ὑπέρτερον.*
suprascr. θ'.
— 541. *Τὸ γὰρ πόλ. ὂν. ἐν χαλκηράτῳ.*
— 567. *Μεγάλα μεγαληγόρων*
Κλύων' ἀ. ἀ. Εἴθε γὰρ
Θεοὶ τ. ὀ. ἐ γᾷ.

Digitized by Google

vs. 612. *Σώφρων, δίκαιος, εὐσεβὴς, ἀγαθὸς ἀνήρ.*
— 630. *Δορίπ. κ. ἐκτρέποντες*
Γᾶς ἐ. π. δ' ἔκτοθεν
Βαλὼν Ζ. σ. κ. κ.
— 644. *Ἔχει δὲ καινοπληγὲς εὔκυκλον.*
— 688. *Τί μέμονας τ. μή τίς σε θυμοπληθὴς*
Δοριμ. ἄ. φ. κ. δ' ἔκ —
βαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
— 694. *Ὡμοδακὴς σ. ἄγαν ἵμερος ἐποτρύνει*
Πικρόκ. ἀνδροκτ. τελεῖν
Αἵματος ἐ. θ.
— 700. *Ἀλλὰ σ. μ. π. κ. ἐ κεκλήσῃ*
Βίον εὖ —
Εἶσι δόμον Ἐρ.
— 708. *Λήμ. ἀ. χρ. μεταλλακτὺς,*
Ἴσως —
— 714. *Πείθε γυναιξὶ, καίπερ μὴ στέργων ὅμως.*
— 715. *Λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνυ τις* pro *ἄνη.* Noster *υ* et *ι*, *αι* et *ε* saepe confundit, *ν ἐφελκυστ.* omittit.
— 729. *Ξένος δὲ κλήροις ἐπινωμᾷ.*
— 739. *Μελαμπ. αἱ. φ. τίς ἂν καθαρμὸν πόροι*
Τίς ἂν σ. λ. ὦ. π. δόμων
Νέοι π. συμμιγεῖς κ.
— 746. *Αἰῶνα δ. ἐ. τ. μενεῖ,* quod correctum in *μένει.*
— 748. *Βίᾳ, τ. ἐ. ἐ. μεσομφάλοις*
Πυθικοῖς χρ. θνάσκοντα.
— 752. *Κρατηθεὶς δ' ἐ. φ. ἀβελίᾳ*
Ἔγείνατο —.
— 769. *Βαρεῖαι κ. τ. δ' ὁλοὰ*
Τελλόμεν' ἐ π.

Digitized by Google

vs. 775. *Θεοὶ κ. ξ. πόλεως*
Πολύβοτος —.
— 788. *Ἐπικότους τροφάς.*
— 838. *Θυὰς* et sine *ὡς.*
— 842. *Ἐξέπραξε, ὠδ' ἀπεῖπεν.*
— 846. *Θέσφατ'* sine *καί.*
— 851. *Διπλαῖ μ. διδυμανόρεα*
Κάκ', ἀ. δίμοιρα τέ.
Τὰ πάθη.
— 861. *Τὰν ἀ. Ἀπόλλω—*
νι, τὰν ἀνάλιον.
— 870. *Ἰαχεῖν, Ἀ. τ' ἐ. π. ἐπιμέλπειν.*
— 883. *Ἐρ' ὀρίψι τοιχοι.*
— 886. *Οὐκ ἐ. φ. ἀ. ἐ. φ. διεκρίθητε*
Κάρτα δ' ἀ. π. Οἰδιπόδα
Πότ. Ἐ. ἐπέκρανεν. abest *κατεύγματα.*
— 891. *Τετυμμένοι δῆτα.*
Ἡμιχ. Ὁμοφπλ. τ. πλευρωμάτων.
Αἰ αἰ δ' —
— 897. *Δώμασι καὶ σώμασιν.*
— 905. *Ἡμιχ. Στενεῖ κτ. τ' ἐ. δ. ὦ. — τέλος.*
— 909. *Ἡμιχ. Ἐμοιράσάντο δ' ὁ. κτ. ὡ. ἴ. λαχεῖν.*
— 911. *Ἡμιχ. Διαλλακτῆρι δ' ὲ*
Κἀμεμφία φίλοις
Οὐδ' ἐ. Ἄρης.
— 912. *Σιδαρόπλ. μ. ὧδ' ἔχουσιν — λάχαι.*
— 917. *Δόμων μ. ἀ. ἐ. ἀ. προπέμπει.*
— 918. *Ἡμιχ. Δαϊκτὴρ γ. αὐτό —*
στονος, ἀ— ἀνάκτοιν.
— 924. *Ἡμιχ. Πάρεστι δ. ἐ. ἐ. ἀ. ὡ. ἐρξάτην*
Πολλὰ —.

Digitized by Google

vs. 930. Πρὸ πασῶν γ. ὁπόσαι
Τεκνογόνοι κέκληνται.
— 933. Τȣ́ςδ' ἔ. οἱ δ' ὡ. ἐτελεύτασαν
Ὑπ' ἀ. χ. ὁμοσπόροισιν.
— 936. Διατομαῖς ȣ̓ φ. ἐ. μαινομένᾳ.
— 939. Πέπαυται — γαίᾳ
Ζωὰ φ. μέμικται.
— 944. Θηκτὸς σ. —χρημάτων
Κακὸς — ἀράν.
— 949. Ἔχουσι — λαχόντες μέλεοι sine ὦ.
— 953. Ἰὼ π. ἐπανθήσαντες
Π. γενεὰν
Πόνοισί τε δόμοι.
— 956. Ἀραὶ — τετραμμένȣ
Παντρόπῳ φ. γένȣς.
Ἕστακε δ' Ἄ τρ. ἐν πύλαις
Ἐν αἷς — κρατή —.
σας ἔληξε δαίμων, omisso ὁ.
— 970. Ἰὼ semel πανδάκρυτε σύ.
— 982. Οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
— 987. Ἡμιχ. Δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
— 988. Τριπάντων.
— 989. Ἡμιχ. Μοῖρα. abest ἰώ.
— 994. Ἐπεὶ κατ. ἐ. πόλιν, δορ. γ. τ. ἀντηρέτας.
— 998. Ἡμιχ. Ἰὼ, ἰ. κ. σώμασιν.
Ἡμιχ. Καὶ χθονὶ — ἐμοί.
Καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί. sine ἰώ.
— 1000. Ἡμιχ. Ἰὼ ἰὼ δυστάνων κ. ἄναξ —.
— 1002. Ἡμιχ. Ἰὼ π. πολυπονώτατοι.
— 1011. Στυγῶν — εἷλε πόλεως.
— 1019. Τῷ τȣ̃δ' — κεκλήσεται.

Digitized by Google

vs. 1037. *Τέτῳ δὲ σάρκας — .*
— 1058. *Κῆρες — Οἰδιπόδα γένος*
Ὤλεσ.
— 1068. *Εἶσι τίς ἦν ἂν τὰ πίθοιτο.*
— 1071. *Ἡμιχ. Ἡμεῖς μὲν ἴ. κ. ξυνθάψομεν*
Αἴδε πρ—§ἄχος.
— 1074. *Καὶ πόλις — δίκαια.*
— 1075. *Ἡμεῖς — ὥσπερ καὶ πόλις.*
— 1080. *Κύματι φ. κατακλυσθ. ταμάλιστα.*

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS.

SCHOLIA COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 2. *Ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρ. πύλεως.*

Schol. β. *ἀρχὴν — πρύμνην μὲν τὴν ἀρχὴν ὀνομάσας τῆς πόλεως —.*

— 3. α. *Εἰ μέν γὰρ εὖ πράξαιμεν. εἰ μὲν γὰρ — — ὁ ὕτως ἐν Θήβαις ὀνομαζόμενος —.*

— 46. α. *Ὡρκομότησαν. ὅρκῳ — Φόβος δὲ καὶ Δεῖμος θεράποντες Ἄρεος —.*

— 79. α. *Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών. ἀφεῖται ὁ ὄχλος — τὸ δὲ ῥεῖ* (pro $\overline{\chi}$) *πρὸς τὴν διαφοράν —.* Forte, cum librarius vulgatae lectionis vocem *ῥεῖ* legere non potuisset, pinxerat obelum χ. Longe alia tradit Stanlejus: *Τὸ* $\overline{\chi}$ notam criticam culpae apud auctores Graecos huic versui affixum fuisse notat Scholiastes, *πρὸς τὴν διαφορὰν τοῦ στρατῷ* et *στρατοπέδῳ*: at cum differentia horum verborum aptissime huic loco conveniat, nullus dubito, quin non $\overline{\chi}$, sed $\overline{\chi\rho}$. legi debeat apud

Digitized by Google

Scholiasten: qua nota Magistri Graeci locum laudabilem designarunt, ut Latini LL.

His ego loca quaedam, ubi litera $\bar{\chi}$ variis ex causis est addita, subjungam. Pind. Ol. 7, 159. 8, 33. Soph. Oed. C. 43. 375. 1492. 1739. Antig. 727. 733. 1160. Aj. 951. Trach. 403. Aesch. Choeph. 532. Soph. Philoct. 342. 410. edit. Erfurdt.

vs. 83. *α. Ἐλεδεμνὰς πεδιοπλ. ὁ ἐλαύνων καὶ διεγείρων ἀπὸ τῶν δεμνίων.*

— 94. *α. Πότερα δῆτ' ἐγώ. πρὸς τὰ εἴδωλα — παρακαλοῦσα καὶ δυσωποῦσα — πράξω.*

— 89. *α. Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ. σὺν θορύβῳ — — ἐπὶ τὴν πόλιν τρέχων, ἐλαύνων, ὁρμῶν. προορᾷ γὰρ — ποιήσασθαι.*

— 101. *α. Πέπλων καὶ στεφέων. πότε ἕξομεν καὶ ἀψόμεθα τῶν πέπλων καὶ τῶν στεφέων τῶν θεῶν, ἐὰν μὴ νῦν αὐτῶν ἐπιλαβώμεθα περὶ τὴν λιτὴν τὴν περὶ ἡμῶν καὶ τῆς πόλεως; Ἄλλως — εἰ μὴ νῦν τραπεῖσαι πρὸς λιτανείαν; ἀνετίθεσαν γὰρ τοῖς πέπλοις καὶ ἕτερά τινα ἀμφία ἐν ταῖς δεήσεσι.*

— 103. *α. Κτύπον δέδορκα. μετήγαγε τὰς αἰσθήσεις πρὸς τὸ ἐνεργέστερον. καὶ Ὅμηρος· νῆς ὁρᾷ καὶ νῆς ἀκούει. καὶ ὡς τὸ ἦκυσας ὁ κόραξ, οἷον ἦλθ' ἐξ ὀρέων.*

— 116. *Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμ. ἀνδρῶν. ταῦτα τροπικῶς εἶπεν — — ἤτοι τὰ κράνη αὐτῶν. ἐν γὰρ τῇ —.*

Digitized by Google

vs. 127. (125.) *Λορυσσόοις σαγαῖς. ταῖς διὰ τὸ δορὸς σύσσαις καὶ κινήσαις εἰς φόβον τὰς πολεμικάς. Σάγαις δὲ ἀντὶ τῦ πανοπλίαις.* (*σύσσαις* a *σύω*, *σοέω*, pro *σούσαις*, moveo, concutio, loco moveo. An pro *σωζύσαις*, quod est impressum? cf. Hesych. *σῦται. ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται. σώζεται.* et in voce *Λαοσσόος. τὰς λαὰς σώζουσα. ἢ σοῦσα, τυτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον.*)

— 147. *Λύκει' ἄναξ λύκειος γενοῦ. Λύκειόν φασι — — ἢ διὰ τὸ ἀνατιθέναι αὐτῷ λύκον ὡς ἱερόν —.*

— 188. *Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' ἐκ ἀνασχετά. καθ' ὑπόκρισιν — — βασταζόμενα παρ' ἐμοί. ἐρωτῶ ὑμᾶς, εἶπατε, ἆρα ταῦτα ἃ ποιεῖτε —.*

— 202. *Κ' εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς. τῦτό φησιν ὁ Ἐ. — ὅτι ἐὰν μή τις ἀκέσηται τῆς ἐμῆς ἐξυσίας —.*

— 203. *Μεταίχμιον καὶ μέσον ἐστὶν, οἷον οἱ ἀηλίκοι παῖδες, οἱ μήτε τὰ τῶν ἀρρένων ἐνεργοῦντες, μήτε τὰ τῶν θηλειῶν — ἀναγκαίως ἐστὶ νοῆσαι τὸ τύτων μέσυν — ἡλικίαν. τινὲς δὲ τὸν* (suprascr. *τῶν*) *ἀληθῶς ὀργιζόμενον* (*γράφεται ὀργιζομένων*) *λέγεσι εἶναι τὸ μεταίχμιον.*

— 211. *Σύριγγες ἔκλαγξαν. περιφραστικῶς τὰς — — τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν ἔστι μέγα, τὸ δὲ ἕτερον —.*

— 230. *Πειθαρχία γάρ ἐστι. πάνυ εὐφυῶς ὁ Αἰσχ. — — πειθόμεναι γὰρ αἱ πόλεις τοῖς κρατῦσιν, ἴστανται. γρ. ἱστᾶσιν* pro *εὖ πράττυσιν.*

Digitized by Google

v. 244. (240.) *Ἐκηλὸς ἴσθι.* *ἔκηλος λέγεται ὁ ἥσυχος ἀπὸ τῆ ἐκὰς καὶ τῷ πόρρω εἶναι ἀλμάτων καὶ ταραχῶν.* (*ἀλμάτων.*)

— 250. *Ἄρης βόσκεται.* *ἐν τούτῳ γὰρ — ἤτοι τρέφεται ἐν αἵματι τῶν σφαττομένων τῷ φόβῳ βροτῶν* sine *τῶν*. (Verba impressa *ἤτοι τρέφεται ἐν αἵμασι τῶν σφαττομένων* referenda videntur ad lectionem *φάκῳ*, et quae sequuntur, *τῷ φόβῳ τῶν βροτῶν*, ad lectionem alteram pro *γρ. φόβῳ βροτῶν*.)

— 259. *Θεοὶ πολῖται.* *Θεοὶ πατρῷοί εἰσιν οἱ ἐφ' ἑστίας· οὓς ἐτίμων οἱ ἐγκάτοικοι τῆ οἰκῆ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν. ἐγχώριοι δὲ, ὃς ἔτιμα πᾶσα ἡ χώρα.*

— 275. *Ἑλληνικὸν νόμισμα.* *ἤτοι κατὰ τὸν νόμον — περὶ τὰς θυσίας γενομένης —* iterum *περὶ τὰς θυσίας ὀλολύζειν.*

— 289. (285.) *Ἀντηρέτας κυρίως ἀντικωπηλάτας· νῦν δὲ τοὺς ἀντιστάτας.*

— 351. b. (347.) *Κορκορυγαὶ δὲ κυρίως τὸ τῆς γαστρὸς ἔσωθεν εἰλῆν* (suprascr. *η* i. e. *ηχῶν*) *πνεῦμα καὶ ταρασσόμενον.*

— 352. (348.) *Ὀρκάνη.* *ὀρκάνα τὸ θηρευτικὸν δίκτυον, ὃ καὶ σαργάνη καλεῖται. γρ. σαγάνη.*

— 367. (363.) *Οὐτιδάνοῖς ἐν ῥοθίοισι.* *οἱ γὰρ Δωριεῖς τὸ γάνος δάνος λέγουσι, καὶ τὴν γῆν δᾶν, καὶ τὸν γνόφον δνόφον —.*

— 393. (389.) *Ἔχει δ' ὑπέρφρον.* *ἔχει δὲ ἐπὶ τ.* — Concinnius noster. *Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος*

Digitized by Google

ἡ σελήνη ὅσα ἤγων πλήθουσα, τὸ πρέσβιστον ἄστρον, τῶν ἄλλων, ἢ τὸ τιμιώτατον, ὁ ὀφθαλμὸς καὶ τὸ φέγγος τῆς νυκτὸς πρέπει —.

v8. 467. α. (463.) Ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν. οἱ κορυφιστῆρες τὰ προμετώπια κυρίως. — ἤδη βυλομένους ἐλθεῖν πρὸς ταῖς πύλαις.

— 497. α. Ὁ σηματουργὸς δ' ὅ τίς. ὁ δὴ ποιήσας τὴν ἀσπίδα — — ἐκ τῆς εὐεξάπτου ὕλης τικτόμενοι.

— 503. (500.) Ἔνθεος δὲ Ἄρην βακχᾷ. βακχᾷ δὲ καὶ — — γράφεται δὲ καὶ βάκχᾳ καὶ συντάσσεται — μαινομένῃ.

— 539. Ἀνδρόπαις ἀνήρ. ἢ ὁ παῖς ὁ νεωστὶ εἰς ἄνδρας ἐλθὼν, ἢ ὁ ἐν τῇ — ὤν — τὸν υἱὸν τῆς Ἀταλάντης. γρ. καὶ Ἀντιόπης, ἥτις καὶ Παρθ.

— 545. (541.) Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. τὸ περὶ τῆς σφιγγὸς, φησὶν —.

— 548. (544.) Λαμπρὸν ἔκκριστον δέμας. πρὸς τὸ λαμπρὸν — — καὶ σιγὴν καὶ ἔκπληξιν ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσι.

— 549. (545.) Φέρει δ' ὑφ' αὑτῇ φῶτα. φέρει δὲ ἡ σφιγξ — πλεῖστα βέλη ἰάπτεσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι. λέγει δὲ βέλη τὰς αὐτῆς ὄνυχας.

— 562. Ὃς ἐκ ἐάσει γλῶσσαν. ὅστις ὁ Ἄκτωρ, ὁ τῆ Ὑπερβίου ἀδελφός —.

— 613. (609.) Ταυτῇ κυρήσας. ἐπιτυχὼν ἐνδί-

Digitized by Google

πως — καὶ τῇ αὐτῇ παγίδι παγείς. γράφεται καὶ πληγείς.

vs. 629. Χεῖρα δ' ὑ βραδύνεται. χεῖρα δὲ ὑ βραδὺς ἐστιν, ὥστε ἁρπάσαι καὶ προσβαλεῖν (impr. προσλαβεῖν), τὸ δόρυ εἰς μέρος ἐχθρᾶ γυμνωθὲν τῆς ἀσπίδος. ὁμῶς δὲ εἰ καὶ ἀνδρεῖός ἐστιν ἕτος καὶ ἐπιτήδειος· ἀλλὰ τῷ θεῷ ἐστι δῶρον εὐτυχεῖν τὸς ἀνθρώπυς.

— 648. Ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος. Εὔκυκλον γράφεται καὶ εὔθετον ἀντὶ τῦ καταβαστακτόν. Θεῖναι γὰρ τὸ ἐναγκαλίζεσθαι λέγεσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τῦ ἔλαβον. Θεῖναι γὰρ τὸ ἀναλαβεῖν λέγεσιν Ἀττικοί· ὡς τὸ ὅπλα ἔθεντο ἀντὶ τῦ ἀνέλαβον.

— 668. Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς. ἐὰν δὲ ἡ παρθένος ἡ παῖς τῦ Διὸς — — ἦγεν τὸ τὴν Δίκης βοηθῆσαι αὐτῷ — ἡμᾶς.

— 704. (700.) Κακὸς ὁ κεκλήσῃ. γράφεται δεκλός.

— 702. Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. ἀδακρύτοις, ἀναγήτοις (ἀναλγήτοις) διὰ τὸ τυφλὸς εἶναι τὸς ὀφθαλμὸς τῦ Οἰδίποδος καὶ μὴ δυναμένυς διὰ τὴν πήρωσιν κατάγειν αὐτὸς δάκρυα.

— 770. α. Δέδοικα δέ. φοβοῦμαι μὴ — in fine χρησμοδοτηθεῖσαι δὲ κεχωρίσθη τῶν τέκνων τῶν κρειττόνων τῶν ὀφθαλμῶν. Quae spectant ad vers. 790.

— 790. Ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. ἦγεν τὸς δύο

Digitized by Google

ὀφθαλμὸς αὐτῆ ἐτύφλωσε τῇ χειρὶ, τῇ καὶ τὸν πατέρα Λάϊον φονευσάσῃ.

vs. 803. (799.) *Καὶ πύλας φερεγγύοις.* γρ. *καὶ φερεγγύας, ἵν' ᾖ πρὸς τὸ πύλας φερεγγύας, τὰς δυναμένας φέρειν τὴν ἐγγύην.*

— 828. *Ὦ μεγάλε Ζεύς. ὦ μέγιστε Ζεῦ — ἆρα χαίρω καὶ ὑμνήσω καὶ παιανίσω ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως σωτηρίᾳ — — καὶ ἐχ ὅσιον κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν —.*

— 834. *Ἀτέκνους. τοὺς ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἢ ἀτέκνους θανόντας.*

— 915. (911.) *Διαλλακτῆρι δ' ἐκ ἀμεμφίᾳ. ἀδεὶς ἔπαινος* — sub finem *μέμφονται δὲ οἱ φίλοι τὸν διαλλακτῆρα αὐτῶν σίδηρον, ὡς ἑτέρῳ χαρισάμενον.* suprascr. vulgatum. Postea consentit cum vulgato legens *ἀνελόντι.*

— 923. *Δαΐφρων. ἤτοι διακόπτων τὰς φρένας ἐκ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.*

— 948. *Πικρὸς λυτὴρ νεικέων. χαλεπὸς καὶ πικρίας καὶ ὀδύνης αἴτιος —.*

— 984. *Οἰδίπε σκιά. σκιὰν Οἰδίποδος — εἶναι δοκεῖ* γρ. *καὶ ἐδόκει καὶ ὁ τέλειος ἄνθρωπος.*

— 993. (981.) *Λίγγρα. ζῶντα πήματα χεόμενα καὶ πολλά.* Interpretatio sane poetica. Videtur ei *δίνγρον* fuisse *recens, vegetum,* ut Sophocl. in Electra vs. 260. An scripsit *ζέοντα*?

— 998. *Σὺ τοίνυν οἶσθα. σὺ οἶδας — τῷ ἀδελφῷ σὲ πολεμήσαι.*

Digitized by Google

vs. 1013. *Δοκοῦντα καὶ δόξαντα. ὁ κήρυξ ἐλθὼν — ῥιφέντα βρωθῆναι ὑπὸ τῶν ὀρνέων —.*

— 1030. (1024.) *Καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν. καὶ μήτε τούτῳ ἐπακόλουθῆσαι θύματα τὰ ἐπὶ τοῖς — ἔργαζ. —*

— 1073. *Τίς ἦν ταῦτα. τίς ἂν ἦν πειθεὶ — γνώμης;*

Digitized by Google

HUETII EMENDATIONES ET TEXTUS ET SCHOLIORUM.

vs. 115. β. Δηλοσύνας ὑπέρ. δηλείας ὑπὲρ τῦ μὴ λύσαι. corr. δηλεῦσαι.

— 147. α. Λύκει ἄναξ, λύκειος γενῦ. λύκειόν φασι — οἷον ὥσπερ λύκος αὐτοῖς ἐφόρμησεν. corr. ἐφόρμησον, ἀνθ' ὧν —.

— 254. Κυκλωμένων. corr. κυκλώμενον.

— 339. Ὠμοδρόπ. νόμος γάμω, δι' ὃ ὅπω πεπανθεῖσα παρθενεία δρέπεται.

— 371. (367.) Εὐτυχῦντος. φορῦντος εἰς εὐνάν.

— 575. α. Ὑπερμήστρας. corr. Ὑπερμνήστρας.

— 588. β. Τὰς ἐγγενεῖς. τὰς ἐν τῷ — ἀντὶ τὰς ἐκ προγόνων —. corr. τῦ.

— 664. α. Ἐπωνύμῳ δέ. τῦτό φησιν — φιλονεικίᾳ. corr. πολυνεικίᾳ.

— 708. β. Πῶς. τὸ πῶς ἐνταῦθα — καὶ ἐκέτευσον τὴν τῦ πατρὸς ἀρὰν ἀπελάσαι.

— 803. Στένει δὲ πύργος. corr. στέγει.

— 881. α. Ἀτρύμονες. ἐν κακοῖς — ἢ ὃς πολλὰ κακὰ ἐδάμασαν. corr. ὃς μή.

— 948. Ὅμαιμοι. διὰ τὸ addit ὁμῦ μεμίχθαι αὐτῶν αἷμα.

Digitized by Google

vs. 961. β. *Τὸν ὀξὺν νόμον. τὸν ὄρθιον — καὶ δεῖγμα ταῖς νίκαις ἱστῶσι τρόπαιον.* corr. *τῆς νίκης. et τοσοῦτον ὑπερβαλλομένη τὰ πρὸς δυστυχήματα.* corr. *πατρὸς δυστυχ.*

— 1015. β. *Ἐπ' εὐνοίᾳ. ἐπὶ φιλίᾳ — ἀγαπητὸν καὶ ἀποδεικτόν.* corr. *ἀποδεκτόν.*

— 1016. β. *Ἔδοξε. ἔφανε καλόν — ἀποδεικτοῖς.* iterum *ἀποδεκτοῖς.*

— 1055. α. *Ἤδη τὰ τῶδε. τὰ περὶ τῆς τ. τότε τῶ Πολ. ὑπὸ θ. ὃ κέκριται κακῶς.* corr. *καλῶς. ἀλλὰ τίμιος,* corr. *ἀλλὰ ἄτιμος καὶ ὅτος παρὰ θεοῖς.*

— 1078. *Ἄχος.* corr. *ἄκος.*

VARIETAS LECTIONIS
AD AESCHYLI PERSAS.
COD. MMDCCLXXXVII.

v. 13. Ὄχθους.

Νέον δ' ἄνδρα βαύζει. τὸν ἐξάρχην ἔχειν ἡγεμόνα διὰ βοὴν ἐπικαλεῖται, ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.

— 22. Ἀστάσπης. γρ. καὶ Ἀστάσπις.

— 33. Πολυθρέμμων. γρ. πολυθέμων? ὁ πολλὰ θέματα ἔχων?

— 35. Πηγαστάγων. γρ. πηγᾶς ταγῶν.

— 40. Πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. γρ. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον.

— 43. Μιτρογαθὴς adnotatum in schedis Brunckii.

— 51. Θάρυβις. γρ. Θάρβις.

— 54. Πέμπει σύρδην. ἴσθι δέ. γρ. σύδην ἀντὶ τοῦ ὁρμητικῶς, ἧ ἡ χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς.

— 56. Τὸ μαχαιροφόνον. γρ. μαχαιροφόρον.

— 67. Χώραν. γρ. χθόνα.

— 76. Ἔχυροῖσι. γρ. ὀχυροῖσι.

— 78. Χρυσογόνε. γρ. καὶ χρυσονόμε.
Ἰσόθεος φώς. γρ. ἰσόθεον φῶς.

— 84. Ἄρην. γρ. Ἄρη. κοινῶς.

Digitized by Google

vs. 85. *Δόκιμος δ' ἔ τις ὑποστάς.* γρ. *ἐπιστὰς ἦγεν ἐναντιωθεὶς μαχεσάμενος ἀντιστάς.*

— 108. *Πνεύματι λαύρῳ.* γρ. *λάβρῳ.*

— 109. *Πόντιον ἄλσος.* γρ. *ἄλγος.*

— 125. *Καὶ πεδοστιβὴς λεώς.* γρ. *πεδοτριβὴς. τοῦτ' ἔστι πεζός.*

— 127. *Μελισσάων.* γρ. *μελισσῶν.*
Ὀρχάμῳ. γρ. *ὀρχάμοιν.*

— 137. *Λείπεται μονόζυξ.* γρ. *μονόγυξ ἤτοι μόνη τὴν νύκτα διάγουσα.* Illud est *ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός.*

— 149. *Φάος ὁρᾶται μήτηρ βασιλέως.* γρ. *ὁρᾶται καὶ ἔρχεται.*

— 154. *Μῆτερ.* γρ. *μέρων.* an *μητέρων?*

— 156. *Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε.* γρ. *ἐφέστηκε, ἠναντιώθη, ὑπεχώρησε.*
Στρατῷ. *ἀπὸ τοῦ στρατεῦ* ad marginem.

— 157. *Ταῦτα δὴ λιπὼν ἱκάνω χρυσεοστόλους δόμους.* γρ. *χρυσεροστόλμους.* suprascr. *χρυσεοστίλβους.* subscr. *χρυσεοπάστους, χρυσῷ κεκασμένους.*

— 168. *Πρὸς τάδ' ὡς ἔτως ἐχόντων τῶνδε.* γρ. *πρὸς τάχ'.*

— 169. *Γίγνεσθε* habent schedulae Brunckii.

— 187. *Τεύχειν ἐν ἀλλήλησι.* γρ. *τεῦχον. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τὸ ἐδοξάτην μοι.*

— 205. *Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ. δρόμῳ.* γρ. *φόβῳ.*

— 206. *Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα.* γρ. *σφαδάζοντα.*

— 216. *Τὰ δ' ἀγαθά γ' ἐκτελεῖν.* γρ. *Τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῆ.*

Digitized by Google

vs. 215. *Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτῶ τῶνδ'. γρ. τῷδ'. ἀντὶ τῶ τῶδε καὶ ἕνεκα τούτου.* Quae est interpretatio lectionis vulgatae.

— 218. *Γαίᾳ. γρ. γαίαν.*

— 226. *Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. γρ. ἐξιλεοῖτο.*

— 235. *Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλῆτος ἐξαρκής. γρ. καὶ ἐξαρκεῖ.*

— 236. *Ἀργύρου πηγή τις ἔστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός. γρ. καὶ αὐτοῖς ἔστι.*

— 244. *Ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. γρ. καὶ νημερτεῖ λόγῳ.*

— 250. *Ὄλβος, τὸ Ἑρσῶν. γρ. καὶ Πέρσαις.*

— 273. *Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ. γρ. καὶ ἁλιδνά.*

— 276. *Οὐδὲν γὰρ ἦρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο. γρ. καὶ ἀπώλετο.*

— 279. *Δυσαιανῆ Πέρσαις. γρ. καὶ δυσεανῆ ἠγὼν πολυποίκιλον.*

— 280. *Δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως. ἤτοι πολεμικοῖς. ἤτοι κατακοπεῖσι καὶ μεριστεῖσι. ἤτοι διακεκομμένοις ἢ πρὶν ἔσι πολεμικοῖς.*

— 282. *Ὦ πλεῖστον ἔχθος. γρ. ἄχθος.*

— 309. *Πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίων. γρ. Αἰγυπτίων.*

— 311. *Φαρνῶχος, οἵγε. γρ. οἵτε.*

— 320. *Πένθος παράσχων, Σεισάμης. γρ. καὶ Σεισάρμης.*

— 321. *Θάρυβις πεντήκοντα. γρ. καὶ Θάρυβίς τε.*

— 327. *Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων. γρ. καὶ ἐπαρχόντων.*

Digitized by Google

vs. 326. Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς. γρ. νηλεῶς, non ἀνηλεῶς, ut MS. Guelf.

— 350. Ἥ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας. γρ. καὶ κατακαυχήσας.

— 362. Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. γρ. φλόγα.

— 374. Ἐτροποῦτο κώπην σκαλμόν. γρ. καὶ σκαρθμόν. Σκαλμὸς λέγεται ὄρθιον ξύλον, εἰς ὃ εἰσέρχεται ἡ τρόπις.

— 393. Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ὑπέφλεγεν. γρ. ἐπέφλεγεν.

— 396. Θοώς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς. γρ. ἐμφανεῖς.

— 397. Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐστόχως. γρ. εὔτακτον.

— 409. Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἤθυνε. γρ. ἴθυνε.

— 433. Εὖ νῶν τάδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν. γρ. καὶ μεσεῦσαι.

— 434. Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθος. γρ. πένθος.

— 436. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῇδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη. γρ. καὶ τύχης. Καὶ τίς ἂν γένοιτο ἐχθίων καὶ περισσότερος;

— 455. Ὅπλοισι νεῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δ' ἐ—. γρ. δέ.

— 457. Ὅποι τράποιντο. γρ. τράπωνται.

— 478. Νεῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων. γρ. λελεγμένων.

— 491. Χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξίου. γρ. καὶ

ἀξεῖς (an voluit scribere ἀξεῖνε?) ἦγεν τῷ βαρβαρίᾳ.

Πάγαιον. γρ. Παγγαῖον et Πάγκαιον, non Παγκαῖον.

vs. 532. Στρατιὰν ὄλεσας. γρ. ὤλεσας.

— 534. Πένθει ὀνοφερῷ. αἰολικῶς.

— 538. Τέγγεσ', ἄλγεα, γρ. καὶ ἄχεα.

— 543. Πενθῶσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. γρ. καὶ ἀκορεστάτοις.

— 547. Γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενωμένα. γρ. καὶ ἐκμαινομένα.

— 551. Βαρίδεσσι ποντίαις. γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι.

— 552. Τίπτε. γρ. τί ποτε. θαυμαστικῶς.

— 566. Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι. γρ. πρωτόμοροι· οἱ πρῶτοι θανόντες οἱ ἐν Σαλαμῖνι ἀποθανόντες.

— 569. Στένε καὶ δακνάζε. γρ. δακρύζε.

— 585. Οὐκ ἔτι δασμοφορῆσι. γρ. καὶ δαμοσφορῶνται.

— 582. Τὸ πᾶν δὴ κλύσειν. γρ. κλύοντες ἦγεν ἀκήοντες.

— 606. Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων. γρ. καὶ τήνδ' ἄνις εὐτυχημάτων. f. ἄνευ εὐτυχημάτων.

— 618. Ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων. γρ. καὶ ταῖσδ' ἐν νερτέρων. In contextu legitur ταῖσδ' ἐνερτέρων.

— 621. Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. γρ. καὶ τάσδ' ἐνερτέρων continuo scriptum.

— 623. Σύ τε. γρ. Σύ τ' εὖ.

Digitized by Google

vs. 642. *Ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽. γρ. καὶ ἰέντ᾽.*

— 677. *Νᾶες, ἄναες ἄναες ποι τρήρεις.*

— 679. *Πέρσαι γεραιοί. γρ. καὶ γηραλέοι.*

— 688. *Ὡς δυναστεύσας. γρ. ἐνδυναστεύσας.*

— 689. *Ἧκω. γρ. καὶ ἦλθον.*

— 710. *Πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκέσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ. γρ. καὶ λόγῳ.*

— 712. *Τίνι τρόπῳ; λοιμᾷ. γρ. λιμᾷ* solemni errore.

— 721. *Ὧδ᾽ ἔχει γνώμης. γρ. καὶ γνώμῃ.*

— 726. *Πᾶς λαός. γρ. λαὸς πᾶς.*

— 739. *Ἀλλ᾽ ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χῷ θεός. γρ. καὶ χἡ θεός.*

— 758. *Τόδ᾽ ἄστυ Σ. ἐξεκ. πεσόν. γρ. καὶ κατὰ πεσσὸν ἦγεν δίκην ταυλίᾳ πέσῃ.* (Vox neogr. si integra, a *ταυλὴ*, tabula. cf. Hesych. in *πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζεσι.*)

— 766. *Ἄρξας ἔθηκε πᾶσαν. γρ. πᾶσιν.*

— 771. *Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦ. αἰσχύνη πάτρης (πάτρας). γρ. πάτρῃ (πάτρᾳ).*

— 788. *Εἰ μὴ στρατεύοισθ᾽ ἐς τ. Ἑλλήνων τόπον. γρ. στρατόν.*

— 791. *Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπώλους. γρ. ὑπερκόμπους.*

— 793. *Ἀλλ᾽ εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀρᾶμεν στ.*

— 804. *Ὕβρεως ἄπτοινα κἀθέων φρονημάτων. γρ. καὶ δωρημάτων ἦγεν δεξιωμάτων.*

— 814. *Πρὸς γῇ. γρ. καὶ γῆν.*

— 815. *Θῖνες δὲ νεκρῶν κ. τριτοσπόρῳ γονῇ. γρ. γένει.*
Θεων νεκρῶν δέ. γρ. τε.
Καὶ τριτοσπόρῳ. γρ. τριοσπόρῳ.

Digitized by Google

vs. 822. Ὑπερφρονήσας. γρ. περιφρονήσας.
— 831. Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ. γρ. παντᾶ ἤγεν πανταχοῦ.
— 835. Μόνοις γὰρ, οἶδα. γρ. μόνης.
— 843. Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε. γρ. μάλιστα γ'.
— 896. Ἑλλάνων. γρ. καὶ ἐλάνων (ἐλάων?) ἐλαύγων ἤγεν πορθῶν.
— — Ἀκάμαντον. γρ. ἀκάματον. ἄκαμπτον.
— 925. Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ, γαίας. γρ. καὶ γαῖαν.
— 955. Δοτάμας. γρ. καὶ Δομάτας.
— 1061. Δυςβάυκτος. γρ. δύςβατος. In contextu est δύςβακτος.

Digitized by Google

SCHOLIA
CODICIS MMDCCLXXXVII.

vs. 13. Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία, ἢ ἡ ψυχή μου.

— 21. Οἷος Ἀμίστρης. βασιλεῖς — ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Ξέρξῃ. τὰ μέν —.

— 41. Ἀβροδιαίτων. τοιοῦτοι γὰρ ὄντες — Καμβύσῃ υἱὸς (γράφεται πατὴρ) πολεμήσας — καὶ ὑποχειρίους αὐτὸ πεποίηκεν — μήτε μοι Λυδῶν κήρυκας, μήτε μαστίγων — (vitiose pro καρύκας. cf. Hesych.).

— 70. Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Ἀθάμας ἔσχε — — πεποίηκε τῇ μαντείᾳ ἐπαναστρεφομένας μηδὲν ἕτερον λέγειν —.

— 520. Ὑμεῖς δὲ φαύλως. πρὸς τὸν χορὸν — sub finem καὶ τὸ Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' — Φοίβῃ.

— 525. Ἐπίσταμαι μέν. οἶδα μέν — ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξωμαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβῇ. suprascr. ἀποβήσεται.

— 523. Ἥξω λαβοῦσα. legit ἄξω. ἐπάξω. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω

Digitized by Google

καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἦγεν τῶν νεκρῶν· λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.

vs. 535. *Στρατιὰν ὀλέσας. γρ. καὶ ὤλεσας, ἵν' ᾖ στικτέον ἐν τούτῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πέπλῳ.*

— 537. *Κατερεικόμεναι. κατασχίζουσι ἐνεργητικῶς. ἐρείκη γὰρ εἶδος φυτοῦ εὐαχίστου.*

— 551. *Τὸ ποι καὶ τὸ τοι ἐπιρρήματα σχετλιαστικὰ καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα· ποποῖ δὲ καὶ τοποῖ ἐπιρρήματα τὸ πω καὶ τὸ ἐκεῖσε.*

— 554. *Βαρίδεσσι ποντίαις. γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι. Βαρίδεσσι τοῖς ἀπὸ Βαρέως πόλεως ὖσι πλοίοις. ἢ βαρίδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' ἧς καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.*

— 558. *Πεζός τε γάρ. πεζός τε γὰρ* — in fine post *ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἦγεν αἱ τῶν Ἀθηναίων.*

— 563. *Διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτῶς ὡς ἀκέομεν. περισσοὶ οἱ δύο — — περὶ τὰς Κυχρείας ἕτως καλουμένας ἀπὸ Κύγχρου τινός.*

— 581. *Τοκῆες δ' ἄπαιδες. οἱ τοκῆες — καὶ τοῖς τέλεσιν ὑποκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν.* —

— 600. *Φίλοι κακῶν. ὦ φίλοι, ὅστις — καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φαντάζεσθαι.*

Digitized by Google

vs. 613. Βοὸς τ' ἀφ' ἁγνῆς. ἁγνὴν τὴν βοῦν — καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρύπαντα (leg. ἀῤῥύπαντα).

— 616. Ἀκήρατόν τε ποτόν. γάνος τόδε — ἀγριωποῦ διὰ τὴν μέθην —.

— 619. (616.) Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα. πάρεστι γοῦν — θαλλούσης τοῖς φίλοις pro φύλλοις.

— 651. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον — Δαρειάν. ὁ Ἀϊδωνεὺς — κεκλημένον ἢ ἄνακτα Δαρειάν. ἔοικεν ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὰν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.

— 656. Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο. θεομήστωρ — οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο — ἡνιόχει ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν.

— 677. Τί τάδε δυνάτα δυνάτα. Συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον.

— 683. Ὦ πιστὰ πιστῶν. τὸ τοῦ Δαρείου — in fine ἀνέδωκέ με.

— 686. Λεύσσων δ' ἄκοιτιν. ἐγὼ δὲ βλέπων — φοβοῦμαι, μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε —.

— 693. Ὅμως δ' ἐκείνοις. ἤτοι, μέγα κἀγὼ — ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἥκω —.

Τάχυνε ἤγουν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τοῦ χρόνου. ac si Imperativum legisset, sed in contextu est τάχυνα.

— 705. (700.) Ἀλλ' ἐπεὶ δέος. εἰπόντος τοῦ χοροῦ — in fine ἵνα μάθω τί πάσχετε.

— 719. (714.) Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων. Λέγουσι, τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ἑπτὰ, Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν·

Digitized by Google

τὸν Ξέρξην δὲ μόνον σχεῖν παῖδα ἐν βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τῆ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. πραττομήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦ διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι ἑπτὰ ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείῳ, καὶ ὁ τῆ Ξέρξῃ, ἄλλου τινὸς προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει;

vs. 720. (715.) Ἠπείρου πλάκα. πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν πλατὺν καὶ ἐπίπεδον τόπον.

— 743. Νῦν κακῶν. ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις — πηγή. Ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τῆ ὕδατος ἀναδίδωσι πρὶν ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, ἕτω καὶ ἐνταῦθα.

— 747. Ὅστις Ἑλλήσποντον. ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττουσαι τὰς τόπους, ἃς διῆλθεν ἡ Ἰώ.

— 753. Δέδοικα, μὴ πολύς. φοβοῦμαι — τῆ φθάσαντος ἤτοι τυχόντος.

— 776. Πέμπτος δὲ Μάρδος. γράφεται καὶ Πέμπτος δὲ Μάρδ. αἰσχύνειν ἦρξε πατρί.

— 781. (776.) Κἀγὼ πάλαι τ' ἔπυρσα τῦπερ ἤθελον. Legitur etiam vulgatum.

— 794. (789.) Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείναις τοῖς Ἕλλησι διὰ τὸ τὰς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς· τὰς δ' ὑπερκώλους καὶ πολυίππους, ἤγουν τὰς Πέρσας· ἢ τὰς ὑπερκόμπους ἤγουν τὰς ἀλαζόνας φθείρασα ἐν λιμῷ

Digitized by Google

vs. 805. (800.) Κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον. καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν — .

— 860. (855.) Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου. πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα — καὶ ὁρμῶμεν — .

— 900. Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρους. καὶ τὰς εὐκτεάνους καὶ πλουσίας τῶν Ἑλλήνων τοὺς πολυάνδρους, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχούσας τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἔσχε. τινὲς δὲ τὸ κτέαν. κατὰ κλῆρον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν πλοῦτόν φασιν.

— 929. (922.) Πάνυ γὰρ φύστις. ὥσπερ πύθω, πύσω, πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ φύω. φύσω, φύσις (φύστις), ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.

— 933. (925.) Γαίας. γράφεται δὲ καὶ γαῖαν. καὶ συντάσσεται οὕτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.

— 941. (934.) Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος. Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ — Οἴαγρον τὸν Μαρσύου πατέρα· εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.

— 954. (945.) Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα. ὁ Ἄρης — ὁ ἑτέροις ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκὴν — .

— 968. (959.) Ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας. ἀντὶ τοῦ φθαρέντας. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τό· Ὦ κλινα (κλεινὰ) Σαλαμὶς, σὺ μέν που ναίεις, ἀντὶ τοῦ κατοικῇ. καὶ τό· Πόλις ναιετάουσα, ἀντὶ τοῦ κατοικουμένη.

— 985. (977.) Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν — ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.

Digitized by Google

vs. 1059. (1046.) *Κἀπιβόα τὸ Μύσιον. τοῦτ' ἐστὶ τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ — θρηνητικοί.* — 1062. (1055.) *Ἄριγδ' ἄριγδα. ὁ χορὸς εἰπάντος — τίλλω τὰς τρίχας ἀντὶ τοῦ τίλλε. καὶ χειροψάλλας Διονύσιος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν.* Claudit his verbis impeditis atque constructione laborantibus, in quibus describendis forte ipse erravi: quumque codex, quem non semel, sed centies desideravi, ad manum non sit, ne hoc quidem scio, utrum meliora, quod dubito, inde peti possint. *Ὁ γῆν θαλασσῶν Περσικωτάτῳ θράσει καὶ χωμάτων θάλασσαν καὶ φυσσῶν (φυσῶν) μέγα τοῖς Ἀττικοῖς ἄθυρμα δείκνυται Ξέρξης.*

Digitized by Google

AESCHYLI PERSAE.

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 9. *Πολυχρύσε στρατιᾶς.* *πολυχρύσες στρατιάς.*
— 30. *Καὶ Μασίστρης*
Ὅ τε τ. ε. Ἰμαῖος
Φ. δ' ἵππων τ. ε. Σ.
— 35. *Αἰγυπτογενὴς.*
— 38. *Ἀριομάρδος.*
— 44. *Ἀρκεύς τ'. Ἀρκτεύς.*
— 46. *Ἅρμασι πολλοῖς. πολλοῖς ἅρμασιν.*
— 59. *Περσίδος αἴης. αἴας.*
— 66. *Βασιλ. στρ. εἰς ἀν-*
πέπορον γ. χώραν
Λινοδ. σχ. πορ-
θμὸν ἀμείψας.
— 73. *Ἐπὶ π. χθ. ποιμα-*
νόριον θ. ἐλαύνει
Λίχοθ. πεζ. ἔκ
Τε θαλάσσης.
— 76. *Ἐχυροῖσι*, ut versu 87.
— 80. *Φονίῳ δέρμα δρ. φοινίῳ δέργμα.*

Digitized by Google

vs. 94. *Εὐπετέος ἀνάσσων.* εὐπετέως.
— 105. *Τε κλόνους*
Πόλεών τ' ἀναστάσεις
πύθη —
— 116. *Ταικέν. μ. α. Σεσίδος*
Καὶ τὸ Κισσίων πό-
λισμ' ἀ. ἔσσεται.
— 120. *Βυσσίνοις δ' ἐ. πέπλοις*
Πέσῃ λακίς.
— 126. *Σμῆνος ὠ. ἐκλελοι-*
πεν μέλισσα σὺν ὀρ. στρατῇ
Τὸν ἀ. ἐξαμείψας
Ἀμφοτέρας ἅλιον —.
— 132. *Πίμπλαται δακρύμασιν*
Περσίδες δ' ἀκροπεν-
θεῖς ἐ. π. φιλάνορι
Τὸν αἰχμήεντα θ. εὐνα-
τῆρ' ἀποπεμψαμένα.
— 157. *Χρυσεοστόλμους δόμους.* χρυσεοστίλβους.
— 158. *Εὐναστήριον.* εὐναστήριον.
— 167. *Ὄμμα γὰρ δόμων* δόμου.
— 191. *Ἐν ἠνίαισι δ' εἶχεν.* ἐν ἡνίαισιν εἶχεν.
— 201. *Βωμὸν προσέστην, ἀποτρ. δαίμοσιν.*
— 209. *Ὑμῖν δ' ἀκύειν. ὑμῖν τ'.*
— 225. *Παισὶ καὶ δ. ἐ. τήνδ' ἐκύρωσεν.*
— 230. *Τῆλε πρὸς δυσμαῖς.*
— 235. *Καὶ τί πρὸς τέτοισιν ἀ. πλ. ἐξ. δόμων.*
— 305. *Θαλασσόπλακτον* (pro *θαλασσόπλαγκτον*).
— 311. *Μέταλλος.*
— 316. *Ἀρτάβης τε Βάκτριος.*

Digitized by Google

vs. 317. *Σκληρᾶς ἔποικος* —
Ἀμίστρης.
— 320. *Σησάμης. Σισάρμης.*
— 324. *Σύνεσίς τε πρῶτος αὐτὸς εἰς εὐψυχίαν.*
— 325. *Κιλίκων ἄρχος.*
— 327. *Τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑ. πέρι.*
— 332. *Πάσαν δὲ πλῆθος. πᾶς δὴ πλῆθος.*
— 334. *Μάχην συνάψαι ναίοισιν.*
— 335. *Ἦν* pro *ἄν.*
— 357. *Νεῶν ἐπενθορόντες. ναῶν ἐπανθορόντες.*
— 360. *Ἑλληνος ἀ. ἀ. τῶν θεῶν φθόνον.*
— 370. *Ὑπ' ἐκθύμω. ὑπερθύμω.*
— 373. *Λείπνόν τ' ἐ. ναυβάτης τ' ἀκήρ.* supra scr. *ναυάτης ἀνήρ.*
— 374. *Ἐτροπᾶτο. τροπᾶτο.*
— 383. *Κρυφαῖον ἐ. ἀδαμῆ. ἀδαμᾶ.*
— 387. *Μολπηδὸν ηὐφήμησεν. εὐφήμησεν.*
— 394. *Εὐθὺς δ. κ. ῥ. ξυνεμβολῇ. ξὺν ἐμβολῇ.*
— 415. *Ἑλληνικαί τε. δέ.*
— 423. *Ἀγαῖσι κ. θραύσμασιν. θραύμασιν.*
— 432. *Πέρσαις τε καὶ προπ. βαρβάρων. βαρβάρῳ.*
— 433. *Κακὸν — αὐτοῖς — πένθος.* forte *πένθος συμφορά.*
— 438. *Ἐλθεῖν, κ. ῥ. ἐς. εἰς.*
— 439. *Περσῶν ὅσ. ἡ. ἀ. φύσιν. φῦσει.*
— 442. *Αἰσχρῶς δυστυχεστάτῳ.*
— 476. *Νηῶν* iterum, sed non constanter.
— 481. *Διώλυθ'. διώλυθ'.*
— 482. *Λίψει κονοῦντες οἱ δ' ὑπ'. οἱ δ' ἐπ'.*

Digitized by Google

vs. 491. Χώραν ἀφ. ἐπ' Ἀξίου. Ἀξειοῦ.
— 492. Πάγκαιον.
— 503. Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων. φλεγμαίνων. Suprascr. puncta (:).
— 527. Καὶ παῖδ' ε. π. δ. ἐ. πρόσθεν, μόλοι. suprascr. η̄.

Versus 550 — 558. Ξέρξης ad vocem τοτοῖ usque desiderantur.

— 565. Δυσχειμέρους et δὴ v. 566. ante φεῦ omissum.
— 575. Σκύλλονται. σκύλονται.
— 578. Τοκῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ἔῤῥανται=
— 581. Ὀδυρόμενοι.
— 585. Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν.
— 588. Βασίλεια. Additum ἡ βασιλική.
— 619. Ὕμνοις ἐπευφημεῖτε τόνδε δαίμονα.
— 621. Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέρων θεοῖς.
— 632. Ἦ ῥ. ἀ. μ. μακαρίτας=
Ἰσόδ. —
— 639. Ἀλλὰ σ. μ. γ. τ. κ. ἄλλοι=
Χθονίων ἁ. δ. μεγαλαυχῆ.
— 648. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς=
Ἀνείης Ἀϊδωνεὺς=
— 653. Θεομήστωρ τ' ἐ. π. Θεομήστωρ=
— 656. Βαλλὴν, ἀρχαῖος Βαλλὴν=
Ἴθι, ἵκου.
— 663. Ὅπως κ. τ. κλύῃς
Νέα τ' ἄ=
— 668. Ὄλωλεν.
— 673. Περὶ τᾷ σᾷ δ. διάγοιεν δ' ἁμάρτια=

Digitized by Google

vs. 680. *Στένει, κέκοπται καὶ ταράσσεται.*
— 686. *Ἄλλως τε πάντως δ' οἶ.*
— 705. *Γίνεται.*
— 792. *Ἀλλ' εὐστελῆ τοι λεκτὸν ἀρῶμεν στόλον.*
— 814. *Πρὸς γῆν. πρὸς γῆ.*
— 815. *Θῖνες νεκρῶν τε καί.*
— 843. *Ἄλγη, μάλιστα δ' ἦγε συμφορά.*
— 853. *Ἄμαχος βασιλεὺς=*
Ἰσόθ. Δ. α. χάρας=
— 859. *Ἀπόνως ἀπαθεῖς=*
Εὐπρᾶσσοντας ἄ. ἐ. οἴκως, sine *ἡμᾶς.*
— 865. *Οἷαι Στρυμονίᾳ*
Πελάγως Ἀχελῳ=
ἴδος ε. π.
— 869. *Κατὰ χέρσον ἐλήλα=*
μέναι — .
— 882. *Νάξος, Μύκων=*
Τήνῳ δὲ συνα=
— 888. *Καὶ Ῥόδον, ἣ δὲ.* F. voluit scribere *ἣδε.*
— 896. *Ἑλλάνων ἐκράτυνεν=*
Σφετέραις φρεσίν=
Ἀκάματον δὲ παρῆν=
— 910. *Εἰσιδόντ'.*
— 925. *Ἀσία χθὼν* sine *δὲ — γαῖαν=*
— 928. *Μέλεος, γ. γ. κ. πατρίᾳ=*
Κακὸν ἀ. ἐγενόμαν.
— 957. *Λιπὼν. προλιπών.*
— 979. *Σησίμῳ.*

Digitized by Google

vs. 994. Τόλμαν αἰχ. ἀκ.
— 1021. Τραπέντα ναύαρχον ἐρεῖς ὅμιλον;
— 1026. Πλεῖον. πλέον.
— 1037. Ὀτοτοτοτοτοῖ.
— 1064. Πέμψω τοί σε.

Digitized by Google

HUETII
EMENDATIONES ET ADNOTATIONES.

vs. 12. *Ἀσιαδογενής.*

— 87. (85.) *Οὔτις.* ἴσως ὅστις hoc sensu: Quicunque tot viris poterit obsistere, idem maris fluctus sistere possit.

— 105. *Ηολέμους πυργοδαΐκτους.*

Schol. ultima vox *χαίρουσι* pro *χαρίζουσι.*

— 111. (109.) *Ἄλσος.* ob navium malorumque multitudinem.

— 130. *Κοινόν.* utrumque promontorium antea mari divisum, nunc commune est terrae utriusque, postquam ponte conjunctum est.

— 199. *Χερσίν.*

— 211. *Κακῶς δὲ πρ. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.* ἴσως *πέλει* pro *πόλει.*

— 236. *Ἀργύρου — θησαυρὸς χθονός.* Terrae fecunditas ipsis est pro ingenti thesauro.

— 363. *Λήξῃ, κν. δ. τέμενος.* Coeli lucida templa. Lucretius.

— 393. *Σάλπιγξ — ἐπέφλεγεν.* Martemque accendere cantu. Virgil.

— 419. *Ἀχαιὰ δὲ — ἐπλήθυνεν. ἐκπλήθυνον.*

— 430. *Πλῆθος τοσοτάριθμον.* Schol. *τοσοῦτ' ἀριθμόν.*

Digitized by Google

vs. 457. *Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτρησιν.* saxa manualia. cf. Tacitus.

— 481. *Κρηναῖον γάνος.* Non videtur nomen proprium esse. v. 614. *ἀμπέλου γάνος.*

— 482. *Κενοῖ.* anheli.

— 526. *Πιστοῖς.* correxit *πιστάς.*

— 658. *Νᾶες ἄγαγον.* Naves Persarum.
Νᾶες ἀπώλεσαν. Naves Graecorum.

— 571. *Οὐράνι' ἄχη.* a Diis immissa. v. 580.

— 630. Schol. *ἦγεν νικήσοντα* pro *νικῆσον τὰ.*

— 685. *Οὐκ εὐέξοδον.* facilis descensus Averni, sed revocare gradum etc. Virgil.

— 739. *Ἀλλ' ὅταν σπ. τις αὐτὸς.* pro *αὐτῷ χῷ θεὸς συνάπτεται.*

— 758. *Ἔνδον αἰχμάζειν. ἀχμάζειν.* v. 784. *Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ.*

— 775. (771.) Schol. *ἴσως Μαρδία* pro *Μαρφία.*

— 776. (772.) Schol. *Μαρδίᾳ* et postea *θηλείας αἰσθανόμενος* pro *θηκείας.* Delevit verba *Ἀρταφρ. κ. Δαρ. ἄθλον* usque ad *δεινῶν.*

— 798. (794.) Schol. *Μαρδώνιος* pro *ὁ γὰρ Μαρδών.*

— 860. (855.) *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμει.* *εὐδόκιμοι* legit.

— 857. *Τ' ἀ πύργινα.* urbes omnes juxta leges regebant.

— 910. *Τήνδ' ἡλικίαν.* Hoc videtur ad senes illos referri, quos cum solos superstites obvios habeat, recordatur florentis illius juventutis Xerxes, quam amisit.

— 1039. *Ἔρεσσε ἔρεσσε. ἄρασσ' ἄρασσε.*

Digitized by Google

AESCHYLI AGAMEMNON.

HUETII ADNOTATIONES.

In hypothesi sub finem ἑξηκοστῇ.

vs. 11. Ὧδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἂν δρόβυλον ἐλπίζω κέαρ. Ita placiturum me spero mulieri, si noctes insomnes duxero.

— 76. Ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
Ἐντὸς ἀνάσσων
Ἰσόπρεσβυς, ἄρης δ' ἐκ ἔνι χώρᾳ.
Quando juveniles medullae in vetulo corpore aestuant et Martius ardor inest in loco sibi non convenienti, tunc — .

— 80. Τρίποδας μὲν ὁδὸς Στείχει. Μὲν ὁδὸς. ἴσως μεθ'. Hypallage. incedit per vias tripodes pro tribus pedibus incedit per vias.

— 137. Οἵκῳ γὰρ — διὰ τὸ τὸν κύοντα τὸν λαγὼν ἀποκτεῖναι.

— 234. Γυναικομοίνων πολέμων ἀρωγάν. ἀρωγά.

— 246. Βίᾳ χαλινῶν — αὐτὴν pro αὐτὸν λαλεῖν.

— 267. Γαίας μονόφρουρον. an quod ad eam unicus aditus patet?

Digitized by Google

vs. 314. *Ὥχρυνε θεσμὸν μοὶ* (pro *μὴ*) *χαρίζεσθαι πυρός.*

— 353. *Θεοῖσι δ' ἀμπλάκητος. ἂν ἀμπλάκητος.*

— 396. *Προβαλόπαις ἄφερτος ἄτας — ἄκος. ἴσως ἄχος, τῶν Ἀτρειδῶν δηλονότι.*

— 402. *Μελαμπαγής.* ferro accinctus Agamemnon aerei alicujus instrumenti similis ictibus et assultibus illatam sibi injuriam ulciscitur et, ut puer avem, sic Paridem persequitur.

— 449. *Ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης* reddit urnas aureas.

Ἐν μάχῃ δορός. qui gravi hasta in proeliis utitur.

— 455. *Εὐθέτως.*

— 459. *Τάδε σιγᾷ, τίς βαΰζει.*

— 492. *Ἔπειτ' ἀλλαγᾷ. ἴσως ἐπί τ' ἀλλαγᾷ. δηλονότι πυρός.*

— 507. *Πυρός.* non face accensa, sed conceptis verbis Trojae expugnationem nuntiabit.

— 568. *Λακόντες* pro *λαχόντες ἥματος μέρος.*

— 674. *Ὁρμῇ* pro *ὅρμῳ.*

— 705. *Πλατᾶν — κέλσαν τᾷδε.*

— 722. *Παμπρόσθη. ἴσως παμπλήθει ἢ παμπρώτη.*

— 725. *Αἶμ' ἀνατλᾶσα.* Interpres legit *ἄνδρα.*

— 728. *Οὗτος ἀνήρ. ὁ τὸν ἐκτεθέντα θρέψας.*

— 735. *Ἀνάγκαις.* cum puer nutrimentis indigeret.

— 920. *Ἡγῆσθαι* pro *ἡγῆται.*

— 946. *Αἰδεσθῇς ψόγον.*

— 957. *Στρωματοφθορεῖν.*

— 972. *Δειμάτων.* leg. *δ' εἱμάτων.*

— 1032. *Ἔπαυσεν.* corr. *ἴσως ἐπῶρσε.*

Digitized by Google

vs. 1033. Schol. *βλαβῆναι.* legebat, inquit, *ἀβλαβείᾳ.* (non *εὐλαβείᾳ.*)
— 1149. *Τίς — στέλλεται; — θεσπιῳδῶν.*
— 1242. *Τοιαῦτα τολμᾷ θῆλυς. Αἴγισθος δηλονότι, ὃν ὑπὸ πολλῆ ἄναλκιν ἐκάλεσε.*
— 1258. *Εὔφημον ὦ τ. κοίμισον.*
— 1288. *Ἀντ' ἐπίξηνον —*
Κοπείσας.
— 1295. *Ἄξει.*
— 1335. *Τοῖς τ' ἐμοῖς τιμαόρως.*
— 1381. *Πληθύνομαι* pro *πληροφορῦμαι.*
— 1419. *Ῥυτᾶς — ὀρόμενον.*
— 1440. *Αἵματος δ' πρέπει ἀτίετον. ἴσως· ὑπὲρ πρέποι ἂν ἄτιτον.*
— 1459. Chorus *α.*

Quaenam illa mors subita carens doloribus neque lecto per morbum affigens repente nos invadet et nobis somnum aeternum afferet, postquam optimum regem amisimus.

— 1466. *Παράνομος Ἑλένα.*
— 1470. *Ἀπηνθίσω.*
— 1482. *Καρδιόδηκτον.*
— 1488. *Νείραις* pro *νείρει.*
— 1507. *Ἐπιλεχθῆς* pro *ἐπιλεχθής.*
— 1558. *Ἐπιτύμβιον αἶνον.*
— 1564. *Ἰφιγένειά νιν. Ἰφιγένειαν ἴν'.*
— 1575. *Προσάψαι. προσάψαν.*
— 1577. *Χρησμὸς* pro *χρησμόν.*
— 1580. *Ὁ δὲ λοιπόν.*
— 1584. *Μοι δ' ἀλληλοφόνως.*

Digitized by Google

vs. 1604. Ἔθρυπτ' ἄνωθεν. ἴσως· ἔθρυπτ' ἄνω θελς ἀνδρὶ παρκαθήμενος.

— 1634. Σὺ τῶδ' ἥκοντος pro τοὺς ἥκοντας.

— 1640. Νηπίοις pro ἠπίοις.

— 1646. Ἦν παλαιγενὴς pro ἢ π.

— 1667. Ἔρξαντα πράττειν χρῆν τ. ὡ. ἐπράξαμεν.

— 1668. Εἰ δέ τι μόχθων.

— 1673. Ἴσως· Σώφρονος γνώμης τ' ἁμαρτεῖν ἢ κρατῶν φέρειν θέλοι.

Digitized by Google

AESCHYLI AGAMEMNON.

LIBER MANU ISAACI CASAUBONI EXARATUS.

vs. 13. Ἐπισχοτουμένην quidam legunt.

— 14. Φόβος γὰρ. Si construas γὰρ, sensus sive oratio erit semper suspensa nec habebit redditionem, erit ἀνανταπόδοτον; si relinquas, sensus erit perfectus. Est autem γὰρ stilus tragicus, multa n. tragici admittunt et immiscent carminibus suis vocabula, quae in aliis poëtis non inveneris. Vel potes legere ἄρ' per pleonasmum, ut saepe fit apud poëtas.

— 18. Συμφορὰ ex usu, ut *valetudo* apud Latinos, in malam partem accipitur, *hic* in bonam.

— 14. Παρασταταῖν. proprie vocabulum castrense.

— 16. Μινύρεσθαι. intra dentes canere more eorum, qui sunt cogitabundi. minurire etiam de avibus dicitur.

— 27. Ἀνατέλλειν pr. de stellis, quae repente adscendunt supra horizontem. hic de Clytaemnestra e lecto exurgente.

Digitized by Google

vs. 40. Hic chorus est admodum prolixus, nam senes convocati a Clytaemnestra inducuntur cantantes per vias, cum ad regiam ejus tenderent. Postea cum ad fores accessissent, tunc stantes cantarunt, quod est Strophe et Antistrophe, nam erat e regia majestate Clytaemnestrae, ut non statim admitterentur in domum, sed pauxillum ad fores exspectarent.

— 50. *Ἄλγεσαι*. Male. Casaub.

— 65. *Διαχναιομένης*. vox poëtica.

— 68. *Ὑποκλαίων* minus quam *δακρύων*.

— 73. *Ὑπολειφθέντες*. Cum denotamus causam, quae dedit occasionem alicujus rei, utimur praepositione *ὑπὸ*, ut h. l. senectus est causa, quae occasionem dedit, quo minus senes irent ad bellum. Et possemus uti praepositione *ὑπὸ* hoc modo, *λειφθέντες ὑπὸ τῆς παλαιᾶς καρκὸς*, ut dicitur *λείπεται ὅτος ἐκείνου*, il vaut bien moins que l'autre.

— 79. *Χώρα*. *Ἄρης* significat vim et robur, qua re opus est ad bellum. Idem dixit in Suppl. Aeschyl. *οὐκ ἔνεστιν Ἄρης*. *Χώρα* hic significat *pectus*. Nam dum dicit hoc verbum, tangit pectus. Et hoc verbum *χώρα* designat multa, quando scil. quid volumus significare per verbum *χώρα*, designamus vel manu vel aliqua alia re.

Φυλλὰς arbores ita aptatae, ut folia umbram concilient trichora, vet. Latini vocant *trachillam*, a quo nomine credo derivatum nostrum Gallicum verbum *treille*, quod est proprie *φυλλάς*. Hic autem accipitur pro coma.

Digitized by Google

vs. 83. *Σὺ δὲ Τυνδάρεω.* Senes Clytaemnestram compellant absentem. Quod est notandum, et videntur quasi praesentem interrogare, quid novi? etc. Ad nuntium rei laetae ignes et faces accendi solitae, ut vel ex hoc loco possumus colligere.

— 87. *Πυθοῖ* a *ἡ πυθώ*, *οῦς*. Graviter errant, qui legunt *πειθοῖ*. (In Cod. Casaub. fuit scriptum *πείθοῖ*, sed deletum est.)

Θυοσκινεῖς. verbum poëticum et Aeschyli. Alii legerunt *θυοσκοεῖς*, sed errant, nam ponitur *θυοσκοεῖν* apud Homerum pro verbo vaticinationis et hic significat *θυοσκινεῖν* sacra excitare.

Περίπεμπτα. vox Aeschyli, quam alibi non inveneris.

— 93. *Λαμπὰς* hic ponitur vel pro cereo vel pro lucerna. Cum autem veteres nondum invenissent usum candelae, utebantur maxime oleo in lucernis, et hoc est, quod significatur his verbis, *λαμπὰς φαρμασσομένη χρίσματος ἀγνῷ μαλακαῖς* etc.

— 96. *Πελάνῳ.* Valde improprie utitur hoc vocabulo, nam *πέλανος* significat libum. Hic autem non *libum*, sed *oleum* intelligitur, quod Latini *pingue* vocant. Verum quia inungebant libum veteres pingui et oleo, hoc autem oleo poterant uti ad accendendum ignem, ideo posuit libum ipsum Aeschylus pro pingui materia.

— 97. *Τῶν λέξασ' ὅ, τι.* Cas.

— 103. *Τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα.* Hypallage pro *λύπην φρενός.* Ad margin. hypallage

Digitized by Google

dura. vel legendum *λύπην φρενός*. Sed tamen nihil volo mutare.

vs. 104. *Κύριός ἐ. θρ. ὁ κρ. αἴ. ἀνδρῶν* una serie, ut v. 86. *Τί χρ. — ἀγγελίας* et v. 93. *Ἄλλη δ' — ἀνίσχει. Κύριός εἰμι*, potis sum.

Κράτος hic augurium portendens victoriam.

— 106. In contextu *Ἐκτελέων*. Casaubon. ad margin.:

Ἐντελέων virorum in magistratibus constitutorum.

Καταπνέει.

— 107. *Πειθὼ μ. ἀλκὰν σύμφυτος αὖὼν,*
Ὅπως Ἀχ. δ. κρ. Ἑ. ἦβαν
Πέμπῃ ξ. δ. δίκας πράκτορι
Θέριος ὀ. Τ. ἐ. α. οἰ. βασιλεύς.

— 108. *Ἀλκὰν* improprie dixit pro *δύναμιν*.

— 110. *Ἦβαν*. Legendum potius videtur *ἥβας* et ita exponendum erit *ταγὰν Ἑλλάδος ἥβας* ductores pubis graecanicae.

— 112. *Πράκτορι* pro *εἰςπράκτορι*.

— 113. *Ἀετὸς* aquila candida.

— 117. *Ἵκταρ* est atticum, quod usurpat Plato pro *ἐγγύς*.

— 119. *Παμπρέποις ἕδραισι*
Βασκ. λ. ἐ. φέρβοντο γένναν.

— 121. *Βλαβέντα* ad *γένναν* refertur *πρὸς τὸ σημαινόμενον*, ut Homerus *φίλε τέκνον*.

— 127. Aves *ἀρχοὶ* dicuntur principes, quae dant principium rei, latine, quae addicunt.

Digitized by Google

Diana offensa erat his aquilis, non quod leporem interfecerant, sed quod ipsam cum ipso foetu ante partum mactassent, nam Diana est benevola omnibus pullis avium et catulis ferarum.

vs. 122. Est versus eleganter interpositus, ut: il en arrivera, ce qu'il plaira à Dieu.

— 145. *Ἀέκτοις.*

— 166. *Τοῖσδ' ὁμόφωνον.*

— 173. *Μάτας.*

— 185. *Πάθει μάθος.*

— 208. *Προὐμοισιν.*

— 218. *Κακῶν; τι. κακῶν τις*

— 224. *Περιόργως θ' ἐπιθυμεῖ Ἄρ=τεμις* — Diana expetit praevehementi ira, quod Deus bene vortat. Cas.

— 228. *Τόθεν* correxit *ὅθεν.*

— 230. *Φρονεῖν μετέγνω βροτοῖς.* Sententia: unde consilium quamvis audax suscipiendi subit mortalium animos.

— 237. *Παρ' ὐδὲν αἰῶνα παρθένιόν τ' Ἔθεντο.* Iphigenia sacrificans haec verba proferebat *πάτερ, πάτερ!*

Κληδόνας sine jota subscr. Preces Iphigeniae et ominosas appellationes patris nihili et aetatem puellarem fecerunt.

— 393. *Μεγάλας δίκας.*

— 418. *Τόδ'* deletum et *τόνδ'* suprascr.

— 422. *Σιγᾶσ'* scr. et additum *σιγᾶς.* Hic debet esse Genitivus. Itaque tollenda apostrophus, quae est in textu et *σ* finalis facienda, licet nempe esset pa-

Digitized by Google

ticipium, hic oporteret scribi *σιγῶσα*, non *σιγᾶσα*.

vs. 423. *Ἄδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν.* Heu! heu! domus et ejus ductores, heu torum et vestigia viro amica, dilecta Menelao. Adest Helena silentio multum honoranda, nullo convicio afficienda, suavissima, rumpendo ita ut videre ipsam possimus. Spectrum ejus desiderio autem absentis et trans mare jam vectae Helenae spectrum videbitur reginae loco regere domum, quamvis pulchri phasmatis, quod erat instar magnae statuae, displicuit gratia Menelao oculorum et inanitatibus peribat tota Venus.

Ἀφεμένων scil. *ἡμῶν τῆς σιγῆς, ὃ ἐστιν ἀφιεσταμένων τῇ σιγῇ καὶ παῤῥησιαζομένων διὰ τὸ μὴ προσεῖναι τὴν δέσποιναν.* Est Genit. absolutus. Figmentum est poetae inducentis domesticos Menelai et ipsum Menelaum existimantes post raptum Helenae eam adesse, quasi in ea domo spectrum Helenae versaretur. Simile quid Herodi et Claudio accidit.

— 430. *Πάρεισι δόξαι.*

— 441. *Συνορμένοις* deletum et scriptum *συνόρμενον*. Ad marginem *συνορμένων*. Universum autem e Graecia terra luctus cor premens in domibus singulorum civium versatur insigniter, multa igitur illis contingunt jecur, i. e. movent desiderium et iram.

— 442. *Δόμων* correx. *δόμοις*.

— 455. *Γεμίζων — εὐθέτοις* implens urnas — cinere bene composito gemunt cives.

Digitized by Google

Ἀνδρα laudantes quemque defunctorum, hunc quidem.

vs. 474. *Παλιντυχῆ* mutatum in *παλιντυχεῖ* — *ἀλαχᾷ*. infortunato vitae usu reddunt obscurum. Ubi autem illo reductus, nullum est robur excellentissimo bene audire, fulmen grave immittitur in oculos et periculosum.

— 492. *Ἐπεὶ ἀλλαγᾷ λόγος*. in marg. *ἀλαλαγᾷ*; deinde orationem meditetur. *Ἀλαλαγά*. Apud veteres Graecos moris fuit in pugna clamandi et sonos quosdam emittendi, inter quos erat *ἄλαλα*. Inde clamor pugnae pro clamore exultationis.

— 495. Sed cito extincta, quam praedicat mulier, perit gloria, seu fama.

— 531. *Ἧπυ* subintellig. *ἄν*. Laetis oculis suscepissetis dudum ornatu regio regem post tam longum tempus.

Ἀντηλίοι. Ex hoc loco cognoscis, veteres Deorum statuas ad orientem convertere solitos, quod et nos Christiani observamus.

— 555. *Πεπληγμένος*.

— 558. *Στύγος στρατῷ*, quod deletum et in marg. adscriptum *στρατᾶ*. Qua de causa cives odio persequebantur exercitum?

— 561. *Ὧν νῦν*. Adeo multa fuerunt, ut tuum illud libens usurpem sitque mihi res gratissima mors.

— 568. *Στύγος* desolatio longe major.

— 571. *Ἐξ ἔρανᾶ γάρ*. *γὰρ* deletum et emendatum *δ' αὖ*.

— 608. *Κοιμῶντες* deletum et emendatum *καίοντες*.

Digitized by Google

vs. 623. *Ἄλλῳ πρὸς α. μ. — ἢ χαλκῷ βαφάς.* Formula, cum dicimus, nos aliquid nescire, orta forte, quod multa desiderantur ad temperamentum ferri.

— 668. *Ποιμένος κακῷ στροβῷ.* pastoris mali (gubernatoris) rotatione sive gubernaculo male administrato.

— 675. *Ναυστολοῦσα.* Cas.

— 680. *Νεῶν* navium nostrarum. Cas.

— 699. *Ἑλένα γ'.* Cas.

— 727. *Ἀγάλακ= Τον ὁ πατὴρ φιλόμαστον.* Ad marg.

— 748. *Λέγοιτ' ἄν.* Ad marg.

— 777. *Νεαρὰ φάος κότον.* Ad marg. *σκότον.*

— 826. *Ἐλπὶς προσῄει χειρός.* ad marg. *χεῖλος.* Casaub.

— 912. *Τοιοῖσδε τοί νιν.* ad marg. *τοίοις σε.* Casaub.

— 993. *Πρυμνησίων ξυνεμβόλοις.* ad marg. *ἐμβολαῖς.* Casaub.

— 995. *Εὖθ' ὑπ' Ἴλιον.* ad marg. *ἐπ' Ἴλιον.*

— 1017. *Κτησίων ὄκνος βαλών.* Nominat. pro Genit. absoluto, Ignavia patris projiciens sive patre per ignaviam projiciente. Sensus: Ignavia, quae patris familias projiciens per fundam i. e. dilapidans id quod excellit inter opes, non ideo facit perire universam domum, etsi calamitate vehementer sit pressa, neque pater familias dilapidando fortunas suas omnes penitus evertit familiam, nam largitio e Ioue est magna et paupertatem extinxit ex reditibus annuis. At sanguinem, qui in terram cecidit etc.

Digitized by Google

vs. 1014. *Ἔπαισεν ἀφ. ἕρμα.*

— 1026. *Τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσόν γ' ἅπαξ.* Cas.

— 1063. *Οὗτοι θυραία* ad margin. dicit mollius. *Πάρα* pro *πάρεστι.*

— 1079. *Ἐκὼν ἀνάγκῃ τῇδε.* Legendum videtur *ἀνάγκης τῆσδε.* ad marg.

— 1092. *Παρών.* (*παρόν.*)

— 1100. *Ἀνδροσφάγιον* ad margin. uno tenore script.

— 1163. *Τάδ' ἐπὶ φ.*

— 1208. *Καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆμα γ. παγὲν Παιώνιος γ.* Nominat. absolut. pro Genitivo. et quomodo jusjurandum, quando firmum adhaeret malum, huic domui salutare fuerit?

— 1227. *Φροιμίοις εὐφημίοις.* ad marg. *infaustis.*

— 1390. *Ἔπεσεν ἐπ'.* ad margin.

— 1394. *Καλὸν* in margine pro *κακόν.*

— 1403. *Γαῖα* in marg. melius ex Casaub.

— 1419. *Ἐδανὸν.* cum leni emendatione Cas. Hesych. notat, hanc vocem propriam esse Aeschyli.

— 1432. *Παρεσκευασμένον.*

— 1440. *Ἐμπρέπει ἀνίερον* ad margin.

— 1444. *Ἀκέσεις.* Quia nullum praecessit jusjurandum et *ὅρκια* accipere pro justa causa duriusculum sit, fortasse aliter exponendum et pro *ἀκέσεις* legendum *ἄκεσσον?* ut sit sensus: Audi jusjurandum, quo ego justitiam meam firmabo.

— 1453. *Ναυτικῶν.*

— 1457. *Εὔνις* pro *εὐνῆς.*

— 1470. *Ἀπηνθίσω* absorpsisti. s. pers. a. 1. Med.

Digitized by Google

vs. 1505. *Κοίταν* pro *κατὰ κοίταν.*
— 1579. *Χρησμός.* Casaub.
— 1585. *Κτεάνων γε.*
— 1592. *Μέλας Ἄρης. Ὅς γε* nempe *ἀλάστωρ.*
— 1598. Forte *ἑστίαν.* in marg. ex Casaub.
— 1650. *Ἄρχειν τὸ λοιπὸν* legit Ios. Scaliger, sed nostra lectio melior. Casaub.
— 1666. *Δυστήνων ὁ ἔρως.*
— 1669. *Ἕρξαι χρῆν τάδε.* Ios. Scaliger *ἔρξαι χρῆν τάδ' ὡς.* Et vox *καιρὸς* est corrupta.
— 1670. *Εἰ δέ τοι μόχθων.* Ad marg. *τε.*
— 1677. *Μέτειμι* pro futuro, persequar.

Absolvit Is. Casaub. V, Kal. Mart. 1610.

Digitized by Google

AESCHYLI CHOËPHORAE.

HUETII ADNOTATIONES.

vs. 22. *Φοίνισσ' ἀμυγμοῖς.*

— 43. *Μ' ἰάλλει.*

— 46. *Τί γάρ; λυγρὸν. λύτρον.*

— 71. *Ἴσως· κατέλυσαν μάτην.*

— 96. *Δίκαια τεύχος.*

— 107. Scholiastes videtur legisse *τύτα*, non *τύτας*, cui assentior.

— 119. *Καὶ ταῦτα μοῦ. μαί.*

— 127. *Πάτερ, ἐποίκτειρ.*

— 141. *Ἀντικαπνεῖν.*

— 180. *Καμοὶ πρόσεστι καρδίᾳ.*

— 182. *Λίψιοι.* affatim decidunt quasi ad sedandam sitim.

— 239. Schol. *ἴσως· μητρὸς στέργηθρον* pro *μητέρα στεργόμενον* in schol. *Ἡ δὲ παιδίκως ἐχθαίρεται.*

— 259. *Κόμιζ' ἀπὸ σμικρᾶ δ' ἀνάρσιας.*

— 279. *Λευκὰς δὲ πόρσας τ. ἐ. νόσῳ.* Lepra nos laboraturos, in quibus capillus albescit. Levit. 13, 3.

Digitized by Google

vs. 294. Ἄρα pro ἆρα.

— 315. Ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί. An in sepulcro et tenebris aliqua luce fruerer? an luctus, qui defunctis Atridis impendet, potest gratiarum nomine affici, ipsis gratus est?

— 381. Hoc tamen in parentum gratiam fieri assolet.

— 401. Ἐπάγουσα.

— 423. Ἀπρὶξ μὲν οἱ πληκτά.

— 437. Ἐμασχαλίσθη.

— 515. Δειλαία χάρις. tardum, serotinum, a δείλη.

— 540. Ἴσως· ὡρμίζετο v. 525. pro ὡπλίζετο.

— 625. Τίων δ' ἀθέρμαντον. ἴσως· τίωμεν. honorem habeamus foeminis pudicis et modestis.

— 630. Δεινὸν ἄν pro ἀΐν.

— 650. Παῖ μάλ' αὖθις. αὖ, τίς ἐν δόμοις.

— 755. Non haec ratione, sed ex ventris appetitu significant.

— 755. Σπευσθεῖσα pro ψευσθεῖσα.

— 769. Κρυπτὸν ὀρθωθῇ φρενί.

— 777. Σοῖς ταῦτα πείσομαι pro τοῖς.

— 793. Τίς ἂν ποιήσειε τῦτο δάπεδον σωζόμενον ῥυθμὸν, ἰδεῖν ὄρεγμα ἀνομένων πημάτων.

— 818. Γοώντων.

— 851. Κλέψειεν ὠμματωμένην.

— 861. Schol. δαΐδων, sed legendum δαΐων, accendens.

— 873. Ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. ut ter eadem exclamatione utar.

— 968. Πεσεῖται πάλιν, παρὰ τὸ φ. ἰδεῖν.

— 999. Schol. σορῷ pro ὄρυς in schol. Δρύτης κατασκήωμα.

Digitized by Google

vs. 1007. Ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε. Haec Orestes purgandi sui causa.

— 1035. Τόδ' αἷμα κοινόν. pollutum, impurum.

— 1038. Τέως pro λεώς, populus.

— 1042. Φήμης πονηρᾶς.

Neque ea taceri volo, neque ipse narro.

Digitized by Google

AESCHYLI EUMENIDES.

CODEX MMDCCLXXXII.

EDIT. SCHÜTZ. PR.

vs. 18. Ἴζει τέταρτον — ἐν θρόνοις. χρόνοις.
— 30. Καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν. μεστῶν.
— 38. Λείσασα γὰρ γραῦς ὐδὲν sine commate.
— 46. Πρόσθεν δὲ — θαυμαστὸν λέχος. pro λόχος.
— 66. Ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς — γενήσομαι πρέπων ad marginem.
— 110. Καὶ ταῦτα πάντα — πατώμενα.
— 112. Καὶ ταῦτα κώφως — ἀρχυσμάτων.
— 124. Λεινῆς δραπαίνης ἐξεκράανα sine jota subscr.
— 133. Ἀτμῷ κατισχαίνωσα νηδύος πυρί.
— 137. Εἰδώμεθ' εἴτι τῶδε — ματᾷ.
— 150. Ἐμοὶ δ' ὄνειρος ἐξ ὀνειράτων μ.
— 152. Verba μεσολαβεῖ κέντρῳ, et
— 154. πάρεστιν μαστίκτορος, et
— 158. Κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον, et
— 160. Περὶ πόδα, περὶ κάρα desiderantur.
— 160. Verba προσδρακεῖν αἱμάτων desunt.
— 167. Παρὰ νόμον θεῶν βρέτεα — τίων.

Digitized by Google

Vs. 169. *Κἀμοί γε πικρὸς καὶ τὸν ἐκλύσεται.*
— 183. *Παίδων, κακεῖται χλεῖνις ἠδ' ἀκρ.*
— 196. *Πῶς δή; τοσοῦτον μῆκος — λόγου.*
— 208. *Ἦ κἀρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἀρκέσω.*
— 211. *Ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.*
— 212. *Εὐνὴ γὰρ — μόρσιμοι.*
— 213. *Ὄρκος τε μείζων τῆ δίκῃ φρουρεμένη.*
— 225. *Ἐγὼ δ' ἄγειν γὰρ αἷμα —.*
— 231. *Ἥκω, δέχου πρευμενῶς δὲ* omisso.
— 233. *Ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη, προστετριμμένην* suprascr. *προστετριμένον.*
— 258. *Τὸ διερὸν πέδον κεχυμένον σίχεται.*
— 261. *Βοσκὰν φερούσαν πόματος δ.*
— 263. *Ἀντιπόνους τείνεις μητροφόνα δύας.*
— 264. *Ὄψει δ' ἐκεῖ τίς ἄλλος ἢ λιτὲν βρ.*
— 307. *Εὐθυδίκαι θ' ἱδούμεθ' εἶναι* (pro *ἡδούμεθ'*).
— 314. *Μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν.*
— 318. *Νὺξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.*
— 320. *Ἰὼ μ' ἄτιμον τίθησιν.*
— 326. *Παραφοραὶ φρενοδαὴς.*
— 347. *Συνδάπωρ μετάκοινος.*
— 352. *Τιθασὸς ὤν, φίλος* videtur esse.
— 355. *Μαύρωμεν ἐφ' αἵματος νέου.*
— 361. *Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀ= ξιόμισον.*
— 364. *Ὑπ' αἰθέρι= Σεμναὶ —.*
— 381. *Τὲ τλήμονες σεμναί.*
— 383. *Ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι.*
— 385. *Τ' ἀνηλίῳ λάμπαι.* ubi jota adscr.
— 389. *Ἐμὲ κλύων θεσμῶν.*

Digitized by Google

vs. 392. *Γέρας παλαιὸν, ἀ=*
Δ ἀτιμ. κυρῶ κ. ὐ. χθόνα=
— 403. *Καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τῆς δ' ὁμιλίαν χθονός.*
— 409. *Οὔτ' ἂν βροτείοις ἐμφ. μορφώμασιν.*
— 432. *Κἀξίαν τ' ἔ παξίων* (sic).
— 437. *Ἥσαι φυλάσσων — ἐμῆς πέλας.*
— 450. *Ταύτην μὲν οὕτω. μὲν* deest.
— 455. *Ἔθηκας· ἔφθιθ' ὅτος.* ordine inverso.
— 457. *Μήτηρ κατέκτα — ἀγρεύμασιν.*
— 472. *Ὅμως δ' ἄμορφον ὄντα — πόλει.*
— 495. *Τοκεῦσιν, μεταῦθις ἐν χρόνῳ.*
— 537. *Μηδέ νιν τὴν δίκην=*
Κέρδος — .
— 539. *Ποδὶ λαξ πατήσης (πατήσῃς). γρ. ἀτίσῃς.*
— 545. *Λωμάτων ἐπιστροφὰς αἰ=*
δόμενος.
— 555. *Καλεῖ — ὐδὲν=*
δ' ἐν μέσᾳ — .
— 557. *Γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀ. θερμοέργῳ.*
— 570. *Καὶ τύνδ' ὅπως ἄν —.*
— 583. *Ὀρθὸν. γράφεται ἐν μέρει.*
— 590. *Πρὸς τῦ δ' — τίνος βυλεύμασιν.*
— 594. *Ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος . . εἰς τάχα.*
— 596. *Νεκροῖσι νῦν .... σθι μητέρα κτανών.*
— 658. *Ἔσωσεν ἔρνος — βλάψει θεός.*
— 681. *Αἰεὶ, δ' ἑκάστων τῦτο βυλευτ.*
— 704. *Ταύτην μὲν ἐξαιτεῖν ἐμοῖς πορ.* ex pronuntiatione.
— 765. *Τοῖς τἀμὰ παρμένυσι.* ubi *μ* cum *β* et *ε* cum *αι* mutatum.
— 785. *Στενάξω; τί φέξω;*

Digitized by Google

vs. 795. *Αὐτός θ' ὁ θήσας — μαρτυρῶν.*
— 799. *Τεύξητ', ἀφεῖσαι — σταλάγματα.* Ad marg. *γρ. στενάγματα.*
— 838. *Πνέω τοι μένος=*
Ἀπαρτά τε κότον.
— 845. *Παρ' ὀδὲν ἦραν δόλῳ* bis.
— 855. *Τεύξῃ παρ' — στόλον.*
— 858. *Νέων — θυμώμασιν.*
— 860. *Ἐν τοῖς ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν ἑδρύσῃ κάρη.*
— 863. *Ἐν ᾧ τις ἔστι δεινὸς — ἔρως.*
— 887. *Ἔξεστι γὰρ — ἀμοίρου χθονός.*
— 893. *Ὡς μή τιν' οἶκον εὐσθένειν.*
— 916. *Ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε=*
Φρύριον θεῶν νέμει.
— 911. *Τοιαῦτα σ . . τῶν ἀρειφ.*
— 938. *Φλοιγμὸς δ' ὁ φυτῶν=*
— 943. *Ξὺν διπλοῖς ἐμβρίοις*
Τρέφοι χρ. τ. γόνος. Omissum *γαῖα.*
— 951. *Φανερῶς — διαπράσσειν.*
— 967. *Τάδε τοι χώρᾳ τῇ μὴ προφρόνως=*
Ἐπικραινομένων=
— 994. *Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλάτᾳ.* In Antistr. *χαίρετε* bis.
— 1003. *Πρόπομπον.*
— 1009. *Παῖδες — μέτοικοι.*
— 1030. *Βάτ' ἐν δόμῳ μεγάλαι φιλότιμοι.*
— 1034. *Ὠγυγίοισιν.*
— 1037. *Παν δαμ.* et *τύχαι* f. jota adscr.

Digitized by Google

HUETII ADNOTATIONES.

EDIT. STANLEI.

vs. 137. Οὐδ' αἱματηρὸν πνεῦμ'. leg. αὐ δ' αἱμ.

— 125. Schol. Τί σοι· τί ἀ pro ἔν.

— 140. (135.) Ἔγειρ' ἔγειρε. ἀνίστησαι αὐτὰς ἐκ ἀθρόως —.

— 182. (176.) Μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργη-στὴν ὄφιν. In amuletis Valentinianorum Abraxas pingi solet flagellum tenens, cujus funes in serpentes desinunt.

— 188. (184.) Λευσμόν τε corr. λευσμούς τε.

— 327. (323.) Κόρων φόνε. בעל הום.

— 360. Ἐφ' αἵματος νέᾳ.

— 412. (406.) Βρέτας τε τὸ μὸν τῷδ' ἐφημέ-νῳ ξένῳ. Diis supplicabant sedentes. Unde frustra colligunt, Palladium fuisse sedentis figura. v. 80. 442. 443. 449.

— 473. Τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε. ἢ τις οἴηται τόδε.

— 476. Φόνως διαιρεῖν ὀξυμηνίτε. φόνῳ.

— 526. (520.) Καρδίας ἀνατρέφων. Cogitationes dissimulans.

— 596. Πρὸς τῶδ' ἐπείσθης; πρὸς τῷ δ'. a quo persuasus?

Digitized by Google

vs. 606. *Οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν.* Unico facinore duplex scelus admisit, quippe occidit et virum suum et patrem meum. At, inquit Eumenis, vivis nec te interfecit; caesi vero mariti poenas dedit.

— 607. *Τί δ' οὐκ ἐκείνην· οὐκ εἰ τέθνηκε, τούτῳ —.*

— 698. *Τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.* suppl. *βίον.*

— 746. (740.) *Ὅσοις δικαστῶν. ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν λ καὶ εἷς.* Si tot fuerunt, quomodo aequalis potuit esse numerus sortium?

— 776. (771.) *Αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.* Benigniores erimus iis, qui alternis opem ferent, quam illi ipsi, qui eas regunt.

— 792. *Λύσοιστα πολίταις ἔπαθον.* ea passa sum, quae mala civibus intoleranda pariet. (parient?)

— 830. *Καὶ κλῆδας οἶδα δώματος.*

— 842. *Ἀτίετον φεῦ μύσος. ἀνεκδίκητον, τιμωρεῖσθαι μὴ δυνάμενον —.*

— 928. *Ἐξαμβρόσαι.* leg. *ἐξαμβρύσαι.*

— 989. (984.) *Καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί.* eosdem odisse, eosdem hostes habere.

— 1009. *Πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπόν.* leg. *ἱερῶν τῶνδε προπ.*

Digitized by Google

AESCHYLI SUPPLICES.

CODEX MMDCCLXXXII.

vs. 6. Συρίαν, potius Συρίαι cum jota adscr.
— 9. Ἀλλ' αὐτογένητον φυλαξάνορος. γρ. φυξάνορος.
— 15. Φεύγειν ἀ. δ. κυμβαλέον.
— 16. Κεάσαι δ' Ἄργος γαῖαν — .
— 17. Γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόμα.
— 41. Νῦν δ' ἐπικεκλόμενα. Haec verba desunt.
— 23. Ἱεροστέπτοισι κλάδοισιν.
— 49. Ἔπαφον δ' ἐγέγγασε.
— 28. Δέξαι θ'.
— 77. Δειμαίνεσ' ἀφίλους.
Φυγὰς.
— 53. Πρόσθε πόνων μιᾶσαμένα.
— 87. Βωμὸς Ἄρης φυγάσιν.
— 60. Οἶκτον οἰκτὸν (sic) ἀΐων.
— 89. Εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς.
— 112. Ὁμὸν γάμον τὸ θάλλος
Δυσπαραβόλοισι φρεσίν.
— 147. Πρευμενεῖς κτίσειεν.
— 213. Τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωπωσωφρόνων.

Digitized by Google

vs. 214. *Ἴτω προσώπων.*
— 220. *Φυλάξομαι δέ.*
— 230. *Εἰδὼς* pro *ἰδών.*
— 263. *Ἑρμῆ ῥάβδον.*
— 270. *Στρυμὼν τῆ* pro *Στρυμών τε.*
— 335. *Ἀνστήσας στόλον.*
— 355. *Εἴπερ γ' ἀπ' — κοινὰς ἦν.*
— 404. *Μήτι — ὑποχέριος*
Κράτεσσιν.
— 421. *Ὠνωμένων.* ω cum o confusum.
— 442. *Μήτι τ' αἴσταν ἱκέτιν κατιδεῖν.* Ad marg. *μήτι τλαίης.*
— 460. *Ἄτην γε μείζω καὶ μέγ' —.*
— 487. *Τόδ' ἐσέβηκα* (sic).
— 498. *Βωμοὺς ἐπ' ἄλλων δαιμόνων.*
— 521. *Ἐγὼ δὲ πῶς ἀρῶ; τί θράσας —.*
— 572. *Εἰσικνεμένα βέλεα.*
— 590. *Ζεὺς αἰῶνος κραίνων ἀπαύστα.*
— 604. *Ἐξ Ἐπάφα κυρήσας.* suprascr. *κυρήσαις.*
Τίν' ἂν θ. ἐνδικωτέροισιν.
— 618. *Ἑνός περ ἡμῖν ποῖ κ.*
— 633. *Πόλιν πλατύναι, ξενικὸν — ἅμα.*
— 684. *Τῶς πόλις.* suprascr. *πάλεις.*
Ζῆνα μέγα σεβόντων.
— 697. *Δῆμον ἔξω παίζων.*
— 700. *Εὐμενὴς δ' ὄλβιος ἔ-*
στω πᾶσα νεολέα.
— 740. *Ἐγὼ δ' ἀρωγὰς — θήσω.* suprascr. ξ.
— 746. *Θαρσεῖ τε χρόνῳ τοι κυρίῳ σὺν ἡμέρᾳ.*
— 772. *Μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς θεῶν.* additum *ὠδὲν ἐπαίοντες.*

Digitized by Google

vs. 795. Ἀμπετάσας δὲ = Κόνις.
— 803. Τῷδε χριμφθῆναι sine χεροῖν.
— 820. Τέκνῳ γάμε καὶ λυτήρια.
— 866. Ἀτίταν ἄπολιν εὐσεβῶν.
Μήποτε πάλιν ἴδοι.
— 872. Βαθρείας βαθρείας=
Γέρον σὺ δὲ ναὶ ναὶ — .
— 877. Βάτεαι βαθύμητροκακαπαθῶν. Si hac in perturbatione conjicere fas est, forte: βᾶθι, μὴ τρίκακα παθῶν. (πάθης?)
— 884. Εὐρυχωρείαις ε. αὔραις.
— 895. Ὄρον τάχιστα. ρ et σ commutata.
— 908. Μαῖ μαῖ π. δ. ὄφις
Ἔχιδνα δ' ὡς με τί ποτ' ἐν δακοσαχ . .
ut in Turneb.
— 923. Ἐπεὶ δ' κακῶ ἔξω τῶν ἐμῶν λ.
— 956. Ψῆφος κέκραται.
— 1000. Δόρϋκάνημέρῳ.
— 1001. Χώρας pro χώρᾳ.
— 1038. Ἱρὸς χοὰς σέβωμεν.
— 1040. Θαλερὸν π. χέῃσι πολύτεκνοι.
— 1044. Ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ=
Στόλον οἰκτ. — ἀνάγκας.
— 1052. Μετάκοινοι δὲ φίλαι
Πόθος τ' — τελέθει θεα- (signum crucis suxtori πειθοῖ. prascr.)
— 1061. Ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι. et paulo post iterum ἐστι μέγ.
— 1076. Ἀποστεροῖ=
ἢ γάμον δ.

Digitized by Google

AESCHYLI SUPPLICES.

HUETII ADNOTATIONES.

ve. 23. Ἱεροστέπτοισι. leg. ἐριοστέπτοισι.

— 114. Καὶ διάνοιαν μαινόλιν. Verba haec pertinent ad τὸ νεάζει· ὃ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παίδων ἑαυτῆς· νεάζει τὸ θάλος.

— 154. Δι' ἀσφαλίας.

— 168. Θεῶν ὀλυμπίων. ὦ Ζεῦ — Schol. hoc pertinet ad versum sequentem.

— 201. (208.) Ἔχεσαι διὰ χερῶν συνωνύμων. ὅ ἐστιν — κατέχεσι. Legebat schol. εὐωνύμων optimo sensu. Dextra ramos tenentes, sinistra Jovis statuam amplexae.

— 243. (250.) Laciniis πυκνώμασι.

— 260. (268.) Πελασγῶν. Πελασγός.

— 264. (270.) Πρὸς δύνοντος ἡλίου, ad solem occidentem. Immo versus septentrionem.

— 340. (347.) Πότερα κατ' ἔχθραν. τίς γὰρ τὰς ἄνδρας δεσπότας ὤνοιτο; Hic deest scholion, istud vero translatum ex v. 341.

— 452. Καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθεῖται. Ἄτης γε — ἐμπλήσας γόμος. in marg. χρημάτων — ἐμπλήσαι (ut Stanlej. emendavit).

Digitized by Google

vs. 521. (528.) *Εὔφημον εἶη δυσφόρων εὐφημεμένη,* ad marg. *εἴης — εὐφημεμένη.*

— 529. (535.) *Τοῖα χρὴ λέγειν.* ad marg. *ποῖα.* (ut Heath.)

— 614. *Ἀλλ' ὡς ἂν ἡβήσαιμι.* prae gaudio. v. 782. *ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.*

— 626. (633.) *Πόλις πλαχθῆναι* pro *παχθῆναι.*

— 642. *Τὸ ἔξῃς· μή ποτε μάχλον Ἄρη, ὃς ἄχορός ἐστι τὴν βοὰν, κτίσαι πυρίφατον τὴν Πελασγίαν πόλιν.*

Βοὰν proelium.

— 696. (702.) *Καρποτελεῖ.* scr. *καρποτελεῖν.* (ut Stanlej.)

— 707. (712.) *Φυλάσσοι τ' ἀτιμίας τιμὰς. τιμᾷς.*

— 715. *Τὸ γὰρ τεκόντων σέβας.* Hic versum deesse, recte vidit Scholiastes.

— 745. (751.) *Πολυδρόμῳ φυγᾶς ὄφελος ἔτι μοι.* Fugere possem, sed timore praepedior.

— 747. (753.) *Ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργεῖον.* scr. *Ἀργείων.*

— 753. (759.) *Πόλει μελαγχίμῳ.* scr. *πολεῖ.* (ut Stanlej.)

— 798. *Πρόπαρ θανόσας.* Conjunctim *προπαρθανόσας.*

— 861. *Μήπυτε πάλιν ἴδοι. τὸ δόρυ δηλονότι,* h. e. *ἡ ναῦς.*

— 863. *Ἔνθεν δεξόμενον,* quae hausta. Nihil mutandum.

— 871. *Βάτεαι βαθμὶ προκακοπαθῶν.* leg. *πρὸ κακοπαθεῖν.*

— 876. *Δι' ἁλίῤῥυτον ἄλσος.* Navim appellat

Digitized by Google

ἄλσος, quod mali arborum similitudinem quandam referunt.

vs. 889. Schol. Ἀντίστροφον. Schol. legebat ἀμφίστροφον.

— 894. (899.) Ῥοσάται μαλδαάγει
— — βάδην. Huet. leg.
Πρὸς ἄταν, μάλα μ' ἄγει
ἄδην pro βάδην.

— 917. Ἐπεὶ ἀκ ἀκύεις . . τῶν ἐμῶν λ.
Huet. Ἐπ' ἀκ ἀκύεις τῶνδε τῶν ἐμῶν λ.

— 926. (932.) Ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις. Sensus postulat, ut legamus: ἔπων, ab ἕπω, sequor, προξέν. ἐγχωρ.

— 939. Ἕκαστα. πῶς, φῶ, πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθείς. A quo defraudatas dicam mulieres huc advenisse. Nihil mutandum.

— 945. Τί σοι λέγειν χρὴ τἄνομ' ἐν χρ. Huet. τ' ἔννομ' ἐν χρ. μαθών.

— 968. Schol. Καὶ μονορρύθμους δόμους· ὑπολλῶν ξένων ἐκεῖ οἰκούντων.

— 996. Τοιῶνδε τυγχάνοντας. Huet. τυγχάνοντος. (Ita Stanlej.)

— 1050. Ψεδυρὰ. Ψεδυραὶ. (Ita Stanlej.)

— 1060. Προτέραν πέλοι γυναικῶν. Προτερᾶν.

— 1079. Καὶ δίκα δίκας ἔπεσθαι. Huet. δίκᾳ.

Digitized by Google

AESCHYLI PROMETHEUS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

EDIT. SCHÜTZII POSTER.

vs. 125. *Πέλας οἰωνῶν*
Αἴ. δ' ε. πτ. ῥιπαῖς.
Ὑποσ. π. μ. φ. τ. προσέρπον.
— 140. *Π. ω. δ. ἐσίδεσθέ μ'*
Οἵῳ δ. πρ. τ. φάραγγος
Σκοπ. ε. α. φ. α. ἀχήσω.
— 146. *Εἰσιδοῦσι.*
— 150. *Νεοχ. δ. νόμοις*
Ζ. α. κρατύνει.
— 164. *Δάμν. ε. γ. ε. λήξει*
Πρὶν α. η. κ. κ. η. παλάμᾳ
Τινὶ τ. δ. ἑ. τ. ἀρχάν.
— 173. *Ἐπαοιδ. ϑ στ. τ' ἔ=*
Ποτ' α. π. τ. ἐγὼ etc.
— 178. *Σὺ μ. ϑ. τ. κ. π. δύαισιν*
Οὐδὲν ε. α. δ' ἐλευθεροστομεῖς.
— 182. *Δέδ. γ. α. σ. τ. π. ποτε*
Τ. π. χ. σ. τ. κ. ἐσιδεῖν
Ἀκιχ γ. η. κ. ἀπαράμυθον
Ε. Κρ. παῖς.

Digitized by Google

vs. 186. *Οἶδ' ὁ. τ. κ. π. ἐ. τ. δίκαιον*
Ἐχ. Ζ. α. ε. οἴ ω
Μ. ε. π. ὅταν
Τ. ρ. τ. δ. α. στ. ὀργὴν.
— 277. *Οὐ. α. ε. τ. Προμηθεῦ,*
Κ. ν. ε. π. κραιπνόσσυτον.
— 397. *Στένω σ. τ. ἐ. τ. Προμηθεῦ*
Δ. δ. α. ὄσσων etc.
Ἀμεγ. γ. τ. Ζ. ἰ. νόμοις
Κρ. ὑ. θ. τ. π. δείκνυσιν.
— 405. *Αἰχμ. π. δ. ἡ. στονόεν*
Λέλ. χ. μ. καρχαιο-
Πρε. ὀτ. τ. σὰν
Ξυν. τ. τ. ὑ. τ' ἔποικον
Α. Α. etc.
Μεγαλ. σ. π. σ. θηητοί.
— 415. *Κολ. τ. γ. ε. π. μ. ἄτρεστοι*
Κ. Σ. ὁ. ὁ. γ. ε. π. α. Μαιῶτιν
Ε. λ. etc. *ἄνθος* pro *ἔθνος.*
— 424. *Δάϊος στ. ο. β. ε. αἰχμαῖς.*
— 429. *Κραταιὸν ἐ. τ. π. ν. ὑποστενάζει.* quod explicat per *ὑποβαστάζει μετὰ στεναγμῶν.*
— 431. *Βοᾷ δ. π. κ. ξ. στένει*
Βυθ. κ. δ. α. υ. μυχὸς.
— 525. *Μη. ὁ. π. ν. θ. ἐμᾷ*
Γν. κ. α. Ζεὺς
Μ. ἐ. θ. ὁσίαις
Θ. π. βεφόνοις
Παρ' ω. π. α. πόρον
Μ. α. λ. α. μ. τ. ἐμμέ-
νοι κ. μ. π. ἐκταχείη.

Digitized by Google

vs. 538. Ἡδὺ τ. θ. π. μ. τ. βίον
Ε. φ. θ. α. ἐ. εὐφροσύναις
Φρ. δ. σ. δ. μ. μ. διακναιόμενον.
Ζ. γ. ὃ τ. ἐ. γ. σέβῃ
Θ. α. Π. φ. ὅπως χάρις
Ἄχαρις ὦ. φ. ἐ. π. τ. ἀλκά;
— 548. Ὀλιγ. α. ἰσόνειρον
Ἄ τ. φωτῶν
Ἀλ. γ. ἐμπεποδισμένον·
Οὔπ. τ. Δ. ἀ θ. παρεξίασι
Βελ. ἐ. τ. σ. π. ὁλοὰς
Τύχ. Π. τ. δ. δ' ε. μέλος
Προσέ. τ. ε. θ. ὁ. α. λοετρά
Τε κ. λ. σ. ὑ. ἐ. γάμων
Ὁ. τ. ὁ. ἐ. α. Ἡσιόνην.
— 562. Τόνδε χ. ε. πετρίνοισι ὀρείοις (leg. ὀρείοις)
Χειμαζόμενον;
Τίνος α. π. ὁ. σ. ὄπη
Γῆς ἡ μ. π. ά, α, έ, έ.
Ἄ ἀ χρίει τ. α. μ. τ. οἶστρος
Εἰὸ Α. γ. ἀ. ω. δ. φοβοῦμαι
Τὸν μ. ε. βάταν.
— 573. Κυνηγ. π. τ. νῆστιν
Ἀγὰ τ. π. ψάμμον
Ὑπὸ etc.
— 577. Τί ποτέ μ. ω. Κ. π. τ. π. τ. π. τ. ἐνέζευξας
Εὐ. ά. ε. π. έ, έ etc.
Πυρὶ φ. ἡ. χ. κ. ἡ ποντίοισι
Δά. δ. β. μ. μ. φθονήσῃς
Ε. α. α. μ. π. πλάνοι·
Γ. ὃ. ἐ. μ. ὰ. π. ἀλύξω.

Digitized by Google

vs. 593. Πόθεν ε. σ. π. ὀ. ἀ. ἐ. ἐμοὶ
Τᾷ μ. τ. ὠ. τ. ἀ. μ. ὠ. τάλας.
— 597. Θε. τ. ν. ὠ. ἁ. μαραίνει
Μὲ χρ. κ. φ. ἑ, ἑ.
Σκ. δ. ν. αἰ. λ. ἦλθον
Ε. μ. δ. δυςδαι=
μόνων δ. τ. ὁ. ἱ. ἑ. ὁ. ἐγὼ.
— 603. Μογ. α. μ. τ. τ. ὅ τί μ'
Ἐπαμ. π. τ. μ. χ. τ. φάρμακον
Νόσου· δ. ε. ο. θ. φράζε (γρ. φράζε τε)
Τᾷ δ. παρθένῳ.
— 687. Ε. ε. ε. φ. ὐ. ὐ. ηὔχου
Ξέν. μ. λ. ε. ἀ. ἐμὰν
Οὐ. ὡ. δ. κ. δ. πήματα
Λ. δ. ἀμφήκει.
— 888. Ὃς πρ. ἐ. γ. τ. ἐβάστασε
Κ. γλ. διεμυθολόγησεν
Ὡς τ. κ. κ. ἑαυτὸν
Ἀρισ. μ. κ. μ. τ. πλούτῳ
Διαθρ. μ. τ. γ. μεγαλυνομένων
Ὀ. χ. ε. γάμων.
— 894. Μήπ. μ. μ' ὠ. μοῖραι
Λέχ. Δ. εὐνάτειραν
Ἰδ. π. μ. πλ γαμέτᾳ
Τινὶ τ. ἐ. ὐ. τ. γὰρ
Ἀστερ. παρθενίαν.
— 902. Ἄφοβος ὐ δ. μ. κρ. θ. ἔρως
Ἄφ. ὀ. πρ. etc.
— 906. Τὰν Δ. γ. ὐ. ὁ. μῆτιν
Ὅπα φύγοιμ' ἄν.

Digitized by Google

AESCHYLI SEPTEM ADV. THEBAS. CHORI.

CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 83. Ἐλ. π. τε (γρ. τι) ὥτι
Χρίμπτ. π. βρέμει
Ι. ι. ι. ι. θεοὶ
Ἰὼ θεαὶ τόρ. π. ἀλεύσατε
Βοᾷ ὑ. τ. ὁ. λ. ὁ. λαὸς
Εὐπρεπής, ε. π. διώκων
Τ. α. ῥ. τ. α. ε. θεῶν ἢ
Θεᾶν; π. δ. ε. ποτε=
πέσω βρέτη
Δαιμόν. ἰ. μ. εὔεδροι
Ἀχ. βρ. ε. τι
Μέλλ. ἀ. ἀ. ἢ ὦ ἀκύετ
Ἀσπ. κτ. π. κ. στ. π. ε. μ. νῦν
Αμ. λ. ἴξομεν;
— 100. Πάταγον ὦ. ἑ. δ. τ. ρ. προδώσεις
Παλ. Ἀ. τ. τ. γ. ὠ. χρυσοπήληξ
Δαΐμ. ε. ε. π. ἃ. π. εὐφιλήταν
Ἐθυ. Θ. π. χθ. ἴ. ἴ. πάντες
Ι. π. ἑ. λ. δ. ὑπὲρ
Κῦμα γ. π. πόλιν
Δοχ. α. κ. πνοαῖς.

Digitized by Google

vs. 122. Ἰχθ. μ. Ποσειδῶν.
— 125. Κάδμ. ε. π. φύλαξον.
— 129. Σεθ. γὰρ ἐξ αἵ.
— 131. Πελάζ. κ. σ. Λ. ἄναξ
Λυκ. γ. στ. δαίῳ etc.
Λατογ. κ. τ. ε. πυκάζῃ
Λ. etc.
— 137. Ὄττοβον ἀ. ἀ. π. κλύω
Ω. π. Ἡ. ἐ. ἀ. βρ. χνόαι.
— 144. Ἀκροβ. δ. ἐπάλξεων
Λιθ. ἐ. ὠ. φ. Ἀπολλον.
— 147. Καὶ Λ. π. ἀ. τ. ἐν
Μάχ. τ. μ. α. Ο. πρ. πόλεως
Ἑπτ. ε. ε. ἰώ.
Παναλ. θ. ἰ. τ. τ. τ. γᾶς
Τᾶσδε π. π. δορίπονον
Μὴ πρ. ἑ. μ. στ. Κλ. παρθένων
Κλύ. π. χ. λιτάς.
Ἰὼ φ. δ. λ. ἀμφιβάντες
Πόλ. δ. ὠ. φ. μέλεσθ' (sine δ')
Ἱερ. δ. μ. ἀρήξατε (sine δ').
— 186. Ὦ φ. Ο. τ. ἐ. ἀκούσασα
Τὸν ἀ. ὄττοβον
Ὅτε τ. σύριγγες
Ἐκλ. ἐ. ἰ. τ' ἀὔπνων
Ηηδ. διὰ στόμα
Πυριγ. χαλινῶν.
— 195. Λ. ε. δ. πρ. ἦλθον
Ἀρχ. βρ. π. θ. ν. ὅτ'
Ὀλ. ν. βρ. ἐ. π. δ. τ. ἤρθην
Φόβ. πρ. μ. λ. π. ἑ. ὐ. ἀλκάν.

Digitized by Google

vs. 204. *Μήπ. ἐ. κ. αἰ. λ. θ. ἀ. πανή=*
γυρις μ. ἐ. τ. ἄστυ=
δρομεμ. π. κ. στράτευμ᾽
Ἀπτ. π. δαΐῳ.
— 219. *Δυσμ. δ᾽ ὀ. π. α. τ. τ. ν. στυγεῖς;*
— 273. *Γείτ. δ. κ. μ. ζ. τάρβος*
Τὸν α. λ. δρ. δ. ὠ. τ. τέκνων.
— 277. *Τ. δ. λ. δ. πάντροφος*
Πετ. τ. μ. γ. π. πύργῳς
Πανδ. π. στ. τ. γένωμαι
Τ. δ᾽ ἐ. α. ἰ. πολίταις
Χ. ὀ. π. δ. Διογενεῖς
Θ. π. κ. στ. Κ. φύεσθε.
— 289. *Ποῖον δ᾽ ἀ. γ. π. τ. ἀ. ἐχθροῖς*
Ἀφέντ. τ. β. αἶαν
Τ. τ. Δ. ε. πομάτων
Ο. ἰ. Π. ὁ. γ. Τ. τ. παῖδες;
— 297. *Πρὸς τ. ὠ. π. Θ. τ. μ. ἐ. πύργων*
Ἀνδρ. ἅταν
Ἐμβ. α. κ. τοῖς δὲ
Πολ. κ. π. φ. εὔεδροί τε
Σταθ. ὀ. λ. οἰ. γ. π. ὠ. ὠγυγίαν
Αἰδ. πρ. δ. ἅ. δ. ψ. σποδῷ,
Ὑπ᾽ α. Ἀ. θ. π. ἀτίμως
Τὰς δ. κ. α. ἐ. ἐ. ἐ. ν. τ. κ. παλαιὰς
Ἰ. π. π. φαρέων
Βοᾷ δ. ἐ. π. λ. ὀλλυμένας
Μιξοθρ. β. τ. τ. πρ. κλ. δ᾽ ἀρτιτρόποις
Ὠ. ν. π. διαμεῖψαι
Δ. στ. ὁδόν.
— 325. *Ἀ. δ᾽ ἅ. α. φ. τ. δ. κ. πυρφορεῖ.*

Digitized by Google

vs. 329. *Μιαίνων ἐ. Ἀ. κ. δ' ἄν.*
Ἄστυ π. πτ. δ' ὁ. πυργῶτις.
— 333. *Βλ. φ' αἱ τ. ἐπιμαστιδίων.*
— 337. *Ξυμβ. φ. φ. α. κ. κ. χαλεῖ.*
— 341. *Τίν' ἐκ τ. εἰ. λ. π. παντοδαπὸς*
Δὲ καρπ. χ. π. ἀ. κυρήσας.
— 345. *Γᾶς δ. οὐ ἐ. φ. φορεῖται*
Δμ. δ. κ. ν. τλήμονες
Ἑνὰν αἰὶ ἀ. εὐτυχῆντος
Ὡς δ. ὑπερτέρᾳ.
— 403. *Θεοὶ δ. ὦ. δ. κ. πρ. ὄρνυται*
Τρέ. δ' αἱ. μ. ὐ. φίλων
Ὁλ. ἐ.
— 439. *Πρὶν φ. ἐ. δ. π. θ' ἑδωλίων*
Ὑπερ. δ. π. ἐκλ.
— 469. *Μαιν. φρ. τῶν νιν*
Ζ. ν. ε. κοταίνων.
— 508. *Δαίμ., ἐ. εἴ. βροτοῖσι γ'*
Καὶ δ. θεοῖσι
Πρόσθε κ. κ. ἰάψειν.
— 550. *Μεγ. μ. κλ. ἀνασίων*
Ἀ. Εἴ. γ. θ. τ. ὀ. ἐ. γᾷ.
— 613. *Λοιπ. κ. ἐκτρέποντες*
Γᾶς ε. π. δ' ἐ. β. Ζ. σ. κ. κεραυνῷ.
— 671. *Κ. μ. τ. μήτις σε*
Θυμ. δ. ἀ. φερέτω.
Κ. etc.
— 677. *Ὦ. σ. ἀ. ἴ. ἐξοτρύνει*
Πικρ. α. τελεῖν.
— 683. *Ἀ. σ. μ. π. κ. ὦ. κεκλήσῃ*
Βίον ἐ. κ. μ. ἀπ.

Digitized by Google

vs. 691. *Λ. ἀ. χ. μεταλλάκτος.*
Ἰσ. etc.
— 706. *Ὁμοίαν* pergit: *ἀ γὰρ νύκτωρ παρεκε-*
λεύσατο καὶ χέγονε
Παναλ. κακόμαντων.
— 719. *Ἐπειδ. αὐτοὶ κτάνωσιν.*
— 724. *Τίς ἀ. σ. λ. ὠ. π. δάμων*
Νέοι π. σ. καποῖσι
Παλ. γ. λ. π. ὠκύπαινον
Αἰ. δ' ἐ. τ. μ. Λ. ε. Λάϊος
Βία τρ. ἐ. ἐ. μεσομφάλοις
Πυθ. χρ. θνάσκοντα etc.
— 736. *Γείνατο μ. μ. ἀ. π. Οἰδίπο δα*
Ὅστε μ. π. ἀ. απ. α. ἐ. ἐτράφη
Ῥίζ. αἱ ἐ. π. σύναγε.
— 746. *Πόλεως κ. μ. δ' α. δι' ὀλίγε* etc.
Δέδ. δ. σ. β. μ. π. δαμασθῇ.
— 752. *Βαρεῖαι κ. τ. φ. ὀλαὶ*
Τελόμ. ἀ. παρέρχεται etc.
Ἀνδρ. α. ὅ. ἄ. παχυνθείς.
— 757. *Τίν' ἀ. γ. τ. ἐ. θ. κ. ἔ. π. κ. τ' αἱ. βροτῶν*
Ὅσον τ. Οἰ. εἶαν
Ἀν. κ. ἀ. χώρας
Ἐπεὶ δ. κ. ε. μ. ἀθλίων
Γαμ. etc.
Μαιν. κ. δ. κ. ἐτέλεσε
Πατρ. χ. τ. χρεισσοτέκνων
Δ' ἀπ' ὀμ. ἐπλάγχθη.
— 816. *Ὤλοντ' α. δ. ὠ. μ. κ. τελείᾳ*
Γένεος Οἰ. τ. Δ. κ. μ. κ. τε
Περιπιτνεῖ κ. ἔ. τ. μέλος

Digitized by Google

Ὦ. ϑ. αἰ. ν. κ. δυσφόρως
Θ. ἠ. δ. ἀ. ξ. δορός.
vs. 825. Ἐξ. ὠ. ἀ. π. ἐ. φάτις
Βυλαὶ δ' ὠ. Λ. διήρκεσαν
Μερ. δ' ἀ. πτ. κ. ϑ ὠ. ἀμβλύνεται.
Ἰ. π. τ. ε. ἄπιστον
Ἦλθε δ' ἀ. π. ὠ λάγῳ.
— 835. Κάκ' ἀ. δ. τ. τ. π. τι φῶ;
Τί δ' ἀ. γ' ἠ. π. π. δ. ἐφέστιοι.
— 842. Τὰν ἄστονον μ. ϑεωρίδα.
— 859. Ἰω ἰ. δ. φίλων ἄπιστοι·
Καὶ κ. ἀτρ. δόμους
Ἑλόντ. μ. σ. αἰχμᾷ.
— 865. Ἰὼ. ἠ. δ. σιδάρῳ
Οὐ. ε. φιλίᾳ ἀ. ἐπὶ φάγῳ διεκρίθητε
Κάρτα δ' ἀληϑῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
Πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανε.
— 871. Τ. ϑῆτα—
Ὁμο. etc.
— 843. Αἰ α. δ. ἀ. ἀ. δ' ἀ. ϑ. ἀρεί.
— 882. Στόνος στ. π. στ. πέδον
Φίλανδρ. μ. κτ. δ' ἐπιγόνοις
Δι' ὠ. αἰ. δ. ὦ. ν. ἔ. κ. ϑ. τέλος.
— 897. Δόμ. μ. ἀ. δ' ἐ. α. προπέμπει
Δαϊκτ. γ. α. αὐτοπήμων
Οὐ. φ. ὠ. φ. ἐ. δ. ἐ. φρενός,
Ἀ κλ. μ. μινύθει.
— 903. Πάρεστι δ' ἐ. ἐ. ἀ ὠ. ἐρξάτην etc.
Ἐν δαΐ.
— 910. Τὼς δ' ἐ. δ. δ' ὠ. ἐτελεύτησαν
Τ. α. χ. ὁμοπόροισιν.

Digitized by Google

Ὁμοσπ. δ. κ. πανώλεθροι etc.
Ἔριδι μ. ν. ἐ. τελευτᾷ.
vs. 917. Πέπ. — γαίᾳ
Ζωὰ φ. μέμικται
Κάρτα δ' ἐ. ὅμαιμοι etc.
— 922. Θηκτὸς σ. π. δ. χρημάτων
Κ. δ. Α. α. γ. π. τ. ἀληθῆ etc.
— 927. Διόςδ. α. ὑ. δ. σ. γᾶς etc.
— 930. Ἰὼ π. ε. π. ἀ. δόμοι
Τελ. δ' ἁ. ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τ. ὀ. ν. τετραμμένου
Πάντρ. φ. γένους.
— 938. Ἔληξ' ὁ δαίμων
Παισθεὶς ἔπαισας.
— 950. Antig. Ἴτω γόον. Ism. ἴτω δάκρυα.
— 976. Verba Ἐτεόκλεες ἀρχηγέτα desunt.
— 964. Πάθον.
— 1055. Μὴ 'νατραπῆναι
Μηδ' ἀλλοδ. κ. φωτῶν
Κ. τὰ μάλιστα.

Digitized by Google

B

AESCHYLI PERSAE. CHORI. CODEX MMDCCLXXXVII.

vs. 11. Θυμὸς ἐ. π. γ. ι. Ἀσιαταγενὴς.
— 23. Ταγοὶ Π. β. β. ὐ. μεγάλε.
— 58. Ἀσίας ἐ. δ. β. ὐ. πομπαῖς.
— 67. Βασίλ. στ. ἐ. ἀντίπορον
Γείτ. χώραν — Λινοδ. σχ. π. ἀμείψας=
Ἀθαμ. Ἐ. π. ὅδισμα=
— 75. Ἐπὶ π. χθ. ποιμανό= ριον θ. ἐλαύνει=
Λιχ. π. ἐ. τ. θαλάσσης= Ὀχ. π. στ. ἐφέταις=
— 86. Ε. δ. ἀνδράσι= Τοξ. Α. δ. δ. ὐ. τ.
ὑποστὰς=
— 92. Ἀπρός γ. ὁ. Π. στρατὸς=
Ἀλκίφρ. τε λαός.
— 96. Τίς ὁ κ. π. πηδήματος=
Εὐπ. α. φ. γ. σαί= νισα τ. π. παράγει=
— 101. Τ. ἀ. ἔ. ὐ. θ. ἀ. φυγεῖν.
Θ. γ. κ. μ. ἐ. τ. παλαιὸν=
Ἐ. δ. Π. π. πυργοδαίκτης.
— 109. Ἐ. δ. εὐ. θαλάσσης= Πολίαι. π. λαύρᾳ=
Π. λ. πείσμασι=
Λαοπ. τ. μ.
— 118. Τῦτο μ. π. πύθηται
Κέν. μ. α. Σουσίδος.
— 120. Καὶ τὸ Κ. π. α. ἔσσεται

Digitized by Google

Ὀὰ α. ε. γυναικοπληθὴς=
Βυσσ. δ. ἐ. π. π. λαχίς.
vs. 125. Πᾶς γ. ἰ. κ. π. λεὼς=
Μελισ. ξ. ο. στρατῦ=
Τὸν ἀμφ. ἐξαμείψας=
Ἀμφ. ἀλίᾳ= Πρ. κ. αἴᾳ.
— 140. Στέγος ἀ. φ. κ. κ. βαθύβυλον.
— 144. — Δαρειογενὴς=
Τὸ πατρ. γ. ἀμέτερον.
— 255. Ἄνι ἀ. κ. ν. κ. δ. αἰ αἰ
Διαί. Π. λ. α. κλύοντες.
— 261. Ἦ μ. ὅ. γ. τ. ω. ἐφαάνθη
Γερ. α. τ. π. ἄελπτον.
— 280. Δυσαι. Πέρσαις= Δαίοις ὠ. παγκάκως=
Πάντα ἐ. α. α. στ. φθαρέντος.
— 286. Μέμυ. τοι πάρα= Ὦ. κ. Π. μάταν=
— 552. Βαρέ. π. Τ. π. Δ. μ. οὕτω=
Τότ' ἀ. ε. τ. πολίταις.
— 562. Διὰ δ. Ἰ. χ. τ. γ' ἐ. ἄνακτ'=
Αὐτ. ὠ. ἀ. Θρ. ἀμπδιήρεις=
Δυσχ. etc.
— 567. Τοὶ δ' ἀ. πρ. δ. φ. ληφθέντες=
Προὸς ἀ. η. α. α. Κ. ὀά=
Στένε κ. δ. β. δ. ἀμβάσσον=
Οὐρ. ἀ. ὀά, τ. δ. δ. βοᾶτιν=
Τάλαιναν αὐδάν.
— 579. Τοκῆες δ' ἀ. δ. ἄ. ὀά=
Ὀδυρόμ. γ. τ. π. δ. κλ. ἄλγος=
— 632. Ἦ ῥ. α. μ. μ. ἰω βασιλεὺς
Βάρβ. σ. ἰ. τ. π. αἰ=
ανῆ δ. (γρ. καὶ βάσματα.)

Digitized by Google

vs. 639. Ἄλλα σ. μ. Γ. τ. π. ἄλλοις=
Χθ. ἀ. δ. μεγαυχῆ=
— 644. Πέμπ. δ' ἀ. ὁ. ϑ. Π. αἳ' ἐκέλσωμεν=
— 648. Αἰϑ. δ' ἀ. ἀνείη=
Ἀφρεῖον ὁ. ἀ. Δ. ἠέ.
— 652. Πολεμ. ἀ. ϑεομήστωρ δὲ (an δ' ἐ?)
Κικλήσκ. Π. Θ. δ. ἔπεσεν=
— 657. Ἴϑι, ἴ. ἐ. ἐ. ἀ. π. ὄχϑα=
Κροκ. π. εὖ ἀείρων=
Βασίλ. τ. φ. περαύσκων=
— 664. Ὅπως π. τ. π. υ. τ' ἄχη=
Λεσπ. δ. φ. Στ. γὰρ= Τί σ. ἀ. π.=
Νεολ. γ. ἦ. π. π. ὄλωλε.
— 674. Δυνάστα δ. = Περὶ τ. σ. δ. δ. ἁμαρτίᾳ=
Π. γ. τ. ἐ. ἀ. τρίσκαλμοι.
— 679. Νᾶες ἄναες, ποι τρι ἦρεις.
— 851. Ἀγαϑ. τ. π. β. ἐπεκίρασαμεν=
Εὖϑ' ὁ. γ. π. ἀκάκης=
— 855. Λαρ. α. χ. Π. μ. εὐδοκίμα=
Στρατ. α. ἦ. νόμιμα=
Τὰ πυργ. π. ε.
Νόστοι δ' ἐ. π. ἀ. ἀπραθεῖς=
Εὖ πρ. ἀ. ἐ. οἴκους sine ἡμᾶς.
— 862. Ὅσας δ' ἱ. π. π. ϑ. διαβὰς=
Α. π. ὐ. α. ἐ. συϑείς.
Οἵαι στρ. π. Α. εἰσὶ=
Πάροιϑ. Θρ. ἐπαυλέων.
— 870. Λίμν. τ' ἐ. ἀ. π. χέρσον=
Ἑλλ. π. π. τ. ἀ. ἄϊον=
Ἑλλ. τ' ἀ. π. πλ. αὐχόμεναι=
Μ. τ. πῷ. π. στ. πόντ.

Digitized by Google

vs. 878. *Νᾶσοί θ' ἁ. κ. πρ. ἁ. περίμλυστοι=*
Τᾶδε γ. π. ὁ. τ. Λέσβος=
Ἐλαιάφ. τ. Σάμος=
Χῖος ἠ. Π. Ν. Μηκιστός=
Τήνῳ δ. συνάπτασ' Α. ἀγχιγείτων.
— 885. *Καὶ τ. ἀ. ἐ. μεσαπτίος=*
Λῆμν. Ἰ. θ' ἑ. κ. Ῥ. ἠ. Κνίδον=
Κυπρ. τ. π. Π. ἠ. Σόλος=
Σαλ. τ. τ. ν. ματρόπολις=
Τῶνδ' α. στ. Κ. τ. εὐκτεάνης=
Κ. κ. Ι. π. Ἐ. ἐκράτυνε=
— 892. *Παμμ. τ' ἐ. Ν. δ' ὁ. ἀμφιλάγας=*
Θεότρ. τ. ἀ. φ. πολέμοισι=
Δμαθ. μ. πλ. τ. ποντίαισιν.
— 930. *Πρόσφθ. α. ν. τ. κ. βοὰν=*
Κακόμ. ἰ. Μ. θρηκητῆρος=
Πέμψω παλιὰ ἰαχάν.
— 935. *Λύσθρ. ὦ. Δ. γὰρ=*
Ὅδ' α. μ. ἐ. ἐμοί.
— 939. *Λαοπ. τ. β. ᾧ. τ. βάρη=*
— 951. *Σισ. Π. Δ. ἠ. Ἀγδαβάτας.*
— 955. *Ἐκ ναὸς Ἐρέ. ἐ. α. Σαλαμίνιος=*
Στυφ. etc.
— 961. *Πᾶ δὲ Σ. ἀ. ἦ. Δ. εὐπάτωρ=*
— 967. *Ἰὼ ἰ. μ. μ. τ. ὠγυγίας=*
Κατιδ. ε. στ. Ἀθάνας=
Πάντ. ε. πιτύλῳ=
Ἐ. ἐ. ἐ. πλ. α. χέρσῳ.
— 1008. Chor. *ὀρῶ, ὀρῶ.*
Chor. *Τί τόδε λέγεις;*
Xerx. *Σεσωσμένον θαασυρὸν βελέεσσι,*

Digitized by Google

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

CODEX MANU EXARATUS MMDCCLXXXVII.

Digitized by Google

Digitized by Google

PARAPHRASIS ET GLOSSAE

COD. NO. MMDCCLXXXVII.

IN

SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EDIT. BRUNCK. ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

---

vs. 1. *Τέκνα.* ἐμὰ δηλονότι.

Νέα. νέοι ὄντες, καταγόνιοι δὲ ἀπὰ τῦ Κάδμυ.

Νέα. ἀπαλοί· νέοι, ἀπόγονοι τῦ Κάδμυ.

— 2. *Τίνας.* ἆρα τὰς ἐνταῦθα προεδρείας. Εἰκότως ἐνταῦθα εἶπε τὸ μοι, διὰ γὰρ αὐτὸν ἐκάθηντο.

— 3. *Ἱκτηρίοις.* ἱκετικοῖς· δεητικοῖς.

— 4. *Θυμιαμάτων.* ἃ πρὸς τὰς θεὰς ποιῦσιν οἱ ἱκετεύοντες θαμῶν.

vs. 5. *Παιάνων.* ὕμνων ἐπὶ ἀφέσει τῦ λοιμῦ ἀδομένων.

— 7. *Ὧδε.* ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς.

— 8. *Κλεινὸς.* ὁ ἔνδοξος διὰ τὸ καταβεβληκέναι τὴν Σφίγγα.

— 9. *Πρέπων.* ἄξιος τιμῆς· ἁρμόζων διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀξίαν.

— 10. *Πρὸ τῶνδε.* τῶν νέων.

Φράζε. λέγε.

Τρόπῳ. διὰ ποίαν

Digitized by Google

αἰτίαν ἐνταῦθα ὑπάρχετε, ἔστε.

vs. 11. Στέρξαντες. παθόντες.

— 12. Προσαρκεῖν. βοηθεῖν ὑμῖν, ἃ ἂν βέλησθε.

— Δυσάλγητος. ἄκαμπος (f. ἄκαμπτος aut ἀκαμπὴς) καὶ ἀνελεήμων.

— 13. Τοιάνδε. ἐλεεινὴν, οἵαν ὑμεῖς ἐνταῦθα προσκάθησθε.

Ἕδραν, τὸν καθήμενον λαόν.

— 14. Κρατύνων. κρατῶν.

— 15. Ἡλίκοι. ἀποῖοι.

Προσήμεθα. προσκαθήμεθα.

— 17. Οἱ μὲν. ἦγεν οἱ νέοι.

Πτέσθαι. δραμεῖν, βαδίσαι, ὁρμῆσαι διὰ τὴν ἐκ τοῦ λοιμοῦ βίαν καὶ καταβολήν.

Βαρεῖς. δυσχερεῖς, ἀδύνατοι.

Ζηνός. ἱερεὺς ὤν.

Οἱ δ' ἠϊθέων. τῶν νέων, ἀζύγων ὄντες, ἦγεν νέοι.

vs. 19. Λεκτοί. ἔκκριτοι.

Φῦλον. γένος τῆς πόλεως.

Ἐξεστεμμένον. ἐστεφανωμένον.

— 20. Θακεῖ. κάθηται.

Λιπλοΐς. δύο γὰρ ἐν Θήβαις ναοὶ Ἀθηνᾶς.

— 21. Μαντείας. Suprascript. μαντείᾳ.

— 23. Ἤδη. νῦν.

Σάλευει. κλονεῖται καὶ κινδυνεύει.

Ἀνακωφίσαι. ἀνενέγκαι.

— 26. Φθίνουσα. ἦγεν πᾶσι τοῖς θρέμμασιν ἐκ ἔχουσιν, ὅθεν τραφῆναι.

Βουνόμοις. μεγάλαις. Βῶς γὰρ τὸ μέγα· ὥσπερ καὶ βῶπαις ὁ μέγας παῖς.

— 27. Ἀγόνοις. ἀγεννήτοις, ἐκ ἔχουσι τροφήν.

Πυρφόρος. ἦγεν ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ποιῶν στιγματίας τοὺς ἀνθρώπους.

Digitized by Google

vs. 28. *Σκήψας.* ἐμπεσών.

Ἐλαύνει. ἀφανίζει.

Ἔχθιστος. μισητὸς πᾶσιν.

Μέλας. σκοτεινός.

— 30. *Δ' αἴδας.* γρ. δ' αἴδης.

Στεναγμοῖς. τῶν τὰς θανάτους ἐχόντων.

— 31. *Μὲν νῦν.* (sic) γρ. ἦν.

Ἰσάμενον. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ κρίνοντες.

— 32. *Ἐφέστιοι.* πρόσοικοι.

— 33. *Πρῶτον.* ἦγεν ἐν τῷ εὑρεῖν μηχανὴν καὶ ἀπαλλαγὴν αὐτῶν.

Συμφοραῖς. συναντήμασι.

— 34. *Δαιμόνων.* ἦγεν μηχανήσασθαι, πῶς χρὴ διαλλάξαι θεούς.

Συναλλαγαῖς. ὁμιλίαις.

— 36. *Σκληρᾶς.* τῆς χαλεπῆς ἡμῖν Σφιγγὸς τῆς ἔμμετρα φθεγγομένης.

Ὃν παρείχομεν. γρ. ὅνπερ εἴχομεν.

vs. 37. *Ἐξειδὼς.* εἰδὼς, ἀκηκοώς.

Δασμὸν τῆς σκληρᾶς ἀοιδῦ. ἦγεν τῆς Σφιγγὸς, ὃν παρείχομεν.

— 38. *Ἐκδιδαχθεὶς.* περὶ τῶν αἰνιγμάτων.

Προσθήκη. ἦγεν ὥσπερ ἂν εἰ θεὸς ἡμῖν προσετέθη.

Προσθήκη. συνάρσει, ξυμμαχίᾳ.

— 39. *Ὀρθῶσαι.* ἀνεγεῖραι κινδυνεύοντα.

— 40. *Κράτιστον.* ἐντιμώτατον.

Πρόστροποι. προσνενευκότες, προσκείμενοι.

Ἀλκὴν. βοήθειαν.

Εὑρεῖν. μηχανήσασθαι.

Ἀνδρὸς. μάντεως.

Οἶσθά που. τοῦτο κατὰ συνεκδοχήν.

Συμφορὰς. τὰ τέλη.

Digitized by Google

vs. 46. Ἀνόρθωσον. ἀνάστησον.

Εὐλαβήθηθ'. αἰδέσθητι τὰ πρόσθεν τὰ σὰ κατορθώματα καὶ ἡμᾶς ἕτως ἀθλίως ἔχοντας καὶ δεομένους σου.

Κλῄζει. ὀνομάζει.

Τῆς. ἐπὶ τὴν Σφίγγα.

Προθυμίας. ἕνεκα.

Μηδαμῶς μεμνώμεθα. ἐνθυμώμεθα.

— 50. Στάντες. πρώην.

Ὕστερον. διὰ τὸν λοιμόν.

Ἀσφαλείᾳ. ἐν γνώμῃ ἀσφαλεῖ καὶ ὄχυρᾳ (ὀχυρᾷ vel ἐχυρᾷ.) καὶ εὐβουλίᾳ τὸ ἐμπεσὸν κακὸν ἀνόρθωσον.

Τύχην. τὴν ἐπὶ τῆς Σφιγγὸς καλῶ εὐτυχίαν.

Ἴσος. ὅμοιος καθὼς πρώην.

Ὡς. ὅτι.

Οὐδέν. ἀδενὸς ἄξιον.

Ἔρημος. κενή.

— 59. Ἱμείροντες. κλαίοντες.

Ὡς. καθώς.

Οὐκ ἔστιν. ἀδεὶς ἀφ' ὑμῶν.

Γνωστὰ κ' ἐκ ἄγνωστα. Suprascriptum γνωτὰ κὲκ ἄγνωτα.

vs. 62. Ἄλγος. ἦγον ἡ λύπη, ἣν ὑμεῖς ἀλγεῖτε.

Εὔδοντα. εἰς τὰ παρόντα ἀμελῶς διακείμενον.

— 66. Ἴστε. γινώσκετε.

Πολλὰ. κατὰ πολύ.

— 69. Ἔπραξα. ἀντὶ τοῦ ἐνήργησα.

Ἦν δ'. θεραπείαν μόνην καλῶς εὕρισκον σκοπῶν.

Φροντίδος. λογισμοῦ.

— 70. Γαμβρὸν. συγγενῆ.

Πυθικὰ. μαντικά.

Ὡς πύθοιθ'. ἵνα ἐρωτήσῃ.

— 72. Ῥυσαίμην. ἀπαλλάξαιμι, σώσαιμι.

Ἥμαρ. τὸ ἐνεστός.

Ἤδη. νῦν.

Digitized by Google

νε. 75. *Καθήκοντος.* τῷ ὁρισμένῳ.

— *Ἵκηται.* ἀφίκηται.

Τηνικαῦτα. τότε.

Θεὸς. Ἀπόλλων.

Εἶπας. τοῦτο.

Προστείχοντα. προσερχόμενον.

— 80. *Εἴ.* εἴθε.

Τῷ. τινί.

Βαίη. ἔλθοι.

Λαμπρὸς. φαιδρός.

Ὡς περ. ἔστιν.

Ὄμμασι. ὄμματι suprascript.

— 82. *Εἰκάσαι.* νομίσαι.

Πολυστεφὴς. περιεστεμμένος.

Παγκάρπῳ. ἀειθαλῆς.

Τάχα. ταχέως.

— 84. *Εἰσόμεσθα.* γνωσόμεθα.

Σύμμετρος. ἦγεν οὐκ ἀπέχων ἡμῖν πολύ, ἀλλὰ μέτριος.

Κήδευμα. συγγένεια.

— 86. *Φάτιν.* φήμην. (ordine inverso.)

Δύσφορα. τὰ δοκοῦντα σχέτλια.

Ὀρθὸν. ἦγεν τελεσθέντα ὡς δεῖ.

Εὐτυχεῖν. ὑμᾶς.

νε. 90. *Προδείσας.* ἀντὶ τοῦ δείσας.

Χρῄζεις. θέλεις.

Ἕτοιμος. εἰμί.

Στείχειν. ἔρχεσθαι.

Ἔσω. τοῦ οἴκου.

Εἰς. (pro ἐς.) πρός.

— 93. *Λῦδα.* λέγε.

Ψυχῆς. ἀντὶ τοῦ ζωῆς.

Ἄνωγεν. ἐκέλευσεν.

Ἐμφανῶς. καὶ οὐκ αἰνιγματωδῶς.

Τεταραμένον. ἐμπεφυκός.

— 98. *Ἐν τῇδ'.* γρ. ἐκ τῆσδ'.

Τρόπος. ἡ μεταχείρησις.

— 100. *Ἀνδρηλατοῦντι.* τὸν πράξαντα τοῦτο ἄνδρα ἐλαύνοντας.

Φόνῳ. τοῦ φονεύσαντος, τοῦ φονευθέντος.

Αἷμα. δι' ὃ τὸ μίασμα. λέγει δὲ τὸν φόνον τοῦ Λαΐου. τὸ δὲ

Digitized by Google

Χειμάζει ἀντὶ τοῦ πλυδωνίζει καὶ διαφθείρει.

vs. 102. *Τύχην. τὸν φόνον.*

Ἀπευθύνειν. διεξάγειν.

Χθόνα. πόλιν. (ordine inverso.)

— 105. *Πω. γρ. που.*

Ἐπιστέλλει. προστάττει.

Αὐτοέντας. ἦγον τοὺς γινομένους αὐτόχειρας.

Τιμωρεῖν. κολάζειν.

Οἵδ'. οἱ αὐτόεντες.

Ἴχνος. ἀρχὴ καὶ ἀφορμή.

Δυστέκμαρτον. ἀφανές, ἀκατανόητον.

Αἰτίας. μέμψεως ἤτοι τοῦ φόνου.

— 111. *Ἀλωτὸν. καταληπτόν.*

— 114. *Θεωρὼς φασι —— εἰς Ἀπόλλω, μαθεῖν περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδὸς, εἰ ἄρα ζῇ.* Cetera consentiunt cum scholiis Demetrii Triclinii impressis.

Ἐκδημῶν. ἦγεν ἀπερχόμενος εἰς Ἀπόλλω.

vs. 115. *Ἀπεστάλη. ἀπῆλθε.*

Συμπράκτωρ. μέτοχος.

Ὅτου. ἀφ' οὗ.

Ἐχρήσατ' ἄν. κατενόησε τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

— 118. *Θνήσκουσι. πάντες οἱ σὺν αὐτῷ.*

Πλὴν. εἰ μή.

Φυγὼν. ἐσώθη.

Μαθεῖν. ἡμᾶς.

— 122. *Συντυχόντας. κατὰ τύχην φανέντας.*

Ῥώμῃ. ἦγεν ἐ μιᾷ πληγῇ.

Πλήθει. ἦγεν πάντας ὁμῶς συμπεσόντας αὐτῷ.

— 126. *Δοκοῦντα. ἦγεν καὶ ἡμεῖς ὅτως ἐνομίζομεν.*

Οὕτω. ὡς φατέ.

Ταὐτ'. γρ. τοῦτ'.

— 130. *Ποικιλῳδὸς.*

Digitized by Google

ἡ ποικίλα καὶ δύςφραστα ᾄδουσα.

Πρὸς ποσὶ. ἤγουν τὸ ἐνιστάμενον ἐξ αὐτῆς κακόν.

Μεθέντας. ἀφέντας.

Τ' ἀφανῆ. ἤγουν τὸ περὶ τοῦ φόνου ζητεῖν.

Προςήγετο. ἠνάγκαζεν.

vs. 132. Φανῶ. δείξω.

Ἐπιστροφὴν. ἔρευναν, φροντίδα, ἐπιμέλειαν.

Τιμωροῦντα. βοηθοῦντα.

Ἀποσκεδῶ. ἀπολύσω.

Μύσος. μίασμα.

Τοιαύτῃ. ἐπιβούλῳ.

— 141. Προςαρκῶν. βοηθῶν διὰ τὴν περὶ τοῦ φόνου ζήτησιν.

Ὠφελῶ. ἀσφάλειαν γὰρ τῇ ἀρχῇ πορίζω.

Βάθρων. ἐπί.

Ἱκτῆρας. τοὺς ἱκετικούς.

Ὧδ', ἐνταῦθα.

— 145. Δράσοντος. ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν.

Πεπτωκότες. κινδυνεύοντες.

Ἱστώμεσθα. ἐπὶ τῶν βάθρων τοῦ ζητῆσαι τὸ αἴτιον τοῦ λοιμοῦ.

vs. 151. Φάτις. φήμη.

Ποτε. ἄρα.

Τᾶς. ἀπό.

Ἀγλαὰς. εὐδαίμονας.

Ἐκτέταμαι. ἐκπέπληγμαι.

Δείματι. φοβήματι.

Πάλλων. κινῶν.

— 154. Ἰήιε. τοξικέ.

Δάλιε. ἐν Δήλῳ τιμώμενε Ἄπολλον, ἔφορε τοῦ λοιμοῦ.

Ἀζόμενος. σεβόμενός σε.

Περιτελλομ. ἐπελθούσαις, περιερχομέναις.

Ἐξανύσεις. τελέσεις.

Χρέος. χρείαν, καὶ γὰρ χρεία πολλὴ ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ λοιμοῦ.

Digitized by Google

vs. 158. Ἄμβροτε. θεία.

Φάμα. μαντεία.

Κεκλόμενος. ἐπικαλούμενος. γρ. κεκλομένῳ.

Γαιάοχον. συνέχουσα τήνδε τὴν γῆν.

Κυκλόεντ'. κυκλοτερῆ.

Εὐκλέα. ἔνδοξον.

Θάσσει. κάθηται.

— 164. Ἄτας. δυστυχίας.

Ὀρνυμένας. κινουμένας.

Ἠνύσατ'. ἐτελέσατε.

Ἑκτοπίαν. πορρωτάτην καὶ μακράν.

Πόποι. θεοί, ἢ φεῦ φεῦ.

Ἀνάριθμα. πολλά.

— 169. Στόλος. ἡ πρὸς τὸν βίον πορεία καὶ δίαιτα.

Ἔνι. ὑπάρχει.

Ἔγχος. δύναμις, βοήθεια.

Ἀλέξεται. βοηθήσει ἑαυτῷ.

Ἔγγονα. τὰ σπέρματα καὶ ἡ ἄλλη πόα.

Κλυτᾶς. ἐνδόξου.

vs. 173. Αὔξεται. ἀναδίδοται.

Τόκοισιν. γένεσιν.

Ἰητῶν. θρηνητῶν.

Καμάτων. πόνων.

Ἀνέχουσι. ἀναφαίρουσιν. (Error ex pronuntiatione ortus pro ἀναφέρουσιν.) ἐλευθεροῦνται.

— 175. Ἄλλον. ἄνθρωπον.

Προσίδοις. συνίδοις.

Αἰπερ. καθά.

Εὐπτέρου. ταχύτατον.

Κρείσσων. κάλλιον.

Ἀμαιμακέτου. ἀκαταπονήτου.

Ὀρμενον. φερόμενον. Καλῶς εἶπε τὸ

Ἀκτὴν, παρ' ὅσον διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, ὡς λήθουσιν, εἰς Ἅιδου περῶσιν οἱ θανόντες.

— 178. Ἑσπέρου. σκοτεινοῦ.

Digitized by Google

Θεῶ. Ἄιδη.

Ἀνάριθμος. μέτοχος. (ac si legisset ἐνάριθμος.)

Νηλέα. ἀνηλεῆ.

vs. 180. Δὰ (forte δ' ἄ) γένεθλα. (γενέθλα.) γρ. δὲ. Ἔμβρυα· μήπω τυχόντα τῶ πρέποντος καιρῶ τῷ τοκετῷ.

— 182. Ἀνοίκτως. ἀνηλεῶς.

Ἐπὶ. σὺν ταύταις.

Ματέρες. αὐτῶν τῶν ἀλόχων.

— 185. Λυγρῶν. ἀθλίων.

Ἱκτῆρες. παρακλήτορες.

Παιὰν. ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμῶ.

Λάμπει. αὐξάνεται.

Γῆρυς. βοή.

Ὅμαυλος. συμμιγής.

— 188. Ὧν ὕπερ. τῶ παιᾶνος καὶ τῆς βοῆς.

Εὐῶπα. εὐόφθαλμε Ἀθηνᾶ. Εὕρηται καὶ Εὐωπὰν, ὃ πρὸς τὸ ἀλκὴν συνάψεις ἕτω(ς)· ἀλκὴν καὶ βοήθειαν εὐωπὰν καὶ χαρίεσσαν.

vs. 190. Εἰκότως τὸν λοιμὸν Ἄρει παρεικάζει ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος.

Περιβόητον δὲ καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γενέσθαι ὥσπερ ἐν πολέμῳ βοάς. Περιβόητος. μέγας καὶ σφοδρός.

— 192. Φλέγει. καίει.

Μαλερὸν. καυστικόν.

Ἄχαλκος. ἦγεν δίχα ξίφους καὶ ἀσπίδων.

Ἀντιάζων. ἐμπίπτων.

— 193. Παλίσσυτον. ὀπισθόρμητον.

Δρόμημα. πορείαν.

Νωτίσαι. δὸς παλινδρομῆσαι.

Ἄπυρον. ἦγεν ξένον πορφύρωτατον.

Ἀπόξενον. εἰς τὸν ἄξενον πόντον.

Θάλαμον Ἀμφι-

Digitized by Google

τρ. ἦγεν εἰς τὸν Ὠκεανόν.

vs. 198. Τέλει. ἐν.

Εἴ (pro ἦν) τι. κακόν.

Τὸν. ὄντινα λοιμόν.

Πυρφόρων. καυστικῶν.

Κράτη. ἐξουσίαν.

Νέμων. ἔχων, εὐάγων.

— 202. Φθίσον. ἀφάνισον.

Ἀγκυλῶν. τόξων.

Ἀδάμαστ'. θεῖα, ἄφθαρτα.

Ἐνδατεῖσθαι. ὁρμᾶσθαι κατὰ τῶ λοιμῶ.

— 206. Ἀρωγὰ. σύμμαχα ἡμῖν.

Προσταθέντα. ὁρισθέντα παρά σε.

Πυρφόρους. καυστικάς.

Λύκει' ὄρεα. εἰς ἃ οἱ λύκοι διατρίβουσι.

Διάσσει. διέρχεται. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός.

Χρυσομίτραν. τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν.

Ἄγλας. Θέλοιμ' ἄν χωρεῖν κατὰ τῶ λοιμῶ. Εἰκότως τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα ἄγλας καλεῖ· ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν Σελήνην. Πυρφόρους δὲ ἢ διὰ τὸ δίκην πυρὸς τῆς δεχομένης τυγχάνειν, ἢ διότι χρυσᾶ ἦσαν. (Impressa τοῖς δεχομένοις τὰ βέλη — ἦν.)

vs. 210. Κικλήσκω. ἐπικαλοῦμαι.

Ἐπώνυμον. ἤτοι Θηβαῖον.

Οἰνῶπα. κωμαστήν.

Εὔϊον. γρ. εὐΐων.

Ὁμόστολον. ὁμοδίαιτον.

Πελάσθῆναι. πλησιάσαι.

Φλέγοντ'. καίοντα.

Ἀγλαῶπι. πυρφόρῳ.

Πεύκᾳ. λαμπάδι καταχρηστικῶς.

— 215. Ἀπότιμον. ὃν ἀδεῖς τιμᾷ.

Ὑπηρετεῖν. ἦγεν ὑπὲρ αὐτῆς σπουδάζειν.

Ἄ. ἔπη.

Digitized by Google

Ξένος. κεχωρισμένος.

Τᾷ λόγῳ. ἐ γὰρ πώποτε περὶ τούτῳ ἤκουσα.

Ξένος δὲ. ἐ γὰρ ἦν (forte παρῆν), ὅτε ὁ φόνος ἐπράχθη.

Πραχθέντος. ἔστι δὲ τὸ (f. τᾷ) πραχθέντος ὑδέτερον.

vs. 220. *Οὐ γὰρ ἄν.* πλείστῳ χρόνῳ ὄντος τᾷ ἐν μεταξὺ, ἀνεζήτουν. τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴ ἤδειν καταληψόμενος. *Ἐλπίδα* δὲ αὐτοῖς ὑποβάλλει, ἵνα προθυμοτέρως ἐργάσηται.

— 221. *Ἴχνευον.* ἠρεύνων.

Αὐτό. (pro vulg. αὐτὸς.) τὸ περὶ τᾷ μιάσματος.

Ὕστερος. τᾷ φόνῳ.

Ἀστὸς. γρ. αὐτὸς. (quod forte ex interpretatione ad marginem scriptum.)

Ἀστὸς. πολίτης.

vs. 226. *Σημαίνειν.* δηλῶν.

Τᾷπίκλημα. τὸ ἁμάρτημα.

Ὑπεξελῶν. τὸ φοβεῖσθαι.

— 230. *Αὖ.* πάλιν. (In schedis meis habeo αὖθις.)

Αὐτόχειρα. τὸν φονέα.

— 235. *Ἄ ἀκ τῶνδε.* Ἐκ τᾷ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τᾶτο.

— 233. *Εἰ φίλε.* εἰ ἐκεῖνος ἐποίησε, ὑπὲρ ἐκείνου ἀπενέγκει τᾶπος τὸ περὶ τᾷ φόνᾳ.

Χαὐτᾷ. εἰ αὐτὸς ἐποίησε.

Ἄ ἀκ τῶνδε. ἐκ τᾷ μὴ ἐκεῖνον εἰπεῖν τᾶτο.

— 237. *Ἀπαυδῶ.* ἀπαγορεύω.

Θρόνους. ἐξουσίαν.

Νέμω. διεξάγω, ἔχω.

Εἰς δέχεσθαι. ἐν τῷ οἴκῳ.

Θύμασι. ἐν θυσίαις.

— 240. *Χέρνιβας.* καθάρσια.

Digitized by Google

Νέμειν. παρέχειν αὐτῷ.

Ὠθεῖν. ἐξελαύνειν.

Τῶδ' ἡμῖν. τῷ ἀνθρώπῳ. δέον εἰπεῖν ὡς ὄντως μίασμα, πρὸς τὸ τῶδε ἐποίησε τῷ μιάσματος.

vs. 243. *Ἐξέφηνεν.* ἐδήλωσεν.

Λαίμονι. Ἀπόλλωνι.

Τῷ δ' ἀνδρὶ. τῷ Λαΐῳ.

Πέλω. γρ. τελῶ.

— 246. *Κατεύχομαι.* καταρῶμαι.

Κακῶς νιν ἄμοιρον. κακοδαίμονα.

Ἐκτρίψαι. μετὰ ἐκτριβῆς καὶ ἀφανισμῷ τελέσαι.

— 249. *Ξυνέστιος.* σύνοικος.

Ξυνειδότος. γινώσκοντος τῦτο.

Παθεῖν. ἐμέ.

Τοῖς δ'. τοῖς φονεῦσι.

— 252. *Ταῦτα.* ἃ προειρήκειν.

Ἐπισκήπτω. ἐντέλλομαι.

Τελεῖν. ποιεῖν.

Ὑπέρ τ' ἐμαυτῦ. ὁ γὰρ ἐκεῖνον ἀποκτείνας ἴσως ἂν καὶ ἐμέ.

Θεῦ. προσέταξε γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίασμα.

Γῆς. ἵνα παύσηται τῷ λοιμῷ.

Ἀθέως. ἔξω τῆς θεῶν ἐπιμελείας.

vs. 255. *Πρᾶγμα.* ὁ φόνος.

Θεήλατον. ἐκ θεῦ ἐλθὸν εἰς ζήτησιν.

Ἀκάθαρτον ὑμᾶς. Suprascript. ἡμᾶς.

Ἐπικυρῶ. ἐπὶ τῷ Ἀπόλλωνος λόγῳ βεβαιῶ.

Ἐκεῖνος. ὁ Λάϊος.

— 260. *Ὁμόσπορον.* ὁμόκοιτον.

Κοινῶν. καὶ εἰ μὴ ἐκείνῳ τὸ γένος ἐδυστύχησεν, ἦν ἂν ἡμῖν κοινὰ ἐκπεφυκότα ἔγγονα ἀπὸ τῶν κοινῶν παίδων.

Γένος. τι.

Ἐδυστύχησεν. ἀπέθανεν.

Digitized by Google

Ἐκπεφυκότα. γεγνηθέντα.

vs. 263. Κείνου. μέρος. (Ad marg. Κρᾶτ'. Κρᾶτα. suprascript. κεφαλή. Κάρτ'. λίαν.)

Ἐνήλαθ'. ἐνέπεσε.

Ἀνθ' ὧν. εἰ ἔχων τὴν ἀρχὴν, ἣν εἶχεν ἐκεῖνος.

Ὑπερμαχοῦμαι. ὑπεραγωνιοῦμαι.

Ἀφίξομαι. ἥξων πᾶσαν σπουδὴν καὶ ζήτησιν εἰσενέγκω.

— 266. Αὐτόχειρα. τὸν αὐτοχείρως πράξαντα.

Λαβδακείῳ. τῷ Λαβδάκου, υἱῷ τοῦ Λαΐου. ἔστι δὲ ἡ δοτικὴ πρὸς τὸ φόνου.

— 269. Καὶ ταῦτα. ἃ πρὶν εἴρηκα, λέγω τὸ μήτ' εἰσδέχεσθαι καὶ τὰ ἑξῆς.

Θεοῖς. εἰς θεούς.

Ἄροτον. ἠροτριασμένην. (sc. γῆν.) γρ. Ἄροτον.

Ἀνιέναι. ἀναδιδόναι.

vs. 271. Γυναικῶν. ἀνιέναι.

Ἀλλὰ. εὔχομαι.

Πότμῳ. τῷ ἐνεστῶτι λοιμῷ.

— 272. Φθερεῖσθαι. φθαρεῖσθαι, φθαρήσεσθαι.

Ἐχθίονι. χείρονι.

Τάδ'. ἃ ἔφην.

Σύμμαχος. βοηθός.

Ξυνεῖεν. ἦγεν βεβοηθηκότες. καὶ ἐμμελῶς. (ἐμμελεῖς? Conf. Hesych. in Ἐμμελὲς et Ἐμμελῶς.)

— 276. Ἀραῖον. καταράσιμον.

Ἔκτανον. τὸν Λάϊον.

Ζήτημα. τὸ περὶ τοῦ φόνου.

Πότε. ἆρα.

— 280. Ἀναγκάσαι. ὡς δὲ καὶ Ἀπόλλων, εἰ ἐβούλετο, αὐτίκα ἂν ἐδήλου τὸν φονέα, καὶ οὐ ζητεῖν ἡμᾶς τοῦτον εἴα. Eadem fere sunt Triclinii impressa.

Οὐδεὶς. γρ. οὐδὲ εἷς. Textus verba et sensu

Digitized by Google

et metro carent: ἂν μὴ θέλωσιν, ἐδεῖς δύνατ' ἀνήρ.

vs. 283. *Τρίτ'. δοκᾶντά σοι.*

Παρῆς. ἀφῆς.

Φράσαι. ταῦτα.

Ταὔθ'. ὅμοια.

Ὁρῶντ'. γινώσκοντα.

— 285. *Μάλιστα. παντὸς ἄλλου.*

Σκοπῶν. ἐρευνῶν καὶ ζητῶν.

Ἐν ἀργοῖς. ἦγεν ἐκ ἐν ἀμελείᾳ τοῦτο ἐποίησα.

Ἐπραξάμην. ἀλλὰ σπουδαίως.

Εἰπόντος. ἐμοὶ περὶ τούτου.

Πομπὸς. ἡγεμόνας καὶ διακονιστάς.

Θαυμάζεται. εἰς θαῦμά μοι καθίσταται.

— 290. *Κωφὰ. ψευδῆ.*

Παλαί'. σαθρὰ καὶ μάταια.

Σκοπῶ. ἦγεν παντὶ λεγομένῳ λόγῳ προσέχω, εἴπερ ἀφορμὴν περὶ τῶν παρόντων εὕροιμι.

Ἐλέχθη. ὁ Λάϊος.

vs. 293. *Ἧκουσα. ἐκ τοῦ Κρέοντος.*

Ἰδόντ'. ὡς ὑπὸ ὁδοιπόρων ὄλωλε.

Ἀλλ' εἴ τι. γρ. (vitiose) *εἴ τις.*

Δὴ. μήν.

— 296. *Τάρβος. ἦγεν ὅσον οὐκ ἔσχε φόβον, ἡνίκα ἐποίει, οὐδ' ἀπειλὰς πτήξειεν.*

Ἐξελέγχων. εἰς φῶς ἄγων.

— 299. *Ἐμπέφυκεν. ἔνεστιν.*

Νωμῶν. διεξάγων τῷ νῷ καὶ εἰδώς.

Διδακτά. γνώσει καὶ διδαχῇ ὑποπίπτοντα.

Χθονοστιβῆ. γήϊνα.

— 305. *Μὴ βλέπεις. τυφλὸς γάρ.*

Φρονεῖς. καταλαμβάνεις.

Προστάτην. ὑπέρμαχον.

Πέμψασιν. παρ' ἐκείνου ὥστε μαθεῖν, τί χρὴ ποιεῖν.

Digitized by Google

Ἔκλυσιν. ἀπαλλαγήν.

Νοσήματος. λοιμῦ.

Μαθόντες εὖ. ἀκριβῶς ἐπιγνόντες.

vs. 310. Φθονήσας. κρύψας· ὁ γὰρ φθονῶν κρύπτει τὴν ἀλήθειαν.

Σεαυτὸν. Θηβαῖος γὰρ καὶ σύ.

Ὁδὸν. πορείαν καὶ μετάχείρησιν.

Ῥῦσαι. ἐξ αὐτῆς.

Μίασμα. ὃ κατέσχε τὴν πόλιν διὰ τὸν τῦ Λαΐυ θάνατον.

— 314. Ἐν σοὶ. ἦγεν τὰς ἐλπίδας εἰς σὲ ἔχομεν τῦ βίυ.

Ὠφελεῖν. τὺς δεομένυς αὐτῦ.

Πόνων. γρ. Πόνος.

Φρονεῖν. ἐκεῖσε.

Δεινὸν. ὄντως, λίαν.

Μὴ τέλη λύει. ἀντὶ τῦ λυσιτελεῖ.

Ταῦτα. ἃ ἔφην, ὅτι ὡς δ. φρ. κ. τὰ ἑξῆς.

— 318. Διώλεσ'. οἱονεὶ ἐπιλέλησμαι καὶ ἔξω τῆς διανοίας ἐκ οἷδ' ὅπως γεγόνασι.

Ἄθυμος. λυπηρός.

Ῥᾷστα. εὐκόλως καὶ ἀνενοχλήτως.

Σὺ. διοίσεις.

vs. 322. Ἔννομ'. δίκαια.

Προσφιλές. ἀποδεκτόν.

Τήνδ'. ταύτην τὴν πόλιν.

Φάτιν. μαντείαν. ἦγεν μὴ μαντευόμενος αὐτῇ τὰ λυσιτελέσοντα.

Σοὶ. τὸ σοὶ εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτέον.

— 324. Ἰὸν. ἐρχόμενον.

Πρὸς καιρὸν. ἦγεν πρεπόντως, ἁρμοδίως καὶ λυσιτελῶς.

Ὡς. ἵνα.

Πάθω. ἀκαίρως δόξω· σιγῶ δηλονότι.

— 326. Φρονῶν. ἔχων λέγειν περὶ τῶν παρόντων.

Ἀποστραφῇς. ἡμῖν.

Ἱκτήριοι. παρακλητικοί.

Digitized by Google

Φρονεῖτ'. ἀ γινώσκετε τὸ λυσιτελές.

vs. 330. *Ξυνειδὼς. ὅθεν ἀπαλλαξόμεθα τῇ λοιμῷ.*

Ἄλλως. ἦγεν μάτην.

Ἐλέγχεις. ὥσπερ εἰς ἔλεγχον προφέρεις καὶ πολυπραγμονεῖς.

— 335. *Ὀργάνειας. κινήσεις εἰς ὀργήν.*

Ἄτεγκτος. σκληρὸς, ἀκαμπής.

Κἀτελεύτητος. μὴ τέλος τοῖς ζητουμένοις διδὺς, ἀτελεσφόρητος.

— 337. *Ὀργὴν ἐμέμψω. ἣν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βουλόμενος λέγειν, ὅθεν παύσονται.*

Ναίουσαν. οἰκοῦσαν. λέγει δὲ ἣν (ᾗ) νῦν κατ' αὐτῆ ἐχρήσατο εἰπὼν, ὦ κακῶν κάκιστε.

— 341. *Ἥξει. ἐκ ἀτιμάζω, ἃ λέγειν με ἀναγκάζεις.*

Στέγω. φυλάσσω.

Πέρα. ἐπέκεινα ὧν ἔφην, ὅτι ἐκ εἶπον.

— 345. *Παρήσω. ἀφήσω.*

Οὐδὲν. ἐκείνων.

Ὀργῆς. ἦγεν ὡς δυνατὸς ὢν ὀργίζεσθαι.

Ξυνίημι. ἱκανὸς (ἑκανὰ?) πρὸς κόλασιν εἶναί σοι.

Δοκῶν. φαινόμενος.

vs. 347. *Ξυμφυτεῦσαι. σὺν ἄλλῳ πανουργεύσασθαι.*

Χερσὶ. ἀλλὰ βιαίᾳς.

Καίνων. φονεύων.

Τὄργον. τὸν φόνον.

— 350. *Ἀληθὲς. ἔστι τοῦθ', ὃ λέγεις.*

Κηρύγματι. τῷ ὀνείδει λέγω τὸ τῦ φόνυ.

— 354. *Ἐξεκίνησας. ἐξήνεγκας κατ' ἐμοῦ.*

Φεύξεσθαι. ἦγεν πῦ φυγὼν ἐκ ἕνεκα τούτυ δώσεις ἐμοὶ δίκην.

Τἀληθὲς. ἦγεν τὴν ἀλήθειαν ἰσχυρὰν ἔχων ἐ πεφόβημαι.

Διδαχθεὶς. ἦγεν πόθεν μαθὼν τὴν ἀλήθειαν δοκεῖς ἰσχυρὰν ἔχειν.

Πρὸτρέψω. ἐκίνησας.

Digitized by Google

Μάθω. ἵνα ἀκριβῶς γνώσωμαι.

vs. 360. *Ξυνῆκας.* ἐνόησας ὃ εἶπον.

Ἔκπειρᾷ. ἀλλὰ δοκιμάζεις καὶ ἐνοχλεῖς.

Οὐχ. ἔφρασα ὅτως.

Γνωστὸν. νοούμενον.

Λῦθις. διὰ τὸ μὴ νοῆσαι.

Οὔτι. ὐδαμῶς.

Κυρεῖν. ὑπάρχειν. *Λέον εἰπεῖν, ὃν ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐποίησε.*

— 363. *Χαίρων.* μετὰ χαρᾶς.

Πημονὰς. βλάβας ἐμοί. *Λέγω δὲ ταῦτα, ἃ φῄς.*

Ὅσον. εἰπὲ δηλονότι.

— 365. *Χρῄζεις.* γινώσκειν.

Εἰρήσεται. λεχθήσεται.

Λελῆθέναι. σαυτὸν καὶ τὰς ἄλλας.

Φιλτάτοις. ἦγεν τῇ μητρί.

Αἴσχιστ᾽. κακῶς καὶ ἀνόμως συνόντα.

Ἵν᾽. ὅπου ὑπάρχεις.

vs. 368. *Ἦ.* ἆρα.

Γεγηθὼς. χαίρων.

Κράτος. σθένος.

Εἶπερ. γεγηθότως λέξω ἐν ἀνθρώποις.

Ἔστι. πᾶσιν.

Πλὴν. χωρίς.

— 370. *Ταῦτ᾽.* γρ. *Τοῦτο. Οὐκ ἔστι τὸ κράτος τῆς ἀληθείας.*

Οὐδεὶς. ἀντὶ τοῦ πᾶς.

Τῶνδ᾽. τῶν παρεστώτων.

Τρέφῃ. τιτέστι, διύλιε ἐν τῷ σκότει διατρίβεις.

— 376. *Οὐ γὰρ.* ἐκ αὐτὸς βλάψεις.

Μοῖρα. πεπρωμένον.

Πεσεῖν. θανεῖν.

— 377. *Ἐκπρᾶξαι.* τὸν ἐμὸν θάνατον οἰκονομῆσαι . . . . Cetera, ut passim, improba ligatoris manus corrupit.

Ταῦτα. ἃ κατ᾽ ἐμοῦ λέγεις.

Digitized by Google

Σὺ σοὶ. πῆμα ὑπάρχεις.

vs. 380. Πλᾶτε. εὐδαιμονία.

Τυραννὶ. βασιλείᾳ.

Πολυζήλῳ. τῇ πᾶσιν ἐπιθυμητῇ ζωῇ.

Φυλάσσεται. παρὰ τῶν ἄλλων.

— 384. Εἰσεχείρισε. ἔδωκε.

Ἱμείρεται. ἐπιθυμεῖ, σπεύδει.

Ὑφεὶς. ὑποβαλών.

Μηχανορράφον. μηχανικὸν καὶ ἀπατεωνα.

Ἀγύρτην. Est scholion Triclinii impressum vs. 388.

— 389. Δέδορκε. ἀποβλέπει.

Πᾷ. ἦγεν ἐν ποίῳ πράγματι.

Σαφὴς. ἀληθής.

Ῥαψῳδὸς. ἡ ἔμμετρα λέγουσα ἀναιδὴς καὶ ἁρπακτικὴ Σφίγξ.

— 392. Ἐκλυτήριον. ἐλευθερωτήριον τῆς ἐξ αὐτῆς ἐπιθέσεως.

Τῷ κιόντος. τῷ ἐπελθόντος καὶ τυχόντος.

Διειπεῖν. σαφηνίσειν.

Ἔδει. χρεία ἦν.

vs. 395. Πρόφάνης. πρὸ ἐμοῦ ἐδείχθης.

Γνωτὸν. νοούμενον.

Νιν. τὴν Σφίγγα.

— 398. Γνώμῃ. ἐν οἰκείᾳ διανοίᾳ, ἀλλ' ἀ μαντείᾳ.

Κυρήσας. ἐπιτυχὼν τοῦ αἰνίγματος.

Πειρᾷς. θέλεις.

Δοκῶν. νομίζων.

Θρόνοις. τῇ βασιλείᾳ.

— 400. Παραστατήσειν. συνδράσειν.

Κρέων. γρ. κλαίων.

Παθὼν. κολασθείς.

Εἰκάζουσι. ὑπονοοῦσι.

Τῷδ'. τῷ Τειρεσίᾳ.

— 405. Δοκεῖ. φαίνεται.

Τοιούτων. ὀργῆς, θυμοῦ.

Λύσομεν. τελέσομεν, κατορθώσομεν.

Digitized by Google

vs. 408. Τυραννεῖς. βασιλεύς εἶ.

Ἐξισωτέον. ἄξιον ὑπάρχει ἐμοὶ ἐξισῶν.

Γᾶν. ἄρα.

Ἀντιλέξαι. σοί.

Κρατῶ. τῷ ἔχειν ἐπ' ἀδείας ἀντιλέγειν, ἔνθα δεῖ.

— 410. Δῶλος. ἵνα ὑπείκω; οἷς ἂν λέγοις.

Λοξίᾳ. ἵνα τῆς ἀληθείας προΐσταμαι.

Προστάτης. ὑπέρμαχος.

Γεγράψομαι. κατηγορηθήσομαι, ὡς αὐτὸς ὠνείδισας, ἢ λογισθήσομαι.

— 413. Δεδορκὼς. ὅτι ὀφθαλμοὺς ἔχεις.

Βλέπεις. ἦγον ἃ κατανοεῖς.

Ἵν'. ὅπου.

Ναίεις. ἐν τοῖς πατρὸς οἰκείοις δώμασιν.

Ὅτων. ἦγον μετὰ τῆς μητρός.

Ἀφ' ὧν. ἦγον ἐξ ὧν γέγονας.

Λέληθας. σαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους.

Νέρθε. εἰς τὸν Ἅιδην.

vs. 417. Ἀμφιπλὴξ. ἀμφοτέρωθεν πλήττουσα.

Ἐλᾷ. ἐλαύνει.

Βλέποντα. τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντα διὰ τὸ μὴ συνεῖναι τὴν ἀνομίαν.

Ἔπειτα. ὕστερον δὲ τυφλωθέντα διὰ τὸ συνεῖναι.

— 422. Καταίσθη. νοήσεις.

Τμέναιον. τὸν γάμον.

Ἄνορμον. κακολιμένιστον.

Εὐπλοίας. εὐτυχήσας διὰ τὰ τῆς Σφιγγὸς αἰνίγματα.

— 425. Ἐξισώσει. ἐξομοιώσει.

Κρέοντα. ὡς σοί με ὑποβάλλοντα, ὡς λέγεις.

Στόμα. ὡς λάλον.

Προπηλάκιζε. ἀτίμαζε.

Digitized by Google

Κάκιον. χεῖρον.

vs. 428. *Ἐκτριβήσεται. ἀφανισθήσεται.*

Ἦ ταῦτα. ὄντως, ἄρα.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

Ἀποστραφεὶς. ἐκχωρήσας.

— 431. *Ἄπει. ἀπέλθῃς.*

Ἰκόμην. ἔσθι δέ, ὡς οὐδὲ ἦλθον ἄν.

Σχολῇ. ἀντὶ τοῦ βραδέως, ὀδαμῶς.

Ἐστειλάμην. μετεκαλεσάμην.

— 436. *Γονεῦσι. ἤγουν τῇ σῇ μητρί.*

Εὔφρονες. εὐφραντικοί, ὡς παρανομίας αὐτὸς ἐξάγοντες. γρ. Ἔμφρονες. ἤγουν φρόνιμοι.

Μεῖνον. καρτέρησον.

Ἄγαν. ὄντως, λίαν.

Αἰνικτὰ. αἰνιγματώδη.

Ἀσαφῆ. ἄγνωστα.

Φύσει. ἀντὶ τοῦ οἷων γονέων δείκνυσι.

— 438. *Διαφθερεῖ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ βίου ἀνατροπήν.*

vs. 440. *Σὺ ταῦτ'. ὥσπερ εἶρων. — ἔπαινον.* Eadem sunt, quae in Scholiis antiquis vs. 440. leguntur.

Ἄριστος εὑρίσκειν. ὡς πρώην ἐκόμπασας. ἔστι δὲ ὁ λόγος πρὸς γέλωτα.

— 443. *Μέλει. τῆς ἐμῆς σωτηρίας.*

Παῖ. θύγατερ.

Παρὼν. ἐνταῦθα.

Συθεὶς. ἐκχωρήσας.

Ἀλγύνεις. εἰ γὰρ ἐνταῦθα τυγχάνεις, καὶ πλέον λυπήσεις.

— 448. *Πρόσωπον. ἐξουσίαν.*

Ἔσθ' ὅπου. καιρὸς ἢ ὅτε.

Οὗτος. ὁ φονεύς.

Ξένος. λέγεις γὰρ ἐκ Πολύβου φὺς ἐνταῦθα ἐλθεῖν.

— 456. *Προδεικνὺς. ἑαυτῷ.*

Digitized by Google

Ὁμόσπορος. ὁμόγαμος.

Φάσκειν. ἀντὶ τοῦ, φάσκε, θέλε φάσκειν.

Ἤδη. ἀπὸ τοῦ νῦν.

Τίς. ἔστι.

vs. 463. Θεσπιέπεια. ἡ χρησμολόγος καὶ μαντική.

Ἀῤῥητ'. δύσφημα.

Τελέσαντα. πράξαντα.

Ὥρα. καιρός.

Νιν. αὐτὸν τὸν φονέα.

Ἀελλοπόδων. ταχυτάτων.

—468. Σθεναρώτερον. ἰσχυρότεραν. σπουδαιότερον.

Νωμᾷν. κινεῖν.

Ἐπ' αὐτὸν. φονέα.

Ἐπενθρώσκει. ἐπέρχεται δίκην κεραυνοῦ.

Στεροπαῖς. ἀστραπαῖς.

Διὸς γενέτας. ὁ ἐκ Διὸς γεννηθεὶς Ἀπόλλων δίκην πυρὸς ἐπ' αὐτὸν τὸν φονέα χωρεῖ, τὴν κατ' αὐτοῦ ζήτησιν ἐπισπεύδων.

vs. 473. Ἔλαμψε. δίκην πυρὸς ἐπῆλθε.

Νιφόεντος. χιονώδους.

Φάμα. μαντεία.

Παρνασσοῦ. ἦγεν τοῦ ἐν τῷ Παρνασσῷ οἰκοῦντος Ἀπόλλωνος.

— 475. Ἄδηλον. τὸν ἀφανῆ φονέα.

Ἰχνεύειν. ἐρευνᾶν.

Φοιτᾷ. ἔστω ὁ ἀνήρ.

Ἀγρίαν. ἦγεν εἰς λόγχμας (scrib. λόχμας) ὀρῶν.

Τ' ἄντρα. εἰς ὀρεινὰς σχισμάς.

Πέτρας. εἰς ὄρη.

Χηρεύων. μεμονωμένος.

—480. Μεσόμφαλα. τὰ ἐν μέσῳ τῷ ὀμφαλῷ τῆς γῆς ὄντα.

Ἀπονοσφίζων. ἐκφεύγων.

Περιποτᾶται. ἦγεν τὴν κατ' ἐκείνου ζήτησιν ἀεὶ ἐπισπεύδουσι.

Δεινὰ. χαλεπά.

Digitized by Google

Ταράσσει. εἰς ταραγμὸν ἐπιφέρει καὶ λύπην.

vs. 485. *Δοκῶν τ'.* διὰ τὸ μὴ οἷά τε πιστεύεσθαι, ἐκ ἀρέσκοντά μοι.

Ἀποφάσκον θ'. ἀπόφασιν καὶ ἀπιστίαν δεχόμενα διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

Πέτομαι. ἤγουν ἐλπίδα ἔχω, μὴ εἶναι Οἰδίποδα ἔνοχον τῷ φόνῳ.

— 488. *Ὁρῶν.* νῦν εὑρίσκων τινὰ αἰτίαν.

Λαβδακίδαις. τῷ υἱῷ Λαβδάκου, Λαΐῳ.

Τῷ Πολύβου. τῷ υἱῷ Οἰδίποδος.

Πάροιθεν. πρώην.

— 492. *Ἔμαθον.* τί ἦν πρὸς αὐτὸς διάφορον.

Βασάνῳ. ἐξετάσει.

Ἐπίδαμον. ἐπελθοῦσαν παρὰ τῷ Τειρεσίᾳ.

Ἐπίκουρος. βοηθός.

Ἀδήλων. ἀφανῶν.

Ξυνετοὶ. πάντων ἐπιστήμονες εἰσί.

vs. 501. *Πλέον.* εἰς τὸ εἰδέναι τὰ ἀφανῆ.

Κρίσις. ὑδεὶς μετ' ἀληθείας εἶπε, ἄνθρωπος γὰρ καὶ ὁ μάντις, ὥσπερ ἐγώ.

Σοφίᾳ. φρονήσει.

Παραμείψειεν. παρέλθοι.

Ὀρθὸν, ἀποβὰν καὶ τελεσθὲν ἤτοι μάντεως πρὸς Οἰδίποδα βλασφημοῦντος.

— 508. *Καταφαίην.* κατηγορήσαιμι τῷ Οἰδίποδος.

Φανερὰ. διάδηλος πᾶσιν.

Αὐτῷ. τῷ Οἰδίποδι.

Κόρα. ἡ Σφίγξ.

Σοφὸς. εὗρε γὰρ τὰ ταύτης αἰνίγματα.

— 510. *Βασάνῳ.* ἐξετασμῷ.

Ἠδύπολις. ἡ εὐφραντὸς τῇ πόλει. cf. vs. 592. *ἡδίων.*

Τὸ γρ. Τῷ.

Φρενὸς. ἤγουν ἔποτε ἐξ ἐμοῦ κακὸς νομισθήσεται.

Digitized by Google

vs. 513. Πεπυσμένος. ἀκούσας.

Ἀτλητῶν. δυςχεραίνων, οὐκ ἀνεχόμενος, δυςανασχετῶν.

Πρὸς. παρά.

Βλάβην. αὐτοῦ.

Πόθος. ἤγουν οὐκ ἐπιθυμῶ ἐπὶ πλέον ζῆν.

Ἁπλοῦν. εἰς μέτριον.

Ἦλθε. σοὶ ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος.

Τάχ'. ἴσως.

Γνώμῃ. βουλήσει.

— 525. Τοῦ πρὸς δ'. (legit pro impresso πρὸς τοῦ δ'.) ἤγουν τίς εἶπε.

Γνώμαις. βουλαῖς.

Ψευδεῖς. οὓς περὶ τῶν παρόντων λέγει.

Ηὐδᾶτο. παρὰ τοῦ βασιλέως, ὅτι ὑπὸ σοῦ ἐπείσθη.

— 530. Ὁρῶ. γιγνώσκω.

Αὐτὸς. ὁ βασιλεύς.

Λεῦρ'. ἐνταῦθα.

Τόλμης. ἤγουν θρασὺς καὶ ἀναιδὴς εἶ.

Τοῦδε. ἐμοῦ.

— 535. Λῃστής. πολέμιος.

Ἐναργὴς. φαιδρός.

Δειλίαν. ἤγουν ὑφειμένως καὶ καταπεπτωκότως καὶ ἀφρόνως διοικῶ τὴν ἀρχήν.

Τοὔργον. ὃ κατ' ἐμοῦ ἐμηχανῶ.

Ὡς οὐ. γρ. ὡσί. an ὡσεί?

vs. 539. Δόλῳ. δολίως καὶ κρυφίως γινόμενος.

Ἀλεξοίμην. ἤγουν καὶ εἰ μάθοιμι, οὐ δυνηθείην ἀποσοβῆσαι.

Θηρᾶν. ζητεῖν, διώκειν.

Ἁλίσκεται. ἐναργεῖται, κατορθοῦται.

— 543. Εἰρημένων. ὑπό σου.

Ἀντάκουσον. ἀπ' ἐμοῦ.

Ὡς. καθὰ ἢ ὅπως.

— 549. Χρῆμα. γρ. Κτῆμα.

Χωρὶς. Δὴ (δεῖ) γὰρ τοῖς ἀλοξόσι καὶ νοῦ, ὥστε χρωματίζειν τὸ πάθος καὶ μὴ βαρεῖς αὐτίκα δοκεῖν.

Ὑφέξειν. δώσειν.

Δίκην. τὴν ὀφειλομένην ἐνταῦθα.

Ξύμφημι. συνομολογῶ.

Παθεῖν. ἐξ ἐμοῦ.

vs. 555. Χρεί ἢ μ' ἐπὶ. γρ. καὶ χρεία ἀντὶ τοῦ χρεών ἦ.

— 556. Σεμνόμαντιν. εἰρωνικῶς δέ.

Δέδρακε. τοῦτο διὰ μέσου εἶπε ὁ Λάϊος. (εἶπεν.)

— 560. Ἄφαντος. ἀφανής.

Ἔρρει. ἐφθάρη.

Χειρώματι. ἐνεργήματι. Εἰ δὲ ἡ γράψεις. τὸ χηρ. ἀντὶ τοῦ στερήσει εἴποις.

Μακροὶ. πολλοί.

Παλαιοὶ. εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί. οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι καὶ παλαιοὶ εἰσιν.

Μετρηθεῖεν. ἐξ ὅτου ἐκεῖνος ὤλωλε.

— 562. Τέχνῃ. μαντικῇ.

Σοφὸς. ἦν καὶ τότε ὥσπερ νῦν.

Τιμώμενος. παρὰ πάντων.

Χρόνῳ. ὅτε ἠμάθη ὁ τοῦ Λαΐου θάνατος.

vs. 565. Οὔκουν. ἐμνήσθη σοῦ ἐνώπιόν μου.

Ἔρευναν. ζήτησιν.

Παρέσχομεν. ἔρευναν ἐποιήσαμεν.

Οὐχί. ποιήσειν ἔρευναν.

Ἠκέσαμεν. ὀδέν τι περὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαΐου.

Τάδε. ἦγεν τὸν φόνον ποιήσαντα.

Φιλῶ. εἴωθα.

— 570. Τόσον. τοσοῦτον. (Vulg. τὸ σόν.)

Λέγοις. αὐτό.

Ἄν. ἀντὶ τοῦ εἴγε.

Ἀρνήσομαι. ἀλλ' ἐλέγξω δή.

Ξυκῆλθε. εἰ μὴ μετὰ σοῦ ἐβουλεύσατο.

Σοῦ. παρά.

Ἐμὰς. ἦγεν, οὐκ ἂν ποτε Λαΐου με φονέα εἶπεν.

Digitized by Google

vs. 578. Ἂν ἱστορεῖς. γράφεται ἀνιστορεῖς.

Ταυτὰ. ἦγων ὅμοια.

Γῆς. γῆς ἀρχὴν παρέχων ἐκεῖνος. (ἐκείνη?)

Δικαιῶ. δίκαιον κρίνω.

Ἀλώσομαι. κρατηθήσομαι καὶ ἀποφανῶ.

— 580. Κομίζεται. λαμβάνει.

Ἰσᾶμαι. ἴσος τυγχάνω ὑμῖν κατὰ τὴν ἀρχήν.

Σφῶιν. γρ. Σφᾶν.

Ἐνταῦθα. ναὶ εἰς τοῦτο, ὅτι ἴσος ἡμῖν εἶ.

Οὐκ. φανήσομαι κακὸς φίλος.

Ἐγὼ. ποιῶ.

Λόγον. ἐξέτασιν. ἦγων λελογισμένως σὺ περὶ ἐμοῦ ἐξετάσεις.

— 584. Σκέψαι. λόγισαι.

Δοκεῖς. νομίζεις.

Ἑλέσθαι. προκρῖναι.

Φόβωσι. ἦγων μετὰ φόβων.

Ἄτρεστον. ἄφοβον.

Εὔδοντ'. καθεύδοντα.

Ταῦθ'. αὐτὰ ἃ σὺ ἔχεις.

Κράτη. ἀρχάς.

Ἱμείρων. ἦγων, ἐπιθυμῶν.

vs. 588. Τύραννα δρᾶν. βασιλικὰ ποιεῖν καὶ μὴ βασιλεὺς εἶναι, ὥσπερ αὐτὸς ἔχω νῦν.

— 592. Ἡδίων. εὐφραντοτέρα.

Ἀρχῆς. ἀφ' ἧς νῦν εἰμί.

— 593. Πᾶσι. ἀνθρώποις· ὀδυνῶ γὰρ λύπης αἴτιος γέγονα.

Χρήζοντες. εἰς βοήθειαν.

Ἐπικαλῶσι. μεσῦνσα.

Τυχεῖν. τοῦτο δηλονότι.

Ἅπαντ'. ἃ χρήζεσι.

Ἐνταῦθ'. εἰς ἐμέ, ἦγων ἐν ἐμοί.

Λῆτ'. ἔν.

Λάβοιμ'. τὴν σὴν ἀρχὴν ὑποπτον.

Ἄφελς τάδε. τὸ

Digitized by Google

χαίρειν πᾶσι καὶ παρὰ πάντων φιλεῖσθαι.

vs. 600. Οὐκ. ὥστε καὶ αὐτὸς ἂν ἐκ προ τῶν λυσιτελούντων τἀναντία αἱροίμην.

Τλαίην. ἐθελήσαιμι.

Τῶνδ'. ὧν ἔφην.

Ἔλεγχον. δοκίμασιν.

Πυθώδ'. εἰς τὴν Πυθίαν.

Πεύθ. μάνθανε. γρ. Πύθ.

Σαφῶς. ἀληθῶς.

Ταῦτ'. ἃ ἔφην ἐκ ἐπίβουλός σοι γέγονα.

— 605. Τερασκόπῳ. τῷ τὰ τέρατα καὶ τὰ σημεῖα σκοπεῦντι καὶ σαφηνίζοντι διὰ τῆς μαντείας Τειρεσίᾳ.

Βουλεύσαντα. κατά σε.

Ψήφῳ. διὰ ψήφου ἐποίουν τὰς καταδίκας.

Ἀδήλῳ. ὑπολήψει ἀφανεῖ.

Μάτην. ἀνεξέλεγκτον.

vs. 615. Ἐκβαλεῖν. τινά.

Φιλεῖ. φίλτερον γὰρ ἐσθὲν ζωῆς.

Ἀσφαλῶς. ἦγεν ἐκ ἐπίβουλος ἐγὼ ἐγινόμην σοι.

— 616. Ἔλεξεν. ὁ Κρέων.

Εὐλαβουμένῳ. φοβουμένῳ.

Λάθρα. κρυφίως.

Βουλεύειν. τι κατ' ἐκείνου.

— 620. Προσμενῶ. ἵνα ὁ χρόνος αὐτὸν ἐξελέγξῃ, ἃ κατ' ἐμοῦ μηχανᾶται.

Ἡμαρτημένα. ἃ δίκαιον πρὸς τὰς ἐκείνου μηχανὰς ποιεῖν με.

Ἦ. ὄντως, ἆρα.

— 623. Ἥκιστα. τούτου χρήζω.

Ὅταν. τότε φονεύσεις με.

Φθονεῖν. οἷός ἐστιν ὁ ἐμὸς πρὸς σὲ φθόνος.

Ὑπείξων. ὑποταγησόμενος καὶ ὑπακούσων τῇ ἡμετέρᾳ κατὰ σοῦ

Digitized by Google

ψήφῳ· ἀλλὰ χεῖρα ἀντα-
ρῶν.

vs. 627. Τὸ γᾶν ἐμόν.
ἦγεν τὸ ἐμοὶ λυσιτελῶν
φρονῶ.

Ἐξ ἴσου. ἦγεν ὃ μόνον τὸ σοὶ λυσιτελῶν φρόνει, ἀλλὰ δεῖ ἐξ ἴσου φρονεῖν σὲ καὶ τὰ ἐμοὶ λυσιτελῶν.

Κακὸς. περὶ ἐμέ.

Ξυνιεῖς μηδέν. ἦγεν ψευδῶς τοῦτο νοεῖς.

Ἀρκτέον. κυριευτέον ἐμοί σου.

Κακῶς. ἄρξειν ἐμοῦ.

Ἄρχοντος. ὥσπερ σύ.

— 631. Καιρίαν. ἔγκαιραν (pro ἐγκαίραν aut ἔγκαιρον rectius). γρ. Κυρίαν.

Τιμῖν. παρά.

Εὖ θέσθαι. ἦγεν διαλῦσαι.

Ἄβουλον. ἄφρονα.

Ἐπήρατ'. ἐγείρατε.

— 637. Εἶ. πορεύσῃ.

Στέγας. γρ. Κατὰ στέγας. In textu versus ita claudicat: Οὐκ εἶ σύ, τ' ἐς (εἰς) οἴκους, σύ τε, Κρέων, ατέγας.

Οἴσετε. καὶ εἰσελθόντες ἐντὸς κομίσετε.

vs. 640. Δικαιοῖ. δίκαιον κρίνῃ.

Ἀποκρίνας. διελόμενος.

Ἀπῶσαι. ἐκβαλεῖν.

Τέχνῃ. μηχανῇ.

Ὀναίμην. ἀπολαύσαιμι τοῦ ζῆν.

Ἀραῖος. καταράσιμος. ἦγεν καταρῶμαι ἐμαυτῷ ἀπώλειαν.

— 644. Εἰ σέ τι. γρ. Εἴς σέ τι.

Ὅρκον. ὃν αὐτὸς ὤμοσε. Λέγει δὲ τοῦτο, διότι πρόσθεν εἶπε τὸ, μὴ νῦν ὀναίμην, καὶ τὸ, ἀραῖος ὀλοίμην.

— 648. Πάρεισί μοι. γρ. σοί. Μέγας. ὅταν αἰδέσιμος.

Φρονήσας. καὶ γὰρ ὃ θέλει τις, καὶ φρονεῖ.

Εἰκάθω. ὑποταγῶ.

Digitized by Google

Καταίδεσαι. αἰδέσθητι τὸν Κρέοντα.

Ὄρκῳ. ᾧ (ὄνῳ) ὤμοσε.

vs. 655. Οἶσθ'. τοῦτο γὰρ, ὃ ζητεῖς, μετ' ἐμοῦ ἐστι.

Ἐναγῆ. ἦγεν ὃν δοκεῖς ἐναγῆ Κρέοντα. ἐνταῦθα τὸν καθαρὸν φησι.

Ἐν αἰτίᾳ. μέμψει.

Ἀφανεῖ. ἀνεξετάστῳ ὑπολήψει.

Ἐκβαλεῖν. λέγω.

Ὄλεθρον. ἀπώλειαν.

— 660. Οὐ τὸν. μὰ ὃ κίνδυνον σὸν καὶ φυγὴν βελόμενος λέγω.

Πρόμον. πρόμαχον.

Φρόνησιν. βελὴν, γνώμην.

Τάνδ'. suprascript. τήνδ'.

— 665. Δυσμόρφ. ἀθλίῳ.

Φθίνουσα. φθειρομένη.

Τρύχει. δαμάζει.

Καὶ τάδ'. τοῦτο τρύχει με.

Κακοῖς. τοῖς κατέχουσι νῦν τὴν πόλιν.

Προσάψει. συνέλθῃ.

vs. 669. Ὅδ'. ὁ Κρέων.

Ἴτω. ἀπελθέτω ἀκόλαστος, ὡς ἐκεῖνεύεις. Τὸ δὲ

Χρὴ ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται.

Ἐποικτείρω. ἐλεῶ.

Στυγήσεται. παρ' ἐμοῦ.

— 673. Στυγνὸς. σκυθρωπός.

Εἴκων. ὑποτασσόμενός τινι, ὅταν δεήσηταί σε, ἢν ἔχεις ὀργὴν παῦσαι.

Περᾷσῃς. εἰς πέρας ἔλθῃς.

— 674. Αἱ δὲ. αἱ κατ' ἄμφω ἕως ἔχουσαι.

Ἀλγίσται. χαλεπαί.

Κἀκτὸς εἶ. ἐμοῦ.

Ἴσος. ὑπάρχων οἷος καὶ πρώην.

Μέλλεις. βραδύνεις.

Τόνδ'. Οἰδίποδα.

Μαθοῦσα . . . γνοῦσα, τίς ἐστιν ἡ κατέ-

Digitized by Google

χουσα αὐτοὺς τύχη ἤγουν ἡ μάχη.

vs. 681. Δόκησις. ὑπόληψις.

Ἀγνῶς. ἀνεξέταστος.

Δάπτει. δαμάζει.

Ἀμφοῖν ἀπ'. ἦλθε πρὸς ἀλλήλους δόκησις. γρ. ὑπ'.

Λόγος. ἤγουν ἡ διαφορά.

— 685. Ἅλις. αὐτάρκως.

Προπονουμένας. προπασχούσης ὑπὸ λοιμοῦ.

Φαίνετ'. ὁ λόγος.

Αὐτοῦ. ἐκεῖσε.

Παριεὶς. ἐκλύων πρὸς λύπην.

Καταμβλύνων. θλίβων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι διηγεῖσθαι.

Εἶπον. ἔτι εὔνους εἰμί σοι καὶ πιστός.

— 690. Ἅπαξ. ἀλλὰ πολλάκις.

Ἴσθι. γίνωσκε.

Παραφρόνιμον. ἄνουν.

Φρόνιμα. τὰ νουνεχῆ.

Πεφάνθαι. φανῆναι.

Νοσφίζομαι. ἀλλότριός εἰμι καὶ μὴ πίστιν ἔχων πρός σε.

vs. 695. Πόνοις. τοῖς ἀπὸ τῆς Σφιγγός.

Ἀλύουσαν. ἀδημονοῦσαν.

Οὔρισας. (οὔρησας habet.) εὐθυδρομῆσαι ἐποίησας, ᾄδων τὰ αἰνίγματα.

Τανῦν. ἤγουν ἐν τῇ παρούσῃ βίᾳ.

Πομπὸς. ὁδηγὸς πρὸς εὐτυχίαν.

— 699. Μῆνιν. ὀργήν.

Πλέον. μᾶλλον ἢ τοῦτον τιμῶ.

Νεῖκος. τὴν μάχην.

Ἐγκαλῶν. κατηγορῶν ἐκείνου.

Ξυνειδὼς. λέγει τοῦτο.

— 705. Εἰς πέμψας. πρός με, ἵνα τοῦτο εἴπῃ.

Ἀφεὶς. ὥστε τοιαῦτα ἐξετάζειν.

Ἐστί σοι. γρ. μοι.

Βρότειον. ἀνθρώ-

Digitized by Google

πινον. Τοῦτο τὸ οὐδὲν πρὸς τὸ τέχνης συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ βρότειον.

vs. 710. Φανῶ. δείξω.

Σύντομα. ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδε μαντεύεσθαι.

Φοίβου. ἐκεῖνος γὰρ ἀληθῶς χρησμολογεῖ.

Ὑπηρετῶν. τῶν δούλων αὐτοῦ.

Μοῖρα. τύχη.

Φάτις. ἔστι.

Ἀμαξιτοῖς. ὁδοῖς κατημαξευμέναις. Ita implicita solvi.

— 717. Βλαστὰς. γονάς.

Διέσχον. διέλιπον.

Μιν (legit). τὸν παῖδα.

Ἄρθρα. ἄκρα.

Κεῖνος. ὁ Λάϊος.

Ἐνζεύξας. ἐναρμόσας.

— 719. Ὄρος. τὸν Κιθαιρῶνα.

Κἀνταῦθ'. τότε.

Ἤνυσε. ἐτέλεσε.

Φῆμαι. λόγοι.

Ἐντρέπου. φρόντιζε.

Διώρισαν. διωρισμένως εἶπον.

vs. 725. Χρείαν ἐρευνᾷ. ἤτοι χρείαν ἐρεύνης παρίστησι.

Φανεῖ. ταῦτα.

Ἀκούσαντ'. ἃ περὶ τοῦ Λαΐου ἔφησα.

Πλάνημαι. περιστροφή.

Κἀνακίνησις. ἀναπέμπασις καὶ ἀναλογισμός.

— 728. Μερίμνης. φροντίδος.

Ὑποστραφεὶς. τῆς προτέρας ἐνστάσεως.

Λήξαντ'. παυθέντα (pro παυσθέντα).

Πάθος. τὸ πρὸς τὸν Λάϊον.

Κλῄζεται. ὀνομάζεται.

Ταυτὸ. εἰς ἕν.

— 734. Κἀπὸ. γρ. κἀπί.

Χρόνος. τοῦ πεπραγμένου περὶ τὸν Λάϊον.

— 735. Οὐξεληλυθὼς. παρελθών.

Τοῦτ'. τὸ περὶ τοῦ Λαΐου.

Ἐνθύμιον. ἤγουν τί

Digitized by Google

ἐνθυμηθεὶς περὶ ἑαυτῦ δυσχεραίνεις πρὸς τὸν Δία.

Φύσιν. τὸν τῆ σώματος ὄγκον.

vs. 741. Ἔχων. ἦν.

Ἀπεστάτει. ἀπεῖχε.

Ἀρὰς. ἃς ἠρασάμην τῷ τὸν Λάϊον φανέντι.

— 745. Ἀρτίως. πρόσφατος.

Ὀκνῶ. φοβοῦμαι.

Ἀπροσπόπως. ἦγεν πρὸς τὰς σὰς λύγας.

Δεινῶς. μεγάλως.

Δείξεις. ὅτι ἀμάντεις βλέπει.

— 749. Ὀκνῶμεν. (ὀκνοῦμεν pro. ὀκνῶ μέν.) φόβον ἔχομεν διὰ τὰς σὰς λύγας.

Ἂν ἔρῃ. ἐρωτήσεις.

Ἃ δ' ἀνέρῃ γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.

Λοχίτας. ὑπασπιστάς.

Θεῖον. (pro οἷ.) καθά.

— 753. Ἀπήνη. ἅρμα.

Τὰδ' ἤδη. ἃ φοβοῦμαι.

Διαφανῆ. φανερά.

Οἰκεὺς. δοῦλος.

Ἵκετ'. ἀφίκετο ἐκεῖθεν.

Δόμοις. τοῖς ἡμετέροις.

Κράτη. βασιλείαν.

vs. 760. Θιγὼν. ἁψάμενος.

Ἄποπτος. ἀθέατος.

Φέρειν. λαμβάνειν.

Μόλοι. ἔλθοι.

Ἡμῖν. χάριν.

Πάρεστιν. δυνατόν ἐστι τοῦτο.

Ἐφίεσαι. ἐπιθυμεῖς ἢ προστάττεις. Ἔστι δὲ καὶ γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἢ τὸ ἔφίεσαι ἀντὶ τοῦ προστάττεις, ὃ καὶ χρεῖττον.

— 767. Πόλλ' ἄγαν. ἤτοι ἀληθῶς καὶ εὐστόχως.

Εἰρημένον. παρὰ τὸ μάντεως.

Δυσφόρως. κακῶς.

Digitized by Google

vs. 772. *Βεβῶτος.* ἑστῶτος.

Τοιᾶσδ'. ἧς ἔχω, ἢ ἧς μέλλω εἰπεῖν ἐρχόμενος ἢ ἐλθών.

Δωρὶς. ἦγεν ἐκ Πελοποννήσου.

Ἠγόμην. ἐκφερόμην, ὁδήγουν.

Τῶν ἐκεῖ. τῶν Κορινθίων.

Τύχη. ἦγεν σύμβασις.

Ἐπέστη. ἐπῆλθε.

Θαυμάσαι. διὰ τί ὅτως ἐγένετο.

Μέντοι. μενοῦν?

— 778. *Σκευῇς.* τῷ σκοπῷ καὶ παρασκευῇς.

Πλησθείς. γεμισθείς.

Οἴνῳ. ἐν τῇ μέθῃ.

Βαρυνθείς. χολωθείς.

Οὖσαν. ἦγεν τὴν ἐνιστάμενην.

Κατέσχον. ἐμαυτόν.

Θατέρᾳ. τῇ ἑτέρᾳ δὲ ἡμῶν ἐλθὼν πλησίον.

Ἤλεγχον. πρὸς αὐτὸς τὸν ὑβρίσαντά με.

Δυσφόρως. χαλεπῶς.

vs. 784. *Μεθέντι.* ὀργίζοντι πρός με.

Ἔνευσε. ἐκέντισε, ὑπέπληττε.

Ἄτιμον. ἀνάξιον. ἑκάτερος δὲ εἶπε τοῦτο. τιμὴν γὰρ αὐτῷ φέρειν ἂν ἐδόκει παρ' Ἀπόλλωνος, περὶ ὧν ἔχρῃζε μαθεῖν.

— 791. *Χρείᾳ.* χρεὼν καὶ ἀπόκεισαι? (videtur esse scriptum ἀπόκειμαι.)

Ἄτλητον. ἀφόρητον.

Τὸ λοιπὸν. εἰς τὸ ἑξῆς.

Ἔφευγον. ἐκεῖσε.

Ὀψοίμην. θεασαίμην.

Τελούμενα. πληρούμενα.

— 798. *Ἰκνοῦμαι.* ἔρχομαι καταλαμβάνων.

Ἐνταῦθ'. τότε.

Πωλικῆς. ἱππικῆς.

Digitized by Google

Οἶον σὺ φῂς. μέγαν τῇ ἡλικίᾳ καὶ μιξοπάλιον.

Ἡγεμὼν. ὁ προαδοποιῶν κήρυξ.

vs. 805. Ἠλαυνέτην. ἐδίωκον.

Ἐκτρέποντα. ἦγεν τὸν ἐξελαύνοντά με.

Τροχηλάτην. τὸν ἡγεμόνα ἡνίοχον τῶ ἅρματος.

Παραστείχοντα. πλησίον ἐρχόμενον.

Καθίκετο. καθήψατο.

— 810. Ἔτισεν. ἀπέδωκεν.

Σκήπτρῳ. ῥάβδῳ.

Ἐκκυλίνδεται. ἐκπίπτει.

Ξύμπαντας. ὅσοι μετ' ἐκείνου ἦσαν.

Τούτῳ. τῷ παρ' ἐμοῦ φονευθέντι.

Συγγενὲς. ἦγεν κατὰ φύσιν συνάφεια καὶ τούτῳ (?). τοῦτ' ἐστὶν, εἰ ὁ φονευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ τότε ἔτος ἦν ὁ Λάϊος.

vs. 815. Τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς ἐστιν ἀθλ. γράφεται

Τίς τοῦ δ' ἀνδρὸς νῦν ἐστιν.

Ἐχθροδαίμων. δυστυχής.

Ὠθεῖν. ἀπελαύνειν.

— 821. Λέχη. γυναῖκα.

Χραίνω. μολύνω.

Κακὸς. ἦγεν κακὸς εἰμι τοιαῦτα ποιήσας.

Ἄναγνος. ὅλος ἀκάθαρτός εἰμι.

Χρὴ. ἀπόκειται.

Φυγεῖν. πόρρω τῆσδε γῆς διὰ τὰς τοιαύτας ἀνομίας.

— 824. Μὴ 'στι. γράφεται μή μοι.

Ἐμβατεύειν. τῷ τόπῳ.

Ξυχῆναι. συνελθεῖν.

Ὠμοῦ. χαλεποῦ, βαρέος.

Κρίνων. ἐξετάζων ταῦτα.

Τῷδ'. ἐμοί.

Ἀνορθοῖ. ἦγεν ἔξω αἰτίας θήσει.

Digitized by Google

Ταύτην. ἐν ᾗ ἂν ἐξελεγχθήσομαι παρανομῶν.

vs. 833. Κηλῖδ'. μίασμα.

Ὀκνῆρ'. περίφοβά ἐστι.

Παρόντος. τῷ ἀγρότῃ τῷ ἐν τῷ φόνῳ παραγενομένῳ.

— 838. Πεφασμένου. φανέντος ἐκείνου.

Προθυμία. ἤγων διανοεῖ δρᾶσαι.

Ταὐτ'. ὅμοια.

Περισσὸν. ἤγων ἐκτὸς ὧν εἶπον.

— 843. Αὐτὸν. τὸν ἀγρότην.

Ἀριθμόν. ὅτι λῃσταί.

Οἰόζωνον. μόνον παρόσον ἐξ ἑξῆς μίαν ζώνην ἔχει.

Σαφῶς. φανερῶς.

Φανέν. δειχθέν παρ' ἐκείνου.

Ὡδ'. ὅτως ὡς ἐγὼ λέγω.

— 851. Καὐτρέποιτο. μεταβάλλοιτο καὶ ἐκσταίη.

Ὀρθὸν. ἤγων ὅτι ὑπὸ σοῦ γέγονε.

Χρῆναι. ἀποκεῖμενον εἶναι.

Κεῖνος. ὁ παῖς.

Πάροιθεν. πρὸ τοῦ Λάϊον ἀπολωλέναι.

vs. 859. Νομίζεις. ἃ εἶπες.

Ἐργάτην. τὸν ἐργάτην καὶ ἀγρότην ἄνδρα.

Στελοῦντα. κομιοῦντα.

Ταχύνασ'. σπεύσασα.

Εἴ. εἴθε.

Μοῖρα. εὐτυχία.

Εὔσεπτον. ἤτοι τὸ πάνσεπτον σέβας.

—873. Ὕβρις φυτεύει. διὰ τῆς ὕβρ. κ. τ. λ. — usque ad ἐπαρθείς. Scholion vetus, nisi quod pro ὕβρεως legatur φύσεως.

— 866. Ὑψίποδες. ὑψηλοί, μεγάλοι.

Τεκνωθέντες. γεννηθέντες.

Ὧν. νόμων.

Νιν. αὐτούς.

Digitized by Google

Ἔτικτεν. ἐξεῦρεν.

Λάθρα. εἰς ἀφανισμόν.

vs. 870. Κατακοιμάσει. καταβαλεῖ.

Τύποις. τοῖς νόμοις.

Θεὸς. ἡ ἀλήθεια.

Μέγας. ἔστι.

Ἡυτεύει. αὐξάνει, ποιεῖ εἰς τὸ ὑβρίζειν δηλονότι.

— 876. Ὕβρις. λέγω.

Ὑπερπλησθῇ. γεμισθῇ.

Πίκαιρα. πρέποντα τῷ οὕτως ἔχοντι.

Συμφέροντα. γράφεται

Ἐμφέροντα.

Ἀπότομον. σκληρὰν καὶ ῥαχίαν πέτραν.

Ὥρμησεν. ὥρμησε, πέπτωκε

— 878. Οὐ ποδὶ χρησίμῳ. ἀλλ' ἀχρήστῳ, εἰς τοσαύτην δηλονότι ἀνάγκην.

Δ' ἔχον. τὸ διακείμενον.

Πάλαισμα. ἔρευναν.

Προστάταν. ἀντιλήπτορα.

Ὑπέροπτα. ὑπεροπτικῶς.

Χερσὶν. ἤγουν διὰ ἔργων.

Πορεύεται. διάγει.

vs. 885. Δίκας. τὰς τῶν θεῶν.

Σέβων. τιμῶν.

Νίν. αὐτόν.

Χάριν. ἕνεκα.

Χλιδᾶς. τρυφῆς ἤτοι τῆς τῶν θεῶν ὑπεροψίας.

Δυσπότμε. δυστυχῆ.

— 889. Κέρδος. ἤγουν τὰ τῆς κακίας ἐπὶ χεῖρα λήψεται.

Ἀσέπτων. ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ἔρξεται. κωλυθήσεται.

Ἀθίκτων. ἀψαύστων καὶ ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων.

Ματάζων. γράφεται

Ματαιάζων. ματαιοπονῶν.

Digitized by Google

vs. 895. Τοιαίδε. αἱ ἀσεβεῖς.

Χορεύειν. πανηγύρεις ἱστάναι τοῖς θεοῖς.

Ἄθικτον. τὸν ἄψαυστον, ὡς θεῖον.

Σέβων. τὸν ἐν αὐτῷ Ἀπόλλωνα.

Ἄβαισι. τὸν ἐν Λυκίᾳ.

Ὀλυμπίαν. τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ τιμώμενον Δία.

— 901. Χειρόδεικτα. φανερά.

Ἁρμόσει. ἁρμοδίως ἐπέλθῃ παρὰ θεῶν.

Κρατύνων. ἄρχων.

Ὄρθ'. ἦγεν εἰ Ζεὺς ὀρθῶς ὀνομάζῃ.

— 904. Λάθῃ. (Ipse habet λάθρι.) τοῦτο τὸ τὰς ποιηρὰς τετιμωρῆσθαι.

Φθίνοντα. ἀτιμαζόμενα.

Παλαιὰ. τὸν πάλαι δοθέντα τῷ Λαΐῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται.

Ἐξαίρουσιν. ἐκβάλλουσι, ἀτιμάζουσι.

Ἐμφανὴς. διάδηλος.

vs. 910. Ἐρρέι. ἐφθάρη.

Ἀνακτες. πρύχοντες.

Δόξα μοι παρεστάθη. ἦγουν ἔδοξέ μοι.

Ἄϊρει. ὑψοῖ.

Ὅποῖ. ὥσπερ.

Ἔννυς. συνετός.

Καινὰ. τὰ νέα.

Πάλαι. ὅτι Ἀπόλλων ὑπὸ παιδὸς Λαΐου ἔφη ἀπολωλέναι. τὸ δὲ Τεκμαίρεται, ἀντὶ τοῦ σημειοῦται.

— 917. Λέγῃ. αὐτῷ.

— 918. Ὅτ' ἔν. ἐμοί.

Ἄγχιστος. πλησίος.

Κατεύγμασιν. θύμασι, καὶ ὧν εὔχονται ἄνθρωποι.

Λύσιν. τῆς ἐνεστώσης Οἰδίποδι βίας.

Εὐαγῆ. καλήν.

Πόροις. (pro πόρης.) παράσχοις, σὺ γὰρ τῶν κρυπτῶν γνώστης.

— 922. Ὀκνεῖμεν. φοβούμεθα.

Κυβερνήτης. ὥσ-

Digitized by Google

περ ἐκπέπληκται. γρ. Κυβερνήτην.

Νεὼς. καταδυομένης.

Ἆρ' οὖν. γρ. ἆρ' ἄν.

Αἵδε. ἐκείνου εἰσί.

Ὀλβία. εὐδαίμων.

vs. 931. Αὕτως. αὕτως ὄλβιος ἔσῃ.

Εὐεπείας. εὐλογίας.

Σημῆναι. δηλῶσαι.

Ἀγαθὰ. θέλω σημῆναι.

Κορίνθου. ἀφῖγμαι.

— 937. Ἥδοιο. εὐφρανθείης.

Ἀσχάλλοις. λυπηθείης.

Ὧδ'. οὕτως, ὡς λέγεις.

Ἰσθμίας. τῆς Κορινθίας τῆς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελοποννήσου κειμένης.

Ἦ. οὕτως, ἆρα.

— 945. Πρόσπολ'. δούλη.

Μαντεύματα. ἃ ἐδόθη τῷ Οἰδίποδι, ὡς τὸν πατέρα ἀποκτενεῖ.

Ἵν'. ὅπου.

Τρέμων. φοβούμενος.

Κτάνῃ. suprascript. κτάνοι.

vs. 951. Δεῦρο. ἐνταῦθα.

Σέμν'. εἰρωνικῶς.

Ἀγγελῶν. μηνύων.

Σημάντωρ. μηνυτής.

Βεβηκότα. ἀπελθόντα.

Δόλοισιν. τινῶν.

Ξυναλλαγῇ. παρουσίᾳ, συνελεύσει.

Σμικρὰ. ἡ τυχοῦσα πρόφασις ἐξαρκεῖ, ὥστε τὸν παλαιὸν ἐξενεγκεῖν τοῦ βίου.

— 961. Εὐνάζει. καταβάλλει ὑπέλευσιν τινὸς νόσου.

Ἔφθιτο. ἐφθάρη.

Καὶ τῷ. μὴ μόνον νόσῳ.

Συμμετρούμενος. συναριθμούμενος.

— 965. Πυθόμαντιν. ἤγουν τὸν Ἀπόλλωνα.

Κλάζοντας. ἠχοῦντας. λέγει δὲ Τειρεσίαν, οὗτος γὰρ οἰωνόσκοπος.

Ὑφηγητῶν. προμηνυτῶν.

Digitized by Google

Κεύθει. κρύπτει.

Ὅδ'. γρ. Ὧδ'. ἐνθάδε.

vs. 969. *Ἔγχος. δι' ὃ ἔμελλον αὐτὸν ἀποκτενεῖν. Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἄψαυστος καὶ ὁ ψαυόμενος καὶ ὁ ψαύων.*

Κατέφθιθ'. ἐφθάρη.

Οὕτω. ἦγεν διὰ τὸν ἐμὸν πόθον.

Παρόντα. ἐμοί.

— 972. *Ἄξι'. ἦγεν μάταια καὶ ἀπλήρωτα.*

Πρὶν λέγον. ὅτι ἐκ ἀληθείας μετέχουσι τὰ μαντεύματα.

— 974. *Παρηγόμην. παρεσαιρόμην καὶ ἠπατώμην, ὥστ' ἐνόμιζον ἀληθῆ.*

Τύχης. ἦγεν ἡ τύχη βοηθεῖ.

Προὐνοιά. πρόγνωσις.

Σαφὴς. ἀληθής.

Εἰκῇ. ἁπλῶς καὶ ἀφροντίστως καὶ μὴ πρὸς μαντείας ὁρῶν.

— 983. *Οὐδέν. ἦγεν ἐδενὸς ἄξια λογίζεται.*

Ἐξείρητο. λέλεκτο.

Κύρει ζῶσ'. ἔζη.

Ὀκνεῖν. φοβεῖσθαί τε.

Ὀφθαλμὸς. μεγάλη ἀπόδειξις, δήλωσις, ὡς τὰ μαντεύματα ψευδῶς ἔχει.

Ἐκφοβεῖσθ'. γρ. Εὐλαβεῖσθ'.

vs. 993. *Θεήλατον. ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθεῖν.*

Μάλιστα. ῥητόν.

Πάλαι. ποτέ.

Ἑλεῖν. λαβεῖν καὶ ἐκχέαι.

Ἀπωκεῖτ'. γρ. Ἀπώκιστ'.

— 998. *Μέν. ἐμοί.*

Ἐξελυσάμην. ἠλευθέρωσα.

Λάβοις. διὰ τοῦτο.

Δόμους. εἰς τὴν Κόρινθον.

Φυτεύσασιν. ἦγεν τῇ γεννησάσῃ μητρί.

— 1010. *Εἰ τῶνδε. ἕως ἐκ οἶδας, τί δρᾷς.*

Ταρβῶ. φοβοῦμαι.

Σαφὴς. ἀληθής.

Δίκης. ἀπὸ δικαίου.

Οὐχί. τρέμω δικαίως.

Digitized by Google

Τῶδε. ἐμοῦ.

Ἐξ ἴσου. ἔσεται.

vs. 1023. *Μέγαν. γρ. μέγα.*

Ἐξέπεισ᾽. μέγα στοργεῖν.

Ἐμπολήσας. κερδήσας ποθέν.

— 1026. *Ναπαίαις. ὀρειναῖς.*

Ἁρπυχαῖς. περιστροφαῖς.

Θητεία. μισθαρνία.

Πλάνης. πλανήτης.

— 1030. *Σωτήρ. ὑπῆρχον.*

Τὰ σά. πῶς εἶχες.

— 1034. *Διατόρους. διαμπερεῖς.*

Ἀκμάς. κέντρα.

Σπαργάνων. ἀπό.

Ἀνειλόμην. ἔλαβον.

Αὐτῆς. γρ. ταύτης.

Ὅς εἶ. Οἰδίπους γὰρ κέκλησαι.

Ὦ πρὸς θεῶν. γηραιέ.

— 1037. *Πρὸς μητρὸς. ἔπαθον τοῦτο.*

Ὃ δὲς. σὲ ἐμοί.

Ταὐτ᾽. εἴτε ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς ἔπαθες.

Λῷον. γρ. λῴϊον.

vs. 1059. *Σημήνασθ᾽. δηλώσατε.*

Ἄλλον. εἶναι.

Κἀμάτευες. ἐζήτεις.

Πρόσθεν. γρ. πρῶτον.

Οὐχ ἥκιστα. μάλιστα.

Ἐφιέμεσθα. ἐπιθυμοῦμεν.

Τὸν. ὅντινα.

— 1036. *Τί δ᾽. γρ. τίς δ᾽.*

Ὄντιν᾽. ποῖον.

Ἐντραπῆς. φροντίσῃς, καταπλαγῇς.

Μάτην. τὸ γὰρ τύτε μνησθῆναι μάταιον.

Φανῶ. δηλώσω.

— 1061. *Ἄλις. ἀρκούντως.*

Φρονοῦσα. καλῶς περὶ σὲ διακειμένη.

Λῷστα. φίλα καὶ λυσιτελῆ.

Πάλαι. γρ. πλέον.

— 1070. *Πλησίον. Εὐδαίμονι. τοῦτο δὲ λέγει,*

Digitized by Google

διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύτην ἐξ ἀτίμων (pro impresso ἀσήμων) τῶν ὄντα φανήσεσθαι.

Ὕστερον. ὁ γάρ με ζῶσαν ἔτ' ἴδοις.

Σιωπῆς. εἰ χρησαμένη ἀπῆλθε.

Ἀναῤῥήξει. ἐκφανῇ εἰς ἑαυτήν.

vs. 1076. Ῥηγνύτω. δεικνύτω.

Σμικρὸν. φαῦλον.

Σπέρμα. γένος.

Ἰδεῖν. γνῶναι.

Φρονεῖ. μεγαλοφρονεῖ.

Εὖ διδάσης. εὐτυχήσης.

Τῆς. ταύτης· ἦγον τῆς τύχης ὑπάρχω, οἷας δηλονότι.

Διώρισαν. ἔταξαν.

— 1088. Οὐ τὸν. γρ. ὁ μὰ. ὁ μὰ τὸν Ὄλυμπον ἄπειρος ὢν ἔσῃ, ὦ Κιθαιρών, κατὰ τὴν (in impressis τὰν) αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν τῷ μὴ οὐ καὶ αὔξειν, ἦγον τιμᾷν σε ἡμᾶς δηλονότι καὶ ὁμοδίαιτον τῷ Οἰδίποδος καὶ τροφὸν καὶ μητέρα καὶ τιμᾶσθαι παρ' ὑμῶν ὡς ἐπέραστα φέροντα τοῖς ἐμοῖς βασιλεῦσιν. Ὦ Κιθαιρών, οὐκ ἔσῃ εἰς τὸ αὔριον ἀπείρατος τῷ μὴ ἡμᾶς αὔξειν σε καὶ μεγαλύνειν ὡς τροφὸν καὶ μητέρα τῷ Οἰδίποδος.

Κατὰ γνώμην ἴδρις. κατανοῶ.

Οὐκ ἔσῃ. γρ. Οὐκέτ' ἔσῃ.

Αὔριον. κατὰ τὴν αὔριον πάνυ λαμπρὰν ἡμέραν.

Ἐπίηρα. ἐπέραστα, ἐπιθυμητά.

vs. 1099. Μακραιώνων. ἀειζώων.

Πελαθείσα. suprascript. Πελασθείσα.

Τῷ. τούτῳ τῷ Πανί.

Φέλαι. προσφιλεῖς.

Ἀνάσσων. βασιλεύων· ἦγον ὁ Ἑρμῆς.

— 1105. Ναίων. οἰκῶν.

Ἀντὶ τοῦ. ἐκ τύχης.

Digitized by Google

Πλεῖστα ξυμπαίζει pro συμπαίζει.

Πω. ἀκμήν.

vs. 1110. Χρὴ. πρέπει.

Ξυναλλάξανεα. συντυχόντα.

Πρεσβεῖς. γράφεται Πρέσβυ.

Σταθμᾶσθαι. ἀκριβῶσθαι.

Βοτῆρ'. νομέα.

Δοκῶ. νομίζω.

— 1112. Πάλαι. ἐκ μακρῶ.

Μακρῷ. ἐπὶ πολὺ παρατεινομένῳ χρόνῳ ὢν δηλονότι.

Ξυνάδει. συμφωνεῖ τῷ λόγῳ.

Ἄλλως. ἀλλοτρόπως.

Ἄγοντας. αὐτὸν δηλονότι.

— 1115. Ἔγνωκ'. ὁρῶ.

Ἐπιστήμη. τῇ καταλήψει.

Ὡς. καθὰ προσήκει ἀνδρὶ νομεῖ.

— 1120. Εἰσορᾷς. suprascr. Εἰσορῶ.

Πρέσβυ. πρὸς τὸν νομέα γηραιὸν ἦγεν πρὸς ἐμὲ βλέπων φώνει. μοι ἦγεν λέγε μοι.

vs. 1123. Οἴκοι. ἐν οἴκῳ ἀνατραφείς.

Βίον. πολιτείαν.

Ξύναυλος. παρὰ τίσι τόποις αὐλιζόμενος.

Χρῆμα. τί πρᾶγμα πράττοντα ἐκεῖ ἔμελλον αὐτὸν ὄψεσθαι.

— 1130. Πάρεστιν. παρὼν ἔστιν.

Συναλλάξας. συντυχών τι. suprascr. Συνήλλαξας.

Σαφῶς. φανερῶς.

Ἀγνῶτ'. ἀντὶ τοῦ ἐπιλαθόμενον αὐτόν.

Ἥμος. ὁπηνίκα.

— 1136. Ἐπλησίαζον. συνανεστρεφόμην.

Ὅλος. ὁλοκλήρος.

Ἀρκτῶον. μετόπωρον.

Χειμῶνι. κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἔπαυλ. εἰς τὰς ἐμὰς ἐπαύλεις.

Φέρ'. ἄγε εἰπὲ νῦν.

Πρὸς τί. ἐπὶ πόσῳ σκαπῷ.

Digitized by Google

Ἱστορεῖς. ἐρωτᾷς.
vs. 1145. Ὅδ'. οὗτος.
Ὦ τὰν. ὦ σύ.
Ποτ'. γρ. Τότ'.
Κόλαζε. ἐπίπληττε.
Τί. κατὰ τί.
Φέριστε. γενναιότατε.
Ἁμαρτάνω. πταίω.
— 1150. Ἐκνέπων. ἁμαρτάνεις.
Χάριν. μετὰ εὐχαριστίας.
Τάχος. κατὰ τάχος.
Ἀποστρέψει. καὶ εἰς τὐπίσω στρέψει. ἕνεκα τίνος προστάττεις ἀποστρέφειν τὰς χεῖράς μου.
— 1155. Δύστηνος. ἄθλιος ἐγὼ δηλονότι.
Τί. ἐπὶ τούτοις θέλων μαθεῖν.
Εἰς τόδ'. ἤγουν εἰς τὸ ὀλέσθαι.
Πολλῷ. κατὰ πολύ.
Ἔοικεν. φαίνεται.
Διόλλυμαι. ἀντὶ τοῦ ἀπολοῦμαι.
— 1160. Ἐλᾷ. ἐλαύνει.
Πάλαι. πρὸ μακροῦ.
Του. παρὰ τινός.
Στέγης. ἀντὶ τοῦ οἰκίας.
vs. 1168. Ἐγγενὴς. γνήσιος γεγονώς.
Δεινῷ. ἐπ' αὐτῷ εἰμι τῷ χαλεπῷ ὥστε λέγειν.
Ἀκουστέον. εἰμὶ τῷ δεινῷ ἀκούειν, ἄξιον ἀκοῦσαι.
— 1172. Ἔχει. διάκειται.
Μάλιστ'. ἀντὶ τοῦ ναί.
Πρὸς τί χρείας. ἢ ἐπὶ ποίᾳ χρείᾳ.
Ἀναλώσαιμι. ἵνα ἀπολέσαιμι αὐτόν.
Νὶν. γρ. Σέ.
— 1176. Λόγος. φήμη.
Ἀφῆκας. κατέλιπες, εἴασας.
Κατοικτίσας. οἰκτισάμενος.
— 1179. Ἀποίσειν. ἀπάξειν.
Κάκ' εἰς μεγιστ'. εἰς μεγίστας δυστυχίας.
Πέφασμαι. δέδειγμαι γεννηθείς.
Χρῆν. πρέπον.

Digitized by Google

vs. 1186. Ἰὼ γρ. Ἰὼ ἰώ.

Ἶσα. ἐπίσης ἐπ' ἴσης τοῖς νεκροῖς.

vs. 1192. Δόξαντ'. νομισθέντα.

Ἀποκλῖναι. καὶ πεσεῖν.

Τὸ σόν. τὸ συμβεβηκός σοι.

Δαίμονα. τὴν σὴν τύχην.

Οἰδίποδα. γρ. Οἰδίπου.

Μακαρίζω. εὐδαιμονίζω.

— 1196. Τοξεύσας. ὑπερβολικῶς εὐτυχήσας.

Γαμψώνυχα. τοὺς ἀγκύλους ἔχουσαν.

— 1200. Πύργος. ἀσφάλεια.

Τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης. τὰς μεγίστας τιμὰς ἐτιμήθης.

Ἀνάσσων. βασιλεύων.

Τανῦν. ὁ κατὰ τὸ παρόντα.

Τίς ἄλλος. δηλονότι ἐστίν.

vs. 1210. Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

Σῖγ'. μετὰ σιγῆς.

Φέρειν. ὑπομένειν.

Ἄγαμον. κακόγαμον.

— 1215. Τεκνοῦντα. τεκνούμενον καὶ τεκνοῦντα.

Ἰαχαίων. φωνῶν.

Στομάτων. γρ. Στομίων.

Ὀρθόν. τὸ δὲ σύντομον καὶ οὐ σκολιὸν εἰς τὸ εἰπεῖν.

— 1236. Ἐντρέπεσθε. φροντίζετε.

Νίψαι. ἀπολοῦσαι διὰ καθάρσεως τὴν οἰκίαν τῶν κακῶν.

Κεύθει. κρύπτει.

Αὐτίκα. μετ' ὀλίγον.

— 1229. Φανεῖ. φανερὰ ποιήσει.

Ἑκόντα. ἑκούσια κ' οὐκ ἀκούσια.

Αὐθαίρετοι. ἑκούσιοι.

Λείπει. αὐτὸ τὸ λείπεται.

Βαρύστονον. ἄξια βαρέων στεναγμῶν.

Digitized by Google

vs. 1238. Ἄλγιστ. τὰ πάνυ ἀλγεινά.

Ὄψις. ἡ πρᾶξις τῦ θανάτυ (ὁ). πάρεστι.

Ὅσον. καθώς.

Πεύσῃ. μάθῃς.

— 1249. Ἐγοᾶτο. ἐκώχνευν.

Ἀνδρὸς ἄνδρα. τῦ Λαΐυ Οἰδίποδα.

Ἐκ τῶν δ'. μετὰ ταῦτα.

Ἦν. δυνατὸν ἦν.

Περιπολῶντ'. περιστρεφόμενον.

Ἐλεύσσομεν. βλέπομεν.

— 1255. Φοιτᾷ. ἦγεν μετὰ μανίας καὶ λύσσης περιήρχετο.

Λυσσῶντι. ἐμμανῶς διακειμένῳ.

Γυκαῖκα. σηλονότι ἑξαίτων.

Κίχοι. εὕροι.

— 1262. Ἔκλινε. ἀνέστρεψε.

Οὗ. ὅπυ.

Κρέμαστὴν. μετέωρον.

Βίᾳ ἐξέδομεν. ἀντὶ τῦ εἴδομεν.

vs. 1265. Δεινὰ. δεινῶς, χαλεπῶς.

Τἀνθένδ. ἀπὸ τῆδε.

Ὁρᾷν. εἰσορᾷν.

Αἴσιν. δι' ὧν.

Ἐξεστέλλετο. ἀντὶ τῦ περιεγένετο.

— 1270. Ἄρας. ἐπάρας, ἀναπετάσας.

Τε ταῦθ'. γράφεται Τοιαῦθ'. ἀντὶ τῦ ὅτι.

Ὄψοιντο. ἐκ παραλλήλυ.

Σκότῳ. ἐν τυφλότητι.

Λοιπὸν. κατὰ τὸ ἐπίλοιπον.

Οὐκ ἔδει. ἔχρειᾶν.

— 1274. Ὀψοίαθ'. ἀντὶ τῦ θεάσονται.

Ἐφυμνῶν. βοῶν.

Ἐπαίρων. ἀναπετῶν.

Φοίνιαι, αἱματηραί.

— 1277. Γλῆναι. αἰσχραὶ τῶν ὀμμάτων.

Ἔτεγγον. ἔβρεχον.

Ἀμέσακτ. ἀνέστελλον, ἀνέκοπτον.

Digitized by Google

Φόνευ. αἵματος.

Μυδώσας. τὰς διαβροχάς.

Ἀλλ' ὅμως. συνεχῶς.

vs. 1279. Ὄμβρος. θρόμβων αἱματίνων?

Ἐρρώγεν. ἀντὶ τοῦ ἐρράγη.

Συμμιγῆ. σύμμικτα ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

Πάρος θε. πρότερον.

Τῇδε. ἔστι δηλονότι.

Ἄτη. βλάβη.

— 1285. Ὅσ' ἐστὶ πάντων. γρ. Ὅσ' ἐσθ' ἁπάντων.

Σχολῇ. διατριβῇ.

Διοίγειν. ἀνοίγειν.

Δηλῶν. δεικνύναι.

Ἀνόσι'. ἐκεῖνα, ἃ ἔμελλε εἰπεῖν, ἄξια ῥηθῆναι.

— 1290. Ῥώμης. βοηθείας.

— 1293. Νόσημα. τὸ πάθος.

Δεύξει. ἀντὶ τοῦ δειχθήσεται.

Κλῇθρα. ἡ ἰωνικῶς.

Τάχα. γρ. Τάδε.

Τάχα. ζέως.

vs. 1297. Ἰδεῖν. εἰς τὸ Ἀνθρώποις. ὑπάρχει.

Δεινότατον πάθος.

Πάντων. τῶν κακῶν.

Προσέκυρσ'. ἐθεασάμην.

— 1304. Ἐθέλων. ἐπιδεχόμενος.

Ἀθρῆσαι. θέλων ἀπὸ κοινοῦ.

Φρίκην. τρόμον.

Αἰαῖ. αἰαῖ.

Φέρομαι. κινοῦμαι.

— 1310. Πᾶ. πῦ.

Ἐξήλυε. προσέβης.

Οὐδ' ἀκουστὸν. γρ. Οὐκ.

Ἐπόψιμόν. θεατόν.

Ἀδάμαστόν τε καὶ

— 1316. Δυσάριστον. δυσπερίληπτον.

Φορεῖν. γράφεται Φέρειν.

Ἐπίκολος. πρὸς ἐμὲ διατρίβων.

Σκοτεινὸς. ὢν δηλονότι.

Digitized by Google

vs. 1328. Ἐπῆρε. ὥστε δρᾶσαι τοιαῦτα.

— 1333. Οὔτις. οὐδείς.

Τί. κατά.

— 1336. Ἦν τὰ. γράφεται Ταῦθ'.

Τί δὴ. γρ. Δῆτα.

Ἐμὸν. γρ. Ἐμοί.

Βλεπτὸν. ὁρατόν.

Στερκτὸν. ἀγαπητικόν.

Προσήγορον. παραγορευόμενον.

— 1339. Ἡδονᾷ. σύν.

— 1347. Τοῦ νοῦ. ἕνεκα.

Ἴσως. ὁμοίως (videdetur scripsisse).

Ὡς. λίαν, εἴθε.

Ὄλοιθ'. εἴθε ἀπόλοιτο.

— 1352. Ἔῤῥυτο. ἐῤῥύσατο.

Κἀνέσωσεν. ἐφύλαξεν.

Πράσσων. εὐεργῶν.

Ἐμοὶ. ἐμαυτῷ.

— 1355. Ἄχθος. ἄλγος.

Ἂν ἦν. τὸ ἀποθανεῖν σε τότε.

Ἦλθον. ἀπέβην.

Νυμφίος. ἀνήρ.

Πρεσβύτερον. ἀρχαιότερον.

vs. 1359. Ἔφυν. ἐγένετο.

Πῶς. κατὰ τίνα τρόπον.

— 1371. Βλέπων. εἰ ἔβλεπον.

Προσεῖδον. ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Μολὼν. ἀπελθών.

Ὄψις. θεατὸν πρόσωπον.

Βλαστοῦσ'. εἰς φῶς φανεῖσα.

— 1376. Ἔβλαστε. ἐφάνη.

Οὐ δῆτα. οὐδαμῶς.

Ἄστυ. πόλις.

Πύργος. τεῖχος.

Λαιμόνων. τῶν θεῶν.

Τῶν. ὧν.

— 1380. Κάλλιστ'. ἐξαίρετος ἀνήρ.

Τραφεὶς. διατρίψας.

Τὸν ἐκ θεῶν. ἐκ τῆς μερίδος τῶν θεῶν.

— 1383. Ἄναγνον. ἀκάθαρτα.

Γένους. ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ γένους τοῦ Λαΐου.

Digitized by Google

Ἐμὰν. suprascript. ἐμήν.

vs. 1385. Ὀρθοῖς. ἀναισχύντοις.

Ἥκιστα. ἐλάχιστα.

Οὐκ ἠνεσχόμην. (pro ἂν ἐσχόμην.) οὐχ ὑπέμεινα.

Δέμας. ἐλεεινὸν σῶμα.

— 1390. Φροντίδ'. τὴν αἴσθησιν.

Οἰκεῖν. ἔχειν.

Τί. διὰ τί.

— 1392. Ὡς. ἵνα.

Ἔνθεν. ὅθεν. ἀφ' ὧν (?) ἐγενόμην.

— 1398. Κακός. ἀκάθαρτος καὶ ἐξ ἀκαθάρτων.

Κέλευθοι. ὁδοί.

Δρυμὸς. ἄλσος.

Τὐμὸν αἷμα. ἤγουν τοῦ ἐμοῦ πατρός.

Λεῦρ'. ὧδε.

— 1404. Ἐφύσαθ'. ἐγεννήσατε.

Ἀνεῖτε. ἀνεδείκατε.

Χὠπόσα. καὶ ἕτερα ὁπόσα.

Αἴσχιστ'. αἰσχρότατα.

Καλύψατ'. ἐκβάλλοντες καὶ ἀφανῆ ποιήσατε.

vs. 1412. Ἐκρίψατ'. ἐκβάλλοντες ἐκρύψατε.

Ἀξιώσατ'. ἄξιον νομίσατε.

Φέρειν. βαστάζειν.

Ἐπαιτεῖς. ζητεῖς.

Τὸ πρὸς. εἰς.

Τόνδ'. Κρέοντα.

Ἔνδικος. δικαία.

— 1421. Πάρος. κατὰ γὰρ τὰ πρότερον.

Τί. διὰ τί.

Τῶν. ἕνεκα.

Βόσκουσαν. τρέφουσαν.

— 1426. Ἄγος. μίασμα.

Τὸ. ὅπερ.

Μήτ' ὄμβρος. οὔτε τὸ ὕδωρ.

Μήτε. οὔτε.

Προσδέξεται. ἀνέξεται.

— 1431. Ἔχει. διάκειται τὸ πρᾶγμα.

Ὧδε. οὕτως. ἐπιμόνως αἰτεῖς.

Ὅπου. ἐκεῖσε δηλονότι.

Digitized by Google

Ἐχρῆζον. χρείαν εἶχον ἐκ τοῦ θεοῦ.

vs. 1442. Ἵν'. ἐνταῦθ' ὅπου τῆς χρείας.

Ἄμεινόν. κρεῖττον ἐστιν.

Ἐπεσκήπτω. ἐνόρκως ἐντέλλομαι.

Προτρέψομαι. αἰτήσομαι.

Ὀρθῶς. ἀσφαλῶς.

Οἰκητῶν. οἰκήτορας.

— 1453. Κύρσον. κεκυρωμένον.

Τοσοῦτον. κατὰ τοῦτο.

Πέρσαι. καταστρέψαι.

Θνήσκων. εἰ ἔθνησκον.

Παίδων. ἀπὸ τῶν.

Σπάνιν. ἔνδειαν.

Σχεῖν. λαβεῖν.

Ὅσων. βρωμάτων.

— 1465. Ψαύσας. ἔψαυσον.

Χερῶν. ἀπὸ τῶν χειρῶν.

Πα. τοπικόν.

Ἐκρόνουν. τῶν ἐμῶν παίδων.

Ὑφοσύνας. ἡ παρασχών.

vs. 1477. Ἔρψιν. εὐφροσύνην.

Πάλαι. ἐκ μακροῦ.

Εὐτυχοίης. εἴθε εὐτυχίαν ἔχοις.

Τῆσδε. ἔνεκα.

Ὡς. εἰς.

— 1485. Ἐφάνθην. ἐφάνην.

Ἔνθεν. ὅθεν.

Ἠρόθην. ἐσπάρην.

— 1492. Ἀκμὰς. ἦγεν εἰς καιρόν.

Παραρρίψει. παρόψεται.

Δηλήματα. βλάβας.

Πατέρα. τὸν ἑαυτοῦ.

Ἔπεφνε. ἐφόνευσεν.

— 1498. Ὅθεν. ἐξ ἧς ἐγεννήθη.

Χέρσας. παρθένους.

— 1507. Κακοῖς. δυστυχίαις.

Φρένας. φρόνησιν.

— 1510. Εὖ χεσθε. ἦγεν εὐχῆς τυγχάνετε, οὐκ καιρὸς ἀεὶ ζῆν.

Βία. περιουσίας ζωῆς.

Digitized by Google

Κυρῆσαι. ἐπιτυχῆσαι.

Ἅλις. αὐταρκῶς ἔχει.

Ἐξήκεις. εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

Οἷς. ἐνθυμήμασι.

vs. 1518. Ἄποικον. γρ. Ἀπ' οἴκων.

Ἤδη. ἀπὸ τοῦ νῦν.

Κρατεῖν. νικᾶν.

Ἀκράτησας. καθ' ἃ ἐνίκησας.

vs. 1525. Κράτιστος. μέγιστος.

Ζήλῳ. μακαρισμῷ.

Ἐπισκοποῦντα. ἐξετάζοντα.

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS

COD. MMDCCXCIV.

vs. 152. Ἔβας suprascr. η. Sed ς videtur erasum.
— 162. Ἰὼ ἰώ.
— 167. Ὦ πῶποι.
— 172. Ἔχγονα κλυτὰ χθονός.
Ἰήων jota non subscr. pro ἰήων.
— 180. Δ ά γενέθλα?
— 184. Ἀκτὰν παραβώμιον.
— 186. Ἱκετῆρες ἐπιστοναχῆσι.
— 198. Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.
— 204. Ἐπ' ἀγκυλῶν — θέλοιμ' ἄν.
— 212. Μαινάδων μονόστολον. Sed glossa τὸν συνόμιλον, τὸν συνοδοιπόρον vulgatam lectionem ὁμόστολον explicat.
— 279. Φοίβῳ τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τάδε. γράφεται ποτὲ περισσόν.
— 437. Ποίοισι σήμηνον videtur esse, atque ex interpretatione irrepsit. γράφεται μεῖνον.
— 470. Πυρὶ καὶ στεροπαῖς Διὸς sine ὁ.
— 477. Ὑπ' ὀργάν.

Digitized by Google

vs. 492. Οὔτε τῶν νῦν πȣ ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ sine χρησάμενος.
— 616. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβȣμένῳ σοι πεσεῖν.
— 621. Πεπραγμέν' ἔστι, γρ. ἔσται.
— 660. Οὐ μὰ τὸν πάντων θεῶν.
— 663. Ὅ τοι πύματον ὀλοίμαν.
— 673. Στυγνὸς μέν, — βραδὺς δ'. γρ. βαρύς.
— 839. Εἰ γὰρ εὑρεθῇ λέγων. Alia antea ibi stetit vox, forte ἤν.
— 870. Μήν ποτε λάθρα. Fuit olim λάθα, τὸ ρ̄ postea insertum.
— 874. Ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλ.
— 879. Vox πόλει in serie omissa, sed in marg. adscripta.
— 899. Ἄβαισίν νιν.
— 903. Ἀλλ' ὦ — ὄρθ'. Gl. ὀρθῶς, ἀσφαλῶς.
— 906. Φθίνοντα γὰρ παλαιὰ Λαΐȣ θέσφατ'.
— 966. Κλάζοντας — ὑφηγητῶν δ' ἐγώ.
— 1096. Ἰήϊε Φοῖβε, omisso σοί.
Σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ'. γρ. ἄριστ'.
— 1108. Νυμφῶν=
Ἑλικωνιάδων.
— 1214. Ὃς δικάζει τὸν ἄγαμον —.
— 1217. Ἰδοίμαν.
— 1301. Μείζονα δ. τῶν κακίστων.
— 1311. Ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλȣ, ὅπȣ προέβης.
— 1458. Ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ' — ἴτω.
Caetera desiderantur.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

VARIETAS LECTIONIS

COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 30. *Ἄιδας.* γράφεται *Ἄιδης.*
— 31. *Μέν νῦν.* γρ. *ἦν.*
— 36. *Σκληρᾶς — ὃν παρείχομεν.* γρ. *ὅνπερ εἴχομεν.* cf. Gl. 2787.
— 58. *Γνώσεσθ' ἐκ ἀγνώστα.* suprascr. vulgat.
— 81. *Θυμάσεσι.* suprascr. *ὄμμασι.*
— 86. *Φάτιν φήμην.* cf. Gl. 2787.
— 93. *Εἰς πάντας αὖδα* pro *ἐς.*
— 98. *Ἐν τῷδ'.* γρ. *ἐκ τῆσδ'.*
— 101. *Χθόνα. πόλιν.*
— 105. *Πω.* γρ. *πῃ.*
— 129. *Ταῦτ'.* γρ. *τῆτ'* in Gloss.
— 159. *Κεκλόμενος.* γρ. *κεκλομένῳ.*
— 180. *Νηλέα δὰ γενέθλα.* forte *δ' ἀ.* γρ. *δέ.*
— 189. *Εὐῶπα.* εὕρηται καὶ *εὐωπᾶν* in Gl.
— 198. *Εἴ τι νὺξ ἀφῇ.*
— 211. *Εὔϊον.* γρ. *εὐΐων.*
— 221. *Ἴχνευον αὐτὸ, μὴ ἐκ —.*
— 222. *Ἀστὸς.* γρ. *αὐτός.*
— 230. *Εἰ δ' αὖ τις.* γρ. *αὖθις.*

Digitized by Google

vss. 245. *Τῷ τ' ἀνδρὶ — πέλω.* γρ. *τελῶ.*
— 256. *Ἀκάθαρτον ὑμᾶς.* suprascr. *ἡμᾶς.*
— 263. *Νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ'.* suprascr. *κεφαλήν.* *Κάρτ'. λίαν.*
— 270. *Μήτ' ἄροτον. Ἀροτὸν, ἠροτριασμένην γῆν.* γρ. *ἄροτον.* 787.
— 281. *Ἄ'ν μὴ θέλωσιν, ἐδεῖς.* γρ. *οὐδὲ εἷς.* 787.
— 294. *Ἀλλ' εἴ τι.* γρ. *εἴ τις.*
— 315. *Ἔχοι τε καὶ — πόνων.* γρ. *πόνος.*
— 369. *Εἴπερ τί γ' — κράτος.* σθένος. cf. Gl.
— 370. *Ἀλλ' ἔστι — σοὶ δὲ ταῦτ'.* γρ. *τοῦτ'.*
— 401. *Κρέων.* γρ. *κλαίων.*
— 436. *Μῶροι· γονεῦσι δ' — εὔφρονες.* γρ. *ἔμφρονες.*
— 511. *Τὸ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς.* γρ. *τῷ.*
— 525. *Πρὸς τῶ δ'.* Ordine inverso *Τῶ πρὸς δ'.*
— 538. *Ἦ τ' ἄρχον ὡς ὐ.* γρ. *ὡσεί.* an *ὡσεί*?
— 549. *Εἴ τοι νομίζεις χρῆμα.* γρ. *κτῆμα.*
— 555. *Ἐπειθες ἢ οὐκ — χρεί' ἦ μ' ἐπί.* γρ. *καὶ χρεία ἀντὶ τῶ χρεών.*
— 570. *Τόσον· τοσοῦτον* pro *τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα, καὶ — φρονῶν.*
— 578. *Ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἂν ἱστορεῖς.* γρ. *ἀνιστορεῖς.*
— 581. *Οὔκουν ἰσᾶμαι σφωΐν.* γρ. *σφῷν.*
— 604. *Πεύθω, τὰ χρησθέντ'. μάνθανε.* γράφεται *πύθω.*
— 631. *Παύσασθ' ἄναντες. καιρίαν. ἔγκαιραν* pro *ἐγκαίραν* vel rectius *ἔγκαιρον.* γρ. *κυρίαν.*
— 637. *Οὐκ εἶ σύ τ' ἐς οἶκους, σύ τε, Κρέων, στέγας.* γρ. *κατὰ στέγας.*

Digitized by Google

vs. 644. Μὴ νῦν ὀναίμην — εἴ τέ τι. γρ. εἴς τέ τι.
— 648. Ἔπειτα κἀμὲ — οὐ πάρεισί μοι. γρ. σοι.
— 657. Σὸν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον ἐκβαλεῖν.
— 684. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν. γρ. ὑπ'.
— 696. Κατ' ὀρθὸν ἤρησας pro ὅρισας.
— 708. Ἐμοῦ πάκεσον — ἕνεκ' ἐστί σοι. γρ. μοι.
— 718. Τρεῖς καί μιν pro νιν.
— 734. Ἐς ταυτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλ. γρ. κἀφλ.
— 737. Ἀρχὴν ἐφαίνω, τῦτ' pro impresso ταῦτ'.
— 749. Καὶ μὴν ὀκνῶμεν (ὀκνῶμεν?). φόβον ἔχομεν διὰ τὰς σὰς λόγους.
Ἃ δ' ἀνέρη. γρ. ἃ δ' ἂν ἔρῃ.
— 751. Ἄνδρας — εἷον ἀνὴρ ἀρχ.
— 815. Τίς τῦδέ γ' ἀνδρός ἐστιν ἀθλιώτερος. γρ. Τίς τῦδ' ἀνδρός νυν ἐστ. ἀθλ.
— 824. Καὶ μοὶ φυγόντι μή 'στι. γρ. μή με.
— 875. Ἃ μὴ — συμφέροντα. γρ. ἐμφέροντα.
— 891. Ἡ τῶν ἀθίκτων — ματάζων. γρ. ματαιάζων.
— 924. Ἆρ' ἦν παρ' — ἆρ' ἂν παρ'.
— 921. Ὅπως λύσει — πόροις. παράσχοις.
— 948. Τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ. suprascr. κτάνοι.
— 968. Κεύθει κάτω — ὅδ' ἐνθάδε. γρ. ὧδ' ἐνθάδε.
— 989. Ποίας δὲ — ἐκφοβεῖσθ'. γρ. εὐλαβεῖσθ'.
— 998. Μακρὰν ἀπῳκεῖτ'. γρ. ἀπῴκιστ'.
— 1023. Κᾆθ' ὧδ' ἀπ' — μέγαν. γρ. μέγα.
— 1036. Ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης αὐτῆς. γρ. ταύτης.
— 1038. Οὐκ οἶδ' ὁ δὲς — λῷον. γρ. λῴτον.
— 1050. Ὃν κἀμανεύεις πρώσθεν. γρ. πρῶτον.
— 1056. Τί δ', ὅντιν' εἶπε. γρ. τίν δ'.

Digitized by Google

vs. 1067. Τὰ λῷστα τοίνυν — πάλαι. γρ. πλέον.
— 1088. Οὐ τὸν Ὄλυμπον. γρ. οὐ μὰ τὸν Ὄλ.
Οὐκ ἔσῃ. γρ. οὐκέτ' ἔσῃ.
— 1101. Προςπελαθεῖσα. suprascr. προςπελασθεῖσα.
— 1111. Πρεςβεῖς, σταθμᾶσθαι. γρ. πρέςβυ.
— 1120. Ἦ τόνδε — ὅνπερ εἰσορᾷς. suprascr. εἰσορῶ.
— 1130. Τόνδ', ὃς — συναλλάξας. γρ. συνήλλαξας.
— 1145. Ὅδ' ἐστὶν — ὅς ποτ' ἦν νέος. γρ. τότ' ἦν νέος.
— 1174. Ὡς πρὸς τί — ἀναλώσαιμί νιν. γρ. σε.
— 1219. Ἰαχαίων ἐκ στομάτων. γρ. στομίων.
— 1271. Αὐδῶν τε ταῦθ'. γρ. τοιαῦθ'.
— 1285. Ὅσ' ἐστὶ πάντων. γρ. ὅς ἐσθ' ἁπάντων.
— 1295. Διοίγεται — ἐσόψει τάχα. γρ. τάδε.
— 1312. Ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν. γρ. οὐκ ἀκουστόν.
— 1320. Διπλᾶ σε — φορεῖν κακά. γρ. φέρειν.
— 1336. Ἦν τὰ, ὅπως περ — γρ. ἦν ταῦθ'.
— 1355. Οὐκ ἦν φίλοισιν — τοσόνδ' ἄχθος. ἄλγος.
— 1387. Πηγῆς δι' — οὐκ ἠκεσχόμην pro ἂν ἐσχόμην.
— 1518. Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. γρ. ἀπ' οἴκων.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS REX.

BRUNCKII NOTAE EX EIUS SCHEDULIS DESCRIPTAE.

vs. 25. Φθίνουσά. Hujus versus mentem bene expressit Seneca:

Denegat fructum Ceres
Adulta et altis flava cum spicis cremat,
Arente calamo sterilis emoritur seges.

— 41. Πάντες. nos omnes, qui hic adsumus. Toup. in Suid. II. 168.

— 56. Ὡς οὐδέν ἐστιν ὅτε πύργος, οὔτε ναῦς. Thucyd. VII, 97. Ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τεῖχη, οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.

— 68. Εὔρισκον. ed. margin. ηὕρισκον.

— 130. Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ. Vim τῆ ποικιλῳδὸς Σφ. expressit Seneca:

Nec Sphinga caecis verba nectentem modis
Fugi —
Nodosa sortis verba et implexos dolos,
Ac triste carmen alitis solvi ferae.

Creon. Curam peremti major excussit timor.
Oedip. Pium prohibuit ullus officium metus?
Creon. Prohibent nefandi carminis tristes minae.

Digitized by Google

vs. 187. *Παιων.* ad marginem *Παιάν.*

— 227. *Ἐπίκλημα* pro *ἔγκλημα.* Habet etiam Aelian. V. H. III, 15. Xenoph. Hellen. p. 9. *Εἰ δὲ τὶς ἐπικαλοίη τι αὐτοῖς, λόγον κ. τ. λ.*

— 248. *Νὶν* ante *ἄμοιρον* delevit.

— 260. Hunc et sequentes duos versus ita expressit Seneca (vs. 239.):

Quod facere monitu coelitum jussus paro,
Functi cineribus regis hoc decuit dari,
Ne sancta quisquam sceptra violaret dolo.
Regi tuenda maxime regum est salus.
Queritur peremtum nemo, quem incolumem timet.

— 284. *Ταὖθ'.* ad margin. *ταῦθ'.*

— 329. Ita corrigendus est:

Τἄμ' ὡς ἂν εἴποιμ', ἢ τὰ σ' ἐκφανῶ κακά.

— 456. *Σκήπτρῳ προδεικνύς.* Seneca (vs. 657.):

Baculo senili triste praetentans iter.

— 534. *Τοῦδ'.* ad margin. *τοῦ δ'.*

— 630. Corrigendus:

Κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

— 748. Seneca (vs. 774.):

Oedip. Quae spatia moriens Laïus vitae tulit?
Primone in aevo viridis, an fracto occidit?
Iocaste. Inter juvenem senemque, sed propior seni.

— 825. *Ἢ γάμοις.* ad margin. *ἦ.*

— 977. A Grotio versi:

Quid quisque metuat, quando fortuna omnia humana versat nullaque est mentis nota superae. Optimum ergo vivere, ut ea sustulit.

Similiter Thucyd. IV, 62.

Digitized by Google

Τὸ δὲ ἀστάθμητον τῶ μέλλοντος ὡς ἐπιπλεῖστον κρατεῖ.

vs. 1034. *Λύον.* ad margin. *λύω.*

— 1043. Seneca (812):

Forata ferro gesseras vestigia
Tumore nactus nomen ac vitio pedum.

— 1046. *Εἰδῆτ'. εἰδεῖτε* pro *εἰδείητε.* ab Optat. *εἰδείην.*

Οὐπιχώριοι. οἱ ἐπιχώριοι.

— 1231. Hesych. *Ἀνίησιν. ἐᾷ, ἀπολύει, ἀναπαύει, ἐνδιδοῖ.* Thucyd. IV, 27. *Ἀλλ' ἢ σφῶν ἀνέντων — ἄνδρας.*

— 1392. *Ἔδειξα μήποτε.* ad margin. *ἔδειξ' ἄν.*

CODEX MMDCCCXX.

vs. 194. *Πάτρας ἄπυρον, εἴτ' ἐς. γρ. εἰς.*

— 360. *Οὐχὶ ξυνῆκας — ἢ ἐπείρᾳ. εἰς πεῖραν λόγων προτρέπῃ* suprascr.

Digitized by Google

SOPHOCLIS OEDIPUS COL.
CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 16. Σάφ' εἰκάσαι. ἀπεικάσαι.
Ἱρὸς pro ἱερός.
— 22. Δεῖ. χρή.
— 27. Εἴπερ γ' ἔστιν. Εἴπερ ἔστι γ'.
— 47. Ἀλλ' οὐδὲ μέντοι. ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι.
— 75. Οἶσθ', ὦ ξέν'. ἴσθ', ὦ ξέν'.
— 121. Λεύσσεις νιν. Λεύσατ' αὐτόν.
— 138. Ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν ἐγώ. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον.
— 149. Ἓ ἓ αἴ αἴ.
— 150. Ἀλαῶν ὀμμάτων ἆρα καὶ. suprascr. ὡς.
— 155. Περᾷς γὰρ, περᾷς=
Ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
φθέγκτῳ.
— 161. Τῶν, ξένε πάμμορ' εὖ.
— 170. Θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι.
— 174. Ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδ.
— 181. Προςβίβαζε, κούρα, πρόσω=
— 183. Ἕπεο μ' ἄν; ἕπε' ὧδ' ἀμ.
— 18. Κώλῳ, πάτερ, ᾇ σ' α. τ. ξεῖ=
νος ἐ. ξ. ω. τλ. ὅτι=
Καὶ π. τ. ἄφιλον.

Digitized by Google

vs. 193. *Πόδα κλίνης. πόδα κινήσῃς.*

— 195. *Ἥστω λέχρ. γ' ἐ. ἄκρα=*
Λάβ βρ. ὀκλάσας. Quae continuo leguntur et Oedipodi tribuuntur.

— 201. *Προύκλινον φιλίαν ἐμάν. προκλίνας.*

— 205. *Τίς ὢν — τίν' ἂν*
σὰ πατρίδ'. Noster
Τίνα σε = Πατρίδ'.

— 217. *Λέγ', ἐ. ἐπ' ἔσχατα μένεις.* Error ex literarum *β* et *μ* permutatione, quod recte monuit Brunckius, et ex pronuntiatione ortus. Lexica utriusque pronuntiationis exempla habent multa, ut *βύρμακας* et *μύρμηκας*. v. Hesych.

— 219. *Μακρὰ μ. ἀλλὰ ταχύνετε.*

— 222. *Ἄθλιον Οἰδίποδα.*

— 223. *Δέος ἴσχετε μηδὲν ὧν αὐδῶ.*

— 243. *Τᾷ μόνᾳ ἄντομαι —.*

— 251. *Ἦ τέκνον, ἢ λόγος, ἢ χρέος.*

— 259 *Μάτην ῥ. ὦ. γίνεται.*

— 277. *Καὶ μὴ θεὸς τ. εἶτα τ. θεῶν*
ὥραν ποιεῖσθε. Noster
Τὰς θεὰς — Μοίρας ποιεῖσθαι.
Forte latet hic lectio antiqua et vera, ita ut legendum sit:

Εἶτα τῶν θεῶν μοῖραν ποιεῖσθε μηδαμῶς.
honorem, qui Deorum est, nihili facitis, seu rem Deorum negligitis. cf. Plat. Crit. T. I. p. 18. *ἐν μείζονι μοίρᾳ ἐστὶ* et Cratyl. T. III. p. 260. ubi *μοῖρα* et *τιμὴ* conjunguntur. Euripid. Hippolyt. v. 988. *Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'.*

Digitized by Google

vs. 284. Ἀλλ' ὥσπερ — — οἰκέτην. iterum ex pronuntiatione.

— 335. Οἱ δ' αὖθ' ὅμαιμοι ποῦ νιν. πονεῖν.

— 336. Εἴσ' οὗπέρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐκείνοις.

— 371. Νῦν δ' ἐκ θ. σ. κ. ἀλειτηροῦ φρενός.

— 387. Ἔγωγε ταῖς νῦν — μαντεύμασιν.

— 400. Κρατῶσι μέν σου — μὴ 'κβαίνῃς.

— 417. Ἄμφω θ' ὁμοίως.

— 421. Ἀλλ' οἱ θεοὶ — πεπραγμένην.

— 426. Μείνειεν — πάλιν. pro πόλιν.

— 427. Ἔλθοι ποτ' — οἵ με τὸν φύσαντ'.

— 444. Φυγὰς σφιν ἔξω — ἠλώμην ἀεί.

— 450. Ἀλλ' οὔ τι μὴ λάχωσι. suprascr. λάχωσι.

— 458. Ξὺν ταῖσι ταῖς σ.

— 469. Πρῶτον μὲν ἱ. ἐξ ἀειρρύτου χοάς.

— 471. Ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον βαλῶν.

— 475. Οἰὸς νεαρᾶς οἰνοτόκῳ (f. οἰοπόκῳ, an οἰοτόκῳ) μαλλῷ λαβών.

— 487. Iterum οἰκέτην.

— 502. Ἔρημον ἕρπειν — δ' ἄνευ.

— 504. Χρὴ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο —.

— 507. Χωροῖμ' ἂν εἰς τόδ'.

— 525. Κακᾷ μὲν εὐνᾷ — ἴδρις
γαμῶν — ἄταν. corrupte.

— 548. Καὶ γὰρ ἄλλους ἐφόνευσα. Sensu non careret ἄλλως, temere, ira abreptus.

— 557. Θέλω τι ἔρεσθαι.

— 579. Ποῖον δὲ — ἥκεις φ.

— 592. Ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κ.

— 608. Θεοῖσι γῆρας, οὐδὲ καταθανεῖν ποτε.

— 613. Καὶ πνεῦμα — ἀνδράσιν.

Digitized by Google

— vs. 624. Ἀλλ' ἐ γὰρ — ἡδύς.
— 628. Τῶν ἐνθάδ', εἴπερ οἱ θ. ψ. μᾶ an μή?
— 630. Γῆ τᾷδ' ὁ γ' ἀνήρ.
— 632. Τοιῶδ', ὅτῳ πρῶτον —.
— 658. Lectio Aldina.
— 661. Κείνοις δ' — ἐπεφρόνθη λέγειν.
— 697. Φύτευμ' ἀχείρητον, αὐτόποιον.
— 704. Ὁ γὰρ εἰσαιὲν δ. κ. λεύσσεις —
— 721. Ταῦτα νῦν φαίνειν ἔπη.
— 728. Ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς.
— 735. Ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἐπ.
Πείσων — τὸ Καδμείων πέδον.
— 797. Ἀλλ', οἶδα — πεύθων, ἴθι. suprascr. πεύθοντ', ἴθι.
— 819. Ξυναρπέσας — δ' ἔξω τάχα. sed v. 896. recte ἐξάγειν.
— 827. Ἀκέσαν — πορεύεται.
— 868. Τοιγὰρ σὲ χαὐτὸν, κἀκ γένους.
— 881. Ἀκέσθ' — τάχ' ἀτελεῖ.
— 886. Περῶσι δή.
— 900. Σπεύδειν — ἀπαλ.
— 906. Ἄρρωτον δ' ἀφῆκ' ἂν ἔξ.
— 941. Τἔργον τόγ' ἐξέπραξα.
— 945. Κἄνανδρον ὀ δεξαίατ'.
— 973. Οὐ μητρὸς ἔσχον, ἀλλ' ἀγ.
— 977. Πῶς γ' ἂν τόδ' ἄκαν.
— 996. Τίνοις ἂν, οὐδὲ τἄνδικον.
— 1012. Ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχοις; ἵν'. suprascr. ξυμμάχοις θ' ἵν'.
— 1016. Ἅλις λόγων — ἐξηρπασμένην cum punctis.

Digitized by Google

vs. 1132. Ἃ δεῖ μ' ἀθροῖσαι.
— 1041. Πρὶν ἄν σε — στῆσαι τέκνων.
— 1054. Ἔνθ' οἶμαι τὸν ὀρειοβάταν.
— 1081. Εἴθ' ἀελλαία ταχύῤῥωτος. suprascr. ταχύῤῥοθος.
— 1088. Ἐπινικείῳ σθένει τὸν.
— 1105. Ἐλπισθὲν — βαστάσαι τόδε.
— 1110. Ἔχω τὰ φίλτατ'; οὐδ' ὅταν πανάθλιος.
— 1118. Καὶ σοί τε τοὔργον.
— 1130. Καὶ μοὶ χαῖρ' ὦ ἄναξ δεξιάν τ' ὀρ. (an est χεῖρ' pro χέρ'?)
— 1173. Ψέξαιμί τι.
— 1180. Μή σοι πρόνοι.
— 1211. Ὅστις τοῦ πλέονος μ. χρῄζει=
— 1218. Ὁππότ' ἄν.
— 1220. Τοῦ — κοῦρος=
Ἰσοτέλεστος=
— 1244. Αἵτε κλονέουσιν.
— 1370. Τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ. pro νῦν ὁρᾷ.
— 1373. Κείνην ἐρεῖ τις. pro ἐρείψεις.
— 1508. Ῥοπὴ βίου — ἅπαξ ξυνήνεσα.

CODEX MMDCCXI.

vs. 66. Λόγος. ἡ φροντὶς τοῦ ἄρχειν, ἤγουν ἡ δημοκρατία ἔστιν.
— 84. Εὖτε. ἐπειδή.
— 87. Ἐξέχρη. ἐμαντεύετο.
— 89. Τερμίαν. τελευταίαν.
— 91. Κάμψειν. καταλῦσαι, τελειῶσαι.

Digitized by Google

SOPHOCLIS ELECTRA. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

vs. 54. *Τύπωμα. ἀγγεῖον.*
— 62, *Σοφὸς. φιλοσόφως.*
— 96. *Ἐξένισεν. ἐξενοδόχησε φόνῳ.*
Βάρβαρον. τῶν Τρώων.
— 114. *Ὁρᾶτε.* suprascr. *ἐφ'. ἀδίκως θνήσκοντας,* omisso *ν.*
— 115. *Τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένας,* omisso *τάς.*
— 121. *Ὦ παῖ παῖ*
Δυστανοτάτας.
— 127. *Ὁ τάδε π. ὁ. εἴ μ. θέμις*
Τάδ' αὐδᾶν.
— 132. *Φυγγάνει, ἀδ' ὧν θέλω προλ. τόδε.*
— 133. *Στεναχεῖν,* suprascr. *ο.*
— 136. *Ἱκνοῦμαι.* Addit *ἱκετεύω ὑμᾶς* interpretationis causa.
— 137. *Ἀλλ' ἔτοι τόνδ' —.*
— 139. *Οὔτε γόοισιν οὔτε λιταῖσιν.*
— 144. *Τί μοι τῶνδε δυσφόρων.*
— 146. *Ἐπιλάθεται ἀντὶ τοῦ λανθάνεται.*
— 148. *Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφ.* sine *γ'.*
— 152. *Αἰ αἰ.*

Digitized by Google

vs. 160. Ὄλβιος. μακάριος.
— 177. Ἐχθαίροις. Sed interpretatio μῖσος ἔχεις consentit vulgato ἐχθαίρεις.
— 181. Βένομον. corr. βενόμην'.
— 185. Ἀπέλιπεν. ἀντὶ τοῦ ἐπι(ἀπο)λέλοιπεν.
— 189. Ἀλλ' ὡσπερεί τις ἐ. ἀναξία.
— 198. Προφυτεύσαντες. προγενομένοι.
— 200. Πράσσων. Additur ὅλοιτο.
— 201. Κεῖνα. Legit ἐκεῖνα. Hic quoque, ut saepius, consentit noster cum cod. Jenens.
— 220. Ἐριστὰ. ὐκ ἀξίαν ἔριν ἔχοντα· πολὺ πλῆθος αὐτῶν κακῶν ἐκτήσω διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς, τίκτουσα ἀεὶ πολέμους καὶ ἔριδας.
— 222. Οὐ γὰρ λάθοι μ' ὀργά.
— 238. Ἔν τινι τοῦτ' ἔβλαστεν ἀνθρώπων —
— 240. Μήτ' εἰ τῷ πρόσκειμαι. Τὸ δὲ πᾶν ἔτως· ταῦτα διὰ τιμῆς ἦγεν τὸ ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθανοῦσι· μήτε, εἴ τινι χρηστῷ πρόσκειμαι, ξυναίσιμι κ. τ. λ.
— 250. Θνατῶν. corr. θνητοῖς.
Πάντων. ἀνθρώπων δηλονότι.
— 495. Πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει. ὑπὲρ τῶνδε ἔχει με τοῦτο.
— 497. Ἀψεγές. ἀλλὰ ἀρεστὸν πλησιάζειν.
— 498. Συνδρῶσιν. σοὶ τῇ ἀχθομένῃ καὶ ἡμῖν συναχθομέναις.
— 838. Ἄρκεσε (error manus) σὺν καὶ ὅπλοις.
— 848. Ὅς ἔτ' ἦν sine γάρ.
— 859. Τ' ἀρωγοί. suprascr. ἀρωγῶν.
— 862. Κείνῳ. suprascr. ἐκείνῳ.
— 1071. Νοσεῖ· τὰ δέ. νοσεῖται· τὰ δέ.

Digitized by Google

vs. 1075. Τὸν ἀεὶ. χρόνον.

Πατρὸς. ἕνεκεν.

— 1078. Οὔτε τι τοῦ μὴ θανεῖν.

— 1081. Τίς οὖν ἄρ' εὔπατρις.

— 1091. Πλούτῳ, omisso τε.

— 1096. Τῶνδε· ἀπό.

Φερομέναν· ἔχουσαν δὲ τὰ νόμιμα ἀπὸ τῶνδε κατὰ κράτος, ἅτινα ἐφάνη κατὰ τὴν εὐσέβειαν τοῦ Διὸς μέγιστα· τούτων ἀποφερομένων τὸ κράτος ἦγον τὸ κράτος τὸ ἐπὶ τούτοις ἀποφερομένην.

— 1108. Οἴ μοι τάλαιν' ἆρά ποθ' ἧς ἠκούσαμεν. (ἆρα correctum, alia enim ibi stetit vox.) suprascr. μὴ. γράφεται οὐ δή.

— 1128. Εἰςέπεμπον. γρ. ἐξέπεμπον.

— 1246. Ἐπέβαλες. ἀνέμνησας. Ἐπιβάλλω τὸ ἐπιτυχῶς στοχάζομαι. Cetera nihil differunt ab impressis.

— 1255. Τάδε δίκαια χρόνος.

— 1258. Δρῶσα. φυλάξω τὴν ἐλευθερίαν.

— 1260. Τίς οὖν ἀξίαν γε (omisso ἄν)

Μεταβάλλοιτ'.

— 1269. Θεῖον. Addit δαιμόνιον, quod glossam sapit.

— 1275. Μήτι, πολύστονον ὧδ' εἰδών.

— 1285. Οὐδ' ἂν κακοῖς sine ἐν.

— 1414. Φθίνει (semel). φθείρει.

— 1428. Βλέπω. γρ. λεύσω (λεύσσω).

— 1437. Δι' ὠτὸς μὲν pro ἄν.

— 1458. Ἀναδεικνῦναι. ἀναπετᾷν· ἀνακαλύπτειν.

Digitized by Google

SOPHOCLIS ELECTRA.

CODEX MMDCCXI.

CONTINET TRICLINII ET TURNEBI LECTIONES.

---

vs. 10. *Πολύφθορον δὲ δῶμα.*
— 55. *Οἶσθά μοι. γράφεται πω.*
— 56. *Θνήσκοντες. γρ. κλέπτοντες.*
— 57. *Ἔρρει. ἔφθαρται.*
— 75. *Ἀνδράσιν.*
— 96. *Φοίνιος Ἄρ. ἐξείνισεν.*
— 102. *Ἀδίκως οἰκτρῶς τε θ.*
— 150. *Ἀλλ᾽ ὦ πανταλήμων=*
Νιόβα σ. — θεόν.
— 160. *Ὄλβιος, ὃν ἁ κλ.*
— 166. *Τἀλαίν᾽ ἄνυμφος α. οἰχνῶ.*
— 205. *Τὸς ἐμὸς εἶδε πατήρ.*
— 206. *Ἀεικεῖς*, sed suprascr. *συνίζησ.* ergo *αἰκεῖς.*
— 209. *Οἷς ὁ μέγας θεὸς Ὀ=*
λύμπιος.
— 250. *Πάντων= Τ᾽ εὐσέβεια θνητῶν.*
— 414. *Ἀλλ᾽ ἐ — σμικρῷ φράσαι.*
— 496. *Μήποτε μήποθ᾽ ὑμῖν.*
— 505 et 515. *Ἠλύπουν.*
— 528. *Ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλε κἀκ ἐγὼ μ.*

Digitized by Google

vs. 533. *Λύπης, ὅτ' — ἡ τεκοῦσ' ἐγώ.*
— 636. *Εὐχὰς ἀνάσχω — ἃ νῦν ἔχω.*
— 754. *Ἱππικῶν δρόμων.*
— 833. *Εἰ τῶν φ. οἰ=*
χομένων ἐ. Αἴδαν=
Ἐλπ. ὑ. π. ἐμῶ=
Ταχομένας=
Μᾶλλον ἐπεμβάσει.
— 850. *Κἀγὼ τῶδ' ἴστωρ.* Scholion paucis exceptis idem est. Pro *πάντα συρόντων* habet *πάντα κατασυρόντων.* Post vocem *πεποιήκασιν* additur *ὅτω χρὴ γράφειν πανσύρτων καὶ Ἀχαιῶν — ἐν τινὶ γὰρ τῶν — εἰ δὲ μὴν πανσύρτῳ — ἀεικινήτῳ* pro *πολυκινήτῳ — συντάττειν* pro *συνάπτειν.*
— 843. Schol. *ἦγεν ὁλοὰ καὶ ὀλεθρία ὑπῆρξεν.*
— 855. *Παρείσιν ἐλπίδων.* *ἓν κῶλον ἔστι. τὰ γὰρ δύο πρόσωπα ἓν ἀποτελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ στροφῇ δείκνυται.*
— 977. *Τώδε τὼ κασιγνήτω.* *σημειωτέον, ὅτι οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς ἀρσενικοῖς ὀνόμασιν ἀντὶ θηλυκῶν, ὡς τὼ χεῖρε καὶ ἄλλα πολλὰ ἂν εὕροις παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὕτω λεγόμενα· ὡς καὶ ὅτος ὁ Σοφοκλῆς θηλυκὰ προτάξας ὀνόματα τὴν Χρυσόθεμιν καὶ τὴν Ἠλέκτραν ἐπήνεγκεν ἀρσενικοφανῆ τὸ τώδε τὼ κασιγνήτω καὶ τὸ ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην καὶ τὸ ἀφειδήσαντε καὶ τἄλλα. ἔστι δὲ ἡ χρῆσις αὕτη ἀττικὴ σεσημειωμένη.*
— 1006. *Βάξιν κακὴν.* suprascr. *καλήν.*
— 1260. *Τίς ἂν ἂν ἀξίαν γε. οἱ γράφοντες τίς*

Digitized by Google

ἄν ἦν, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. διὸ περισσὸν κείμενον ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἄν· ἔχει γὰρ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν ὅτως μᾶλλον ὀρθῶς· ὅτως κείμενον. Iam sequuntur verba textus.

vs. 1176. *Εἰκὼν κυρεῖς. Ἀττικὸν τὸ ἦθος τὸ εἰκὼν κυρεῖς, ἤγουν λέγεις· καὶ ἄλλα κύρια τοιαῦτά τις ἂν εὕροι ἔν τε πεζοῖς καὶ ἐμμέτροις λόγοις. Εὔστοχος. ὀρθὸς, ἀληθὴς, μὴ ζημιωθείς τι τῇ σῇ διαμαρτίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ.* Hoc loco suo motum est.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 9. *Φάσκειν. ἔνεστι.*

BRUNCKII ADNOTATA.

vs. 226. *Γενέθλα* est nominat. singul. dorice pro *φίλη γενέθλη.*

— 466. *Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον, δυοῖν ἐρίζειν.* Nam unam cum duabus contendere neutiquam aequum est. Toup. in Suid. T. II. p. 133. Ego sic intelligebam: Non aequum est, *δυοῖν ὃ παρέχει πρόφασιν ἐρίζειν.*

— 1063. *Ἐπίσας.*

Digitized by Google

SOPHOCLIS ANTIGONE.

GLOSSAE ET LECTIONES VARIAE.

CODEX MMDCCXII.

vs. 20. Χαλκαίνυσ'. suprascr. κρύπτουσα. γράφεται Καλχαίνυσ'. πορφύρουσα, φροντίζουσα. Χάλκη (κάλχη scr.) γὰρ ὁ κόχλος τῆς πορφύρας.

— 25. Ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν — νεκροῖς.

— 126. Δράκοντι. ἀντὶ τῷ δράκοντος, τῶν Θηβαίων δηλονότι — .

— 131. Βαλβίδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων, ἢ τῶν κρηπίδων τῷ τείχους.

— 134. Ταντάλωθεὶς. τὸ διασεισθεὶς, ὡς καὶ Ἀνακρέων.

— 151. Τῶν νῦν θέσθε λησμοσ.

— 206. Αἰκισθέν τ' ἰδεῖν.

— 368. Παρείρων. στέργων, πληρῶν.

— 447. Ἠιδειν. τί δ' οὐκ ἔμελλον;

— 471. Γέννημ. φώνημ. suprascr. γέννμ. Quid hoc monstrum sibi vult? Forte interpretationis causa additum γήρυμα. Nec lectio φώνημα omnino contemnenda.

— 531. Σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους — ὑφειμένη.

— 699. Οὐχ ἥδε χρυσῆς — τιμῆς λαχεῖν;

Digitized by Google

vs. 781. Κτήμασι. Gl. πλουσίοις.

— 1165. Καὶ νῦν ἀφεῖται — τὰς γὰρ ἡδονάς. ἤτοι ὅταν αἱ ἡδοναὶ παρέλθωσιν· οὐδενὸς ἄξια . . (nulla lacuna in cod.) τὸν ἄνθρωπον, κἂν τἄλλα εὐδαίμων ᾖ.

— 1337. Μὴ νῦν κατεύχου μηδέν. τουτέστι τὸ θανεῖν· οὐκ ἐστὶ γὰρ αὐτὸ ἐκφεύξειν τόν, ὃς οὔτε . . . ἐπει . . Nihil deest in cod.

COD. MMDCCXI.

vs. 53. Διπλοῦν ἔπος. ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν μήτηρ καὶ γυνὴ ἦν.

— 151. Θέσθε. θελήσατε, ἤγουν —

— 368. Παρείρων. ὁ φυλάττων τοὺς ἐν γῇ ὄντας νόμους.

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 4. Absurda vulgata. Legendum οὔτ' ἄτην φέρον vel οὔτ' ἀτάσθαλον, vel οὔτ' ἄτι . . λον? aut quid simile. Sed nihil non potius quam ἄτης ἄτερ. Vide Hel. 297. Trach. 66. Scribi etiam potuit οὔτ' ἀτηρὸν αὖ seu potius οὔτ' ἀτήριον.

— 108. Φῶτα. Singul. pro Plural. Musgrave ad Euripid. Hippolyt. 1148.

— 230. Πρὸς. Libri omnes παρ'.

— 260. Φύλαξ. Terent. Eunuch. 429.

— 342. Πολεῦον.

Digitized by Google

vs. 754. Φρενώσεις in E. ὢν sine μ'. φρενὸς αὐτὰς ἐκτός. Unde scribendum:

Ἐκτὰς ὢν αὐτὰς φρενῶν.

— 767. Βαρὺς. forte βαρύ. vs. 1251.

— 966. Πελαγέων. pro πετρῶν.

— 974. Quid hoc sibi vult? Lege ἀλάστορος ἐν.

— 1033. Φέρει. pro λέγει.

— 1175. Αὐτόχειρ. insititium est. Aliud quid scripsit poeta.

— 1212. Ἆρα δυστυχεστάτην. cf. Aj. 994.

— 1319. Σ' ἔγωγ'. Mallem

Σὺ ἔγωγ'.

Ex nonnullis harum animadversionum intelligitur, eas impressis esse priores, quaque ipsum vineta recidisse vinitorem.

Digitized by Google

SOPHOCLIS AIAX. GLOSSAE.

CODEX MMDCCXCIV.

vs. 1. *Ἀεί.* ἀόριστον δὲ ὅλως.

Λέδορκα. ὁρῶ. αἰολικόν. βλέπω.

— 2. *Πείρων.* ἢν παρῶντες οἱ ἐχθροὶ πρὸς κατὰ τῶν.

Πείρων. προσβολήν, ἐπιχείρησιν.

Ἁρπάσει. ὀξέως νοήσας.

Θηρώμενον. ἀνιχνεύοντα, ζητοῦντα· τὸ παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

— 4. *Αἴαντος.* τοῦ.

Ἐσχάτην. τὴν τελευταίαν.

— 5. *Ἔχει.* ἐπαρᾶται.

— 5. *Πάλαι.* ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Κυνηγετοῦντα. ζητοῦντα, ἐξετάζοντα, ἐρευνῶντα.

Μετρούμενον. ἐξαριθμοῦντα.

Εὖ δὲ πᾶ ἐκφέρει. καλῶς ἐξάγει, εἰς τέλος ἄγει ἡ βάσις.

— 8. *Εὔρινος.* εὐόσφρητος.

— 9. *Ἔνδον.* τῆς σκηνῆς δηλονότι.

— 10. *Στάζων.* σταζόμενος ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος.

Χεῖρας. ἔχων διὰ ξίφους εἰργασμένας τὸν φόνον.

Digitized by Google

vs. 11. *Παπταίνειν. ἀτενίζειν, ἐξεστατικῶς βλέπειν.*

— 12. *Ἔργον. ἦγον χρεία.*

— 13. *Ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς, ἵνα παρ' ἐμοῦ γινωσκούσης ἀκριβῶς γνῷς.*

— 15. *Εὔμαθές. εὔγνωστον.*

Ἄποπτος. ἀθέατος.

— 16. *Ἀκύω. ἤκουσα.*

Ξυναρπάζω. ὀξέως νοῶ.

— 18. *Δυσμενεῖ. ἐναντίον ὁ εὐμενής. τὸ ὅλον ἄτως· ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆσδε εἰμχάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκοπον, ἀβούλευτον, ἀπροσδόκητον.*

— 28. *Τρέπει. γρ. νέμει.*

Πᾶς τις ἀκούων ἐκείνῳ τὴν αἰτίαν λογίζεται ἦγον αἴτιον ἡγεῖται τῆς φορ. . . (an φθορᾶς?) τῶν προκρ. (ita videtur esse, f. προβάτων.) ἀλλὰ καὶ κατάσκοπος ἰδὼν αὐτὸν ξίφος αἱματώμενον ἔχοντα ἐδήλωσεν.

— 34. *Τἀ τ' ὂν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα. τά τε πρότερον καὶ τὰ εἰσέπειτα· ἦγον τὰ ἑξῆς· τοῦτο ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους.*

— 39. *Τῶδε. δεικτικόν.*

— 40. *Δυσλόγιστον. βαρέως κινηθεῖσαν, ἀκατανόητον.*

— 41. *Χόλῳ βαρυνθείς. ἦγον ὑπ' ὀργῆς ἐβαρύνθη, καὶ ἡ χολὴ γὰρ σκότωσιν ποιεῖ, ὡς οἶνος.*

— 50. *Μαιμῶσαν. μανικῶς ὁρμῶσαν, κινουμένην.*

— 59. *Μανιάσιν νάσοις. παραχικόμενον ὑπὸ μανίας.*

— 64. *Οὐχ ὡς εὐκερων ἄγραν ἔχων. οὐχ ὡς ζῶα κερασφόρα· ἦγον εὐφυῶς ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι,*

Digitized by Google

τετέστι κεφαλφόρος καὶ εὐκερως ταῦρος, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων.

vs. 66. *Περιφανῆ νόσον.* τὴν μεγάλην μανίαν.

— 68. *Μίμνε.* μένε μετὰ θάρρους.

— 82. *Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ. Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξεστιν ἰδεῖν.* Videtur aliud quid ibi stetisse, quod deletum. Pro *ἔξεσιν* forte vulgatum *ἐξέστην ὄκνῳ*, nam explicatio est addita: *ἀδαμῶς ἀπεχώρησα, ἐξεπλάγην φάβῳ.*

— 85. *Βλέφαρα κἀυ δεδορκότα.* Forte *κ' εὖ δεδορκότα* correctum est, nam antea procul dubio vulgata lectio ibi stetit.

— 87. *Κυρεῖς ἔχων. ὑπάρχεις. ἦγον ὡς ἔχεις, ὡς διάκεισαι.*

— 90. *Βαιὸν. ἀδαμῶς.*

Ἐκτρέπῃ. ἐπιστροφὴν ποιεῖς ἐμοῦ.

— 134. *Τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος. τῆς περιῤῥύτου. ἀφεῖλε δὲ τὸ ἕτερον ῥ διὰ τὸ μέτρον.*

— 150. *Σφόδρα. εὐκόλως πείθοι ἂν ἐπὶ τούτοις.*

— 154. *Μεγάλων ψυχῶν ἰεὶς. ἀνδρείων τοξεύων τὰ β. . .* (an *βέλη*?) *ἢ ἡκατας* (*ἡλακάτας*? Ita potius mente quam oculis lego.)

— 158. *Σμικροὶ. τῇ δυνάμει ἄνανδροι ἀνδρείων.*

— 159. *Ῥῦμα. φυλακὴ ἐπισφαλής.*

Πέλονται. πέλωσι, ὑπάρχωσι.

— 166. *Ἀπαλλάξασθαι. ἀντιτάξασθαι,* quae est interpretatio deinceps sequentis. *γρ. Ἀπαλέξασθαι.*

— 188. *Ὑποβαλλόμενοι κλέπτωσι, κρυφῶς φέροντες, ὑποσπείροντες* (vulg. *ὑποσπείραντες*) *τινὰς λόγους, λέγοντες κρύφιόν τι.*

Digitized by Google

vs. 198. *Ἐν εὐανέμοις βάσσαις. ἐν τοῖς βατοῖς τόποις τῶν ὀρῶν. βῆσσαι γὰρ ὁ βάσιμος τόπος τῶν ὀρῶν.*

— 235. *Ὧν τὰ μὲν εἴσω σφαζ. Ὧν τὴν μὲν ἐσφαζ.* Utrumque correctum, priore deleto. Pro *τὰ δὲ* noster habet *τὰς δὲ* — *ὧν τὰ. πρὸς τὸ σημαινόμενον.*

— 251. *Ἐρέσσουσιν. τοιαύτας μεγάλας κινοῦσιν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.*

Δικρατεῖς. οἱ δύο ἄρχοντες Ἀτρεῖδαι.

— 256. *Αἶσ' ἄπλατος.* (suprascr. *ἄπλητος.*) *μοῖρα κακὴ, ἀπλήρωτος, μεγάλη.*

— 313. *Τὸ ξυντυχὸν.* Ita emendatum, priore erasa, quod forte verum fuit *συντυχόν.*

— 368. *Αὔδα τάδε. γράφεται τόδε.*

— 534. *Πρέπον γέ τ' ἦν ἄν. πρέπον γ' ἂν ἦν δαίμονος τῷ μῷ τόδε.* Noster consentit cum Mosqu. b.

— 582. *Πήματι. γρ.* (quod glossa) *τραύματι.*

Θροεῖν videtur correctum, et quia addit *ἐπάδειν* et *ὡς λέγω λόγον*, vel *θρηνεῖν*, quae lectio in multis occurrit libris, vel *ᾄδειν* legisse videtur.

Τομῶντι. τομῆς ἐπιθυμοῦντι.

— 585. *Τί ποτε δρασείας. γρ. δρασείεις.* Idem habet August. b.

— 603. *Ἀνήριθμος. ἀδενὸς λόγου ἀξιούμενος.*

— 604. *Εὐνώμα.* suprascr. *εὐνόμα.*

— 615. *Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας.* Omissa particula *γ'* post *φρενός.*

— 618. *Ἔργα χερσὶ=*
Μέγιστ' ἀρετᾶς.

Digitized by Google

vs. 617. *Εὕρηται. εὑρέθην.*
— 629. *Ἥκει.*
Ἄσει. ἠδὲ ἀφήσει γόον οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδών. Suprascr. *ἀφ'*. Procul dubio *ἄσει* in *ἥσει* pro *ἀφήσει* corrigere voluit.
— 632. *Στέρνοισι. στέρνοις.*
— 635. *Κεύθων, ἢ νοσῶν μάτην.*
— 637. Vox *ἄριστος* abest.
— 645. *Αἰακιδῶν ἄτερθε τῶνδε* sine particula *γε*.
— 693. *Ἀνεπτόμην=*
Κυλανίας=
Χιονοτύπε. videtur esse emendatum pro *χιονοκτύπε, τῆς τυπτομένης ὑπὸ τῆς χιόνος. χιονοβλήτε.*
— 708. *Πάρα. πάρεστι.*
— 712. *Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσεν.*
— 714. *Μαραίνει τε καὶ φλέγει.*
— 887. *Προσβλέπει, ἀκύοι.*
Λεύσσων. ἀκύοι. βλέπων.
— 892. *Πάραυλος. πλησίον, ἔξω τῆς ἠχῆς* (*ἠχοῦς*? an *τοῦ ἤχου*?) *ἔξω τοῦ αὐλοῦ.*
— 893. *Τλήμον.*
— 895. *Συγκεκραμμένην.*
— 898. *Περιπτυχὴς. περιεχειλιμένος.*
— 903. *Ταλαΐφρον.*
— 910. *Ἀφρῶκτου φίλων. ἔξω τῆς φυλακῆς τῶν φίλων.*
— 957. *Τοῖς. τὸ ι* finale, quod prior manus scripsisse videtur, posterior delevit.
— 1008. *Σὸς πατὴρ* sine articulo *ὁ* et *ἐμός τ' ἴσως. γρ. πατὴρ ἐμός θ' ἅμα* et *Ἰλεώς θ' ἅμα.* suprascr. *ἴσως.* Ad margin. *ἵλεων.*

Digitized by Google

vs. 1011. Ἥδιον. Noster facit cum Mosqu. b. quod saepius. γρ. Ἥδιστον. Suprascr. ἧκιστον.
Ἡδὺ. ἦγεν ἡδέως.
— 1118. Οὐκ ἄν pro οὐδ' ἄν videtur positum. Gl. οὐδαμῶς.
— 1165. Κἀπετόν τιν' ἰδεῖν. Κἄπιστον εἰσιδεῖν τινα, ut Ien. et Mosqu. b.
— 1189. Ἐπάγων ἅταν=
Ἀνὰ τὴν εὐρώδη Τροίαν
Ἠνεμόεσσαν=
Δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων ὤφελε.
— 1195. Ἔδειξεν= Ἕλλασι Ἄρην.
— 1208. Πυκναῖς. γρ. Πυκιναῖς.
— 1209. Τεγκόμενος. βρυχόμενος (leg. βρεχόμενος).
— 1211. Οὖν abest.
— 1222. Προσείποιμεν.
— 1227. Ἀνοιμωκτί. χωρὶς οἰμωγῆς.
Χανεῖν. εἰπεῖν.
— 1237. Πᾶ βάντος καὶ πᾶ στάντος.
— 1238. Ἄρ' οὐκ. γρ. οὐκ ἄρ' pro ἆρ'.
— 1410. Ξὺν ἐμοί. σὺν ἐμοί.
— 1413. Ὅστις τ' ἀνήρ, ut Mosqu. b.
— 1414. Σώσθω. βάσθω.
— 1416. Λῴονι βροτῶν. suprascr. θνητῶν.
— 1417. Πότε. suprascr. τότε.
Ὅτ' ἦν. ὅτε ἔζη.
— 1418. Ἔστιν εἰσιδεῖν.
Πρὶν δ' ἂν ἰδεῖν.

Digitized by Google

SOPHOCLIS AIAX.

CODEX MMDCCCXX.

vs. 2. *Θηρώμενον. ἀντὶ τοῦ θηρῶντα, ζητοῦντα.*
— 8. *Κυνὸς. εὐοσφράντου πορεία, βάδισις ἀγαθῆς τὴν ὀσφρύν.*
— 9. *Τυγχάνει. ὢν δηλονότι ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.*
Σπάζων. σπαζόμενος ὑπὸ ἱδρῶτος.
— 13. *Παρ' εἰδυίας. παρ' ἐμοῦ γινωσκούσης.*
— 15. *Εὐμαθὲς. λίαν, εὐγνωστον.*
Ἄποπτος. ἀθέατος καὶ ἀφ' οὗ δύναταί τις εἰδεῖν μακράν. ἀθεώρητος.
— 16. *Φρενὶ. διὰ νοὸς, νῷ.*
— 17. *Χαλκοστόμου. χαλκῆς.*
— 18. *Ἀνδρὶ δυσμενεῖ. ἦγον κατ' ἀνδρὸς ἐχθροῦ, ὃς ἐστὶν ἐναντίος, δυσμενής.*
— 19. *Σακεσφόρῳ. ἀσπιδοφόρῳ.*
— 21. *Πρᾶγος ἄσκοπον. πρᾶγμα ἀπροσδόκητον.*
— 22. *Εἴργασται. ἦγον εἰργάσατο ἡμᾶς ἐπὶ τῆσδε τῆς νυκτός.*
— 23. *Ἴσμεν. γινώσκομεν.*
Ἁλώμεθα. πλανώμεθα.
— 24. *Πόνῳ. κόπῳ.*
— 26. *Λείας. τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας?*
Κατηναρισμένας. πεφονευμένας.

Digitized by Google

vs. 27. Ἐκ χειρὸς. ἐξ ἐνεργείας χειρός.
Αὐτοῖς. σύν.
— 28. Ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει. εἰς ἐκεῖνον πᾶς τις κατηγορίαν τρέπει.
— 33. Ἔχω. δύναμαι.
— 38. Πρὸς καιρὸν. ἐπικαίρως.
— 34. Πάντα. κατά.
Πάρος. τότε, πρότερον.
— 35. Εἰσέπειτα. ἦγεν τὰ ἑξῆς. ἦγεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.
Χερὶ. δυνάμει.
— 36. Ἔβην. ἐπορεύθην.
— 40. Ἧιξεν: ἐπίκησε (legitur ἐνίκησε) χεῖρα δυσλόγιστον, ἦγεν δυσκατανόητον.
— 41. Χόλῳ. ὑπὸ χόλου, ὑπὸ ὀργῆς.
Ἀχιλλείων ὅπλων. ἕνεκα.
— 43. Χραίνεσθαι. μελαίνειν, μιαίνειν.
Φόνῳ. ἦγεν διὰ φόνου.
— 45. Ἐξέπραξεν. καὶ εἰς ἔργον ἤγαγε τὴν βουλήν.
— 47. Νύκτωρ. κατὰ τὴν νύκτα.
— 51. Γνώμας. ὑπολήψεις.
— 56. Ῥαχίζων. διχοτομῶν, σφάζων, διακόπτων.
— 57. Αὐτόχειρ. αὐτοχείρως ἦγεν οἰκείαις χερσὶ κρατῶν.
— 58. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον. ἦγεν ἄλλοτε δὲ ἐδόκει δηλονότι κτείνειν.
Στρατηλατῶν. ἀπό.
— 60. Ἕρκη. δίκτυα.
— 61. Ἐλώφησεν. ἐπαύσατο.
— 63. Κομίζεται. κομίζει.
— 197. Ἀτάρβητα. γρ. Ἀτάρβητος.

Digitized by Google

vs. 215. *Πάθος.* γράφεται *Βάρος.*

— 259. *Φρόνιμον* corr. in *φρόνιμος.* In marg. *καὶ φρόνιμος.*

— 265. *Ποτεροᾶν* (forte *πότερον*). γρ. *Πότερον*

— 360. *Ποιμένων. κηδεμόνων, ἐπεὶ . . ποιμν. ἀπὸ τὸ φροντίζειν.* (Ductus literarum confusi.)

— 363. *Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς*
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
ἦγεν τὸ πάθος βλάβης· μὴ ποίει τὸ κάθος τῆς βλάβης πλέον, διδοὺς ἄκος κακὸν κακῷ.

— 406. *Τοῖσδ' ὁμῶς πέλας τοῖς βοσκήμασι.*

— 405. *Τὰ μέν φθίνει. ἦγεν εἰ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται.* Impressum est *ἡ ἐμή.*

— 418. *Φρονῶν ἴστω. εὐφρανῶν γινώσκεται.*

— 1141. *Ἀλλ' ἀνταύσῃ.* γρ. *Σὺ δ' ἀνταύσῃ.*

— 1196. *Ἔδειξεν ὅπλων. Ἕλλ.*

— 1230. *Τυφλὰ ἐφώνεις.* γρ. *ἐκόμπεις.* Illud videtur genuinum, partim quia idem in plurimis invenitur codicibus, partim quia *ἐφρύπεις*, quod in nonnullis deprehenditur, inde natum esse verisimile.

— 1393. Repone genuinam a vetere Scholiaste et Suida servatam:

Ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἐνώλια.

Brunckius in schedis suis.

CODEX MMDCCXI.

vs. 125. *Πλὴν. τὸ πλὴν διαιρέσεως ἐστὶν ἐπίρρημα* . . (literae paucae in schedis meis desunt) *ἀντὶ τῦ χωρὶς λαμβάνεται. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τῦ ἀλλά ἐστι.*

Digitized by Google

vs. 126. Σκιάν. ὅτι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος οὐδὲν διαφέρει σκιᾶς.

— 127. Ὑπέρκοπον. ὑπέρκομπον ἔδει γράφειν. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐξεβλήθη τὸ μ.

— 394. Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος,
Ἔρεβος ὦ φαεννότατον ὤ. ἐ—
Ὦ σκότος ἐμὸν φάος ἔρεμβος=
Ὦ φαεννὸν ὡς ἐμός=

— 412. Πόροι ἁλίρροθοι πάραλά τ' ἄντρα=
Καὶ νέμος ἐπάκτιον=
Πολὺν, πολὺν δαρόν τε με.

— 786. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο. τέμνει εἰς βάθος τὸ σῶμα, ὥστε ὁ πέλεκυς· ἐν ξυρῷ τὰ πράγματα ἵσταται· ὁ ξυρὸς ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ δέρματος ἅπτεται τοῦ χροὸς, ἅπτεται καὶ τῆς σαρκός. ἐπὶ κινδύνου λέγεται παροιμία.

CODEX MMDCCXII.

vs. 63. Εἰς δόμους κομίζεται.

— 89. Ὦ ὄτος, Αἶαν, δεύτερον — .

— 90. Τί βαιὸν οὕτως — συμμάχου;

— 130. Βάρει. suprascr. βάθει.

— 189. Βασιλεῖς pro βασιλῆς.

— 198. Ὀρμᾶτ' ἐν δ' ἀνέμοις βάσσαις.

— 537. Τί δῆτ' ἄρ' ὡς ἐκ τῶνδ'.

— 602. Λειμωνίᾳ πολᾷ μήλων=
Ἀνάριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ=
Χρ. τρ. κακάν=
Ἐλπ. ἔ. ἔ. μὲ πανύσειν=

Digitized by Google

Τὸν ἀπέτροπον=
Ἀΐδηλον Ἅιδαν.
vs. 610. *Ξυνεστιν ἕφεδρος ᾧ μοι μον=*
— 615. *Νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβότας=*
Φίλοις μέγα πένθος εὕρηται=
Τὰ πρ. δ' ἔργα χερσὶν μ. ἀρ. ἀφ.
Παρ' ἀφίλοις=
Ἔπεσεν, ἔπεσεν.
— 622. *Ἤ πω παλαιᾷ μ. ἔντρ. ἀμέρᾳ=*
Λευκῷ δὲ γήρᾳ=
— 629. *Ἤσει.* suprascr. *φήσει.*
— 632. *Στέρνοις πεσοῦνται.*
— 634. *Κρεῖσσον γ. Ἅιδᾳ κ. ἢ νόσων μάταν=*
— 636. *Ἤκων γενεᾶς.* Abest *ἄριστος.*
— 645. *Γε* ante *τῶδε* abest.
— 678. *Ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι.*
— 881. *Ἀγρᾶς.* suprascr. *ἕδρας.*
— 1227. *Ἀνοιμωκτεὶ χανεῖν.*
— 1230. *Ἐφρόνεις* pro *ἐκόμπεις.*
— 1272. *Κἀνόητ' ἔπη.*

CODEX MMDCCCLXXXVI.

vs. 333. *Ἢ ὄκ ἀκούσατε.*

SOPHOCLIS PHILOCTETES.

vs. 637. *Οὐκῶν ἐπειδὰν πνεῦμα τ' ὀκ* (suprascr. *γ̄*) *πρώρας ἄῃ.*

Digitized by Google

— 715. Ἤσθη δεκέτει χρόνῳ
Λεύσσειν δ'.
— 1132. Ἄθλων ὧδέ σοι. Ad margin. ἆθλον.
— 1168. Ἔχειν μ. ἄχθος, ὦ ξυνοικεῖ.
— 1401. Τροίας· ἅλις γάρ μοι τεθρῄνηται γόοις. Ad margin. τεθρηλῆται λόγοις. (an τεθρύλληται?)

BRUNCKII ADNOTATIONES.

vs. 80. Ἐν δόμοις pro εἰς δόμους μένειν.
— 295. Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας. legit Suidas.

SOPHOCLIS TRACHINIAE. COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 57. Δοκεῖ.
— 101. Δισσαΐσιν ἀπείροισιν.

COD. MMDCCCLXXXVI.

vs. 7. Ὄκνον. ad margin. ὄκλον.
— 281. Ἐξ ὕβρεως. ad marg. ἐκ γλώσσης.
— 549. Ὑπεκτρέπει. πόδα.
— 1004. Θαῦμ' ἐν π. ἴδοιμ' ἄν.

Digitized by Google

VARIETAS LECTIONIS

SCHOLIA ET GLOSSAE

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

EURIPIDIS HECUBA.

COD. MCXXXV.

Quae sequuntur, liberalitati Hasii, custodis LL. MSS. graecorum, qui in bibliotheca Imperiali Parisiis asservantur, doctissimi atque humanissimi, accepta refero. *F.*

Codex membranaceus fol. 151 constans in 8., in catalogo Roma misso 170. Ibi continentur:

I. *Euripidis Hecuba* cum glossis interlinearibus et scholiis. Argumentum fol. 2. recto. Glossae interlineares plerumque ex paraphrasi sumtae in Barnesio-Beckiana editione textui subjecta. Scholiorum duo sunt genera, breves adnotationes ad marginem adscriptae, magna sua parte cum Barnes. consentientes, sed tamen quaedam, quae ibi nusquam inveni, ut illud fol. 35. ad verba Hecubae vers. 968.

Αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν ἐναντίον.

sic conceptum: *Τῇ ἀληθείᾳ ὁ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα τὸν φονεύσαντα τὸν υἱόν· προφασίζεται δὲ διὰ δυστυχίας ἐρυθριᾶν.* Secundum eodem folio ad vers. 981.:

Ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδ' ἐρημία. ἐν ᾠδενὶ φόβῳ· δειλοὶ γὰρ οἱ βάρβαροι.

Tertium folio 38. recto ad vers. 1076.:

Digitized by Google

Βάκχαις ᾅδε. Βάκχας ᾅδε εἶπε τὰς Τρωάδας διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονίας καὶ ἀπη... (forte ἀπηνεῖς). Sequentia erasa sunt. καὶ αἱ ἕτεραι Βάκχαι· ἀλλὰ ᾅδεσαι ἐπὶ καλῷ καὶ θρέψει (recte emendat Hasius τέρψει) τῶν ἀνθρώπων καὶ ἄλλως· διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰθίας (αἰτίας) θανάτῳ πικρῷ τῶν τέκνων αὐτῷ καὶ ἀπωλείας καὶ εἰσαγωγῆς εἰς ᾅδε παρὰ καιρόν. Alia aliquanto longiora uno corpore continentur. Haec inedita, nec ita contemnenda puto, ut apparebit ex speciminibus. Singula numeros praefixos habent ad textum, qui aliquot foliis post sequitur, referendos. Folio 2. recto haec leguntur:

vs. 59. Ἄγετ', ὦ παῖδες, τὴν γραῦν πρὸ δόμων. Προϊοῦσα ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησιν, χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπό τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τῷ γήρως.

— 106. Οὐδὲν παθέων ἀποκοφίζουσα (sic), ἀλλ' ἀγγελίας ἀειρομένη (sic).

Μέγα. ἐκ ἐλαττοῦσα τὰς συμφορᾶς σου· ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα καὶ διὰ ταύτης ἀγγελίας. ἄλλως ἐν ὑπερβατῷ· Ἑκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλαύσθην· οὐδὲν παθέων ἀποκοφίζουσα (sic), ἀλλὰ τἀναντίον ἐπιθεῖσα βάρος ἀγγελίας· τοῦτ' ἔστιν ἕτερά σοι πρὸς οἷς (sic) κακὰ ἀπαγγέλλουσα.

— 139. Στάντα φθιμένων. οὐκ ἁπλῶς λέγει περὶ τῶν θανόντων καὶ ἐν ᾅδου ὄντων· ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν ἀποθανόντων καὶ ἄλλων προμάχεσθαι (sic inverso verborum ordine) ῥηθέντων καὶ ἀναιθέντων (pro ἀναιρεθέντων) καὶ ἐν ᾅδῃ ὄντων.

Digitized by Google

vs. 140. *Ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς τοῖς οἰχομένοις.* ὅτι ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ αὐτῶν Ἕλληνας· ἢ ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῆς Τροίας οἱ Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τοῖς τεθνηκόσι ὑπὲρ αὐτῶν.

— 134. *Ἠδυλόγος.* διαφέρει ἡδυλόγος καὶ ἡδύλογος. ἡδύλογος γάρ ἐστι ὁ ἡδὺς λόγος· ἡδυλόγος δὲ ὁ ἡδεῖς λόγους χέων· ὥστε θεολόγος καὶ θεόλογος· ὅπερ οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· θεολόγος γάρ ἐστιν ὁ θείους λόγους χέων καὶ λέγων· θεόλογος δέ, ὅπερ ἐστὶ δύσχρηστον, ὁ θεῖος λόγος. καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ εὑρίσκονται τοιαῦτα σημαίνοντα.

— 143. *Ὅσον οὐκ ἤδη.* ὀδέπω, μετ' ὀ πολύ· ὁρᾷ γὰρ αὐτὸν ἑστῶτα ἐγγύς· καὶ διὰ τοῦτό φησιν ὅσον οὐκ ἤδη· ἀδαμῶς γὰρ ἔμελλεν ἀργῆσαι, ὥστε εἰπεῖν χορὸν, ὅσον οὐκ ἤδη.

— 150. *Ὀρφανόν.* Ὀρφανὸς κυρίως ὁ ἐστερημένος πατρὸς ἢ μητρός. ἐνταῦθα τέθειται ἐπὶ τῶν γονέων τῶν στερηθέντων τῶν ἰδίων τέκνων. Διὰ τί εἶπεν ὀρφανὸν καὶ οὐκ εἶπεν ὀρφανήν; ἢ θεὰ τὸ δεῖξαι τὸ ἀνδρεῖον τῆ φρονήματος τῆς γυναικὸς, ἢ ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὡς πολλοὶ, λέγοντες ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος, ὁ κάλλιστος καὶ ἡ κάλλιστος καὶ ἄλλα πλείονα. ὅτως ὄν, ὡς οἶμαι, ἐχρήσατο τῷ λόγῳ ὁ παρὼν ποιητὴς, εἰπὼν ὀρφανόν.

— 162. *Πρῶδοι.* πρῶδος λέγεται ὁ προαφανισθείς. λέγεται δὲ ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως καὶ τοῦ ὁδὸς, πρόοδός τις ὢν καὶ λεγόμενον. συγκοπῇ ὂν τοῦ ὦφειλε γράφεσθαι πρῶδος· διὰ δὲ τὸ τίθεσθαι δα-

Digitized by Google

σεῖαν εἰς τὸ ὁδὸς, γίνεται ῥᾳδος, τροπῇ τῦ ψιλῦ εἰς δασύ.

Τὸ μέτρον τῶν στίχων τέτων μολοσσικόν etc.

vs. 166. Ὦ κάκ' ἐνεγκεῖσαι πήματα. ὦ γυναῖκες Τρωϊκαὶ, κακά μοι καὶ ἀβέλητα μηνύματα ἀπαγγείλασαι, ἢ ὦ Τρῳάδες κακὰ ὑπομείνασαι καὶ παθεῖσαι.

— 761. Τὸ μέλλον λεχθῆναι παρὰ σῦ ὃ δύναμαι ὑπονοεῖν.

— 825. Κύπριν προβάλλειν. ὁ μαστροπώδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τῆς τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὁτιῦν καταβαίνει, καθομιλῦσα τοῖς καιροῖς καὶ λέγυσα τοιαῦτα, δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοηθόν.

— 846. Ὁ Μενέλαος, ὃς ἦν ἐχθρὸς πρῶτον, νῦν φίλος διὰ τὴν ἀνάγκην· ὁ δὲ Πολυμήστωρ, ὃς ἦν φίλος μοὶ, ἀφ' ὃ ἐφόνευσεν τὸν υἱόν μυ, ἐχθρός μοι ἐγένετο.

Alia sunt mire confusa, deleta, negligenter scripta, ut quid sibi velint difficile, alia nunquam explices.

II. *Breve fragmentum Lexici* sive Adversariorum sine titulo. Incipit fol. 101. verso: Δρᾶμα τὸ πρᾶγμα. λέγεται δὲ δρᾶμα καὶ τὸ τῶν θεατρικῶν μίμημα γινόμενον, ὡς ἐν ὑποκρίσει δῆθεν, καὶ τὸ ἐκ συσκευῆς καὶ κακυργίας δρώμενον.

III. *Euripidis Phoenissae.*

Praemittitur argumentum, id quod in editione Musgravii. Annotationes maximam partem cum Barnesianis scholiis consentientes praeter pauca quaedam inedita, ut fol. 109. verso ad

vs. 215. Παρνασσῦ. δικόρυφον αὐτὸν εἶπεν,

Digitized by Google

ὅτι ἀμφοτέραις ταῖς ἄκραις τῶ Παρνασσῶ εἰσὶ ἱερὰ, τὸ μὲν Ἀρτέμιδος καὶ Ἥλιὸς, τὸ δὲ Διονύσου. ἐπεὶ τοίνυν ἐν ἑκατέρῳ πῦρ ἅπτεται πρὸς τὰς θυσίας, ἀνάγκη καὶ τὸ πῦρ δικάρσιον εἶπεν, ἅτε δὲ ἐν ἑκατέρᾳ ἄκρᾳ ἀναπτόμενον, οὐκ ἀπὸ τῶν δύο κορυφῶν ἀναδίδοται αὐτομάτιον τὸ πῦρ.

IV. Formulae et tituli in epistolis ad diversos usurpandi. Sine inscriptione.

V. Fragmentum Grammaticum.

Codex noster rescriptus seculo duodecimo in membrana flava, in qua antea orationes sacrae erant, quarum praesertim fol. 151. recto luculenta exstant vestigia. Scripturae ratio, ut per totum Codicem non satis literata, in scholiis praecipue est pessima. Virgula frequens est cum utroque puncto, superiore et inferiore, iteratum ρ̄, nusquam spiritus notatur.

Haec sunt, quae ex schedis Hasii V. Cl. descripsi, quaeque viros Musarum Graecarum amicos ignorare nolui.

EDIT. BARNES.

COD. MMDCXLVIII. SIGN. A.

COD. MCXXXV. SIGN. B.

vs. 14. *Ὑπεξέπεμψεν.* *κρυφίως ἔπεμψε.* A.
— 26. *Ξένος.* *ξεῖνος.* B.
— 30. *Ἄταφος* *ἄκλαυστος.* B.
— 36. *Τρωϊκῆς χθονός.* *γράφεται Θρηϊκίας.* B.

Digitized by Google

vs. 59. *Πρὸ δόμων. ἔξω τῶν δόμων.* B.
— 60. *Ἄγετ' ὀρθ. τὴν ὁμόδ. νῦν*
Τροφάδ. — ἄνασσαν,
Λάβ. φέρ. πέμπετ'
Ἀείρετέ μ' ὀάμας. A.
— 64. *Γερεᾶς.* A.
— 65. *Σκίπωνι.* B.
— 73. *Ὅψιν ἣν*
Περὶ π. ἐμῇ. A.
— 75. *Ἀμφὶ Π. τε, φ. θυγατρὸς,*
Εἶδον γ. φ. ὃ. ἔ. ἐδάην. A.

Totius hujus Chori systema multum a vulgato recedit.

— 80. Schol. *Ὃς μόνας. ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον — ἂν μηδὲν δι' (pro δὴ) αὐτῶν ἀνύσωσιν ἐπὶ τῇ τελευτῇ (pro τελευταίᾳ) τὰς ἐλπίδας ἔχωσιν.* A.
— 81. *Θράκην.* B.
— 85. Schol. *Οὔποτ' ἐμᾷ φρήν. Οὔποτε — τοιοῦτο (pro τοῦτο) φυγεῖν.* B.
— 110. *Δόξαν.* suprascr. *δῆλον.* A.
— 111. *Σφάγιον θέσθαι. θῦμα ποιῆσαι.* B.
— 114. Schol. *Πρότονος. πρότονα λέγονται τὰ σχοίνια, δι' ὧν δεσμεῖται ὁ ἱστός.* A.
— 123. *Ἀνέχων. τιμῶν, κρατῶν.* B.
Βάκχην, διὰ τὸ ἐνθουσιαστικόν. A.
Μαντίπολον δὲ ὡς μάντιν. A.
— 125. Schol. *Τῶ Θησείδα. οἱ τοῦ Θησέως παῖδες, ὁ Ἀκάμας καὶ ὁ Δημοφῶν.* A.
— 132. *Κατατεινομένων. ἐφαπτομένων.*
— 130. Schol. *Τὰ δὲ Κασάνδρας λέκτρ'. Λέκ-*

Digitized by Google

τρα ἀπὸ τῦ πλεονάζοντος λέγεται, ὥσπερ τὸ κατηλιθῦν τοῖς μύλοις. A.

vs. 135. *Πείθει στρατιάν. Στρατιὰ* μὲν λέγεται τὸ ἄθροισμα, ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν· *στρατεία* δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ παράταξις. A.

— 142. *Τῆς Τροίας πεδίων.* A.

— 143. *Ὅσον ἐκ ἤδη.* Glossa interlinearis, *μετ' ὀλίγον.* A.

— 146. *Ἀλλ' ἴθι ναός. Ναὸς*, ἐν ᾧ παρησύχοντο. *Βωμὸς*, ἐν ᾧ ἔθυον. A.

— 152. *Προπέτης.* ὁ κοινῶς λεγόμενος πρόγλωσσος.

Προπέτης δὲ, ὁ ἔμπροσθεν τινὸς κείμενος. A. (Moschop. *Προπετὴς*, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· *Προπέτης* δὲ, παρὸν παῤῥησιαζόμενος· ἀπὸ τῶν στρεβλῶν τῶν πρὸ καιρῦ ζητόντων πέτεσθαι.)

— 158. *Τλατᾶς*= *Ὤ μοι μοι*=

— 164. *Ἧσω.* ὁρμήσασα. B.

— 168. *Ἀπώλεσα* ἀντὶ τὸ ἔφθειρα καὶ ἀπώλεσα ἀντὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον. ἐχάωσα. (ἔχασα a *χάζω* existimo esse scribendum.) A.

— 178. *Μᾶτερ.* semel.

— 189. *Κοινᾷ γνώμᾳ.* ἐν κοινῇ γνώμῃ. A.

— 197. *Ψήφοις.* suprascriptum *φ.* B.

Παντλάμων. suprascr. *ο.* B.

— 204. Schol. *Σκύμνον γὰρ. Σκύμνος — καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῇ ᾠδῇ πεμπομένην, ἀπολαιμότομον ἦγεν ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν.* A.

— 208. *Ἄιδαν.* εἰς τὸν *Ἅιδην.* B.

Digitized by Google

vs. 214. *Ἀλλὰ θανεῖν μοι — Ξυντυχία κρείσσων. ἤγων ἡ συμφορὰ τῷ θανάτῳ κρείσσων ὑπῆρξεν ἐμοὶ τῆς ζωῆς δηλονότι.* A.

— 226. *Μήτ' εἰς χερῶν. μήτ' ἐς χ.* A.

— 235. *Δηκτήρια. δῆξιν ἐπάγονται γρ. μυστήρια.* Cod. 896.

— 248. *Ὥστ' εἰσορᾶν γε.*

— 253. *Κακῶς ὅ, ὅσον δύνῃ. τὸ θέμα δύνημι· τὸ παθητικὸν δύναμαι· τὸ β δύνασαι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ δύνααι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ κράσει τῶν η καὶ α δύνῃ.* A.

— 260. *Τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται· κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον· κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην ἀττικῶς διὰ τοῦ η.* A.

— 268. *Ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εἶδος. ἡ Τυνδαρὶς γὰρ εὐειδεστάτη καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα.* A.

— 281. *Βάκτρον. βακτηρία, ῥάβδος ἐπερειστική.* A.

— 288. *Παρηγορῶ. β' σημαίνεται, τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ.* A.

— 298. *Ἐκβάλλει*, sed bene interpres, *ἐκπέμψοι.* A.

— 300. *Τὸν εὖ λέγοντα. τὸν καλῶς συμβουλεύομενον ἐχθρὸν νόμιζε.* A.

Φρενί. κατὰ νοῦν. A.

— 324. Schol. *Νύμφαι. νύμφη — αἱ ἄνδρας ἔχουσαι.* Continuat: *γυναῖκες, καὶ νύμφιος ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος. ἐνταῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν, ἁπλῶς γυναῖκας ἐχόντων.* A.

— 332. Schol. *Αἷ αἷ τὸ δῆλον. Ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ — ἤγων ὥστε εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν.* Noster

Digitized by Google

pergit: *δι' ἃ ὥσπερ ἐπανορθοῖ τῷ λόγῳ? ἵνα δείξῃ τὸ ὑπὸ δυλείας κακὸν εἰς ὕπαρξιν ἐλθεῖν· ἃ μέντοι γε κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτῆ φύσιν.* A.

vs. 358. Schol. *Εἰωθὸς.* *ἔθω* — *ἀφίημι. τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τὸ ἐμὸν σῶμα, δέμας τῷ Ἀιδῃ ἀντὶ τῆ τῷ θανάτῳ.* A.

— 374. Schol. 372. *Ὦ μῆτερ. Πρὸ τῆ τυχεῖν πραγμάτων ἀσχήμων (ἀσχημόνων?) ἦγεν ἃ κατ' ἀξίαν, τῦτ' ἔστι παρὰ τὴν ἀξίαν, περὶ (παρὰ) τὸ πρέπον.* A.

— 379. *Κἀπίσημος ἐν βροτοῖς. περιφανὴς, διάδηλος, ἔνδοξος.* B.

— 387. *Κτείνετε. γρ. κεντεῖτε.* B.

— 403. *Χάλα. ἐνδίδυ.* B.

— 404. *Σύ τ'.* A.

— 416. *Ὧν μ' ἐχρῆν τυχεῖν. ἦγεν νυμφεύματος καὶ ὑμεναίυ.* A.

— 419. *Ποῖ τελευτήσω βίον. πληρώσω, τελέσω. ἦγεν μέχρι τίνος ζήσομαι· ἄχθομαι τῆς ἑαυτῆς ζωῆς· τῦτό φησι.* A.

— 422. *Τί σοι πρὸς Ἕκτορα. τί βύλει — ἢ πρὸς τὸν γέροντα τὸν σὸν πόσιν ἢ τὸν ἄνδρα εἶπω.* A.

— 433. *Σφαγῆναι γ'.* sine *γ'.*
Schol. *Ἐκτέτηκα. κυρίως — καταπιπτόντων καὶ ἀπὸ λύπης διαῤῥεομένων.*

— 435. Schol. *Ὦ φῶς. προσειπεῖν — ἦγεν καὶ γὰρ ἐνδίδωσί μοι προσειπεῖν τὸ σὸν ὄνομα.* A.

— 436. Schol. *Μέτεστι. μετυσία — πλέον, πλὴν καθ' ὅσον χρ. ἴ.* A.

Digitized by Google

vs. 444. *Ἄῦρα (αὖρα) ἡ ἐξ ὑγροῦ φερομένη πνοὴ διὰ τοῦ ῡ· ἄβρα δὲ ἡ δύλη διὰ τοῦ β.* A.

— 445. *Κομίζεις. στέλλεις.* B.

— 446. *Ἀχάτες. ἄχατοι τὰ μακρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς ἁπλῶς λέγει.*

— 448. Schol. *Τῷ δυλόσυνος. πρὸς τίνος οἶκον — ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὅρμον τῆς Δωρίδος γῆς· ἦγεν τῶν Πελοποννησιακῶν, ἢ εἰς τὸν ὅρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἦγεν εἰς τὰ Φάρσαλα.* A.

— 455. Schol. *Ἁλιήρει κώπῃ. ἢ πορεύσεις με τὴν — ἔνθα καὶ ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ καὶ δάφνη πρωτογόνη* (pro *πρωτόγονος*) *ἱερὰς ἀνεβλάστησε κλάδους κ. τ. λ.* A.

— 511. *Λέξας ἀντὶ τοῦ λέξεις.*

Ὡς θανουμένους. ὡς θανουμένην, ἦγεν ὡς μέλλουσαν τεθνήξεσθαι. A.

— 514. *Ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τὰπί σ'. ἡμεῖς δὲ, ὅσον τὸ ἐπί σοι, ἦγεν τὸ κατὰ σὲ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν.* A.

— 515. *Πῶς καί νυν. πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε — ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε, ἦγεν δεινῶς, τοῦτ' ἔστιν ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες.* A.

— 534. *Πατὴρ δ' ἐμοί.* Addit. signum ⁘: A.

— 548. *Τὐμῷ· παρέξω — δέρειν* cum signo ⁘.

— 550. *Ἐλεύθερος γὰρ ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπό τινος κατεχόμενος καὶ ὁ μὴ ὑπὸ δουλείαν· κ. τ. λ.* A.

— 560. *Ἀγάλματα.* A. Idem habet Schol. *καὶ ἔδειξε τὰ στήθη, καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα*, quod Barnes. minus recte in *ἀγάλματος* correctum voluit.

— 570. *Κρύπτειν θ'. καὶ κρύπτειν ἃ χρεὼν ἦγεν*

Digitized by Google

πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτῆ βουλήν. A.

vs. 579. Ὥσπερ τὸ τρίτον ἐπὶ μορίων ἢ τὸ ὀ ἤ τις (τι) ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ταύτης. ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τῶ μορίω ἦγεν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον· οὕτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπου· ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τῶ τρόπω ἦγεν κακότροπον.

— 593. Εὖ στάχυν φέρει. θέρει. A.

— 605. Schol. 600. Ἔχει γέ τι. ἀντὶ τοῦ — καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ψαύειν τῆς παιδὸς, ἦγεν θυγατρὸς ὐδέν, ἀλλ' εἴργειν· τοῦτ' ἔστι κωλύειν τὸν ὄχλον. ἔστι δὲ τὸ ἄλλα ἀντὶ καί· ἦγεν καὶ τὸν ὄχλον κωλύειν.

— 610. A. Schol. Βάψασα. βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ ἢ τι ἕτερον ὑγρόν· ὅμοιον τῷ ἔφαγε τοῦ ἄρτου καὶ ἔπιε τοῦ ὕδατος.

Ἐνεγκαι. φέρω· οἴσω· ἤνεγκα, ἤνεγκας, ἤνεγκε, καὶ τὸ προσακτικὸν ἔνεγκαι. A.

— 621. Ἡδ' ἐγὼ μήτηρ τέκνων. τῶν τέκνων τοῦ Πριάμου, ἦγεν καὶ ἐγὼ ἥδε ἡ γεραιὰ συμμετέχουσα ἐκείνων τῆς εὐτεκνίας. A.

— 629. A. Schol. Ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν. ἀπέκειτο ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι· ἀπέκειτο ἐμοὶ βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος ἐτάμετο τὴν Ἰδαίαν ὕλην τὴν ἐλατίνην· ἦγεν τὰ ἀπὸ τῆς Ἴδης τοῦ ὄρους δένδρα τὰ ἐλάτινα· στόλον νεῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον· ἐπὶ

Digitized by Google

τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐειδεστάτην λάμπει ὁ χρυσοφαὴς ἥλιος.

vs. 631. B. Πρῶτον ὕλαν. πρώταν ὕλαν.

— 637. A. Ἅλιος αὐγάζει. αὐγάζει ἅλιος ordine inverso.

— 633. Ἐπάμεθ', ἅλιον ἐπ' οἴδμα ναυστολήσων. A.

— 640. A. Κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας. κοινὸν δὲ καὶ ἀφανιστικὸν καὶ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης, τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τοῦ Πάριδος εὐφροσύνη (leg. ἀφροσύνη) ἐκ ἀλλοτρία τῶν Τρώων ἦν.

— 642. Ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἴδᾳ. ἦν ὁ ἀνὴρ ὁ βουκόλος ἦγεν ὁ Ἀλέξανδρος ἔκρινεν ἐν τῇ Ἴδῃ τὰς τρεῖς παῖδας τῶν μακάρων ἐπὶ πολ. κ. φ. κ. βλ. τῶν ἐμῶν οἰκημάτων. A.

— 649. Στένει δέ καί τις. στένει δὲ καί τις κόρη Λάκαινα ἐν τοῖς δόμοις πολυδάκρυτος περὶ τὸν Εὐρώταν εὖρον. A.

— 642. Ὀλέθριον ἔ. σ. τ' ἀ. ἄλλων.
Ἔκρ. δ' ἐ. ἅ. ἐ. Ἴ. κρ. τρ. μακάρων. A.

— 651. Λάκαινα πολυδ. ἐ. δ. κόρα. A.

— 656. Δίαιμ. ὄν. τιθ. σπαραγμοῖς. A.

— 653. Δρύπτεται παρειὰν, omisso τε.

— 665. Δόμων ἄπο. γρ. ὕπερ. ἀντὶ τῆς ὑπὸ προθέσεως ἡ ὕπερ. C. 896.

— 676. Βακχεῖον κάρα. τὸ ἐνθουσιαστικὸν κάρα, ἦγεν τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον, ὡς παρὰ Συνεσίῳ· εἴη τὴν ἱεράν σε καὶ τριπόθητον κεφαλήν, σχῆμα Πενταπόλει (?) πένθιμον περιτίθησι. καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ· ἡ τιμία κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος. A.

Digitized by Google

vs. 686. A. *Δύστηνε.*

— 703. B. sine *τ' ἐμῶν.*

— 705. B. *Ὁ ἐφεῖδον* correctum. Quid antea ibi steterit, discerni nequit.

— 706. B. *Οὐκέτ' ἐόντα.*

— 713. A. *Ὡς ἔχῃ. ἵν' αὐτὸν κτανὼν ἔχῃ τὸν χρυσόν.*

— 714. A. *Ἀῤῥητα. ἃ δυνάμενα ῥηθῆναι· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται.*

— 719. B. *Τεμῶν.*

— 742. *Πᾶν τὸ προστιθέμενον αὐτόν (?) ἐστι κυρίως, ᾧ προστίθεται. διὰ τοῦτο ἄλγος εἰπὼν τὸ δ' ἄλγει παρεσιώπησεν.*

— 756. *Οὐ δῆτα. εἰς οὐδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς.* A.

— 761. B. *Φράσαι* pro *μαθεῖν.*

— 782. A. *Γ' ὧδε.* sine *γε.*

— 791. *Ὃς ἤτε τὰς. ἦγεν ὃς ἤτε τὰς κάτω τῆς γῆς θεὰς δηλονότι, ἦγεν τὰς καταχθονίους, ἤτε τὰς ἄνω δείσας πεποίηκεν ἔργον ἀνοσιώτατον.*

— 794. *Ξενίας τ' ἀριθμῷ πρῶτα. τῶν ἐμῶν φίλων. γρ. ξένων. Πρῶτα* suprascript. *πρῶτος. Καὶ ἐν ἀριθμῷ. ἦγεν ἐν τάξει δεξιώσεως φίλων πρῶτος τατόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων.* Cod. 896.

Καὶ ἐν ἀριθμῷ ἦγεν τάξει δεξιώσας φίλων πρῶτα τατόμενος, δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. A.

— 799. *Κείνων. τῶν ἀνθρώπων δηλονότι.* A.

— — B. *Στένουσι,* sed correctum *σθένουσι.*

— 800. A. *Νόμῳ γὰρ τοὺς θεούς. διὰ τὸ νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς γινώσκομεν καὶ ζῶμεν, διὰ τὸ νόμῳ τὰ*

Digitized by Google

δίκαια καὶ τὰ ἄδικα τάξαντες. ἴσως δὲ λέγει· ἔχει καὶ τινὰ ἐλπίδα τιμωρήσεσθαι αὐτόν. A.

vs. 806. Ταῦτ' ἔν ἐν αἰσχρῷ, ἦγον αἰσχυνθεὶς εὐλαβήθητι. A.

Ἀποσταθείς. μακράν.

Ἰδοῦ. θέασαι καὶ ἀναακόπησον. A.

— 816. Πειθὼ δέ. τὴν ῥητορικὴν τὴν τῷ πείθειν ἐπιτηδεύσασαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν. A.

— 823. Ὑπερθρώσκον θ' ὁρῶ. ὁρῶ ἐπάνω τῆς πόλεως πηδῶντα. A.

— 828. Εὐφρόνας. τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην.

Εὐφρόνη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. A.

— 835. Α. Δράσεις. δηλονότι εὐεργετήσεις.

— 836. A. Βραχίοσιν.

— 853. Δῦναι δίκην. γρ. δίκην. βοήθειαν ἦγεν τιμωρίαν. Cod. 896.

— 854. A. Φανείη γ' suprascr. τὸ πρᾶγμα.

ὥστε σοί τ' ἔχειν καλῶς.

— 864. A. Ὅταν γένηταί τι ἄλλο, μηδενὸς ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος.

Pro πράξεις τῶν ἀνθρώπων habet τάξεις.

— 867. A. Εἴργουσι. κωλύουσι, μὴ χρῆσθαι τρόποις τοῖς ἑαυτῶν κατὰ γνώμην, ἦγον κατὰ θέλησιν.

— 917. Μολπῶν — χαροποιῶν. γρ. χοροποιῶν. Cod. 896.

— 931. Πότε τὰν Ἰλιάδα σκοπιὰν. Τρωϊκήν. γρ. τήν. Gl. Τὴν ἀκρόπολιν. Σκοπιὰ ἐστὶ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν. Cod. 896.

Digitized by Google

vs. 935. A. *Σκοπιὰν. ἦγον τὴν ἀκρόπολιν. σκοπιὰ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ᾧ ἵσταταί τις ἰδεῖν μακράν.*

— 943. A. *Ἑλέναν κάσιν Ἰδαῖόν τε βέταν*
Λινόπαριν κατάρᾳ διδοῦσ', ἐπεί με
Γᾶς ἐκ πατρ. ἀπώλεσεν.

— 945. *Διδοῦσ', ἐπεί με. γρ. διδοῦσα.* Cod. 896.

— 952. B. *Πατρῴων ἵκοιτ' ἐς οἴκων.*

— 963. B. *Τυγχάνων* et *ἐτύγχανον.*

— 965. B. *Ἕλκοντί μοι. γρ. Λίροντί μοι.*

— 982. B. *Ἡμῶν.*

— 984. B. *Μὴ πράσσουσιν εὖ. γρ. δυστυχοῦσιν.*

— 994. B. *Μήδ' ἔρα τῶ πλησίον.*
Νῦν. γρ. νῦν.

— 1002. A. *Κατώρυχες. ἦγον παλαιοὶ θησαυροὶ κατορωρυγμένοι.*

— 1034. *Χερὶ.* suprascr. *χειρί.* A.

— 1025. *Ἐμπεσών, ὥσπερ τις εἰς πέλαγος ἀλίμενον ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυχῆς.* A.

— 1055. *Θυμῷ ῥέοντι.* suprascr. *πνέοντι.* A.

— 1056. *Ὦ μοι μ. — κέλσω;*
Τιθέμεν. — ποίαν. A.

— 1064. *Ἰὼ* semel. A.

— 1079. B. *Πᾷ στῶ; πᾷ βῶ; πᾷ κάμψω;*

— 1107. *Σύγγνωσθ'. συγγνώμης ἄξιον, ὅταν τις πάθῃ κακὰ κρείττονα ἢ φέρειν, ἐλευθερωθῆναι τῆς ταλαίνης ζωῆς.* A.

— 1109. *Οὐ γὰρ ἥσυχος. ὁ γὰρ ἥσυχος λέλακεν, ἦγον ἦχησεν ἡ ἠχώ, ἡ παῖς τῆς πέτρας τῆς ὀρεινῆς.* A.

Digitized by Google

vs. 1113. A. *Ἠχὼ — Ἑλλήνων —*
Ὅδ' ὁ κτύπος.

— 1119. *Ὅστις δ' ἦν. γρ. ὅστις ἦν.* B.

— 1139. A. *Ἀθρήσῃ* pro *ἀθροίσῃ.*

— 1141. B. *Αἴροιεν δόρυ. γρ. στάλον.* Illud procul dubio genuinum.

— 1175. A. *Βάλλων τ' ἀράσσων.* Cod. 2820. *Βάλλων ταράσσων. γρ. ἀράσσων.*

— 1185. Schol. *Τὸ πολλαὶ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον τετελεσμένον ποιῆσαι τὸ γένος* pro *τὸν λόγον.* A.

— 1190. *Σαθρὰς. γρ. σαφεῖς.* B.

— 1200. *Τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ἕλλησιν γένος. γρ. φῦλον.* Cod. 2816.

— 1201. A. *Τίνος δὲ καί.*

— 1218. A. *Ἀχαιοῖσιν φίλος. Τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τῷ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τῷ φιλουμένου.*

— 1221. B. *Ἀποξενωμένοις.*

— 1222. B. *Σὺ δ' ὀδὲν. γρ. σὺ δ' ὀδέ.*

— 1225. A. *Σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι.*

— 1226. *Σαφέστεροι. γρ. σαφέστατοι.* A.

— 1263. *Πρὸς ἱστὸν νηός.* A.

— 1267. A. Schol. *Θρῃξὶ μάντις. ἢ ἀνήρ τις ἦν ἐν Θρᾴκῃ μάντις Διόνυσος καλούμενος.*

— 1274. *Κυνὸς ταλαίνοις.* A.

— 1291. A. *Πλεύσοιμεν.*

— 1294. Duo ultimi versus una serie leguntur. A.

Digitized by Google

EURIPIDIS ORESTES.

CODEX MCXXXV.

vs. 140. *Λεπτὸν.* γράφεται *λευκόν.*
— 162. *Ὦ ἄδικοι.* γρ. *ἆ ἄ.*
— 166. *Κινεῖται δέμας.* γρ. *κινεῖ.*
— 179. *Τὸν Ἀγαμεμνόνειον δόμον.* γρ. *γόνον.*
— 183. *Ἠγάγετ'.*
— 188. *Τί δ' ἄλλο γ' εἶπας.* suprascr. *εἶπῃς.*
— 200. *Ἴσοι νέκυες.*
— 238. *Ἐῶσιν* sine *σε.* γρ. *ἐῶσί σ'.*
— 239. *Χάριν φέρεις.* γρ. *φέρεις* pro *λέγεις.* Cod. 896.
— 264. *Μέθες μ' ἑᾶσα.* γρ. *μέθες, μ' ἑᾶσα.*
— 285. *Μητρῷον αἷμα.*
— 312. *Καὶ μὴ τὸ ταρβᾶν καὶ φοβᾶν.* γράφ. *κἀκφοβᾶν.*
— 330. *Ἄπο φάτιν.* γρ. *Ἀπόφασιν.*
— 366. *Τῇ.* γρ. *πῇ.*
Τῇ δ'. ποτέ.
— 384. *Ἱκέτης, ἀφίλω. μὴ προσφίλω.* γρ. *ἀφύλλω. ἤγων ἀκλάδω.* Cod. 896.
— 417. *Ἀμαθέστερός γ' ὢν τῷ καλῷ.* γρ. *ἀμαθέστερος τῷ καλῷ,* omisso *γ' ὤν.*

Digitized by Google

vs. 445. *Χθονός.* γρ. *Χερός.* *δυνάμεως.*
— 526. *Ὅτ' ἐξέβαλε μαστὸν* sine *σέ.* γρ. *Ἐξέτεινε.*
— 544. *Λυπήσειν.* γρ. *λυπῆσαι.*
— 669. *Θωπείαν.* sed interpret. *κολακείᾳ.* (An est jota, quod antiquiores librarii in fine adscribere solebant?)
Λέγω. γρ. *λόγῳ.*
— 727. *Πρὸ ἄστεος.* γρ. *δι' ἄστεος.*
— 729. *Ἐπὶ σέ, τὴν σὴν σύγγονον.* γρ. *Ἐπὶ σέ, σύγγονόν τε τὴν σήν.*
— 750. *Τὸ τῆδε κῆδος.* γρ. *τάτῳ κῆδος.*
— 800. *Ὧν* pro *ὡς.*
— 817. *Τεκέων Πυριγενεῖ.*
— 864. *Ἐτύγχανον γάρ.* γρ. *μέν.*
— 881. *Παιδαγωγίᾳ.* γρ. *Χειραγωγίᾳ.*
— 964. *Κρατὶ θεῖσα κύριμον, τῶν Ἀτρειδᾶν.*
— 974. Verba *Πολύστονά τε δὴ καὶ* desunt.
— 980. *Καὶ* omissum.
— 989. *Πτανὸν* in *πτερὸν* correxisse videtur.
— 1002. *Ἀελίᾳ.*
— 1003. *Οὐρανῷ προσαρμόσασα.*
— 1004. *Ἐς ἀῶ.*
— 1007. *Θανάτους ἐκ θανάτων.*
— 1012. *Καὶ μὴν ὧδε* pro *ὅδε.*
— 1151. *Ἑνὸς γὰρ ἐ σφαλέντος,* sed puncta (. .) supraposita.
— 1152. *Κακῶς σεσωσμένοι.*
— 1162. *Βάρος τε κἀν τῷδ' ἔνεστιν.* γρ. *ἐστίν.* Cod. 896.
— 1176. *Τέρκω φρένας.*

Digitized by Google

vs. 1178. *Ἐκ τριτων τ' ἐμοί.*
— 1180. *Ἐπεὶ τὸ συνετὸν δ' οἶδα.*
— 1181. *Καὶ σὺ δεῦρο νᾶϊν ἐχε. γρ. γᾶν.*
— 1182. *Λέγειν. γρ. μέλλειν.*
— 1187. *Ὑπὸ ματρὸς τ.*
— 1189. *Τίνος.* Gl. *χάριν.*
Φάρμακον. Gl. *σωτηρίαν.*
Τρισσοῖς φίλοις. γρ. τοῖς σοῖς φίλοις.
— 1258. *Ἐγὼ μὲν τρίβον,* omisso *ἂν.*
— 1259. Ter scr. *τοὶ* et *ὃς πρὸς ἕσπ.*
— 1267. *Πάντη.* suprascr. *πάντα.*
— 1273. *Κεινὸς γὰρ,* suprascr. *κενός.*
— 1278. *Ἔνθεν δ' ἀλλὰ χἀπί σε. γρ. τἀπί σε.*
— 1289. *Ἐνοπλος. γρ. ἐνόπλιος.* (An *ἐν ὅπλοις*?)
— 1293. *Ἐλίσσετε.* Gl. *βλέπετε.*
— 1303. *Φονεύετε, θείνετ', ὄλλυτε, καίνετε.*
Πέμπετε non habet.
— 1387. *Ὀρνιθόγονον* et *κυκνόπτερον.*
— 1393. *Λὐθ' ἕκαστ' ἂν δόμοις. γρ. ἕκαστ' ἐν δόμοις.*
— 1397. *Κατὰ γαῖαν.*
— 1402. *Πατὴρ ἐκέκλητο — Θ' ὁ δὲ* (i. e. *ἐκέκλη — θ' ὁ δέ*).
— 1405. *Πιστὸς δὲ φίλοις.* suprascr. *φίλος. Θρασὺς δ' εἰς.*
— 1007. *Πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες.*
— 1422. Sine *ἐς* et *παῖδα τὰν Τυνδαρίδ'.*
— 1428. *Ἐλέναις* semel.
— 1430. *Νόμοις.*
— 1465. *Ἄδ' ἂν ἔλαχεν.*
— 1474. *Ἠχᾷ.*

Digitized by Google

vs. 1477. Ὁ μὲν πέτραν — ξίφος πρόκοπον.
— 1488. Τὸ σκότον δὲ φεύγομεν.
— 1507. Βαρβάροισι προσπεσὼν. γρ. προσπεσὼν. Cod. 896.
— 1514. Τἄνδον οὐχ ὕστω φρονῶν. γρ. θρηνῶν (an θροῶν? addit enim) ἤγων λέγων. Cod. 896.
— 1544. Ὅπα θέλει. suprascr. ὅπως.
— 1599. Σίγα νυν — ἐνδίκως πάσχων κακῶς. γρ. πράσσων. C. 896.
— 1683. Θεόν.

Digitized by Google

EURIPIDIS PHOENISSAE.

CODEX MCXXXV.

vs. 16. *Παίδων ἐς οἴκ. γράφεται Τέκνων.*
— 155. *Πόλιν ἐπέβα πέρσων.*
— 157. *Ὃ καὶ δέδοικα*, quod interpretatur *καὶ διὰ ὃ. γρ. ᾧ* sine *καί.*
— 169. *Παρὰ*, ni fallor, scriptum, et *Βάλοιμι.*
— 177. *Φιλαίματοι.* suprascr. *φιλαιμάτῳ.*
— 252. *Εἴ τι πείσεθ' —*
Ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ.
— 260. *Εἴσεται.*
— 270. *Ὃ καὶ δέδοικα. γρ. ᾧ.*
— 310. *Γηραιῷ ποδὶ τρομερὰν. γρ. Γηρᾷ* (*γήρᾳ*) et *ποδός.*
— 320. *Παραχορ.* (*περιχορ.*) — *Παλαιὰν λ. χαρμονὰν — Ὦ τέκος, ἐμὸν τέκος.*
— 326. *Κείρομαι.* Gl. *ἀντὶ τοῦ κέκαρμαι.*
— 335. *Ὑπὲρ τέρεμνά τ' — τέκνοις ἀράς.*
— 647. *Ἔχρησεν.*
— 652. *Τέκετο* bis.
— 686. *Βαρβάροισι βοαῖς λιτῶν.*
— 799. *Ἅρματι δὲ καὶ ψαλίων τετραβάμονος.*
— 832. *Τὸ πύργος. γρ. ὑπόπυργος* et *ἀνέστην.*

Digitized by Google

vs. 834. *Καταδεύει.* γρ. *καταρδεύει.*
— 838. *Ἕτερα ἑτέροις ἀμειβομένα.*
— 948. *Σπαρτῶν ἀνῆκεν.* γρ. *σπαρτόν.*
— 1029. *Πολύφθορος, πολύστονος*, ordine inverso.
— 1034. *Νέας δ' αἱρεῖ.*
— 1040, 41 et 45. Abest *δέ.*
— 1385. *Κτανεῖν,* γρ. *κτείνειν.*
— 1393. *Εἰ δ' ὅμμ' ὑπερσχὸν ἔτυσε ἄτερος μάθοι.* γρ. *Εἰ δ' — θάτερος μάθοι ἔτυσε.*
— 1418. *Ἀπαλλαγείς.* γρ. *ἐξαλλαγείς.*
— 1505. *Ἦ τέκνα μεσοπόλον.* γρ. *τίνα μυς.* Cod. 896.
— 1516. *Ἐλελίζει — ὄρνις*
Ἢ δρυὸς — μονομάτερος. Quaedam desiderantur.
— 1563. *Αἰρομένα.* γρ. *ὁρωμένα.*
— 1568. *Φόνιος, Ἂν ἔλ.*
— 1599. *Εἰς ἄδυτα χάσμ.* γρ. *ἄβυσσα.*
— 1739. *Ἅλις ἔχουσα — ἐμῶν.*
— 1746. *Ὅδε.* γρ. *τάδε.* et
Ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον.

Digitized by Google

EURIPIDIS MEDEA.

CODEX MMDCCCXVI.

CUM VERSIONE LATINA ET ANIMADVERSIONIBUS QUIBUSDAM NESCIO CUIUS.

vs. 94. *Δόλε, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα. γράφεται Δόλον.*

— 138. *Ἐπεὶ μὰ φίλας κέκραται. γρ. Ἐπεί μοι* et sic legendum censet T. (Thom. Mag.?) *Κέκρατα ι* pro *κέκρανται* i. e. *τετέλεσται.*

— 106. *Δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς.* Leg. propter carmen *δῆλον δ' ἀρχῆς* sine *ἐξ.*

— 140. *Δῶμα. γρ. λέκτρα.*

Ὁ μὲν pro *ἕτος*, ut apud Homerum. et melius hic ita legitur quam in Ald.? *ὅς μέν.*

— 151. *Κοίτας ἔρος. γρ. ἔρως.*

— 186. *Μόχθε.* Duplex sensus: vel laboris tui causa, *ἕνεκα*, vel ut non suppleatur *ἕνεκα*, laboris mei causa.

— 213. *Ἀπέραντον* Suidas admonet *ἀπέρατον* dicendum esse a *περάω.*

— 268. *Μήδεια. πενθεῖν δ' ἔ σε θ. τύχας. δὲ* pro *γάρ.*

— 280. *Ἐρήσομαι. γρ. εἰρήσομαι.* Utrumque reperitur.

Digitized by Google

vs. 282. *Περιαμπίσχειν λόγους. Παραμπέχειν.* Sic in quodam codice et melius, alioquin carmen non constat.

— 329. *Πλὴν γὰρ — πολύ.* In quibusdam codd. *πόλις* scribitur.

— 475. *Ἐκ τῶν δὲ πρ— λέγειν;* Sic in Aldino, in alio tamen legitur sine interrogatione, et sic legendum et postea (vs. 509.).

— 509. *Τοὶ γάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων.* in Ald. in alio vero sic:
πολλοῖς μακαρίαν ἀν' Ἑλλάδα.

— 584. *Ὡς καὶ σὺ μὴ — γένῃ. Ποίησον* sup. *ὡς.* Ὡς aliquando vacat, ut annotat etiam Budaeus. Vide, num sit legendum *ὦ* (sic) an *ὅ*?

— 586. *Χρῆν — πείσαντί με.* Scribe *πείσαντα.*

— 610. *Ἀλλ' εἴ τι β. π. ἢ σαυτῇ φυγῇ.* Melius in quodam Cod. legitur *φυγῆς.*

— 642. *Προσβάλλοιμ' ὦ δεινὰ Κύπρις.* In alio cod. legitur *προσβάλλοι δεινὰ Κύπρις.* (Supra igitur fuit f. *προσβάλοι.*)

— 644. *δ' ὀξύφρων κρίνει λ.* In alio cod. *κρίνοι.*

— 664. *Καλλίον ὄδεις — φίλους.* In quibusdam Codd. *φίλοις*, sed male.

— 668. *Τί δ' ὀμφαλὸν — ἱκάνεις.* Legitur et melius *ἐστάλης*, nam penultima et brevis et melius sic.

— 723. *Οὕτω δ' ἔχοιμι — χθόνα. γρ. ἔχοι μοι.* Sic enim mihi res se habent.

— 736. *Ἄγοσιν ὃ μεθῇς ἄν — ἐμέ.* Legendum *μεθεῖ' ἄν.*

— 738. *Φίλος γένοι' ἂν κἀπὶ κηρυκεύμασιν. γρ. κἀπικηρυκεύμασιν* una dictione.

Digitized by Google

PLATONIS DIALOGI

ET

EPISTOLAE.

VARIETAS LECTIONIS

CODICIS MDCCCVII.

Digitized by Google

Digitized by Google

PLATO
DE REPUBLICA.
EDITIO BIPONT.

L. I.

T. VI. p. 184. (p. 345. c.) Ἀλλὰ ποιμαίνειν. In contextu πιαίνειν, ad marginem vulgatum.

p. 197. (p. 351. c.) Εὖ γέ τοι ποιῶν. γρ. σύ.

L. II.

— 227. (367. d.) Ὡς ἐγὼ τῶν μὲν ἄλλων ἀποσχοίμην ἄν. γρ. ἀποδεχοίμην.

L. IV.

— 349. (430. e.) Κρείττω δὲ αὐτῆ φαίνονται. γρ. λέγονται.

— 355. (433. e.) Εἰ οὕτω δόξει. γρ. σαυτῷ.

— 375. (443. b.) Τελευταῖον ἄρα. γρ. τέλεον.

L. V.

T. VII. p. 19. (457. b.) Ἀτελῆ τῆ γελοίᾳ. γρ. ἅτε δή.

p. 42. (468. b.) Τί δέ; δεξιωθῆναι. γρ. τί δὲ ἐξιασθῆναι.

— 55. (474. e.) Μελαγχλώρους. γρ. μελιχλώρους. Ex hoc loco apparet, Codicem, quem nos Parisiis consuluimus, ab illo, cujus lectiones variae e Cod. Regio sumtae in calce edit. Bipont. leguntur, differre; in hoc enim verba inde a μελαγχλώρους ad

Digitized by Google

ἢ ἐραστῇ usque desunt. In nostro, quae conjecerat ingenio Henr. Stephanus, scripta leguntur manu.

L. VI.

p. 74. (486. c.) Ἀνόητα δὲ πονῶν. γρ. ἀνόνητα.

— 77. (488. a.) Οὕτω γὰρ χαλεπὸν πάθος, omisso τό. γρ. τὰ πλῆθος — τοιοῦτον πεπονθὸς — — ναύκληρον. in contextu νἀύκληρον.

— 99. (498. e.) Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτ. γρ. τοιαυτὶ ῥήματα.

— 100. (499. a.) Ἐκ παντὸς προσώπου. γράφ. τρόπου.

— 110. (504. c.) Μέτρον τῶν τοιούτων ἀπολείπων κ. ὁ. τῷ ὄντος ὐ. π. μ. γίγνεται. γρ. ἀπολεῖπον κ. ὁ. τοιοῦτος ὐ. πάνυ μέτριον γίγνεται.

— 138. Τοιοῦτοι. (sc.) φιλόσοφοι.

— 153. (527. b.) Ὡς τῷ ἀεὶ ὄντος. omisso τῆς.

L. VII.

— 153. (527. b.) Εὖ διομολογητέον. γρ. εὐομολόγητον.

— 178. (539. c.) Μᾶλλον μιμήσεται. γρ. μεμνήσεται. Postea tuetur vulgatum τιμιώτερον.

L. VIII.

— 249. (576. c.) Δημοτικὸς δὲ, κατὰ τὴν δημοκρ. Postea ἆρα ἡ τυραννουμένη. Ad marginem ἀρετῇ.

L. X.

— 309. (607. d.) Ἢ τινι ἄλλῳ μέτρῳ. γρ. τρόπῳ.

— 319. (612. d.) Πάλιν ἀπαιτῶ sine ἐγώ.

— 321. (613. e.) Ἀληθῆ λέγων, εἶτα. γρ. λέγοντα.

— 337. (621. b.) Ἰδεῖν ἔωθεν. γρ. ἄνωθεν.

Digitized by Google

PLATO DE LEGIBUS.

L. I.

T. VIII. p. 4. (624. a.) Ὅθεν ὅδε ἐστίν.

p. 5. (624. e.) Ἀκούεις γὰρ. γρ. ἀκούετε.

— — (625. a.) Περὶ πολιτείας ταυτῶν sine τε.

— 8. (626. c.) Πότερ' ἔν δὴ πόλεσι.

— — (— d.) Ἢ πῶς ἔτι λέγομεν. correct. ex prior. λέγωμεν.

— 9. (627. a.) Κρείττω τε ἑαυτῆς εἶναι λ. τινά.

— 14. (629. c.) Ἔγωγε καὶ suprascr. τε et πρὸς ταῦτ' οἶμαι.

— — (— d.) Οὕτως ὑπερεπῄνεσας omisso τὰς μὲν verisimil. ob similitudinem vocis praecedentis. Deinde τολμήσωσι pro τολμήσουσι et ordine mutato πόλεμον γιγνόμενον.

— 16. (630. b.) Post λέγει ταῦτα est signum personae positum.

— — (— c.) Ἦν τις δικαιοσύνην ἂν τελέαν, et paulo post τετάρτη μέντοι ὅμως.

— — (— e.) Ζητεῖν pro ἐζήτει.

— 17. (631. a.) Ὅτι δὲ πάντ' εἰς μόριον ἀρετῆς.

— — (— b.) Πάντα pro ἅπαντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ πορίζουσι. διπλᾶ τ' ἀγαθά ἐστιν.

— 18. (— c.) Εἰς δρόμον, omisso τε, et Ἔστιν ἀγαθῶν ἡ φρόνησις pro ἀγαθόν.

— — (— d.) Οὕτως. μετὰ δὲ ταῦτα.

— 19. (— e.) Ξυμπάντων δὲ ἐρώτων.

— 20. (632. c.) Ἅπασι τούτοις φύλακας ἐπιστήσατε, nisi oculi me fefellerunt.

— 21. (633. a.) Εἴτε ἄττ' αὐτὰ καλεῖν χ. ἕ. sine ἄν.

Digitized by Google

et ὀηλῶντα μόνον ἃ λέγει pro ἃ λ. et τρίτον τοίνυν ἔγωγ' εἴποιμ' ἄν.

p. 23. (634. a.) Πρὸς τὰ δεξιὰ, omisso δέ.

— 24. (— c.) Τίς ἡμῶν περὶ τὰς ἑκάστων pro ἡμᾶς. et οἷοι νόμους ψέξῃ τι. γρ. ἐζήτει.

— — (— —) Κατὰ Κρήτην νόμοις ἔχοιμι. γρ. μόνοις. f. νομίμοις.

— 28. (636. b.) Καὶ δὴ καὶ παλαιῶν νόμων. suprascr. παλαιὸν νόμον. γρ. νόμιμον.

— 51. (647. e.) Ὥστε ὁπόσῳ πλέον ἂν ἕλῃ τις. γρ. ἐθέλῃ. Si illud recte, πίνειν est ejiciendum.

— 56. (650. b.) Τοῦτο μὲν ἆρα. γρ. ἆρα.

L. II.

Ἀντία πάντι. γρ. πάντῃ.

L. III.

— 107. (677. c.) Ἆρα ἦν. γρ. ἄρδην ἐν τῷ τ. χρόνῳ.

— — (— —) Ὅτι οὖν τοῦτο. γρ. ὅτι ὃν χωρὶς τοῦτο.

— 110. (678. e.) Ὅσαι περ σιδήρᾳ λέγονται. γρ. δέονται.

— 128. (687. e.) Τὴν βέλησιν δὲ μηδὲν μᾶλλον. γρ. πολύ.

— 130. (689. c.) Ὡς τοῖς ταῦτα μανθάνουσι. γρ. τοῖς ταῦτ' ἀμαθαίνουσι.

— 136. (691. c.) Τὰ μὲν εἰς νόσους θεῖ. γρ. πίπτει. Unde intelligitur, hanc vere, quod Bipontini in dubium vocabant, esse lectionem variam.

— 137. (692. b.) Καὶ δεῖ δὴ τὴν μὲν ἕδραν. Ad marginem ἴσως μένουσαν.

— 157. (701. e.) Ἐπὶ δὲ τὸ ἄκρον ἀγαθὸν τῶν. γρ. ἀγαγόντων.

Digitized by Google

L. IV.

p. 164. (705. e.) Ὅτῳ ἂν συνεχῶς τῶν ἀεὶ καλῶν τι ξυνέπηται μόνῳ. γρ. Ὅτῳ ἂν συνεχῶς ἀεὶ καλῶν τι ξυνέσπηται μόνον, omisso τέτων.

— 169. (708. c.) Ῥᾴω κατοικίζεσθαι τῇδε, omisso τε καὶ νομοθετεῖσθαι. Ad marginem ἐν ἄλλ. εὑρ. τε νομοθετεῖσθαι.

— 170. (— d.) Ἀλλ' ὄντως ἐστὶ νομοθεσία. γρ. οὕτως. γρ. ὅμως.

— 180. (713. e.) Εἰρήνην τε καὶ αἰδῶ καὶ εὐνομίαν. γρ. ἐλευθερίαν.

— 187. (717. a.) Ἢ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις. γρ. ἄφεσις.

— 190. (718. d.) Ψυχῆς μᾶλλον δ' ἡμερώτερον. γρ. λαβόμενα.

L. V.

Κοινὴν τε κ. κοινῇ. γρ. καινήν τε.

L. VI.

— 256. (754. e.) Ἐὰν δ' ὁ φεύγων ὀφλῇ. γρ. ὄφλῃ.

— 266. (759. c.) Εἰς τὰ θεῖα ἁμαρτανομένων. γρ. Εἰς τὰ θεῖα πάντα ἁμαρτ.

— 270. (761. c.) Εἴτι πε δάσος. γρ. ἄλσος.

— — (— d.) Δεχομένες εὐμενῶς pro εὐμαρῶς.

— 283. (767. e.) Τί χρὴ πρὸς τέτων πάσχειν et περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἐγκλημάτων. γρ. κοινῶν.

— 290. (771. b.) Ὀρθότατα φῦν. γρ. φῦναι.

— 292. (772. b.) Χορὸς μὲν ἂν μέτριος. γρ. χρόγος.

— 305. (778. e.) Τὰ μὲν σκάψοντας. Ad marginem τὰ δὲ ταφρεύσοντας. Procul dubio sunt verba in serie omissa.

Digitized by Google

L. VII.

p. 320. (788. b.) Τοῦτο δὲ κακὸν ταῖς πόλεσιν. N ἐφελκυστ. amat noster ubique suffigere vel consonante sequente, nec sensu finito.

L. VIII.

— 417. (838. b.) Οὐκοῦν σμικρὸν ῥῆμα κατασβέννυσι. γρ. κατασβεννύει. +,+ ∞ (i. e. ψιλῶς.)

— — (— —) Οὔτε ὕδωρ οὔτε πνεύματα. γρ. οὔτε ὑγρὸν οὔτε πνεύματα.

— 442. (850. c.) Μεινάτω ὅπη. γρ. μείνας ἴτω ὅπη. Ita jam Stephanus legi jubebat, ὅπη praeterea mutato in ὅποι.

L. IX.

T. IX. p. 10. (857. a.) Καὶ μία δίκη τιμωρίαις ξύμπασιν.

p. 11. (— c.) Ὥςγε ἐν τῷ νῦν παραπεπτωκότι. γρ. παρόντι, quod ex interpretatione natum.

— 19. (861. d.) Οὐ γὰρ ἂν ἐμὸν. γρ. οὐδ' ὅσιον. γρ. νόμιμον.

— 21. (862. b.) Καὶ τὸ μὲν ἀβλαβές. γρ. βλαβέν.

L. X.

— 91. (897. b.) Προςλαβοῦσα ἀεὶ θεὸν ὀρθῶς θεοῖς ὀρθὰ καὶ εὐδαίμ. Ἐν ἄλλ. ad marg. θεὸς οὖσα, ὀρθὰ etc.

— 93. (— e.) Μεμνήμεθα τοίνυν γε τοσοῦτον. Ἐν ἄλλ. γρ. Μεμνήμεθα τοίνυν τόγε τοσοῦτον τῶν τότε, ὅτι, omisso ἔτι.

— 108. (905. b.) Εἴτε καὶ τούτων εἰς ἁγιώτερον. γρ. ἀγριώτερον. (Ficinum non nostrum codicem du-

Digitized by Google

cem habuisse, patet ex versione, quam dedit: ad remotiorem aliquem inaccessibilemque locum translatus. Unde H. Stephanus conjicit, eum ἀπώτερον legisse.)

p. 111. (906. c.) Πλεονεκτοῦσι φησὶν. γρ. σφίσιν.

L. XI.

— 121. (913. b.) Ἀνακοινώσαιμι τῶν ἁμωσγέπως. suprascr. τοῖς.

— — Τὴν γῆ παρακαταθήκην. γρ. τήν γε. (Quam lectionem H. Stephanus recte eam habet, quae ad genuinam deducere possit detegendam, et corrigit τὴν ἐν γῇ παρακαταθ.)

— 129. (917. a.) Οὓς αἰδεῖσθαι πᾶσιν πάντας πρ. — πολιτικαῖς δὴ μάλιστα ἀρχαῖς.

Ὅθεν οὖν παρ' ὧν. γρ. ὁ νῦν — ἐλήλυθεν.

— 148. (926. a.) Ἃ μὴ γεγνώσκων, πράττει. γρ. προστάττει.

— 150. (926. e.) Προστάττομεν ἐν μελέτῃ. γρ. ἐμμελῆ.

— 164. (933. e.) Ὅσ' ἂν τὶς ἂν ἕτερον ἄλλον. γρ. Ὅσα τὶς ἂν ἕτερος ἄλλον. Deinde ζημιώσας. γρ. ζημιούσθω.

L. XII.

— 191. (948. c.) Νῦν δὲ δὴ ὅτε μέρος τι φαμὲν. γρ. Νῦν δὲ ὅτε δὴ μέρος μέν τι φαμέν.

Δικαίων καὶ ἀγαθῶν. γρ. καλῶν.

— 222. (963. d.) Οὐδὲν χαλεπὸν ὅγε λέγω. γρ. ἐρῶ.

— 223. (964. b.) Post σωφροσύνη interpungitur. Deinde φρόνησις δὲ δικαιοσύνη. γρ. Δικαιοσύνη· φρόνησις.

— 226. (965. d.) Καὶ ἐν φρονήσει ἓν ὅ. γρ. ἓν ὄν.

Digitized by Google

p. 227. (965. e.) Οὕτως ἕν, δυνατοί. γρ. οὔθ' ὡς ἕν, δυνατοί. Cum voce οὐκοῦν mutat persona.

— 230. (967. c.) Ταῦτ' ἦν τὰ τότε ἐξειργασμένα. γρ. ἐξειργασάμενα. Deinde

Ἀλλὰ ταῦτα ἀνόητ'. γρ. ἀλλά τε ἀνόητα.

— 232. (968. e.) Ἀπόῤῥητα μὲν λεχθέντα. γρ. ἐλειχθέντα. an ἐλιχθέντα? δειχθέντα?

PLATONIS TIMAEUS.

— 281. (p. 17.) Ἓν μόνον ἐπιτήδευμα καὶ ἀφ' ἑκάστου τῇ τέχνῃ. γρ. ἑκάστῃ τέχνῃ.

— 287. (20. d.) Δοκεῖ μὴν pro μέν.

— — (— —) Ταῦτα δὴ δρᾷν. suprascr. χρὴ. Ad marginem Εἴτε μὴ ταῦτα χρὴ δρᾷν.

— 297. (25. d.) Πηλοῦ κάρτα βαθέος. γρ. καταβραχέος.

— 299. (26. e.) Καὶ τίν' ἄν, ὦ Κρ. μ. ἀ. τ. μεταλάβοιμεν; ὃς τῇ omisso ἄν.

— — (— d.) Ἀπασόμεθα correctum. Recte. Ita quoque Ficinus, qui vertit: *Neque abs re fuerit*, si cives tuos revera priscos illos exstitisse dixerimus — legisse videtur. H. Stephanus ergo ingeniose divinavit, nisi, quod suum venditat, ex Cod. aliquo suffuratus est.

— 303. (28. e.) Πότερον πρὸς τὸ — ἢ πρὸς τὸ γεγονός. γρ. μὴ γεγονὸς αὐτό.

— 314. (36. b.) Forte κατέκαμψεν εἰς ἓν κύκλῳ(?). γρ. εἰς κύκλον. Me recte legisse, haud affirmaverim, literae enim confusae erant.

Digitized by Google

p. 325. (41. a.) Ἃ δι' ἐμοῦ. γρ. τάδε, et Μὴ θέλοντος pro γε.

— 337. (46. e.) Ποιητέον δὴ κατὰ sine καί.

Λεκτέα. suprascr. λεκτέον.

— 336. (46. b.) Ξυμπαγεῖ. γρ. ξύμπαν ὄμμα.

Φαντάζεται κατὰ τὰ ἀριστερά.

— 338. (47. c.) Λόγος τε γὰρ ἐπ' αὐτὰ ταῦτα. γρ. εἰς δύο.

— 345. (50. c.) Τῶν ὄντων ἀεὶ ὄντα μιμήματα. γρ. Ἄλλων ἀεὶ μιμήματα. Deinde Τυπωθέντα ἀπ' αὐτῶν pro ὑπ'.

— 349. (52. c.) Τῷ δὲ ὄντως ὄντι βοηθὸς ὁ δ' ἀκριβείας. γρ. ὁ δι' ἀκριβ.

— 366. (60. a.) Πίττα καὶ τήκει. γρ. κίκι.

— — (— b.) Ἔσχεν· τὸ δὲ — κάειν.

— — (— —) Τὸ ξυμμιγὲν ὕδωρ pro ξυμπαγέν.

— — (— c.) Κενὸν δ' ὑπῆρχεν αὐτὸν οὐδέν. ὑπεριεῖχεν? αὐτὸν. οὐδέν (an est περιεῖχεν? ι enim insertum esse videtur, ut sit κενὸν δὲ περιεῖχεν οὐδέν.)

— — (— —) Ὁ δὲ ἅτε ὢν βαρύς?

— 367. (60. c.) Τὸ δὲ ὑπὸ πυρὸς τάχυς pro πάχυς.

— 384. (68. d.) Καὶ πάλιν ἐξ ἑνός. γρ. βίᾳ pro καί. Post ordine mutato ταῦτα δὴ πάντα.

— 385. (69. b.) Αὐτὰ τὰ ἀτάκτως. γρ. ταῦτα.

— 388. (70. b.) Πᾶν ὅσον αἰσθητικὸν ἐν τῷ σώματι — — — ἐῷ. γρ. ἡγεμονὶν ἔῳ. (an est ἡγεμονήν?)

— 395. (73. d.) Πανταχῆ. γρ. an πένταχα?

— 398. (75. a.) Τά τε περὶ τὰ τῶν βραχιόνων — ἡμῶν ἄναρθρα. γρ. τά τε ἄρθρα.

Digitized by Google

p. 404. (77. e.) *Πλέξαντες, διεῖσαν. γρ. διέτασαν.*
— 417. (83. d.) *Φλέγματος δὲ αὖ νέᾳ ξυνισταμένῃ ὀρὸς. γρ. δ' ἄνευ νέᾳ ξ.*
— — (— —) *Ξυναπασῶν δὲ τ'ῶν ὄγκων.* Noster habet *τὸν ὄγκον.*
— — (— —) *Σῶμα* (suprascr. *τα*) *τὸ καθ' ἡμέραν.*
— — (— e.) *Αἷμα* pro *ἅμμα.* Deinde *Τροφή.*
— 418. (84. c.) *Πάλιν. τε αὐτὸ ἐ. ἐ. ἐναντίως ἴῃ ψυχ. γρ: ὡσθῇ ψηχόμενον.* (*Ψυχόμενον.*)
— 427. (88. a.) *Διάπυρον αὐτὸ ποιῆσα λύει. γρ. σαλεύει.*
— — (— b.) *Γίγνησθον,* ut Cod. Tuber. quocum noster in multis consentit.

PLATONIS MINOS.

T. VI. 124. (313. a.) *Τῶν νόμων; Σω. Τί δ' ἐστιν.*

PLATONIS EPISTOLAE.

Epistola I.

T. XI. 61. (309. a.) *Πᾶσί τῶν μάλιστα. γρ. πάντων μάλ.* et *Καὶ μὴν περὶ τούτου ὃ τοῦδ' ἐστι μιώτερόν τ' ἔστιν καὶ θειότερον.* (Conjunctim scripta, ut fit hoc in codice, disjungenda sunt.) Legitur ad. marg. vulgatum.

Ep. II.

— 74. (315. a.) *Ἀλλὰ εἴτι ἀγαθὸν καὶ ἔπειτα βελτίω. γρ. ἐπὶ τὰ β.*

Ep. III.

— — (— b.) *Κλήσει, ἔτι θεῷ.* Vulgatum in margine.

Digitized by Google

— — (— e.) Ἀδικεῖς δ' ἀδὲν ἐμέ. γρ. ἀδικεῖς δ' ἄν ἐμέ.

— 76. (316. a.) Ὅπη πλέον. γρ. ὅτε τι πλέον. et διασκευωρίαν. γρ. διασκευωρεῖν.

— 84. (319. e.) Μεταστήσι. γρ. μετάστηθι. (Illud more Laconum, qui τὸ θ̄ cum σ̄ mutant. cf. Hesych. in voce καβάσι. κατάβηθι. Λάκωνες.)

Ep. VI.

— 91. (323. c.) Ἦν ὅταν. γρ. ἦν ἂν μ. φιλ.

— 92. (— d.) Σπουδῇ τε μάλα μὴ ἀμύσῳ. γρ. ἅμα.

Ep. VII.

— 94. (325. a.) Καὶ εἶτιν' ἄλλο. γρ. ἔτι ἄλλα.

— 96. (— e.) Περὶ τὰ αὐτὰ. γρ. περί τε αὐτὰ τ.

— 105. (330. a.) Ὡς δὴ μανθάνων. γρ. ἴσως.

— 107. (331. a.) Τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα. Omiserum οὐχ.

— — (— b.) Βιασόμενος δὲ, οὐδ' ἂν υἱὸν ὁμοδάλφ. γρ. ἢ μὰ δάλφ.

— — (— d.) Πατρὶ δι' πολιτείας. γρ. πατρίδι.

— 115. (335. a.) Δικαστάς τε ἴσχειν. γρ. δίκας τε.

— 117. (336. a.) Ἀπήλλαξεν ἐλευθέρας δ' ἐν σχήματι. γρ. ἀπήλλαξεν φαιδρύνας (sine καὶ) ἐλευθερίᾳ ἐν σχ.

— 120. (337. a.) Μηδὲν μᾶλλον προσῆκον αὐτοῖς. γρ. πρὸς ἡδονήν. — Ἀναγκάζωσι. suprascr. σ.

— 122. (338. a.) Ὅπη δή ποτ' ἐδυνάμην. γρ. ὅποι ποτὲ ἠδυνάμην.

— 124. (338. e.) Ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἤγειτο διακῦσαι. γρ. ᾖει τὸ διακῦσαι.

— 130. (342. a.) Ἀληθές ἐστιν πέμπτον δ' αὐτὸ τι-

Digitized by Google

θέναι διὸ δὴ γνωστόν. Legitur vulgatum et Ἀληθῶς ἐστιν ὄν· ἓν μὲν ὄνομα.

Ep. VIII.

p. 153. (352. c.) Πᾶσα μάχη. γρ. ἅπασα μηχανή.

— 158. (354. c.) Φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πλὴν τῶν εὐδαιμ. γρ. πεινώντων.

Ep. IX.

— 167. (358. d.) Ἐπέστειλα μὲν σοὶς. (sic. σ videtur esse correctum et perperam additum.) Hic igitur, quod Stephanus suspicabatur, legitur, nisi aliena pro suis venditavit.

— 165. (359. a.) Εὖ ποτε πόλιν. γρ. πολιτείαν.

Ep. XII.

— 169. (359. d.) Οὗτοι δ' ἁπάντων ἐπὶ Λαομ. γρ. αὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομ.

PLATONIS AXIOCHUS.

— 185. (366. a.) Ἐν θνητῷ καθειργμένον χωρίῳ. pro φρουρίῳ. Deinde Σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ. et ᾧ ἐν ἥδοντα ἀμυχιαῖα. γρ. ᾧ τὰ μὲν ἥδοντα μυχιαῖα.

— 186. (366. c.) Ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα· εἰ δίδως τι, καὶ λάβοις τι. (omisso νίζει, quod, ut solemne in proverbiis laudandis, recte abesse potest.)

— 188. Βεβέσθαι videtur esse. An βεβλέσθαι? γρ. γενέσθαι.

PLATONIS DEFINITIONES.

— 292. (413. a.) Εὔνοια. γρ. εὐγένεια.

— 295. (414. c.) Ὑπόληψις μεταπιστὸς. γρ. μετὰ πίστεως.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

TRAGICOS GRAECOS,

PLATONEM, SCHOLIA IN PINDARI CARMINA, DIONYSIUM HALICARN.

ET

HESYCHII LEXICON.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

AESCHYLI TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
Ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ, βουλευτέον.
Ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
Ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
Πειρασόμεσθα πήματος τρέψαι νόσον.

AESCHYLI AGAMEMN. V. 855. sqq.

Digitized by Google

IN AESCHYLI
PROMETHEUM VINCTUM.

SCHOLIA EX STANLEII,

VERBA TEXTUS EX SCHUETZII, QUAE PRODIIT HALAE MDCCC. EDITIONE CITANTUR.

---

vs. 41. Schol. β. Οἶον. Addendum τέ, ut recte v. 84. Iterum male omissum v. 109.

— 68. β. Στένεις. τὸ λυπεῖσθαι. An τῷ λυπεῖσθαι?

— 134. β. Ἐκ δ' ἔπληξέ μιν τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ. — ἣν οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν. Videtur ἐν deesse, ut supra: ἣν οὐκ ἔνεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν.

— 256. Schol. α. Χαλᾷ κακῶν. συνήθης αὐτῷ ἡ χαλᾷ φωνή. Ni fallor, χαλᾷν scribendum.

— 281. Ὀκρυοέσσῃ χθονί. τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρώδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ. Aptius videtur λέγει.

— 346. β. Ὡς πλείστοισι — in fine: εὕρηται γὰρ καὶ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. Ego malim οὐχ ἅπαξ, ut Plat. in Legg. L. IV. p. 175. οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις, quod et de hac constructione dici potest.

— 400. Schol. Ῥέος. ῥεῦμα. παρὰ τὸ ῥέω ῥέος,

Digitized by Google

ὡς κλέπτω κλέπος. Ni fallor, κλέπω, unde *clepere* XII. tabul., emendandum.

vs. 379. β. Μαλθάσσῃ καταπραΰνοι. Scr. καταπραΰνῃ, ut 379. α.

— 525. β. Μηδάμ'. εἰς φόβον — ἔμοιγε μὴ δὲ παυσαίμην. Scr. μηδέ. Etiam v. 533. μὴ δὲ perperam.

— 534. β. Τόδε. τὸ τιμῶ τὸν θεόν. An τὸ τιμᾷν?

— 601. β. Νήστισιν αἰκίαις. ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως. Haec interpretatio ad utramque derivationem et a νὴ et ἔδω et a νὴ et ἵστημι factam respicit. cf. Schol. 601. α.

— 616. Ἁρμοῖ. ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων. At supra κέκαυμαι addendum.

— 845. β. Κάναβας — καὶ Μενέλαος νεῶν αὐτῶ —. scr. νεών.

— 880. β. Καρδία δὲ φόβῳ — ἀναθυμάσεως — συνθολεῖ. Scrib. ἀναθυμάσεως et συνθολοῖ.

— 968. β. Φῦναι. λέξαι. Vel interpretatus est vera nunciare, nuncium fidum et certum ferre, vel δόξαι legendum videtur.

— 1106. Λέγων ἔοικα. — ὀδὲν γὰρ μαλθάσσῃ καὶ πραΰνῃ καὶ τέγγῃ καὶ ἐνδίδως τῆς ἐναντιώσεως. cf. Sophocl. Aj. Schol. 1152. Ἔστιν μεγάλης ἔριδος ἐπειδή, φησί, τοιαύτη ἔνστασις ἔστι δὲ Τεύκρου πρὸς τὸν Μενέλαον.

IN AESCHYLI SEPT. ADV. THEB.

vs. 72. Ἐκθαμνίσητε. ἐκσπάζητε pro ἐκσπάσητε. Illa est dubiae fidei forma.

Digitized by Google

v. 88. β. *Βοᾷ. ἐστίν.* Videtur Substant. legisse Scholiastes.

— 120. *Πάντως. ἀληθές.* Forte *ἀληθῶς.*

— 188. α. *Τμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ'.* — Sub finem *παέβαλε τὰς παρθένους.* An *ἐπέβαλε*? *παρέβαλε*? v. 192. *παρεγέβαλε τὰς παρθένους.*

— 414. *Προστατεῖν. προστάτην.* Legit ergo *προστατεῖν.*

— 514. α. *Ἑρμῆς δ' εὐλόγως.* — *τυχηρνῶς* vitiose impf. pro *τυχηρῶς.*

— — β. *Συμμερίτην.* Scr. *συμμεριστήν.*

— 539. β. *Ἀνδρόπαις. πρὸς ἄνδρας παραγγείλας ἄρτι ἤτοι πλησίον.*

Παρεγγίσας flagitat contextus.

— 558. β. *Ἠτ'. ὄντως καί.* Scr. *ὄντως, ναί,* commate interposito.

— 627. *Ἐχθρόξενον. δημιτινάν.* Scr. *δημοτικόν.*

— 572. β. *Ἀνοσίων ἀνδρῶν. ἀσεβῶν, ἅτε μὴ δ' αὐτῶν.* Scr. conjunctim *μηδ'.*

— 593. β. *Πιανῶ. δοξάσω. κοσμήσω.* Interpretatio vere *παχεῖα* et pingui Minerva depromta.

— 923. *Αὐτόστονος. αὐτοπήμων.* — *δαΐφρων δέ, ὅτε ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.* Quae potius est interpretatio *τῷ ὁ φιλαγαθής,* quod cf. Vel est legendum *ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς χαίρων.*

— 929. β. *Ὡς ἐρξάτην* — Sub finem *καὶ ἀπολελωχώς.* An *ἀπολωλώς*?

— 957. β. *Πλῶτος* — *δι' ἣν ἔπως ἀθλίως ἀπώλοντο ὑπὸ τῷ ᾄδῃ.* Post *ἀπώλοντο* comma ponatur.

— 1003. β. *Κακὰ δώματα. τὰ ἀπελθόντα τοῖς*

Digitized by Google

δώμασι. Hic et v. 1004. errore typothet. pro ἐπελθόντα.

vs. 1012. β. Πάρευνον. ὃν τὸ εὐνοίᾳ, ἢ παρὰ τὴν εὔνοιαν αὐτῷ, ἦγον ἔκτος — γενόμενον. Mirae argutiae!

IN PERSAS.

vs. 312. Schol. Ἀδεύης καὶ Φερεσσέβης. — ἦχει χαρακτῆρα. Scrib. ἔχει, ut recte v. 308.

— 318. Σαλαμῖνα scrib.

— 462. Τέλος δ' ἐφορμηθέντες. — ἔδραν γὰρ εἶχειν. Scrib. εἶχε.

IN AESCHYLI SUPPLICES.

vs. 106. Δι' ἀμὸν γάμον τοι θάλπος. Neque Schützii V. Cl. de nostro optime meriti θάλπὸς pro τὸ θάλος aut θάλλος mihi satisfacit, neque τόνδ' ἀθλῶν, quod ego olim conjeceram, mihi hodie placet, ideoque satius fuerit in vulgato, donec meliora allata fuerint, acquiescere.

— 235. Σκοπεῖτε, κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τρόπον. Lectionem Codd. antiquam τόπον restituo, et ne hoc superioribus repugnet, lego μὴ μείβεσθε, ut intelligatur κοινοβωμία, quae ne deseratur, iterum monet.

— 363. Ποτιτρόπαιον αἰδόμενος ἐκ ἀπορεῖς. Olim legebatur ὑπερ, quod locum antiqui εἶπερ occu-

Digitized by Google

paverat; idque revoco, quum, modo versus, qui mancus est, sibi constet, bonum fundat sensum.

vs. 395. *Ὑπάστρῳ δέ τοι*
Μῆχαρ ὄρικτέ μοι γάμῳ δύσφρονος
Φυγᾶ.

Haec est emendatio loci, quam Schütz. adhibuit. Quum vero vetus lectio parum vel nihil habeat obscuritatis, non est, cur ea mutetur.

— 410. *Οἰνωμένων.* Locus bene valet et *δινώμενον* ego potius interpretationem dixerim. Incideram ipse aliquando in *οἰδώμενον*. A Dionys. Halicarnass. Appius Claudius ille male sanus in Antiquitt. Rom. L. XI. c. 35. dicitur *οἰδῶν τὴν ψυχήν*. Sed nihil nauto.

— 598. *Δέλτος φρὴν* est mens adjutrix, consiliis promta, quae habet, quod in medium conferat et suppeditet.

— 638. *Ἐν ἀροταῖς*
Θερίζουσα βροτοὺς ἀλωαῖς.

Ita Schütz. constantiae metaphorae accommodate atque ingeniose pro vulgato *ἐν ἄλλοις*, quod ego in *ἀμάλλαις* mutandum censui, quo non minus metaphora sibi constat. Mare metit, caedit homines manipulatim, catervatim, passim.

— 660. *Μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν*
Τῶνδε πόλιν κενώσαι.

Neacio, an *τάνδε* praeferendum sit vulgato, quum *τῶνδε* vix vi quadam positum dixeris, *viri* autem opponantur *juventutis flori*, qui paulo post commemoratur. V. 680. idem legitur.

— 738. *Περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐπτύμως.*

Digitized by Google

Πολυδρόμω φυγᾷ ὄφελος ἔ τι μοι.
Παροίχομαι, πάτερ, δείματι. Schütz.

Vulgatum: *ὄφελος εἴ τι μοι*
Παροίχεται, πάτερ, δείματι,

illi, opinor, sua sponte non cedet locum. Sermo, ut solet, animi perturbati perturbatus est atque abruptus. Natura artis magistra. Fugae multivagae si qua videbatur esse utilitas, periit ob metum, patet!

vs. 807. *Τίνα γὰρ ἄτας ἔτι πόρον*
Καὶ γάμῳ λυτῆρα τέτμω.

Vetus lectio *εὕρω* digna erat, quae proseraberetur, quod recte fecit Schütz. hujus rei arbiter et *τέτμω* illius locum occupare jussit. Ego vero ex *τέκνω*, quod Aldus legit, antiquam lectionem eamque veram *τέμνω*, quae potius ad *πόρον* quam ad *λυτῆρα* referenda sit, facillime elici posse existimaverim. *Πόρον* autem *τέμνειν* elegans esse atque solemne, nemini non constat.

— 850. *Ἄφαρ* pro *ἔχαρ* putabam, sed languet ideoque meliora exspecto atque desidero.

— 853. *Ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβεῖν.* Vulgatum *εὐσεβῶν* recte stabit, si mecum legeris *ἀνίεθ'*. Cessa Deos intra urbem revereri.

— 854. *Μήποτε πάλιν εἴδοι-*
μ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Vetus est *εἴδοι*. Damno hodie, quod olim putaveram, *εἴδοις*. *Εἴδοι* refertur *ποιητικώτερον* ad Nilum ipsum. Si necesse fuerit, potius *με* ante *ἀλφεσίβ.* inseratur.

— 879. *Περιχριμπτὰ βρυάζει*
Νάσος ἔρωτος.

Digitized by Google

Antiquum, ὃς ἐρωτᾷς, Oedipo eget. Schütz. correctio, pace illius magni viri sit dictum, parum habet, quo se commendet. Nec mea unice vera jactaverim, quae tamen hic repetere liceat: Ὅσα φωκᾷς. Quantum fremis, saevis, insanis! Cf. Hesych. Stridor dentium a loco non abhorret.

IN AESCHYLI AGAMEMNONEM.

vs. 14. Ἐμοὶ φόβος γὰρ ἀθλίῳ παρίσταται. Vetus: Ἐμὴν, φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου. Olim putabam praestare:

Ἐμῷ φόβος πάρα 'νθ' ὕπνου.

Capiti meo adstat terror. Sed et hic ἐπέχειν praestiterit, cum voce γάρ non adeo offendar, quam utique e medio tollendam existimem. Nec vox ὕπνος repetita mihi necessitatem corrigendi imponit, quum primo loco personam Somni referat.

— 134. In vocem οἴκτῳ pro οἴκῳ etiam ego inciderat. Nec absonum videtur εἰκός. Sed nec hoc nec illud pertinaciter defendam.

— 286. Ἰσχὺς πορευτῆ λαμπάδος πρὸς ἐκδοχήν.

Lectio vetus ἡδονήν adeo elegans est atque poetica, quae nemini librariorum in mentem venerit.

— 253. Τυρὸν γὰρ ἥξει ξύναρθρον μάταις. Clarum enim exitum habebunt peccatis convenientem. Ita Schütz. pro vulgato αὐταῖς.

Ego incidi in τίταις, ut sensus sit:

Digitized by Google

Poena, sceleribus par, vindicibus obtinget, sese offeret, vel poenam repetent vindices justam, i. e. *Δίκη* ejusque cliens et minister.

vs. 377: *Ἤ κε τὸ βέλτιστον ἐστὶν ἀπήμαντον.*

Ita ex emendatione Schütz. Lectio vetus:

Ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπήμαντον.

Mihi, si ἅπερ pro *ὑπὲρ* legitur, quo etiam metrum sibi constat, sensus est integer: Quatenus bonum est bonum, eatenus sit incolume et integrum, ita ut etc. Interpunctio est tollenda.

— 465. *Βάλλεται γὰρ ὅσσοις Διόθεν κεραυνός.*

Olim conjeceram *ὅσσοις*. Quot jam fulmen Iovis ferit! Aliud jam occurrit: *περισσοῖς* pro *γὰρ ὅσσοις*, i. e. fulmen Iovis ferire solet superbos et impios.

Βάλλεται pro *ἐμβάλλεται*, nisi malis legere *Διὸς ἐν κεραυνός*, quod non necesse.

— 508. *Ἄλις παρὰ Σκαμάνδρου ἦλθες ἀνάρσιος.*

Ut metro consulatur, legendum censeo *ἦσθ'*.

— 659. *Ἡμᾶς γε μὲν δὴ, ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος*
Ἥτοι τις ἐξέκλεψεν, ἢ ξηγήσατο,
Θεὸς τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἷακος θιγών.

Ita jubet legi Schütz. Mihi sanum est *ξηγήσατο*, quippe et pie et ex superstitione prisca dictum. Nec superfluum *οἷακος θιγών*, eo enim pulcerrime ostenditur, preces non fuisse irritas.

— 763. *Νεαρὸν φάει σκότον.* Schütz. Antiqua lectio: *Νεαρὰ φάους κότον.* Unde ego confeci:

Νεότροφον κότον. Odium inveteratum recens nutritum.

Digitized by Google

vs. 811. *Τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει*
Ἐλπὶς προσῆκε χειρὸς ἡ πληρωμένη, correxit Schütz. ita vertens: Ad alterum autem vasculum Spes manus educturae accessit ita, ut irrita recederet. Lectionem vulgatam *πληρωμένῳ* sensu carere, idem censet. At videamus, an plane nullus ex verbis, quae auctoritate codicum nituntur, sensus elici possit. Graecia, quae sexcenties consuluit Latio, Latium consulat semel. Forte *χείρ*, quo apud Suetonium in Octau. c. 71. sensu occurrit *manus*, eodem est hic explicandum. Verba Suetonii, ubi de alea, qua delectabatur Augustus, agitur, sunt haec: „Nam si quas *manus* remisi cuique, exegissem; aut retinuissem, quod cuique donavi, vicissim vel quinquaginta millia." Quo ex loco patet, *manum* pro *jactu* esse positam. Redeamus jam ad nostrum locum et interpretemur *χείρ* per manum sive jactum. Quod si fecerimus, hic fere sensus existet: Dii in Trojae excidium calculos conjecerunt in urnam cruentam, Spes autem ad alterum vasculum jactu sc. suffragiorum vel sortium minime plenum i. e. vacuum accessit. Quod idem est, ac si dixisset: Spes inanis abiit atque irrita, et ne unum quidem duxit suffragium. Quae est eadem sententia, quae ex mutato textu proficiscitur.

995. *Μᾶλλα γὰρ τὸ τὰς π. ν.* — *Ἀπρέστον τοι τέρμα.* Schütz. — Cardo, quo utrumque comparationis membrum vertitur, est: Quemadmodum ille, qui nimia, ut ita dicam, valetudine turget, in morbos gravissimos haud raro incidere solet et vel

Digitized by Google

morti proximus est; ita quoque, qui nimia opum vi abundat, ab eadem ad res turpissimas perpetrandas impellitur et haud raro injurias Diis hominibusque infert maximas. Acquiescimus igitur in prisco et aliorum et nostram conjecturam, ἀπόρευτον vel ἀπέραστον legentium, recte rejicimus.

vs. 1056. Ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν θύει φρενῶν. Schütz. Antiquum κλύει, quod illi viro doctissimo ineptum est, id nos aptissimum habemus idque vertimus: Sane quidem furit ac pravae suae menti obsequitur.

— 1650. Εἴξαντε καιρῷ χρὴν τὰδ' ὡς ἐπράξαμεν. Schütz. Vetus lectio: ἔρξαντα καιρόν.

Meo, στέρξαι δὲ καιρὸν χρὴν, τἀδ' ὡς ἐπρ. quod ita fere vertas: Acquiescere nos oportet in qua versamur conditione atque fortuna — locus cedatur, donec, quae plane satisfaciant, in medium collata fuerint.

IN AESCHYLI CHOEPHORAS.

vs. 292. Συλλύειν. Συγγαλεῖν legere, quamquam Scholiastae interpretationi συγκλύειν, συνοικεῖν, respondet, aut θιγγάνειν, videtur paulo audacius.

— 401, Ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῇ θρασεῖα
Ἀπέστυξεν ἄχος. Schütz.
Ego olim conjeceram:
Τότ' ἂν δ' αὖτ' ἐπαλκὴς θρασεῖ'

Digitized by Google

Ἐπέστασεν ἄκος. Tum iterum firmum et verum solatium meliora sperare atque boni esse animi me jussit; — sed meliora ipse exspecto.

vs. 468. *Δάμασι δ' ἔμμοτον*

Τῶν δ' ἄκος ἐκ ἀπ' ἄλλων κ. τ. λ. Schütz. Vulgatum: *τῶν δ' ἐκάς.*

Alia ratione loco huic succurri posse, olim putabam, si legeretur *Δώμασιν ἔμμονον* aut *ἔγκοτον.* Sed utrique praestat vulgatum. Deinde f. *τῶν πέλας* i. e. Consanguineos, non extraneos vita se invicem privare, hic est sanguinearum sub terra Dearum hymnus. cf. Sophocl. Antig. 477.

— 495. *Καὶ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν.* Ita Schütz. Vetus lectio *ἢ τὰς ὁμ.*, si pro *ἢ* legatur *ἵ*, cujus ope, qua Iustitia adjuvante — optime se habebit, nec ullam aliam medicinam circumspiciet.

— 540. *Ὄφις ὡς τε παῖς ἐν σπαργάνοις ὡρμίζετο.* Schütz. Antiquum: *ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο.* Alii aliud, et *ηὐλίζετο* et *εἱλίξετο*, ego *εἱλίσσετο.* Forte antiquum ita defendi poterit, ut *ὡπλίζετο* interpretemur *instruebatur*, ita ut sensus esset: Si enim serpens mecum ex eodem utero natus *omnibus*, quibus scil. infantes involvi solent, fasciis vestibusque indutus et filii instar ornatus, mammamque meae infantiae nutricem suxit, verbo, si serpens ille filii loco est habitus atque ornatus, oportet etc.

— 502. *Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνος σωτήριοι θανόντι.* Locum hunc pulcerrimum Schütz. ita emendare sustinuit. Sed optime se habet antiqua lectio

Digitized by Google

κλῃδόνες, modo teneas, hanc vocem hic non famam, sed *praecones* esse vertendam. Liberi virtutum patris mortui sunt praecones perennes.

vs. 502. Schol. *Οὕτω γὰρ. ἐὰν ἡμεῖς θῶμεν.* An *ζῶμεν*? quod *morti* rectius opponeretur. *σ* vicinum forte hausit *τὸ ζ*. cf. Schol. 504. *Φελλοί. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέον σημαίνουσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην. · ὅτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες τὸν θανόντα.* Potest tamen *εἶναι* stare pro *ζῆν*, ut saepius usurpatur pro *stare, consistere, bene valere*. cf. Euripid. Heracl. v. 492. Med. v. 139.

— 620. *Ἔπειτ' ἐπιμνησόμεσθ' ἀμειλίχων*
Πόνων ἀχραίως, τὸ δυσφιλὲς γ.
— — σεβα-
- σμίῳ δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.

Ita Schütz. Quid Hermannus in medium contulerit, ex ipsius scriptis manu cujusvis tritissimis notum est. Magnis parva si componere licet, haec, quae olim suspicatus sum, apponam. Legi autem pro *ἀχραίως, ἐγείρω* vel *ἀναίρω τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' —.*

Ἐπ. ἀ. δ. ἐπικότῳ· πέβα
Κίοντ' ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων κ. τ. λ.

ut sensus sit: *Excito*, inquam, invisum illud Clytaemnestrae connubium — adgressa est autem virum, quum ille ad focum haud calefactum rediret etc.

— 645. *Καινὸν μῦσος* excogitavit Schütz. Ego nihil mutandum statuo.

— 641. *Λίκας δ' ἐρείδεται πυγμή.* Ita Schütz. Sed antiquum *πυθμὴν* bene. Surculus, soboles, mi-

Digitized by Google

nister Iustitiae firmatur et succrescit ad poenam repetendam.

vs. 785. *Καὶ δρόμῳ προστιθεὶς*
Μέτρον δὰς ἀνσωζόμενον ῥυθμῷ
Τᾶτ' ἰδεῖν δάπεδον. Ita Schütz.
Antiqua lectio: *Τίς ἂν σωζόμενον ῥυθμὸν*
Τᾶτ' ἰδεῖν δάπεδον. Mihi placet:
Δίκας σωζόμενον ῥυθμὸν
Τᾶτ' ἰδεῖν δάπεδον. Puta *ὥστε*. Huic, legem justitiae pie colenti, contingat ad penates redire patrios.

IN AESCHYLI EUMENIDES.

vs. 68. *Πεσᾶσαι δ' αἱ κατάπτυστοι κόραι.* Vox *πεσᾶσαι*, quam Schütz. aut in *σ' ἑλῶσι* aut in *κονᾶσι* mutatam cupit, facilius et rectius cedet meo: *πρέπουσι*.

— 246. Schol. *Τετραυματισμένον.* — *ὅρα δέ, μὴ ἐκβαίνῃ τὴν πίστιν ὁ ἀπὸ Ἄργους εἰς Δελφοὺς ἥκων, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἔτι αἷμα στάζων ἀπὸ τῶν ξίφους.* Puto *στάζων*.

— 294. (Edit. Stanlej.) 302. Schol. *Ἀναίματον. ὁ μηδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γεννησάμενος ἀκιά.* Me judice legatur *ὑμένων*.

— 463. *Ὀξυμηνίτου* retinendum censeo.

— 605. Nescio, an rectius *τὰ μὲν δίκαιον τῇδ'* scribatur.

— 713. *Σύ τοι παλαιὰς δὴ νόμους καταφθίσας Ὕπνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς* conjecit Schütz. Antiqua lectio erat *παλαιὰς δαίμονας*. Hinc ego colligo, legi posse:

Digitized by Google

Σὺ τοι παλαιὰς τὰς δαίμονας καταφθίσας
Ὕπνῳ παρηπάτησας ἀρχαίας νέος,

ubi juvenis veteribus recte opponitur.

vs. 732. Ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Ego lego μένειν, ut alterum alteri, fluere atque evanescere et manere atque consistere, qui mos est veterum, vi quadam opponatur. Constructio praeterea concinnior: sic utrumque verbum ad idem refertur nomen.

— 849. Θυραῖος ἔστω πόλεμος, ἐμῶλος πάρων, quod est Wakefieldii, in versione mea Tragici germanica jam amplexus eram. Ego antea conjeceram ἐστάσεις μερῶν. Hoc habet Dionys. Halic. in oratione Licinii illa celeberrima Antiquitt. R. L. 6, c. 86. Palmam, ut solet, Hermannus tulit.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

IN

SOPHOCLIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN SOPHOCLIS OEDIPUM REGEM.

EX EDIT. BRUNCKII ARGENTOR. MDCCLXXXVI.

vs. 249. Ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο μὴ ἐ ξυνειδότος.

Brunckius vulgatum:

Ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμῷ ξυνειδότος

loco movit, quia nulla, inquit, causa erat, cur quidquam imprecaretur interfectori, quem ipse comperisset secum domi suae habitare; illum statim expellere poterat, aut quovis supplicio multare. At longe gravius est, si, quas aliis imprecatur diras, easdem sibi ipsi dicit nec se communi, quam tulit, lege eximit, eoque omnem, quae in se cadere posset, suspicionem amovet.

— 893. Ἔξει utique legendum pro ἐρξει.

— 1355. Ἄγος malebam olim, quum de piaculo, quod Oedipus et sibi et civitati contraxisset, agatur hic loci.

IN SOPHOCLIS OEDIPUM IN COL.

vs. 398. Ἔρπει Brunckii quum nimium, quod ad ductum literarum attinet, a prisco εὖδει recedat, teneamus, quod Hubertus van Eldik divinavit, σπεύδει.

Digitized by Google

vs. 1064. Ἀλώσεται. Quod olim conjeceram, ἑλάσεται, hodie damno.

— 1084. Αὐτῶν δ' ἀγώνων θεωρήσασα τὸμὸν ὄμμα. Suo se Marte defendant mea: τὠμὸν οἶμα. Ego nihil habeo, quo ea satis tuear.

— 1222. Quod olim mihi placuit, δέοντος pro θέλοντος, hodie etiam mihi recte se habere videtur.

— 1233. Φθόνος jam olim censui primo loco esse ponendum, φόνοι postremo. Sed exempla, ubi re et tempore posteriora priorem locum obtinent, haud magno opere inveneris.

IN SOPHOCLIS ELECTRAM.

vs. 495. Πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει.

Equidem μένει substituendum censeo. Ita Aeschyl. Prometh. Ἀλλά μοι τόδε μένοι. s. ἐμμένοι. v. 533. Et Cicero non semel *manet* pro *certum est*, *stat*, usus est.

— 720. Pro ἔχων forte ἑλῶν legendum. Idem ex Scholiaste, qui forte ἑλῶν forma solemniore ἐλαύνων explicare voluit, apparere videtur. Ceterum utrumque parum vel nihil differt.

IN SOPHOCLIS ANTIGONEN.

vs. 40. Λύσσ' ἄν ἦ θάπτουσα πρ. πλέον;

Mirae sagacitatis atque ingenii subtilitatis docu-

Digitized by Google

mentum dedit Brunckius, dum finxit *Λύσσ' ἂν ἡ φάπτουσα*, quod ei est *solvens* vel *adstringens* legem. Facillima correctio est:

Γοῦσ' ἂν ἡ θάπτουσα.

IN TRACHINIAS.

v. 56. *Μάλιστα δ', ὅπερ εἰκὸς, Ἄλλον, εἰ πατρὸς Νέμοι τιν' ὥραν τῷ καλῶς πράσσειν, δοκεῖν.*

Mihi videtur:

Νέμοι τιν' ὥραν, ἐ καλῶς πράσσειν ὀκνεῖν.

— 144. *Τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται Χώροισιν αὐτῷ.* Habet lectio antiqua nescio quid offensionis. Nec, quae mihi innotuit, aliorum virorum doctorum medicina malo commode mederi videtur. Vide, an nostrum: *Χώροισιν αὖτως*, habeat, quo se commendet.

— 243. *Οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.* Vulgata lectio, quam ita interpretor, optime se habet: Miserandae sane, nisi me earum sors fallit, i. e. nisi beata illa est praedicanda ob amorem, quo fertur in eam conjux meus. Id quod toti sermonis tenori suspicacique Deianirae animo atque perturbato mirum in modum convenit. Omnes autem *οἰκτρὰς* appellat, ne, quid animi medullam ureret atque morderet, temere proderet.

— 716. *Φθείρει τὰ πάντα πνεύδαλα.* Si legitur *φθείροντα*, arctius oratio cohaerere videtur.

— 1176. *Καὶ μὴ πιτεῖναι τἀμὸν ὀξύναι στόμα.* Putabam, alterum alteri ut adversa fronte op-

Digitized by Google

ponéretur, ob εἰκάθοντα, quod sequitur, rectius legi ὑτιτεῖναι; sed ipse mihi paulo audacior esse videor et, quod nolo, temeritatis culpam incurrere.

IN SOPHOCLIS AIACEM.

vs. 273. Φρονοῦντας. Altera lectio βλέποντας, quam Scholiastes servavit, laude majore est digna et illa praestantior atque certior: nemo enim facile hanc illa exponat, potius illam hac.

IN SOPHOCLIS PHILOCTETEN.

vs. 55. Τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
Ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
Ego malim λαθών. In Ajace v. 1137. λάθρα cum eodem verbo conjungitur.
— 228. Κατῳμένον pro κακόμενον conjiciebam.
— 444. Ὅπου μηδεὶς ἐφῇ. Ego nihil video, quod correctione egeat, cum sensus sit bonus et clarus.
— 1420. Ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.
Αἴγλην esse legendum, persuasum mihi habeo. Nec literae hujus ab illius multum differunt.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN EURIPIDIS HECUBAM,

EX EDIT. BARNES.

vs. 80. Scholion. "Ος μόνος sub finem. οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῶν ἀνύσωσιν. Legendum esse putabam δι' αὐτῶν, quod postea in Cod. 2648. reperi.

— 328. Schol. Οἱ βάρβαροι δὲ ὑπόμενε, φησί, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα. Scrib. οἰώμεθα.

— 678. Schol. Ζῶσαν λέλαχας, τὴν ζῶσαν — ἀλλ' ἄθρησαι. Leg. ἄθρησαν, ut in Schol. vs. 807.

IN EURIPIDIS ORESTEN.

vs. 228. Schol. Κἀσθενῶ. ἤγουν ὡ δύναμαι: — κατακβαλάσης τῆς νόσου. Forte mutandum in κατακλαβέσης τῆς νόσου sc. ἐμέ.

— 427. Schol. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκειται δράσας τάδε. Vox διάκειται videtur ex interpretatione irrepsisse nec pro lectione varia est habenda.

— 459. Schol. Τί δρῶντες. τὸ ὅτι bis falso scriptum pro δ, ὡ.

Digitized by Google

vs. 516. Schol. *Τὸ λοίσθιον. τὸ ἔσχατον — ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλων.* Scribendum *ἄλλον.*

— 655. Schol. *Μὴ νῦν πέραινε — βουλεύεσθαι.* An *βουλεύεσθαι?*

— 939. Schol. *Ὁ νόμος ἀνεῖται, ἐνδέδοται — οὐχ ὑποτάξοιτε.* Scribendum *ὑποτάξετε*, ut respondeat praecedenti *φονεύσετε.*

IN EURIPIDIS PHOENISSAS.

vs. 326. Schol. *Ὅθεν ἐμάν τε. — ἀντὶ τοῦ ἠλλαξα ταῦτα τρίχινα ἐνδύματα.* Aut legit *ἀμφιτρίχῃ* in contextu, aut hic legendum *τρύχινα.*

— 558. *Ἴδια. φυσικὰ ἤγουν — ἄλλως· ὅταν δὲ βούλονται καθάσχειν.* leg. *βάλωνται.*

— 762. Schol. *Ἐλεῖν δορί. φονεύειν διὰ τοῦ δορός.* legendum *δορός.*

— 1261. *Μάντεις τε μῆλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους τ' ἀκμὰς,*
Ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν.

Quam obscurus hic locus aliis fuerit, ostenduit labores multi multorum in eo illustrando emendandoque. Aliorum, quae nota sunt, studiis omissis, quid ego censeam, paucis exponam. Quid si *ῥήξεις* mutemus in *ἔρρωγας*, ut referatur ad *ἐμπύρους τ' ἀκμὰς* et sequentia contrariam contineant. Constat enim, flammas, si alta rectae et clarae petiissent, bonum quid portendisse, contra, si humi repsissent et sonitum atque crepitum ob humorem edi-

Digitized by Google

dissent, malum quid. Scholiastes quoque addit explicationem: ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ, quae quo referatur, nisi ξηρᾶς legatur, haud facile intelligitur. Possunt tamen ob vocem ὑγράτητα addita esse. Illa si teneamus, sequentia, ὑγρότητ' ἐναντίαν, per se patebunt, continent enim contrarium prioris. Praeterea legendum existimo, ὑγρότητά τ' ἀντίαν. Conjunctione enim τε aegre carebimus.

IN EURIPIDIS MEDEAM.

vs. 356. Schol. Οὐ γάρ τι δράσεις. Δίδυμος μετὰ — καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς. Leg. μέμφεται.

IN EURIPIDIS HIPPOLYTUM.

vs. 107. Schol. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ. χρὴ ταῖς τιμαῖς — χρῆσθαι. Cum verbo Τὰ πρόσφορα incipit novum schol. vers. 112.

— 140. Schol. Κέλσαι ποτὶ τέρμα. ἐπὶ ἀδήλῳ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφαινομένῃ. Ni fallor, ut vs. 133. legendum est ἐκφαινομένῃ.

— 213. Μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον. Ἔποχον, quod Rostius V. Cl. loco movere studuit, multis nominibus suo ἔνοχον est praeferendum, quippe et elegantius et poetico sermoni accommodatius. Plato idem verbum in sermone et re haud poetica usurpat. Cf. de Legg. L. III. p. 152. ed. Bipont. T. VIII.

Digitized by Google

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ἐχόμενοι ταύτης. Ἔνοχος esset interpretamentum.

vs. 237. Ὡς τίς σε θεῶν ἀνασείρᾳζει. Ὅστις legendum. Dubitaverat jam supra Chorus, quis Deorum Phaedram agitet atque vexet, utrum Pan an Hecate, utrum Cybele an Diana. Cf. vs. 140 — 47. Eadem quaestio vs. 269. repetitur.

— 260. Τῆς. Malim τῆσδ'.

— 276. Πότερον ὑπ' ἄτης. Interpretes multum trepidarunt in hoc loco interpretando. Et ego ipse eum olim suspectum habebam. Modo mihi sanus est. Deest vox τινὸς, ab Ate aut Furia quadam acta atque incitata, cibis abstinet. Cf. vs. 805.

— 406. Schol. Γυνὴ δὲ τὸ ἐξῆς — Ἄλλως· μίσημα πᾶσι, ἀκριβῶς ἔγνω ὁ Εὐριπίδης, τὴν ῥίζαν τῆς πορνείας ἄνωθεν ἐξ ἐρίδων συστῶσαν τὸ ἐξαπλῶσθαι εἰς πολὺ τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβεβλαστήκει ἐξ ἐντελῶν, ταχέως ἂν ἐξεκόπτο καὶ οὐκ ἐζηλοῦτο. Verba ἐξ ἐρίδων, quae Barnesius corrupta habet, bene se habent. Euripides, inquit Scholiastes, intellexit, radices et semina lasciviae et scortationis, si per aemulationem alantur, in immensum ingravescere atque augeri. Radix mali latet in lascivia nobilium, quae si ex plebe atque vulgo proficisceretur, facile exscinderetur nec aemulatione ingravesceret.

— 524. Schol. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν. Vox ἔνδον post ἄρα abundat, cum proxime sequatur.

— 588. Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. Recte Rostius: Sed et huic suus honor. Cf. Platon. Cratyl. T. III. p. 260. ubi μοῖρα et τιμὴ conjungitur sequeque excipit.

Digitized by Google

vs. 1063. *Μάτην δ' ἂν ὄρκοις συγχέαιμ'.* Scr. *ὅρκους.*

IN ALCESTEN.

vs. 805. *Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.* Antequam animadvertissem, Cod. Valckenaerii habere optime: *Οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος*, correxeram: *Ὁ βίος, ἀληθῶς ἄβιος* pro *ἀβίωτος.*

— 1024. *Λέξω· γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβών.* Omnino *σῶσαν* legendum.

— 1156. *Ἀλλ' εὐτυχοίης· νόστιμος δ' ἔλθοις δόμον.* Exquisitior, quam citat Scholiastes, lectio: *νόστιμον δ' ἔλθοις πάλιν.*

IN EURIPIDIS ANDROMACHEN.

vs. 131. *Καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον.* Metrum flagitat *αἰκέλιον.*

— 196. *Πόλεώς τε μεγέθει.* Aut *πλάτει*, cujus postea non semel fit mentio, ut vs. 210. et 332. aut *γένει* videtur esse substituendum, quum supra jam utraque urbs inter se collata esset.

— 398. *Οὐκ ἐξικμάζω.* Donec meliora inveniantur, optimum fuerit, legere *ἐξετάζειν.*

— 484. *Κατά τε πόλιας.* Metrum jubet *κατόλιας.*

— 479. Schol. *Ἡνίαι δ' ὅταν ἅπτον.* Quo vox *ἅπτον* pertineat, nescio. Forte lectio varians.

Digitized by Google

Pro αὐτῇ νηΐ legendum τῇ αὐτῇ νηΐ, ut paulo post ἐν μιᾷ νηΐ. Forte etiam ἐν praefigendum.

vs. 638. Schol. Σπορὰ. Pro διεργάζεται, leg. διεργάζηται, ut paulo post ἐὰν λείπηται ἀνέργαστος.

— 650. Ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τῇδ'. Alii τήνδ'. Forte τῆσδ', sc. γῆς.

— 1153. Ἤνυ pro ἤνυεν metri lex jubet.

IN EURIPIDIS SUPPLICES.

vs. 55. Ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια. Metro jubente πότνα legendum.

— 187. Σπάρτη μὲν ἡ 'μὴ καὶ πεποίκιλται τρόπος. Quod olim conjeceram, hodie teneo, ἦθη pro ἡ 'μὴ, quod sensu caret. Quam alii medicinam adhibuerint, quum constet, non opus est enumerare.

— 192. Οὗ χρείᾳ πόλεις
Πολλαὶ διώλοντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.
Quamquam in promtu sit, quo concinnitati sermonis consuleretur, εὐκλεεῖς pro ἐνδεεῖς, quod abundat, legere; tamen ejusmodi abundantiae genera passim occurrunt apud quosque auctores vel verborum parcos, nedum apud Euripidem verbosum.

— 312. Παῦσαι. Leg. παῦσον.

— 440. Ἔστ' pro ἐστίν.

— 469. Εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ. forte εἰ δ' ἔστι τῇδε.

— 945. Πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν. Sententia tenebris involuta. Nec, quae olim conjeceram:

Πικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν,

Digitized by Google

hodie placent, mutatio enim paulo audacior et a literis textus corruptis justo remotior; attamen quae proferam, meliora, non habeo.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN AULIDE.

vs. 80. Ἀίξαντες δορί. Sorib. ἄξαντες δ.

— 187. Φοινίσσουσα παρηίδ'. Leg. παρῇδ'.

— 309. Ἄλλως ἀμιλλᾶ. Legendum, ut videtur, ἄλλοις, ita ut hoc opponatur sequenti: ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

— 378. Βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς σύ, βραχέα, μὴ λίαν ὤ,
Βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών.
Defendo, quod olim excogitavi, ἅλῶ cum ἀγαγὼν constructum, ut sensus sit: Ne oculos ad impudentiam deducere deprehendar.

— 449. Ἅπαντα ταῦτα. Quae aut ita sunt sumenda, ut, πάρεστι subintellecto, sensus sit: Haec, quae sequuntur incommoda, nobiliores premunt: censorem et gubernatorem vitae habemus plebem eandemque dominam servi; aut ἅπαντα subaudiatur, quod alii jusserunt, aut ἔναντα, in quod ego incideram, legatur.

— 556. Καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας. Metrum μετάσχοιμι postulat.

— 721. Θύσας γε θύμαθ' ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς. Aut μ', quod aliis placuit, metri causa ejiciendum, aut, quod mihi succurrit, θῦμ' ὅπερ legendum.

Digitized by Google

ponèretur, ob ἐκλάθοντα, quod sequitur, rectius legi ἐντετεῖναι; sed ipse mihi paulo audacior esse videor et, quod nolo, temeritatis culpam incurrere.

IN SOPHOCLIS AIACEM.

vs. 273. Φρονοῦντας. Altera lectio βλέποντας, quam Scholiastes servavit, laude majore est digna et illa praestantior atque certior: nemo enim facile hanc illa exponat, potius illam hac.

IN SOPHOCLIS PHILOCTETEN.

vs. 55. Τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
Ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.

Ego malim λαθών. In Ajace v. 1157. λάθρα cum eodem verbo conjungitur.

— 226. Κατώμενον pro κακόμενον conjiciebam.

— 444. Ὅπου μηδεὶς ἐφῇ. Ego nihil video, quod correctione egeat, cum sensus sit bonus et clarus.

— 1420. Ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.

Αἴγλην esse legendum, persuasum mihi habeo. Nec literae hujus ab illius multum differunt.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

IN

EURIPIDIS TRAGOEDIAS.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN

EURIPIDIS HECUBAM.

EX EDIT. BARNES.

vs. 80. Scholion. Ὃς μόνος sub finem. οἱ τὰς ἄλλας ῥίψαντες ἀγκύρας, ἂν μηδὲν δὴ αὐτῶν ἀνύσωσιν. Legendum esse putabam δι' αὐτῶν, quod postea in Cod. 2648. reperi.

— 328. Schol. Οἱ βάρβαροι δέ. ὑπόμενε, φησί, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰόμεθα. Scrib. οἰώμεθα.

— 678. Schol. Ζῶσαν λέλακας. τὴν ζῶσαν — ἀλλ' ἄθρησαι. Leg. ἄθρησον, ut in Schol. vs. 807.

IN EURIPIDIS ORESTEN.

vs. 228. Schol. Κἀσθενῶ. ἤγουν ἐ δύναμαι — καταβαλούσης τῆς νόσου. Forte mutandum in καταλαβούσης τῆς νόσου sc. ἐμέ.

— 427. Schol. Τὰ πρὸς πόλιν δὲ πῶς διάκεισαι δράσας τάδε. Vox διάκεισαι videtur ex interpretatione irrepsisse nec pro lectione varia est habenda.

— 439. Schol. Τί δρῶντες. τὸ ὅτι bis falso scriptum pro ἅ, τι.

Digitized by Google

vs. 516. Schol. *Τὸ λοίσθιον. τὸ ἔσχατον — ὁ μηκέτι ἔχων μεθ' ἑαυτὸν ἄλλων.* Scribendum *ἄλλον.*

— 655. Schol. *Μὴ νῦν πέραινε — βουλεύεσθαι.* An *βουλεύεσθαι?*

— 939. Schol. *Ὁ νόμος ἀνεῖται, ἐνδέδοται — ἐχ ὑποτάξοιτε.* Scribendum *ὑποτάξετε*, ut respondeat praecedenti *φονεύσετε.*

IN EURIPIDIS PHOENISSAS.

vs. 326. Schol. *Ὅθεν ἐμάν τε. — ἀντὶ τῶ ἤλλαξα ταῦτα τρίχινα ἐνδύματα.* Aut legit *ἀμφιτρίχῃ* in contextu, aut hic legendum *τρύχινα.*

— 558. *Ἰδια. φυσικὰ ἦγεν — ἄλλως· ὅταν δὲ βούλονται καράσχειν.* leg. *βάλωνται.*

— 762. Schol. *Ἐλεῖν δορί. φονεύσειν διὰ τῶ δορός.* legendum *δορός.*

— 1261. *Μάντεις τε μὴ ἔσφαζον ἐμπύρους τ' ἀκμὰς,*
Ῥήξεις τ' ἐνώμων, ὑγρότητ' ἐναντίαν.

Quum obscurus hic locus aliis fuerit, ostenduntur labores multi multorum in eo illustrando emendandoque. Aliorum, quae nota sunt, studiis omissis, quid ego censeam, paucis exponam. Quid si *ῥήξεις* mutemus in *ἕρρας*, ut referatur ad *ἐμπύρους τ' ἀκμὰς* et sequentia contrariam continuant. Constat enim, flammas, si alta rectae et claree petiissent, bonum quid portendisse, contra, si humi repsissent et sonitum atque crepitum ob humorem edi-

Digitized by Google

dissent, malum quid. Scholiastes quoque addit explicationem: ξηρὸν γὰρ τὸ πῦρ, quae quo referatur, nisi ξηρᾶς legatur, haud facile intelligitur. Possunt tamen ob vocem ὑγράτητα addita esse. Illa si teneamus, sequentia, ὑγρότητ' ἐναντίαν, per se patebunt, continent enim contrarium prioris. Praeterea legendum existimo, ὑγρότητά τ' ἀντίαν. Conjunctione enim τε aegre carebimus.

IN EURIPIDIS MEDEAM.

vs. 356. Schol. Οὐ γάρ τι φράσεις. Δίδυμος μετὰ — καὶ μέμφονται τοῖς ὑποκριταῖς. Leg. μέμφεται.

IN EURIPIDIS HIPPOLYTUM.

vs. 107. Schol. Τιμαῖσιν, ὦ παῖ. χρὴ ταῖς τιμαῖς — χρῆσθαι. Cum verbo Τὰ πρόσφορα incipit novum schol. vers. 112.

— 140. Schol. Κέλσαι ποτὲ τέρμα. ἐπὶ ἀδήλῳ συμφορᾷ καὶ μὴ ἐμφαινομένῃ. Ni fallor, ut vs. 133. legendum est ἐκφαινομένῃ.

— 213. Μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον. Ἔποχον, quod Rostius V. Cl. loco movere studuit, multis nominibus suo ἔνοχον est praeferendum, quippe et elegantius et poetico sermoni accommodatius. Plato idem verbum in sermone et re haud poetica usurpat. Cf. de Legg. L. III. p. 152. ed. Bipont. T. VIII.

Digitized by Google

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης. Ἔνοχος esset interpretamentum.

vs. 237. Ὡς τίς σε θεῶν ἀνασείριάζει. Ὅστις legendum. Dubitaverat jam supra Chorus, quis Deorum Phaedram agitet atque vexet, utrum Pan an Hecate, utrum Cybele an Diana. Cf. vs. 140 — 47. Eadem quaestio vs. 269. repetitur.

— 260. Τῆς. Malim τῆσδ'.

— 276. Πότερον ὑπ' ἄτης. Interpretes multum trepidarunt in hoc loco interpretando. Et ego ipse eum olim suspectum habebam. Modo mihi sanus est. Deest vox τινὸς, ab Ate aut Furia quadam acta atque incitata cibis abstinet. Cf. vs. 803.

— 406. Schol. Γυνὴ δὲ τὸ ἐξῆς — Ἄλλως· μίσημα πᾶσι, ἀκριβῶς ἔγνω ὁ Εὐριπίδης, τὴν ῥίζαν τῆς πορνείας ἄνωθεν ἐξ ἐρίδων συστῶσαν τὸ ἐξαπλῶσθαι εἰς πολὺ τὸ κακόν. εἰ γὰρ ἐβεβλαστήκει ἐξ ἐντελῶν, ταχέως ἂν ἐξεκόπτο καὶ οὐκ ἐζηλοῦτο. Verba ἐξ ἐρίδων, quae Barnesius corrupta habet, bene se habent. Euripides, inquit Scholiastes, intellexit, radices et semina lasciviae et scortationis, si per aemulationem alantur, in immensum ingravescere atque augeri. Radix mali latet in lascivia nobilium, quae si ex plebe atque vulgo proficisceretur, facile exscinderetur nec aemulatione ingravesceret.

— 524. Schol. Τοῖς ἔνδον ἡμῖν. Vox ἔνδον post ἄρα abundat, cum proxime sequatur.

— 588. Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. Recte Rostius: Sed et huic suus honor. Cf. Platon. Cratyl. T. III. p. 260. ubi μοῖρα et τιμὴ conjungitur sequeque excipit.

Digitized by Google

vs. 1063. *Μάτην δ' ἂν ὄρχοις συγχέαιμ'.* Scr. *ὄρνισ.*

IN ALCESTEN.

vs. 805. *Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.* Antequam animadvertissem, Cod. Valckenaerii habere optime: *Οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος*, correxeram; *Ὁ βίος, ἀληθῶς ἄβιος* pro *ἀβίωτος*.

— 1024. *Λέξω· γυναῖκα τήνδε μοι σῶσαι λαβών.* Omnino *σῶσαν* legendum.

— 1156. *Ἀλλ' εὐτυχοίης· νόστιμος δ' ἔλθοις δόμον.* Exquisitior, quam citat Scholiastes, lectio: *νόστιμον δ' ἔλθοις πάλιν.*

IN EURIPIDIS ANDROMACHEN.

vs. 131. *Καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον.* Metrum flagitat *αἰκέλιον.*

— 196. *Πόλεώς τε μεγέθεα.* Aut *πλήθεα*, cujus postea non semel fit mentio, ut vs. 210. et 332. aut *γένεας* videtur esse substituendum, quum supra jam utraque urbs inter se collata esset.

— 398. *Οὐκ ἐξικμάζω.* Donec meliora inveniantur, optimum fuerit, legere *ἐξετάζειν.*

— 484. *Κατά τε πόλιας.* Metrum jubet *πτόλιας.*

— 479. Schol. *Πνοιαὶ δ' ὅταν ἄητον.* Quo vox *ἄητον* pertineat, nescio. Forte lectio varians.

Digitized by Google

Pro *αὐτῇ νηΐ* legendum *τῇ αὐτῇ νηΐ*, ut paulo post *ἐν μιᾷ νηΐ*. Forte etiam *ἐν* praefigendum.

vs. 638. Schol. *Σπορὰ*. Pro *διεργάζεται*, leg. *διεργάζηται*, ut paulo post *ἐὰν λείπηται ἀνέργαστος*.

— 650. *Ἦν χρῆν σ' ἐλαύνειν τῇδ'*. Alii *τήνδ'*. Forte *τῆσδ'*, sc. *γῆς*.

— 1155. *Ἤνυ'* pro *ἤνυεν* metri lex jubet.

IN EURIPIDIS SUPPLICES.

vs. 55. *Ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια*. Metro jubente *πότνα* legendum.

— 187. *Σπάρτη μέν ἡ 'μὴ καὶ πεπολίκιλται τρόπους*. Quod olim conjeceram, hodie teneo, *ἦθη* pro *ἡ 'μή*, quod sensu caret. Quam alii medicinam adhibuerint, quum constet, non opus est enumerare.

— 192. *Οὗ χρείᾳ πόλεις*
Πολλαὶ διώλοντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.
Quamquam in promtu sit, quo concinnitati sermonis consuleretur, *εὐκλεεῖς* pro *ἐνδεεῖς*, quod abundat, legere; tamen ejusmodi abundantiae genera passim occurrunt apud quosque auctores vel verborum parcos, nedum apud Euripidem verbosum.

— 312. *Παῦσαι*. Leg. *παῦσον*.

— 440. *Ἔστ'* pro *ἐστίν*.

— 469. *Εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ*. forte *εἰ δ' ἔστι τῇδε*.

— 945. *Μικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν*. Sententia tenebris involuta. Nec, quae olim conjeceram:

Μικρὰ γὰρ ὄψις σωμάτων πέλει νεκρῶν,

Digitized by Google

hodie placent, mutatio enim paulo audacior et a litteris textus corruptis justo remotior; attamen quae proferam, meliora, non habeo.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN AULIDE.

vs. 80. Ἀίξαντες δορί. Scrib. ἄξαντες δ.

— 187. Φοινίσσουσα παρηίδ'. Leg. παρῇδ'.

— 309. Ἄλλως ἀμιλλῶ. Legendum, ut videtur, ἄλλοις, ita ut hoc opponatur sequenti: ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

— 378. Βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄν ὦ,
Βλέφαρα πρὸς τ' ἀναιδὲς ἀγαγών.
Defendo, quod olim excogitavi, ἀλῶ cum ἀγαγών constructum, ut sensus sit: Ne oculos ad impudentiam deducere deprehendar.

— 449. Ἅπαντα ταῦτα. Quae aut ita sunt sumenda, ut, πάρεστι subintellecto, sensus sit: Haec, quae sequuntur incommoda, nobiliores premunt: censorem et gubernatorem vitae habemus plebem eandemque dominam servi; aut ἄποντα subaudiatur, quod alii jusserunt, aut ἔγναντα, in quod ego incideram, legatur.

— 556. Καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδίτας. Metrum μετάσχοιμι postulat.

— 721. Θύσας γε θύμαθ' ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς. Aut μ', quod aliis placuit, metri causa ejiciendum, aut, quod mihi succurrit, θῦμ' ὅπερ legendum.

Digitized by Google

vs. 1065. *Μέγα φῶς*
Μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μαιῶν
Τ' εἰδὼς γεννάσεις
Χείρων, ἐξωνόμασεν.

Hoc verbum, quo metrum violatur, cedat meo, quod et metrum admittit et rerum seriei adaptatum est, *ἐξεπόνασεν*. Supra vs. 209. idem verbum eadem vi pro excolere, educare, instituere usurpatum.

— 1075. *Ἔτικτεν* jubet metrum.

— 1168. *Μενέλαος* metri causa *Μενέλεως*.

— 1224. *Εὐδαίμονος ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι.* Aut *ἀνέρος*, quod Heath. voluit, aut transpositione facta legatur:

Εὐδαίμονος δόμοις ἐν ἀνδρὸς ὄψομαι.

Illa emendatio facilior.

— 1560. *Σιγῇ· παρέξω.* Quae verba ego conjuncta lego, nec *σιγῇ* ad praeteritum, sed ad *παρέξω* refero.

IN EURIPIDIS IPHIGENIAM IN TAURIS.

vs. 813. *Ἧκεσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίχ' ἣν πέρι.* Pro *ἡνίχ'* procul dubio ponendum *ἥτις*.

IN EURIPIDIS BACCHAS.

vs. 190. *Κἀγὼ γὰρ ἠβῶ, κἀπιχειρήσω κακοῖς.*

Non mirum, interpretes modo hanc modo illam medicinam obtulisse, laborat enim locus morbo. Quid

Digitized by Google

enim verba ultima sibi velint, haud facile divinaveris. Hinc pro κακοῖς, quod certe κακῶς positum est, alius χοροῖς, alius νέοις, alius καλοῖς, alius aliud excogitavit. Mihi videtur mutatio et minima et contextui congruens κἀκάκως pro ἀκάκως. Adgrediar *impigre* sc. rem.

vs. 197. *Μακρὸν τὸ μέλλειν.* Forte *μακρὸν τί μέλλειν;* Quid diu morari atque cunctari? Instat igitur atque urget.

— 209. *Δι' ἀριθμῶν δ' ὡδὲν αὔξεσθαι θέλει.* Quicquid vidi interpretationum atque conjecturarum, id parum mihi satisfecit. Ipse alia via salutem quaesivi et ex rerum connexione lego *δι' ἀριθμῶν δ' ἴσ' ἐναύξεσθαι θέλει.* Ejusmodi enim quid postulare videtur contextus. Deus, inquit, nulla ratione aut ordinis, aut sexus, aut aetatis habita, ab omnibus omnino et singulis quibusque coli cupit cultumque publicum atque communem in votis habet.

Antea legebam *ὧδ' ἐναύξεσθαι θέλει.*

vs. 1383. *Μήτε Κιθαιρῶν' ὄσσοισίν μ' ἐγώ.* Ego aliis haud multo felicior in restituendo hoc loco corrupto mihi fuisse videor, dum lego:

Μήτε Κιθαιρὼν ὄσσοις ἀνέχει.

ut sensus sit: Proficiscar illuc, ubi neque Cithaeron impurus est, neque idem oculis meis procul surgit atque se ostendit — nam illud *μήτε* repetitum mihi displicet, quamquam forte defendi possit, si ita explicetur, ut et prius et posterius aliam rem exprimat, prius, nolo in monte isto ipso esse, posterius, ne ibi quidem, vel loco remotiore, ubi tamen montis vertex emi-

Digitized by Google

neat, et tristissimae cladis memoriam revocet. Sed mea mihi non satisfacere, ingenue fateor.

IN EURIPIDIS CYCLOPEM.

vs. 325. *Ἢ μόσχον ὀπτὸν ἤ τι θήρειον δάκος*
Δαινύμενος ἐν στέγοντι γαστέρ' ὑπτίαν.

Olim conjeceram *ἐκτείνων τε γ. ὑ.* supinum ventrem distendens farciensque. Quod hodie damno et omnium facillimum *εὖ στένων τε*, quod idem significat, cupide arripio.

— 397. *Φῶτε συμμάρψας δύω*
Ἑσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι.

Forte *γ' ἑνί* pro *τινι*, ut respondeat superiori voci *δύω*. uno ictu.

— 643. *Ὡς αὐτόματον.* Metro jubente legendum *ὡς αὐτόματα.*

IN EURIPIDIS HERACLIDAS.

vs. 164. *Ποῖα πεδί' ἀφαιρεθεὶς*
Τιρυνθίοις θῇς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;

Scaliger *λῇς*, Reiskius *φῇς*, Heathius vulgatum tuetur, ego *τλῇς* legendum existimo. Quibus campis spoliatus sustinebis bellum inferre Argivis!

— 196. *Τὸ δ' Ἄργος ὀγκῶν, οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις.*

Forte *τότ' Ἄργος* legendum, quo referatur *καὶ νῦν λέγεις.*

Digitized by Google

vs. 765. *Καὶ λεύσιμον Ἄργος.* Olim correxeram aut *θωπεύσομεν* aut *καὶ λεύσιμον ἔργον.* Sed neutrum defendere ausim.

— 799. *Εἰς μὲ λόγος σοι πάντα δήμαίνει τάδε,* Videtur *σήμανεῖ* rectius esse.

— 805. *ὦ στρατήγ', ὃς Ἄργοθεν*
Ἥκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, οὐκ ἐᾷ σὰ μέν,
Καὶ τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στερήσας.

In hoc loco desperato ac obscuro satis fuerit, periculum fecisse et voluntatem prodidisse. Vide, an haec vulgatis tibi sint potiora:

ὦ στρατήγ', ὃς Ἄργοθεν
Ἵκνεῖ ἐπὶ τ. γαῖαν, οἰκείους ἅμα
Καὶ τὰς Μ. ὐ. ἐργάσῃ κακὸν
Ἀνδρὸς στ.

Deesset *τὰς*, quod aegre abesse potest. O dux, qui ab Argis venis in hanc terram, neque tuis amicis, domesticis, neque rei publicae Mycenarum quidquam damni inferes, si utrumque uno viro i. e. te privaveris, tu enim es homo nihili. *Ἀνδρὸς* ergo pro *ἑνὸς* sumendum atque in contemtum.

Alia esset via, qua sensum quendam eliceres: *ὦ στρατ. ὃς Ἄρ. — Ἥκεις τί τήνδε γαῖαν; οἰκείους ἅμα κ. τ. λ.* O dux, *quid* venis Argis huc? Certe tuis et rebus Mycenarum parum damni inferes, si etc.

In Pausan. Messen. IV, 16, 2. *οἰκεία* pro *οὐκ εἶα* olim legebatur.

— 943. *Καὶ τλῆθι τὰς σὰς προσβλέπειν ἐναντίας Ἐχθρᾶς.* Mihi videtur *ἐναντίας ex adverso stan-*

Digitized by Google

tes esse explicandum, nisi quis malit ἐναντίος legere idque ad τλῆθι referre.

IN EURIPIDIS HELENAM.

vs. 87. Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς, ἡ θρέψασά με. Huic versui succurrere possumus transpositione verborum:

Πατρὶς δὲ Σαλαμίς.

— 126. Οὐ πᾶσι ποροθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν legendum.

— 270. Καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, ἃς νῦν ἔχω, Ἕλληνες ἐπελάθοντο· τὰς δὲ μὴ καλὰς Ἔσωζον, ὥσπερ τὰς κακὰς σώζεσί με.

Hic locus vexatissimus mihi non tam corruptis vocibus, quam prava interpunctione ideoque interpretatione laborare videtur. Vide, an ita tenebrae disjici possint. Comma, quod ἔσωζον sequitur, migret post ὥσπερ,

— — τὰς δὲ μὴ καλὰς
Ἔσωζον ὥσπερ, τὰς κακὰς σώζεσί με.

aut ita:

— — τὰς δὲ μὴ καλὰς,
Ἔσωζον ὥσπερ τὰς κακὰς, σώζεσί με.

et verbum σώζεσι non vertatur *servant*, sed *recordantur*, *in memoria tenent*, ut opponatur superiori ἐπελάθοντο, quae hujus verbi vis non infrequens. Ita enim Sophocl. verbo διόλλυμι usus est in Oedipo R. vs. 318. et Plato in Criton. p. 172. Ἔσωζον non persona tertia, *servant*, sed prima, *re-*

Digitized by Google

tineam est sumendum. Quod si fecerimus, haec fere sententia sibi constabit: Nam honestae quidem meae fortunae, quam nunc habeo, vitaeque, quam modo teneo, obliti sunt; malam autem, ac si mores illos priores haud honestos hodie adhuc tenerem, recordantur et in memoria tenent. Quae sententia videtur aptissima.

vs. 317. *Καὶ τἄμπαλίν γε τῶν δι' ἀληθείας σαφῆ.* Vt metro succurratur, forte *τῶνδ'* legendum, ut *δι'* ex prioribus subaudiatur.

— 781. *Ἐνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα*
Ἔτεσι διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
Locus perturbatus, qui ita forte componatur:
Ἐνιαυσίας πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
Ἔτεσι διῆλθον ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.

— 809. *Μένει* praestat.

— 1606. *Πάλιν πλέωμεν Ναξίαν.* Quid haec sibi velint, me latet, nec mea, aut legam *νεὼς ἄνακτ*, aut *δεξιάν*, nodum solvunt.

IN EURIPIDIS IONEM.

vs. 602. *Τῶν δ' αὖ λογίων.* Metri causa legendum *εὐγενῶν τε*, quod et sensum praebet bonum.

— 658. *Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἦγον αἰῶν' ἢ βροτῶν*
Ὑπηρέτην χαίρουσιν ὁ γοώμενος.
Quum haec correctio mirum quantum a priscis MSS. lectione

Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἢ βροτῶν

Digitized by Google

recedat, nec, quae viri docti ad sanandum hunc locum attulerunt, satisfaciant, liceat mihi quoque mea qualiacunque in medium conferre:

Θεῶν δ' ἐν εὐχαῖς ἢ γόοισιν ἦν βροτῶν
Ὑπηρετῶν, χαίρουσιν ἢ γοώμενος.

Aut in precibus hominum Diis fundendis votisque nuncupandis aut eorum questibus eram occupatus, nec tristis laetis, i. e. hominum precibus atque sacris, eorumque rebus et tristibus et laetis aderam laetus atque volens.

vs. 874. *Οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων*
Ἀπονιψαμένη ῥᾴων ἔσομαι.

Olim conjeceram, *ὡς στέργοντ'*
Ἀποτισαμένη. Deinde, *ὡς ἔργοις*
Ἀποτισαμένη. An *ὥστ' ἔργον Ἀποτισαμένη*? ut, vindicta de re atque facinore atrocissimo sumta, levior sim.

— 951. *Καλὸς* pro *κακὸς* acerbius.

— 1115. *Ἐγνώσμεθ' ἐξῆς ὅσ' ἐν ὑστάτοις κακοῖς.*

Quum aliorum studiis, quod ego sciam, res necdum transacta sit, liceat meum qualecunque apponere:

Ἐγνώσμεθ' ἐξίσης ἐν ὑ. κ.

IN EURIPIDIS HERCULEM FURENT.

vs. 170. *Τῷ τοῦ Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει Παιδός.* Mollius flueret sermo, si legeretur atque distingueretur:

Digitized by Google

Τὸ τὸ Διὸς μὲν, Ζ. ἀ. μέρει
Παιδός· τὸ δ' εἰς ἔμ', Ἡρ. ἐμοὶ μέλει.
Quod ad Iovem adtinet, Iupiter —
Quod vero ad me.

— 299. *Ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεών,*
Σοφὸν δ' εἶκειν κ. τ. λ. καλῶς.
Mihi videtur ita distinguendum:

Ἥκιστα Minime. Qua voce Megara ipsa sibi respondet. Virum stultum, pergit, oportet fugere, nec cum eo agere.

— 402. *Θνατοῖς*
Ταλαντίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
Multa sunt, quae sagacitas virorum doctissimorum excogitavit ad nitorem hujus loci pulcerrimi nativum restituendum. Quantum profecerint, penes alios sit judicium. Mihi videtur locus ita sanari posse:

Θνατοῖς aut *θνατῶν*

Κατ' ἀντίας τιθεὶς ἐρετμοῖς. Mortaliumque remis habenas injecit et frenum, ostenditque, ultra columnas, quas posuisset, viam non patere, nec fas esse, navigare. Cf. Pindar. N. III, 35 sqq.

— 1189. *Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις χολωμένης, γέρον.*
Olim legebatur *δόλῳ νεκροῖς*, quod paulo audacius ita mutatum est. Forte haec ferenda:

Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις δόλῳ πικρὸς, γέρον.

Digitized by Google

vs. 1065. *Ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἑκοῦσ' ἀπώλετο.* Comma aut omnino delendum aut post *ἑκοῦσ'* ponendum, ut sensus sit non, quod versio dicit: Nam haec quidem rapta, periit volens, sed: Nam haec quidem *volens rapta*, periit, i. e. ipsa se praedam obtulit nec rapta est invita, sed sua sponte.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

PLATONIS OPERA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN PLATONIS EUTHYPHRON.

EDIT. BIPONT.

T. I. p. 17. (p. 8. c.)

Ἀδικοῦντες γὰρ πάμπολλα, πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι —.

Vox *πάμπολλα* a Ficino perperam omissa est, opponitur enim *πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι*. Qui vel summam injuriam intulerunt, summo id studio et agunt et dicunt, omnemque lapidem movent.

— 20. l. 2. *Εἰ ὅτι μάλιστα.*

Conjunctim scribendum *ὁτιμάλιστα*, ut recte *ὁτιτάχιστα* Sophist. T. II. p. 237. *τοπρῶτον* p. 230. *τοπρότερον* Euthydem. T. III. p. 40. *ὡςβέλτιστα* Gorg. IV. p. 122. *τοαρχαῖον* Ion. p. 202. *τονῦν* Theaet. p. 203. et multa alia. Sexcenties tamen haec lex neglecta.

Eadem negligentia atque inconstantia in $\overline{\nu}$ *ἐφελκυστ.* modo recte modo temere aut addito aut omisso, in $\overline{\sigma}$ et $\overline{\xi}$, quae literae nulla certa lege confunduntur. Idem valet de *μικρὸν* et *σμικρὸν* temere confuso.

Male quoque variat ratio scribendi in *κλάειν*.

Digitized by Google

IN PLATON. CRITONEM.

T. I. p. 118. (51. b.) *Ἐν μείζονι μοίρᾳ.* Recte Ficinus: *superiore loco.*

In Cratylo *μοῖρα καὶ τιμὴ* conjunguntur eodem fere sensu T. III. p. 260. (389. b.)

Uterque locus illum Euripid. in Hippol. v. 988. *Ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'* interpretatur et, quam vim ibi habeat *μοῖρα*, ostendit.

T. I. p. 172. (75. e.)

Ἀπολωλεκέναι. Opponitur *λαβόντα τὴν ἐπιστήμην ἔχειν.* Memoria quid tenere, memoria perdere, oblivisci.

Eadem vi utitur Sophocl. in Oedip. R. v. 518. verbo *διόλλυμι.* Ita quoque Horatius in Epist. L. II. 1. v. 84.

Vel quia turpe putant parere minoribus et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri.

IN PLATON. PHAEDONEM.

T. I. p. 178. (78. c.)

Τούτῳ μόνῳ προσήκει μὴ πάσχειν τὰ αὐτὰ, ἐ ἔπερ τῷ ἄλλῳ.

Ficinus vertit: Si quid vero non sit compositum, huic soli convenit, non eadem pati, *quae* alii cuipiam — ac si legisset *ἅπερ.*

T. I. p. 179. (78. d.)

Καὶ ἀδέποτε ἀδαμῇ ἀδαμῶς ἀλλοίωσιν ἀδεμίαν ἐνδέχεται;

Digitized by Google

Quae vocum negantium coacervatio et Nostro et Tragicis aliisque scriptoribus Graecis solemnis. Cf. Sophista p. 265. *Ξυμβαίνει δ' ἔν, ἀκινήτων τε ὄντων, νῦν μηδενὶ περὶ μηδενὸς εἶναι μηδαμῆ.* Et p. 271. *Διὰ τὸ μηδαμῶς μηδέποτε μηδαμῆ ψεῦδος εἶναι.* Et p. 297. *Μηδενὶ μηδὲν μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν κοινωνίας εἰς μηδέν.* Phileb. *Οὐδεὶς εἰς ὀδὲν ὀδενὸς ἂν ἡμῶν ὀδέποτε γένοιτο ἄξιος* p. 225. T. IV. Euripid. Cyclop. v. 120.

Ἀκέει δ' ὀδὲν ὀδεὶς ὀδενός.

Eadem abundantia *αὖ* et *πάλιν* sive *αὖθις*, *ἴσως* et *τάχα* conjunguntur. L. de Legg. III. p. 106. T. VIII. L. V. p. 203. Theag. T. II. p. 12. De Legg. L. VII. p. 329.

Ita *ἄρτι* et voces cum *νέον* compositae. De Legg. VII. p. 329. T. VIII. Ita *ταχὺ* et *παραχρῆμα*. Theag. T. II. p. 22. *αὐτίκα* et *αὐθὶς*. De Legg. L. V. p. 203. Idem dixeris de *ἂν* et *κω* repetito, Theaetet. T. II. p. p. 72. 174. Sic verba laudis se premunt. *Θαυμάσι', ὦ Κρίτων, πάνσοφοι ἀτεχνῶς.* Euthyd. T. III. p. 5. Nec parce dicitur *παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν.* De Legg. L. I. p. 48.

IN PLATON. THEAGEN.

T. II. p. 19. (128. b.)

Ὁρᾷς, ὦ πάτερ, ὅτι Σωκράτης ἐ πάνυ μοι δοκεῖ τι ἔτι ἐθέλειν ἐμοὶ συνδιατρίβειν; ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν ἕτοιμον, ἐὰν ἔτος ἐθέλῃ —.

Digitized by Google

Ficinus, qui vertit: Videsne pater — nam quod ad me attinet, paratus eram, modo *ipse* voluisset, — videtur legisse *αὐτός*.

IN PLATON. THEAETETUM.

T. II. p. 52. (144. a.)

Τὸ γὰρ εὐμαθῆ ὄντα, ὡς ἄλλῳ χαλεπὸν, πρᾷον αὖ εἶναι διαφερόντως — ὁρῶ γιγνόμενος —.

Ficinus: Difficile *admodum* est, reperire hominem docilem simul et prae ceteris mansuetum atque cum omnibus virilem.

An legit *ἄλλως*? ut paulo post *καὶ ἄλλως εὐδοκίμει*?

— b. *Μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύονται.* Eadem dicendi ratio ex Graecia in Latium transiit.

T. II. p. 56. (146. b.) *Διαλεκτος* pro *διάλεξις*.

T. II. p. 58. (147. a.)

Οὐκ ἂν γελοῖοι ὦμεν;

Si Ficinus, qui tamen, ut recte Huetius judicat, sententias modo dilatat, modo contrahit, modo de verbo ad verbum summa religione vertit, modo justo negligentior est, hic verba Graeca sublegit, *δοκῶμεν* suo in libro habuit, vertit enim: Nonne ridiculi *videamur*? Certe syllaba *δοκ* ob similitudinem proxime praecedentis facile omitti potuit. Equidem rem in medio relinquo. Vt ut sit, utrumque bene se habet. Theaetet. p. 152. *γελοῖοι ἐσόμεθα*.

T. II. p. 66. (151. a.)

Οἷς, ὅταν πάλιν ἔλθωσιν δεόμενοι τῆς ἐμῆς συν-

Digitized by Google

σεως καὶ θαυμαστὰ δρῶντες, ἐνίοις μὲν τὸ γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον ἀποκωλύει συνεῖναι —.

Ficinus: Cum vero ad me reverturtur, congressu meo iterum indigentes eumque *mirifice affectantes*, nonnullis statim daemonium meum congredi prohibet.

Si versionem Ficini verba textus prisca reddidisse putaremus, *ἐρῶντες* levi mutatione legi posset. Sed *θαυμαστὰ δρᾶν* hoc in contextu recte potuit verti, *mirifice affectare*. Infra habet *πᾶν ποιῆσιν, ὥστε δίκην μὴ διδόναι*. Gorg. p. 71. T. IV. T. II. p. 67. (157. b.)

Ὧν πολλοὺς μὲν δὴ ἐξέδωκα Προδίκῳ, πολλοὺς δὲ ἄλλους σοφοῖς τε καὶ θεσπεσίοις ἀνδράσιν —.

Ficino duce, qui vertit: Quorum multos Prodico elocavi, multos etiam *aliis* sapientibus divinisque hominibus — lego *ἄλλοις*. Ita sibi pars rei utraque, *πολλοὺς μὲν* atque *πολλοὺς δὲ*, *Προδίκῳ* atque *ἄλλοις σ. τ. καὶ θεσπεσ. ἀνδράσιν*, ad amussim respondent, nec Prodicus hac ratione sapientium numero excluditur.

T. II. p. 68. (152. b.)

Εἰκὸς μέν σοι σοφὸν ἄνδρα μὴ ληρεῖν. Ficinus: *Atqui* probabile est, sapientem virum nequaquam delirare.

Utique reponendum esse *μέντοι*, existimo.

T. II. p. 69. (152. b.)

Τὸ δέ γε φαίνεται, αἰσθάνεσθαι ἔστιν; Aut *φαίνεσθαι*, ut Ficinus vertit et Henr. Stephan. censet, legendum est, aut, si illud retineatur, *αἰσθάνεται* legendum, ut p. 95. (164. a.) *Τὸ δέ γε οὐχ ὁρᾷ, οὐκ ἐπίσταται ἔστιν*, nisi velis et hunc locum,

Digitized by Google

me quidem invito, ex versione Ficini mutare: Non *videre* autem *nescire* est. Ficinus ex sensu, quod solet, vertisse videtur.

Similis locus est p. 141. Ὦι τὸ ἔστιν ἐπονομάζεις καὶ τὸ οὐκ ἔστιν, quod Ficin. hic quoque *esse* et non *esse* vertit.

T. II. p. 71. (153. b.)

Ἡ δ' ἐν ψυχῇ ἕξις οὐχ ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων ὄντων, κτᾶταί τε μαθήματα, καὶ σώζεται καὶ γίγνεται βελτίων; ὑπὸ δ' ἡσυχίας ἀμελετησίας τε καὶ ἀμαθίας ἕξης, ἔτε τι μανθάνει, ἅ, τε ἂν μάθοι, ἐπιλανθάνεται —. Ficinus: Animae quoque habitus disciplina et meditatione, quae motus sunt, doctrinas consequitur *servaturque* et perficitur: otio autem i. e. negligentia et pigritia nihil penitus discit et si quid didicerit, *obliviscitur* —. Quum vero utrumque, et doctrinas percipere atque memoria tenere et oblivisci, sibi opponantur, rectius forte fuerit, ad memoriam utrumque verbum referre. Ita verbum σώζεσθαι de memoria quoque usurpatur p. 94. et alibi. Deinde f. ἐόντων pro ὄντων legendum, ut in Sophista p. 249. ubi ἐσῶν etiam ad utrumque substantivum, et ad ἀντιλήψεις et ad ἀπορίας, refertur.

T. II. p. 72. (153. d.)

Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ ταῦτα δηλῶν, ἅπερ λέγεις —. Ficinus vertit *eadem*, ac si ταὐτὰ legisset.

T. II. p. 73.

Μεταβάλλειν mutare vel mutari, se mutare. Ita quoque Latini verbo *mutare* utuntur, ut Livius

Digitized by Google

L. III. c. 10. Quod (carnis) intercidit, sparsum ita jacuisse per aliquot dies, ut nihil odor *mutaret*.

T. II. p. 74. (154. d.)

Ἡ μὲν γλῶττα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος. Cf. Euripid. in Hippolyt. v. 612. *Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.*

T. II. p. 76.

Εἰσὶ δὲ ἅτοι (ἀμύητοι) οἱ οὐδὲν ἄλλο οἰόμενοι εἶναι ἢ ἃ ἄν δύνωνται ἁπρὶξ ταῖν χεροῖν λαβέσθαι.

Sententia tali philosopho dignissima. Cf. Sophista p. 259. *Οἱ μὲν εἰς γῆν — οὐδὲν ἐθέλοντες ἄλλο ἀκούειν. Ἐπεὶ τούτων — πᾶν ὃ μὴ δυνατοί ταῖς χερσὶ συμπιέζειν εἰσὶν, ὡς ἄρα τοῦτο οὐδὲν τοπαράπαν ἔστε* p. 262. Sophista. Recte Plato in Sophista: *Τὰ τῆς τῶν πολλῶν ψυχῆς ὄμματα καρτερεῖν πρὸς τὸ θεῖον ἀφορᾶντα ἀδύνατα.* p. 276.

T. II. p. 84. (159. b.)

Καὶ καθεύδοντα δὴ καὶ πάντα —. Et oppositionis et versionis Ficinianae causa videtur supplendum *καὶ γρηγοροῦντα.* Sic de Legg. L. I. p. 45. T. VIII. addit versio: *et uniformem praeterea*, quae verba in Graeco desiderantur. Cf. quoque p. 111.

T. II. p. 86. (160. a.)

Οὔτ' ἐκεῖνο τὸ ποιοῦν ἐμέ, μήποτ' ἄλλῳ συνελθὸν, ταυτὸν γεννῆσαν, τοιοῦτον γέγηται —.

Ficinus: Neque illud me talem efficiens, *aliquando* congrediens alteri, idem generans, tale quidquam existet. Recte, opinor, contextus jubet legi *δήποτε.*

T. II. p. 90. (163. a.)

Ἀλλ' ἤδη σκεπτέον — ἄλλῃ —. Minus recte Fi-

Digitized by Google

cinus: Sed jam *alia res* — consideranda. Theaet. Alia certe. Vertendum potius: alia via, alia ratione.

T. II. p. 110. (171. a.)

Εἰ δὲ αὐτὸς μὲν φαίτο, τὸ δὲ πλῆθος μὴ συνοίεται, οἶσθ' ὅτι πρῶτον μὲν ὅσῳ πλείους, οἷς μὴ δοκεῖ ἢ οἷς δοκεῖ, τοσούτῳ μᾶλλον οὐκ ἔστιν ἢ ἔστιν;

Pro *οἶσθα* forte legendum *ἴσθι*. Ficinus quoque vertit *scito*. Sed et Romani utrumque modum permutant. Cf. de Republ. L. VI. T. VI. p. 112. (505. a. et b.), ubi *οἶσθα* ter legitur et bis a Ficino *scito* vertitur.

T. II. p. 111. (171. c.)

Μήτε τὸν ἐπιτυχόντα ἄνθρωπον μέτρον εἶναι, μηδὲ περὶ ἑνὸς, ὃ ἄν μὴ μάθῃ.

Ficinus, qui vertit: Tunc sane et ipse Protagoras confitebitur, neque canem, neque quemvis hominem esse mensuram aut *omnium* aut unius etiam — legisse videtur: *μηδὲ περὶ πάντων, μηδὲ περὶ ἑνός.*

T. II. p. 132. (151. b.)

Ἀμφότεροι δ' ἂν φανῶσι μηδὲν μέτριον λέγοντες, γελοῖοι ἐσόμεθα, ἡγούμενοι ἡμᾶς μέν τοι λέγειν φαύλους ὄντας, παμπαλαίους δὲ καὶ πανσόφους ἄνδρας ἀποδεδοκιμακότες.

Ficinus recte: Aut si neutri verisimile aliquid adducere nobis appareant, ridiculi evademus, putantes, nos viles homunculos *magnum aliquid* sapere, cum nihil nisi priscis illis ac sapientibus viris derogaverimus.

Μέν τι legendum, ut paulo ante *καὶ ἐὰν μέν τι φαίνωνται λέγοντες.*

Digitized by Google

T. II. p. 152. (190. d.)

Post verbum ἀληθῆ. Λέγεις ex Ficini versione sermo Theaeteti continuatur ad vocem δοξάζει usque. Cum voce ἆτ' ἄρ' excipit Socrates sermonem.

T. II. p. 166.

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς οἷος ἀνὴρ, εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων τ' ἂν ἔφη ἀπέχεσθαι —.

Ficinus vertit: *Possem* tamen quoquo modo, si contentiosus essem. Et *nunc si quis talis adesset*, abstinere ab his vocabulis profiteretur et nos ab his, quae ipse narro, vehementer deterreret — ac si legisset;

Εἰ μέντοι ἦν ἀντιλογικὸς, οἷός τ', (sc. ἦν) οἷος ἀνὴρ εἰ καὶ νῦν παρῆν, τούτων — commate post ἀνὴρ deleto. Forte, ut rem clariorem redderet, haec verba ex contextu addidit.

T. II. p. 167. (197. c.)

Τρόπον μὲν γὰρ ἄν πω τινὰ φαῖμεν αὐτὸν αὐτὰς ἀεὶ ἔχειν, ὅ, τι δὴ κέκτηται.

Ficinus, qui vertit: *quia* possidet — legisse videtur ὅτι, idque recte.

IN PLATONIS SOPHISTAM.

T. II. p. 206. (219. c.)

Τὸ δὴ μαθητικὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ὅλον, καὶ τὸ τῆς γναφίσεως, τό, τε χρηματιστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν καὶ θηρευτικὸν, ἐπειδὴ δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ δὲ ὄντα καὶ γεγονότα, τὰ μὲν χειρῶσται λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς χειρωμένοις οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστ' ἄν πω διὰ ταῦτα ξύμ-

Digitized by Google

πάντα τὰ μέρη τέχνη τὶς κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν διαγράψειε. Θεαί. Ναί. πρέποι γὰρ ἄν.

Ficinus: Disciplinae vero et cognitionis species universa et quaestus certaminisque ac venandi peritia, ars acquirendi summatim vocanda videtur: quippe cum nihil ex his quidquam fabricet; quae vero sunt et fuerunt, comparet partim sermonibus actionibusque capiens, partim *capientibus concedens*. Theaet. *Decet*.

Quae versio ita sonat, ac si legisset αὖ pro ἂν. Sed vulgatum recte se habere videtur, cujus sensus: Altera harum artium, disciplina, in aliis erudiendis quaestum facit, altera, τὸ ἀγωνιστικὸν et θηρευτικὸν, in eo versatur, ut sibi commodum comparet, nec id aliis occupantibus vel occupaturis concedat, sed sibi praeripiat. Cf. p. 216 — 218. et 231 sqq.

Deinde, cum Nominativus τέχνη τὶς κτητικὴ λεχθεῖσα ἂν cum διαγράψειε ex legibus grammaticis stare nequeat, Henr. Stephanus jam ad marginem, procul dubio praeeunte Ficino, scripserat: Alii τέχνην τὶς κτητικὴν λεχθεῖσαν διαγράψειε. Quinam illi alii sint, pro more suo callide subticuit. Ita quoque Cornarius. Utriusque sententiam amplexus est Fischerus. Mihi quidem locus depravatus ita restituendus esse videtur, ut legatur διαιρέψειε pro διαγράψειε et forte pro responso Theaeteti, ut modo legitur, ponatur: Διαιρέποι γὰρ ἄν. Quo facto tota constructio sibi conatabit et cum sequentibus optime cohaerebit. Literarum mutatio praeterea fere est nulla. Alterum tamen non est necesse.

Digitized by Google

T. II. p. 208. (220. b.)

Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν ἆρ' οὐκ ἂν κατὰ μέγιστα μέρη δύο διελοίμην;

Ficin. forte legit *διέλοιμεν*: vertit enim: Piscationem autem nonne in duo maxima membra *dividimus*.

T. II. p. 210. (221. d.)

Μανθάνω γὰρ ὃ λέγεις, ὡς πάντως δεῖ τοιοῦτον εἶναι, τόν γε ὄνομα τοῦτο ἔχοντα.

Ficinus: Intelligo equidem, *non oportere illum*, qui ita vocatur, inertem esse, sed arte quadam instructum.

Ni fallor, pro *πάντως* legendum est *παντὸς*, ut passim *πολλοῦ*, *ὀλίγου δεῖ*, et *παντὸς λείπει* de Legg. V. p. 205. T. VIII. *τοῦ παντὸς δέω* Aeschyl. Prometh. v. 1014. Plurimum abest, ut is, qui ita vocetur, iners esse debeat, ut potius arte quadam instructus. Hoc orationis tenori convenit, illud ei repugnat, nisi haec verba referantur ad priora: *παντάπασιν ὡς ἀληθῶς σοφιστήν*, quod mihi quidem minus placet. Praeterea in Ficini versione proxima verba ab eodem continuantur Theaeteto.

T. II. p. 226. (229. c.)

Καὶ δὴ καὶ τούτῳ γέ οἶμαι μόνῳ τῆς ἀγνοίας ἀμαθία τοὔνομα προσρηθῆναι.

Henr. Stephan. voci *μόνῳ* additum volebat *εἴδει*, ego, si necesse fuerit, ob similitudinem literarum *μέρει*, quod paulo post legitur.

T. II. p. 236. (234. d.)

Προσάγειν absolute est positum, ut verbum hac

Digitized by Google

in re solemne *προσέχειν* et addita voce *νῶν* vel *διάνοιαν* et omissa usurpatur.

T. II. p. 240. (236. e.)

Ὅπως γὰρ εἰπόντα χρὴ ψευδῆ λέγειν ἢ δοξάζειν.

Ficinus male vertit, ac si legisset *ὅτως*: *Sic* enim dicentem oportet mentiri aut arbitrari, ita re vera esse. Potius: Quomodo enim oporteat dicentem mentiri, — difficile est.

T. II. p. 255. (244. a.)

Ἐπειδὴ τοίνυν ἡμεῖς ἠπορήκαμεν. Ficinus, quia vertit: Postquam igitur nos in hoc *defecimus*, forte legit *ἀπειρήκαμεν*.

T. II. p. 259. (246. a.)

Τῶν γὰρ τοιούτων ἁπάντων, διϊσχυρίζονται τοῦτο εἶναι μόνον, ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἁφήν τινα, ταὐτὸν σῶμα καὶ οὐσίαν ὁριζόμενοι.

Ficinus ita: Nam cum talia haec omnia tangant, solum id esse affirmant, quod quoquo modo *percipitur atque tangitur*, idemque corpus et essentiam tradunt.

Προσλαβὴν pro *προσβολὴν* legendum esse, *τοῦτο κἂν παῖς γνοίη.*

Sententia praeterea philosopho illo magno est dignissima. Cf. quae supra collegimus Theaet. T. II. p. 76.

— — — — (236. b.)

Τοιγαροῦν οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀμφισβητοῦντες μάλα εὐλαβῶς ἄνωθεν ἐξ ὁράτου ποθὲν ἀμύνονται.

Ficinus: Horum autem adversarii *caute* admodum

Digitized by Google

atque *pie* superne ex invisibili sede pro invisibili essentia pugnant —.

Unde minime sequitur, quod quis forte putaverit, Ficinum legisse post *εὐλαβῶς, καὶ εὐσεβῶς*, interpretatus est enim, quamquam minus recte, unam eandemque rem duobus verbis, et *caute* et *pie*, quo sensu posteriore haec vox quoque occurrit Actor. II, 5. Sic vox *ὑγιὴς* vertitur *solidus et simplex* p. 504.

T. II. p. 287. (259. c. d.)

Τὸ ταὐτὰ ἐάσαντα, ὡς δυνατὰ, τοῖς λεγομένοις οἷόν τ' εἶναι καθ' ἕκαστον ἐλέγχοντα ἐπαχολουθεῖν. ὅταν τέ τις ἕτερον ὂν πῃ, ταὐτὸν εἶναι φῇ, καὶ ὅταν ταὐτὸν ὄν, ἕτερον, ἐκείνῃ καὶ κατ' ἐκεῖνο ὅ φησιν τούτῳ πεπονθέναι πότερον.

Quemadmodum Ficinus hunc locum implicitum legerit, equidem omni ex parte decernere non ausim, multum enim ac multum ejus versio a verbis, quae hodie leguntur, recedit. Vertit vero: Quod et supra dictum est, ut his tanquam *levibus* omissis, *ea quae eadem plane sunt*, redarguere unaquaque in re possis: sive quod alterum est idem, sive quod idem, alterum atque id *eadem utrumque ratione* esse convincens.

Sed quum non aliam praeter textus verba perturbata viae habeamus ducem, periculum est faciendum, quo modo his auspiciis rem geramus.

Forte legendum: *ὡς τὰ αὐτὰ* (pro *δυνατὰ*) *τοῖς λεγομένοις, οἷόν τ' εἶναι — ἐκεῖνο, ὅ φησιν ταὐτὸ* (pro *τούτῳ*) *πεπονθέναι πότερον* f. *θάτερον*.

Digitized by Google

T. II. p. 291.

Τί γὰρ ὅ γ' ἀθυμῶν ἐν τούτοις, δράσειεν ἂν ἐν ἄλλοις;

Ficinus: Quomodo enim qui in istis haesitet, in aliis *audeat* unquam?

Θαῤῥήσειεν pro *δράσειεν* et *τῷ ἀθυμῶν* atque perpetuitati metaphorae et versioni Ficini melius convenire videtur, quamquam vulgatum non plane damnaverim.

T. II. p. 300. (266. a.)

Οἷον τότε μὲν κατὰ πλάτος τέμνων τὴν ποιητικὴν πᾶσαν, νῦν δὲ αὖ κατὰ μῆκος.

Illud *τότε*, tunc, quod Ficinus sua in versione neglexit, quia opponitur *τὸ νῦν*, nunc, abesse nequit.

IN PLATONIS EUTHYDEMUM.

T. III. p. 5. (271. d.)

Τούτῳ δέ, πρῶτον μὲν τῷ σώματι δεινοτάτῳ ἐστον.

Pro *σώματι* legendum est *στόματι*. Error typoth.

T. III. p. 9.

Ἐγελασάτην ἓν ἄμφω βλέψαντες εἰς ἀλλήλω —. Scr. *βλέψαντε.*

T. III. p. 13.

Οὐ γὰρ σμικρὸν τὸ ἔργον, δύνασθαι ἀναλαβεῖν διεξιόντα σοφίαν ἀμήχανον ὅσην.

Ficinus: Neque vero exigua res putanda est, *inaestimabilem* illam sapientiam enarrare posse.

Digitized by Google

Contextus docet, hanc versionem a vero abhorrere textus sensu, agitur enim de sapientia ea, quae difficile detegatur atque eruatur. Id quod etiam ex invocatione Musarum apparet.

T. III. p. 14.

Καὶ πρὶν ἀναπνεῦσαι καλῶς τε καὶ εὖ τὸ μειράκιον, ἐκδεξάμενος ὁ Διον. — Comma post *μειράκιον* delendum.

T. III. p. 17. (277. d.)

Ποιεῖτον δὲ ταὐτὸν, ὅπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβάντων.

Pro *δὲ* legendum *δὴ*, ut vertit Ficinus *profecto*.

T. III. p. 43. (290. a.)

Ποῖ ἴμεν — τραποίμεθ' ἄν, ὅτι ἐπὶ ποίαν τέχνην;

Henr. Stephanus: forte *τραποίμεθ' ἄν ἔτι*, nisi pro *ὅτι* scribendum sit *ἔφη*.

Equidem *ποτὲ* legendum censeo, quod, ut Romanorum *tandem*, a Graecis in simili rerum societate addi solet.

T. III. p. 71. (303. b.)

Ἐνταῦθα δὲ ὀλίγα καὶ οἱ κίονες οἱ ἐν τῷ Λυκείῳ ἐθορύβησάν τ' ἐπὶ τοῖν ἀνδροῖν καὶ ἤσθησαν.

Ita gestiunt apud Ciceronem parietes gratias agere.

T. III. p. 87.

Ὡς οὔτ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδέν, οὔτε τῶν φίλων.

Ficinus: Neque meis neque amicorum rebus parcerem. Ad verbum verte: *nihil reliqui facerem.*

Digitized by Google

IN PLATON. PROTAGORAM.

T. III. p. 89. (311. d.)

Ἂν μὲν ἐξικνῆται τὰ ἡμέτερα χρήματα. Si modo pecuniae nostrae sufficiant. Et hic, ut saepius, graecum et germanicum ad amussim sibi respondet. Nos: *mit dem Gelde auskommen.*

IN PLATON. CRATYLUM.

T. III. p. 288. (412. c.)

Ἔστιν ἓν ἃ πᾶν τὸ ταχὺ, ἀλλά τι αὐτὸ ἀγαστόν.

Cum *πᾶν* et *τὶ αὐτὸ* sibi opponantur, pro *αὐτὸ* est scribendum *αὐτᾷ*, ut paulo post: *Ὅσοι γὰρ ἡγῶνται τὸ πᾶν εἶναι ἐν πορείᾳ, τὸ μὲν πολὺ αὐτᾷ ὑπολαμβάνουσι τοιοῦτόν τι εἶναι, οἷον —.*

Recte itaque Ficinus: Est igitur non omne velox, sed *ipsius* aliquid.

IN PLATON. GORGIAM.

T. IV. p. 38. *Ἀλλ' αὐτὸν λέληθα ὅτως ἀποκεκριμένος.* Error typogr. pro *ὅπως.*

T. IV. p. 65. *Καίειν* et *κάειν* Atticorum inscitia et negligentia librariorum passim legitur.

T. IV. p. 68. (477. d.)

Οὐκοῦν ἡ ἀνιαρώτατόν ἐστιν καὶ ἀνίᾳ ὑπερβάλλον αἴσχιστον τοῦτ' ἐστίν.

Digitized by Google

Ficinus vertit: *Quare* aut quia molestissimum est et molestia superans, idcirco horum turpissimum est — ac si legisset ἢ et τούτων, ut postea αἴσχιστόν ἐστι πάντων.

T. IV. p. 80. (483. d.)

Καὶ τοῖς γένεσιν. i. q. ἔθνεσιν.

T. IV. p. 119. Τὴν ἡδονὴν ἡμῶν μόνον διώκειν, ἄλλο δ' οὐδὲν φροντίζειν.

Quamquam Ficinus vertit: An non tibi haec videtur esse talis, ut nihil aliud quam *aures* delectare curet — tamen inde non sequitur, eum ὦτων legisse. Haud raro enim ex sensu vertit et interdum elegantius.

IN PLATON. PHILEBUM.

T. IV. p. 218. Ὀλίγα δὲ καὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Ὀλίγα, omisso δεῖν, hic, ut saepius, absolute positum est. Ita in Lysid. T. V. p. 226. καὶ ὀλίγα ἐξήμαρτον.

T. IV. p. 240. Οὐδαμῶς· ἀλλὰ τρίτον φασί με λέγειν, ἓν τοῦτο τεθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ τῶν μετὰ τὸ πέρατος ἀπειργασμένων μέτρων —.

Ficin.: Nullo modo. Sed tertium *scito* —.

Hinc videtur φάθι legisse pro φασί, idque recte. Eodem sensu occurrit haec vox in Politico T. VI. p. 65. Τούτων ἕνεκα πάντων τὰ πρόσθεν νῦν εἰρῆσθαι φάθι.

Digitized by Google

T. IV. p. 241. (27. c.)

Τὴν δὲ τῆς μίξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγω. ἆρα μὴ πλημμελοίμην ἄν τις;

Ficin.: Si *quartum vocem*, ac si legisset *λέγων*, quod, ut Bipontini jam animadverterunt, concinnius est.

T. IV. p. 249. (31. b.) Cum verbis: *Ἀλλ' εἰ ταύτῃ — πορευώμεθα* Protagoras incipit loqui, cui verbis: *Ἆρ' ἂν σοι καθάπερ ἐμοί — πέρι* respondet Socrates ex Ficini versione.

Deinde *cognita* legitur pro *cognata*, *ξυγγενής*, ex errore typoth.

T. IV. p. 252. *Οἶμαι κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν — ὡς δοκεῖ.* Negligentia sermonis quotidiani ad vivum expressa!

T. IV. p. 264. (38. e.) *Τά τε πρὸς αὐτὸν ῥηθέντα ἐντείνας εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα.*

Scribendum *αὑτὸν*, ut paulo ante: *πρὸς αὐτὸν εἶπον τοῦτο*, et supra: *εἰπεῖν ἄν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκῇ σοι.*

T. IV. p. 292. (52. a.)

Μαθημάτων πληρωθεισῶν, ἐὰν ὕστερον ἀποβολαὶ διὰ τῆς λήθης γίγνωνται, καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας.

Ficinus: Quid vero, si quis *doctrinis imbutus*, earum postea per oblivionem jacturam faciat, nonne tristitiam quandam sequi vides?

Fateor, me sensum verborum, quae impressa leguntur, non capere, qui mihi qualiscunque elici posse videtur, quum lego:

Μαθημάτων πληρωθείς, ὧν ἐὰν ὕστερον — καθορᾷς τινὰς ἐν αὐταῖς ἀλγηδόνας;

Digitized by Google

Nonne tu, si doctrinarum, quibus imbutus fueras, postea per oblivionem jacturam feceris, tristitiam quandam ob res amissas senties? Cui respondet Protagoras, quod alicui forte offensioni sit, non suo nomine, sed tertia persona. Quod tamen saepius fit, v. c. in Sophista:

Ἀλλὰ μὴν τό γε διαλεκτικὸν ἐκ ἄλλῳ δώσεις — Πῶς γὰρ ἂν ἄλλῳ δοίη τις; T. II. p. 275.

Aliud praeterea excogitavi. Forte excidit vocula τις, a simili *πληρωθεὶς* absorpta. Quod si concesserimus, genuinam habebimus lectionem versionis Ficinianae. Oppositum est: *ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρείαν.*

IN PLATON. ALCIBIADEM I.

T. V. p. 63. (132. b.)

Γύμνασαι πρῶτον καὶ μάθε, ἃ δεῖ μαθόντα εἶναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μή.

Ficinus, qui vertit: *Exue illum* prius ac disce — legit *γύμνωσόν αὐτόν*, idque retulit ad *δῆμον εὐπρόσωπον.*

Similis locus est in Charmid. T. V. p. 109:

Τί σοι φαίνεται ὁ νεανίσκος — ἐκ εὐπρόσωπος; — Οὗτος μέντοι — εἰ ἐθέλει ἀποδῦναι, δόξει σοι ἀπρόσωπος εἶναι.

IN PLATON. ALCIBIADEM II.

T. V. p. 90. (145. b.) *Ἆρ' ἂν τὸν τοιοῦτο συμβαλλεύειν εἰδότα, χωρὶς τῶ πότερον βέλτιον, καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;*

Digitized by Google

Ficinus, qui vertit: An eum, qui ista consulere novit, nisi sciat docere, utrum melius et *quid* melius, prudentem dicis? — legit ὅ, τι, quod orationis continuitati minus convenit. Cf. sqq.

IN PLATON. MENEXENUM.

T. V. p. 301. (247. d.) *Κατὰ νῶν ἐκβαίνειν*, ex voto, ex sententia succedere, fere idem sonat, quod Suetonius habet, quamquam nove dictum: prospere *decedere*, in Iul. Caesare c. 24.

T. VI. p. 13. *Ἰδιότροπον*. Error typoth. pro *ἰδιότροφον*.

T. VI. p. 21. (265. d.) *Καταθραύειν* idem quod Platoni solemne *κατακερματίζειν*, *τέμνειν*, *σχίζειν*, *διαιρεῖσθαι*, *διορίζεσθαι*, *διελθεῖν*.

T. VI. p. 22. Ficinus omisit Socratis interrogationem: *Quo?* τῷ, utique necessariam.

T. VI. p. 43. (275. e.) *Περιεκαλύπτειν* i. q. *περιλαμβάνειν* p. 44.

T. VI. p. 46. (277. a.) *Κατά γε τὴν ἐμήν*. Subaudiatur, ut saepius, *δόξαν* vel *γνώμην*. Cf. p. 76. *Ἐὰν ἡ ἐμή*. de Republ. L. III. p. 284.

T. VI. p. 91. *Θεῷ δὴ καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἑπόμενον*. Ser. *Θεώμεθα*.

Digitized by Google

IN PLATON. DE REPUBL. L. I.

T. VI. p. 154. (331. b.) Ἔπειτα ἀπιέναι ἐκεῖσε δεδιότα.

Negatio μηδέν deest.

Ficinus recte: Ut quis illuc *intrepidus* proficiscatur.

T. VI. p. 233. Ἀλλ' οὐκ ἄν πω πάνυ γε μέγα τι εἴη, εἰ αὐτοῖς βουκόλους τε καὶ ποιμένας — προσθεῖμεν.

Nescio, an Ficinus legerit μή, vertit enim: *Nisi* ipsis bubulcos et opiliones et pastores alios adderemus.

Sed sententia sine μή sibi constat.

IN PLATON. DE REPUBL. L. III.

T. VI. p. 300. (405. b.) Ἢ οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ — καὶ ἀπορίᾳ οἰκείων.

Illud καί mihi molestum. Eo deleto omnia melius cohaerent.

T. VI. p. 323. (417. a.) Περιάψασθαι est induere vestes auro argentoque distinctas atque pictas, ut p. 328. περιτίθημι et ἀμφιέννυμι. Ficinus vertit: *circumferre*. Praeterea videtur legendum: οὐδ' ὑπὸ τὸν αὐτῶν ὄροφον ἱέναι pro αὐτὸν ὄροφον ἰέναι. Prius tamen potest defendi.

IN PLATON. DE REPUBL. L. IV.

T. VI. p. 327. (420. a.)

Ὥστε οὐδ' ἂν ἀποδημῆσαι βούλωνται ἰδίᾳ, ἐξέσται αὐτοῖς· οὐδὲ ἄλλοις διδόναι, οὐδ' ἀναλίσκειν

Digitized by Google

ἄν πη βούλωνται ἄλλοσε, εἶα δὴ οἱ εὐδαίμονες δοκῶντες εἶναι ἀναλίσκεσθαι.

Ficinus recte: Quocirca neque si proficisci privatim alio velint, licebit ipsis, neque quidquam *scortis* largiri —.

Codex Reg. vestigia genuinae lectionis plura conservavit, legens *ἑτέροις*, corrupte tamen pro *ἑταίραις*.

Ex illa voce, *ἑτέροις*, interpretationis sane non bonae loco ortum est *ἄλλοις*, quod textum plane corrupit.

T. VI. p. 529. (421. a.)

Εἰ μὲν ἦν ἡμεῖς μὲν φύλακας ὡς ἀληθῶς ποιεῖμεν ἥκιστα κακέργους τῆς πόλεως.

Ficinus vertens: Quamobrem si *veros* civitatis custodes quaerimus, minime eos eligere debemus — *ἀληθεῖς* legisse videtur.

IN PLATON. DE REPUBL. L. V.

T. VII. p. 5. (450. b.)

Σὺ δὲ περὶ ὧν ἐρωτῶμεν, μηδαμῶς ἀποκάμῃς, ἢ σοι δοκεῖ διεξιών —.

Ficinus vertit, ac si legisset: *εἰ σοι δοκεῖ —.*

Tu vero ne graveris, *si* tibi videtur, ea, quae perquirimus, declarare.

Ad verbum ita: Tu vero ne graveris, *quae* optime tibi visum fuerit, uberius exponere.

T. VII. p. 6. l. 10. *Ἡ ἀπατεώνων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων καὶ νομίμων· περὶ τοῦτο —.*

Digitized by Google

Recte Cod. Reg. *νομίμων πέρι τῦτο* —.

Περί non semel postponitur.

T. VII. p. 26. l. 19. (460. e.)

Post *γίγνεσθαι* procul dubio interpunctio locum habere debet, ut *Ἀληθῆ* sit responsum.

T. VII. p. 45. l. 4. (469. e.)

Ἑαυτόν. ἆρα τὰς νεκροσυλίας καὶ τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις.

Ficinus hunc locum non bene cepisse videtur, vertit enim paulo negligentius:

Quare a *rapinis* hujusmodi abstinendum est, *victoriae namque obstant.* Potius ita:

Quare a cadaveribus spoliandis et quicquid impedit, quominus cadavera suorum tollantur condanturque, est abstinendum.

Solemnis haec vox est de mortuorum sublatione ad sepulturam faciendam. Cf. Pausan. Att. I, 10. et 39. IV, 8. VII, 2.

Quod si Ficinum culpa negligentiae absolutum malueris, supponas, quaeso, eum legisse: *νίκητηρίων*, quod sane non multum ab impressis recedit, et Ficinus reus abibit servatus.

T. VII. p. 55. l. 4. (474. d.)

Ἦ ἐχ οὕτω ποιεῖτε πρὸς τὰς καλάς; ὁ μέν, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις κληθείς, ἐπαινεθήσεται ὑφ' ἡμῶν — ὥστε μηδένα ἀποβάλλειν τῶν ἀνθρώπων ἐν ὥρᾳ —.

Non poenitebit Horatium in Serm. L. I, 3. a vers. 37—48. contulisse:

Illuc praevertamus: amatorem quod amicae
Turpia decipiunt caecum vitia, aut etiam ipsa haec

Digitized by Google

Delectant; veluti Balbinum polypus Hagniae.
Vellem in amicitia sic erraremus, et isti
Errori nomen virtus posuisset honestum.
At pater ut gnati, sic nos debemus amici
Si quod sit vitium, non fastidire. Strabonem
Appellat Paetum pater; et Pullum, male parvus
Si cui filius est, ut abortivus fuit olim
Sisyphus; hunc Varum, distortis cruribus; illum
Balbutit Scaurum, pravis fultum male talis.

T. VII. p. 55. l. 7. (474. c.)

Μελαγχλώρους δὲ καὶ τἆνομα οἴει τινὸς ἄλλα ποίημα εἶναι ἢ ἐραστῇ ὑποχορίζομένου — ἐὰν ἐπὶ ὠχρᾳ ᾖ —.

Quod Henr. Stephanus ex versione Ficini, quae est: *Pallidum* autem adolescentem etc. collegerat, *μελιχλώρους*, id ego in Cod. Paris. a me consulto inveni scriptum.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VI.

T. VII. p. 94. l. 8. (496. b.)

Πάνυ σμικρὸν δή τι — λείπεται τῶν κατ' ἀξίαν ὁμιλούντων φιλοσοφίᾳ, ἢ που ὑπὸ φυγῆς καταληφθὲν — βραχὺ δέ που τι καὶ ἀπ' ἄλλης τέχνης δικαίως ἀτιμάσαν εὐφυὲς ἐπ' αὐτὴν ἀνέλθοι —.

Quod olim in versione mea horum librorum germanica conjeceram, idem hodie mihi probatur, *ἀπὸ φυγῆς καταλειφθὲν* et *βραχὺ δέ που τι*, quae verba Ficinus temere confudit: Vel cum magnificus quidam animus, angusta in urbe natus, spretis reipublicae ipsius muneribus, ac multo magis contem-

Digitized by Google

tis reliquarum artium opificiis, pro naturae dotibus ad philosophandum se confert — ego ita fere vertam: Perpauci denique generosioris ingenii, contemtis, ut par est, ceteris artibus, philosophiae castra repetunt.

T. VII. p. 119. l. 9. (508. d.)

Ὅταν δὲ εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον.

Ficinus: Sed cum ad id fertur, quod tenebris est *mixtum*.

Mihi olim placebat: *κεκρυμμένον*.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VII.

T. VII. p. 145. l. 13. (523. d.)

Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις.

Ficinus: In omnibus siquidem *hujusmodi*.

Legit forte *τοιούτοις*, idque verum habeo.

IN PLATON. DE REPUBL. L. VIII.

T. VII. p. 221. l. 8. (562. c.)

Ὅπερ ἦα νῦν δὴ ἐρῶν.

Leg. *ἦα*, quod cum Participio futuri more Homerico conjungitur. Cf. Theag. T. II. p. 20. *ἡνίκα ἀποθανούμενος ἦει*. Theaet. *ὅπερ ἦα*, iterum *ἦα, ἐρῶν* p. 130. T. II. Interdum *ἔρχομαι* ponitur. Ita quoque Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. III, 2. *περὶ ὧν ἔρχομαι λέξων*. Theaet. *ὅταν ἀριθμήσων ἴῃ ὁ ἀριθμητικὸς*, et *πάλιν ἔρχεται μαθησόμενος* p. 170. T. II.

Digitized by Google

T. VII. p. 230. *Καὶ πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πατρῷος εἶναι προσποιεῖται;*

Cod. Reg. πρᾶος, et Ficinus *mitis.*

Error ex ratione per compendium scribendi ortus.

T. VII. p. 234. *Ἐλάττως εἰσφορᾶς.*

Error typoth. pro *εἰσφορᾷς.*

T. VII. p. 246. (575. a.)

Ἀλλὰ τυραννικὸς ἐν αὐτῷ ὁ Ἔρως — ἅτε αὐτὸς ὢν μόναρχος, τὸν ἔχοντά τε αὐτὸν, ὥσπερ πόλιν, ἄξει ἐπὶ πᾶσαν τόλμαν —.

Ficinus: Sed tyrannice in ipso Amor omni cum licentia et transgressione vivens, utpote qui solus sit dominus, *subjectum sibi hominem* — impudenter ad omnia rapiet — legisse videtur: *ἁλόντα*, quod e litera χ versa proficiscitur.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. I.

T. VIII. p. 33. l. 3. (638. d.)

Οἱ δὲ, ἅτε τὸς μὴ χρωμένους αὐτῷ ὁρῶμεν νικῶντας μαχομένους —.

Ficinus, qui vertit: Quia *vino* abstinentes vincunt in pugna — aut *οἴνῳ* pro *αὐτῷ* legit, aut id ex contextu supplevit.

T. VIII. p. 16.

Ὥσπερ τό, τε ἀληθὲς, οἶμαι, καὶ τὸ δίκαιον ὑπέρ γε θείας διαλεγομένους λέγειν —.

Ficinus vertens: Qui de *divina republica* disserunt, videtur legisse vel *θείας κολιτείας*, cui vicinitas interitum parasset, vel id ex ingenio addidit.

Digitized by Google

T. VIII. p. 44. l. 9. (644. b.)

Τῶν δυναμένων ἄρχειν αὐτῶν.

Scrib. *ἑαυτῶν* vel *αὑτῶν*.

T. VIII. p. 51. l. 5. *Αὐτῇ ταῖς ἡδοναῖς.*

Iterum *αὐτῇ*.

T. VIII. p. 58. *Καὶ ἐν οἷς ἀρετὴ ψυχῆ καὶ κακία παραγίνεται, πρῶτον ταῦτ' εἶναι —.* Comma post *παραγίνεται* delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. II.

T. VIII. p. 68. *Ἆρ' ἐν ἡμῖν οἱ μὲν νέοι αὐτοὶ χορεύειν ἕτοιμοι —.*

In versione Ficini deest: juvenes *ipsi*, *sua sponte*, utique necessarium.

T. VIII. p. 78. l. 10. (662. c.)

Πείθομ' ἂν τοῖς πολίταις μοι φθέγγεσθαι —.

Scribatur *μοι*.

T. VIII. p. 79. *Τί γὰρ δὴ δικαίῳ χωριζόμενον ἡδονῆς ἀγαθὸν ἂν γίγνοιτο;*

In versione Ficini est impressum: Quid enim a voluptate *superato* justo boni adesse potest? culpa typoth. quum brevi post idem verbum occurrat et recte vertatur: Neque bonum *separat* ab honesto.

T. VIII. p. 80. l. 14. (663. c.)

Ἓν δὲ δικαίῳ πάντα τἀναντία παντὶ πρὸς ἀμφότερα —.

Ficinus: *omnino*.

An legit *πάντῃ*?

T. VIII. p. 86. l. 14. (666. b.)

Τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν, ἐν τοῖς ξυ-

Digitized by Google

σιτίοις εὐωχηθέντα, καλεῖν τάς τε ἄλλας θεὰς, καὶ δὴ καὶ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιδιὰν, ἣν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπίκηρον τῆς τὸ γήρως ἀνατηρότητος ἐδωρήσατο, τὸν οἶνον φάρμακον —.

Ficinus: Qui hominibus vinum quasi remedium adversus senectutis duritiem est largitus —.

Quinam autem sint homines illi *alii*, qui in graeco commemorantur, cum non huic alterive, sed omnibus omnino, in primis senibus hoc munus divinum largitus sit Dionysus, difficile est dictu.

Sensus bene fluet, si legerimus pro ἄλλοις incommodo opportunum αὐτός, ad Deum ipsum relatum. Quod vinum Deus ipse hominibus adversus senectutis duritiem est largitus.

T. VIII. p. 98. (672. a.)

Ἔκει καὶ τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ὃ δωρεῖται —.

Scr. ἐπεί. Error typoth.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. III.

T. VIII. p. 103. l. 5. (674. b.)

Μηδ' αὖ κυβερνήτας, μηδὲ δικαστὰς, ἐνεργοὺς ὄντας, οἴνου γεύεσθαι τοπαράπαν —.

Ficinus: Gubernatores etiam atque judices, *munus suum obituros*, a vino penitus prohiberem.

Nihil dubito, quin pro ἐνεργοὺς legendum sit ἐνάρχους, quod in literis parum differens a vulgato, optime convenit et versioni Ficini et, quod majoris est momenti, rei ipsi.

Digitized by Google

T. VIII. p. 152. l. 10. Verba *Οὐκ ἔστιν* sunt Cliniae ex versione Ficini.

T. VIII. p. 152. l. 5. (699. b.)

Ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης. Cf. Euripid. Hippol. v. 213. *Μανίας ἔποχον.*

T. VIII. p. 152. l. 11. (699. c.)

Ἧς ὁ δειλὸς ἐλεύθερος καὶ ἄφοβος —.

Ficinus: Quo quisquis afficitur, *liber* est et imperterritus.

Nescio, an *δοῦλος* pro *δειλὸς* legendum sit, cum praecedat *δουλεύειν*, et p. 184. *ἄρχοντες δοῦλοι τοῦ νόμου* dicantur, et passim *ὁ νόμος* audiat *τύραννος τῶν ἀνθρώπων.* Protag. T. III. p. 142. et *ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Gorg. T. IV. p. 87.

Habet quidem *ὁ δειλός*, quo se tueatur atque defendat, interpretatio enim, quae tamen in utrumque, et in *ὁ δειλός* et in *ὁ δοῦλος*, cadit, oppositum *ἄφοβος* addit, uti contrarium *τῷ ὁ δοῦλος* est vox *ἐλεύθερος.*

IN PLATON. DE LEGIBUS L. IV.

T. VIII. p. 186. l. 11. (716. d.)

Καὶ κατὰ τοῦτον δὴ τὸν λόγον, ὁ μὲν σώφρων ἡμῶν, θεῷ φίλος· ὅμοιος γάρ· ὁ δὲ μὴ σώφρων, ἀνόμοιός τε καὶ διάφορος καὶ ἄδικος —.

Quamquam Ficinus: Atqui secundum hanc rationem, quisquis hominum temperatus est, Deo est amicus, similis enim, intemperatus autem dissimilis, differens et injustus — vertit et *ἄδικος* legit, *ὁ*

Digitized by Google

ἄδικος autem τὸ ἄθεος in se comprehendit, tamen mihi ἄθεός, ut adversa fronte opponatur τῷ θεῷ φίλος, ut ὅμοιος et ἀνόμοιος, videtur esse legendum.

T. VIII. p. 192. l. 9. (719. d.)

Ἐγὼ δέ, εἰ μέν γυνὴ διαφέρουσα εἴη πλούτῳ —.

Ficinus, qui vertit: Ego autem, si *mihi* uxor esset ditissima — an legit μοί?

IN PLATON. DE LEGIBUS L. V.

T. VIII. p. 208. l. ult. (729. c.)

Καὶ μὴν τόγε φίλων καὶ ἑτέρων.

Legatur ἑταίρων. Ita paulo post recte. Idem vitium in Basil. 2.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VI.

T. VIII. p. 256. l. 7.

Εἰρεισθωσαν per errorem typoth. pro αἱρεισθωσαν.

T. VIII. p. 265. l. 8. (759. a.)

Ὁδῶν δὲ καὶ οἰκοδομιῶν καὶ κόσμῳ τῷ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀνθρώπων τε, ἵνα μὴ ἀδικῶσι, καὶ τῶν ἄλλων θηρίων, ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστείῳ ὅπως ἂν τὰ προσήκοντα πόλεσι γίγνηται, ἑλέσθαι δεῖ τρία μὲν ἀρχόντων εἴδη —.

Ficinus: Ad viarum autem aedificationumque exornandarum curam, ne aut homines injurientur aut *ipsae* ferae noceant etc. —.

Digitized by Google

Cum homines quidem sint ζῶα, non vero θηρία, bestiae aut ferae (quamquam contemtus causa hac in classe ponantur de Legg. L. VII. p. 373. l. ult.) quod esse deberet, si vox τῶν ἄλλων θηρίων recte staret, cumque Ficinus *ipsae* verterit, nihil dubitavimus pro ἄλλων restituere genuinum αὐτῶν.

T. VIII. p. 279. In versione Ficini: Si vero minus, alterius *sex*, scr. *sexus*.

T. VIII. p. 286. l. 4.

Verba Ἀνάγκη γάρ in Ficini versione cum praecedentibus sunt conjuncta, nec verba Cliniae, quod perperam, ut contextus docet, est factum.

T. VIII. p. 289. l. 1. (770. d.)

Ὅπως εἰς ταυτὸν τοῦτο ὃ λέγομεν, τεταγμένη σπουδὴ πᾶσα ἔσται διὰ παντὸς τοῦ βίου.

Ficinus: Atque ad hoc ipsum, quod dicimus, quisque per totam vitam *omni studio tendat*.

Facili negotio corrigi potest τεταμένη pro τεταγμένη, aegre enim hoc exponatur: In hoc cujusque studium collocetur.

Deinde:

Τελευτῶν δὲ, καὶ πόλεως ἐὰν ἀνάστατον ἀνάγκη φαίνηται γίγνεσθαι —.

Hic τελευτῶν non *tandem* significare videtur, sed quod saepius, modo βίον addito, modo omisso, *mori*, et cum φανεῖται conjungendum.

Ficinus: Pro patria praeterea, si necesse est, mori paratus sit, antequam velit aut eversam videre civitatem —.

Digitized by Google

T. VIII. p. 286.

Ἢ ὅτι δή ποτε, καλῶσι. — Scr. ὅ, τι.

T. VII. p. 294. l. 3.

Μῦθος γάμῳ pro *λόγος*, ut p. 369. vel *τύπος*, quod passim usurpatur.

T. VIII. p. 299. l. 2.

In versione Ficini est tam *membris* quam *majoribus*, culpa typoth. pro *moribus*.

Paulo ante: *Ὥστ' ἀνώμαλα καὶ ἄπιστα, καὶ οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ἐκ τῶν εἰκότων γεννῴη ποτ' ἄν —.*

Ficinus: Nempe verisimile est, eum foetus *inaequales, instabiles*, obliquos tam membris quam moribus procreare.

Legendum, ni fallor, *ἄνισα*.

T. VIII. p. 307. l. penult. (780. a.)

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους, μὴ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτὰς χρὴ ζῆν πράττοντας, τῶν δὲ ἰδίων ὅσον ἀνάγκη μηδὲ οἴεται δεῖν· ἐξουσίαν δὲ ἑκάστοις εἶναι τὴν ἡμέραν ζῆν ὅπως ἂν ἐθέλῃ, καὶ μὴ πάντα διὰ τάξεως δεῖν γίγνεσθαι· προέμενος δὲ τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα, ἡγεῖται τά γε κοινὰ καὶ δημόσια ἐθελήσειν αὐτὸν ζῆν διὰ νόμων, οὐκ ὀρθῶς διανοεῖται —.

Ficinus: Quicunque itaque publica solum atque communia *censet legibus ordinanda*, propria vero etiam, quae necessaria sunt, non curat, ac licentiam singulis quotidie vivendi, ut volunt, praebet, neque certo ordine putat omnia facienda, sed, privatis neglectis, publica et communia secundum legem gesturos homines opinatur, non recte opinatur.

Digitized by Google

Verba graeca sunt lacera, diiecta et implicita. Morbo, quo laborat locus, ita forte manum medicam admoveas, ut legatur:

Ὅστις διανοεῖται πόλεσιν ἀποφαίνεσθαι νόμους, πῇ τὰ δημόσια καὶ κοινὰ αὐτοὺς χρὴ ζῆν, τάττοντας, τῶν δέ —.

Quicunque itaque censet, civitatibus leges esse ferendas, *quae definiant*, qua ratione in rebus publicis atque communibus eos oporteat vitam instituere, privatas vero res etc.

T. VIII. p. 311. l. 1. (781. d.)

Εἰ δὴ δοκεῖ, λόγου γ' ἕνεκα, μὴ ἀτυχῆ τὸν περὶ πάσης τῆς πολιτείας γενέσθαι λόγον, ἐθέλω λέγειν, ὡς ἀγαθόν ἐστι καὶ πρέπον, εἰ καὶ σφῶιν ξυνδοκεῖ ἀκούειν· εἰ δὲ μή, ἐᾶν —.

Ego nullus dubito, quin pro *ἀτυχῆ* sit reponendum *ἀτελῆ*.

Ficinus recte: ne disputatio de republica *manca* relinquatur.

T. VIII. p. 312. l. 1. (782. a.)

Μεταβαλεῖν orationis seriei vulgato *μεταβάλλειν* accommodatius.

T. VIII. p. 315.

Νύμφην χρὴ διανοεῖσθαι καὶ νυμφίον ὡς ὅτι καλλίστους καὶ ἀρίστους εἰς δύναμιν ἀποδειξομένους παῖδας τῇ πόλει —.

Ficinus: Cogitare omnino sponsus et sponsa debent, quo pacto quam pulcherrimos et optimos civitati liberos poterunt *procreare*.

Num legit *ἀποτεξομένους*? Ex contextu forte ita vertit.

Digitized by Google

— 15. *Ἀψύχων μὲν ἔχεσθαι.*

Nostrum fere refert: *Sich an Speisen lebloser Sachen halten.*

T. VIII. p. 330.

Ἃ καλῶς μὲν τεθέντα καὶ ἐθισθέντα πάσῃ σωτηρίᾳ, περικαλύψαντα ἔχει —. Comma delendum.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VII.

T. VIII. p. 340. l. 3. (797. d.)

Ἐν πνεύμασιν Ficinus non expressit. Est autem aer, ut p. 432.

T. VIII. p. 373. l. 8. (814. a.)

Γυναῖκας δέ, διεξόδων καὶ τάξεων καὶ θέσεως καὶ ἀναιρέσεως ὅπλων ἡμμένας· εἰ μηδενὸς ἕνεκα, ἀλλ' εἴποτε δεήσειε πανδημεὶ πάσῃ τῇ δυνάμει καταλείποντας τὴν πόλιν ἔξω στρατεύεσθαι, τὰς φυλάξοντας παῖδάς τε καὶ τὴν ἄλλην πόλιν ἱκανὰς εἶναι τό γε τοσοῦτον.

Ficinus, dum vertit: Mulieres autem consuescant castra movere, ordines struere et arma sumere atque deponere: si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur, *possint ipsae interim*, si quid adversi acciderit, civitatem defendere — sensum potius quam verba respexit. Id vero ex ejus paraphrasi apparet, eum legisse *ἱκανὰς εἶναι* pro *ἱκανὰς*, ita ut ad mulieres referatur. Ad verbum fere ita: Si nullius rei alterius gratia, attamen, si res cogat, ut in militiam viri proficiscantur omnes, qui defensuri essent liberos

Digitized by Google

omnemque reliquam civitatem, possint ipsae idem praestare.

T. VIII. p. 373. l. antepenult. (814. b.)

Ἀλλ' εὐθὺς πρὸς ἱερὰ φερομένας, πάντας βωμούς τε καὶ ναοὺς ἐμπιπλάναι καὶ δόξαν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει καταχεῖν, ὡς πάντων δειλότατον φύσει θηρίων ἐστί.

Huc faciunt verba Eteocl. in Aeschyli Sept. advers. Theb. v. 165 sqq.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' ἐκ ἀνασχετά,
Ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια
Στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρεμένῳ,
Βρέτη πεσόντας πρὸς πολισσύχων θεῶν
Ἄυειν, λακάζειν, σωφράνων μισήματα;

T. VIII. p. 386. (820. d.)

Ἴσως ἔοικε γῦν ἦ, τε πεττεία καὶ ταῦτα ἀλλήλων τὰ μαθήματα ὐ πάμπολυ κεχωρίσθαι.

Ficini versionem, quae est: *Multum* enim tesserae haeque doctrinae inter se distare videntur — si sequamur, aut *ὐ* ejiciendum, aut per interrogationem ponendum.

T. VIII. p. 391. (822. d.)

Κινδυνεύει γὰρ δὴ νομοθέτη τὸ προσταττόμενον ἐπὶ μεῖζον εἶναι τῶ νόμῳ θέντα ἀπηλλάχθαι.

Ficini versio: Videtur enim legumlatoris officium non solum hoc esse, ut legea conscribat, sed etiam, ut medio utatur illo — verba parum sublegit graeca. Ni fallor, *ἰέναι*, a verbo *εἶμι*, est scribendum. Quo facto sensus erit clarior. Legumlatoris officium ultra legum lationem videtur tendere.

Digitized by Google

IN PLATON. DE LEGIBUS L. VIII.

T. VIII. p. 429. l. 5. (844. b.)

Ὀρυττέτω μὲν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ. Legendum est ἐν τῷ αὐτῷ χ. Typoth. lapsus est. Hunc errorem excipit vitium longe gravius et altius latens.

Ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας ᾖ καὶ τοῖς γείτοσι, τάξιν τῆς ὑδρείας ταξάμενος παρὰ τοῖς ἀγρονόμοις.

Ficinus: Sed si vicinis quoque *pauca sit aqua*, aquandi modus, quo utatur quotidie, *ab agri curatoribus statuatur*.

Multis animo volutis frustraque tentatis, tandem, ut spero, mihi contigit, genuinam lectionem ex corruptis ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας ᾖ etc. revocasse. Legi enim commode potest aut ἐὰν δ' ἄχρι βαιὸν ᾖ, aut ἐὰν δὲ δι' ἀκριβείας βαιὸν ᾖ. Si *vicinis parum sit aquae*, vel, si vicini quoque *summa cura adhibita parum aquae* inveniant, Βαιὸν ob similitudinem vocis proximae excidisset. Cf. Dionys. Halicarn. Antiquitt. Rom. L. I. c. 79. ὡς ἄχρι πολλοῦ διώκων αὐτούς.

Caetera constructione laborant, quae, si legerimus: δεξάμενος παρὰ τῶν ἀγρονόμων, luce plena fulgebunt.

T. VIII. p. 431. l. 1.

Μέτοικος δέ, ὠνούμενος τὴν γενναίαν ὀπώραν.

Haec verba Ficinus iterum neglexit et tantum in genere vertit *fructus*, cum tamen sint fructus *generosiores* et opponantur illis, qui paulo post dicuntur *agrestes*, sive rustici, quos dixit Ficinus.

Digitized by Google

T. IX. p. 21. l. 4. (862. b.)

Καὶ τὸ μὲν βλαβὲν, ὑγιὲς τοῖς νόμοις εἰς τὸ δυνατὸν ποιητέον, τό τε ἀπολόμενον σώζοντα, καὶ τὸ πεσὸν ὑπὸ τῶ πάλιν ἐξορθοῦντα καὶ τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν, ὑγιές.

Ficinus, qui vertit: ita ut ad *indemnem integrumque* statum pro viribus quaeque perducat, amissum restituat, quod decidit, erigat, occisum vulneratumque reparet — legisse videtur *ἅβλαβέν ὑγιές τε*, ut habet Cod. Paris. a me rogatus, ubi *ἀβλαβὲν ὑγιὲς* legitur.

Cum vero totum per partes enumeretur et sua cuique addatur medicina, equidem praetulerim vulgatum, quo refertur *ὑγιές*, ut ad *τὸ ἀπολόμενον* vox *σώζοντα*, ad *τὸ πεσὸν* vox *ἐξορθοῦσα*, ad *τὸ θανατωθὲν ἢ τρωθὲν* vox *ὑγιές*.

T. IX. p. 10. (857. b)

Πῶς δὴ λέγομεν — μηδὲν διαφέρειν τῷ κλέπτοντι, μέγα ἢ σμικρὸν ὑφελομένῳ καὶ ἐξ ἱερῶν ἢ ὁσίων —,

Ficinus vertit: Quonam modo dicimus — nihil differre, sive magnum seu parvum sit furtum, sive a sacro loco, seu *non* sacro sublatum sit —. Inserenda igitur esset negatio *μὴ*.

T. IX. p. 22. l. 6. (862. e.)

Ὃν δ' ἂν ἀνιάτως εἰς ταῦτα ἔχοντα αἰσθηται νομοθέτης, δίκην τούτοισι καὶ νόμον θήσει τινά.

Ficinus: Quos vero insanabiles legislator esse senserit, *ultimo supplicio hos afficiet*, non ignorans,

Digitized by Google

satius fore his, qui insanabiles sint, mori quam vivere.

Et versio Ficini, et tota rerum series, de *supplicio ultimo*, quod vero voces δίκη καὶ νόμος τις vix expresserint, agi, satis ostendunt. In sequentibus haec poena dicitur θάνατος. Horatius quidem dicit: Quin etiam *lex poenaque lata*, sed non hoc, quo noster, sensu, Ep. II, 1, 152. Hinc puto, veram lectionem esse obliteratam.

T. IX. p. 25. l. 10.

Τὸ μὲν διὰ βιαίων καὶ ξυμφώνων πράξεων πραττόμενον ἑκάστοτε.

Ficinus: Alterum, quod vi et *aperte* committitur. Recte: illi enim opponitur τὸ δὲ μετὰ σκότου καὶ ἀπάτης λάθραίως γιγνόμενον. Hinc malim ξυμφανῶν.

T. IX. p. 27. l. antepenult. (865. c.)

Τούτων δ' ἐξηγητὰς εἶναι κυρίους, ὃς ἂν ὁ θεὸς ἀνέλῃ.

Ficinus: Quarum *idonei* sunt interpretes hi, quos Dei comprobavit oraculum.

Forte legit καίριος. Vulgatum praestat.

T. IX. p. 33. l. 11. (868. c.)

Ἐὰν δὲ ἄλλος τις δοῦλος ἐλεύθερον ἀποκτείνῃ θυμῷ —.

Recte Ficinus: Sin vero servus non dominum suum, sed alium *liberum* per iram necaverit — nam opponitur illi servo superius, qui dominum suum interimat. Leg. ἄλλον.

T. IX. p. 39. l. 12. Pro λύτρων leg. λύτρων. Error typoth.

Digitized by Google

IN PLATON. DE LEGIBUS L. X.

T. IX. p. 107. l. ult. (905. a.)

Ταύτης τῆς δίκης ὅτε σὺ μήποτε, ὅτε εἰ ἄλλος ἀτυχὴς γενόμενος ἐπεύξηται περιγενέσθαι θεῶν —.

Ficinus recte: Quare nec tu, nec *alius ullus* optet confidatque etc. —.

Εἴς videtur legisse pro *εἰ*, quo ad *ἄλλος* addito, sensus augetur: *nec ullus alius, nec ullus mortalium, nec ullus omnium. Τὸ εἷς* superlativis adjici, docent Lexica. Eusebius *εἰ* non habet. Formulae in rebus secum comparandis non infrequentes: *εἴ τις ἄλλος, εἴ τι ἄλλο, ὡς ὅτις ἄλλος, ὡς οὐδείς ἄλλος, εἴπερ καὶ ἄλλη* Theag. p. 6. T. I. satis notae, huc non revocandae videntur.

Ἀτυχὴς. Stephan. jam emendavit *εὐτυχὴς*.

T. IX. p. 110. *Ἡμεῖς δ' αὖ κτήματα θεῶν καὶ δαιμόνων.*

Sententia vere divina et in libris sacris ore divino edita.

IN PLATON. DE LEGIBUS L. XII.

T. IX. p. 189. l. 2. *Ἑκατὸν* in versione Ficini desideratur.

T. IX. p. 195. (950. d.) *Πᾶσα δ' ἐλπὶς αὐτὴν ἐκ τῶν εἰκότων, ἅπερ κατὰ λόγον γίγνηται, μετ' ὀλίγον ἥλιον ὄψεσθαι —.*

Verbum *brevi* in Ficini versione omissum.

T. IX. p. 198. l. 3. *Ὅ, τε νέος, οἵτε ἐκ τῆς τύχης.* Scrib. *οἵ, τε.*

Digitized by Google

IN PLATONIS EPINOMIDEM.

T. IX. p. 258. l. 11. Vox φρόνησιν videtur delenda.

IN PLATONIS TIMAEUM.

T. IX. p. 287. (20. e.)

Ὡς ἀπεμνημόνευεν αὖ πρὸς ἡμᾶς ὁ γέρων.

Ficinus: Ut *ipse* nobis senex postea referebat.

Legit igitur αὐτὸς pro αὖ. Ultima syllaba excidit ob vicinam similem.

IN PLATON. TIMAEUM LOCR.

T. X. p. 11. l. 4. Νομῆς. Dorice Scr. νομᾶς.

— — 13. l. ult. Ἡμιτετράγωναν. scr. ἀμιτετράγωνον.

— — 18. l. 9. Τᾶ δὲ σώματος. Scr. τῷ δὲ ἀώματος.

— — 20. l. 11. Γλῶτταν. Scr. γλῶσσαν.

— — 25. l. penult. Λᾶθαι. Scr. λᾶθαι.

— — 29. l. antepenult. Πτηνῶν. Scr. πταινῶν.

IN PLATONIS CRITIAM.

T. X. p. 40. l. 8.

Φιλοτεχνία. Error typoth. pro φιλοτεχνία.

IN PLATON. PARMENIDEM.

T. X. p. 71. l. 8. Πολῖται. Parum latine vertit Ficinus *concives*.

Digitized by Google

T. X. p. 254. Ὥσπερ οἱ διψῶντες πιόμεθα.

In versione male impressum *scientes* pro sitientes.

T. X. p. 316. l. ult. (244. d.)

Ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων τῶν μεγίστων δι' ἁμαρτήματα ἔκ μηνιμάτων πω θεῶν ἔν τισι γενομένων, ἡ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα οἷς ἔδει, ἀπαλλαγὴν εὗρετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ λατρείας.

Ficinus, qui vertit: Atqui adversus morbos et labores maximos ob antiqua delicta quandoque divina indignatione mortalibus imminentes, *gentibus quibusdam* alicunde furor adveniens ac praedicens, quibus opus erat, remedia adinvenit, confugiens ad vota cultusque Deorum — procul dubio legit ἐν ἔθνεσί τισι, quae vox ob similitudinem ductuum periit.

T. X. p. 322. Ἦν μὴ καλῶς ᾖ τεθραμμένα. Scr. ἦν.

T. X. p. 325. l. 5. (248. d.)

Τότε νόμος ταύτην μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει.

Ficin. Tunc prohibet lex, hanc in prima generatione in aliquam brutalem *ire* naturam.

An legit φοιτῆσαι?

T. X. p. 343. l. 7. Ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ τὴν κυλινδεμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνων καρέξει.

Forte legit γῆν.

Digitized by Google

IN PLATON. HIPPIAM MAI.

T. XI. p. 24. l. 3. (290. b.)

Ἀγνοῶν, ὅτι χρυσὸς ἄρ' ἐστὶν, ὁ πάντα καλὰ ποιῶν, ὅπῃ ἂν προσγένηται.

Forte Ficinus, qui vertit: *quibuscunque* adhaeret, legit *ὅτῳ*.

T. XI. p. 10. l. 3. *Οὐ γὰρ πῃ ἐφθόνει γε τοῖς ἑαυτῶν παισὶν ὡς βέλτιστους γενέσθαι.*

Genio linguae graecae convenientius: *ὡς βελτίστοις*. Sic in Lach. *ὑπακοῦσῃ τι, καὶ ξυμπροθυμήσῃ, ὡς βελτίστοις γενέσθαι τοῖς μειρακίοις.* T. V. p. 206. in Ion. *Τὸ γὰρ ἅμα — καὶ ὡς καλλίστοις φαίνεσθαι.* T. IV. p. 178. et in de Republ. L. IX. *καὶ πάνυ δοκοῦσιν ἡμῶν ἐνίοις μετρίοις εἶναι.* T. VII. p. 240. et supra p. 23. *Τὸ γὰρ ὀρθῶς λεγόμενον ἀνάγκη αὐτῷ ἀποδέχεσθαι· ἢ μὴ ἀποδεχομένῳ, καταγελάστῳ εἶναι.* et p. 32. *ἀνάγκη αὐτοῖς μεγάλοις εἶναι.*

T. XI. p. 32. l. penult. *Καὶ ἂν μὴ φαίνεται.* Scr. *φαίνηται.*

IN PLATON. EPISTOL. II.

T. XI. p. 67. l. 9. (311. e.)

Βουλόμενος δὲ ἐλθεῖν εἰς Συρακούσας, συμμάρτυρα λαβεῖν σε.

Recte Ficin.: Cupiebam enim, *cum* Syracusas *venissem*, opinionis illius testem te habere.

Legendum *ἐλθὼν* ob concinnitatem.

Digitized by Google

T. XI. p. 69. l. 7.

Ἴν' ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντῳ ἢ γῆς ἐν κτυχαῖς πάθῃ, ὁ ἀναγνὺς μὴ γνῷ —.

Ficinus: Dicendum est igitur tibi nunc per aenigmata quaedam, ut, si quid huic tabellae vel mari vel terra contingat, qui eam legerit, intelligere non possit.

Non intelligo, quid *ἐν κτυχαῖς* sibi velit. An *τύχαις*?

T. XI. p. 70. l. ult. (313. c.)

Ἐπεὶ γὰρ βασανίζεις αὐτὰ, ξυγγεγνόμενός τε ἄλλοις, καὶ παραθεώμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ, νῦν σοι ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἡ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκεῖος τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσῃ.

Ficinus vertit: Postquam vero haec et per se discusseris et cum aliorum opinionibus comparaveris —.

Corrigendum *παραθέμενος*.

IN PLATON. EPISTOL. III.

T. XI. p. 75. l. 1. *Ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γεννᾷ.*

Leg. *λύπην*.

T. XI. p. 83. l. 9. *Ἐῤῥάδας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν.* Transitive *ἐῤῥᾴειν*, ut saepius.

IN PLATON. EPISTOL. VII.

T. XI. p. 129. l. 6. *Οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούω.*

Ficin. ac si legisset *ὡς ἀκούω*, minus recte vertit: Cum nihil tamen horum revera ipsorum inesset, ut equidem audio.

Digitized by Google

T. XI. p. 135. l. 10. (344. b.)

Μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα, ὀνόματα καὶ λόγοι, ὄψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν ἐλέγχοις ἐλεγχόμενα —.

Licet Ficinus vertat *visus*, tamen, cum et *visus* sit sensus et haec partitio optimi logici ἄλογος esse videatur, auctor sum, ut Ficino invito legatur ἄψεις, quod idem fere sonat quod *αἰσθήσεις*.

T. XI. p. 135. l. antepenult.

Διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων περί.

Ficinus, qui vertit: Quamobrem permultum abest, ut vir studiosus et gravis de iis, quae *revera* digna sunt studio — ὄντως pro ὄντων legisse videtur.

IN PLATONIS EPISTOL. VIII.

T. XI. p. 156. l. 1. (353. c.)

Εἰ δέ τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἡ τυραννὶς ἐκ ὀρθῶς τῇ τῆς πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας παὰ μὲν ἔχει, τὰς δὲ τινέτω.

Ficinus vertit: Si quid autem postea mali tyrannis ipsa, munere civitatis abutens, patravit, habet quidem sceleris sui *judices, unde et poenas persolvat* — quocum facio et lego *δικαστὰς μὲν ἔχει*, restituoque *δίκας δὲ τινέτω*.

IN PLATONIS AXIOCHUM.

T. XI. p. 184. l. 1. *Εἰ στερήσομαι τῶδε τῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν.*

Forte praestat *τῶνδε ἀγαθῶν*.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

SCHOLIA IN PINDARI CARMINA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN PINDARI OLYMP. I.

EDIT. HEYNII.

Olymp. I. vs. 84. Schol. *Ἀφίσταμαι — Ἀπέρθεια δέ ἐστιν ἡ κακηγορία καὶ ἡ βλάβη, ἢ τὸς κακηγόρους περιέχει —.* Legendum *ἢ* pro *ἢ*.

Olymp. I. vs. 85. Schol. *Ἄπεπτα δὲ μείναντα, τῇ στομάχῳ μὴ δυνηθέντος κατεργάσασθαι αὐτὰ, βλάβην οἱδὲν ἐπάγειν —.*

Forte *εἰ ὠθεν*. Nem. VIII, 41. *Ὅτι ὁ πιθανὸς λόγος καὶ τὴν ἀλήθειαν οἱδε πολλάκις ὑποκλέπτειν*, ubi sine ullo dubio recte est positum.

Olymp. I. vs. 105. Schol. *Προῆκαν* — sub finem: *ὅτε δὲ πρὸς θαλερὰν — ἐζήτησε, προτεθειμένην τῷ βελομένῳ λέγω, σχεθέμεν, ἦγεν δι' ἰσχύν —.*

Ubi sensus clarissimus tenebris obductus est densissimis errore librarii, qui, si *τῷ λέγω*, quod sensu caret, suum reddideris, $\bar{\sigma}$ fmale, quod vicinitas hausit, restitueris, et $\bar{\gamma}$ in $\bar{\chi}$ mutaveris, suo lumine fulgebit. *Λέχος* ergo pro *λέγω* revocandum. *Λέχος* i. q. *γυνὴ, σύνευνος, γάμος*.

Olymp. I. vs. 114. *Ἔγγυς δ' ἐλθών* — in medio fere: *Τῷ μὲν μνηστῆρι ἐδίδου τὴν Ἱπποδάμειαν ἐν τῷ αὐτῷ ἅρματι φέρειν.* Legendum *αὐτῷ*, ut supra recte *θαρρῶν τῷ αὐτῷ ἅρματι*.

Olymp. I. vs. 129. *Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος* — in me-

Digitized by Google

dio: *Τὰ δὲ ἐπικίνδυνα πραγμάτων ὰ δεῖται ἀτόλμων καὶ ἀθλίων ἀνθρώπων.* Malim *ἀνάθλων.*

Olymp. I. vs. 131. *Θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. ἐν δὲ ταῖς —τ. Ἄλλως· Εἰ δεῖ ἀποθανεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἄξιον αὐτὸν γενναίως ἢ ἀγεννῶς βιώσαντα τελευτᾶν —.*

Rectius forte *μή.* Sed, si *μᾶλλον*, quod non semel omissum, suppleveris, verba sunt sana.

— — in fine: *Οὐ γὰρ ἔψοι τις τὸ γῆρας, ἀλλ' ἕψεται ὑπ' αὐτοῦ —.* Quia sequitur *ἕψεται*, forte *ἕψει* legendum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. II.

Olymp. II. vs. 82. *Ὅθεν σπέρματος ἔχοντε —* sub finem: *Ὅθεν συλλέξας δύναμιν ἔρχεται εἰς Σικελίαν, καὶ κρατεῖν τῶν τόπων —.*

Ubi *ν* deleatur.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. III.

Olymp. III. v. 81. *Διώξω —. Κεινός. λωλός.* Vox, quod sciam, nihili. *Λαιὸς* an *λάλος*?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. V.

Olymp. V. vs. 39. *Σωτὴρ ὑψινεφές. Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὑψινεφὴς Ζεῦ, ὅστις σωτὴρ τυγχάνεις, καὶ τῶν ἐν ὕψει νεφελῶν κράτιστόν τε λόφον κατοικεῖς τῷ Κρόνῳ —.*

Digitized by Google

Heynius post *νεφελῶν* inserit *χρατεῖς*.

Forte *τὸν* pro *τῶν* legendum, ut, *ὄντα* intellecto, referatur ad *λόφον*, quae mutatio est lenissima.

Olymp. V. vs. 44. *Ἰκέτας. Λυδίοις ἀπύων.*

In fine: *εὐθυμίαις* (f. *αὐλῳδίας*) *δὲ Λυδίαις, Λυδιστὶ ἡρμοσμέναις* —. Me judice legatur *εὐρυθμίαις*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VII.

Olymp. VII. vs. 12. *Καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν. αὐτόχυτόν καὶ ἄκρατον.* An *αὐτόφυτον*? ut paulo post idem dicitur *αὐτόματον*.

Olymp. VII. vs. 110. *Μνασιθέντι δὲ* — sub finem: *Ταύτην γὰρ πρός τε ἀνθρώπων χρησιμωτάτην καὶ πρὸς πάντα τὰ ζῶα εὔβοτον καὶ εὔφρονα* —.

Heynius post *ἀνθρώπων* supplet *βίον*, ego malim *χρῆσιν*, quam vocem proxima hausisse videtur.

Olymp. VII. vs. 141. *Τόθι λύτρον συμφορᾶς* — in medio fere: *ἦγεν πρόβατα σφαγιαζόμενα καὶ καιόμενα ποιεῖ.*

Heynio placet suum *πυρί*, mihi meum *πρίμνια*.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. VIII.

Olymp. VIII. vs. 173. *Ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου* —. *Ἐν δὲ μοίρᾳ χρόνου μιᾷ, τουτέστιν ἐν ὥρᾳ μιᾷ, ἐν καιρῷ, ἐνὶ χρόνῳ.*

Digitized by Google

Aut ἐν καιρῷ ἐνὶ χρόνῳ, aut ἐνὶ καιρῷ, ἐνὶ χρόνῳ legendum, nam ἐν καιρῷ, quod est opportune, hinc plane alienum.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. IX.

Olymp. IX. vs. 1. Τὸ μὲν Ἀρχιλόχῳ — μέλος — ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ ἑνὸς κιθαρῳδοῦ. Heynius: ἐκ ἑνόντος. An δέοντος? Postea οἱ ἀποροῦντες κιθαρῳδοῦ et μὴ παρόντος.

Olymp. IX. vs. 72. Ἔγειρ' ἐπέων σφὶν οἶμον. τὸν τῶν ἐπέων λειμένα.

Heynius scribit: legerat ὅρμον. Forte vox λειμένα transpositis literis fuit ἐμμελῆ, quod proxime sequitur, estque interpretatio τῷ λιγύν.

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. X.

Olymp. X. vs. 9. Ἐπελθών. ἀποφασισμένος. An πεφαντασμένος?

Olymp. X. vs. 92. Ἀείδετο. ἐκρετοῖτο.

An ἐκροτεῖτο?

IN SCHOLIA IN PINDARI OLYMP. XII.

Olymp. XII. vs. 5. Λαιψηροί τε πόλεμοι — διὰ τὴν τύχην ἂν φησι καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις ἐλπίδας ἐκκλείεσθαι (?). An ἐκκλονεῖσθαι?

Olymp. XIV. vs. 7. Σὺν γὰρ ὑμῖν τὰ τερπνά —. οἱ γὰρ ἐπιχαρεῖς δι' ὑμᾶς πᾶσι μόνιμοι διὰ παντός. Putabam λόγιμοι.

Digitized by Google

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. II.

Pyth. II. vs. 27. *Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν. περὶ μὲν τὸν — αἱ ὕμνοι γίνονται, ἐγὼ δὲ περί σε —.*

Heynius mutat *ἐγὼ* in *ἐμὸς*, quo facto sensus patet. Si *ἐγὼ* vertitur, habemus fere *ὅδε*, quod non minus convenit.

Pyth. II. vs. 32. *Ἄγει δὲ χάρις. ἄγει δὲ αὐτὸν ἡ χάρις πρὸς ἀμοιβήν τινος ὑποστρεφομένη τῶν προϋπαρξάντων ἀσφαλεστάτων ἔργων —.*

Σαφηνεστάτων videtur vulgato aptius.

IN SCHOLIA IN PINDARI PYTH. IV.

Pyth. IV. vs. 158. *Ὁ δ' ἄρα χρόνῳ* — sub finem: *ἢ ἔσκεπε καὶ ἀπήλυγε(?) τὸς φρίσσειν —.* Occurrebat *ἀπήλασε.*

Pyth. IV. vs. 376. *Ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτ' ἦλυθον. ἔπειτα εἰς τὸν Φᾶσιν ποταμὸν, φησὶν, ἦλθον παρ' αὐτῷ τῷ ταχεῖ Αἰήτῃ —.*

Heynius, signo interrogationis addito, ipse nodum intactum reliquit. Nos rem acu tetigisse nobis videmur restituendo *ταγῷ*.

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. I.

Hypothes. Nem. I. p. 661. in fine fol. *Ξυναγῆσαι ἐπὶ πότιμον ὕδωρ.* Heynius *ξεναγωγῆσαι*. Recte ex sensu. Ad literas propius accedit *ξεναγῆσαι*.

Digitized by Google

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. V.

Nem. V. vs. 10. *Οὕπω γένυσι φαΐνεν τέρειναν — προανθεῖ γὰρ πρῶτον· εἶτα ὀπώρα γίνεται. χρῆται δὲ τῇ τοιαύτῃ ἀναστροφῇ συνεπῶς —.*

Heynius: *συνεχῶς*. Procul dubio fuit *συνήθως*, quo passim solet uti Noster cum aliis interpretibus, ut superius Nem. VII, 53. X, 55. Isthm. II, 28. pro *εἰωθότως*.

Nem. V. vs. 94. *Πρὸς ζυγὸν καρχασίου* — in medio fere: *ὅτως αἰόλον ἐκπέτασον τὸ ἄρμενον* —.

Heynius *ὅλον*. Propius ad literarum ductus accedit *διόλου*.

IN SCHOLIA IN PINDARI NEM. IX.

Nem. IX. vs. 95. *Βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου* — sub finem: *διὰ τὸ πλῆθος τῶν φυομένων*. Forte *φθιομένων*.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. IV.

Isthm. IV. vs. 110. *Τοῖσιν ἐν δυσμαῖσιν αὐγᾶν. τοῦτό φησιν — ἡ τῶν θεῶν ἀναφαινομένη φλὸξ συνεχῶς λάμπει* —. Heynius *ἱερῶν*. Bene. Nec alienum *θυσιῶν*.

Isthm. IV. vs. 120. *Τὴν τρίταν πρόσθεν, κυβερνατῆρος* —. Sub finem: *Χρύσιππος διασαφεῖ νῦν, ὅτι δεύτερον ἐνίκησεν ἀναβάς*.

Heynius: An *ἄνηβος*?

Digitized by Google

Ego meum Ἀνδραχὰς, per compendium ἀνχὰς scriptum, unde error manavit, multum praefero.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. V.

Isthm. V. vs. 77. Χερσὶ δεξιὸν, νόῳ ἀντιπάλου. τουτέστιν, ὅσα ἐπιτάγματα ἔχοντα ἐν τῷ νοεῖν, καὶ τοῖς ἐπιτάγμασι τῶν χειρῶν —.

Forte mendum, si res manu et vi dirimenda est, ἐπιτύμμασι sustulerimus.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VI.

Isthm. VI. vs. 76. Ἔσσεταί τοι παῖς — γενναῖον ὄντα πᾶσι τοῖς ἥρωσι τῷ πολέμῳ —. Ego incidi in vocem hoc loco non alienam eamque heroum propriam: ἔργοις. Sic Dionys. Halicarn. in Antiquitt. Rom. ἤραντο τὴν κλίνην οἱ λαμπρότατοι τῶν νέων ἐν τοῖς κατὰ πολέμους ἔργοις. L. VIII. c. 69.

IN SCHOLIA IN PINDARI ISTHM. VII.

Isthm. VII. vs. 27. Κώμαζ ἔπειτ' ἐν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ. πρὸς τὴν πόλιν ὁ λόγος· εἴτε ἐκείνοις μάθῃς, φησὶ, καὶ νῦν κώμαζε —. Auctor sum, ut legatur εἰ δὲ ἐκείνοις γήθεις aut γηθεῖς, dorice γαθεῖς. Si, quae commemoravimus, superioribus delectaris, suam et huic concede laudem atque mercedem et celebra etc.

Digitized by Google

Isthm. VII. vs. 60. *Δαίμων δ' ἄϊστος — Τὰ μακρὰ δ' εἴ τις παρταίνει. εἰ δέ τις καὶ περὶ ἑαυτὸν σκοπεῖ —.*

Heynius post *τὰ* inserit particulam *μὴ*. Sed *περὶ* conversum reddit *ὑπὲρ ἑαυτὸν*, i. e. *τὰ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῶ δύναμιν, τὰ ὑπερβαίνοντα τὸν ἑαυτῶ νοῦν*, quod eleganter est dictum. Si quis id, quod vires suas vincit atque superat, spectaverit et supra, ultra se posita affectaverit, is spe cadet sua. Huc facit locus Platon. in Legg. L. VIII. p. 420. *Ὡς δ' ἔγν ἐκ ἔστιν ὑπὲρ ἄνθρωπον.*

Digitized by Google

OBSERVTIONES

CRITICAE

IN

DIONYSII HALICARN. OPERA.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN DIONYSII HALICARN. ANTIQUITT. ROM.

Antiquitt. L. II. c. 28. p. 297.

Ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς τόν τε πολεμικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν ἔταξε βίον· εἰ μὲν εἰρήνην ἄγοιεν, ἐπὶ τοῖς κατ' ἀγρὸν ἔργοις ἐθίζων ἅπαντας μένειν, πλὴν εἴ ποτε δεηθεῖεν ἀγορᾶς· τότε δ' εἰς ἄστυ συνιόντας ἀγοράζειν, ἐννάτην ὁρίζων ἡμέραν ταῖς ἀγοραῖς —.

Si *ἐθίζων* mutaverimus in *ἐθέλων*, oratio sibi constabit nec necesse fuerit, voce *ἐπέτρεπε*, quam *Porto* sententia postulare videbatur, nec voce *ἔταξεν* vel *ἐφῆκεν* post *συνιόντας* addita, quod maluit Reisk., constructioni succurrere laboranti. Illud ad utrumque commode referri potest.

— L. II. c. 37. p. 315.

Σῖτος δὲ καὶ ὅπλα καὶ ὅσα τοιούτοις πρόσφορα ἦν, καὶ εἰς ἅπαντα ἐπεχορηγεῖτο —.

Quamquam vulgatum *καὶ εἰς ἅπαντα* defendi possit, tamen meum, *εὖνως*, dignum videtur, cui

Digitized by Google

inter tentamina locum melius constituendi locus cedatur.

Antiquitt. L. II. c. 47. p. 335.

Οὐαλέριον δὲ Τερέντιος — τὰ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν ληφθέντα ἡγεμόνων, τὰ δ' ἀπὸ πάντων —.

Vulgatum *ἀπὸ πάντων* vitio non caret, cui sanando non ineptam admovit medicinam Reisk. *ἀπὸ τῶν τυχόντων* legens. Nec Gelenii lectio a vero abhorret. Mihi facillimum esse videbatur *παντοίων* pro *πάντων*.

— L. III. c. 1. in fine: *Πολιτικὰ μὲν δὴ ταῦτα τὰ τῶν ἀνδρὸς ἄρματα παραδίδονται λόγῳ ἄξια —.*

Sylburg. *πράγματα*. Henr. Stephan. *ἐγχειρήματα*. Reisk. *εὑρήματα*.

Ego putabam *ἔργματα*.

— L. III. c. 35. p. 517.

Ἄνδρα δὲ μιαρὸν καὶ τοσούτοις ἡμαγμένον φονοις ἀδίκως, τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων παρήσειν βωμοῖς τε προσιόντα —.

Recte mihi H. Stephanus sensisse videtur, vocem *ἀδίκως*, quum praecesserit *ἄνδρα δὲ μιαρὸν* etc. levius sonare. Cujus si loco posuerimus *ἀθέως*, hoc et prioribus nihil cedet gravitate et proxime sequentibus: *τίς ἔμελλε θεῶν ἢ δαιμόνων π. β.* oppositionis causa melius conveniet.

— L. IV. c. 77. p. 823.

Μὴ ταῦτα παθεῖν ἐκείνοις ἐῤῥύσατο —.

Ταῦτα mutatum velim in *ταὐτά*.

Digitized by Google

Antiquitt. L. V. c. 68. p. 1009.

Ἔπειθ' ὃς μὲν ἂν ὁρῶσι τῇ γαστρὶ καὶ ταῖς αἰσχίσταις ἐζηκότας ἡδοναῖς, καὶ διὰ ταῦτα —.

Languet, ni fallor, hic loci *ἐζηκότας*. Fortius et orationis continuitati optime consentiens *τετηκότας*.

— L. VI. c. 21. p. 1087.

Δίκαιον μὲν ἦν, ἔφη, τὰ ἔσχατα παθεῖν, ἃ τε δὴ καὶ αὐτοὶ πράττειν ἐμέλλετε, εἰ κατωρθώσατε, ὃς πολλάκις ἐμάθετε ἐπ' αὐτοὺς ὁδός —.

Vox *πολλάκις* minus convenit et Latinorum perfidiae sexcenties iteratae, et verbo ipsi *ἐμάθετε*, quum, quam perfidiam illi *semel* didicerint atque penitus imbiberint, eam haud facile *unquam* oblivi fueriut ideoque non recte dicantur eandem *πολλάκις didicisse*. Hinc ego malim *ἐπάτησατε* pro *ἐμάθετε*.

Aliud praeterea latet vitium in verbis *ἐπ' αὐτοὺς*, pro quo cum Sylburgio legi potest *ἐπ' αὐτό*. Cui hoc minus placuerit, is meum, a loco et ingenio Latinorum non alienum, *ἐπιόρκους*, examini subjicere suo haud gravetur.

— L. VI. c. 34. p. 1118.

Τὸ δὲ δημοτικὸν οὐχ ὑπῆκουον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμνησικάκουν τῆς ψευδοῦς αὐτοῖς πολλάκις ὑποσχέσεως περὶ τῶν ἐπικουρίας δεομένων ἀπόρων, ἀντιδιεπαγόντων δὲ τῶν ὑπὲρ ἐκείνους ψηφιζομένων —.

In hoc loco corruptissimo, de quo ope ingenii re-

Digitized by Google

stituendo vel Reiskius, homo qui haud facile spem omnem abjiceret, desperabat, periculum voluntatis fecisse sat erit. Equidem vulgatis meliora habeo mea: *ἀντιδιαλαχόντων δὲ τῶν ὑπερδείνως σοφιζομένων*, *qui inopes incidissent in homines, qui artibus impiis atrocissimisque eos eluderent.*

Deinde *κατισχόμενοι* vel *κατασχόμενοι* mihi videtur defendi posse.

Antiquitt. L. VI. c. 34. p. 1120.

Ἅμα δὲ τῇ στάσει τῇ κατὰ τὴν πόλιν αὐξομένῃ, καὶ τὰ τῶν πολεμίων, πρὸς κατασκευὴν παρασκευαζόμενα, μείζω τὴν ἐπίδοσιν ἐλάμβανεν —.

Vocem *κατασκευὴν* Sylburg. in *ἀπόστασιν* aut *ἐπίθεσιν* mutandam censebat, Reisk. in *ἀπόπληξιν.*

Forte legendum *κατασπουδήν*, ita ut *πρὸς* ejiciatur, quod pro *praeterea* minus opportuno staret loco.

— L. VI. c. 85. p. 1235. *Ἀλλ' ἐπεζητοῦμεν ἀσφαλείας ἀγενήτους καὶ πίστεις ἀπίστους.*

Ego praetulerim *ἀπύστους*, quod habet fere eandem, quam *ἀγένητος*, vim.

— L. IX. c. 20. *Ἔπειτ' ἀποστέλλοντες ἐκ τῶν χωρίων ποίμνας τε καὶ βυκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόχμῃ, προὐκαλοῦντο τοὺς ἄνδρας ἐπὶ ταῦτα —.*

Λόχμῃ. Accommodatius mihi videtur *δόλῳ*, quod illi forma est simillimum.

Digitized by Google

DE LYSIA IUDICIUM.

De Lysia jud. T. V. p. 465.

Πλὴν οὐχ ὅτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς, ὥσπερ Λυσίας χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς.

Versio: Sed superflue nimis et *frequenter* usurpet, quod esset *πυκνῶς*. Sed vulgatum bene, respicit enim ad superiora: *οὐχ ὅτως εὐτελῶς οὐδὲ ἀφελῶς.*

DE ISOCRATE IUDICIUM.

De Isocrate jud. T. V. p. 548. *Διδάσκων, ὡς ἔστε πρὸς πλῆτον, ἔστε πρὸς δόξαν, ἔστ' ὅλως πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐνθὲν ἂν συμβάλοιτο τηλικαύτην δύναμιν, ὅσην ἀρετὴ καὶ τὰ μέρη ταύτης —.*

Ego malim *γέρα* pro *γέρατα*, quod etiam Thucyd. L. I, 25. usurpavit. Poetas hanc formam usurpasse constat.

T. V. p. 560. *Ἅπαντας γὰν εὕρισκον τὰς λόγους αὐτῷ τοῖς αὐτοῖς τρόποις τῆς λέξεως κεχρημένους.*

Utique legendum *κεχρωσμένους.*

DE PLATONE.

De Plat. T. VI. p. 752. *Καὶ εἴ γε βεληθεὶς ἐγκώμιον αὐτῷ γράφειν, λόγους τινὰς συγκαταπλέκω τοῖς ἐπαίνοις νόμους —.*

Digitized by Google

Putabam ψόγας — ἄτας ὤν, ut contrarium νῦν ἔχων p. 754.

Ibid. p. 761. Ἀλλ' ἐκεῖνο ἐνδείξασθαι βούλομενον.

Legendum, ni fallor, βούλομαι μόνον. Prius erat per compendium scriptum.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HESYCHII LEXICON.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES IN HESYCHII LEXICON.

T. I. p. 95. ed. Albert.

Ἀδινοῖο γόοιο. τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου, ἤγουν σφαττομένου.

An σφαδαζομένου?

T. I. p. 127. Ἀθημένος. οὐδὲν ἔχων ἀμείνω. Ἀθέμηλος, ut bene vidit Kuster.

Reliqua forte ita emendari poterunt: οὐδὲν ἔχων, ὃ μένει.

T. I. p. 133. Αἰαζομένη. θρηνοῦσα, ἀκούουσα.

Loco hoc esse alieno, nemo non videt. An ἀχοῦσα?

T. I. p. 170. Αἴροντας. μισοῦντας.

An μειοῦντας?

T. I. p. 217. Ἀλαλημένος. πλανώμενος. ἢ ἀναγεγραμμένος.

Forte ἀνεστραμμένος. In rem sunt Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος, et Ἀναστροφάδην, ἀνεστραμμένως, apud Nostrum.

An ἀνατετραμμένος? nam infra: Ἀναστρέφειν. ἀνατρέπειν.

Digitized by Google

Quod ad literas attinet, hoc ad illud propius accedit; quod ad sensum, parum videtur esse discriminis.

T. I. p. 246. *Ἄλοκας. αὔλακας. αἰδοῦς βωμούς. ἢ γλυφὰς δέλτου.*

Si hariolari licet, fingamus, quod rei, qua de agitur, non repugnat: *ὀλκούς*, unde Latinorum sulcus, et *βώλους*.

T. I. p. 269. *Ἀμείλιχος. ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πίης.*

Ceteris conspirat *ἀπηνής*.

T. I. p. 335. *Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι ἢ ἀνοιμῶξαι.*

Nisi quis maluerit vocem *ἀνοῖξαι* corruptam habere et *ἀναπιτνᾶσθαι* confusam cum *ἀναποτνιᾶσθαι*, nihil impedit, quominus *ἀναπτύξαι* legatur.

T. I. p. 338. *Ἄναρ. ὄναρ. ἢ ἧκασα.*

Aliud egit librarius hoc scribens atque somniavit. Ego cum aliis *ἐν τριόδῳ* haereo nec habeo, quo vertam. Unum tamen addere liceat figmentum:

ἔμπασα, somnii figmentum, incubus; visus nocturnus.

T. I. p. 343. *Ἀνάσσασθαι. πεφρῶσαι. γηρᾶσαι. αὐλῶσαι.*

Sua quidque horum laborat difficultate, et laudabo, qui has tenebras spissas, ita ut omnia pateant, discusserit. Nos aliquid lucis accendisse sat habebimus. Confodiamus igitur tria illa posteriora iisque substituamus verba saltem vulgatis non deteriora nec capite suo plane indigna:

κυρῶσαι. χειρῶσαι. ἀσιῶσαι.

Digitized by Google

Sed non omne, ut ajunt, trinum perfectum.

T. I. p. 362. *Ἀνέλεπτον καὶ ἀνέκλητον. τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.*

Forte *ἀνέκλυτον*, quod interpretationem additam lubens admiserit.

T. I. p. 366. *Ἀνέπνεον. ἀνεκτῶντο.*

Locus pisce sanior, qui vel lenissimam medicinam *ἄνην ἐκτῶντο* respuat, quamquam, qui labore exantlato et opere sub peracto voti damnatus sit, recte respirare dicatur. Cf. Pindar. Isthm. II. Schol. 61. sub finem:

Ἕκαστος τῶν ξενιζομένων ἐκ μὲν θερμότητος καὶ καμάτων, πρὸς ψυχρότητα καὶ ἀνάκτησιν ὥσπερ πρὸς αὐτὸν ἔσπευδεν.

T. I. p. 426. *Ἀπαράσημον. ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον.*

Nihil dubito reponere *ἀσυνέκμακτον*. Hoc utrique mire convenit, ut non ovum ovo similius.

T. I. p. 528. *Ἀρίδακρυς. ταχέως.*

Ego malim *παχέως*, cujus vis particulae illi *ἄρι* melius conveniat.

T. I. p. 555. *Ἀρτάνας. βασιλείας καὶ στάσεις.*

Nescio, an rectius sit *καταστάσεις*.

T. I. p. 643. *Ἀφνιδρόν. ἀκοίμητον.*

Utrumque corruptum. Caecus caecum ducit.

Ego: *Ἀφιδρόν. ἀκάνιταν*, nihil offensus eo, quod glossa sapiat pulverem doctum.

Nec a loco alienum *ἀπόνητον*.

T. I. p. 645. *Ἀφιλότιμος. ταπεινός. παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἠττᾶσθαι τιμῆς.*

Digitized by Google

Ego non video, cur viri docti μὴ insertum cupiant, quum sensus sit bonus; nihil enim hac explicatione elegantius: Non amare honore vinci.

T. I. p. 651. Ἀφρόν. κυρίως θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα.

Pro θάλλον perplacet mihi ὕαλον.

— — Ἀφεδρύνεσθαι. περαίνεσθαι. ἀπολύεσθαι.

Optime ἀφυδραίνεσθαι, et bene περιῤῥαίνεσθαι. His addidisse meum ὑγραίνεσθαι non pigebit.

T. I. p. 658. Ἀχείμονα. ἁγνήν.

An ἄκην? sc. οὖσαν vel ὄντα. Illud tamen non sua sponte cedet.

T. I. p. 674. Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμαι. καὶ ἀνδρίας.

Referunt alii, quod nec mihi displicet, ἀνδρίας ad prius βάθρον itaque in ordinem cogunt.

Forte tamen scribendum λάβροι. Sic Pindar. Ol. II. v. 155. λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὥς, et λάβρον στόμα Sophocl. Aj. v. 1147. Qui mediocritatem auream transiliunt, hac sunt ἐλλόγιμοι, illa λάβροι.

Τὸ λ̄ initiale facile potuit commutari cum ᾱ addito suo spiritu. An Singul. ubique est ponendus?

Vox βαθύς de utraque re, et de bona et de mala, dici potest, quamquam maximam partem de bona usurpatur. Suidas habet: Βαθύγλωσσοι. ἐλλόγιμοι. εὔγλωττοι.

T. I. p. 894. Γράμματα. τὰ γεγραμμένα, καὶ συλλαβαὶ, καὶ τὰ ζωγραφήματα, καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις καὶ ὑ ἀπογραφαί.

Digitized by Google

Aut *αἱ ἀπογραφαί* sunt descriptiones census, quae fiebant in tabulis censualibus, vel tabulae censuales ipsae, quod Kustero probabatur, aut *αἱ ὑπογραφαί* subscriptiones. Cf. Clavis Cicer. v. *Subscribere* et *Subscriptio*. Certe vox nude posita *γράμμα* facilius potest significare nomen subscribentis vel consentientis, quam tabulas censuales. Ad *τὰ* repeti potest *γεγραμμένα*. Illa litera *υ* forte ex correctione viri cujusdam docti ad marginem est orta, quum vitiose scriptum esset *ἀπογραφαί*. Qua ex correctione novus est profectus error, quum utrumque retineretur.

T. I. p. 972. *Διατελείαν. τὸ ἄπρακτον παρὰ Σώφρονι. τινὲς δὲ γράφουσι διαγγελείαν.*

Ni fallor, *δι' ἀμέλειαν* corrigendum, ut caput hujus *δι' ἀτέλειαν*.

T. I. p. 985. *Διαρειδόμενα. στηριζόμενα τοὺς ὀδόντας.* Si *τοὺς ὀδόντας*, quod loco plane alieno stat, cum *διαρειδόμενα* conjunxerimus, interpretatio minus habebit difficultatis.

T. I. p. 1083. *Ἐδηλώσαντο. ἠκολούθησαν.*

Utrumque laborat morbo, cui ita succurrere possumus; *Ἐδηλήσαντο. ἐκολάσαντο.*

Hoc vere meum dico. Postea vidi, Ruhnkenium hoc praecepisse. Suum cuique.

T. I. p. 1092. *Ἔθεσν. ἔτρεχεν. ὦθεε.*

An *ἔσσεε*?

T. I. p. 1110. *Εἱμαρμένη. τὸ πῦρ, ἢ βία καὶ ἀνάγκη. μεμοιραμένη.*

Forte *τὸ πῦρ*, quia ignis non minore negotio quam *ἡ βία καὶ ἀνάγκη* domatur, horum in nume-

Digitized by Google

ro ponitur pro malo quovis invicto atque fato inevitabili. Forte, inquam. Sic Euripid. in Hecuba: *Ναυτικὴ δ' ἀναρχία κρείσσων πυρός.* v. 604. Mirum est illud quoque in Sophocl. Philoct. v. 913. *Ὦ πῦρ σύ.*

An supra scribendum *ἡ κήρ*?

T. I. p. 1126. *Ἑκατόμβη. θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν. ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων.*

Ex interpretatione addita suspicor, legendum esse pro *σύσκιος*, quod quid sibi velit, me quidem latet, *φυσικῶς.*

T. I. p. 1134. *Ἐνευναι. ἐπιτήδειαι τόποι εἰς (τὸ εὔδειν) Κύπριαι.*

Τὸ εὔδειν, quod Schrevelii ingenio debetur, quippe civitate indignum, tollendum et *Κύπριαι* in *Κύπριν* mutandum. Quo facto eundem fere sensum, qui adscita voce peregrina efficitur, habebimus. Sic Aeschyl. in Prometh. *ξυναίρεσθαι Κύπριν* v. 651. — — *Ἐνεύχεσθαι. τὸ δεόμενον τινὸς τυχεῖν, ἐξαρῆσαι τὸν ἀξιώμενον.*

Graecam quandam vocem, non Latinam, hic latere, eamque *ἐξαρᾶσθαι* crediderim.

T. I. p. 1151. *Ἐκστέψας. λόγον γυμνώσας. ἐκκενώσας.*

Τὸ λόγον nusquam, quocunque te verteris, suo est loco. Nos non extremis labiis rem attigisse videmur, emendantes; *λάγυνον* vel *λάγηνον*, lagenam, poculum ad feces usque haurire, exsiccare, cadum cum fece siccare.

Digitized by Google

T. I. p. 1157. *Ἐκφαιτίξαι. ἀναγνῶσαι.*

Non dissimile *ἀνεκμάσαι.*

T. I. p. 1162. *Ἔλασεν. διέτεμεν.*

An *διέτειρεν*? quod esset ferrum, aes ducens.

T. I. p. 1244. *Ἔνιοι. τινές. ἢ φανεροί.*

Quae vox molesta ex *παῦροι*, circumflexo ad *π* deducto, originem potuit traxisse.

T. I. p. 1250. *Ἔννεπεν. ὠνείδισεν. ἠπείλησεν. ἐπεπλήρωσεν.*

Vox postrema mihi recte se habere videtur, modo, quod in *ἔννεπεν* latet verbum, addatur, erit enim *verbis, conviciis, opprobriis* aliquem obruere, caedere, castigare. Qui mos, verbum, quod ex contextu facili negotio suppleri potest, omittendi, nostro non est infrequens. Cf. Not. v. *ἐξευασμένα* p. 1288. T. I. Sic *ἄτη* subintellig. p. 7. in *περιέπεσον* vocis *ἀασάμην*, et *φέρων* in v. *ἀγαλματοφόρος* p. 30. T. I.

T. I. p. 1262. *Ἔντοσθεν. ἔσωθεν. ἔντος ὅπλων.*

Si vitium in postremis latet, id nullo fere negotio ita amoveri poterit. Tu lege, si mihi credis: *Ἔντος. ὅπλον.*

Non esset igitur haec nova glossa capite detruncato, quod Albert. putabat, sed caput bene sanum sua cum expositione.

T. I. p. 1265. *Ἐν τῷ ἑστῷ. ἐν τῷ αὐτῷ.*

Certissime *ἐν τῷ ὑτῷ.*

T. I. p. 1279. *Ἐξέθορεν. ἐξεπήδησεν. ἐξέπνευσεν.*

Posterius non ad praecedens refero, sed ad suum, et lego *ἐξέσωσεν σεν*, vocem formae novae.

Digitized by Google

T. I. p. 1295. *Ἐξιπώμενος. καθαιρόμενος χαλήν. ἢ ἐξεμῶν ἢ ἐκρέων.*

Quod aut transitive, ut passim, pro *effundere* est sumendum, aut *ἐκχέων* legendum.

T. I. p. 1329. *Ἐπεσβολίαι. λοιδορίαι. ἐπιτήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι.*

Cum ceteris optime consentit: *ἐπιῤῥήσεις.* Noster habet: *ἐπίῤῥησις. ψόγος.* p. 1380.

T. I. p. 1345. *Ἐπίβωτος. λεῖος. ὁμαλός.*

Utique *ἐπίβατος.*

T. I. p. 1420. *Ἐρδόντων. πλεκτόντων. θυόντων. τελόντων. πρασσόντων.*

Non male *πραττόντων.* An *σφαττόντων*?

T. I. p. 1449. *Ἐρυίσκετο. ἔῤῥεεν. εἴχετο.*

Ego vero, opinor, *τὸν δεύτερον πλοῦν πεπραγμάτευται*, legens: *οἴχετο.*

T. I. p. 1379. *Ἐπακάη. ἐπικαλῶ.*

Mihi, haec sensu destituta legenti, suboluit: *ἐπέκρουε. ἐπικαλῶ.* Fores enim clausas pulsabant quendam adituri arcessiturive.

T. I. p. 1489. *Ἐτώσια. μάταια. ἄπρακτα. ἀληθῆ.*

Valeat verus error et scribatur *ἀτελῆ*; quod ex literis transpositis proficiscitur.

— — *Εὖα. ἐπευφημισμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστικός. καὶ ἔα.*

An *ἡθικός*?

T. I. p. 1558. *Ἔφυσαν. ἐκάτησαν.*

Forte *ἐφοίτησαν. ἐκάτησαν.*

Solemne est, locum celebrare, librum terere, forum, praeceptorem frequentare et similia.

Digitized by Google

T. I. p. 1624. "*Ηλισχεν. ἔπεσεν.* Nonne melius *ἐπίεσεν* vel *ἐπίεζεν*?

T. I. p. 1667. "*Ηφασεν. εἰήλαφα. Τὸ η̄*, quod sensu invito descendit, supra *ᾱ* recedat et scribatur *εἰλᾱφα*. Librarii aliud agentis manus exspatiabatur libera.

T. I. p. 1674. *Θαλείας. πόθος. μέθας. λίνας. πήρας.* An *λινοπήρας*?

T. I. p. 1721. *Θοὴν διὰ νύκτα. θεῖαν. ταχεῖαν. ὀξεῖαν.*

Non alienum foret *ὠκεῖαν*, cujus *ω̄* absorptum esset ab *ᾱ* vicino. An epitheton noctis solemne et poeticum alterum per alterum explicuit, quod fere *τὸ εὐφρόνη* involveret?

T. I. p. 1725. *Θᾶπος. λάγος. μῦθος. ἑστίασις.* Qui *θᾶπος* pro *τᾶπος* scripserit, quidni idem etiam hoc cum *δᾶπος* confuderit? Quod si concesserimus, scribi poterit *ἢ θίασος*, qui sane ob hymnos, cymbalorum et conviciorum strepitum atque tumultum *δᾶπος* recte diceretur, vel *ἑστίασις* ob eandem causam retineri.

T. I. p. 1731. *Θρῆσκος. ἑτερόδοξος. εὐγενής.* An erro, si lego *εὔλαβής*? Mutatio est levissima, nam *γ̄* inverso habebimus fere nostrum rei vulgato convenientius.

T. II. p. 21. *Ἰδιώτας. πολίτας. ὁπλίτας. ἀπείρους.* Vox illa minus opportuna. An *ἀπλόους, ἀπλᾶς*? — — "*Ἰδιος. ἰδιώτης. αὐτὴ πολυειδώς.*

Utrumque simplicissimum, et hoc et illud, est impeditissimum. Divinationis mirae, quod non, mi-

Digitized by Google

rum, exempla habent notae, quibus meum quale-cunque addere liceat: ἔστοι πολλὰ εἰδώς, ἐ πολὺ εἰδώς. An ἐ πολυειδής?

T. II. p. 22. *Ἰδρύεται. καθέζεται. ἑδράζεται. ἀναπαλεῖται.*

Vere hoc est recantandum! Non absonum ἀνάκειται. An respexit illud tritissimum, quod ne Plato quidem respuit: ἄνος καθεδεῖται?

T. II. p. 38. *Ἰκνεῖται. ἔρχεται. κοσεῖ. καθάπτεται.* Optime Ruhnken. νοσεῖ. Ego olim conjeceram κορεῖ.

T. II. p. 71. *Ἰσάζων: ἴσον ποιῶν. ὀχθόμενος.* Quamquam non ex omni parte displicet ὁμοιόμενος et Scholia in Soph. Oedip. R. a me publicata habent ἐξισώσει, ἐξομοιώσει, tamen meum nemo facile damnabit: διχθόμενος, hoc enim illud plane reddit. Τὰ δ spiritu male picto periit.

T. II. p. 173. *Καταλαλάζειν. κατεύχεσθαι. ἢ πολιτικῶς βοᾶν.*

An clamare civium seditiosorum tumultuantiumque more? Forte παλιλλόγως.

T. II. p. 620. *Μορῆσαι. μερίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν.*

An λαχεῖν, aut διελθεῖν, verbis persequi, exponere, partiri? Platoni hoc est familiare. Excidisset δι.

T. II. p. 642. *Μυχοὶ οἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κολπίσκοι. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα. ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη.*

Cogitabam κειότατα.

Digitized by Google

T. II. p. 696. *Νωλεμές. ἰσχυρόν. βίαιον. ἀτελές. καρτερόν. συνεχές.* Bene *ἐντελές*, non minus *παντελές* et *ἐντενές*.

T. II. p. 717. *Ὁδὸν εἰρήνης. τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν.* Ne *βιοτείαν* substituere tentemus, noster ipse nos monet in *Πολιτεία, ἡ πόλις, ἡ βίος — ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.* et Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. *βίον πολιτείαν* explicat vs. 1124.

T. II. p. 721. *Οἰδαίνουσι. φλεγμαίνουσι. φυσῶσιν. οἱ δὲ ἄποντα τὸν μέλαν.*

Locus impeditissimus, quem ita solvere et expedire poterimus. Cum verbis *οἱ δὲ ἄποντα*, quae ita legenda sunt: *Οἴδμα. πόντον τὸν μέγαν*, aut *πόντος μέγας*, nova series incipit. Nihil moror, quod vox eadem paulo post repetatur, quod Nostro haud raro accidere solet, et mirum, nisi in tanta rerum mole accidisset.

T. II. p. 841. *Περιώσας. ὠθήσας. ζώσας.* Quid haec sibi velint, me magis olim latebat *ἢ οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.* Sed jam video atque gestio. Si *τὸ σ*, quod sensu repugnante ob vicinum pessum ivit, suo reddideris mecumque legeris *σωθείσας*, nihil erit, quod desideres, nec opus fuerit, *ἐπὶ ἐας εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι. Περιώσας* pro *περισώσας*.

T. II. p. 843. *Παλίγκοτα. ἐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια.* Recta in via mihi videor esse, si lego *ὀξυκάρδια*. Uno hoc molesto *ἐκ* offendo pedem, nec tamen vim in eo plane e medio tollendo adhibere velim. Exspectamus opem alienam.

Digitized by Google

T. II. p. 1108. *Ῥέος. ῥεῦμα. (ῥεῦμα) θηρίον.* Putabam *θέριον*, ut Dionys. Halicarn. in Antiquitt. R. L. I. p. 131. edit. Reisk. habet *ἕρμὸν θερινόν.* Cogitabam quoque *ἄθην ῥέον.*

T. II. p. 1132. *Ῥωπικόν. τὸ ἐπίκτητον καὶ ὠράϊον.* A vero non alienum esse videtur *ὀδαῖον* vel *ὠδίον*, quod vide p. 1585. *Τὰ ὀδαῖα* quis est quin sciat?

T. II. p. 1151. *Σαπρία. σῆψις. σάθρωμα. τυδράκιν.* An *τηκεδών*? *πυθεδών*?

T. II. p. 1164. *Σειριᾷ. φλεγμαίνει. καρῶται.* Non displicet *καρφῶται.*

T. II. p. 1170. *Σεμνολόγημα. σεμνόν. κατάστυγνον καὶ ἥσυχον.* Ab hac *τῷ σεμνὸν* vi non abhorret locus in Euripidis Hippol. vs. 94.

Μισεῖν τὸ σεμνὸν καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Cf. Plato de Rep. L. VIII. p. 223. (563. c.) *ἀτεχνῶς — καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι πάνυ ἐλευθέρως καὶ σεμνῶς εἰθισμένοι πορεύεσθαι.* Et Medea Euripid. vs. 216.

Οἶδα γὰρ πολλὰς βροτῶν,
Σεμνὰς γεγῶτας, τὰς μὲν ὀμμάτων ἄπο,
Τὰς δ' ἐν θυραίοις, οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου πόδος
Δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥᾳθυμίαν.

Ergo verba illa forte sunt ita collocanda: *Σεμνολόγημα. σεμνόν. καὶ ἥσυχον. κατάστυγνον.* Sed *Σεμνολόγημα* videtur sua explicatione carere, nisi ex serie vocum substantivum aliquod rei conveniens substituendi potestatem lectori esse datam credideramus.

T. II. p. 1171. *Σέσηρε. γελᾷ δολίως. ψύχει τοὺς ὀδόντας.* Apud alios quum frustra auxilium quaesi-

Digitized by Google

vissem, meo Marte rem tandem confeci. Lego autem *ψιλοῖ*, quod mirum in modum respondet illi, quod nos dicimus, *grinzen, einem die Zähne weisen, mit den Zähnen fletschen.* Latini renidere, ringi. Horat. Ep. II, 2, 128. dentes denudare.

T. II. p. 1400. *Τόνῳ. λίαν τέρατι.* Ego malim: *λίαν. κράτει* vel *κάρτα.* Sic Schol. in Oedip. R. Cod. 2787. habet: *κάρτα. λίαν.* ubi tamen *κάρτ'* male pro *κρᾶτ'*. vs. 263.

T. II. p. 1437. *Τύφλων. ὁ ἥρων.*

Tecum loquere! et hic necesse est. Excogitavi *τυφλῶν. πηρῶν.* Cf. *Πηρόν. ἐστερημένον τῆς φωνῆς — προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν.* Iterum: *Πηρόν. τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα.*

T. II. p. 1526. *Φρῦδος. πρόοδος, ἐξ ὃ τὸ ὀχ ἔρχεσθαι δηλῶται. οἱ δὲ, ἐλήλυθως, ἔκδημος, ἄφανής.* Quamquam correctionem *ἀπελήλυθως* non omnino damnaverim, tamen meum addam.

Lego: *λελήθως.*

Librarius *τὸ ε* bis posuerat, qui error errorem alium in literis genuit.

T. II. p. 1530. *Φύραμα. ζύμη. σπέρμα. ἢ ζημία.* Quod Ruhnkenio est lectio varians vocis *ζύμη*, id in *ζημία*, i. q. *ἔντλον*, latine *sentina*, *Bodensatz* germanice, muto. *Φύρμα* paulo post, *κόπρος, ῥύπος.*

T. II. p. 1557. *Χλοιδᾶν. διελκεσθαι. καὶ τρυφᾶν.* Vox *θέλγεσθαι* ex certamine cum *διέλκεσθαι* inferior, credo, non discedet.

T. II. p. 1565. *Χρόμος. ψύχος. ψόφος ποιός. οἱ δὲ, χρεμετισμός.*

Digitized by Google

Ψύχος ineptum manus quaedam doctior correxerat addito ψόφος. Indoctus autem posterior, qui religioni sibi duceret, vel literulam unam, nedum integram vocem delevisse, utrumque, et vitium et correctionem, bona fide reddidit.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

SCRIPTORES ALIQUOT

ROMANORUM CLASSICOS

VELLEI. PATERCULUM, C. SUETONIUM TRANQUILLUM, HORATIUM FLACCUM, TIT. LIVIUM PATAVIN. ET CORNEL. TACITUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

VELLEIUM PATERCULUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

OBSERVATIONES CRITICAE

IN

C. VELLEII PATERCULI HISTORIAM ROMANAM.

EDIT. KRAUSII LIPSIAE MDCCC.

L. I. c. 18. §. 3. Quae urbes, *item ut aliae*, talium studiorum fuere steriles, nisi Thebas unum os Pindari illuminaret.

Verba exemplaris vetusti, *et imitalia*, alii ut nihili omiserunt, plurimi mutarunt in *et multae aliae*. Vossius in *etiam ut aliae*, Krausius, qui novissime de Vellejo emendando optime meritus est, in *item ut aliae*.

Conjecturis conjecturam si licet addere, ego, et literas prisças duces sequens, et quae illae, quas commemoravit, urbes, Argos, Thebae, Sparta, olim fuerint, perpendens, auctor sum, ut legatur: Quae urbes, *eximiae alias*, i. e. licet multis aliis virtutibus excelluerint, talium studiorum fuere steriles. Nam de his, quas modo auctor laudaverat, urbibus etiam hic agi, non de aliis, quas silentio transiit,

Digitized by Google

patet ex eo, quod ad Thebas redierit, dixeritque, Thebas *unum* os Pindari illuminasse.

L. II. c. 7. §. 6. Factum Opimii (quod inimicitiarum quaesita erat ultio) minor secuta auctoritas et visa *ultio* privato odio magis, quam publicae vindictae, data.

Silvam consiliorum, quae adhibuerunt VV. DD. in hoc loco emendando, impediendoque, quo minus vox illa *ultio* aures elegantiorum offenderet, excutere me piget. Mihi quidem haec vox iterum posita non adeo est offensioni, ut omnino eam ejiciendam existimem; attamen et meum addam illi conjecturarum acervo, ita ut *alto* i. e. inveterato odio legatur.

L. II. c. 8. §. 1. Adeo *illius viri* magis voluntatem peccandi intuebantur, quam modum, factaque ad consilium dirigebant, et quid, non in quantum, admissum foret, aestimabant.

Herelius, vir alias sagacissimus, sibi perplacet in suo *veteres* pro *viri*. Placeat sibi, per me licet! Id vero mirandum, eum, quum in recto tramite incederet, *veteres illos* signate hic dici, ubi de severitate priscorum judiciorum sermo sit, et plura in rem vocet loca, eandem judiciorum severitatem probantia, tamen a via deflexisse et conjecturam minore mutatione factam minorisque momenti, *illius viri*, nempe Catonis, praetulisse, quod, ut solet, Krausius ambabus amplexus est. Mihi nihil mutan-

Digitized by Google

dum esse videtur. Nam non de Catone, sed de severa illorum judicum disciplina agi, et praecedentia et proxime sequentia satis superque ostendunt. Hinc *illi δεικτικῶς* est positum atque breve pro prisci, veteres illi viri.

L. II. c. 19. §. 3. Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque et tabula testatur aerea intra aedem —.

Ex vetusto exemplari, quod habebat: *Testatur aerea interea deinde Coss.*, Rhenanus correxit *intra aedem Coss.* Editor Basileens. *intra aedem, Deinde Coss.* Quod Krausius recepit aliique priores. Praecedentia verba in Cod. MSS. ita legebantur:

Hodieque crabula testatur aerea. A superiori lectione ego, quod ad sensum adtinet, multum discedens, (nam quod ad literarum ductum spectat, mea conjectura haud remotior ceterorum a vetere exemplari est,) lego:

Hujus gratae religionis memoriam et inscriptio templi adfixa posti hodieque tabula testatur aerea *integra*, i. e. incolumis, cujus literae hodie adhuc patent atque distingui possunt.

L. II. c. 20. §. 1. Quippe Q. Pompejus, collega Sullae, ab exercitu Cn. Pompeji proconsulis, seditione, sed quam dux *excitaverat*, interfectus est.

Cod. vetus, quem secuta est edit. pr., habet *creaverat*, quod cum genio sermonis latini minus respondeat, mutarunt in *excitaverat* et *exciverat*. Non male. Forte

Digitized by Google

tamen fuit *ornaverat*. Ornare enim dicitur de quovis apparatu ad rem quandam exequendam necessario. Sic provinciam ornare et fugam. Fundus ornatissimus est rebus necessariis instructus. *Subornare*, quod forte aptius videatur, a literarum ductu paulo remotius.

L. II. c. 27. §. 3. Pro *vultum* Vellejus, ut homines sui aevi, usurpaverit potius *voltum*.

Cujus abscisum caput *ferri* gestarique circa Praeneste Sulla jussit.

Interpretes sudarunt in verbo *ferri*, quod habebant synonymum sequentis *gestari*, emendando. Krausius jam correcturus erat *ferro*, sed timens, ne locus languesceret, manum abstinuit atque concessit, Vellejum ejusmodi synonyma ob numerum orationis cumulare. Mihi vero *ferri* positum est pro *adferri*, ita ut hoc aliud dicat, aliud verbum *gestari*, i. e. spectaculo dari atque ostentari. Illud fiebat, ut suos ipse oculos hoc spectaculo pasceret, hoc, ut alii sua victoria fruerentur.

L. II. c. 30. §. 4. Hoc tribunatu Pompejus tribunitiam potestatem restituit, cujus Sulla imaginem *sine re* reliquerat.

In jure habet Edit. pr. Quamquam haec emendatio rei est convenientissima, tamen, quae olim cogitaveram, adjicere liceat. Legebam: imaginem *inanem*. Ita Plin. Ep. I, 23, 1, *umbram* distinxit voce *inanem*. Aliis verbis idem fere dicentibus usus est Caesar de re-

Digitized by Google

publica, quam dixit nihil esse, appellationem modo, sine corpore ac specie. Sueton. Iul. Caes. c. 77.

L. II. c. 36. §. 1. Omnibus omnium gentium viris *magnitudine* sua inducturus caliginem.

Krausius Herelii sui conjecturam, *claritudine* pro *magnitudine*, laudat quidem eamque nomine elegantissimae celebrat, sed non audet eam, quod justo frequentius fecit, civitate donare. Recte. Quum vero dicit, ita omnino scribendum fuisse Vellejo, ut concinnitati troporum consuleretur, in eo fallitur, nec hic noster est negligens, sed exquisitioris orationis, quod solet, studiosissimus. Quae enim magnitudine sua, ut aedificia, montes, arbores, eminent, eadem rebus se inferioribus caliginem inducere solent lege naturae certissima. Huc facit Scholion in Pindar. Nem. VI, 71. *Δασκίοις δὲ, ἢ τοῖς δασκίοις δένδροις, ἢ παρὰ τὸ ὑψηλὸν, τοῖς μεγίστην σκιὰν ἀπεργάσασθαι δυναμένοις.*

L. II. c. 36. §. 2. Auctoresque carminum Varronem ac Lucretium, neque ullo in suscepti operis (sui) forma minorem Catullum.

Sic Ruhnkenius, cujus merita de Vellejo numero carent. Edit. pr. habebat *in suscepti operis sui carmine.* Quae Krausius ad ingeniosam Ruhnkenii sententiam exemplis ex historia petitis et ex linguae latinae indole firmandam attulit, silentio transeo. Sed aliam viam, qua huic loco succurri possit, patefaciam. Vide, an haec tibi probentur: Neque ullo in suscepti operis sui *certamine* minorem Catullum, aut,

Digitized by Google

neque ullo in *suscepto* operis sui *certamine* minorem Catullum, i. e. qui nemini illorum ullo in certamine, quod operum suorum unum suscepisset, impar erat atque secundus.

L. II. c. 45. §. 3. Idem intra biennium sera Cn. Pompeji cura, verum, *ut coepit*, *intenta*, votisque Italiae ac decretis senatus, virtute atque actione Annii Milonis Trib. pl. dignitati patriaeque restitutus est.

Ita Ruhnkenius, quocum facit Krausius. Editio pr. *et cupit interita*. Editio Basileens. *ut coepit*, *interrita*.

Forte ita: sera Cn. Pompeji cura, verum, ut coepit, *non irrita*. Ut sensus esset: Cicero restitutus est Penatibus cura atque opera Cn. Pompeji, quae quidem sera fuit, sed, cum semel esset adhibita, quod cupiit, ad finem perduxit votique est damnata.

L. II. c. 45. §. 4. Idem P. Clodius (*in senatu*) sub honorificentissimo titulo, M. Catonem a republica relegavit —.

Quum verba *in senatu* stare nequeant, viri docti censuerunt, aut *in tribunatu*, aut *insano conatu* esse reponendum. Mihi obviam se tulit *inde astu*, quod a proxime sequentibus firmari videtur.

L. II. c. 66. §. 2. Nihil tam indignum illo tempore fuit, quam quod aut Caesar aliquem proscribere coactus est, aut *ab ullo* Cicero proscriptus est, abscisaque scelere Antonii vox publica est, cum ejus salutem nemo defendisset, qui per tot annos et publicam civitatis et privatam civium defenderat.

Digitized by Google

Editio pr. *aut bullo*, quod mutauit Rhenanus in *ab illo* et *ab ullo*. Posteriorem lectionem recepit Krausius. Ego, levi mutatione facta, legendum esse *aut pacto* ideo censeo, quia hac tantum conditione res est transacta, ut Cicero, quem Caesar, teste Plutarcho, servare studuerat et cujus in supplicium invitus tandem concesserat, victima caderet ex pacto. Cf. Plutarch. in Cicer. §. 46.

L. II. c. 68. §. 1. Cum in otio ac quiete servari non posset.

Ita Ruhnkenius. Editio pr. *Cum in modica quidem servari posset.* Unde colligo, legi posse: *Cum in modico acquiescere non posset.*

L. II. c. 69. §. 4. Et Vatinius nulli (nomini) non esset postferendus.

Cum Ruhnkenio Krausius vocem *nomini*, ut spuriam, uncis inclusit. Aldus, eam a glossatore profectam esse, censet; Ruhnkenius, eandem ex variante scriptura sequentis *non* in textum irrepsisse, pro compendio scribendi hujus vocis habiti. Mea mihi satisfacit emendatio: *nemini* scribendum pro *nomini*, idque ab interprete quodam in margine per *nulli* expositum, interpretamentumque *nulli* pro *nemini non* denique textum invasisse. Quae erroris origo per se patet.

L. II. c. 130. §. 3. Si autem natura patitur, aut mediocritas recipit hominum, *verecunde cum Diis queri* —.

Digitized by Google

Quae lectio est Herelii Krausio probata. Editio pr. *auro deo cum de his queri.* Multum olei et operae consumserunt in hoc loco vexatissimo restituendo. Rhenanus: *aut Deorum vel auribus Deorum.* Lipsius: *apud aures Deorum de his.* Heinsius: *audeo cum Deis queri.* Alii alia. Ruhnkenius tacet. Si mihi licet periculum facere, suadeo: *aut cura Deorum de his queri.* Exponit auctor pium atque modestum animum prae se ferens causas, quae homini silentium imponant. Si ergo, inquit, aut natura patitur aut hominum imbecillorum recipit mediocritas, aut cura Deorum, quae sane maxima, admittit, de his queri.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

CAIUM SUETONIUM TRANQUILLUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN C. SUETONII IULIUM CAESAR.

C. 24. Sed *prospere decedentibus* rebus, et saepius et plurium, quam quisquam unquam, dierum supplicationes impetravit —.

Hoc *decedere* cum graeco ἐκβαίνειν, quo usus est Plato in Menexeno p. 301. T. V. consentit: Πάντα δὲ ὃ ῥᾴδιον ὄντῳ ἀνδρὶ κατὰ νοῦν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ ἐκβαίνειν.

C. 40. Quo autem magis in posterum ex Kalendis Ianuariis *nobis* temporum ratio congrueret, inter Novembrem ac Decembrem mensem interjecit duos alios fuitque is annus etc.

Nemo est, quin voce *nobis* loco alieno posita offendatur. Alii eam loco moveri jubent, alii aliam opportuniorem vocem circumspiciunt et in Ernestii se esse auctoritate, qui legit: *nova* temporum ratio, dicunt. Pace illius viri magni aliorumque, qui hunc locum exagitarunt, dixerim, quae mihi videntur. Forte pro *nobis* est *orbis* legendum. Quam quum vocem vir quidam doctus ad marginem recte voce *ratio* interpretatus esset, haec ipsa interpretatio textum invasit et illa, quippe minus solemnis, corrupta est eaque pertinaciter suum locum tenuit. Non semel, sed centies, glossa aut expulit lectionem ge-

Digitized by Google

nuinam, aut una cum hac inhaesit. Vocem autem *orbis* contextui conspirare, mihi quidem certum est. Praeterea verbum *congruere* voci *orbis* convenit, nam si noster *constare* dixisset, quod rationi optime, voci *orbis* minus responderet, manum correctione abstinuissem.

C. 44. Bibliothecas Graecas et Latinas, quas maximas posset, publicare etc.

Ego etiam malim *Graecam* et *Latinam*, quia utramque in unum confecit, non plures separatim collectas publicavit.

— 58. Exercitum neque per insidiosa itinera duxit unquam, nisi perspeculatus locorum situs: neque in Britanniam transvexit, nisi ante *per se* portus et navigationem et accessum ad insulam explorasset.

Hoc *per se* partim, quum ipse Caesar B. G. IV, 21. eandem rem aliter exponat, partim, quum loquendi forma *per se* pro *ipse* minus probetur, (quamquam, quod Bremium fugit, eadem c. 64. Octav.: Nepotes et literas et natare aliaque rudimenta *per se* plerumque docuit — repetitur) offendit, nec tamen aliorum inventa: *persaepe*, *per suos*, *ante quam*, satisfaciunt.

Quae habemus, damus: Nisi ante, *praeter* portus et navigationem etc. Vox nec loco aliena nec a literis *per se* remotior; illae enim potius transpositae quam mutatae essent.

— 66. Fama vero hostilium copiarum perterritos, non negando *minuendove*, sed insuper amplificando ementiendoque confirmabat.

Digitized by Google

Liber Cujacii: *inhibendove*; quod arridet, et facilius quis hoc per illud quam illud per hoc explicuerit.

C. 84. Confestimque circumstantium turba virgulta arida, et cum subselliis tribunalia, quidquid praeterea *ad manum* aderat, congessit.

Ad donum habent editiones priores, quod esse latinum Ernesti negat; Bremi esse concedit, et, ut mihi videtur, recte: idem vero ingeniose negat, locum id hic habere posse, quum non de eo agatur, quod muneri adfuerit, quod verba videantur dicere, sed de eo, quod ad manum fuerit. Non minus bene. At enim vero, si mecum perpendo, unde lectio varians *ad donum* orta sit, verisimile mihi est, lectionem antiquam fuisse *ad munus*, inque glossam *ad donum* exortam, ex *ad munus* autem corruptum *ad manum*. Nihil igitur restat, quam ut *ad munus* ita explicetur, ut sit, *quicquid praeterea aderat, quod muneris quandam significationem prae se ferret aptumque esset ad animi sensum voluntatemque prodendam*. Dignam existimo esse rem, quae a viris doctis inquiratur et perpendatur.

88. Periit sexto et quinquagesimo aetatis anno: atque in Deorum numerum relatus est, non tre modo decernentium, sed et persuasione vulgi —:

Non absurda est haec lectio, censet latinitatis arbiter Ciceronianae, sed tamen non satis elegans dicendi ratio aut latina.

At noster elegantiarum parum curiosus. Ne latina quidem? dubito. Esset dictio poetica et emphatica. Exempla ne quaeras quidem. Est, ubi usus loquendi dominetur: est, ubi ingenium in usum loquendi imperium exerceat.

Digitized by Google

Quod Ernesti conjecit: *non honore*, mirum in modum languet.

Quod Bremi observavit: *ore* et *persuasione* vi quadam sibi opponi, credo.

Sed quid sibi vult illud *vulgi?* Respondes: Respicit ad *decernentium.* Audio. Inde autem sequitur, si alterum alteri adversa fronte opponas, *omnes omnino* decernentes ore tantum, non persuasione, eum in numerum Deorum retulisse, quod nec Noster dixerit, nec verisimile; utrasque partes adeo inter se dissensisse. Hinc adhuc haereo. Tandem incidi in *aere*, i. e. tabulis et decretis aere incisis decernentium.

IN C. SUETONII OCTAVIUM.

C. 27. Nam et Pinarium, equitem Romanum, *cum*, concionante se, admissa turba paganorum, apud milites subscribere quaedam animadvertisset, curiosum ac speculatorem ratus, coram confodi imperavit —.

Quem pro *cum* procul dubio concinnius.

— 40. Sed desideranti consuetudinem veterem concessit rursus, ut sui *cujusque* mensis acciperet —.

Nemo, opinor, erit, quin emendationem Wolfii sagacissimi: sui *quisque* mensis acciperet, ambabus amplectatur.

— 64. Nepotes et literas et *natare* aliaque rudimenta per se plerumque docuit —.

Natasse Augustum cum nepotibus, clamat Lipsius, probrum! *Notare* legendum. Acute quidem, sed Au-

Digitized by Google

gusti indolem in hoc sane simplicem et φιλόπαιδα minus intellexit.

Notum est illud Graecorum, quod Plato in Legg. L. III. p. 132. edit. Bipont. laudat: μήτε γράμματα, μήτε νεῖν ἐπίστασθαι pro plane rudem esse. Quod tamen huc nihil facit, addit enim: aliaque rudimenta per se plerumque docuit.

C. 72. Ac per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hieme et aestate mansit: quamvis parum salubrem valetudini suae urbem *hieme* experiretur assidueque in urbe *hiemaret* —.

Verba: *assidueque in urbe hiemaret*, otiosa, quum res ipsa jam ex prioribus pateat, et languida esse, nemo non sentit. Alius igitur ea delet, alius torquetur in iis explicandis.

Faciamus etiam nos periculum et mutemus ea, posteriore *hieme* deleto, in: assidueque in urbe *hiemare*.

Tum caetera cohaerent, nec quidquam amplius otiosum. Infinitivus substantive est positus. Sequitur de ejus secessibus.

IN C. SUETONII TIBERIUM.

C. 62. *Per quae* multifariam inscriptum et per noctes creberrime acclamatum est —.

Per quae videtur ex graeco δι' ὅ sive διό sumtum.

Digitized by Google

C. 25. Incedenti passim victimae caesae, sparso per vias identidem cruco, ingestaeque *aves* ac lemnisci et bellaria —.

Cogitabam aliquando; quum tenebrae hunc locum adhuc premant, *aves* fuisse artefacta, laminas in avium speciem formatas, quales et priscis temporibus fabricabantur. Cf. Diodor. Sicul. L. V. c. 5.

Ex Platone praeterea constat, eum θειότατα δῶρα, quae inprimis digna essent, quae Diis offerrentur, *aves* et ἀγάλματα, quae ab uno pictore uno die absolverentur, appellasse. De Legg. L. XII. p. 906. (956. b.) T. IX. edit. Bipont.

Quum vero haec vox nude sit posita, nec ulla alia, ut *aenea* aut tale quid, quod viam monstraret, addita, nemo, nisi qui adfuerit, eas indicari, scire potest.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

HORATII FLACCI

LOCA QUAEDAM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN HORATII FLACCI SERMON. L. II. 3.

Sermon. L. II. 3. v. 69.

Scribe decem *a* Nerio: non est satis: adde Cicutae
Nodosi tabulas centum, mille adde catenas:
Effugiet tamen haec sceleratus vincula Proteus.

Scribe decem a Nerio, interpretantur: *in morem Nerii*, scribe eas syngraphas, quas Nerius suis debitoribus scribere solet, i. e. quae debitores vinclis firmissimis tenent atque implicant, quasque illi aegre effugerint. Utrum autem *scribe decem a Nerio*, pro *in morem Nerii*, recte sumi possit, nescio.

Verisimilius itaque foret: *Scribe decem a Nerio*, scribe decem syngraphas: *A Nerio* sc. accepi hanc summam mutuam. Sed utraque constructio suis laborat difficultatibus. Vide, an haec minoribus prematur:

Scribe decem *ad* Nerio, i. e. si vel ad decem usque scripserit Nerio tabulas, se hanc pecuniam accepisse mutuam, tamen ille effugiet. Nam quo quis plures scripsit syngraphas creditori, eo magis hic habet debitorem sua in potestate, si vel una alterave perierit.

Praeterea Horatius potius scripsisset *ab* Nerio, non *a*, nam Latini, sequente *n*, solent ponere *ab*, quod apparet ex compositis, abnormis, abnego, abnuo. *Ad* autem facile potuit mutari in *ab*, et *ab* commutatum a librario in *a*. Haec lex tamen non constanter observatur.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. I. 19.

Epistol. L. I. 19. v. 39.

Non ego nobilium scriptorum auditor et *ultor*
Grammaticas ambire tribus et pulpita dignor.

Digitized by Google

Cogitabam aliquando, *altor* pro *ultor* esse ponendum, quum praecedat:

Non ego ventosae plebis suffragia venor
Impensis coenarum et tritae munere vestis.

Sed *ultor* bene est pro patronus, qui eorum causas agat atque defendat.

IN HORATII FLACCI EPIST. L. II. 1.

Epistol. L. II. 1. v. 67.

Si quaedam nimis antique, si pleraque dure
Dicere credit eos, *ignave* multa fatetur
Et sapit et mecum facit et Jove judicat aequo.

Ignave significat servilitet, hocque vituperat eos poetas, qui non audeant vestigia veterum ne digitum quidem desererè, qui in verba magistri juraverint et antiquis iisque Graecis temere adhaereant, verbo, servum pecus imitatorum petit atque tangit. — v. 84. Vel quia turpe putant parere minoribus, et quae
Imberbi didicere, senes *perdenda* fateri —.

Perdere, sc. memoria, est oblivisci, ut Graecorum ὄλλυμι, ἀπόλλυμι. Cf. Sophocl. Oedip. T. v. 318. et Plato in Criton. p. 172.

IN HORATII FLACCI DE ARTE POET.

De A. P. v. 73.

Res gestae *regumque ducumque* et tristia bella
Quo scribi possent numero, monstravit Homerus —.

Quum reges et duces iidem fere essent, nec poeta eos tantum cecinerit, sed etiam *Deos*, hominibus potiores, ego existimaverim, *Deumque* esse legendum, quamquam me non lateat, hanc dicendi formam esse Homericam non semel obviam. Sic Il. α. v. 486. ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι, et Il. β. v. 81. ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, et saepius.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

TITI LIVII PATAVINI

LOCA QUAEDAM.

Digitized by Google

Digitized by Google

IN TITI LIVII PATAV. L. III. 68.

L. III. c. 68. Et quia in concordia ordinum nullos se usquam esse vident, malae rei se, quam nullius, turbarum ac seditionum, duces esse *volunt*.

Volunt pro *malunt* more Graecorum, qui βούλομαι aliaque, ut nomina gradus positivi pro comparativi gradus nominibus sequente particula ἤ, usurpant, est positum. Cf. Il. α, v. 117.

Eadem ratione interpretor verba Nostri L. II. c. 30. Medium maxime et moderatum *utroque* consilium Virginii habebatur — ubi *moderatum*, quia sequitur Ablativus, pro *moderatius* est positum, ut quidam corrigunt, alii *prae* supplent, neutrum vero necesse videtur.

Non multum abludit ab hac dictione alia, cujus exemplum occurrit in L. V. c. 21.

Ut si cui Deorum hominumque nimia sua fortuna populique Romani videretur, ut eam invidiam lenire suo privato incommodo, quam minimo publico populi Romani liceret — ubi *potius* omissum, id quod ex particula *quam* addita hucque respiciente apparet. Alii alia.

Digitized by Google

IN TITI LIVII PATAV. L. IV. c. 2. et 25.

L. IV. c. 2. Reminiscerentur, quam majestatem Senatus ipsi a patribus accepissent, quam liberis tradituri essent; ut, (quemadmodum plebs) gloriari posset, auctiorem amplioremque esse —.

Sententiis aliorum, quae notae sunt, omissis, unum hoc addam.

Forte, nisi hoc abruptius videatur, quod tamen in ejusmodi orationibus Nostro non est infrequens, *ut* pro *utinam* est positum.

Utinam Senatus, quemadmodum plebs, gloriari posset, suam majestatem auctiorem amplioremque esse.

L. IV. c. 25. Famem *cultoribus* agrorum timentes in Etruriam Pomptinumque agrum et Cumas, postremo in Siciliam quoque frumenti causa misere —.

Recte mirati sunt lectores acuti, qui tandem magis timuerint cultoribus quam toti urbi. Equidem puto, scribi posse *a* cultoribus, i. e. ob paucos, peste diminutos, quod minus coluissent agros minusque semina fecissent.

A pro *ob* Nostro solemne, ut paulo post: *a* penuria frumenti periculum fuit.

IN TITI LIVII PATAV. L. V. c. 12.

L. V. c. 12. Inter has iras plebis in Patres, quum tribuni plebis nunc illud tempus esse dicerent stabiliendae libertatis et ab Sergiis Virginiisque ad plebejos viros fortes ac strenuos transferendi summi honoris —.

Digitized by Google

In *Sergiis Virginiisque* latent voces: *ignavis* et *malis*, quod virtutes in plebejis commemoratae ostendunt.

IN TITI LIVII PATAV. L. III. c. 5. 8. et 24.

L. III. c. 5. Venissetque in periculum summa rerum, ni T. Quinctius peregrinis copiis (cum Latino Hernicoque exercitu) subvenisset —.

Locus procul dubio corruptus virorum doctorum excitavit consilia atque studia. Alii legunt *cum peregrinis copiis*, Latino Hernicoque exercitu; alii *periturisque* aut *peraegris* aut *propere aegris*; alii aliud.

Ego excogitavi: Ni T. Quinctius *impigre his copiis* cum Latino Hernicoque exercitu subvenisset. Quae emendatio partim est lenissima, partem a vero non abhorrens.

L. III. c. 8. Itaque hostes — quanto longius ab urbe hostium abscederent, eo solutiore cura in Lucretium incidunt consulem, jam ante exploratis itineribus *suis* instructum et ad certamen intentum —.

Pro *suis*, quod Dukero obelo dignum, Doering. cum *instructum* conjungit, alii pro *eorum* sumunt; forte *satis* est legendum.

L. III. c. 24. Quum ad rumores hominum de unoquoque legum capite edito satis correctae viderentur —.

Praestare mihi videtur *editos*, quod et Dukero placuisse video.

Digitized by Google

IN T. LIVII PATAVINI L. V. c. 29.

L. V. c. 29. Si tribunicia vis tribunicio auxilio repelli nequeat, aliud *telum* Patres inventuros esse.

Telum. Graeci voce *βέλος* et *ὅπλον* ita utuntur.

IN T. LIVII PATAVINI L. VI. c. 27.

L. VI. c. 27. Adgravantibus summam etiam *invidiae ejus* tribunis plebis, quum ab iis elevaretur, quibus — expediebat.

Verba, *invidiae ejus*, sunt implicita. An *invidiosius?* quod a literarum ductu parum recedit, nec contextum impedit.

IN T. LIVII PATAVINI L. IX. c. 19.

L. IX. c. 19. Nunquam ab equite hoste, nunquam a pedite, nunquam aperta acie, nunquam aequis utique *nostris* locis laboravimus —.

Doering: *nostris* explicat: *recte a nobis captis et exploratis locis ab equite et pedite in discrimen adducti vel superati sumus.* Rectius ita: nobis opportunis et in rem nostram natis, plus enim hoc dicit quam *aequis*, i. e. ubi opportunitas ex utraque parte est fere eadem, nec nobis aut hostibus minor, ubi res aequo Marte agitur.

IN T. LIVII PATAVINI L. X. c. 30.

L. X. c. 30. Sed superjecere quidam augendo fidem —.

Superjicere est Graecorum *ὑπερβάλλειν*.

Digitized by Google

OBSERVATIONES

CRITICAE

IN

C. CORNELII TACITI

DE ORATORIB. L.

De Oratoribus L. c. 7. Tum mihi supra Tribunatus et Praeturas et Consulatus adscendere videor, tum *habere*, quod, si non in animo oritur, nec codicillis datur, nec cum gratia venit —.

Vetus librorum lectio procul dubio corrupta: Tum *abire*, quod si non in *alio* oritur etc.

Forte *ambire*, petere, affectare.

— c. 25. Ut si omnium pariter libros in manum sumseris, scias, quamvis in diversis ingeniis, esse quandam judicii ac *voluntatis* similitudinem et cognationem —.

Antiqua lectio est *voluminis*.

Hinc effeci *acuminis*. Unam duo exprimunt substantiva rem.

Digitized by Google

IN C. CORNEL. TACITI ANNAL. L. I. c. 17.

Annal. L. I. c. 17. Ac si quis tot casus vita superaverit, trahi *adhuc* diversas in terras.

Mihi videtur aptius *ad hoc*, i. e. more Livii praeterea; respicitur enim, ni fallor, non ad proxima, sed ad illa remotiora: Ne dimissis quidem finem esse militiae, sed apud vexillum retentos, alio vocabulo eosdem labores perferre.

Digitized by Google

SYLLABUS VERBORUM,

QUAE IN SCHOLIIS EXPLICANTUR.

A.

Ἀ. Prm. v. 568. p. 40.
Ἄβαι. Oedip. R. 895. p. 222.
ἀγείτων. Prm. 270. p. 22.
ἀγλαός. Oedip. R. 151. p. 195.
ἁγνώς. Oedip. R. 687. p. 215.
ἄγονος. Oedip. R. 27. p. 188.
ἄγος. Oedip. R. 1426. p. 233.
ἄγρυπνος. Prm. 358. p. 28.
ἄγγιστος. Oedip. R. 918. p. 222.
ἀδάμαστος. Oedip. R. 206. p. 196.
ἄδηλος. Oedip. R. 492. p. 208. 687. p. 215.
ἀελλόπους. Oedip. R. 468. p. 207.
ἄθικτος. Oedip. 883. p. 221.
αἰ. Prm. 156. p. 14.
αἴγλη. Oedip. R. 206. p. 196.
αἷμα. Oedip. R. 100. p. 190.
αἱμύλος. Prm. 206. p. 19.
αἶρω. Oedip. R. 910. p. 222.
ἀκμή. Oedip. R. 1034. p. 225.
ἄκλαυστος. Sept. 702. p. 115.
ἀκοίμητος. Prm. 139. p. 15.
ἀκραγεῖς. Prm. 792. p. 53.
ἄκρατος. Prm. 679. p. 46.
ἄλγος. Oedip. R. 62. p. 190.
ἅλις. Oedip. R. 1431. p. 233.
ἁλίσκω. Oedip. 539. p. 209. et 578. p. 211.
ἄλλος. Oedip. R. 330. p. 202. 1112. p. 227.
ἀλύω. Oedip. 695. p. 215.
Ἀμαζόνες. Prm. 722. p. 49.
ἀμαιμάκετος. Oedip. 175. p. 194.
ἁμαρτάνω. Oedip. 1145. p. 227.
ἄμοιρος. Oedip. 246. p. 198.
ἀμφίρυτος. S. Aj. 134. p. 261.
ἀνάγκη. Prm. 514. p. 37.
ἄναγνος. Oedip. 821. p. 219.
ἀνακίνησις. Oedip. 725. p. 215.
ἄναξ. Oedip. 910. p. 222.
ἀνάσσω. Oedip. 784. p. 218.

Digitized by Google

ἀναρρήγνυμι. Oedip. 1070. et 1076. p. 226.
ἀνασώζω. Oedip. 1352. p. 232.
ἀνάσσω. Oedip. 1099. p. 226.
ἀνδρόπαις. Sept. 539. p. 114.
ἄνεμος. Prm. 88. p. 11.
ἀνήριθμος. S. Aj. 603. p. 262.
ἄνθος. Prm. 7. p. 4. et 68.
ἀνίημι. Oedip. 1277. p. 230.
ἀνορθόω. Oedip. 824. p. 219.
ἀντηρέτης. Sept. 289. p. 113.
ἀντί. Prm. 21. p. 5.
ἀξιόω. Oedip. 1412. p. 233.
ἄξων. Prm. 347. p. 27.
ἀπαράμυθος. Prm. 185. p. 18.
ἀπευθύνω. Oedip. 102. p. 192.
ἄπλατος. S. Aj. 256. p. 262.
ἀποικία. Prm. 813. p. 53.
ἀπόλεμος πόλεμος. Prm. 903. p. 61.
ἀπόξενος. Oedip. 193. p. 195.
ἄπορος. Oedip. 760. p. 217. S. Aj. 2. p. 259.
ἄπορα πόριμος. Prm. 903. p. 61.
ἀποσείω. Prm. 134. p. 14.
ἀπότιμος. Oedip. 215. p. 196.
ἀπότομος. Oedip. 876. p. 221.
ἄπυρος. Oed. 193. p. 195.
ἄπυρος. Prm. 879. p. 58.
ἀποφάσκω. Oedip. 485. p. 108.
Ἄραξις. Prm. 716. p. 48.
ἄραρεν. Prm. 60. p. 8.
ἄρδις. Prm. 878. p. 58.
ἀρκτῷος. Oedip. 1136. p. 227.
ἄροτος. Oedip. 269. p. 199.
ἁρμοῖ. Prm. 616. p. 43.
ἁρπάζω. S. Aj. 2. p. 259.
ἄρταμος. Prm. 1022. p. 66.
ἀρτίτροπος. Sept. 335. p. 94.
ἀρτίως. Oedip. 745. p. 217.
ἄσεπτος. Oedip. 889. p. 221.
ἄσκοπος. S. Aj. 21. p. 265.
ἀσχάλλω. Oedip. 937. p. 223.
ἄτεγκτος. Oedip. 535. p. 202.
ἀτελεύτητος. Oedip. 535. p. 202.
ἄτη. Oedip. 1279. p. 231.
Ἄτλας. Prm. 428. p. 31.
ἄτλητος. Oedip. 613. p. 209 et 218.
αὐθαίρετος. Oedip. 1229. p. 227.
αὖρα, ἄβρα. E. Hecub. 444. p. 282.
αὐτοέντης. Oedip. 105. p. 192.
αὐτόπιστος. Prm. 298. p. 24.
αὐτόχειρ. Oedip. 230. p. 197. 266. p. 199.
ἄχαλκος. S. Aj. 57. p. 266. Oedip. 192. p. 195.
ἄχθος. Oedip. 1355. p. 232.
ἄψαυστος. Oedip. 969. p. 224.

B.

Βαιόν. S. Aj. 90. p. 261.
βαλβίδες. S. Antig. 131. p. 256.
βάκτρον. E. Hec. 281. p. 280.
βακχεῖον. E. Hec. 676. p. 284.
βάπτω. E. Hec. 610. p. 282.
βυρίδες. Pers. 554. p. 128.

Digitized by Google

βαρύνω. Oedip. 778. p. 218.
χόλῳ. S. Aj. 41. p. 260.
βαρύς. Oedip. 17. p. 188.
βαρύστονος. Oedip. 1229. p. 229.
βάσανος. Oedip. 492. p. 208.
βῆσσαι. S. Aj. 198. p. 262.
βίος. Oedip. 1123. p. 227.
βλαστάνω. Oedip. 1371. 1376. p. 232.
βλαστή. T. 717. p. 216.
βλεπτόν. T. 1336. p. 232.
βόσκω. T. 1421. p. 233.
βόσπορος. Prm. 732. p. 50.
βόστρυχος. Prm. 1042. p. 66.
βοτήρ. T. 1110. p. 227.
βουκόλος. Prm. 676. p. 45.
Βύβλος. Prm. 807. p. 54.

Γ.

Γάνος. Sept. 367. p. 113.
γαιάοχος. T. 158. p. 193.
γέλασμα. Prm. 90. p. 11.
γηγενής. Prm. 351. p. 27.
γλήνη. T. 1277. p. 230.
γοάομαι. T. 1249. p. 230.
Γοργόνες. Prm. 792. p. 53.
γράφω. T. 416. p. 205.
γύποδες. Prm. 711. p. 47.

Δ.

Δαίμων. T. 1192. p. 229.
δαΐφρων. Sept. 903. p. 116.
δάπτω. T. 681. p. 215.
δείλιος. T. 535. p. 209.
δεινός. Prm. 59. p. 8.
δέρκω, δέδορκα. S. Aj. 1. p. 259.
δηκτήρια. E. Hc. 335. p. 280.
δηλῆν. T. 1285. p. 231.
διάτορος. T. 1034. p. 225.
διαφανής. T. 753. p. 217.
δίκην δοῦναι. E. Hc. 853. p. 286.
δικαιόω. T. 578. p. 211. 213.
διορίζω. T. 1076. p. 226.
δίυγρος. Spt. 993. p. 116.
δοκέω. T. 1110. p. 227.
δρυμός. T. 1398. p. 233.
δυσάλγητος. T. 12. p. 188.
δυσλόγιστος. S. Aj. 40. p. 260.
δυσέριστος. T. 1316. p. 231.
δύσποτμος. T. 885. p. 221.
δυσπαραίτητος. Prm. 34. p. 6.
δυστέκμαρτος. T. 105. p. 192.
δύστηνος. T. 1155. p. 228.
δυσφόρως. T. 767. p. 217. et 218.

Ε.

Εὐγενής. T. 1168. p. 228.
ἔγχος. T. 169. p. 194.
ἔθνα. Prm. 561. p. 39.
εἶεν. Prm. 36. p. 6. 581. p. 41.
εἰσοιχνέω. Prm. 122. p. 13.
εἰκῆ. T. 974. p. 224.
ἔκηλος. Spt. 244. p. 113.
ἔκγονος. T. 169. p. 194.
ἐκλύω. T. 998. p. 224.
ἐκπράσσω. S. Aj. 45. p. 266.
ἐκτόπιος. T. 164. p. 194.
ἐκτήκω. E. Hc. 379. p. 281.
ἐκτρέπομαι. T. 719. p. 216. 229. 851. p. 220. 225.

Digitized by Google

ἐκτρίβω. T. 246. p. 198.
ἐκφαίνω. T. 243. p. 198.
ἐκφύω. T. 260. p. 199.
ἐκών. T. 1229. p. 229.
ἐλεύθερος. Prm. 50. p. 7. E. Hc. 550. p. 282.
ἐλικίας. Prm. 359. p. 28.
ἐλίννυω. Prm. 53. p. 8.
ἔμβρυον. T. 180. p. 195.
ἐμόν. T. 627. p. 213.
ἐμπολάω. T. 1023. p. 225.
ἐμφανῶς. T. 93. p. 191. 222.
ἐναργής. T. 535. p. 209.
ἔνδικος. T. 1412. p. 233.
ἔννυς. T. 910. p. 222.
ἐξαίρω. T. 904. p. 222.
ἐξαίσιος. Prm. 10. p. 4.
ἐξάλλομαι. T. 1310. p. 231.
ἐξαρτάω. Prm. 710. p. 47.
ἐξελέγχω. T. 296. p. 200.
ἐξομματόω. Prm. 498. p. 36.
ἐξωριάζειν. Prm. 17. p. 4. et 68.
ἐπαιτέω. T. 1412. p. 233.
ἐπενθρώσκω. T. 468. p. 207.
ἐπίηρα. T. 1088. p. 226.
ἐπιμαίνομαι. Spt. 155. p. 92.
ἐπίσημος. E. Hc. 379. p. 281.
ἐπισκοπεῖν. T. 1525. p. 235.
ἐπιστήμη. T. 1115. p. 227.
ἐπιστροφή. T. 132. p. 193.
ἐπιτιμητής. Prm. 77. p. 9.
ἑπτατείχης. Spt. 286. p. 93.
ἐργάτης. T. 859. p. 220.
ἐρέσσω. S. Aj. 251. p. 262.
Ἐρινύς. Prm. 518. p. 38.
ἔρρω. Prm. 765. p. 98. T. 560. p. 210.
ἔρως. Prm. 593. p. 42.
ἑτερόφωνος. Spt. 155. p. 93.
εὐαγής. T. 918. p. 222.
εὖδω. T. 62. p. 190.
εὐέπεια. T. 931. p. 223.
εὐλαβοῦμαι. T. 616. p. 212.
εὐμαθής. S. Aj. 15. p. 260.
εὐνάζω. T. 961. p. 223.
εὐπρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔπτερος. T. 175. p. 194.
εὔρινος. S. Aj. 8. p. 259.
εὖρος. Spt. 765. p. 98.
εὔσεπτος. T. 859. p. 220.
εὔστοχος. S. El. 1176. p. 255.
εὐτρεπής. Spt. 91. p. 92.
εὔφρων. εὐφροσύνη. E. Hc. 828. p. 286.
ἐφήμεροι. Prm. 83. p. 10.
ἐφίεμαι. T. 760. p. 217.
ἐφυμνέω. T. 1274. p. 230.
ἐχθροδαίμων. T. 875. p. 219.

Z.

Ζεύγνυμι. T. 824. p. 219.
ζηλῶ. Prm. 330. p. 26. T. 1525. p. 235.

H.

Ἥγεμών. T. 798. p. 219.
ἡδυλόγος. E. Hec. 134. p. 275.
ἠΐθεος. T. 17. p. 188.
ἤπιον. Prm. 482. p. 36.

Θ.

Θελατός. T. 255. p. 198.

Digitized by Google

θεμερῶπις. Prm. 134. p. 14.
θηρᾶν. T. 539. p. 209. S. Aj. 2. p. 259.
θητεία. T. 1026. p. 225.

I.

Ἰκτήριος. T. 3. p. 187.
ἰμείρω. T. 384. p. 204.
Ἶναχος. Prm. 637. p. 44.
ἴχνος. T. 105. p. 192.

K.

Καιρὸς πρός. T. 324. p. 201.
κακός. T. 1398. p. 230.
κάλλιστος. T. 1380. p. 232.
καλύπτειν. T. 1404. p. 233.
κάμπτω. C. 91. p. 249.
καταιβάτης κεραυνός. Prm. 359. p. 28.
κατακοιμᾶν. T. 870. p. 221.
καταμβλύνω. T. 685. p. 215.
κατερείκω. Prs. 537. p. 128.
κάτευγμα. T. 918. p. 222.
κέλευθος. T. 1395. p. 233.
κέλσαι. Prm. 184. p. 17.
κέντρον, πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνειν. Prm. 323. p. 26.
κεύθω. T. 961. p. 224.
κηλίς. T. 833. p. 220.
Κιμμερικός. Prm. 729. p. 49.
κίνυμα. Prm. 157. p. 16.
Κισθήνη. Prm. 792. p. 49.
κλάζω. T. 965. p. 223.
κληδών. Prm. 486. p. 36.
κλήζω. T. 728. p. 216.
κλίνω. T. 1262. p. 230.
κνίζω. T. 784. p. 218.
κνώδαλον. Prm. 486. p. 36.
κορκορυγή. Spt. 351. p. 113.
κρατεῖν. T. 1404. p. 233.
κράτιστος. T. 1518. p. 235.
κρίνω. T. 824. p. 219.
κρόταφος. Prm. 720. p. 48.
κρύπτω. T. 1404. p. 233.
κυνηγετεῖν. S. Aj. 5. p. 259.
κυρῆσαι. T. 1431. p. 231. S. El. 1176. p. 255.
κῶλον. Prm. 495. p. 36.
κωφός. T. 290. p. 200.

Λ.

Λάθρα. T. 618. p. 212. 221.
λακτίζειν. Prm. 323. p. 26. cf. *κέντρον.*
λαόσσοος. Spt. 127. p. 112.
λεκτός. T. 19. p. 188.
λέχος. T. 821. p. 219.
λειουργός. Prm. 5. p. 1. et 68.
λόγος. C. 66. p. 249.
λόφος. Prm. 930. p. 62.
λῦμα. Prm. 691. p. 47.
λυσσᾶν. T. 1255. p. 230.
λῷστον. T. 1061. p. 225.
λωφᾶν. S. Aj. 61. p. 266.

M.

Μαιμᾶν. S. Aj. 50. p. 260.
μακαρίζω. T. 1192. p. 229.
μακραίων. T. 1099. p. 226.
μαντικός. Prm. 483. p. 35.
Μαρικύδυνος. Prs. 941. p. 131.
μᾶσσον. Prm. 630. p. 44.
ματεύω. T. 1050. p. 225.

Digitized by Google

μέλλω. T. 674. p. 214.
μεσόμφαλος. T. 480. p. 207.
μεταίχμιον. Spt. 203. p. 112.
μετρόω. S. Aj. 5. p. 259.
μοῖρα. T. 376. p. 203.

N.

Ναπαῖος. T. 1026. p. 225.
Νεῖλος. Prm. 850. p. 57.
νέος. T. 1. p. 187.
νεότοκος. Spt. 805. p. 99.
νήστησις. Prm. 601. p. 42.
νίπτω. T. 1236. p. 229.
νόσημα. T. 1293. p. 231.
νοσφίζομαι. T. 690. p. 215.
νωμᾷν. T. 299. p. 200.

Ξ.

Ξενίζω. S. El. 96. p. 250.
ξυρεῖ ἐν χρῷ. S. Aj. 786. p. 268.

O.

Οἰκεῖν. T. 1590. p. 233.
οἰκονόμος. Prm. 144. p. 15.
οἶμος. Prm. 2. p. 1.
οἰόζωνος. T. 843. p. 220.
οἰστροπλήξ. Prm. 682. p. 46.
ὀκνεῖν. T. 745. p. 217.
ὀκνηρός. T. 833. p. 220.
ὄλβιος. T. 922. p. 223.
ὄλας. T. 1136. p. 227.
ὅμαυλος. T. 185. p. 195.
ὁμόσπορος. T. 260. p. 198. 287.
ὁμόστολος. T. 210. p. 196.
ὁμῶ. T. 1277. p. 230.
ὀρθόβυλος. Prm. 18. p. 5.
ὀρθός. T. 86. p. 191. 229. 1385. p. 233.
ὀρκάνη. Spt. 348. p. 94. et 113.
ὄρομαι. Spt. 117. p. 92.
ὀρφανός. E. Hec. 150. p. 275.
ὑδέν. T. 50. p. 190.
ὑρίζω. T. 695. p. 215.
ὀφθαλμός. T. 983. p. 224.

Π.

Πάγκαρπος. T. 82. p. 191.
πάγος. Prm. 117. p. 13.
παιάν. T. 5. p. 187. v. 185. p. 195.
παῖς. Prm. 985. p. 64.
πάλαι. T. 1112. p. 227. S. Aj. 5. p. 259.
πάλαισμα. T. 878. p. 221.
πανόπτης. Prm. 676. p. 46.
παπταίνω. S. Aj. 66. p. 261.
παράγω. T. 974. p. 224.
παραιτοῦμαι. Prm. 31. p. 6.
παραστείχω. T. 805. p. 219.
παρείρω. S. Antig. 368. p. 257.
παρθένος. Prm. 590. p. 41.
παρηγορεῖν. E. Hc. 288. p. 280.
παρίημι. T. 685. p. 215.
πάροιθε. T. 1279. p. 231.
πάχνη. Prm. 25. p. 5.
πέδον. Prm. 1. p. 1.
πεῖρα. S. Aj. 2. p. 259.
πελώριον. Prm. 151. p. 16.
περαίνω. Prm. 57. p. 8.

Digitized by Google

περᾶν. T. 673. p. 214.
περιβόητος. T. 190. p. 195.
περιπολεῖν. T. 1249. p. 230.
περιπτυχής. S. Aj. 898. p. 263.
περιτέλλεσθαι. T. 154. p. 193.
περιφανής. S. Aj. 66. p. 261.
πέτομαι. T. 485. p. 208.
πηγὴ πυρός. Prm. 110. p. 12.
πλάνημα. T. 725. p. 216.
πλάνης. T. 1026. p. 225.
πλήθω. T. 778. p. 218.
πλήν. S. Aj. 125. p. 267.
πλησιάζω. T. 1136. p. 227.
Πλέτων. Prm. 792. p. 53.
ποικιλολείμων. Prm. 24. p. 25.
πολῖται θεοί. Spt. 259. p. 113.
πομπός. T. 695. p. 215.
πόρπαξ. Prm. 61. p. 9.
ποτιμίων. Prm. 103. p. 12.
πράσσω. T. 1352. p. 232.
πρέπων. T. 9. p. 187.
πρηστήρ. Prm. 359. p. 28.
πρόνοια. T. 974. p. 224.
Προμηθεύς. Prm. 85. p. 10. v. 110. p. 13.
προπετής. E. Hc. 152. p. 279.
πρόσελος, προσέληνος, προσελεῖν. Prm. 451. p. 32.
προσαρκεῖν. T. 12. p. 188.
πρόσηλος. Prm. 450. p. 33.
προσήγορος. T. 1336. p. 232.
προσθήκη. T. 38. p. 189.
πρόστροπος. T. 40. p. 189.
προστάτης. T. 305. p. 220. et 221.
πρόσχωμα. Prm. 846. p. 56.
πτέσθαι. T. 17. p. 188.
πτυχή. T. 1026. p. 225.
πυθόμαντις. T. 961. p. 223.
πυκάζομαι. Spt. 149. p. 92.
πύργος. T. 1200. p. 229.
πυρφόρος. T. 27. p. 188.

P.

Ῥαχίζω. S. Aj. 56. p. 266.
ῥίπτειν. Prm. 312. p. 25.
ῥυθμίζειν. Prm. 241. p. 21.
ῥῦμα. S. Aj. 59. p. 261.
ῥύω. T. 72. p. 190.
ῥώμη. T. 1292. p. 231.

Σ.

Σαλεύω. T. 23. p. 188.
σαφῶς. T. 600. p. 212. 224.
σακέσφορος. S. Aj. 19. p. 265.
σέβας. Prm. 1090. p. 67.
σεμνός. Prm. 520. p. 38.
σημαίνω. T. 1050. p. 225.
σθεναρός. T. 468. p. 207.
σκηπτός. Prm. 359. p. 28.
σκοπιά. E. Hc. 935. p. 287.
σκύτος. T. 1270. p. 230.
Σκύθης. Prm. 708. p. 47.
σκύμνος. E. Hc. 204. p. 279.
σμικρός. T. 1076. p. 226. S. Aj. 158. p. 261.
σοφός. S. El. 62. p. 250.
σπέρμα. T. 1076. p. 226.
συγγενές. T. 870. p. 219.
σύμμετρος. T. 84. p. 191.
συμμετρεῖν. T. 961. p. 223.
συμμιγής. T. 1279. p. 231.

Digitized by Google

συνάδω. T. 1112. p. 227.
συναλλάσσω. T. 1105. p. 227.
συνέστιος. T. 249. p. 198.
στάζω. S. Aj. 10. p. 259.
σταθευτός. Prm. 22. p. 5.
σταθμᾶσθαι. T. 1115. p. 227.
στεῖχε. T. 1160. p. 228.
στείχω. Prm. 81. p. 9.
στέργω. T. 11. p. 188.
στερκτόν. T. 1336. p. 232.
στοιχίζειν. Prm. 483. p. 55.
στόλος. T. 169. p. 194.
στονόεις. Prm. 406. p. 30.
στυγνός. T. 673. p. 214.
σφάκελος. Prm. 877. p. 58. v. 1044. p. 66.
σχολή. T. 1285. p. 231.

T.

Ταντάλου. S. Antg. 134. p. 256.
ταράσσω. T. 480. p. 208.
ταρβῶ. T. 1010. p. 224.
τέγγω. T. 1277. p. 230.
τεκμαίρομαι. T. 910. p. 222.
τεκνόω. T. 1215. p. 229.
τελευτάω. E. Hc. 419. p. 281.
τερασκόπος. T. 605. p. 209.
τέρμα. Prm. 940. p. 63.
τήκω. Prm. 525. p. 38.
τηλυρός. Prm. 1. p. 1.
τλησικάρδιος. Prm. 159. p. 116.
τόλμης. Prm. 231. p. 20. T. 530. p. 209.
τραχύς. Prm. 178. p. 17. 186. p. 18.
τρέπω. Spt. 244. p. 93.
τρέφω. T. 370. p. 203.
τροχαλόν. Spt. 760. p. 98.
τροχηλάτης. T. 805. p. 219.
τροχιᾶς. Prm. 940. p. 63.
τρύχω. T. 665. p. 214.
Τρωγλοδύτης. Prm. 411. 420. p. 30.
τυγχάνω. S. Aj. 9. p. 265.
τοξεύω. T. 1196. p. 229.
τύπωμα. S. El. 54. p. 25.
τύραννος. Prm. 10. p. 4.
τυφλός. Prm. 250. p. 21.

Y.

Ὑβριστής, ποταμός. Prm. 716. p. 48.
ὑπείκω. T. 623. p. 212.
ὑπεύθυνος. Prm. 524. p. 26.
ὑπνοδότης. Prm. 577. p. 41.
ὑποβαλλειν. S. Aj. 188. p. 261.
ὑφηγητής. T. 965. p. 223.
ὑψίποδες. T. 866. p. 220.

Φ.

Φάτις. T. 322. p. 201.
φαίνω. T. 1229. p. 229.
φερέγγυος. Spt. 803. p. 116.
φέριστος. T. 1145. p. 228.
φέρω. T. 1210. p. 229.
φθίνω. T. 904. p. 222.
φιλεῖν. T. 565. p. 210.
φλύω. Prm. 503. p. 37.
φοβερός. Prm. 144. p. 15.
φοίνιος. T. 1274. p. 230.
φόνος. T. 1277. p. 231.

Digitized by Google

φρήν. Prm. 880. p. 59.
φρίκη. T. 1304. p. 231.
φρίσσω. Prm. 541. p. 39.
φρονεῖν. T. 1076. p. 226.
φρόντις. T. 1390. p. 233.
φῦλον. T. 19. p. 188.
φύσις. T. 755. p. 217.
φύστις. Prs. 929. p. 131.
φυτεύω. T. 870. p. 221. 224.

X.

Χαλκός. Prm. 670. p. 45.
χάλκη, χαλκαίνω. S. Antg. 20. p. 256.
χάλυψ. Prm. 133. p. 14.
χανεῖν. S. Aj. 1227. p. 264.
χειμάζω. T. 100. p. 192.
χείρ. S. Aj. 35. p. 266.
χειρόδεικτος. T. 901. p. 222.
χείρωμα. T. 560. p. 210.
χερνήτης. Prm. 892. p. 60.
χέρνιψ. T. 240. p. 197.
χηρεύω. T. 475. p. 207.
χθονοστιβής. T. 299. p. 200.
χλιδή. T. 885. p. 221.
χορεύω. T. 895. p. 222.
χραίνω. T. 821. p. 249. S. Aj. 43. p. 266.
χρή. T. 669. p. 214. 219. 226.
χυδαῖος. Prm. 10. p. 4.

Ψ.

Ψαίρω. Prm. 394. p. 30.
ψάλια. Prm. 54. p. 8.
ψελλόν. Prm. 815. p. 54.
ψολόεις. Prm. 359. p. 28.

Ω.

Ὠκεανός. Prm. 140. p. 15.
ὠμός. Prm. 10. p. 4. T. 824. p. 219.

Digitized by Google

SYNOPSIS LECTIONUM VARIANTIUM

QUO SESE EXCIPIUNT ORDINE.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXII. et MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Prometh. Vinct.

p. 68. v. 13. 19. 20. 21. 27. 35. 39. 52. 55. 56. 78. 88. 89. 103. 108. 110. 112. 113. 115. 124. 133. 134. 135. 140. 147. 156. 162. 163. 164. 166. 170. 173. 183. 198. 202. 204. 213. 216. 219. 223. 232. 233. 237. 245. 247. 248. 250. 251. 265. 271. 273. 276. 277. 282. 288. 300. 303. 309. 319. 326. 328. 343. 348. 351. 371. 385. 386. 402. 406. 409. 422. 433. 435. 438. 440. 441. 442. 444. 461. 472. 480. 481. 482. 492. 505. 518. 533. 534. 543. 560. 563. 566. 568. 571. 572. 574. 575. 592. 600. 603. 609. 611. 613. 619. 620. 626. 632. 642. 646. 651. 655. 689. 701. 703. 712. 713. 719. 722. 734. 737. 753. 767. 776. 778. 784. 785. 790. 789. 795. 797. 811. 840. 860. 865. 867. 869. 877. 881. 884. 898. 902. 908. 910. 914. 922. 934. 960. 1001. 1014. 1015. 1019. 1022. 1029. 1034. 1048. 1053. 1057. 1065. 1073. 1084. 1086. 1088. 1094.

Varietas Lectionis Codd. MMDCCLXXXVII. et MMDCCCLXXXVI. in Aeschyli Sept. adv. Theb.

p. 91. v. 4. 12. 23. 46. 50. 80. 83. 86. 87. 93. 106. 109. 117. 122. 125. 148. 149. 153. 156. 168. 172. 178. 183. 189. 190. 196. 201. 210. 218. 221. 232. 235.

Digitized by Google

238. 241. 246. 252. 256.
286. 311. 328. 331. 332.
335. 344. 349. 365. 369.
374. 377. 378. 379. 385.
392. 396. 404. 408. 419.
422. 431. 438. 441. 457.
469. 471. 474. 481. 482.
489. 490. 499. 503. 504.
516. 522. 523. 525. 532.
541. 543. 558. 559. 563.
586. 590. 592. 609. 610.
612. 624. 632. 635. 636.
644. 652. 663. 671. 673.
680. 684. 686. 697. 702.
706. 708. 714. 715. 719.
728. 746. 752. 756. 761.
765. 770. 774. 776. 780.
788. 789. 799. 805. 806.
812. 813. 823. 838. 839.
840. 846. 856. 864. 865.
883. 891. 897. 912. 917.
921. 924. 935. 955. 964.
970. 975. 982. 988. 992.
998. 999. 1004. 1011. 1014.
1019. 1026. 1037. 1044.
1061. 1068. 1072. 1075.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Aeschyli Persas.

p. 120. v. 9. 22. 33. 35. 38.
40. 43. 44. 51. 54. 56.
76. 78. 80. 85. 108. 109.
118. 126. 127. 132. 137.
149. 154. 156. 167. 168.
169. 187. 191. 201. 205.
206. 209. 216. 215. 218.
235. 244. 250. 273. 276.
279. 282. 305. 309. 311.
312. 316. 317. 318. 320.
321. 324. 325. 326. 332.
334. 350. 357. 360. 373.
374. 383. 393. 394. 396.
397. 409. 415. 423. 432.
433. 434. 438. 439. 457.
476. 478. 481. 491. 503.
523. 527. 532. 538. 543.
547. 551. 552. 566. 569.
575. 580. 582. 585. 588.
606. 618. 619. 621. 623.
642. 656. 668. 677. 679.
680. 686. 688. 705. 712.
721. 758. 766. 771. 787.
791. 792. 814. 815. 822.
813. 835. 843. 888. 896.
910. 925. 955. 957. 979.
1021. 1064.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Eumenides.

p. 158. v. 30. 66. 110. 124.
133. 137. 150. 167. 169.
183. 196. 208. 211. 213.
231. 233. 258. 261. 263.

Digitized by Google

264. 307. 314. 318. 320.
326. 347. 352. 355. 381.
385. 389. 403. 409. 432.
437. 450. 455. 457. 472.
495. 537. 539. 557. 583.
590. 704. 765. 785. 799.
845. 854. 860. 863. 893.
938. 951. 1003. 1030.
1034. 1037.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXII. in Aeschyli Suppl.

p. 194. v. 9. 16. 23. 28. 49.
77. 53. 87. 89. 112. 147.
213. 230. 263. 270. 335.
355. 404. 442. 498. 521.
572. 590. 594. 618. 684.
697. 700. 740. 746. 772.
795. 803. 820. 865. 866.
877. 895. 923. 956. 1000.
1001. 1038. 1040. 1052.
1061.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Oedip. R. ed. Brunckii pr.

p. 187. v. 30. 31. 36. 58.
81. 86. 93. 98. 101. 105.
129. 152. 162. 167. 180.
186. 194. 198. 211. 221.
222. 230. 245. 256. 263.
270. 279. 294. 315. 369.
370. 401. 437. 470. 477.
492. 511. 525. 538. 549.
570. 578. 581. 604. 616.
621. 631. 637. 644. 648.
657. 663. 684. 708. 718.
734. 737. 749. 751. 815.
824. 839. 875. 891. 899.
924. 968. 989. 998. 1023.
1036. 1038. 1052. 1056.
1067. 1088. 1097. 1101.
1120. 1145. 1174. 1217.
1219. 1271. 1285. 1301.
1312. 1336. 1355.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Oedip. Col.

p. 245. v. 47. 75. 121. 138.
149. 150. 170. 174. 193.
205. 219. 223. 259. 277.
284. 286. 371. 387. 400.
421. 426. 427. 444. 450.
469. 471. 475. 487. 502.

Digitized by Google

507. 525. 579. 613. 624. 628. 661. 697. 704. 721. 797. 811. 827. 868. 881. 906. 941. 945. 973. 977. 996. 1012. 1016. 1032. 1041. 1054. 1081. 1088. 1110. 1130. 1173. 1218. 1244. 1508.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXI. in Sophocl. Electr.

p. 250. v. 55. 56. 75. 96. 115. 132. 133. 137. 139. 144. 148. 166. 177. 181. 185. 189. 201. 222. 238. 250. 414. 496. 505. 533. 754. 838. 848. 859. 862. 1006. 1071. 1081. 1091.

Variet. Lect. Cod. MMDCCXII. in Sophocl. Antigon.

p. 256. v. 20.

Varietas Lectionis Codicum MMDCCXCIV. et MMDCCXII. in Sophocl. Ajacem.

p. 259. v. 82. 85. 89. 90. 63. 166. 189. 298. 313. 368. 534. 582. 607. 629. 632. 635. 693. 712. 893. 895. 903. 957. 1008. 1011. 1118. 1165. 1189. 1196. 1208. 1211. 1209. 1227. 1237. 1238. 1410. 1413. 1416. 1417. 1419.

Variet. Lect. Cod. MMDCCCLXXXVI. in Sophocl. Philoct.

p. 269. v. 639. 715. 1132. 1172. 1401.

Variet. Lect. Cod. MMDCCLXXXVII. in Sophocl. Trachin.

p. 270. v. 57. 101. 549. 1004.

Digitized by Google

Varietas Lectionis Codicum MCXXXV. et MMDCXLVIII. in Euripid. Hecub.

p. 277. v. 30. 36. 64. 65. 73. 81. 110. 142. 158. 168. 178. 226. 235. 248. 298. 387. 404. 433. 534. 548. 593. 631. 637. 655. 665. 686. 703. 705. 706. 713. 719. 761. 782. 794. 836. 917. 946 952. 963. 965. 982. 996. 1034. 1079. 1113. 1119. 1139. 1141. 1175. 1190. 1201. 1121. 1222. 1226. 1263. 1274. 1291.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Orestem.

p. 289. v. 162. 166. 183. 188. 200. 238. 239. 264. 285. 312. 330. 356. 384. 417. 526. 544. 669. 729. 750. 800. 817. 864. 881. 964. 989. 1002. 1003. 1004. 1007. 1012. 1151. 1152. 1162. 1176. 1178. 1180. 1181. 1182. 1189. 1258. 1259. 1267. 1273. 1278. 1289. 1313. 1387. 1393. 1397. 1405. 1407. 1422. 1428. 1430. 1466. 1474. 1477. 1488. 1507. 1514. 1544. 1599.

Variet. Lect. Cod. MCXXXV. in Euripid. Phoeniss.

p. 293. v. 16. 155. 169. 270. 320. 335. 647. 652. 799. 832. 838. 948. 1029. 1034. 1040. 1385. 1418. 1505. 1563. 1568. 1599. 1739. 1746.

Varietas Lectionis in Platon.

p. 299. T. VI. p. 184. 197. 227. 349. 355. 375. T. VII. p. 19. 42. 55. 74. 77. 99. 100. 110. 153. 178. 249. 309. 321. 337. T. VIII. p. 4. 5. 9. 14. 16.

Digitized by Google

17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. 51. 56. 107. 110. 132. 136. 137. 157. 164. 170. 180. 187. 256. 266. 270. 283. 290. 292. 417. 442.

T. IX. p. 10. 11. 19. 21. 91. 93. 108. 111. 121. 148. 164. 191. 225. 226. 227. 230. 281. 297. 299. 303. 314. 325. 336. 337. 345. 349. 366. 367. 385. 388. 395. 398. 404. 417. 418.

T. XI. p. 61. 74. 76. 84. 91. 92. 94. 96. 105. 107. 115. 117. 120. 122. 124. 130. 153. 165. 167. 169. 185. 186. 188. 292. 295.

LIPSIAE
IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

Digitized by Google

Corrigenda et Addenda.

pag. 23. v. 272. ὅπερ; an ὅπως?
— 32. v. 446. καὶ l. καθ'.
— 52. v. 774. Ἠλεκτρυών.
— 89. v. 461. memoriae.
— 126. v. 896. ἐλαύνων.
— 124. v. 585. (δασμοφορῆνται.)
— 192. v. 114. παιδός.
— 261. v. 85. num κἄν?
— 316. v. 616. ut.
— 377. praevertamur.
— 361. T. II. p. 86. Post δήποτε addatur: An referendum est μήποτε ad ὅτε?
— 386. T. VIII. p. 299. Post ἄνισα addatur: Cf. tamen de Legg. IV. 163. (705. a.) ἤδη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσα.
— 428. An οἰκήματα?

Digitized by Google

Libri sequentes, librariae Weidmanniae Lipsiae sumtibus sunt editi coemtive pretiisque quae indicavimus venduntur.

Aeschyli Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Recensuit et brevi annotatione illustravit Frid. Henr. *Bothe*. 8. maj. 1805. charta impress. 2 thlr. 18 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta belg. 6 thlr.

Αἰσώπου Μῦθοι. Die Fabeln des *Aesop*. Zum Gebrauche der Schulen mit zweckmässigen meist grammatischen Anmerkungen und einem Griechisch-Deutschen Wortregister versehen von Dr. H. F. M. *Valger*. 8. 1811. Charta impress. 15 gr.
— — Idem liber, charta script. 18 gr.

Anacreontica. Graece. Recensuit notisque criticis instruxit Frid. Henr. *Bothe*. 8. min. 1805. charta anglica. 16 gr.
*— — Idem liber, charta pergam. (Velin). 1 thlr. 4 gr.

Aristophanis Comoediae, auctoritate libri praeclarissimi saeculi decimi emendatae a Phil. *Invernizio*. Accedunt criticae animadversiones, scholia graeca, indices et virorum doctorum adnotationes. Vol. I. et II. 8 maj. 1794. 4 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber, Vol. I. et II., charta belgica opt. 7 thlr.
— — Idem liber, Vol. III. IV. et V. Commentarios interpretum complexum Vol. I. II. et III. Curavit Christ. Dan. *Beck*. c. tab. aenea. 8 maj. 1809—1811. Charta script. 10 thlr. 16 gr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 19 thlr.

Etiam sub titulo

Commentarii in *Aristophanis* Comoedias. Collegit, digessit, auxit C. D. *Beckius*. Vol. I. II. et III. Prolegomena. Commentarii in Plutum, Nubes, Ranas et Aves. Cum tabula aenea. 8 maj. 1809—1811.

Bastii, Frid. Iac., Epistola critica ad virum clariss. J. F. *Boissonade*, super *Antonino Liberali*, *Parthenio* et *Aristaeneto*. Cum *Auctoris* emendatt. et additamentis manuscriptis e lingua Gallica in Latinam versa a Car. Alb. *Wiedeburg*. Cum tab. aeri incisa. Accedit Appendix, quam ex schedis *Bastianis* partim latine vertit cumque suis notis et indicibus edidit G. H. *Schäfer*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 20 gr.
— — Idem liber, charta meliori. 2 thlr. 4 gr.

Bos, Lamberti, Ellipses graecae. Cum priorum editorum suisque observationibus edidit Godofr. Henr. *Schäfer*. 8 maj. 1808. charta impr. 3 thlr. et 5 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta script. 4 thlr. 12 gr.

Dionysii, Halicarn., de Compositione verborum Liber. Recensuit ac priorum editorum suasque notas adiecit Godofr. Henr. *Schäfer*. Accedunt *eiusdem* Meletemata critica in *Dionysii* Halic. artem rhetoricam. 8 maj. 1808. Charta impress. 5 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 4 thlr.
*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 6 thlr. 16 gr.

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua historia ex ipsis veterum scriptorum Graecorum narrationibus contexta. IV. Tomi. 8 maj. 1811. 1812.

Digitized by Google

Etiam sub titulis sequ. separatim venduntur:

Eichhorn, Io. Godofr., antiqua *Asiae* historia, ex ipsis vet. script. Graecorum narrationibus contexta. 8 maj. 1811. 2 thlr. 12 gr.
— — antiqua *Africae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr.
— — antiqua *Graeciae* historia etc. 8 maj. 1811. 1 thlr. 20 gr.
— — antiqua *Italiae* historia etc. Pars 1. 2. 8 maj. 1811. 1 thlr. 12.

Epistolae Parisienses, in quibus de rebus variis, quae ad studium antiquitatis pertinent, agitur. Editae a Prof. G. G. *Bredow*. 8 maj. 1812. Charta impress. 1 thlr. 6 gr.
— — Idem liber, charta script. 1 thlr. 12 gr.
*— — Idem liber, charta membranacea. 1 thlr. 20 gr.

Hoogeveen, Henrici, Doctrina particularum linguae graecae. In epitomen redegit Chr. Godofr. *Schütz*. Editio secunda, auctior et emendatior. 8 maj. 1806. charta impr. 2 thlr. 6 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr. 18 gr.

Isocratis Panegyricus, recensuit, animadversionibus illustravit D. S. F. N. *Morus*. Editio tertia auctior. 8. maj. 1804. 16 gr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Nicolai Damasceni Historiarum Excerpta et Fragmenta, quae supersunt. Graece. Nunc primum separatim edidit, versionem latinam duplicem, alteram Henr. *Valesii*, hinc inde emendatiorem, alteram in locos plerosque Hugonis *Grotii*, notas integras H. *Valesii* aliorumque virorum doctorum undique collectas et suas, nec non testimonia veterum ac recentiorum de Nicolai vita scriptorumque notitia adiecit Io. Conr. *Orellius*. Accedit Dissertatio de Nicolao Damasceno gallice scripta auctore *Sevin*. 8 maj. 1804. 1 thlr. 12 gr.
— — Idem liber, charta anglica. 2 thlr. 8 gr.
*— — Idem liber, charta belgica. 2 thlr. 16 gr.

Einsdem libri *Supplementum*, continens annotatt. et emendatt. Diamantis *Coray*, Frid. *Creuzeri*, Io. *Schweighäuseri*, Henr. *Bremii*, Iac. *Ochsneri* et aliorum, quibus suas adscripsit Io. Conr. *Orellius*. 8 maj. 1811. Charta impressoria. 15 gr.
— — Idem liber, charta anglica. 21 gr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 1 thlr.

Sapphus, Lesbiae, Carmina et Fragmenta. Recensuit, commentario illustravit, schemata musica adiecit et Indices confecit Henr. Fr. Magnus *Volger*. 8. 1810. Charta script. 1 thlr.
— — Idem liber, charta meliori. 1 thlr. 6 gr.
*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 1 thlr. 16 gr.

Sophoclis Dramata, quae supersunt, et deperditorum Fragmenta. Graece et Latine. Denuo recensuit et Rich. Franc. Phil. *Brunckii* annotatione integra, aliorum et sua selecta illustravit Frid. Henr. *Bothe*. II Voll. 8. maj. 1806. charta impress. 6 thlr.
— — Idem liber, charta script. gallica. 8 thlr.
*— — Idem liber, charta belg. opt. 12 thlr.

Sophoclis Ajax Lorarius. Graece. Cum scholiis et commentario perpetuo edidit Christ. Aug. *Lobeck*. 8 maj. 1809. Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
— — Idem liber, charta script. 2 thlr.
*— — Idem liber, charta membran. (Velin). 3 thlr.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

IDI
HW 2BYF A

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

CANCELLED
N. V. 1965 ILL
80[illegible]/32

Digitized by Google

Digitized by Google